DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

LeMan

Cilt: 39

Sayı: 674-683

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LeMan

Cilt: 39

Sayı: 674-683

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

674

8 Ekim 2004 Cuma 152209 Sayı: 2004/41 - 900.000 TL. (KDV dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.000.000 TL.

İşgal Kuvvetlerinin İstila Ettiği Irak'da İlk Eğitim-Öğretim Yılı Bu Hafta Başladı!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BUŞ-KERRY TV ŞOVU

İşte dalaşmanın ABD'de kesilip yayımlanmayan kısmı ve tarafların şok ithamları...

Kerry: Sözlerime başlamadan önce Buş'a şunu sormak istiyorum... Bi kilo pamuk mu ağırdır, bi kilo demir mi?

Buş: Tabiki demir... Ayrıca "Buş yerinde ağırdır" diye de Türkler'in bi atasözü vardır... Bu söz seçmenlerin kulağına küpe olsun... Bu da Türk orjinli bi deyimmiş...

Kerry: Hah ha demir dedi adam ya... Seçmen görsün işte, bu mahkeme duvarı suratlı dürrükte en ufak, zerre kadar bi muhakeme yeteneği bulunmamakta...

Buş: Sen önce bi siyasetci duruşunu koru... Sürekli pozisyon değiştiren kamasutracı seni... Çantandan çıkan Hintçe sözlüğüde mi inkar edeceksin ha? Bizi izleyen 270 milyon ABD'liye soruyorum, benim bi karım iki de kızım var, ya sizin?

Kerry: Özele girme, özele girmeee "eğreti" başkan seni... Herkes biliyo silah tüccarlarının kuklası olduğunu...

Buş: Laf söyleme, ticaret ülkelerin en önemli gelir kaynağıdır, candır... Tabi sen anca yanar-döner meyva tabağından anlarsın...

Kerry: O tabağın aleviyle Usame'yi tutuşturucam ben başkan olunca... Savaş dediğin emek ister, tecrübe ister... Vietnam'da ne Arnold ne de senin kovboy baban vardı... Sen git Usame Afganistan'dayken Irak'ı vur... Denyo çaylak seni...

Buş: Valla bana terör burdan çok ırakta demişlerdi, o yüzden şeyettim... Ayrıca Irak'lılara özgürlüklerini kazandırdım ben ... Bugün biçok ruh bedeninde ayrılıp özgürlük kazanmışsa, bunda en büyük pay sahibi benim.

Kerry: Dillere bak dillere... Biraz bana bakda vücut dili öğren ibiş... Hele hele, bide ceket giymiş kolu kısa...

Buş: Cekette sorun yok, benim eller uzun... Neden ellerin bu kadar uzun Buş'cum diye soracak olursan, teröristleri daha iyi yakalamak için derim canım... Ve sayın Buşşş... Heh he...

Kerry: Yaa Buş'cum bu benim bittiğim andır yaa... Sana ödül olarak şu kraker parçasını uzatıyorum... Afiyetle yersin... Bundan bişey olmazsa da bisikletle bi tur atarız Mississippi Nehri kıyılarında... Ne dersin?

Buş: Ne diycem sende yaman kolpacıymışsın derim... Gözüm kapalı koltuğumu, çizmemi ve silahımı teslim ederim sana deeermişim... Oturumun sonunda sana seçim kampanyam için seçtiğim şarkıyı söyleyeyim de tam olsun... Bizzat Hande Yener'den kavırladım... Öhüm, gerçi biraz kan döküldü amaaa, Irak'a kırmızı çok yakışıyor...

Olgun Budak

Nakşibendilerin hazırladığı ücretsiz kitapta, organ bağışlayanların intihar etmiş sayılacağından cehenneme gideceği için namazının kılınmayacağını savunuluyor!..

Gazeteci Cengiz Çandar, Güneydoğu'daki FB'lilerin artması GS'lilerin azalması ile Kürt sorununun çözümü arasında bağlantı kurdu...

LeMan

Samsun'da 3,5 yaşındaki kızları S.A'yı hastanelik edinceye kadar döven anne-baba çıkarıldıkları mahkemede çocuklarının merdivenden düştüğünü söylediler...

Fakir fukara takiyesi yapan hükümet, rantiyeci çıktı.. Hükümet ölüm kalım mücadelesi yapan memura yüzde 10 zaman önerdi..

YER ÇEKİMİNDEN ARINDIRILMIŞ MELVİLLE MALİKÂNESİNDE ÇOK ÖZEL BİR AKŞAM YEMEĞİ

AKSARAY PAŞAOĞLU

Ünlü astronot Nike Neil'i tanıyor musunuz? **Evet diyorsanız inanılmaz atıyorsunuz.** Çünkü öyle biri yok. Ama Mike Melville diye bir astronot var. O 62 yaşında. Ve Space Ship One adını verdiği özel sektöre ait uzay gemisiyle uzay yolculuklarını devlet tekelinden kurtarabilmenin mücadelesini veriyor. **Bildiğim kadarıyla bizde de uzay yolculukları sadece devlete ait gemilerle yapılabiliyor.** Ben buna karşıyım.

Geçen hafta Kaliforniya'da Melville'nin yerçekiminden arındırılmış özel malikânesinde akşam yemeğine davetliydim. Yerliler, malikânenin bulunduğu bölgeye **"Kaliforniya'nın Kazdağı"** anlamında **"Kikua Kalififu"** diyorlar. Yeme i tavan yüksekliği 35 metre olan **bazilika tipi** bir salonda yedik. Yerden yirmi metre yukarda boşlukta başıboş dönüp duran hala kokulu soyağacından yapılmış masif yemek masasının modelini Melville'nın gelini **Deli Ester,** kakasıyla duvara çizmiş. Yemekte, kızarmış elmalı ördek vardı. Ördeğin adı **Philips**'miş. Philips bir süre önce İngiltere'nin **Norfolk** bölgesinde hayvansevmez iki **"antipetik"** canı tarafından tornavidayla şişlenmiş. Zavallı hayvan ancak beş hafta sonra ayaga kalkabilmiş. Ortam yerçekimsiz olduğu için Philips yemekten önce salonda **kızarmış olarak bir süre özgürce uçtu.** Melville yemek masasının üzerini çok enteresan kriterlerle kaplatmış. Yemekten sonra Melville bizi uzay gemisiyle Stratosfere çıkardı. Uzay gemisiyle uzayda dolaşırken aracın penceresinden baktığımda son derece şaşırtıcı birşey gördüm. Onu uzay aracında bulunan ünlü işadamlarına gösterdiğimde hep birlikte ayağa fırlayıp **"En büyük Türkiye"** diye bağırmaya başladılar. Uzayda gördüğümüz, o insan **beynini ortadan çıldırtan** müthiş güzellik neydi? Onu biraz sonra söyleyeceğim.

TEK TİP ÇAĞDAŞ KIYAFET GİYMİŞ BEŞBİN KEDİ

Meksika'nın **Chihuahua** eyaletine hiç gittiniz mi? Orada **Atascaderos** adında bir kasaba var. **Bizim Şarköy'le uzaktan yakından alâkası olmayan bir yer.** Kasabanın çok hârika **Şili pilavı üstü kırmızı Meksika kurusu** yapan lokantaları şu günlerde sinek avlıyor. O neden mi? Çünkü Atascaderos'u bir aydır fareler basmış durumda. Ve enteresandır, **Meksika'da hiç kedi yok.** Meksikalılar kedi diye birşeyi hiç duymamışlar. Evlerinde **Pipados** adını verdikleri **köpekle tavuk karışımı üç ayaklı bir hayvan besliyorlar.** Bir de **Chocao** dedikleri **yılan başlı inekleri var.** Elbette bunları yazıyı biraz daha okunabilir kılmak için ben uyduruyorum. Ama Atascaderos'u farelerin bastığı gerçek. Belediye başkanı **Alvarez Oarte,** 700 kediyi aşılatıp kasabaya salmayı düşünüyormuş. Bakın ben size şimdi **beynime patlıcan tavasından kızgın yağ sıçramış gibi** birdenbire ne soracağım: Sokaklarımızda başıboş dolaşan binlerce kediye tek tip çağdaş kıyafet [illegible] beşbin kediden oluşan bir kuvvet Atascaderos'a gönderilse, **kasaba 24 saat içinde kurtulur mu kurtulmaz mı?** Türkiye Meksika'dan kedi başına günde bir dolar alsa, bu ayda 150 bin dolar etmez mi?

Bugün bir Avustralya, **keseli kemirgenleriyle** neredeyse dünyanın **beşte birini** yönetiyor. Benim vatandaşım niçin aynı ligde yarışmasın? Evet! Ben ülkemin kedisine vatandaşım diyecek kadar **ileri gidiyorum.** Çünkü ülkemi seviyorum. Ben Atascaderos'lu inanılmaz trompet virtüözü **Gonzales fareyi** de inanılmaz seviyorum. Ama beni ülkemin çıkarları ilgilendiriyor.

TÜRKİYE'NİN ALTINDA YATAN YÜZBİNLERCE CANLI DİNOZOR

Geçenlerde halkın nabzını tutmak için küçük çaplı bir yurt gezisine çıktım. Gezide benim gibi iki gazeteci daha vardı. **Onlar kim miydi?** söyleyeyim. **Onlar da bendim.** Birincisi, benim başıma **yarısı kesilmiş plastik top geçirmiş çağdaş Brükselli kişiliğim.** Diğeri, içine **iki kat uzun paçalı don giymiş İstanbul beyefendisi demokrat kişiliğim.** Gezi boyunca üçümüz aynı odada kaldık. Bazı geceler sabaha karşı dördüncü kişiliğim de gelip tuvaldan veya bacadan bakıyor, sonra tekrar sessizce yerin altındaki dehlizine çekiliyordu. İşte o müthiş Ekim gecesinde tek başıma sokağa çıkmış, **süzme gibi dolaşırken,** birdenbire karşımda onu gördüm. Size şunu söyleyeyim. **Onun boyu onbeş metre ve dişlerinin her biri elim kadar.** O kim mi? **Van Gölü Canavarı'nın heykeli.** Onu Van'ın gevaş ilçesine Belediye Başkanı Nazmi Sezer yaptırmış. Heykel son derece enteresan. Bir gece göz göze geldiğimizde **sarı gözlerinin çakmak çakmak oynadığını farkettim.** Sonraki gece onun göle kadar yürüyüp **ayışığında yüzdüğünü** gördüm. Ben onun heykel olduğundan emin değilim... Gördüklerimi kahvaltıda sayın Başkana anlattım. **Birdenbire yüzü sarardı** ve bundan hiç kimseye söz etmememi istedi. **Bence Van'da garip ve korkunç birşeyler oluyor.** Bu arada bu küçük fişekle Van'ın turizmine minik bir katkıda bulunabildiysem ne mutlu bana. **Bence Türkiye'nin altı komple canavar dolu.**

YABANCI İŞADAMLARINI "EN BÜYÜK TÜRKİYE" DİYE BAĞIRTAN ŞEY

Yazımın başında, size astronot Melville'nin uzay aracından söz etmiştim, onun penceresinden biz bakınca bakın uzayda ne gördük: **O bir Türk köftesi.** Yanlış duymadınız. Türkiye'de bugüne kadar tam **300 milyon McDonald's köftesi** üretilmiş. 300 milyon köfteyi üstüste koyduğunuzda, köfteler dünyanın en uzun gökdeleni olan Malezya'daki Petronas'ın 4 bin 712 katı yüksekliğe çıkıyormuş. Köftelerden bazıları atmosferin dışına çıkarken sürtünme nedeniyle biraz yanmıştı.. Ama ben gurur duydum. Göğsümü tamtam gibi kullanarak yumruklarımla Mozart'ın **Rondo Alla Turca**'sını üç dakikada kusursuz yorumladım...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

TRT Çarşamba günü ekrana getireceğini duyurduğu "Hiç Bir Yerde" adlı filmi son anda yayından kaldırdı.. Film, faili meçhul kayıpları konu alıyordu.

Bıçak kemiğin arka tarafından çıktı!!! İşsizlik ülkeyi kavuruyor! İşverenler ise işsizlerle dolu işverenler cennetinde "masal" gibi hayatlar yaşıyor..

LeMan 8-12 Ekim 2004'de
BARTIN BELEDİYESİ KİTAP FUARI'NDA
Ayrıca Fuar kapsamında
12 Ekim Salı günü
saat:17:00'de
KAÇAK YAYIN SÖYLEŞİSİ
"Edebiyat ve Yaşam"
Mehmet Ergün - Aslan Özdemir - Kürşad Oğuz - Nafer Ermiş
İMZA
Esra Tayük-Nafer Ermiş
12 Ekim 2004 Salı 16:00

GÜNEYDOĞU GAZİLERİ KONUŞUYOR...

Doç. Dr. Doğan Şahin:
"Güneydoğu'da 500.000 asker travmatize olmuştur.."
yeniHarman'daki mülakatlarının ardından büyük basın yazarları ve "radikal solcular" tarafından eleştiri yağmuruna tutulan YALÇIN KÜÇÜK sessiz kalmıştı.. Ancak bu sessizliği yine yeniHARMAN bozdu.. YALÇIN KÜÇÜK hem eleştirilere yanıt veriyor, hem de hükümet ve gündemle ilgili sarsıcı açıklamalarını sürdürüyor..

(Afyon) Sadettin Dağdelen:
"Sanki birisi var ensemde, baktım merminin aleviydi"

(İzmir) Serkan Adem Aydoğan:
Doktor, "Şu sandalyeye iyi bak. Bu senin bundan sonraki en iyi dostun" dedi..

Kalecik Cezaevi mahpusu HAKAN ALBAYRAK:
Osetya eylemini bize yakışmayan büyük bir zulüm olarak görüyorum..

PROF. GÜNGÖR URAS:
Nerede kaldı iktidar olmanın fazileti..

Mihri Belli:
Osman (Ferhat) Olayı

07 Kaan utana sıkıla sunar...
Dijital dönemin sıradışı bir soygun hikayesi..
"akıllara ziyan sahte kart çetesi.."

yeniHarman
15 GÜNDE BİR ÇIKAR..

BUCAK, ÇATLI'NIN ÇANTASINI MAHKEMEDE AÇTI

Milli Savunma Bakanı Vecdi Gönül, Çatlı'nın bazı generallerle çekilmiş fotoğraflarına yorumu: Bizle ilgisi yok. Ayrıca Çatlı'nın suçlu olduğu bilinmiyor. Mahkumiyeti var mı?

ÇATLI'YLA FOTOĞRAF ÇEKTİRENLER KENDİLERİNİ SAVUNDU

hisseli harikalar

kemalkenanergen

Alaturka : Müslüman mahallesinde salyangoz satmanın en kolay yolu kıçına bunu eklemektir...

Böcek İlacı : Böceğin hasta olduğunu nerden çıkarıyosun ki?..

İçten Pazarlık : Kendi kendine müzayede filan da yapıyosundur sen. Sapık herif...

Ajan : Kolej mezunu casus...

Veli Efendi : Tüm spariş paralarını altılıda harcayan bir kapıcının adını çocuk parkına verecek değillerdi...

Gocuk : Çocuk ruhlu palto...

Rüşvet : Memur primi...

Çin Mahallesi : Muhtaremmiiii sürüye ecderhaa dadandıı!..

Kısırlık Tedavisi : Öncelikle bulgurdan uzak durmanız gerekiyo...

Ağlama Duvarı : Buraya işeyen eşektir...

Kundak: Bebek kılıfı...

Tsunami : Ulan şu Japonlar hakketten de neler icad ediyo haa. Hepten coştu manyaklar...

Vibratör : Elektro tokmakçı...

Ebegümeci : Niye? Kadın doğumcular kullanamıyo mu?..

Özgeçmiş : İçigeçmiş Azeri...

S.O.S : Lan oğlum küstahlığı bırak lan. Cemiiiil diye bağırsan bile yardım gelme ihtimali çok daha yüksek...

İçgüveysi : Nikahlı jigolo...

Fotoselli Musluk : Suların kesik olduğunu hissediyo, kapalı bile olsa tıslıyo. Afferim...

Ütü Masası : Ben Komser Ümran, burada buruşuk çamaşır varmış...

Pandik : Türk usulü akupunktur...

İhtiyar Heyeti : Kabul edenler şeyini kaldırsın!.. Evet, önerge oybirliğiyle reddedilmiştir...

Peri : Efemine cin...

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIR GULU

Feyhan Güver

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

- Allo, baksana, seni Boğaziçi'nin güney kampüsünden arıyorum Sıkılhan...Hemen kıskanmasan iyi olur. Bizim okul servisini beklerken sana çok benzeyen bi çocukla tanıştım... O da kendi üniversitesinin servisini filan bekliyomuş. Hemen kaynaştık, ya var ya herif resmen senin bir üst modelin, ikiz abin gibi bişi, görünce inanamadım inanır mısın? "Nası yani" filan oldum, "oha" dedim de kaldım.

- Kal öyle Bunalgül. Demek benim 2005 kasa olanımı gördün, nası üstüm açık mı, ehe, kabriyole bi insan mıyım, şevkatle örttün mü?

- Ben sana hemen kıskanma demiştim ama di mi? Böncer'le çok ortak yönünüz var Sıkılhan, bi kere fizikman adam direkt sen! Onun da gülerken çenesinin ortasından gamze çıkıyo, artı 'r'leri senin gibi vurgulu söylüyo ve yükseleni tıpkı seninki gibi profilden oğlak... Yalnız bişi diycam, Böncer senden daha kibar daha kadın ruhuna hitap eden birisi, şu an kendisi bana kantinden çift kaşarlıyla light kola almak için kuyruğa girdi... Sen bu fedakarlığa katlanabilir miydin Sıkılhan?

- Kendimin eski versiyonlarında bulunmuyo ööle şeyler.

- İşte bu tavır Böncer'de yok tımam mı! Adam en azından dinlemeyi biliyo. Ööle hemen herşeye bi komiklik olayından yaklaşayım olayına girmiyo, artı, olgun ve ekstra sevecen bi insan. Sen ise kendine benzeyen bi tipe bile katlanamayan bi salaksın Sıkılhan! Tam da bu noktada kaybediyorsun, bunu aklına kazısan iyi olur. Böncer kadını için rekabet edebilen bi romantik... Karşında kendin duruyo... Karşımda sen varsın diyorum sana resmen! Daha duygusalı... Daha naziği... Daha samimisi...

- Daha fazla uzamadan uzuyorum ben.

- Noldu alfa erkeği karşına çıkınca geri plana mı kaçıyosun Sıkılhan Bey? Kendinimizi beta versiyonu gibi mi hissediyoruz yoksa? Alooo? Betasın işte... Deneme sürümüsün sen... Sümüklü böcek... Alooo? Kapatma ... Sürüngenli hayvan!

- Merhaba dostum nasısın? Hırgürkan ben. Selamlarımı ve sevgilerimi gönderir, bilmukabele olaraktan şükranlarımı sunarım... Ortamın idare ediyor mu, keyiflerin hoş mudur? Bir sesini duymak için ben...

- Hırgürkan? Kardeş, alkol filan mı aldık yine? Sen diilmişin gibisin, bir bambaşkalık var.

- Bundan sonra böyle artık... Daha kalite ve tarz olaraktan takılmaya karar verdim, Sıkılhan dostum... Büyük oynuyorum, bitti artık o "koç, kardeş, reis, şerefsiz" ağızları... Bazı şeyleri aştım, kızınca bedenine benzin döküp kibriti çakan Hırgürkan gerilerde kaldı. Maymunun gözleri komple açıldı anlatabiliyo muyum?

- Kutluyorum o maymunu o halde!

- Normal şartlarda benim şimdi senin o "maymun" kelimene takmam gerekiyo ama tepki koymuyorum şu an... Neden? Çünkü muhattabım sen değilsin... Yarın bir gün beni trafikte dört çeker binek bir BMW'nin pilot kabininde yanımda canavar bi mankenle gördüğünde küçük dilini yutmuş olucaksın...

- Şimdiden yutsam da bu konuşma bitmiş olsa?

- Bitecek, ama beni bitiremiycekler... Hırs yaptım olm kendime. Kral yazdırıcam kendimi bu alemlere. Gerekirse okul servis ihalelerinin hepsini alıcam, bütün okul kantinlerini fast food zincirime dahil edicem, an gelicek kendi özel okulumun müdür olucam... Bugün beni disipline verenler yarın kapımda öğretmenlik için dilenicekler... Bugün bana okuldan tasdikname vermeye çalışan çarpık zihniyet yarın bana fahri profesörlük vermek için köpeğim olucak... Gel bana katıl...

- Ben okulu bitirene kadar yapma olur mu böyle şeyler?

- Şu an muhattabım diilsin ama yarın bana katılabilirsin... Sana ortaklık teklif ediyorum... Sıkılhan dostum... Birlikte büyüyelim, gel bana katıl.

- ... masam? ...mayacağım... mayayım.

- Katılma ulan! Katılma... Hepiniz şu en zor durumumda yalnız bıraktınız beni zaten... Disiplinde aleyhime ifade verenler, beni ihbar edenler... Maymunsunuz lan hepiniz! Maymunsun lan sen de!... Yutturucam lan o maymun kelimesini sana, şerefsiz! Dostum filan diilsin! Alooo? Muhattabım diilsin lan, istediğin kadar yüzüme kapat... Maymuuun!

Atilla Atalay sikhan@leman.com.tr

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

BU NE BEE? ÖÖ...

NE DEMEK FÜZYON YAPTIM... ATIN ŞUNU DİSKOYA 3 AY AKLI BAŞINA GELSİN...

CHANGA'DA AŞÇI YAMAĞIDIM BEN KOMTANIM...

YEMEKHANE

MUTFAK

İNZ.

1

TİNN

2

NAZENİN

ADADA HAYAT ŞARTLARI ZOR VE NE YAZIK Kİ TEKNEDEN İŞE YARAR ÇOK AZ ŞEY KURTARA-BİLMİŞİM...

ATIL KURT..!.. NEREDESİN?..

ŞİMDİ AŞŞA ATLASAM ARKAMDAN GELİR BUNLAR.

Ergene kon

DURUN, BÖRTEÇİNE BİZE BİŞEY ANLATMAYA ÇALIŞIYO..!

ATILACAK HALİMİZ Mİ VAR, ÖNÜNE GELEN ROMA PRENSESİNE ATLAYA ATLAYA BİZİ DE YOLDAN ÇIKARDIN, BURDA KİTLENDİK KALDIK!..

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

PANTOLON

METİN FİDAN

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

NERON NERELİ?..

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detayları

dumur@leman.com.tr

Dumur dostları yaklaşık dört aydır şirin bir Ege adamızdayım. Bu süre içinde adadan hiç dışarı çıkmadım. Aylar önce yaptırmaya başladığım eski taş duvarlı küçük atölyemin restarasyonunu hala bitiremedim, fakat ben bittim tükendim... Aylardır elimde keski, çekiç, sabah akşam taş kesiyorum, taş işliyorum, taş mamyağı oldum, çıktım... Arada bir tek tük buralara gezmeye gelen yerli turistler de bazen çalışırken resmimi çeker oldu. Bunca uzun bir süredir ıssız bir yerde dumur kavramının, dumura uğramanın anlamını yitirirken ve unuturken birgün taş ustalarından biri imdadıma yetişti... "Abi Neron nereli?.." diye sordu... Bütün çalışanlar hep bir ağızdan kendimizden emin bir halde "Romalı" dedik... "Yok abi, Neron Romalı olamaz!.." diye karşılık verdi... Muhabbetin nereye gideceğini merakla şaşırmış bir halde "Romalıdır" diye ısrar ettim... "Hayır abi" dedi, "Roma'yı yakar mı adam... Bak ben iğdırlıyım, o bana milyar versen ben Iğdır'ı yakmam... Yok gardaş yok, Neron Romalı değildir. Kesin başka bir yerden göç etmiştir!.."

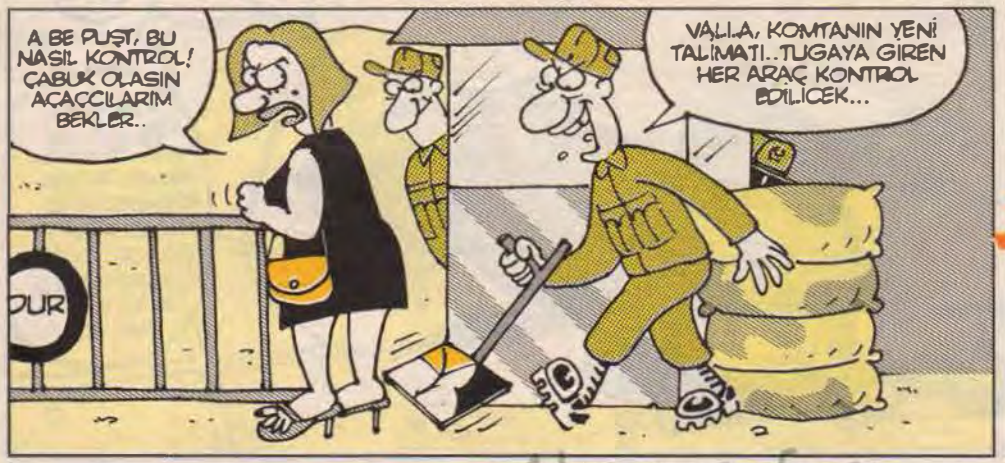

ron lakabını takmış... Bunu duyunca büyük bir heyecana kapıldım, bizim Neron Hasan'a benzer bir şekilde tesadüfen Neron deyişimizle büyük üstadın gittiği sanat yolunda, doğru yolda olduğumuzu anladım... Var gücümle taş-

lara sarılıp, büyük bir şevkle keskiye vurdum, taşların içinde bir Davut aradım durdum...

Gel görkii, bir gün internette, google'da Michaelangelo ile ilgili bilgi ararken sayfalar açılınca donup kaldım... Michaelangelo isimli sayfalarda Rönesans'ın erişilmez koca ustasının Ninja Turtles yani Ninja Kaplumbağalar'ın Michaelangelo'suyla beraber yan yana çıkması beni bitirdi... Daha önceki coşkumu sanal alemin dipsiz uçurumlarında yitirdim... Dahası Ninja Kaplumbağa Michaelangelo'nun hakkında da en az büyük üstad sanatkâr, mimar, ressam, heykeltraş Michaelangelo kadar bilgi vardı 15 sayfalık grafik google bilgileri arasında...

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

TAVUK... BENİ TAVUK ZEHİRLEDİ!..

HEMEN MİDESİNİ YIKAYALIM... BAYAT TAVUK YİYOSUNUZ, BÖYLE OLUYOR İŞTE...

ÖYLE DİİL YA!..

ACİL

HAH HAA!.. İÇİNE KATTIĞIM BU ZEHİR SENİ ACILAR İÇİNDE YAVAŞ YAVAŞ ÖLDÜRECEK... GENÇ BİR TAVUĞUN DUYGULARIYLA OYNAMAK NE DEMEKMİŞ GÖRECEKSİN...

HASTA ÖLDÜ! SEN BU İŞİ ÜZERİNE AL... DAHA YAŞIN KÜÇÜK, EN FAZLA 6 AY YATIP ÇIKARSIN... İŞ ERDEYKEN BİZ SANA BAKARIZ... ÇIKINCA DA ASİSTANLIK KADRON HAZIR. HA, NE DERSİN GÜRBÜZ?!

AKIL FİKİR KÖŞEŞİ

KURTARIIIN!.. OĞLUM MAPUS DAMINA DÜŞTÜ!.. YAVRIIIIIM!..

ANNAAEEY!..

KAPALI CEZA EVİ

YÜRRÜÜ! ENSE TIRAŞINI GÖREYİM!.. BUGÜN CUMA, ENSEYİ KAPAA, HEHE!..

ÇOT!

AY BIKTIM ARTIK SENİN BU ENSEST İLİŞKİNDEN TUFAN... BEN GİDİYORUM YAA...

ABİİ KAPIDA KALDIM YAA... BENİ KURTARIN YAA!..

VALLA KÖTÜ... TAM DA ŞEŞ KAPISINDA KALMIŞSIN, ZOR İŞ!..

AYIPTIR YAA!.. KOSKOCA 45 DAKKAYI POZİSYONSUZ GEÇİRDİN... NASI OLUCAK BÖYLE!..

YAA TAMAM, SEN ŞİMDİ İKİNCİ 45 DAKKADA YORULUP GERİ GEKİLİNCE BEN DE Bİ SÜRÜ POZİSYON BULUCAM, MERAK ETME...

KANITLARI, KANLARI FALAN TEMİZLEMEK LAZIM... ARAŞU TEMİZLİK ŞİRKETİNİ, Bİ KADIN DAHA GÖNDERSİNLER...

İYİ DE NEREYE KADAR HA... NEREYE KADAR? GELEN TEMİZLİKÇİYİ DE KONUŞMASIN DİYE ÖLDÜRÜCEZ.. SONRA ONU TEMİZLETMEK İÇİN BAŞKA TEMİZLİKÇİ... SONRA ONUN KANLARI İÇİN Bİ BAŞKASI... NE KADAR DEVAM EDECEK BU KISIR DÖNGÜ HA?..

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

canbarsian@superonline.com

BAHADIR BOYSAL BİTİYOR BOYSUN

bahadirboysal@leman.com.tr

DEĞİŞ TONTON DEĞİŞ!.

Geçenlerde bi Alman TV'si dergiye çekme geldiler... AB yolunda ilerlerken genç çizerlerin fikrini almak istiyorlar... Söyleyecek bi bok bulamadım... Aşağılanmaktan başka birşey gelmiyor ki aklıma.. (AB'ye giripte çıkamamak var öte yandan... Kimseyi tanımıyorumki... Paket programla gelmişlimdir.) İnsanın aklına neler neler geliyor o an... (Babamın cüzdanından çaldığım paralar...) Çörek otundan öd ağacına kadar herşeyin adı aşağılanmak oldu benim için... Sözleşme değil, statü toplumu olduğumuz için... Yaptığımızla değil, diğer bireylere göre relatif yerimizle tatmin olduğumuzdan, biz kendimizde başkalarını aşağı çekerek yükselen bir toplum olduğumuzdan, ecnebiden sopayı yedikçe daha bir kuduracağız... Nolcak AB'ye girinci??. Taksim meydanında eşcinsel festivali düzenlenebilecek mi?.. Adım gibi biliyorum dolambaçlı yollardan mükemmelliğe doğru ilerlerken satanizmle karşılaşıcaz... Sadece kronik putperestler (Bilime sosyalizme bireye ya da serbest piyasaya ve ilerlemeye inanan) Ve kerane kralları (osuruktan kurnazlıklarla dokuz katlı kuleler inşa ederek cennete erişmek isteyen dangalar) Yıpratmadan tatlı tatlı gömlek değiştirecek... Ama benim dede yadigarı ahlakımı alıp bir yerlerime sokucaklar. İmam Remzi minareye çıkıp anons edecek "Aşk bitti!" diye... Hayırlısı olsun yine de... Bazı uyuşturucular serbest mi bırakılacak?.. Kafayı güzelle tirip birbirimizi boğazlarız o vakit.. (Ve ilaçları kesersek halimiz nice olur sevgilim??) Tutarsız ve aykırı olan ne varsa silindirlecek... Senin tohum ekmene fırsat bile vermezler... Hasadın renkli florasından olu an ganimetlerini alıp giderler...

(Kalaşa'ya ithafen)

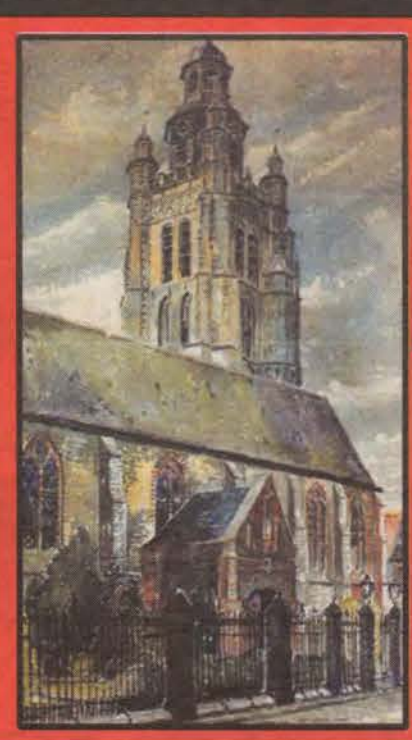
aylın güzeliymiş meğer!

Çocukkene tüm harçlığımla piyasadaki mizah dergilerini toplarken biyandanda ince ince erotik gaste BULVAR'dan alırdım... Hiç unutmam bi gün en arka sayfasında, ayın güzeli posterini vermişti... Çırılçıplak esmer güzel bi gövde, tam bacakarasında bi futbol topu... Çok etkileyiciydi... Otuzbire yatıp, patladığımı hatırlıyorum... Aradan yıllar yıllar geçti... Aşık olduğum insanın peşinden, haberi yok Amerika'ya gitmişim... Onu da üçgün görüp kaçmış, dört tüm Niyork'ta son parama kadar dana gibi gezmiş, diskoteği, dansetmeyi keşfetmiş yurda dönmüştüm... En bedbaht şımarık ve tiki hale gelmiştim... Yerimde duramıyordum... Yurdumda bi diskotekte dansederken bünyemdeki (gereksiz) kinetik enerjiyi gören bi kız benden etkilenip evine kapatmıştı beni... Evde sefahat alemleri... Gelgelelim kızı çok uzak bi yerlerden gözüm ısırıyor, bu merak vakitsiz bi yaz yağmuru gibi kayboluyodu sonra... Bi gün zart diye o eskiden afedersiniz otuzbiri patlattığım o Bulvar gastesini çıkarıverdi... Abbbüüvvv... Gastedeki kız kendisiymiş meğer!! Bi dönem fotomodellik yapmış.

ADOLF

Kitap karıştırırken Hitler'in diktatör olmadan evvel yaptığı resimleri, karikatürleri gördüm aklım yerinden oynadı... İzlenimci, müthiş başarılı tablolar... Eskiden çok yetenekli bi güzel sanatlar öğrenciymiş... Parasız olduğu zamanlarda bile en iyi fırçayı, boyayı satın almış... I.Dünya savaşında, cephede ön saflardayken bile resim yapmış... Bugünün modern Almanya'sının yollarında, şehir, ev planlarında anıtlarında Hitler'in emeği çoktur. (Dünyanın en az yakıt tüketen ekonomik ve ergonomik otomobili Volkswagen adlı tosbağa arabalarının ilk dizaynı da ona aittir..) Canavar Hitler'i öcü diye etiketleyip attığımız için hiçbir zaman "gerçek kötü"nün ne olduğunu da anlayamadık... Oysaki o da bizim gibi nefis bi ressamken ne oldu da delirdi... Niye kendimizden korkmuyoruz??. Cinnet gelip sahibini bulur... Kasılmalarla sarsılan, hortlak gibi vücutlara hapsedilen daha ağza alınmaz, ifade edilmez deliliğe neden olur... Benim duygularımı kamaştıran hep akıl ışığı oldu... Yoksa pas tutmaz mıydı bu hayat?. Ah sıkılmaz mıydık yiyip içip sıçmaktan?.. Ama "Ego" herşeydir... Adamın anasını sker... İşte o vakit akıllıdan korkulur... Ahmaklar dua ya da beddualya işin içinden çıkarken, dedem derdi ki "Evladım, pirincin içindeki siyah taştan değil, beyaz taştan kork..." Hatırlıyorum da, çocukken radyo dinliyodum... Hiç unutamam... Hapisaneler genel müdürüyle bi söyleşi... Programın sonunda spiker, müdüre sordu... "Dinleyicilerimize son bi mesajınız var mı?.." "Valla, kimse kendine çok güvenmesin, yarın bi gün kendini hapiste bulabilir.." demesin mi :)) Cinnet gelir sahibini bulur..

TOPRAKCAN

Ünlü bir İtalyan filozof, "Köylülerin başındaki bitleri ayıklatmak yerine, penisini okşatmanın daha üretici olduğunu, çünkü bu hareketin, köylünün ertesi gün dükkanında daha bereketli olmasına neden olduğunu" söyler... Sonsuz bir iman gücü, rahman duygusuyla, deli şehvetli, arzular şelale... Bu vaziyetlerin tek bedende tek karakterde birleşmesi mümkün... Bu da anca köylülerde mümkün... Dünyaya yön veren tartışmalı karakterlerde böyledir... Picasso'dan tut... Cenifir Lopez'e kadar... Köylüdür bunlar... Picasso mesela... Yan tanndır ama etli seks hastasıdır... O kurbağa yüzünde, geniş alnında, bütün zemberekleri çelik... Terütaze uzviyet! Köylü dünyayı kurtarmaya geldiğinde, ne bir romantik maceracı, ne de inançsız bir imam gibi dolaşır... En hakir ottan, en muhteşem çınara kadar, her nebatın muhtaç olduğu o muhteşem hava ve ziyayla gelir... Aklımı alır...

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

YARALI İNSANLAR ÇEKER BİRBİRİNİ

CEZMİ ERSÖZ

Mantığı yok bu aşkın, biliyorum.

Bizim çıkışımız yok. İçimde incecik bir sızı kanıyor bunu hissedince, ama onu bildiğim kadar kendimi de biliyorum. Biliyorum, istesem de kopamam ondan...

Onu burada, o yaralı çocukluğuyla başbaşa bırakamam.. Birlikte dünyanın dışına doğru savrulsak da.

Oysa başta herşey güzeldir onunla. Beni göklere çıkartır. Alabildiğine yüceltir. Sadece benim yanımda kendisi olabildiğini, bensiz olamayacağını söyler. Bana olmadık anlamlar yükler. Hazırımdır kapılmaya bu sözlere, çünkü bu sözlerin arkasındaki o anlam için feda etmişimdir hayatımı, bütün geleceğimi... Kazımak isterim bu ışıklı anı aşkımızın belleğine, onun yaralı çocukluğuna: benim tutunacak dal arayan yorgun hayallerime.

Onun o güneş görmeyen zemin kattaki rutubet kokulu evinde ve onca sefalet ve yitirmişliğin ortasında, sadece bizim görebildiğimiz bir güneşin sımsıcak ve bilge kokusunda o hasta içimiz dirilir, o katı saatler isteklerimize başeğince, yorgun arzularımızı o sadece bizim olan güneşte bahtiyarca ısıtırdık.

Sadece bu güneşte gerçek kokusunu bulan saçlarının kokusunu içime çeker, bebeğim derdim ona, bebeğim...

Böyle anlarda bizi görmezden gelebilir miydi, onun içindeki en değerli şeyleri kırmış olanlar...

Bizi bir kez olsun unutamazlar mıydı o sonsuz sefaletin içinde bile hayata duyduğumuz o minnet ve şükran anında: ellerim onun saçlarının kanayan kokusunu öpüp okşarken, bizi bir kez olsun unutamazlar mıydı...

Bunu düşündüğüm an sezerdim biraz sonra olacakları... Saçlarındaki ellerimin, hayallerimin arasından boşluğa kayıp gideceğini...

Çünkü birden uzaklaşırdı benden, sırtını duvara yaslar, bir sigara yakıp odasının bu dünyadan, bu hayattan çok uzak bir yerine gözlerini diker ve sadece bizim olan güneşimizi alıp, insafsızca çekip giderdi yanımdan...

Her defasında olduğu gibi, böyle anlarda aklıma söyleyecek hiçbir şey gelmez, umutsuzca ve durmadan, neyin var? derdim. Ne oldu yine, ne yaptım sana, neden susuyorsun?.. Konuştukça, sordukça batardım...

Yüzü tanınmaz bir hal alırdı. Beni daha bir kaç saat önce göklere çıkartıp, hiç olmadığı kadar yücelten insan, şimdi bana nefretle bakmaya başlardı. **Ne istiyordum ondan, neden onu bırakmıyordum. Sahteydim, yapaydı ona gösterdiğim sevgim. Kendim gibi onu da sıradanlaştırıyordum. Ne kadar istesem de onu asla anlayamazdım. Sıradanlığımla içindeki aşkı öldürüyordum... Onun ruhunu soyuyor, onu korunaksız ve kendime muhtaç bırakıyordum...**

Beni benimle bırak ve git evimden, derdi. Git evimden. Git ve bir daha arama...

Her defasında çok zor olurdu. Sevgimi orada dağılmış bırakıp ve o çok kısacık bütünleşme anı için bile olsa hayata derin bir minnet ve şükran duymuş iken ve geçmişin mutlu ve eşsiz anlamından birini sonsuza dek aydınlatma umudu ellerimde kanarken, evime geri dönmem her defasında zor olurdu...

Evime döner yine onu düşünürdüm. Ona ne kadar kırgın olursam olayım, varlığım bir kez olsun bile ondan ayrı nefes alamazdı. Çünkü benim yüzümden acı çektiğini görmüştüm bir kez.

Sevgim ona kendisini, o yaralı çocukluğunu hatırlatıyordu.

Sevgim ona çok eskiden, derinden ve sonsuza dek kırıldığını hatırlatıyordu...

Bu derin ve sonsuz kırgınlıktan geriye kalan o suçlu ve değersiz kalbini hatırlatıyordu sevgim ona...

Sevgim sevgisinin ne denli ürkek ve ne denli gizlenmiş olduğunu hissettiriyordu...

Paylaşamıyordu, çünkü bir tek ona yeteceğini sanıyordu sevgisinin. Yalnızlığına... Kendi benzersiz acılarını hafifletmeye...

Böyle hissediyordu... Sevgisini bana inanıp ortaya çıkartırsa onu yokedeceklerini, elinde kalan son sevgiyi yağma edeceklerini sanıyordu... Öylesine incitilmişti ki, benî, diğer insanlardan bir türlü ayıramıyordu... Üzerine kapaklandığı ve herkesten gizlediği o son sevgisini elinden alıp başkalarının acımasızlığına sunmakla tehdit ediyordu beni...

Böyle anlarda beni dışarıdaki o çok korktuğu insanların, iyi kalpli bir sevgi maskesi giymiş gizli temsilcisi gibi görüyordu.

Ama bir yanı, iyi kalmış, direnen bir yanı bana inanmak, bana tutunmak istiyordu... Benimle sokağa çıkmak, hayata karışmak, benimle kanayan yerlerini sarmak istiyordu... Ama öbür yanı, o çok incitilmiş, o çok korkan yanı, bnu hissettiği anda, benimle, sevgimle birlikte bütün hayatı, bütün umutları reddediyordu...

Öyle ki bu derin korku yüzünden, elinde kalan son sevgisi başkalarının sevgisizliğinde hoyratça ezilir gider endişesi yüzünden hayattan, hayatın güzelliklerinden, hatta sevişmekten zevk almayı bile yasaklamıştı kendisine...

Sevişmemizin en koyu anında, bu masum, bu ışıklı zevkle kendisini bırakmasına ramak kala, ansızın benden kopması, bir sigara yakıp, odasının bu dünyadan, bu hayattan en uzak yerine dalıp gitmesi bu yüzdendi işte...

Böyle anlarda yüzüme hayretle bakar, o an benden asırlarca uzakta olan bu insanın, daha birkaç saat önce beni neden gökyüzüne çıkardığını, neden benzersiz sıfatlarla yüceltiğini düşünürdüm...

Bütün bunlar beni kendisinden uzakta tutmak için-

di. Beni içine almamak, o ürkmüş, korunaksız sevgisini benden gizlemek içindi... Beni yücelttikçe benden gizleniyordu aslında. Sonradan aşağılamak, küçümsemek; **beni anlamadın, sen de diğerleri gibisin, beni sıradanlaştırıyorsun, yok ediyorsun,** demek içindi onca yüceltip, onca göklere çıkartması...

Ona yaklaştıkça, içinde sakladığı gizleri, kırılganlıklarını hissettikçe ve bana giderek bağlandıkça düşmanlığı daha da artıyordu... Oysa içinde dünyanın en ürkmüş, en korunaksız sevgisini saklayan bir düşmanlıktı bu...

Bilirdim bu düşmanlığı ben: Gecenin en olmadık saatlerinde kapıma gelip, affet beni, ne olur affet, diyen bir düşmanlıktı bu... **Ne olur sevgime cesaret ver, ne olur bana bir şey söyle ve ben sonsuza dek seninle olayım. Ne olur bana bir şey söyle, o o yaralı çocukluğum sevginle aydınlansın ve bir kez, bir kez olsun geçmişteki mutlu ve güzel bir anımı sevginin aydınlığında göreyim,** diye yalvaran bir düşmanlıktı bu...

Her şeyde böyleydi. Karşısına çıkan bir düşünceyi, inancı, ideolojiyi önceleri alabildiğine yüceltirdi. Bunu kanıtlamak için, herkesten önce koşar, varını yoğunu ortaya koyar, canını bile sakınmazdı. Ama sonunda yüceltiği o düşüncede, o inançta suçlu ve değersiz kalbini, benliğini görürdü. Kendisini nasıl aşağılıyor, yerin dibine batırıyorsa, varını yoğunu ortaya koyduğu değerleri de öyle aşağılar ve batırırdı.

Ve sonra yine evine, odasına, kendisine kapanırdı..

Neredeyse yıllardır kendi adına hiçbir şey yapmıyordu... Öyle bir yere gelmişti ki orada durmuştu. Daha fazla gidemiyordu, içindeki o çok değerli şeyin, yıllar önce kırıldığını artık kesin olarak anladığı an, artık durmuştu. Saklayacak gücü kalmamışb; başkalarından yıllarca kaçmış, bu arada hep başarmış, hep iyiyi ve mutluyu oynamıştı, anlamasınlar, diye. Başkaları anlamayınca kendisi de anlamayacak sanmıştı. Başkalarını kandırırken kendisini de kandırmıştı... Kendisini daha fazla kandırmak istemiyordu artık. Çünkü kendisini kandırdıkça içindeki boşluk büyüyordu.

Artık hiçbir şey yapmak istemiyordu... Çünkü içindeki kırgınlık giderilmedikçe ne yapsa, daha da kopacaktı kendinden. Ne yapsa, ne söylese kendisine rağmen söyleyecek, kendisine rağmen yapacaktı...

Çünkü bu güne dek ne yaşadıysa hep o içindeki derin kırgınlığı başkalarından gizlemek için yaşamıştı. Başarmak, bir yerlere gitmek, adını bir yerlere yazdırmak için değil, sadece o derin yaralanmışlığını gizlemek için çalışıp durmuştu. Herkes onun başarısını alkışlarken, o gizlendiğine seviniyordu... Herkes onu alkışlarken, o kendisine, bir süre daha bana dokunmayacaklar, beni incitmeyecekler diyordu...

Başarı onun için hayata kafa tutmak değil, içindeki o derin yarasını biraz daha içerilere gizlemek içindi... Bu yüzden hiçbir zaman iyiyi kötüden ayırt edemedi. Etmek için çaba harcamadı...

Hesap sormadı ona haksızlık edenlerden. Bu yüzden daha çok haksızlığa uğradı... İnsanların içine çıkmaktan hep korktu. Ama evinde, bir başınayken bile insanların içinde ve en savunmasız haliyle hissetti kendisini. Öylesine korunaksızdı ki, o büyük incitilmeyi insanların arasına bile çıkmadan yaşadı hep... Daha fazla haksızlık etmesinler diye düşmanlarına açabildiği kadar açtı kapılarını... Bu kadarıyla yetinsinler diye... Ona daha fazla haksızlık etmesinler, diye hep erteledi yapmak istediklerini... Anladı, neye ulaşırsa ulaşsın, dinmeyecekti acısı, kapanmayacaktı asıl yarası...

İşte onu ben böyle tanıdım, bu yanıyla çok sevdim... Onu çok sevdiğim için ben de kendimi ona benzettim. O hiçbir şey yapmayınca ben de yapmadım... Sanki yapsam, çabalasam, bir yerlerde olmadık başarılar kazansam ona haksızlık edecekmişim gibi geliyordu... Ben de tıpkı onun gibi kendimi suçlu ve değersiz hissetmeye başladım...

Öfkelendiğim, görür görmez hesap sormak istediğim insanlarla bir yerlerde karşılaşınca başımı utançla indiriyor, ya da mahçup bir şekilde gidip ellerini sıkıyordum...

Onu tıpkı beni evine çağırdığı gibi evime çağırıyor, tıpkı bana yaptığı gibi övgülere boğuyor, hiç olmadığı kadar yüceltiyordum...

Sonra da sevişirken, sevişmenin en koyu anında, birden ondan uzaklaşıp, bir sigara yakıp, odamın bu hayattan bu dünyadan en uzak yerine dalıp giderek ve adeta bambaşka bir kimliğe bürünerek onu evimden kovuyordum...

O beni evinden kovarken ne söylediyse, beni nasıl haksızca aşağıladıysa, ben de hemen hepsini olduğu gibi kendisine söyleyerek kovuyordum... İçim yırtılıyordu böyle anlarda. Ama susturuyordum benciliğimi, susturuyordum kendime duyduğum acımalarımı...

Yıllardır o benden hayata çıkış yolu aramıştı, şimdi de ben ondan bir çıkış yolu arıyordum...

Ama onun imkansızlığında, yitmişliğinde doğrulanmak istemiyordum...

Onun o derin kırgınlığında geçmişimi arıyordum. Kendimi onun gözleriyle görmek istiyordum...

Kendimi artık onun o derin kırgınlığıyla sevmek istiyordum...

Onu severken anlamıştım, çok, ama çok eskiden kırmışlardı beni de...

Mantığı yoktu bu aşkın, biliyordum...

Yaralı insanlar çekerdi birbirini...

cezmier@leman.com.tr

* **Gelsin Oyunca.** 23 Ekim Cumartesi günü saat 16:00-18:00 arası Denizyıldızı Oğuzeli Kafe'deyim. Adres: Zincirkuyu Mah. Cumhuriyet Cad. No:48 Has Apt.
* **Leyla Mihrinaz Engin.** Erda Güncesi. Şiirler. Elma Yay.

Kırık Kalpler

suatozkan@leman.com.tr

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

AYRINTILAR
METİNE İDAN

Tam şurada işte.. ya da şuralarda bi yerde.. Büyük, eski bir bina olduğunu hatırlıyorum! Bir devlet dairesi miydi, banka mıydı, büyük bi şirketin genel merkezi mi yoksa.. Sadece üst kattanda ışık yanardı. Geç saatlerde, annemle yanından geçerken, ışıkların yandığı o yüksekteki odalara bakardım. Ve sanki, kafamın içinde klasik müzik çalıyor gibi gelirdi o anda. ordan yürüyüp geçerken. Vivaldi. Mozart, ya da Beethoven filan. O zamanlar klasik müzik dinlemezdim tabii; ama gördüklerimin bu tür bi müzikle ilişkisini kuruyorum hep. Belki, yapının mimarisi yüzünden. Büyük pencereleri, pencere süsleri, hatta küçük heykelcikler var ön yüzünde. Aslında karanlıkta çok da iyi görmeyadım, yürüyüp geçerdik sadece. Kafamı geriye çevirir, üst katlara bakardım inatla! Işık yanan, tül perdeli büyük pencerelere. Orada birisi varsa, ne yapıyordu şimdi? Deli gibi bunu merak ederdim! Mesaiye kalan bir memursa, dosyaları mı karıştırıyor.. ya da bir temizlik işçisi veya bekçiyse, haftalık karanlıkta bir koltuğa gömülmüş, televizyon mu izliyor.. Orda. ışıkların yandığı yerde bulunmak isterdim. Anlatması güç.. sebebi ne.. orada olmak isterdim işte! Hep başka bi yerde olmak istedim. Zaten, bir 'hareket' söz konusu! Sürekli yürüyüp geçmek gibi yani. Hiç bir zaman tatmin edici bir âlâ'ıyet duygusu yaşamadım; böyle bişey olacağını da sanmıyorum. Ne diyelim? Kimse kazık çakamaz mı bu dünyaya.. Evet, yine aynı kapıya çıkıyor: varlık ve yokluk meselesi. Durmak, kalmak, almak, tutmak.. ve nihayet sahiplenmek gibi şeyleri içeriyor 'varlık' duygusu!. Yokluk ise sanki daha gizemli; asıl hareket yokluk da var. Tamamen karanlık, ve beyni uyuşturan cinsten de değil tabi: Bir sis perdesi; bir tünelin uzak ışığı; belirsizlik; uykuyla uyanıklık, düşle gerçek arası.. Bu kadarcık yokluklara dünden razıyım! Tadı damakta kalan, mükemmel bir gerçeklik hissi!. Fazlasını da istedim elbet. Dönüp de arkama, o yüzden baktım! Yüksekteki pencerelere, bir müzik işittiğimi sandığım ışıklı odalara.. Binanın geri kalanı karanlıktaydı; hattâ ürkütücü, kıpırdayan dev gölgeler gördüm diyebilirim. Gene de içim müthiş bir mutlulukla dolup taşardı, tam köşeden geçerken.. Kaldırımın diğer tarafında, karanlık deniz var. Karşı kıyıda, parıldayan küçük ışıklar.. Şimdi de, bir banka makilesi. Denizin tam kenarında. Makineye güç sağlayan, kalın, sarkık kablolar, iskele binasından buraya uzuyor. Havada iğrenç bir eğim yapmış kablolar. Bankamatiğin kenarında, gece vakti balık tutuyor bi adam.. Islak, kirli betonun üzerinde, ayfayamadığım karmaşık şeyler var, balık yemi, ip parçaları, bi poşet filan.. Son seferi az önce yapılan deniz otobüsü iskelesinin girişinde de, büyük bir afiş: Yeni seçilmiş bi futbol takımı yöneticisi, herşeyin daha iyi olacağını vaad ediyor:. Biraz daha ötede, limanın binası. Tel örgülü, geniş bir kapısı yan tarafında.. Az evvel oraya kadar gitmiştim. Sonra geriye yürüyüp, yanım saatlerdir durduğum yerde tekrar dikildim.. Ne taraftan gelir, sağdan mı soldan mı? Ben önüme bakıyorum. Geldiğini anlarım nasıl olsa.. Belki omzuma dokunur, biraz şaşırırım. Şaşırmak iyidir., Belki çok uzaktan farkederim, ve gülümserim.. Ama, karanlıkta iyi göremem ki gülümsemeleri.. Bir keresinde çok net görmüştüm gerçi.. Dişleri parıldıyordu hemen yanımda; onları çevreleyen ıslak bir de dudak vardı... Arkama döndüm, denize baktım.. İskeleyi tutan kocaman zincirler.. gerçek değil gibi sanki! Onları bir anda tutup çekebileceğimi, iskeleyi karşı kıyıya fırlatabileceğimi düşünüyorum. En azından bi süre peşimden sürüklerim.. Şimdi değil. Önüme döndüm.. Hırka, ya da bir yelek giymişti adam üzerine. İlk farkettiğim bu oldu, bir de sigarasının kırmızı ucu.. Yanıma vardığında: "Çok beklettim mi?" dedi. Sonra küçük bir açıklama yaptı ama umrumda bile değildi, gelmiş olması yeterliydi.. Gitmemiz gereken tarafa doğru yürüyüşe geçtiğimizde, bi takım önemsiz laflar da ediyorduk, ve çok garip, fazla konuşmamam gerektiğini hissettim. Ama çocukken, bu adamla daha fazla konuşmak istemiştim hep. Fazladan bir cümle daha etmeyi, kendimi ona kanıtlayıp beğendirmeyi, sevdirmeyi, zekâmı göstermeyi.. Şu an ise, ondan daha akıllı ve zekiymiş gibi görüyordum kendimi. Tek bir sözümün bile derinliğini, ağırlığını taşıyamazdı, hattâ aptalca karşılıklar verip canımı sıkabilirdi. Neredeyse küçümsemeye başlamıştım onu. liginç gördüğüm tek tarafı, heykelli binayla olan ilişkisiydi, bu da onu bi parça gizemli kılıyordu. Buna bile inanamayıp tekrar sordum: "Demek alt katta bir kafeteriya var. Ama, nasıl müsaade ediyorlar ki?." O, hâlâ bana canayakın davranıyordu, eskiden olduğu gibi. "Hayır, kafeteriya değil." dedi. "Çalışanların arasıra toplandığı küçük bir lokâl diyelim.. Şu saatte pek kimse de yoktur. Ama mutlaka açık kalıyor hep. Rahatça girebilirsiniz."

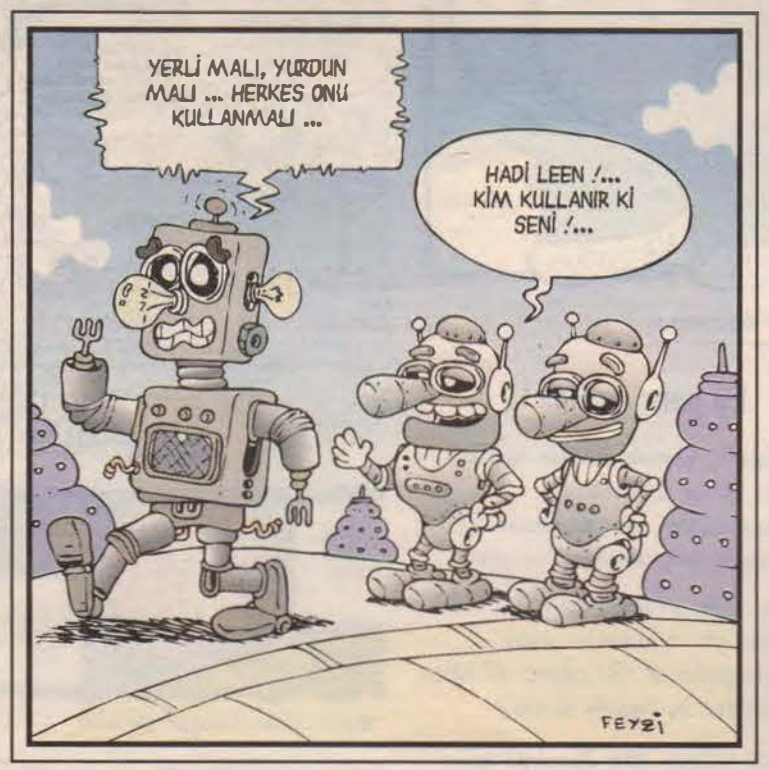
Bekçi bile yoktu görünürde. Kapının önünde sigaramı söndürdüm, girdim peşinden. Kafesli eski asansörün yanından dolanıp, kırmızı halıyla kaplı loş bir koridorda yürüdük. Koridorun sonundaki daha da karanlık bir yarık, o sözünü ettiği yerin kapısı olmalıydı. Bir adım mesafe kalmıştı ki, "Biraz burada bekler misin," dedi.. Daha bu laf ağzından çıkar çıkmaz, oracıkta midem bulandı ve nefret ettim ondan! Üstelik bir sıkımlık canı vardı, böyle dediği için onu rahatça boğabilir, veya suratına sert bi tokat patlatabilirdim. Zamanında defalarca bekletmişti beni; böyle birşeyi tekrar nasıl isteyebilirdi.. İçimdeki öfkeyi kontrol edip, bildiği birşey olduğunu düşündüm.. Karanlık kapının yanında tek başıma kalmıştım. Birisi yaklaşırsa, ne diyeceğime dair bi fikrim de yoktu.. Duvardaki, gemici düğümleriyle ilgili bir tabloyu seyrettim. Bi tanesini, kafamdan çözmeye çalıştım. Karanlığın içinden sesler duyuyordum. Ama eğlence, sohbet sesleriydi, güzel seslerdi. Kendim çok da yanlız hissetmiyordum. Birilerine verecek bi cevap da bulmuştum hem. Her zaman akıllı cevaplarım olduğunu düşünüyordum zaten.. Böyle anlar, bunu sınamak için gayet uygundu: Adamın, asansörden çıktığını sandım, ama merdivenin arkasından bi yerden dolanıp gelmişti. "Kimi arıyorsunuz?" dedi.. "Kimseyi aramıyorum," dedim, "Yasak mı burada durmak?" Bunu, çok tatlı bir dille söylemiştim. O da, espri mi yaptı, yoksa net bir cevap mıydı. bilmiyorum, "Evet, yasak," dedi. Gizemli tavrını sürdürüp, "Nerede durabilirim peki?" dedim. Eliyle az öteyi işaret ederken, merdivenden paldır küldür bir ses duyduk. Çok fena düşmüştü adam! Bekçi önce, nedense bana, sonra düşen adama baktı. Adam hâlâ düşüyordu, bir basamak daha düştü. Vücudu berbat bir pozisyonda yere kapaklandı.

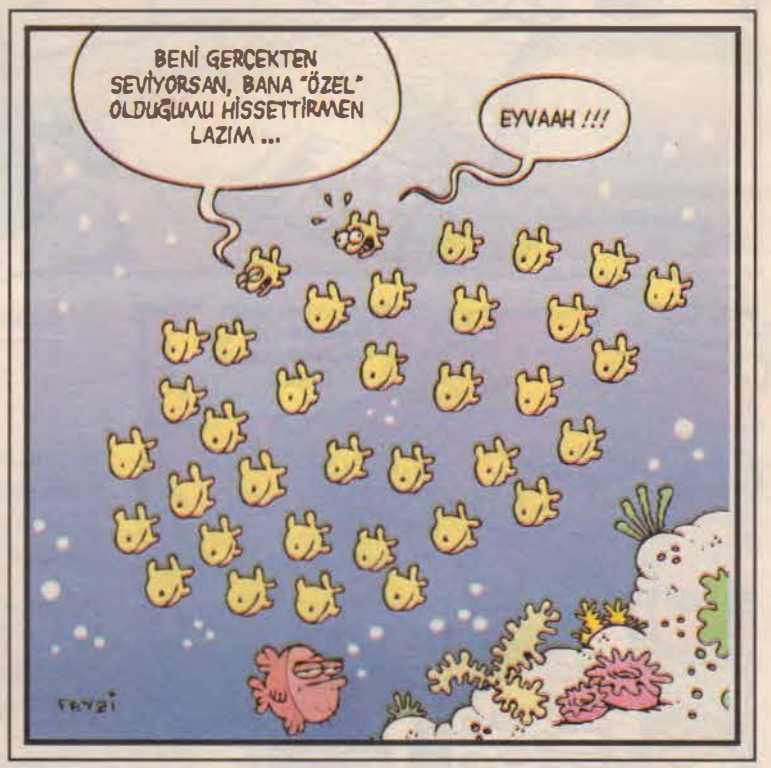
"Neye bakıyorsun?" dedi, bekçi.. " Şu adam.." dedim.. Beraber baktık, düşen bi adam filan yoktu.. Bekçi de gitti sonra. Ben de oraya, adamın düştüğünü sandığı yere gittim. Buradan, kapıyı daha rahat görebiliyordum. İçeriye de, dışarıya da yakındım.. Küçük bir çocukla, annesi geçtiler yoldan.. Çocuk beni görmedi; girişinde durduğum binanın yukarısına baktı. Ne gördüğünü sanıyordu ki?!. Bu mükemmel hayâlle oyalanırken, adımın seslenildiğini işittim. Yürüyüp, karanlık yarıktan içeri girdim. Oturduğum masada önüme bir şişe su, küçük bir radyo ve not defteri koydular. Herkesin kendi müziğini dinlemesi kuralı varmış. Sonra o geldi, "Nasılsın," dedi. "Fena değil," dedim. Pistte iki küçük köpek dans ediyordu. Komik bir adam da 'son vapur' taklidi yaptı. Başarılıydı ve hüzünlüydü.. Aklımda, üst katlar vardı. "Merak etme, gidicez." dedi, cızırdayan radyosunun kanalını değiştirdi.

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM

Eyrik

SORU — CUVABI AMİN OLAN Bİ SORU SORUNUZ....

CUVAP — AMİN

SORU-CUVAP: EVREN BARIN.

Espri: Gani Rüzgar Şavata.

Baba öğütleri :

Ey genç kaptan !..

Ey genç kaptan!.. geminle denizler aşacaksın,
Ilerde sayısız ülkeler dolaşacaksın!..
Şimdiden öğrenmezsen eğer bir yabancı dil,
Sana zevk vermiyecek, uğradığın her sahil.

Herkes neler söylüyor, asla anlamıyacak,
Yollarda dilsiz gibi dolaşacaksın ancak.
Hemen bir Linguafon al.. bir yabancı dil öğren,
Gemide başarırsın bu lüzumlu işi sen ?

Hem denizde gidersin, hem öğrenirsin lisan:
Böyle güzel fırsatı hiç kaçırır mi insan ?

1952 tarihli YELPAZE dergisinden bir reklam...

Esp: Harika çocuk Sinan Mıhçı

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Nihat Genç

SAHTEKARLARIN ÜTOPYASI: AB

Osmanlı'nın Araplar'ı sömürdüğü yalandır. Araplar'ın bir teneke gazı bize nasip olmadı. Ayrıca Osmanlı tarihinin en büyük yatırımı Bağdat Demiryolu Orta-Doğu'ya yapıldı, kullanmak da bize nasip olmadı. Araplar'ın bizi arkadan vurduğu da yalan, bizi arkadan vuracak organize/örgütlü bir Arap uyanışı yoktu. Bizi arkadan vuran bir milli Arap uyanışı, milli tepkisi henüz oluşmamıştı. Şu vardı, İngiliz entrikalarıyla parayla tutulmuş bedeviler. Bu topraklarda en geç milli uyanış Araplar'da oldu. Sebebi de Osmanlı'nın sömürgeci olmaması. Her yıl develerle Mekke'ye hediyeler taşınırdı, bu hediye kervanına da Sürre alayı denirdi. Ancak Osmanlı valilerinin keyfi yönetimleri sözkonusu. Arap dünyasının bilimde, sanayide, şehirleşmede, demokraside ve kültürde geç kalmasında bu keyfi yönetim'in suçu büyüktü. Bu yüzden Araplar bizden iki şey istiyordu. Birincisi Arapça'nın ikinci resmi dil olarak kullanılması. İkincisi, yeniden yönetim. I.Dünya Savaşı öncesi Prens Sabahattin'in "ademi merkeziyetçi" tezleri Arap aydınlarının ideolojisiydi. Araplar Osmanlı'nın ikinci büyük ortağıydı. Tüm Osmanlı camilerinde Kur'an Arapça okunuyor, Arapça her yere hakimdi, hürmet gösteriliyordu. Hem askeri hem ilim sınıfı hem ileri gelenlerin hatın sayılır kadarını Araplar oluşturuyordu ve saltanatın hakiki ortağı olarak kendilerini görüyorlardı! Asırlarca kimse Arap diye Türk diye ayrım yapmamıştı. Ayrıca "hilafet" Araplar'ın herşeyiydi, siyaseti, dini, milli değeri, bu yüzden hilafete en çok Araplar sarılıyordu.

Tam tersine Araplar sömürünün ne olduğunu, İngilizler kırkla Arap şeyhlerinden krallıklar bırakıktan sonra anladı. Araplar'a has bir sosyalizm fikri büyüdü ve Arap milli uyanışı bu sosyalist fikirlerle İngiliz ve Fransız sömürgeciliğine karşı büyüdü.

Milli uyanışlan çok geç başlayan ve sosyalist/laik fikirlerle (Baas) iktidara gelen subayların hemen diktatörleşmesi Araplar'ın devlet kurmalarını da geciktirdi.

Araplar'ı sömürme işini Osmanlı değil, cumhuriyetten sonra tarihçilerimiz yaptı! Osmanlı'ya dair yüzlerce kitap yazdılar, İmparatorluğun bu ikinci ortağını görmeyip, Osmanlı'yı tamamen bir Türk medeniyeti şeklinde yorumladılar. Bu sömürü bugün halen devam etmekte, yetmiş üniversitenin yetmiş tarih bölümünden biri kalkıp Araplarla binlerce yıllık siyasi ortaklığımız üzerine, kültür ortaklığımız üzerine çalışma yapmamıştır!...

Balkan bozgunuyla Avrupa topraklarını kaybetmemizden sonra, o saate kadar "Osmanlıyız" diyen aydınlanmız yavaş yavaş Türk'üz demeye başladı. Türkçü ideoloji. Balkan hezimetlerinin hemen peşinden büyüdü. Türkçüleşmemize en çok Araplar şaşırdı. Bizler, İslam öncesi Ergenekon, Bozkurt, Şaman dedikçe, Araplar bu "pagan" inanışlarımıza anlam veremedi. Osmanlı'nın artık Türkler'in özel tarihi haline gelmekte olduğunu gördüler. Biz Türk'üz vurgusu yaptıkça Arap aydınlarını da milli uyanışlarına doğru tetiklemiş olduk.

Bu yüzden resmi cumhuriyet tarih tezimiz bunu şöyle açıklar, biz Osmanlı'nın devamı değiliz, tamamen esir olmuş Osmanlı Hilafet, saltanat İngilizler'in eline geçti. Topraklarımız işgal edildi ve bizler sıfırdan, tamamen kaybolmuş yağmalanmış topraklardan yeni bir vatan kurduk.

Gerçekten Osmanlı'nın topu tüfeği toprağıyla topyekün teslim olduğu o günlere gidersek, milli kurtuluş savaşı verenlerin elinde hiçbir şey kalmadığını görürüz. Hatta "vatan" denilen şey bir "hayalle" döndü, İstanbul işgal altındaydı, aydınlar tutuklanıp Malta'ya sürülüyordu ve kimse sesini çıkaramıyordu. Vatan, ülke, toprak nerdeydi. Çok uzaklarda. Elden çıkmıştı, hiçbir umut yoktu. Vatan o kadar uzağa düşmüştü ki, bunu "hayal" bile etmek, vatanı yeniden tasavvur etmek imkanı yoktu.

Vatan elden çıkıp bizden uzaklaştıkça bir varolma yokolma savaşından başka şansımız kalmıyordu, ama, bu savaşı verecek güç, ordu, teçhizat yoktu. Vatan artık haritalarda "şurası" diye göstenlen yer oldu. Ekmeğini yiyip suyunu içtiğimiz bu topraklar o yıllarda "şu topraklar" diye çok uzaklardan karşıdan dışardan gösteriyorduk...

Artık toprağımızı, şuralar, şurası diye göstermiyoruz, vatan artık "burası", "bu topraklar"...

Yazarlığa başladığım günden beri milli ideolojilerin dilinden uzak terimler/kavramlar kullanma ihtiyacı hissettim. Mesela, ülkemden bahsederken Kürt, Arap, Türk, Laz vs. vurgusu yapmamaya çok önem gösterdim. Yerine "bu topraklar", "bu toprakların çocukları", "bu coğrafya", "bu ülke" gibi geniş tanımlar kullandım. Bu kavramların moda olması, çok kullanılması için gayret gösterdim. Neden? Herkesi herşeyi hepimizi ifade etmesi için. İdeolojilerin tuzağına düşmeyen hepimizi kaynaştıran bir şemsiye olsun. Bu topraklar deyince insan daha derin daha yüksek bir yerden konuşuyor. Kaynaştıncı bir dili inşa edecek yazarlardır, dikkatli ve düşünülmüş bir dil kullanmak zorundayız.

Arkadaşlar arasında şakalaşırken, hadi, bu toprakların partisini, kuralım, dedim, bir arkadaş ibraz etti, ben de latife ettim, "siz de gidin şu toprakların partisini" kurun dedim.

"Şu" denilen yer, "bu" dediğimiz yerden daha sert, daha acımasız bir duygudur. Vatan sizden uzaklaşıp buradan şuraya geçmesin, akıl almaz milli tepki ortaya çıkar. Burada oturan insanlar vatanı "şurada" hissetmeye başladıkça milli uyanış milli yangınlara milli intifadalara döner...

Bugün dünyayı yangın yerine çeviren ağır milliyetçiliklerin "şu" diye ifade edilen "uzaklardan" hayal edilip kurulduğunu görürüz. AB'nin "sürünceme" politikalarıyla Türkiye topraklarına "şurası" duygusu yerleşmekte ve akılalmaz bir milli tepki tarih sahnesine fırlamakla!.. Vatan elden gitti duygusu ortaokul çocuklarına gizlice hela duvarlarına harita çizdirmeye başlarsa yangın başlıyor demektir...

İsrail uzaklardan kurulmuş bir devlettir. İkibin yıl sürgünde yaşayan yahudiler hep şurayı göstererek büyük bir milli şuur inşa edip Filistin'e yerleşti.

Filistinliler diye halk yoktu, orada dağınık yaşayan Araplar vardı ve milli tepkileri sıfırdı. Ne zamanki İsrailler Filistinliler'i uzaklara sürdü. Sürülen, vatandan uzaklaşan Filistinliler "halk" olmaya başladı...

Bugün en sert Ermeni milliyetçileri ülkelerinden uzakta diasporada yaşayan Ermenilerdir. Dünyaya yayılmış Ermeniler'in milli şuuru ülkemizde, Ermenistan'da yaşayanlardan daha koyu daha amansızdır. Ermeni kültürünü, tarihini, milli geleneklerini yazıp çizip "Ermenistan"ın herşeyini oluşturan da uzaklardakilerdir.

Şuradan bakılan vatan özlemi, buradan ifade edilen vatandan daha tehlikelidir. Bunu Almanya'ya elli yıldır giden Türk vatandaşlarında da görüyoruz. Alevi'nin Kürt'ün, Türk'ün, İslamcısı'nın en milliyetçisi, en koyusu Almanya'daki dernek ve federasyonlarında yaşıyor.

Vatan, uzaklaştıkça büyüyen bir özlem! Bunun en güzel örneği Sovyetler'dir. Sovyet deneyimi seksen yıllık sert rejimin milli izleri silemediğini dünyaya gösterdi. Düşünün. Dedeniz, babanız ve siz. Tam üç kuşak. İlkokuldan beri ateist ve komünist derslerle büyüyorsunuz. Üstüne kendi toprağınıza/kültürünüze dair hafızanız seksen yılda tamamen siliniyor. Komünist müfredat insanlığın dil, din, ırk, kültür gibi tüm ayrı gayrılarını, birikimini reddediyor. Üç kuşağın kafasından tarihi, kültürü siliyor. Buna rağmen nasıl oluyor da Sovyetler'in dağıldığı gün onlarca milli devlet, milliyetçilik naralarıyla ortaya fırlıyor.

Hint, İran, Arap ve Türk aydınlanmasının önderleri hep vatanlarından uzakta okuyan ya da sürgünde hayat geçiren aydınlan tarafından oluşturuldu. Bugün milliyetçi ve muhafazakar değerleri savunan önder aydınlar ya batıda okumuş, ya sürgünde yaşamış ya da vatanın ellerinden çıkmış olduğunu görüp, infiale kapılmış aydınlardır. Avrupa Birliği tartışmalarıyla bu "infial" duygusu yavaş yavaş içimize yerleşmekte!. Tarihsiz derin bir milliyetçilik yeniden atağa kalkmakta...

Milli edebiyat neredeyse hasret, özlem duygularından doğuyor! Yabancıların saldırıları, sömürüsü, yabancıların teknolojisi karşısında ezilen milli ürünleri ve yabancı adetler karşısında aşağılanan kendi gelenekleri ve yabancıların pazarlarını işgal/madenlerini yağma etmesiyle oluşan büyük bir milli tepki ortaya fırlıyor.

Bir yüzyıl batıdışı topraklarda insanlar bu edebiyatı okuyor, bu heyecanların etrafında yaşıyor. Kendi ülkesiyle gurur duymak, tanrı'yla onur duymak, dilini sevmek, toprağı için çalışma, kendi insanına, köyüne, geleneklerine düşkünlük başlıyor.

Bu "milli tepkiler"le oluşan edebiyat, siyaset, şiirler, duygular, heyecanlar öyle büyük bir yekün tuttu ki, bu topraklarda iktidara gelenler hep bu milli tepkileri yağmalayıp halkı böyle kandırdılar. Müslümanım demeden, milliyetçiyim demeden bu topraklarda "iktidar" olma şansı hiçkimseye nasip olamadı. Hatırlayın o şanşın kadını... Yanında gölüne ıslak mayo gibi yapışmış adamlar vardı... Çakıl taşlan diye osurdukça yanındaki beyfendiler yelken bezi gibi şişinirlerdi...

Artık bu "milli ideoloji" tamamen hamasi, tamamen vatan millet sakarya edebiyatına döndü. Kullanıla kullanıla, siyaset meydanlarında satıla satıla, döndüre döndüre yiyip içip tıksırıp aksırıp hep bu "milli" tarih satıldı...

1980'den sonra siyasetimize bakbğımızda, Özal, Demirel, Mesut Yılmaz, Tansu, Devlet Bahçeli, Erbakan, Tayyip ve hatta CHP hepsi bu "değerlerin" yani, milliyetçi ve muhafazakar ideolojinin partileri oldular. Nutuklar, tarihi gururu okşayınca hepsi yüzde otuzlarla iktidara geldiler.

Bu partilerin hepsi iktidarda aralıksız/non-stop hırsızlık yaptı ve hepsi AB'ci oldu. Bu nasıl oldu? Hepsi iktidar günlerinde milyarlarca dolan parti yandaşları/holdingler/hayalciler/mafyacılarla zıfflendiler. Ama hepsi AB politikalarının destekçisi oldu.

Üstelik bu hırsız/mafyacı partiler hem devletçi, üstelik gaddar devletten yana oldular, hem de sonunda milli egemenliği AB'ye terkeden politikalarla halkı yirmibeş yıldır oyaladılar, şimdi bir yirmi beş yıl daha sürünceme sürer etti elli yıl...

Tahminim, Türkiye'nin yönetilemez olduğunu görüp bütün işleri AB'ye verdiler. Türkiye'nin ekonomik ve işsizlik problemini AB'ye taşıyarak kurtulmak istediler.

Burdan çıkartacağımız ders şudur, seksen yıldır ülkeyi yöneten milliyetçi/muhafazakar ideolojiler islamcılık, Türkçülük, hepsi iflas etmiştir.

Bu ideolojilerin yüzlerce kahraman aydını tarafından oluşturulan edebiyat, tarih, kültür, siyaset hiçbir işe yaramadı, AB'ye teslim edildik.

Bu son yüzelli yıllık süreçte biriktirdiğimiz tüm milli muhafakara değerlerin "iflası" demektir. Çünkü milliyetçi/muhafazakar ideolojiler hamasiydi, spekülatifti, hırsızlıklarını örtmek için kullanılıyorlardı. Dünya, Türkiye gerçeklerinden uzaktı. Cahildiler. Dünyada ve Türkiye'de olup bitenleri anlamamış zavallı beyinli ama acar/cesur hırsızbaşıydılar. Vatan sevgileri saçma ve palavraydı. Çocukları ve halkı marşlarla kandırdılar, Devlet sevgileri palavra. Devleti mafyaya teslim ettiler, hukuku yıkan, parçalayan onlar oldu.

Ve kimsenin kimseye itimadı kalmayınca, kendi devletlerini, kendi gelenklerini, kendi yönetmelik ve kendi yasalarını hepimizden çok aşağılayarak, "bizden adam olmaz" ideolojisini geliştiren yine onlar oldu.

Şair Eşref'in dediği gibi, hepsi müslümanım deyip iktidara geldi ama gavur olsalar ordan ayrılmadılar. Şair Eşref'in dediği gibi Kur'an'dan, dinden yazdılar, yazdıklarına nedense şeytanlar bile güldü!..

Son günlerdeki "zina tartışmasıyla" da gördük ki, Zaman, Vakit, Yeni Şafak gibi milli, dini gazetelerin milli/mukaddesatçı tüm yazarları Avrupacı olmuş.

Yani ülkemizde bir çağ kapandı, Kapanan çağ palavradan oluşturulan milliyetçi/dini/mukaddesatçı/muhafazakar edebiyat ve onun siyasi çığırtkanı partilerin/ideolojilerin çağıdır!

Bizi vatan hainliğiyle suçlayanlar, bizi kafirlikle suçlayanların hepsi cemülcemaat ülke egemenliğini Avrupa'ya teslim ettiler.

Saidi Nursi okuyanlar dahi Amerikancı oldu.

Tanı yüz yıldır alkışan başkesen gibi esip üfleyen/yasaklayan/kovan/süren/cezalayan/suçlayan/işkence eden/kahraman kesilen milliyetçiler/islamcılar, hepsi Avrupa kapısında yatıyorlar!

Bu okulların müfredatlarını hazırlayan şimdi bu müfredatları değiştirin diye Avrupa'ya yalvarıyor. Bu bürokrasiyi inşa edenler şimdi bu bürokrasiyi değiştirin diye Avrupa'ya yalvarıyor. Yüzyıldır yediklerı boklan şimdi AB'ye temizletmek istiyorlar.

Neyse, Biz de AB'ye karşıyız, çünkü AB, dünyanın sonunu hazırlayan uygarlığın en büyük parçası. AB'ye karşıyım, çünkü, insanın, ahlakın, siyasetin, kültürün, anlamın, edebiyatın, hayatın, ekonominin sonunu hazırladığı için karşıyım.

1. AB ülkeleri nükleer santrallerle dolu. Elektriğini halka neredeyse bedava dağıtıyor. AB'ye girdiğimizde bu nükleer santraller tartışılmaksızın ülkemize dolacak. İnsanlık için vahşet, insanlığın tabiatın sonunu hazırlayan bu nükleer santrallerin yasaklanması/sınırlanması için AB'de hiç gayret yok. Bizim milliyetçi/muhafazakarlar neden bu nükleer santrallere karşı değil. Bugüne değin Avrupa tartışmalarında ağızlarından laf çıkmadı. İnsanlık diye dertleri yok, biraz palazlandıklarında ülkeyi nükleer santrallerle dolduracaklar, çünkü, AB'ye özeniyorlar, AB ne yaparsa doğrudur ruhlarına işlemiş. Vicdanı olmayanın dini milliyeti olamaz... Yirmi beş yıl AB'yi ekranlarda şu kadarcık tartıştılar... Spiker: "Şimdi siz

Devamı 14. Sayfada

ARRIVAAA!

MEHMET ÖZKANOĞLU

" ZANTAŞ VE AKIL ALMAZ TÜKETİCİ HAKLARI - SINIRSIZ TÜKETİCİ MEMNUNİYETİ.(1)

SERİ DEVAM EDİYOR "3"

O GÜN UZAYLILAR DÜNYAYA GELDİ..

VE TURİZM BAKANI AÇIKLAMA YAPTI..

ÇİLLİ VE GENÇLİK..

mozkanogli@iemail.com.tr

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

13. Sayfadan Devam

AB'ye karşı mısınız, lüt'en bir kaç cümle alayım..."

2. Değil her bir insanın psikiyatriste koşması, ABD'de de on milyon çocuk psikiyatriste gidiyor. Üstelik, neden gittiğini uygarlığın konusu yapmıyor. Sorunu "bilimsel" görüp, antidepresyon haplarının yan etkilerini azaltmakla uğraşıyorlar. Bu devasa sosyal sorunu bu saçma sapan ekonomik düzenin sonucu olarak görmek istemiyorlar. Milliyetçi/muhafazakar ideolojilerimiz Avrupa kapılarında bu ekonomik düzenin insanlığa felaket hazırlayan sonuçları üzerine konuşmadı, felsefe yapmadı. Kendi altı yaşındaki milyonlarca çocuğu psikiyatristlere taşındığında da "oh be biz de modern, Avrupalı olduk" diye sevineceksiniz, batının ilaç şirketlerinin köleleri olacaklar.

3. Başta Fransa, İngiltere, Avrupa nükleer silahlarla dolu. AB'ye girdiğimizde bizim de nükleer bomba sahibi olma hakkımız olacak mı? Yoksa, durun şimdilik, siz geliştirmeyin mi diyecekler. AB nükleer bomba sahibi olma şansını bize verecek mi, ya da babuşi topraklarda neden yasaklıyor. Milliyetçi/muhafazakarlardan tek kişi tek siyasetçi tek gazeteci bugüne değin kalkıp bu soruyu neden sormadı. İnsanlık vicdanıyla, dünya ahlakıyla ilişkileri yok, olmadı. Onlar Malkoçoğlu filmleri, Kurtlar Vadisi seyreder, çiğ köfte partisi düzenler. Herifcioğlu bizim kokorecimizden bile hesap soruyor. Biz, kıyameti hazırlayan nukleer bombaları neden ürettiğini dahi Avrupa'ya soramıyoruz!

4. AB, Bosna'da dörtyüzbin insanın ölümünü seyretti. Çeçenistan'da ikiyüz bin insanın ölümünü seyretti. Elli yıldır İsrail'in katliamlarını seyrediyor. Şimdi de Irak'taki yüzbinlerce çocuğun ölümünü seyrediyor. AB'nin gelişmiş, uygar yirmi/otuz ülkesi Irak işgaline neden seyirci kalıyor. AB hangi güçtür, dünya siyasetinde hiçbir etkisi yoksa, başka ne yapacak? Bir uygarlık olarak anlamı nedir? Dünya tarihinin (gelmiş geçmiş) en büyük savaşları neden bu coğrafyada neden sessizler. O halde bu uygarlık hiçbir şeydir. AB'ye girerek biz de seyredeceğiz. Milliyetçi/muhafakazar sormadı. Çünkü insanlık vicdanıyla dünyanın ahlakıyla bu ideolojilerin işi olmadı... Dünya nükleer bombalarla istila edilirken bizim milliyetçi liderlerimiz Medyum Memiş'in evine girerken kameralarla yakalandı.

5. ABD ve AB, ekonomiyi üç/beş holdinge devrediyor. Küçük pazar küçük esnaf kayboluyor. Dünyayı borsanın tepesindeki büyük holdingler devraldı. Holding ekonomisi geniş kitlelerinin elinden siyaseti aldı. Bütün küçük pazarların işini bitirdi. Oysa demokrasiden bizim anladığımız (ki, benim siyasi görüşüm/dünya görüşüm budur) "ekonominin ve siyasetin daha çok insanın eline geçmesi"dir. Bu bir hayal! Eşitlik, adalet, özgürlük holdinglerin malı oldu. Edebiyat sanat hem holdinglerin malı oldu hem de edebiyat, sanat iptal edilip "reklamlar" bütün sanatların babası oldu. AB kapitalist dünyada daha büyük canavar olmak için kuruluyor. AB kapısındaki milliyetçi/muhafazakar ideolojiler yirmibeş yıldır bu küçük pazarların marketlerce yokedilmesini sorgulamadı, tartışmadı, gündeme getirmedi. Bu yüzden devlet kredilerini holdinglere dağıtıp küçük üreticilere zırnık koklatmadı. Kapitalist ekonominin insanlığı hangi felaketlere sürüklediğini sormadı, tartışmadı, çünkü dünyanın vicdanıyla hiç işleri olmadı.

6. AB komşularımızla hangi malları alıp vereceğimizi tayin edecek. Hangi kapıları açacağımızı, nasıl, ne kadar girip çıkacağımızı belirleyecek. Topraklarımızın binlerce yıldır komşusu bu özbeöz kardeşlerimizle küçük pazarlar kurmamızı engelleyecek. Daha da ötesi bu küçük pazarlar/kapılarla karışmamız/birbiri içinde erimemizi imkansız hale sokacak. Milliyetçi/muhafakazar ideolojiler hiç seslerini çıkartmadı. Bu devasa sosyoloji, tarih, kültür sorunlarını masaya yatırmadı. AB'yi ekranlarda sabahlara kadar Mustafa Taşarlar, Ali Kırcalar zekasıyla tartıştılar.

7. Avrupa binlerce yıldır birbirine karışıp kaynaştığımız kültürlerle "ayrımcılık" hesabı yapıyor, içimizdeki kültürlerden "sert, amansız milliyetçi" etnik gruplar bulup önümüze koymaya gayret ediyor. Hatta içimizden "tampon" devletler hesabı yapıyor. Milliyetçi/muhafazakar ideolojiler bu konuda fazlasıyla hamasi nutuklar attı ve Avrupa'nın tuzağına geldiler, yani, "çalıştırmak" isteyen Avrupa'nın dilini kullandılar. Kaynaştıran bir dil kullanan kalmadı. Kaynaşmamızı ve kaynaşmamızı engelleyen milliyetçi tepkileri Avrupa'dan öğrendik. Şimdi Avrupa iki akıl hastasını ayrı ayrı koğuşlara koyarak çözmeye çalışıyor!..

8. Kültürleri, etnikleri, önce akıl hastası, sonra bu akıl hastalarından federasyonlaştırma yapmaya çalışan Avrupa... Bakalım bizlere fındığın, kayısının, tütünün, pamuğun, buğdayın milliyetçiliğini yapma şansı verecek mi? Hayır. Yetiştirdiğimiz bu toprağın çayını, bulgurunu dahi sevme, yaşatma, besleme, üretme, pazarlama hakkına sahip olamayacağız. Bu ürünleri de hem hormonik dengeleriyle akıl hastası yapan, hem bunları üreten çiftçileri akıl hastası yapan Avrupa'dır. AB kapısındaki milliyetçi/muhafazakar ideolojiler bakalım domatesine sahip çıkabilecek mi? Hatta, Avrupa'nın ekonomik dilini öğrenmişler, yani, bir takım gelişmişlik ölçeği rakamlar verip, diyelim, köylü nüfusunun azalmasıyla, "modernleşmiş" olacağız düşüncesine inanmışlar. Köylüler açlıktan kırılıp son mirasçılar da köyleri terkedince "vay be ne güzel sonunda modernleştik" diye sevinç çığlığı atacaklar. Van'da, Trabzon gibi sahil şeridinde otuz yıldır neden İsveç Uskumrusu satıldığını sormadılar. Yalandan ekonomik grafiklerin kurbanı oldular. Avrupa "standartlık" ve "gelişmişlik" ölçüleri icad eden bir takım rakamlarla uygarlığını ayakta tutmakta. Bu grafiklerin gücü karşısında bizdekilerde ne milliyetçilik, ne muhafazakarlık, ne din kaldı. Çünkü gelişmemişliğimizi rakamlara söyletiyor! Rakamın kenim diyenimiz olmadı!.

9. Bilimsel iktidar, yani, bilimsel araştırma merkezlerini Avrupa elinde tutuyor. Bilimsel araştırmaların kıstasları nedir, ne işe yarar. Bu sorun üzerine Türkiye'nin milliyetçi/muhafazakar ideolojileri tek soru sormadı, anlamadı, tartışmadı. Nedir? Mesela, fındıkta, kayısıda, cevizde, ürettiğimiz şeylerde, Avrupa'nın laboratuvarlarından ikide bir kanserojen madde ilan ediyor. Ölçü koyuyor, şu kadar, bu şu kadar kim tayin ediyor. Malımızı değersizleştirmek, üretimi pahalandırmak ve pazarda malımızı çürütmek için. Bu konuda bir yığın ziraî münakaşa oldu, ancak milliyetçi/muhafazakar ideolojiler bunun ne anlama geldiğini anlamış değil. Bu bilimsel araştırma merkezlerinin ölçülerini tayin eden Avrupa merkezli pazardır, kendi işine gelen, kendi pazarını koruyan ölçekler koyar, tayin eder. Tarafsız bilim yoktur, Avrupa siyaseti bilimini kendi pazarı adına yönetmektedir!. Senin ürettiğin herşeyde işine gelmedikçe kanserolen bulmaya devam edecek ama nükleer bombalar çiçekten sayılacak!

10. Avrupa'dan gelen yasalara bu aşağılık siyasiler bu aşağılık medya neden çıldırmış bir neşeyle sarılıyor? Bu halk Timurlenk'in yasalarını iptal mi? Fatih'in yasalarını tekfir mi? Hatta Atatürk'ün yasaları pek mi umurundaydı... Ve hatta, Kur'an'ın ayetlerini bile dinlemeyen bir halk, bir günde Avrupa'nın yasalarını kuzu gibi dinleyip, rüşvet, torpil, işkence ve hırsızlıktan bir günde kurtulacak mı? Eğer Avrupa'da bir büyü varsa bu büyünün sonuçlarını Aydın Doğan, Dinç Bilgin gibi uygar, öncü, büyük gazeteci, ahlak sahibi büyük onurlu işadamlarımızın şahsında neden görmedik? Mesela, gazeteciler korkusundan sendika, sigorta isteyemedi. Ayrıca, bugün değişmekte olan yasalarımız da bir zamanlar Avrupa'dan geldi. 150 yıldır bu toprağa gelen yasaların markası made in Avrupa'dır. Eski Avrupalı yasalar gidiyor yeni Avrupalılar geliyor, bu yasalar bu topraga daha kaç bin yıl tutmayacak, daha kaç bin yıl yenileri ekilecek. Bir nevi eski efendilerin gömleklerini giyen köleler gibi, efendinin eski gömleğini çıkartıp yenisini giyerek bir uygarlık sahibi olacağız ve milliyetçi/muhafazakarlar bu büyük Avrupa'nın şakşakçısı olacak!.

11. İstanbul'daki Nato Zirvesi'nde yeni dünya düzenindeki rolümüz biçimlendi. Buna göre, Afganistan'da olduğu gibi... Onlar, biz Afganistan'ı işgal ettik, ama yerli halk cahil bizi sevmiyor, siz müslüman sayılırsınız o cahillerin uzaktan akrabası, gidin orada güvenliği sağlayın, onları geliştirin, ta ki biz medenilerin dilini anlayıncaya kadar. Sonra, Yarın da İran, Suriye işgal edilecek. Korkmayın bizim bombalarımız var, yerle bir ederiz. Sizin adınız müslüman biz şehirleri yıktıktan sonra sizler Afganistan'da olduğu gibi askerlerinizi güvenlik için gönderin, işte Nato Zirvesi bu kararla bağlandı. Batının yerle bir ettiği müslüman şehirlerin leşlerinde/yıkıntılarında nöbet tutacağız? Ne için? O yıkıntılar içinden bir çocuk kalkıp Avrupalı askerlere taş atabilir? O taşa engel olacağız... Milliyetçi/muhafazakar ideolojiler Avrupa kapısında bu rolü sevine sevine üstlendiler!..

12. Ezanımıza, kubbemize, kurbanımıza, bayramımıza, bu hayal içinde hiç bulunmamış Avrupalılar karar verecek. Bunu dini bir tepki oladak değil, sosyolojik bir aptallık olarak göstermek istiyorum. Bu kültürü tanıyan bu kültürün sahipleridir, sen hangi gerçeklik, bilim ve hukuk anlayışıyla, hiç bilmediğin bu kültür hakkında karar vereceksin ve buna "insanlık değeri" diyeceksin. Bu insanlık değeri değil, palyacoluktur: Bu topraklar/bu kültür içinde hiç yaşamamış siyasiler/mühendisler/hukukçular bu kültürü düzenleme, terbiye etme, törpüleme, oyma hakkına nasıl sahip olabilir? Milliyetçi/muhafazakar partiler/ideolojiler köpeklerin dahi yapamayacağını bu fahişeliği yapıyor. Ülkenin değil devletini (devlet birgün yıkılır yenisi kurulur) binlerce yılın kültür ve geleneğini başkalarına teslim ediyor!

13. Batı uygarlığı kendi eşitlik kendi adalet kendi toplum felsefesi adına, toplumda gördüğü herşeyi "hukuk cetveliyle" düzeltmek peşinde. Hukuk, evet ama, bir yere kadar, hukuk dünyayı öyle tanzim ediyor ki, insan sosyal insan olmaktan çıkıp, matematik insan oluyor. Ailesini, işini, sokağını, dilenciyi, bakkalı, siyaseti, her ilişkisini içinden çıkılmaz yönetmeliklerle düzenliyor. İnsanı yüceltecek kurumlarımız yok mu? İnsanın güzelliği, iyilikleri olmadan "hukuk" işe yarar mı? İnsana hiç güvenmeyen "güvenlik" sisteminin sonu yoktur. Sonunda

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

kanınızla başladığınız sözleşme metninin büyüklüğünü kurduğunuz evin odaları dahi almaz. Milliyetçi/muhafazakar ideolojiler kendi tarih, kültür, kendi esnaf, kendi lonca, kendi tekke, kendi zaviyeleri, kendi sosyal sigortaları, vakıfları üzerinde birçok şey söylüyorlardı. Ne oldu? Tarih kilitlendi ve kapandı mı? Bu tarihin imkanlarını kaldırıp çöpe mi attık. Şimdi herşey bin yıllık tarih hiç yaşanmamış gibi, Avrupa'dan "on günlük" tecrübesi olmayan yasalar/hukuku mu getireceğiz!..

Bunu örneklemek istiyorum, mesela parası olan her sivil kurumun başına geçebiliyor, mesela mason dostu olan her rektörlüğe oturabiliyor, mesela parası olup avukatlar ordusu kiralayan her davadan yırtabiliyor, mesela imtiyazlar kanun, hukuk gücü tanımıyor, mesela, çalışkan, yetenekli ve tertemiz insanlar, "holding köpeği" olmadıkları takdirde çöplüğe atılıyor, hiçbir işe yaramaz hale getiriliyor!.. Bu sıraladığım kötülükler herşeyin hukuk olduğu düzenin sonucudur!. Hukuk aldatılabilir, vicdan aldatılamaz... İnsanlık hukuk inşa etmeden vicdan inşa edecek bir terbiye sistemi olmadan yaşayamaz...

14. Son yirmi beş yıldır, AB'ye girme tartışmalarında... Ülkemiz, devletimiz, halkımız, tarihimiz, geleneklerimiz... Durmaksızın aşağılanmakta. Hem siyasiler hem medya bu aşağılamayı kabul edilemez densizliklere çıkarttı. Halen Avrupa'nın siyasileri/köşe yazarları bizimkilerle et ele bu aşağılamayı sürdürmekte. Bir kültür düşünün, başka kültürü aşağılıyor. Bu nasıl bir bilimsel ahlak, başkasını küçümseyerek konuşuyor. Bu nasıl sosyolojik kültür? Bu bilim, ahlak, sosyoloji, hukuk değil, bu "ırkçı Avrupa"dır.. Ve bu kadar aşağılamaya sessiz kalan insanların da toprağı, ahlağı, devleti, şerefi olamaz! Hatta bir ruhları... Milliyetçi/muhafazakar ideolojiler ruhsuz! Fahişe bir kültürün sonucudur!.. Sabıkalılar/hırsızlar/mafyacılar bu tartışmaları nerden bilsin!.. Onlara birisi "yaa Avrupa iyidir girelim, ağbi baksana herifler" demiştir, onlar da devlet/parti polit'kası yapmıştır! (Ağızlarında hep şu cümle "Türkiye, Avrupa'nın şerefli bir ülkesidir"... O keneften şereflerini burda da sıkıştıracak bir cümle hemen buldular...)

15. Egemenlik/iktidar meselesi. Siyasetin/devletin kökeni "iktidardır".. Felsefi tanımını yapalım. Mesela geline kaynana karıştığında yer yerinden oynar, o ailede iç savaş başlar. Mesela, baba dahi oğluna biraz fazla emrettiğinde huzurluksuz başlar ve o evde başka iktidarlar kurulur, alıp başını gitmeler, yorganını ayn sermeler başlar. Ve bugün beğenin/beğenmeyin bu topraklardaki iktidar binlerce yılın hükümdan, deneyimi, binlerce yılın devlet adamı/sanatkan/şairi/kültürü tarafından onbinlerce yılda oluşmuştur. Şimdi milliyetçi/muhafazakar ideolojiler bize ait gelmiş/geçmiş herşeyi yok sayıyor bizi "yeniden kurun" diyor!.. Yüzelli yıldır bizi kurduklan gibi... Egemenlik iddiasını kaybedenler yalnız koyun sürüleridir...

16. Avrupa en büyük sosyal sorununu göçmen sorunu olarak ilan etti. Bunun anlamı şu. Bizde herşey yolunda göçmenler işi bozuyor. Ekonomik gelişmesini tamamlamış batının büyük şehirleri güvenli değil. Halk sokağa çıkamıyor, mafya, hırsızlık, cinayet önlenemiyor. Güvenlik bitti. Batı zengin ama huzuru yok. Bunu da dışardan gelenler bozuyormuş. O halde durduralım, içeri kimseyi almayalım. Avrupa şehrin güvenliğini bitirmesini ekonomik bir sonuç olarak görmüyor, bir göçmen sorunu olarak inanıyor.

Göçmenleri durdurursa güvenliği de çözermiş. Tabii Avrupa'ya girecek Türkiye, batının doğu kapılan bekçisi olacak. Hatta Türk Ordusunun şanlı komutanlan Irak, İran kapılarında nöbetçi tugaylarkurmakla görevlendirilecek. Siz, kapılan tutun, yeter diyecekler. (Komutanlarımızın da tek korkusu... Alman ordusunda eşcinsellik serbest bırakıldı...)

Koyun can derdinde bizler g.t derdindeyiz..

Oysa aynı batı, doğudan eleman istiyor, bilgisayar uzmanı/mühendis/kaliteli eleman... Ama bu kaliteli elemanlann az okumuş diğer aile fertlerini kovuyor. Oysa bab bilmiyor, o bilgisayar mühendisi okusun diye diğer kardeşleri yemedi, içmedi, şimdi, onu alıyor diğerini atıyorsun. Tıpkı radyasyonlu çöplerini denizlerimize gizlice dökmek gibi. Batıdışı toprakların milyonlarca öğretmeni, yetiştirecek, en iyilerini Batı alacak, bu da büyük uygarlık, hukuk, kültür olacak... Yani büyük felsefi sorun şudur, insan diyelim Hint'te çok okumuşsa göçmen olmayacak. Okumuş sadece işini görmüyor, kendi Avrupa aklını okuduğu için seviyor, oysa bu Hintli'nin az okumuş diğer kardeşi daha insan güzelidir. Okumamış insandan sayılmıyor...

Velhasıl batının kıstası kendi biliminin okunması! Ve şart koşulmasıdır! Bu bilimi yüksek derecede hatim etmeyenlerin hepsi kovulacak göçmenlerdir! İşte insanlık görüşleri!.

17. Milliyetçi/muhafazakar ideolojilerin söylediği şu. Peki girmedik yalnız baştmıza ne yapacağız? Ulan, diyor insan, sizin gibi kahramanlar nasıl yalnız kalır? Şimdiden başladınız Rusya'yla fingirdeşleşmeye... (Eskiden de bunlara niçin Amerikancısınız derdik... Rusçu mu olacağız diye cevap verirlerdi... Şimdi de yalnızlık korkusu bastı...)

İsrail elli yıldır Filistinliler'i öldüre öldüre bitiremedi. Bizi kimse bitiremez. Korkmayın. Dünyanın en büyük silahlarının sahibi İsrail tanksız tüfeksiz Filistinliler'i yokedemedi. Bizi kimse yokedemez. Aksine Filistin büyüdü..

Yoksa, bizi silahla bitirirler diye mi korkup Avrupa'ya giriyorsunuz! Ne oldu? Toplarınız yetmedi mi? Bizler elli yıldır yemedik içmedik silahlı kuvvetlere top tüfek aldık, hala korkuyor muyuz?

Madem korkup kaçacaktınız elli yıldır niye elimizde avucumuzda ne varsa kapıp toplara/helikopterlere yatırdınız?

Çünkü sizler, bu topraklarda bu devleti bu hukuk düzenini, bu tarafan, bu fabrikalan mafyaya teslim etmeye çekinmediniz. Siyasi çakallara, ağalara, paşalara, beylere teslim etmekten korkmadınız. Holdinglere, medyaya, siyasi çakallara teslim etmekten bıkmadınız. Bu toprakların siyasetini yalnız bu toprakların üstünde oturan halka vermediniz.

Ama şimdi Avrupa'ya veriyorsunuz? Milliyetçi/muhafazakar medya ve gazetelerin tartışmalarından anlıyoruz ki, Avrupa'ya bu ülkeyi mafyaya verir gibi veriyorsunuz, çünkü meşrebiniz/birikiminiz bu... Neyi tartıştığınız ortada? Hangi sorulan dert ettiğiniz "mafyatik" kültürünüz ortada. Avrupa'yla masaya yüzde kaç alınm hesabı oturuş tarzınız var... Velhasıl biz bu toprağı vura vura aldık, siz ilke ilke satıyorsunuz...

Bu toprağı işgal etmiş gazete/medya/holdingler ve onların siyasi sözcülerinin de satışı ancak böyle olabilirdi!..

Balkan bozgununda Avrupa topraklarımız gidince Şair Eşref hüzünle yazmış, "Gidiyorsun vatan, ver son kez elini sıkayım, adiyö!"

Hangi kitap yazıyor, ben seveceğim eller alacak.

Hiçbir kitap yazmıyor, yazmayacak.

Bu toprağı yağma Hasan'ın böreği yapanlar bu böreği bu halk dışında herkese yedirdi...

Bu ülkeyi, Dinç Bilginler'e, Uzanlar'a, Doğanlar'a, Sabancılar'a, Enver Örenler'e, Fethullahlar'a, şeyhlere, çakallara, mafyalara, gaddarlara, holdinglere, şiketlere, yabancılara, Avrupalar'a, aklınıza gelen herkese yedirdiniz, verdiniz, dünyanın en çok soyulan yağmalanan talan edilen ülkesi yaptınız.

Kalmadı. Artık neyi vereceksiniz...

Bilmem, muhafazakar milli gazeteler yazarlar medya artık neyi tartışacak, neyin davasını güdecek!.

Ülkeyi verip "medeni" uygar "Avrupalı" oldunuz...

Hiç düşünmediniz sizin düzmekten grna getirdiğiniz, düzmekten artık ikrah ettiğiniz artık öğrenip, aşağıladığın bu şekilsiz "şeyi" Avrupa netsin? Avrupa sizin kin'izden düşene çok mu meraklı...

Bir tek teziniz var, "halk çok istiyor..." Bu halk Avrupa'yı istemiyor, sizden kurtulmak istiyor...

ngenc@leman.com.tr

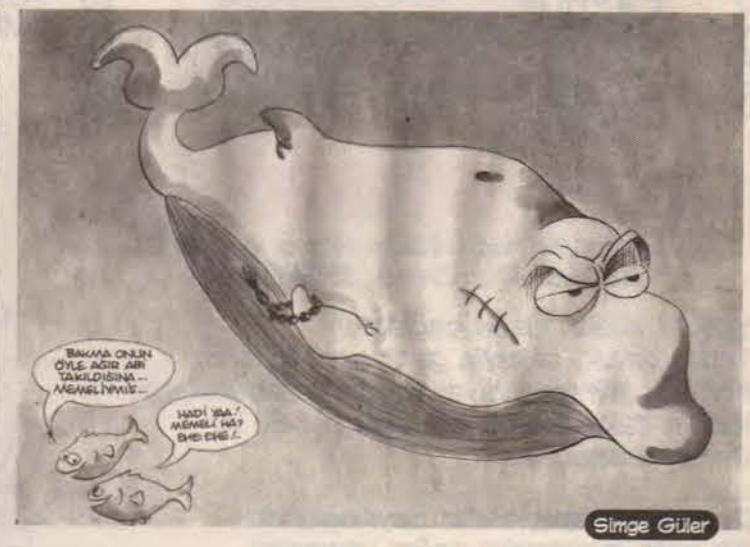

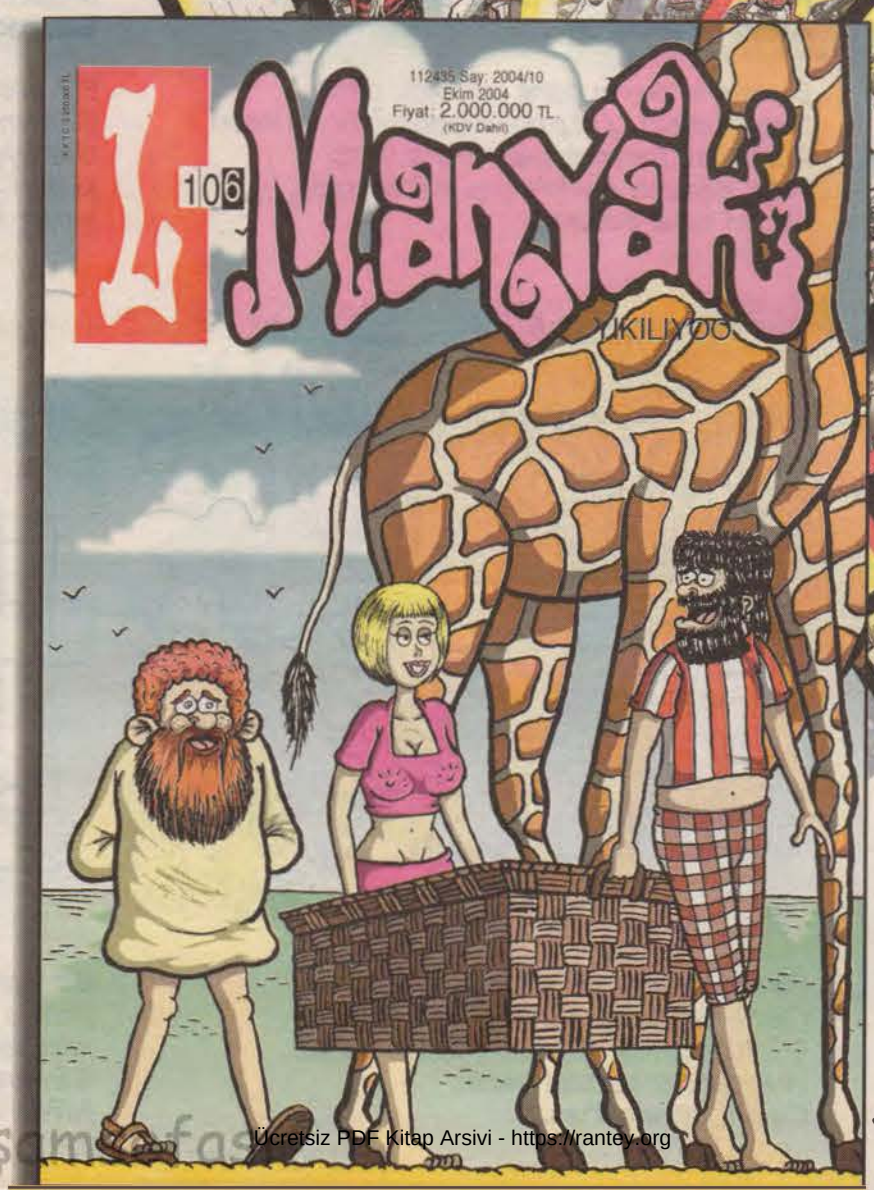

EKİM SAYILARI BAYİİLERDE

Kitap defter kullanmasına son... LeManyak okul etiketleri LeManyak'ın içinde...

Akşam fas
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CANIM İSTANBUL'UM

2. Bölüm.. Aslında 1. Bölüm olması lazımdı ya, neyse.. Bölümün adı: **SİFTAH CANIM**

Yaş 17 küsür, fişek çağlarım
Tarla, tavuk, tekeyle geçiyordu aylarım
Anasını, avradını diye hergün fırsat kollarım
Kafayı takmışım bir kere sana belli ki;
Bekle İstanbul'um...

Derken cesaretlendim dayı oğlundan
Bir bilet ayırttırdım şofer yanından
Andır galsın bohlu köy hatıralarından
Tabelana Kozzi'yi de kat hele;
Kat İstanbul'um...

Uyku uyumadım 14 sahattan bu yanı
Gözlerim olmuştu gızıl gan çanağı
Gün ağırıncı otopis camından beliren vuslatı
Görüncü BABAAN HAMINA GOYUM dedim;
Affet İstanbul'um...

Uğradık ilkin ilk durak semtin Harem'e
1992 Temmuz'u günlerden Perşembe
Topkapı'da inmem lazım, la az daha bekle
Sabredemeden böğrüne daldım vallah;
Daldım İstanbul'um...

Arabalı vapuruna şaştım hayretle
Hanl hanl çalışıyor gızgın makinalar gayretle
İki yakayı birbirine taşıyor marifetle
Balya balya parayı saysan hakkın elbette;
Bin kere helaldir sana İstanbul'um...

İlk birinci gün, yürü allah yürü tabanım şişti
Şatafatından inan olsun feleğim şaştı
Her bir cadde, sokak birbirinden hastı
Gayırmak mümkün mi, mümkün değil;
Haşa İstanbul'um...

Akşamüstü soluklandım Karaköy'ünde
Bu ortamı görmem mümkün mü normal köyünde
Cıbıl cıbıl garlar dizilmiş iki santim önünde
Azgına, gızgına, abazana çaresin sen;
Evliya İstanbul'um...

Derken bir garı, işmar göz etti
Belli ki o gader erkekten bir beni seçti
Gocacığım diyerek kalbim yağın eritti
Kütür kütür kırdım belini affet;
Affet İstanbul'um..

Ecdadını zkiyim para pul oldu bitti
Daha birinci gününde cüzdan sıfırı tüketti
Allah'tan Temmuz park bana yetti
Hışır bedene bankın bile Hilton oldu;
Hilton İstanbul'um...

Bir ambulans, bir polis siren sesleri
Gece boyunca sönmedi ışıldakları
Sanki sinema, film de Kurtlar Vadisi
Hiyecanına gurban senin;
Dedim İstanbul'um...

Derken bir garaltı selam verip ilişti banka
Sankim hızır uzattı cıgarayı; yak dedi kanka
Allah razı olsun dedim, cıgaram bitmişti tam da
İnsanlık beşiğisin desem yetmez;
Yetmez İstanbul'um...

Baktım şeker gibi efendi bir adam
Lakin gonuşma tarzı azıcık madam
Anladım ki bu Fatih Ürek yolundan
Senin hatırına kanka oldum inan billah;
Yeminlen İstanbul'um...

Başladı bu bizim tabancayı sıvazlamaya
Arada bir eliyle de elimi avuçlamaya
Dedi layık değilsin parklarda yatmaya
İnsanlığı ilk bunda gördüm vallah;
Yalan yok İstanbul'um...

Bir çerokesi vardı, safi deri koltuklu
Şerefsizim makina dikeltiyor içerdeki kokusu
Silindi artık bende gurbet-el korkusu
Garibana gol-ganat verensin sen;
Hızır İstanbul'um...

Vardık evine Boğaz'da gırk odalı bir saray
Tek tek gezdirdi ki, her birisi bir olay
Balya balya saysan bile olmaz yine pek kolay
Sen benim nefsimi sınıyon besbelli;
Anladım İstanbul'um...

Dedi yorgunsun, bir banyo yapsan
Gösterdi ki banyoyu dillere destan
Zümrüt ışıklı, tazzikli su, masaj bi yandan
Doğum tarihim '92 Temmuz'dur artık;
Sayende İstanbul'um...

Bir ara bardakta şampanze verdi
Biliyom zenginler filmlerde bundan içerdi
Demeye galmadan makine suda dikeldi
Malımı bilirim bu inmez billah;
İnmez İstanbul'um...

Bir bahtım cıscıbıl olmuş geliyor
Etrafa gokulu mumlar dumanlı çıbıhlar dikiyor
İçimden bu insanı gırmak gelmiyor
Sevaba niyet, ilk günümde gel beni;
Affet İstanbul'um

Bu şiir burda bitmez.. Canım İstanbul'um şiiri ilham geldikçe daha da devam edecektir..

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

675

15 Ekim 2004 Cuma 152209 Sayı: 2004/42- 900.000 TL. (KDV dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞİNİZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.000.000 TL.

TÜRKİYEGATE! Yeni Soygun: 20 Milyar Dolar!!!

Cumhuriyet tarihin en büyük ve en kapsamlı yolsuzluğu **İstanbul**'da ortaya çıktı. Jandarma Genel Komutanlığı'nın raporlarına göre, kamu arazisi talanı ile ortaya çıkan, pek çok holding, politikacı, bürokrat, asker, emniyet görevlisi, yargı mensubu, gazetecinin adının karıştığı vurgunda yaklaşık **20 milyar dolarlık** kamu arazisinin, özel şirketlerin, kooperatif ve şahısların eline geçtiği ileri sürülüyor. Yoksulları ev sahibi yapmak için 40 yıl önceki 775 sayılı yasanın açığından yararlanarak, çeşitli usulsüzlükler, rüşvet ve yolsuzluk zinciriyle arsa spekülasyonu yapıldığı belirtilen dosyada, pek çok yerel yönetici, eski başbakan isimleri, eski cumhurbaşkanlarının oğlu, kayınbiraderlerinin ismi, çok ünlü, çok sayıda gazeteci, eski vali, çok ünlü avukatların, polis müdürlerinin, bakan çocuklarının ve mafya liderlerinin isminin geçtiği söyleniyor. Konu ile ilgili yeni bir dosya hazırlayan ARENA Genel Yönetmeni **Uğur Dündar** yaptığı basın açıklamasında **CNN Türk**'teki programı, programın içeriği dahi izlenmeden Küçük Çekmece Cumhuriyet Başsavcılığı'nca yasaklandığını söyledi. Devasa vurgunun perde arkası bakalım deşilebilecek mi?..

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

ERDENER ABİ

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LeMan

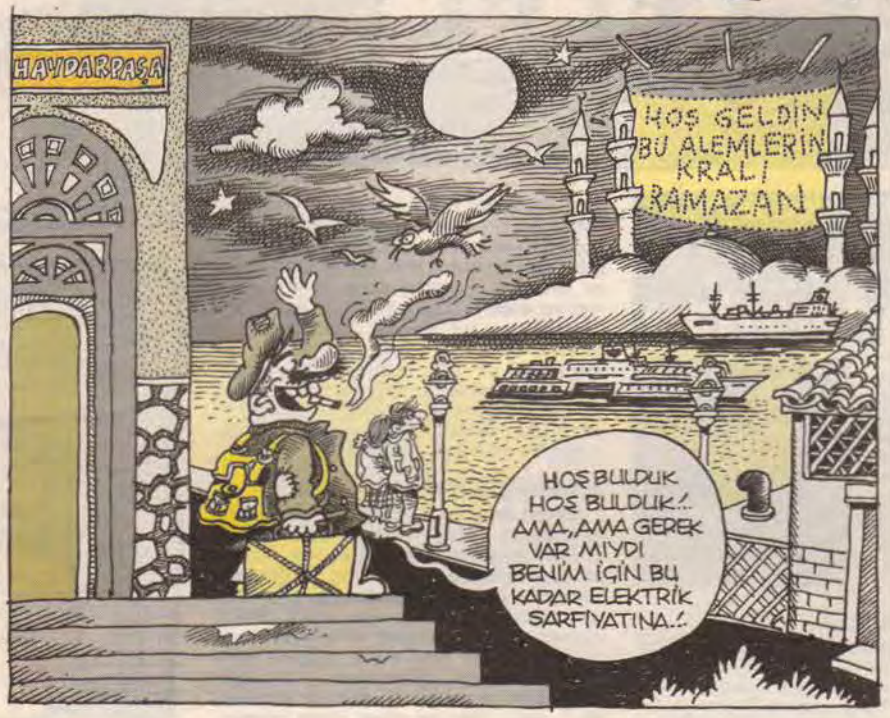
Gündeme damgasını vuran hadiselerdeki iddialar ve telefon konuşmaları yargının en üst kademelerine kadar sıçradı...

Sedat Peker bir sürü suçtan yakalandı. Sonra mahkemede delil yetersizliğinden serbest bırakıldı. Sonra tekrar aranmaya başlandı. Peker teslim oldu ve tutuklandı. Biz dergiyi bitirdiğimizde Peker henüz tutukluydu. Dergiyi bitirdikten sonra serbest bırakılmış da olabilir..

Sedat Peker, "kelebek operasyonu"yla yakalandı... Serbest bırakıldı... Kendisinin de şaşırdığı bu gelişme sonrası tekrar tutuklanarak hapse gönderildi..

7 SORUDA KELEBEK

Bi soru-bi cevap tadında Sedat Peker olayının perde arkası...

Soru: Operasyonun adı neden kelebek olarak seçildi?

Cevap: Peker'e kelebeğin de, bu dosyanın da ömrü bi gündür mesajı verilmek istendi... Teslim olmasaydı, Peker'i yeniden yakalama operasyonu için kaplumbağa, yeniden yargılama operasyonu içinse koala isimleri düşünülüyordu...

Soru: Peker'in evinde bulunan adam dövmeli, el yakmalı, kol kesmeli kasetlerin anlamı neydi?

Cevap: Bu kasetler MTV'deki Jackass'a yollanmak üzere doldurulmuştu... Her türlü ekstrem olayın yayımlandığı şova bi Türk tınısı katmak isteyen Peker, bu yüzden kankalarıyla toplaşıp bol kanlı atraksiyonlara girmişti...

Soru: Peker'in askeriyeden, emniyete; yargıdan bürokrasiye herkesle kanka olmasının sebebi?

Cevap: Peker, hayatı boyunca insanlara yatırım yaparak insan biriktirdi... Görülüyor ki bu yatırım şekli yuro ve faize göre daha bi getiriliymiş...

Soru: İnsan biriktirmiş diyosun, ama benim evimde mi iki çuval dolar bulundu?

Cevap: Eee, onların Gılgamış filminin bütçesi olduğu düşünülüyor... Beni Atooii'nin ayrılan bütçeyle Uruk kentini kurmak yerine, Simha rolü için her gece başka bi manitayı yemeye götürmesi Peker'i pek kızdırmış... Peker, Türkiye'yi tanıtacak filmin çekimini garantilemek ve saf sanatcılarımızı korumak için filmin eriyen bütçesine el koymuş...

Soru: Ya başka bi kasetle Gökhan Özen'in şarkısıyla coşup, binbir dans figürü sergilemesi?

Cevap: Sanat ve sanatçının babası Peker, Özen'in "Mangal Yürekli Adam" şarkısını kendine pek bi yakıştırdı... Özen hapiste olduğu için bu şarkıya klip çekmek bana düşer diyen Peker, hip-hop ve Türkçe rep hastası olduğu için, şarkıyı arka vokalde "Babaya kalkan eller kırılır" liriğiyle kavurdu... Peker'in kibi az beklense emniyet yenne Kral TV'de patlayacaktı...

Soru: Peker'in futbol alemine de girip, transfer ve bahis işlerine karıştığı doğru mu?

Cevap : Yırtıcı, bol presli agresif oyun tarzını ülkemize ilk getiren Sedat Peker'dir... Ayrıca, Peker'in İddaa'da kendi süpriz tahliyesine bahis oynadığı ve yabancı oyuncu transferi için ruhsatların efendisi Bilecik Valisi'yle birlikte Rus pazarında hummalı çalışmalar yaptığı iddia ediliyor...

Soru: Peker neden serbest bırakıldı... Pardon, an itibariyle teslim olmuş... Peki o zaman neden teslim oldu?

Cevap: Tamamen operasyonun başarısı... Tut-bırak-ara taktiğiyle Peker'in başı döndürüldü... Stres sahibi yapılan Peker, çalışmalarına şehir temposundan uzak, sakin bi ortamda devam etme kararı alarak teslim oldu...

OLGUN BUDAK

EĞİTİMDEN MANZARALAR

Erzurum Tepeköy ilköğretim okulunda, birleştirilmiş 5 sınıf, tek öğretmenle eğitim yapıyormuş...

14 yaşındaki görme engelli Ceyda Evrim Çam, İTÜ konservatuarının iki ayrı sınavını kazandığı halde okula kabul edilmedi.. Gerekçe: "okula nasıl gelip gidecek"...

Ankara'da özel bir dershane, ÖSS'de ilk üçe girecek öğrencisine 100 bin dolarlık Pontiac otomobil vaadetmiş..

Dergiyi bağlamıştık, tarama uçlarımızı temizlemiştik ki, Metin Kaplan'ın Almanya tarafından sınır dışı edildiği, Türkiye'ye getirildiği haberini aldık... Ah Almanya n'aptın? Sanki Türkiye'dekilerle cebelleştiğimiz yetmiyormuş gibi bir de Metin Kaplan çıkardın başımıza...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

PANTOLON

METİN FİDAN

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

İSTANBUL ÇAĞLAYANLARI

Burası İstanbul'un güzide semtlerinden Bebek, fakat o sağnak yağmurlar sonrası Bebek... Sanırsın ki Nuh Tufanı olmuş... Su birikintileri sahil kıyısındaki dalgalar gibi kaldırımları midye kabuğu misali dağıtmış... Daha bu kaldırımlar yapılalı, şu yandaki bozulmuş taşların sayısı kadar gün geçmedi üstünden... Alibeyköy ve Dolapdere'den sonra yağmur suları bu semti de feci şekilde vurmuş. Zavallı insanların nefis arabalarının lastikleri, tamponları hep çizilmiş, çok yazık...

Su birikintilerine takılıp plakalarını düşüren arabaları izlemişsinizdir TV. haberlerinde. İşte bu bölgede de böyle sular, çukurlar içinde düşürülmüş bir plakayı yardımsever bir zât, görünür bir şekilde yol üstündeki ağaca çakmış... Hani eskiden böyle bazı duraklara, sokaklara ağaç isimleri verilirdi,

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detayları

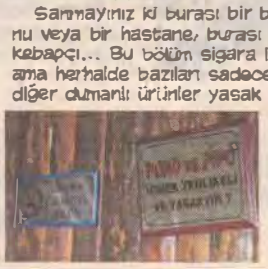
dumur@leman.com.tr

Sakız ağacı, Ihlamur Sokak, Kirazlıtepe falan gibi... Bu plaka da orda uzun bir süre durup ağaçla bütünleşirse yıllar sonra bir gün durağa da ismini verir belki, **Plakalı Ağaç Durağı** diye...

PİPO TEHLİKESİ

Sanmayınız ki burası bir benzin istasyonu veya bir hastane, burası bir dürümcü ve kebapçı... Bu bölüm sigara içilmeyen bölüm ama herhalde bazıları sadece sigara yasak, diğer dumanlı ürünler yasak değil **gerekçesiyle** puro ve pipo içmişler ki böyle ek bir ikaza gerek duyulmuş. Ancak uyarı sorundaki o soru işaretinin nedenini sorduğumda garsonlardan biri şöyle cevap verdi; **"Abi herkes niye tehlikeli ve yasak olduğunu merak etsin diye koyduk o soru işaretini..."** Fakat bu cevabıyla merakımı daha da arttırdı... Her yer ahşap olduğu için desem, ya da mastardaki acı pul biberler, isotlar tutuşur, yangına sebep olur desem de yine de bu soruya net bir yanıt bulamayız. İşin tuhafı, aynı ahşap mekanda, aynı şartlarda hemen yan bölüm sigara içilen bölüm... Tabii ki orda ne uyarı ne de böyle bir soru işareti var, o tarafta bir sorun yok yani...

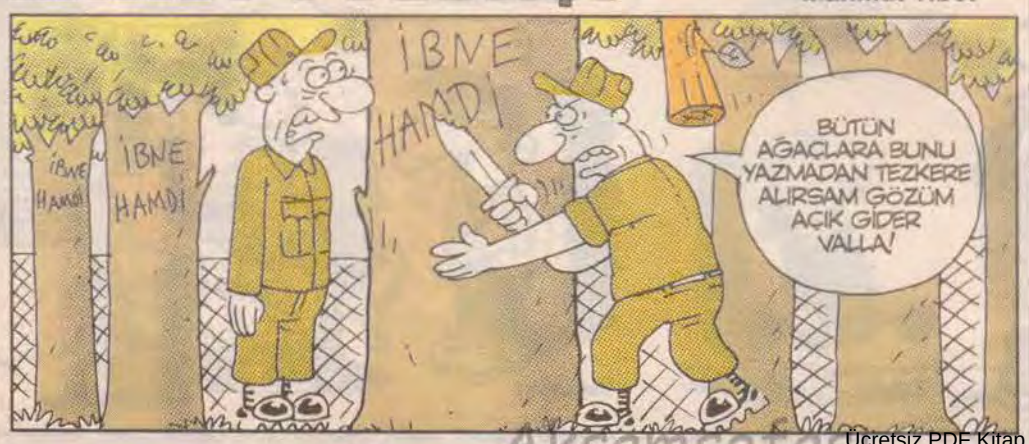
ANNEMDE TAŞHİH VAR

Geçen sene bu vakitlerdi, nüfus kağıdını yeniliyordum. Nüfus kağıtları hazırlanırken standın arkasında bekliyorduk. Bir yandan da hazırlanmakta olan nüfus kağıtlarımızı seyrediyorduk. Bu sırada yanımda duran Bulgar göçmeni bir vatandaş bana döndü, standın üzerinde bekleyen ve birazdan kendisine verilecek olan nüfus kağıdını eliyle göstererek, **"Abe kızarım benim gözüm uzağı görmüyo, ne yazıyo bi okuyuver gardeşim ba..."** dedi... Ben de yavaş yavaş okudum. Daha sonra PVC kaplanan nüfus kağıdını kendisine verdiler. Bu kez yanıma gelip, nüfus kağıdını bana uzattı, tüm nüfus bilgilerini hece hece, harf harf tekrar okuttu... Adı... Soyadı... Baba adı... Anne adı: **Raya Trendafilova**... Tren-da-fi-lo-va diye hece hece yavaş yavaş ama... Durumdan şüphelenip **"Abi hani gözün bozuktu, nooldu yakından da mı göremiyosun?.."** deyince asıl nedeni böyleymiş, **"Yok be kızarım, biz Bulgar göçmeniyik... Bu anne lemi iki, üç defadır yanlış yazıldı, kaç defadır hep yeniden gittin geldin, bu sefer doğru çıksın be yav..."**

Ayüüüvv tam adamın, yani beni bulmuş, meğer nüfus kağıdını bana taşhih ettiriyomuş... **"Hah be yav!.."** diyerek sevine sevine gitti... Onun ardından az sonra benim nüfus kağıdımı verdiler bu sefer benim anne adı yanlış yazılmıştı. Epeyce bir uğraştım durdum... Anladım ki terzi kendi söküğünü dikememiş, taşhihçi kendi kelamını...

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

Akşamsefası

mehmetfidan@leman.com.tr

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://frantey.org

TERELELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

EVEET!.. SERMAYE ARTTIRIMI İSTEYENLER KALEYE MUM DİKSİN BEYLER!..

BEEN..!

BEN...

CİDDİ, OTURMUŞ, KURUMLAŞMIŞ BİR ŞİRKET DİYE GİRDİĞİM YERE BAK.. KEPAZELİK... BU AKŞAM DERHAL YENİ BİR ÖZGEÇMİŞ YAZIP HERYERE YOLLUYORUM.. EVET...

BEN DIŞARI FALAN ÇIKARKEN HEP SAĞ ADIMIMI ATARIM ABİ.. UĞUR GETİRİR...

YAA, BIRAK YA BU İŞLERİ..

HEHEH! GÖRDÜN İŞTE UĞURU... BATIL İTİKAT OOLUM BUNLAR...

VIJJJJT!..

YAHU DEDE... BU İLİŞKİ YÜRÜMEZ... ARANIZDA 40 YAŞ FARK VAR.. MANTIKLI OL YANİ...

GÖNÜL BU, NAAPALIM... SEVMİŞİZ BİRBİRİMİZİ... İŞTE GELİYO... SUS DUYABİLİR...

NASIL-SINIZ?..

EYYFFHH!

PAT

AYY! SİZ SİZ TAM HAYALİMDEKİ ERKEKSİNİZ... BENÇOK ZENGİN VE DULUM. LÜTFEN BERABER PARİS'E GİDİP ORADAKİ ŞATOMDA YAŞAYALIM.. HI?..

ABİ ALLAAŞKINA!.. BU KONUDA ÇOK YETENEKLİSİN AMA YAPMA ŞÖÖLE YAA... BAŞIMIZ BELAYA GİRCEK... HALKA FALAN YAP SADECE YAA!..

BAK BAK, ÖKÜZ GİBİ DİKMİŞ GÖZLÜNÜ BAKIYO... HİÇ Mİ BACAK GÖRMEDİN BE!.. BU MEMLEKETTE Bİ MİNİ ETEK DE GİYEMİYCEZ HA!..

PARDON ABLA, BEN YUKARDAN GELİYORUM... ACABA ARKADAŞA Bİ KERE VERMENİZ MÜMKÜN MÜ?.. SİZİ KALABALIKTA GÖRMÜŞ BEĞENMİŞ, ANCAK ÖYLE ATLAMAMAYA RAZI OLCAK... YANİ KUSURA BAKMAYIN, ELÇİYE ZEVAL OLMAZ... BEN SADECE KENDİSİNİN İSTEĞİNİ İLETİYORUM...

KAZOL!.. 14 EKİM'DE DOĞDU... NİCE MUTLU YILLARA... KAZOL... YAPIŞ!

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

canbarslan@superonline.com

c feyzi@leman.com.tr

Feyzi Başaltın

SIKILHAN

- Silam ya, bak ne diycam... Bugün ikimiz için özel bi gün müydü? Tanışmamızın yıldönümü olabilir mi? Senin yaş günün filan, ya da ne biliyim bana bişeyin sözünü de vermiş olabilirsin? Ay çıkartamıyorum, boşa gitti sürpriz ... Sence ben sana neden hediye almışımdır Sıkılhan?

- Ajandanı deli dürtmüştür Bunalgül... Ne almışın bana sen peki?

- Bak onu da çıkatamıyorum. Mor büyükçe bi kutuda sert bişey var ama içinde gömlek kumaşı gibi de bişeyler var... Selobantından hafif yırttım paketin altından görünmüyo, üzerindeki sitikıra 'S' harfi yazmışım ama bu 'Sıkılhan' mı demek, yoksa Büzge'ye aldım da 'Salı' günü mü vericektim hatırlayamadım şimdi. Sana armağan etsem de sürprizmiş gibi davransan, Büzge'ninse geri versen olur mu?

- Olmaz! Ben selobantı yırtık mor gömleğimi Büzge'ye vermem!

- Tipik romantik ambalajlı maço erkeksın Sıkılhan! Hemen sahiplen di mi... Bari özel günlerimizde yapma şu yivrençliğiiinii. O 'S' harfi Sedat demek, Sungur demek, Sezgin demek benim için artık. Bence ben sana hediye almamışımdır bile... Mankafa hastalığına yakalanmış bir hayvansın, köpek insan! Elvedağ.

- Tebrik ederim Sıkılhan, dün akşam Öflan ailesini temsilen tam bir centilmen gibi davranarak altı numaradaki komşumuz Verda teyzene asansör kapısı tutmuşsun. Hatta kibarlık edip dördüncü katın düğmesine de basmışsın. Bu detayı bize taşımaman da ayrıca olgunluk örneği, senden onör duyduk. Göğüslerimiz kabardı... Evet.

- Bu kadar sevineceğinizi bilsem kadını sırtıma da alırdım.

- Gerek yok, bizim sana güvenimiz tam. Babanla konuştuk artık büyüdüğüne göre önündeki bazı engelleri kaldırıyoruz. Not ettim, okuyorum: Sıkılhan Öflan, bundan böyle biz evde yokken mikrodalga fırında kendine pizza ısıtabiliyorsun. Sıkılhan Öflan, artık gece dokuzda değil onbirde eve dönebiliyorsun. Sıkılhan Öflan, iki saat olan bilgisayar süren dört saate yükseltildi. Ayrıca FRP oynamana da karışmıyoruz.

- Sıkılhan Öflan, artık tuvaletten "anne bitt" diye de bağırmıyorsun...

- Evet... Olgun bir birey olarak kendinle alay etmen kibar bir davranış ancak mizah bu değil Sıkılhan Öflan... Okuyorum: Dövme yaptırmana izin veriyoruz ancak boyu sekiz santimetreyi geçmiyor ve motif olarak Japonca harfler barınmıyor...

- Bir japon gibi tedbili kıyafet gezinip portakal rengi çoraplar giyebiliyo muyum?

- Bu çocuksu düşüncelerden vazgeçmelisin artık Sıkılhan Öflan! Biz hiç bir zaman sana karşı baskıcı bir anne yahut baba olmadık. Aksine sana bazı bir takım serbestiler tanımaya çalışıyoruz. Görüyorum ki, daha ilk töleransımızda sen yine o ergen ve kaba formuna geri dönüyorsun. Sen bunları hak etmiyorsun Sıkılhan Öflan... Sen bizleri hak etmiyorsun... Cezalısın! Gece dışarı çıkamıyorsun... FRP yasak! Fırına dokunma!

- Alooo? Asansördeyim şu an anne çekmiyo galiba... Alooo?

- Mizah bu değı genç adam ... Mizah bu değil!

- Selam Sıkıl koç, Hırgürkan ben.Yarın sen ben ve birkaç arkadaş televizyon stüdyosu basıyoruz. Okul servisi bekler gibi pozisyon al, sabahtan seni taksiyle kapıcaz...

- Sedat Pekel'e sözüm var abi be, onla çıkıcaz baskına. Emanet yollamış "kuşansın gelsin" demiş. Ehe, başka mafya istedi beni anlıycağın.

- Olum senin de kafan hep kaba kuvvete, ince icraata, alete emaneta basıyo yaa... Baskın dedikse o şekil diil! Adile yengem dayımı aldatıp başka bi herife kaçtı, mevzu diil adalete teslim olsa namusumuzu temizleriz de hatun medyaya sığınmış. Kadın programlarında çıkıp olayı paso gündeme taşıyo...

- Adile yengeni canlı yayında mı şişliyceksiniz yani? Yoksa Yasemin'in penceresinden atıp "düştü süsü" mü vericeksiniz?

- Bak hala şiş, döner bıçağı, kısa namlulu pompalı diyo yaa... Olum stüdyoda kalabalık yapıp hatun aleyhine tanıklık yapıcaz. Çamur atılcak... Kamu vicdanında lekeli namusun altı çizilcek... Dayıma iki çocuğuyla tek başına, kendini alkole vermiş garibanportresi yapılcak... Harcatıcaz karıyı... Halkın gözünde linç edicez!

- Hırgürkan aşar beni bu olay, girmiyim karı koca arasına, yanlış olur.

- Neden tırstın lan hemen öyle... Ne bu dansöz kılıklı oynak ağızlar? Bana bak eğer o Adile karısının tokmakçısının adamıysan bittin sen şerefsiz! Yarın sabah aleyhinde kamu vicdanını oymazsam namussuzum... Bittin sen! Bir olup satıyosunuz lan siz o karıyı... Dayımın çocuklarını Eminönü'nde dilendirip paraları kumarda yiyorsunuz... Aloo duyuyo musun şerefsiz!... Seyret lan yarın kendini... Sıkıyosa canlı yayına gel... Alooo!

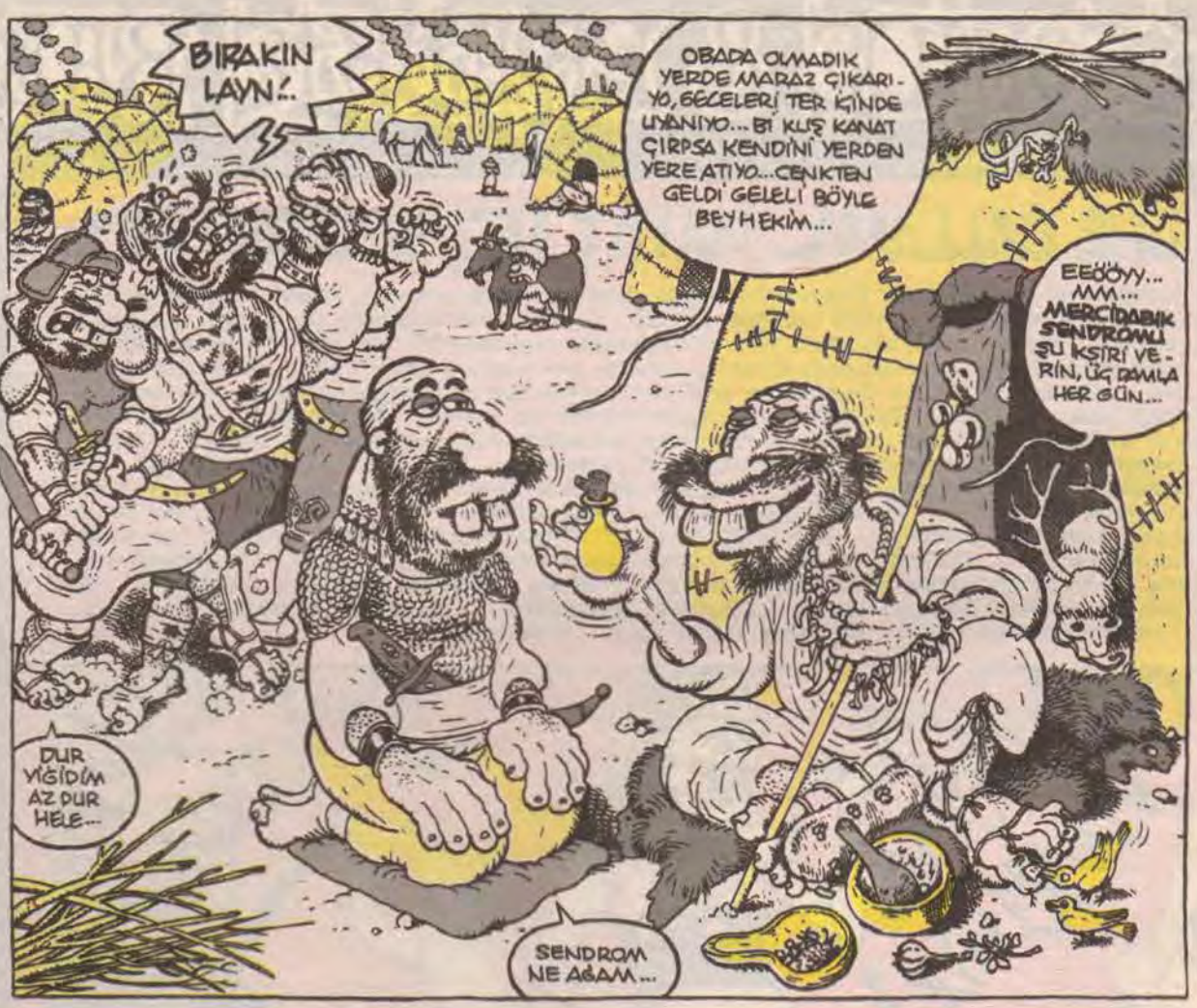
Atilla Atalay sklhan@leman.com.tr

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

tuncay@leman.com.tr

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

karatan@leman.com.tr

İŞKİDİ & ERİKA BAHADIR BOYSAL

bahadirboysal@lemart.com.tr

BRE DALLAMA.. HAYAT NE? DEGİŞEN NE?..

Kendimin de dahil olduğu bu jenerasyona dair gayzlarım katiyyetle sürecek... Abileri ve platonikleri şarkıcı Teoman'ın bi dergiye verdiği röportajı gördüm... Teoman sanki soldaymış gibi durduğu için gasteci soruyor... "Sol bi partiyle bi etkinlik, bi konser çalişmanız olmıycak mı?" "İşçi sınıfından arkadaşlar caddede yalnız yürüyen kız arkadaşıma sarkıntılık ediyosa, ben nasıl olur da zart zurt... Tarzı bi cevap vermiş... Hay arkadaş!! Daha ülkemize sex gelali on yıl olmuş, ben bu müthiş özgüveni ve bu korkunç cahilliği idrak edemiyorum... Teoman'ın hangi örgütlerle ilişkisi var acaba?.. (Ne olacağıdı... Ulusoy Dinlenme Tesisleri) Halbuki benim bu kahpe jenerasyonum Kemalettin Tuğcu okuyarak yola çıkmıştı... Ve bugün mesele büyük olunca, hayata karşı tavrı tamamen sahtekarca... alıp verme konusunda duyarsız... Ama kuzusu... Sevgi konusunda kifayetsiz... Ama aşırı derecede duyarlı fakat kendine hastalıklı... Ve böylece metafora direnmez... Gerilla savaşına gelmez... Bana diyorki sonra, hayatı seviyorum, seni seviyorum... Ama bunlar unutuluyor... Bende hatırlatmak için "Hayat tatlıdır, severler kanatlıdır" diye suratına tükürüyorum... Sinirleniyor!!. Gurur ve kibirden şişmiş halde, garezden çiçerek mağaralarında sıkışmış ejderhalar gibi daracık odasında Leptopu açıp internete bağlanınca rahatlıyor... Yumuşuyor... Çok eskiden anaokulunda, yemek yerken bi tekerleme öğretmişlerdi... Tam da bizim bu jenerasyon içinmiş... "Tabağım boşalsın, dolsun... Kan olsun, kuvvet olsun... Afiyet olsun..."

BÜŞRA

Arkama dönüp baktığımda da, romantik solcu gençlerden de bir ışık göremedim... AKP iktidarından sonra daha bir farkettiğim bi grup var... özellikle o başörtülü, akıllı üniversiteli zarif kızlar... (Her mezhebin kadınlara ihtiyacı olmuştur.) Bakımlı ve sessizdir... Bir dindar yalnızlığı içinde de değildir... Kötü giden müslümanlık aleminde sakin, kederli güzelliğini yitirmemiştir... Eğitim seminerine gelipte, namaz kılmak için deli gibi mescid arayan mühendislere de benzemez... Tavırlarında gülümseyen bir tevazu, zarafetle harmanlanmış bir ciddiyet... mütebissim... Huzurlu ve sadece Allah'a çok yakın... Esrarlı kelimelerle Allah'ın inayeti hakkında konuşur... Ama bilirim ki gericiliğin kibirli cellatlarına benzemez... Kendi tatlı dünyasında, huzurlu ormanındadır... ya da belki de ben abartıyorum... (Yazık ki çok fazla hissetmek bir hatadır...) Bu bir bebek rüyası gibi kaybolan bişey midir?.. Ya da onlar hakikaten var mıdır?.. Bilmiyorum..... Bana Büşra'nın hikayesini yollayın... Onun resimli romanını yapmak istiyorum...

ebu cehil'in elleri kurusun!

İslamiyet ilk geldiği dönem insanlar akın akın müslüman olurken, bir tek Ebu Cehil, çok fena inat etmiştir... Birileri çok sinirlenip bıçağı bunun gırtlağına dayamış... Ama bu yine de müslümanlığı kabul etmemiş, gırtlağı kesilmiştir... "Cahillik" sıfatı işte bu yüzden Ebu Cehil isminden gelmiştir... Yüzyıllar boyu, binlerce müslüman unutulmuşken Ebu Cehil hatırlanır... fetih ruhu sadece siyasetin ruhu değildir... Cahilliğinde bile ölesiye ısrar etmiş ve bu unutulmamış... Şu aleme dönüp bir bakalım... ortalık evet diyenlerle dolu... Evet diyenler yerin yedi kat altında da dolu... Daima asık kuduz çehre... Gözbebekleri haddinden fazla büyümüş... Bir facia aktörünün mihlı bakışı!.. Uysal çileciden, yumuşatılmış yünden daha etkileyici...

KENDİ ANASIYLA SEVİŞTİ!...

Film festivalinde ensest konulu bi filme gittim... adı "Annem" bi Fransız filmi... Anasıyla sevişen bi oğlanın hikayesi... Meğer halkımız ne kadar meraklıymış böyle şeylere... Sinema salonu ağzına kadar dolu... Ve havalandırma da çalışmıyor... Ve işte bu açlık... İnsanda gururu, hicabı, hayaliyeti, herşeyi çiğneyen açlık... Bu aç merakla, ter kokusu havasızlık birbirine karışmış filmi izliyoruz... Film aslında gayet başarılı...Çocuğun anasına derinden aşkı... Sahil kasabası... Şiir gibi herşey... Fakat filmin sonuna doğru anayla oğlan loş ortamda sevişme sahnesi çıkınca, sinemada üçer-beşer ortamı terketme kapıyı vurup çıkma sesleri geldi... Katlanamadılar dimekki... (İntihar edenleri de varmış bunların.) İyi de bizim analarımız, bu filmdeki gibi sigorta edilmiş mederi hayat standardiyla, köhne bir umumhanenin tavanları arasında kahpece terlemez ki... Ne alaka şimdi... Amaaan.. Bana ne... İnsanın ruhu zaten pozitif bir fenomen değildir... Filmin sonunda oğlan, anasının cenazesi başında mastürbasyon eyleyerek muhteşem finalini yaptı...

Arşivsefasi
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CEZMİ ERSÖZ

İKİNCİ KEMANCI

Kısa bir hikaye bu... Kısa ve çarpıcı... Sonuna kadar da gerçek.

Yıllar önce, İstanbul'da çalıştığım gazeteye bir okurum geldi. Buyur ettim, ağırladım; gazetedeki odamda çay ısmarladım. Yıllardır beni anyormuş. İnce, uzun boylu bir gençti. İzmir'de Hukuk Fakültesi'nde okuyordu. (Okulun adını söylemek istemedim) onu görünce İsmet İnönü'nün gençliği aklıma geldi, ona benziyordu. Sürekli konuşuyordu, yakınıyordu. Adı İhsan'dı... Onca işin arasında onun sorularına yanıt vermeye çalıştım. Kendisine garip bir yakınlık duymuştum. Sonra; İstanbul'da gidecek yeri olmadığını söyledi. Çaresizdi. Onu evimde konuk ettim. Akşamları boynuna yakınıp duruyordu... Özellikle kadınlardan... Bir türlü sevgilisi olamıyormuş. Kadınların ne aradığını sordu bana. Kadın ruhundan anladığımı, kendisine kadınları anlatmamı istedi. Ben de kendimce bir şeyler söylemeye çalıştım.

- **Abi, dedi. ben hep ikinci kemancı kaldım. Asıl sevgililerine gidiyorlar, onlarla beraber oluyorlar, onlarla bir şaylar yaşıyorlar, sonra bir problem çıkıyor, beni arıyorlar. Ben onların yaralarını sarıyorum. Teselli ediyorum. Zamanımı harcıyorum. Sonra nasıl oluyorsa tekrar asıl sevgililerine dönüyorlar. Ben hep ikinci kemancı kalıyorum.**

Bir hafta evimde kaldı. Ona kadınlarla ilgili kitaplar verdim. Bazı yazılarımı okudum. Başımdan geçen aşklardan, serüvenleri anlattım... Yaşadığım çapıcı ilişkilerden örnekler verdim. Oysa hep aynı şeyi söylüyordu: **"Abi kadınlar hep güçlü adam istiyorlar. Güçlü olmazsan vermiyorlar." "Vermiyorlar"** deyimi ona aitti... Hep sözlerinin sonunda **"Abi kadınlar bana niye vermiyor?.."** diye yakınıp duruyordu...

Ben de sık sık kadınlara birer cinsel obje gibi yaklaşmamasını, onları anlamaya çalışmasını; kadınların cinsel obje olarak görülmekten rahatsız olduğunu söylüyordum durmadan...

Bir hafta boyunca evimde konuk olduktan sonra, artık yeterince bunalmışım. Onu dinlemekten, onun sorularına yanıt vermekten artık yazılarımı yazamaz hale gelmiştim... Fakat onu böylesine çaresiz bırakmak da istemiyordum... Onu okuduğu ve yaşadığı şehre yolladım. Laf aramızda yol parasını bile verdim... Otogarda benimle vedalaşırken gözleri doldu... **"Abi senin iyiliklerini nasıl unutırum?.. Sen büyük insansın."** deyip otobüsüne binip gitti...

Aradan aylar geçti. Bu sürede zaman zaman telefonlarla konuştuk... Gecenin geç saatlerinde arar **"Abi, kadınlar bana niye vermiyor? Niye ben hep ikinci kemancıyım?.."** diye yakınıp dururdu... Takılıp kalmıştı o konulara. Dedim ya aradan aylar geçmişti. İzmir'de Ayrıntı Kitabevi'nde söyleşim ve imza günüm vardı...

Sanıyorum aylardan Mayıs'tı... Havanın sıcak olduğunu hatırlıyorum. Kitabevi çok da kalabalıktı. İzmir'in dört bir tarafından okurlarım beni dinlemeye gelmişlerdi... Ben de oldukça heyecanlıydım...

Söyleşimin en hararetli yerinde, birden kitabevinin kapısı açıldı... Beş altı genç içeriye girdiler. Bir baktım en önlerinde bizim İhsan!.. Şaşırdım. Ama gelişleri bir tuhaftı...

- **İhsan merhaba, dedim, nasılsın?**
- **Sen sus...** Konuşma!.. dedi, sert ve kaba bir sesle. İnanılmaz sarsılmıştım.
- **İhsan, senin neyin var?.** diye sordum, şaşkınlıkla.
- **Seninle konuşacak bir şeyim yok benim!..** diye bağırdı bana. Ve hemen ardından cebinden bir bıçak çıkardı... Gözlerime inanamıyordum bu bir şaka mıydı?..

Sonra, başladı bildiriyi okumaya... Ne yozluğumu bıraktı, ne sistemin yazan olduğumu... Hatta kadınları etkilemek için yazdığımı da söylüyordu... Müzikte Ahmet Kaya ne ise edebiyatta da ben o imişim... Arabesk bir kültürü temsil ediyormuşum... İnsanları pasifleştiriyormuşum..., Devrimcilikten hiç nasibimi almamışım... O, acımasız bildirisini okurken, evimde konuk olduğu geceler, **"kadınlar bana niye vermiyor, niye ben ikinci kemancıyım, kadınlar niye beni hiç anlamıyor"** diye yakınmaları gözümün önüne geliyordu... Adeta şok olmuştum... Kitabevinin sahipleri yanıma geldi. Güçlü kuvvetli insanlardı. **"Alalım mı bunları?"** diye sordular. **"Hayır. Dokunmayın genç insanlardır, fikirlerine saygı duyalım, hiçbir şey yapmayın."** diye uyardım. Bildirilerini okudular ve kapıya doğru yöneldiler.

- **Bir dakika arkadaşlar... Ben de kendi fikrimi söyleyim, kendi savunmamı yapayım izin verirseniz. Buyrun oturun tartışalım.** dedim. İhsan döndü;

- **Hayır, biz bildirimizi okuduk gidiyoruz... Seninle konuşacak bir şeyimiz yok...** diye tekrarladı ve kapıyı çarpıp gittiler.

Rahatsız olmuştum söyleşiye devam edemedim... Üç beş okurum da kitabevini terketmişti... İzmir'den çok üzgün ve kırgın bir şekilde İstanbul'a döndüm...

Yine aradan aylar geçti. Bir gün: Beyazıt'daki Çortlulu Ali Paşa Medresesi'nde tek başıma çayımı içerken, üzerime doğru, yanıma, uzun boylu biri geliyordu... Tanıdığım birisiydi.... Bir baktım ki o, bizim İhsan... **"Abi alnni öpeyim."** dedi. **"Çek elini, dokunma bana. Ahlaksız herif."** dedim. **"Abi beni bağışla"** dedi çok ezik bir sesle. Ben kolay bağışlayan bir insanım. Yüzündeki o çaresizlik ifadesini görünce;

- **Peki olur bakalım,** dedim bir çay söyledim.. **Söyle ben sana ne yaptım?** diye sordum, zor bela bastırdığım öfkeyle... **Geceler boyu sorunlarına çareler bulmak için çırpınıp durdum. Evimde kaldın. Sana kitaplar verdim. İzmir'e giderken cebine yol parası koydum. Benden ne kötülük gördün ki bu acımasızlığı yaptın bana? Hadi anlat inan çok merak ediyorum...**
- **Abi,** dedi, **o gün kantinde oturuyorduk arkadaşlarla. Canımız çok sıkılıyordu. Afişlerde de senin İzmir'e geleceğin yazılmıştı, Ayrıntı Kitabevi'ne... Birden aklıma bu fikir geldi...**
- **Hepsi bu mu?** diye sordum hayretle.
- **Evet abi, hepsi bu...** Sadece can sıkıntısından.
- **Peki hiç mi vicdanın sızlamadı o bildiriyi okurken?**
- **Abi dedim ya, canım çok sıkılıyordu...**
- **Peki yanındaki o zibidiler kimdi?** diye sordum.
- **Onlar benim müridlerimdi abi,** dedi. **Benim canım sıkılınca, onların da canı sıkılıyordu.**

Bir çay daha içti.

- **Peki,** dedim, **seni ve can sıkıntını bağışlıyorum.**

Tekrar sarıldı. Ayrılırken giderayak seslendim:

- **İhsan, maşallah bayağı devrimciymişsin yahu, ne bildiriydi o... Aşkolsun sana...**
- **Eh abi, o kadar da olsun,** dedi...

Aradan bir süre daha geçti. Belki iki yıl, belki üç yıl... Bir gün Beyoğlu'nda İstiklal Caddesi'nde, tek başıma yürüyorum. Arkamdan birisi bağırdı:

- **Cezmi abi, nasılsın?**

Döndüm uzun boylu bir adam. Önce tanıyamadım. **Buyurun kimsiniz, tanıyamadım,** dedim.

- **Tanıyamadın mı, abi ben İhsan, dadi, İzmir Hukuk'tan...**
- **Vaay İhsan n'aber?** diye sordum şaşkınlıkla.
- **Teşekkür ederim abi, her şey iyi gidiyor...**

Üzerine şöyle bir baktım, kalın kaşmir, pahalı bir palto vardı... Der bir çantası, kalitell gözlükleri dikkat çekiyordu..., Bayağı da kilo almıştı. İyi beslendiği belliydi... Yanaklarına kan gelmişti, o zayıf, çelimsiz çocuğun...

- **Hayrola İhsan?.. Maşallah iyi görünüyorsun.**
- **Evet abi,** dedi, **hep biz mi ezileceğiz?..**
- **Ne iş yapıyorsun? Nerede çalışıyorsun,** İhsancığım, diye şaşkınlıkla sordum...
- **City Bank'ta avukatlık yapıyorum abi,** dedi...
- **City Bank'ta mı,** diye sordum şaşkınlıkla... **Sen, o bir zamanların devrimci İhsan'ı ha?.. Bir Amerikan bankasında çalışıyorsun öyle mi?..**
- **Eee abi, hayat böyle... Para olmadan hiçbir şey olmuyor...**
- **Peki,** dedim, **o meşhur cansıkıntına ne oldu?**
- **Abi, para kazanınca onu da yendim...**
- **Kadınlar peki,** dedim, **onlarla aran nasıl, ikinci kemancıydın ya, hani "vermiyorlardı" sana...**
- **Para olunca, veriyorlar abi...** dedi, **Sen kalanı yorma, benim için artık üzülme...**

Ve kalabalığın arasında kayboldu gitti... Bir daha da hiç onu görmedim...

cezmier@leman.com.tr

* Tunceli'de derin devlet operasyon gürültüsü yoktu... Munzur Bölgesi ya da Akdeniz'de **"Nahoşluk, otili cinayetlik yok oldu"** üyen eşsiz medyamız Tuncelİ Dvasıtı'daki gözlem ormanları yakmasına hiç tepki vermedi...

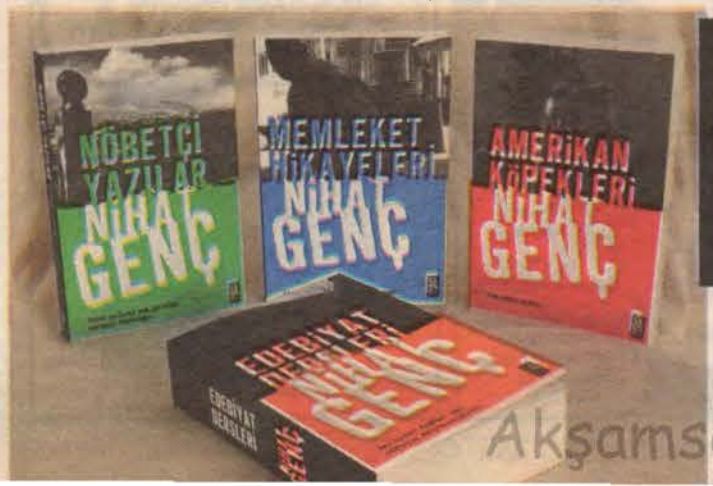
* Ölürsem Beni Seninle Anarlar şimdi adlı kitabım çok yakında **Nokta Yayıncılık'tan** çıkacak... Fiyatı ortalama bir paket sigara fiyatı olacak... Artık kimse bana kitaplarınız pahalı demesin... Dilerim bu kitabımın korsanını kimse almaz...

* Nazilli. 17 Ekim Pazar günü saat 19:00'dan itibaren 78'liler Vakfı'nın düzenlediği etkinliğe'yim... Nazilli Saray Sineması...

* Gebze-Darıca. 23 Ekim Cumartesi günü saat 16:00-18:00 arası Demirciyolcu Dişevi Kafe'deyim. Adres: Zincirkuyu Mah. Cumhuriyet Cad. No:48 Has Apt.

* İstanbul **TÜYAP** 24 Ekim Pazar günü saat 15:00-20:00 arası Gendaş Yayınları standındayım...

* **Avcılar.** 5 Kasım Cumartesi günü saat 14:00-16:00 arası **Avcılar**'daki **Marpuç Kafe**'deyim.., Adres: Ambarlı Mah. Plaj Yolu Kara Apt. No:5/2... Tel: 0212 590 82 19

Akşamsefası

Kırık Lebleb

suatozkan@leman.com.tr

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Angut diye bi kuş cinsi varmış yaa ne saçma..

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

Deryasayın

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Hezeyan

Ender Özkahraman enderoz@leman.com.tr

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

DENGELİ BESLENME

HAH HAH HAH... EŞŞOĞLU EŞŞEK!

BAKIN ÇOK KOMİK ÖĞELER VAR!.. HAH! HAH! HAH!

KAAN ERTEM
kaanertem@leman.com.tr

SORU

$$\frac{\frac{\sqrt{1}}{2:3}}{\frac{4+2.1}{7-2-2+3}} = n$$

$$\frac{\left(\frac{1}{3}\right)+1{,}8}{\frac{2}{3}+1\sqrt{3}}$$

$n = ?$

CEVAP

MAŞALLAH n OLMUŞ EJDERHA...

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ATOM TAM KADRO, PATLAMAYA HAZIR BAYİİLERDE!.

RASTGELE

melike acar

ORTAKÖY'ÜN BİRAZ ESKİ HALİNİ BİLEN BİLİR, SİMPKİ GİBİ DİLDİ O ZAMANLAR... BASİT Bİ BALIKÇI KASABASTIYDI...

KÖHNE Bİ KAHVEHANEMİZ VARDI... BALIĞA ÇIKAMADIĞIMIZ ZAMANLAR GAYIMIZI KİP BOĞAZIN NİMETLERİNDEN KONUŞURDUK BURDA... AMA BALAVRA ATAN DA BOL OLURDU...

GEÇENGİN Bİ KEFAL TAKILDI AĞA, KOLUM KADAR!.. NAH BÖÖLE!..

LİLAN BAK GENE BAŞLADI... ATMA LAN ATMA BEE!..

YUH.! HEHE!..

YALAN DEĞİLDİ... BÜYÜK BALIK VARDI, AMA NE HİKAYETSE...

YARDIM EDEYİM SALİM AMCA?..

SADECE ONA GELİYORDU...

YOK OĞLUM, GEREKMEZ, SA-ĞOL!..

GEL Bİ ÇAY İÇ!..

ÇOCUKLAR BEKLER SİMDİ, SONRA GELİ-RİM!..

...ÇOCUK SAHİBİ DEĞİLDİ ASLINDA...

ANASIZ BABASIZ SOKAĞA DÜŞMÜŞ ÇOCUKLARA BALIK YAPARDI SALİM AMCA...

ELİNİ YÜZÜNÜ YIKAMADAN OTURMASIN SOFRAYA...

BABASINDAN O BASİT TEKNESİY-LE DENİZE AÇILIR...

ÖĞLENE KADAR BOĞAZIN EN BÜYÜK BALIKLARINI TUTAR,..

ÖĞLE VAKTİ GİBİ DE OĞLUNU BALIK PAZARINA SATARDI...

KALANIYLA KARINLARINI DOYURUR, KAZANDIĞI PARAYLA DA ÇOCUKLARI OKUTURDU... SEVAP İŞTE... BÜYÜK SEVAP, BÜYÜK BALIK....

KİMİ HAYIRSIZ ÇIKARDI AMA...

HANGİSİ KAÇTI?

MUSTAFAM KAÇTI.. KIVIRCIK OLAN...

VAY EŞŞEK VAY!.. ÜZÜLME SALİM AMCA, DÖNER GERİ... NEREYE GİDİCEK KOCA İSTANBUL'DA?..

BEN ÜZÜLMEYİM DE KİM ÜZÜLSÜN, ANASI BABASI MI VAR!?

KENDİ ÇOCUĞU GİTMİŞ GİBİ DE ÜZÜLÜRDÜ... YIKILIRDI GARİP...

UNUTTURMAYA ÇALIŞIRDIK BİZ DE... HİÇ BİRİMİZ KONUYU BİLE AÇMAZDIK...

GÜNAYDIN SALİM AMCA. GENE ÇARŞİYE Mİ?..

EVET OĞLUM. ÇIKIYORUZ GENE BAKALIM...

HADİ RASTGELE!

SAĞOL!

ZATEN GİDENLERİN HİÇ BİRİ DE...

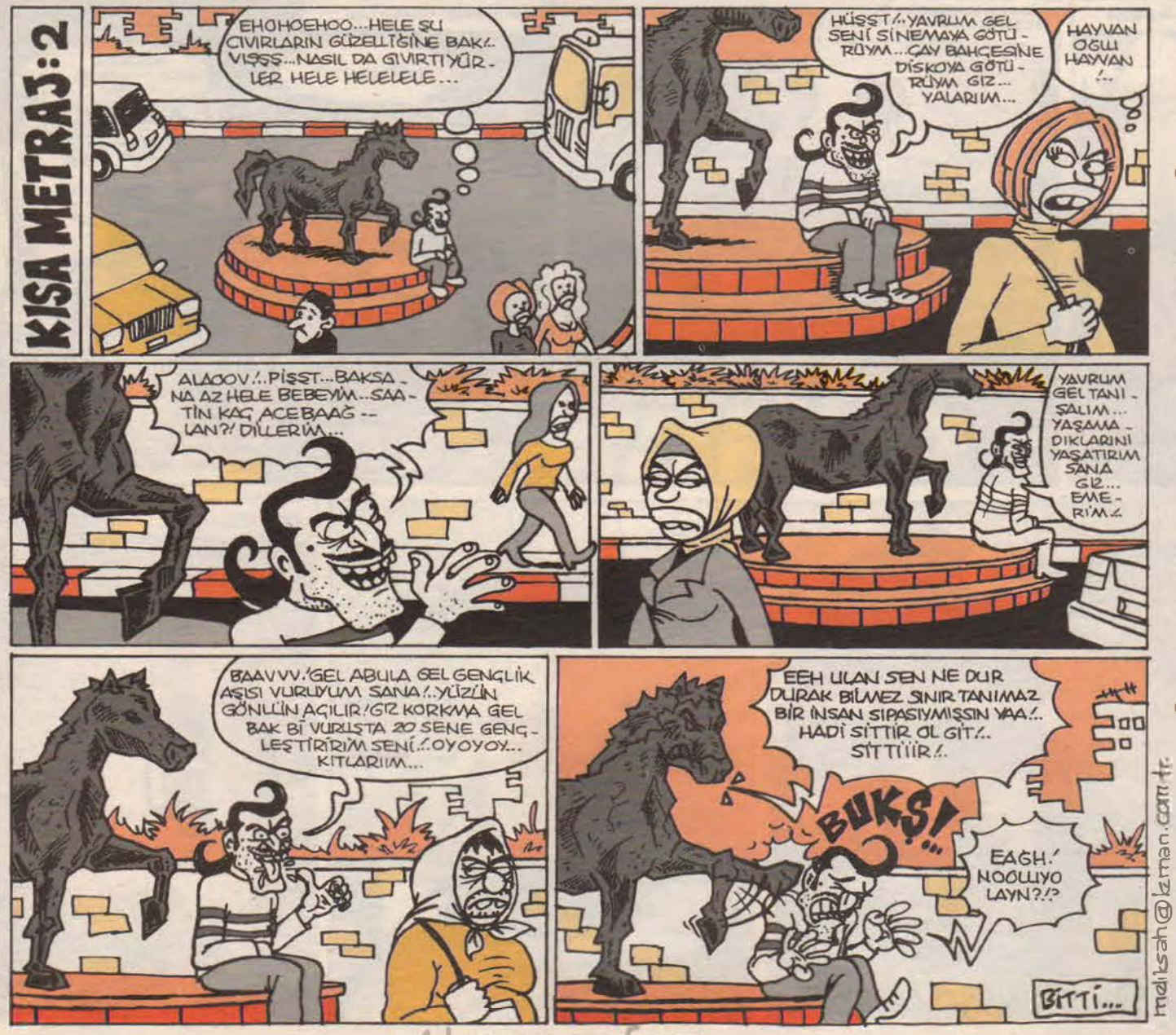
GERİ DÖNMEZDİ...

Akşamsefası

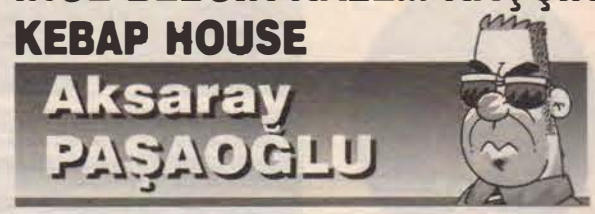
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

MELİKSAH

İNCE BELCİK KALEM KAŞÇIK KEBAP HOUSE

ürkiye, şu günlerde dünyayı şaşırtan çok müthiş inanılmazlara imza atıyor. Bu harikaların en başındaki enteresan, elbetteki Türkiye'nin AB'ye girmiş olması. Girmiş olması diyorum. Çünkü **bence Türkiye AB'ye girdi.** Neden mi? Bakın anlatayım. Geçen hafta Brüksel'deydim. Biliyorsunuz Belçika'ya Fransızcada **"Belcik"** deniyor. Brüksel'in en civcivli caddelerinden birinde bakın ben çok enteresan ne gördüm. O bir kebapçı. Onun adı **"İnce Belcik Kalem Kaşçık Kebap House."** Sizce o bir ne kebapçısı? Adana mı or Urfa mı? Bilemediniz. O kebap dükkanının sahibi **Pierre Boulon** adında bir Belçikalı. Beşyüz Euro Cent'e yarım ekmek arası Hollandsı inek eti döner satıyor. Onun **belden yukarısı Ortaköy sırtlarında oturan Avrupa'lı bir Türk, alt kısmı sosison.** Kendini, bir halıya binip defalarca evinin altıncı katından atacak kadar da Türk hissediyor. Gece Brüksel'de dolaşırken bakın ben bir Türk olarak inanılması çok güç, hatta imkansız, bir o kadar da Türk insanını yücelten bu olayı yaşadıktan sonra **butik otelime kapanıp sabaha kadar ağlar gibi yaptım.** O olayı biraz sonra anlatacağım. Ama önce daha çıldırtıcı bir mutluluktan söz etmek istiyorum.

JEAN RENO SİGARA BÖREĞİ İÇEREK TÜRKLERE NE DEMEK İSTEDİ?

Ünlü Fransız oyuncu **Jean Reno**'nun Türkiye'de olduğunu biliyor muydunuz? Ben Brüksel'e gelmeden önce efsane oyuncu **Jean Reno** ile beraberdim. O çok hârika bir insan. Bir ara o kadar **samimi olduk ki, benden kendisine Serpil diye hitap etmemi istedi.** O bir Fransız. Ve Türkiye'nin AB'ye girmesini istiyor. Yemekte bana **şarabımın kaç yaşında** olduğunu sorunca benim şarabım daha üç yaşında dünya tatlısı **mürefte üzüm gözlü afacanı.** Jean Reno 5 yaşından küçük şarap içmiyor. Onun kadehinde 45-50 yaşlarında saçı hafifçe dökülmüş olduğu halde bir hayli dinç görünen **Bourbon şatolarında doğmuş büyümüş** beyefendi bir Fransız şarabı vardı. Ben o anda hemen şunu düşündüm. Bizde gece yarısı Beyoğlu'nun arka sokaklarında biraz dolaşsanız her köşe başında bir çöp konteynırında **beş yaşından küçük şaraplara** rastlayabilirsiniz. Bu bize, çok da fazla Avrupalı olamadığımızı gösteriyor. Jean Reno bir ara sofrada bulunan sigara böreklerinden birini alıp **sigara içer gibi yiyince** ben hemen onun bu hareketindeki ince eleştiriyi okuyup arka elimle belimin arkasında yarı sota gibi içtiğim sigaramı yandan belli etmeden serçe parmağımla ceketimin cebine atınca **yirmibin dolarlık ceketimin yarısı yirmi dakka içinde kül oldu.** Ben bundan şunu anladım. Bence o böyle davranarak Türk insanının fazla sigara içtiğini ima etmek istedi. O Türk dostu.

TÜRK KADINI, İSVEÇ KADININDAN FERSAH FERSAH İLERDE!

Bu arada ben, **Gılgamış** adlı filmine oyuncu arayan Amerika'lı o yönetmen sayesinde Türkiye'deki işsizliğin önemli ölçüde azalacağına inanıyorum. **O çok hârika...** Daha ilk günden **Türkiye'deki bütün oyuncular** cazip teklifler aldı. Ben oyuncu olmayan insanlarımıza da sıra geleceğine ve bu film sayesinde bu ülkede en az beş milyon işsizin istihdam edileceğine inanıyorum.

Siz hiç Laila'ya gittiniz mi? Geçenlerde **Laila**'daydım. Oradan ayrılırken AB'ye gireceğimize inancım tamdı. Ama ben sizin bildiğiniz Laila'dan bahsetmiyorum. İsveç Dışişleri Bakanı **Laila Freivalds**'tan bahsediyorum. Ben artık o Laila'yı tercih ediyorum. O, "AB'ye aitsiniz. Sizi bekliyoruz." diyor. Bunu bana yıllardır bizim o bildik Laila'da söylüyordu. Ama bazı insanlar nedense onu duymak **istemiyorlardı. Beni asıl endişelendiren şey şu:** Korkarım biz artık AB'den çıkmak istesek bu AB buna asla izin vermez. **Önümüzdeki yıllarda başımız bu yüzden bir hayli ağrıyacak.** Bu arada şunu da ekleyeyim. İsveçli Sol Parti'nin Feminist Kadınlar Konseyi Başkanı **Gudrun Schyman,** dayak yiyen kadınların uğradığı maddi manevi zararların karşılanabilmesi için İsveçli bütün erkeklerden **"Kadına Dayak Vergisi"** alınmasını önermiş. İsveç, Türkiye'den çok gerde. Türkiye'de kadın, hastane masraflarını kendi cebinden ödüyor. **Erkek eline bakmıyor.**

BRÜKSEL'DE TÜRK KİŞİLİĞİMİ AĞLATAN OLAY!

Son günlerde İstanbul'u bence olumlu etkileyen yağışlardan sonra pek çokyazarımız sular altındaki İstanbul'un AB'ye yakışmadığını yazdılar. **Onlara katılmıyorum.** Avrupa'da sokaklarında sandalla dolaşılan tek metropol İstanbul değil. Bu Venedik'te yıllardır böyle. Bir tek İtalyan bundan şikayetçi değil. Burada İstanbul'un bir de artısı var. Bazı sokakların **debisinin** rafting yapılabilecek normlarda olması beni ayrı memnun ediyor. Bakın ben size beni Brüksel'de ağlatan olayı anlatayım. Bir sabah Brüksel'de dolaşırken, bir yaban kestanesi ağacına rastladım. Tam o ağacın altından geçerken aniden **Beneflüks** mevkiinden esen bir seher yeli o ağacın yaprakları arasından geçerken kulağıma gayet açık bir şekilde şu cümleyi fısıldadı: **"Siz AB'ye aitsiniz!"** Ben hayretle ağaca bakarken onun en alttan saydım dördüncü dalında **şansölye** gibi oturan bir **saksağan** "Bu iş oldu!" der gibilerden bana göz kırptı.

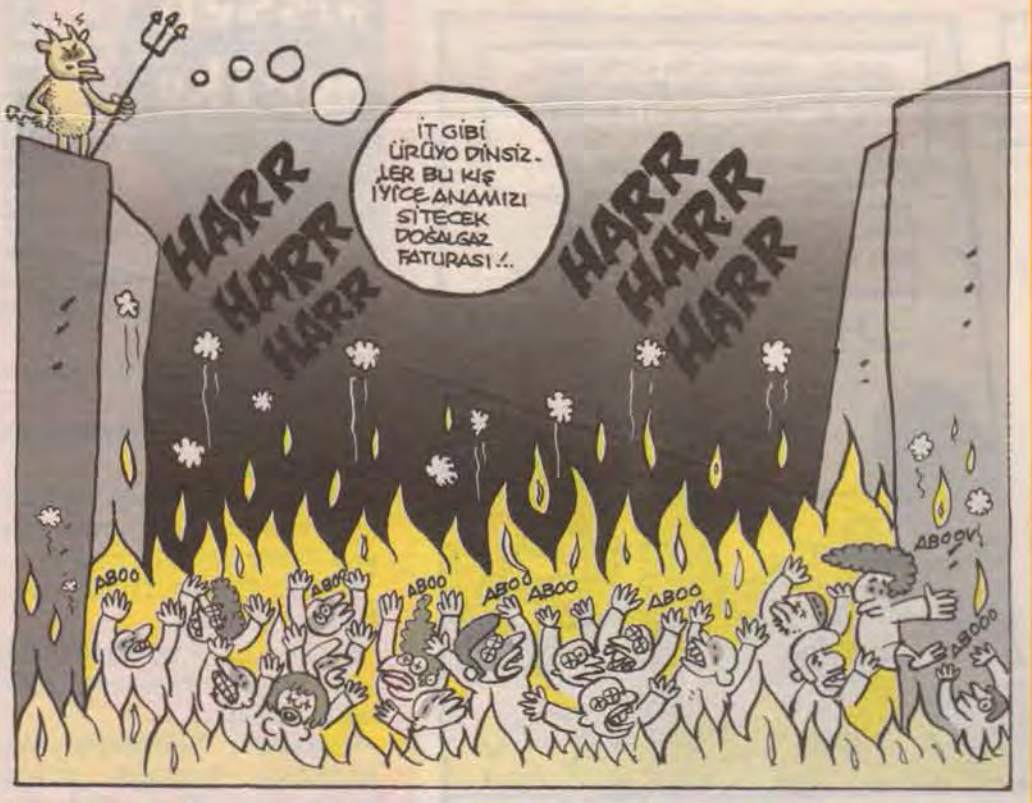
meliksah@kraman.com.tr

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

mozkanoglu@leman.com.tr

ARRIVAAA!

MEHMET ÖZKANOĞLU

"ZANTAŞ VE AKIL ALMAZ TÜKETİCİ HAKLARI-SINIRSIZ TÜKETİCİ MEMNUNİYETİ (2)

SON...

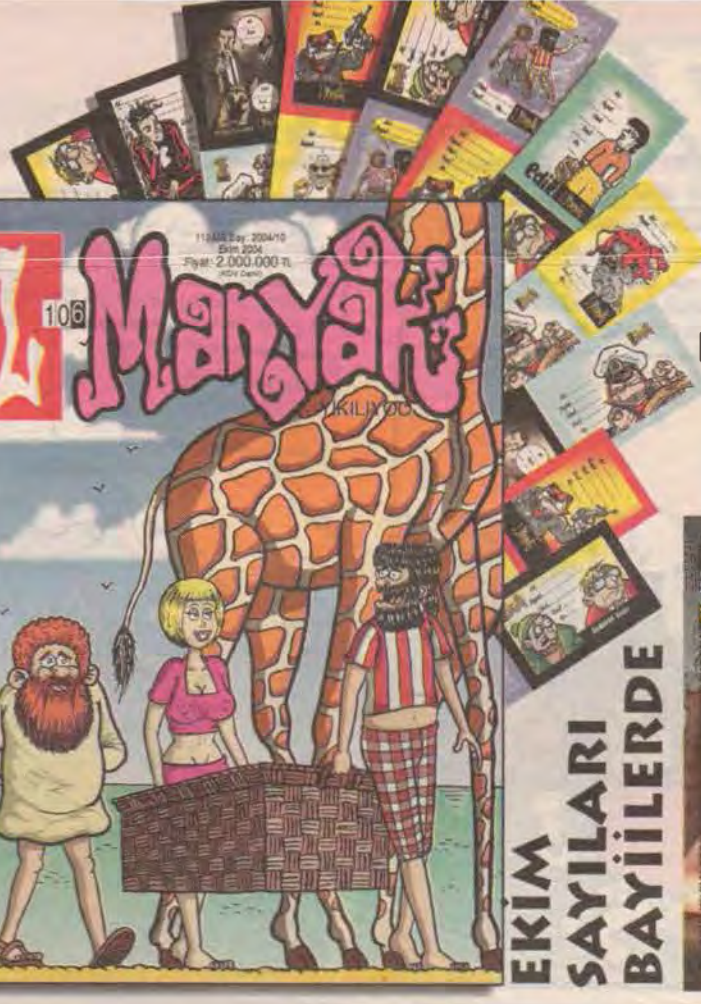

2 ŞAHANE PROFİL SERİSİ (III)

Akşamserası

Kitap defter kullanmasına son... LeManyak oku etiketleri LeMan-yak'ın içinde...

EKİM SAYILARI BAYİİLERDE

LeMan
SAYI: 675
15 EKİM 2004 CUMA
HAFTADA İKİ SÜRELİ YAYINDIR

Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd Şti.
İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazişleri Müdürü: Zafer AKNAR

Müessese Müdürü: Ali YAVUZ • Satış: Cengiz KOCALI • Yurtdışı Koordinatörü: İlhan ARKAN • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili: 0 Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • Genel Dağıtım: Merkez Dağıtım Paz. Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAĞÇAĞ

kozzi@leman.com.tr

hisseli harika lar

KEMAL KENANERGEN

Kemken@leman.com.tr

İkiz : Biri ölünce kalanına biriz denebilir belki lan. Bi denemek lazım...

Reyting : Oltaya takılan sazan sayısı...

Hellomoto : Selaaamın amerigaaa!..

Gılgamış : Yemek sahneleri çekildi. Hadi şimdi savaş sekanslarına geçek...

Türki : Gavur Türkiyesi... Hayali bi ülke...

Kapuş : **Kapkaç alışkanlığı çok küçük yaşlarda misketle başlar...**

Hayalet : Vejeteryan arkadaşlar hayalet görüp korkabilir. Nasıl olsa gerçek dil...

Atölye : Fakir fabrikası...

Şekersiz Cikolat : Cikletsiz şekerde daha çok para var ama gene sen bilirsin tabi...

Randevu : Geldik, 1 Eylül'den beri bekliyoruz... Bi daha da şarkıcı Alpay'la buluşmaya kalkarsam eşek olayım...

Koşu Bantı : Bi de olduğu yerde zıplasa pekala coşu bantı olarak kullanılabilir...

Saç Kurutma Makinesi : Gerektiğinde kaş kurutmuyo mu yani? Ne salakça...

Altın Portakal : Sezonun en az seyredilen filmlerini bu şekilde kolayca öğrenebiliyoruz...

Zahmet : Tembel aktivitesi...

Ruh Çağırma : Eeey tuuz! Geldiysen tuvaletteki lekeleri çıkaaar!..

Kum Saati : Saat 836687'yi 497854 geçe Atam Dolmabahçe'de gözlerini kapamış bütün Dünya aalamış...

Mundar : Yalan konuşmayın bre. Kedi yüksek bi yere konmuş ciğere miyav diyo...

Gelinim Olur musun: O kızlardan çok güzel giden olur. Başka da bi işe yaramazlar, söyliyim...

Yavrukurt : Ülkücük...

Kıl Dönmesi : Dönmelerin çoğu bu yüzden kıl oluyo olabilir. Kimbilir canları ne acıyo, yazık...

Peşmerge : Haber bülteni kürdü...

Çiçek Çocuk : Artık yaş kemale erdi dayı. Bundan sonra sana Defter Arasında Kurutulmuş Çiçek Çocuk diycez...

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

676

22 Ekim 2004 Cuma 152209 Sayı: 2004/43- 900.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.000.000 TL.

172

PROMOSYON BAŞBAKAN

Erdoğan limuzinleri, çok özellikli mercedesi ve man otobüsü atmaca gibi kaptı.

Başbakan Erdoğan, iç-dış geziden geziye.. Açılıştan davete koşarken, duruma göre eşantiyon kopartmayı da ihmal etmiyor..Kendisini eleştiren karikatürlere, elem, acı ve kedere boğduğu gerekçesiyle dava açan, tazminatlar koparan Tayyip Erdoğan, "elin oğlundan eşantiyon" isterken aynı duyarlılığı pek göstermiyor...Güney Kore gezisinde Hyundai firmasından iki adet biri zırhlı biri klasik iki limuzin koparan Promosyon Başbakan, bunlardan birini sevgili eşi!!! Emine Erdoğan'ın emrine tahsis etmekte bir sakınca da görmedi..Fransa'da onlarca milyar dolarlık airbus uçak anlaşmasından sonra Chirac'tan çok özellikli Mercedes'i de söke söke alan Başbakan son bombayı Man otobüs fabrikasının açılışında patlattı. Kurdelenin kesilmesinden sonra eline tutuşturulan "Man otobüs maketini" görünce, yine elem ve kedere garg olan Tayyip Erdoğan, bozulma emaresini, "Ben de babşbakanlığa bunun hakikisini vereceksiniz sanmıştım" sözleriyle gösteriyordu..Şaşkın bakışlar arasında ortalığı firmanın Türkiye temsilcisi toparlıyor ve hemen oracıkta, "bir adet otobüsü (444 milyar tl değerinde) size armağan ediyoruz" diyordu..Ve olay tatlıya bağlanıyor.. Bir koyup üç alan başbakanlar gören Türkiye, böyle tüccar, böyle uyanık, gözü açık bir başbakan da gördü sayesinde..

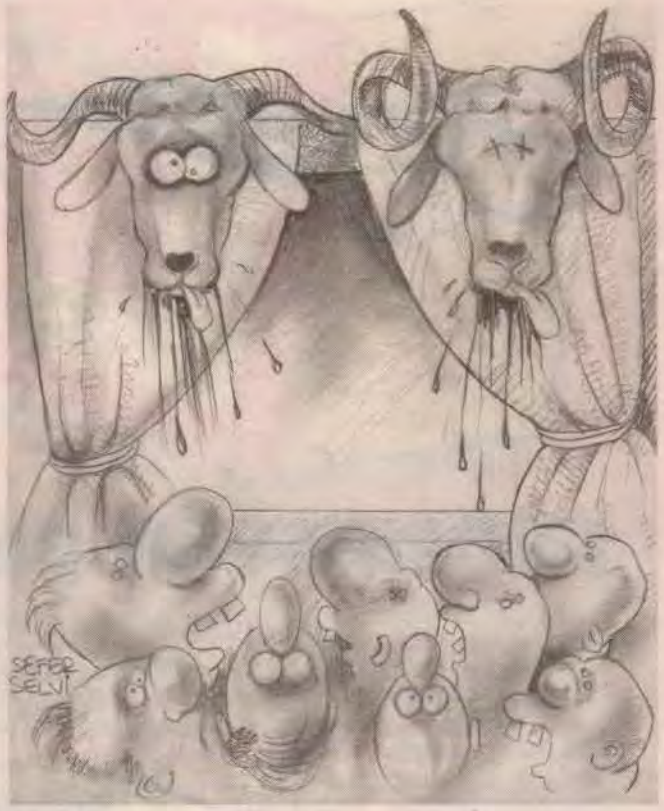
Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Van Devlet Tiyatrosu sezonu iki kurban keserek açtı...

Arkadaşımız, ustamız Mehmet Çağçağ'ın babası İbrahim Çağçağ'ı kaybettik... Arkadaşımıza ve ailesine başsağlığı, metanet diliyoruz...

İSTANBUL'DA MADRİD MANZARALI DAİRE

AKSARAY PAŞAOĞLU

Geçen Pazar,gece yarısı son derece uyurken birden bire kıllarımın bir ürperi dalgasıyla başak tarlası gibi dalgalandığını hissettim. **Sokaktan fısıltıyla esinti arası yan şakrama meş'um bir reiki gibi bir şey gelince** yatağımdan irkilerek dikeldim.Ve gölgemi buz gibi sürükleyerek **masmavi çehremle pencereye doğru yürüdüm.** Sokağa baktığımda gördüğüm ve daha sonra göreceğim şey, sabah yataktan ballı, olgun **Sultan Selim inciri** gibi yarılmış uçuk dudaklarla kalmama sebep olacaktı.Korku içinde beni uyandıran o şey neydi? Uyandıktan sonra inanılmaz neler yaşadım? Biraz sonra söyleyeceğim. Daha önce bakın size çok enteresan ben neler anlatayım.

Geçen hafta Niyork'taydım. Peki orda kimle ben mi tanıştım? Evet,ben tanıştım. **Niyork'ta 51. caddeden 26.caddeyi çıkardığınızda 25. caddeyi buluyorsunuz.** Orada harika bir gökdelen irisi bir müzik market var. Adı **Ramaes.** Amerika'nın yıllık müziğinin yüzde otuz sekizi orada üretiliyor.Markette bin beş yüz işçi çalışıyor. Ve günde yetmişikibin nota üretiliyor. Bu da yaklaşık sekizyüzbir beste ediyor. Markette çalışanlar hergün **ondört piyano** ve **kırkbeş obua** eskitip çöpe atıyorlarmış. Elbette firmanın kuruluş yıldönümü yemeğine de davetliydim.

PATRONUN ÖNÜNDE TAKLA ATAN ÜNLÜ CEO KİMDİ?

Yemekte çok harika **sünnet çocuğu pipili bir Florida pilavı vardı.** Tahmin edeceğiniz gibi pipiler doğulu ülkelerden getiriliyormuş. Sordum,aralarında **tek tük batılı pipi** de varmış. Bir tür sentez yapıyorlarmış. Yemekte **Ramaes'in Ceo'suyla** tanıştım. Bir süre şakalaştık. Müthiş bir enerjisi var.Salonun ortasında bir saat boyunca taklalar attı.Ben de Ceo olduğum için aynı hareketleri bende yaptım. Ama on dakka içinde pes ettim. Ramaes'in Ceo'sunun çok harika **parlak tüyleri** var ve iple oynamayı çok seviyor. **O bir kedi.** Yanlış duymadınız. Evet. Ramaes'in Ceo'su bir kedi. Firma reklam amacıyla bir kediyi yönetici yapmış.Kedi Ceo, önemli günlerde dörtyüz kutlama mesajı alıyormuş.Bu bana çok müthiş bir fikir verdi. Bildiğim kadarıyla **Türkiye'de kedi Ceo yoktu.** İnternete girip baktım.Benim yaşımda olgun erkek bir **insan Ceo**'nun, altı aylık bir **kedi Ceo** olmak için çok pahalı ve meşakkatli bir süreçten geçmesi gerekiyormuş. Sizce değer mi? Bence değer. **Hafta sonları hiç kimsenin kedi bir Ceo'dan daha harika pet yazıları yazabileceğini sanmıyorum.** Delice gibi mi? Unutmayınki büyük fikirler önce daima delice görünmüştür.

TÜRKİYE'NİN ÖNÜNDEKİ DEV ENGEL:LOKUM

Niyork'tan dönerken Kıbrıs'a uğradım.Biliyorsunuz AB'ye girebilmemiz için Kıbrıs sorununu halletmemiz şart. Ben onun için haftada iki gün orada **balık yiyerek** sorunu çözmeye çalışıyorum. **Yengeç yediğim günler** sorun sanki biraz daha çözülür gibi oluyor **ya da benim beynime öyle geliyor**. Bu gidişimde Rum Kesimi'ne geçtim ve bakın gelirken ben oradan bilin bakalım ne **aldım. O Türk lokumu.** Şaşırdınız mı? Şimdi dahada şaşıracaksınız. Ben o lokumu eve getirince ben onu **kapıdan sokamadım.** Çünkü o lokum **iki buçuk ton**. Lokum, **Baf** yakınlarındaki **Giroskopu Belediyesi** tarafından yapılmış. Guiness rekorlar kitabına girecekmış.Oysa önceki rekor 2349 kiloluk lokumla Bahattin Pektüzün adlı bir Türk'e aitmiş. Eşim ve ben merdiven dayadık, üç gündür **o lokumun üzerinde yatıyoruz.** Lokumda yatmak bel ağrısına çok iyi geliyor. Kendinizi sırt üstü lokuma attığınızda **beyaz bir toz bulutu kalkıyor.** Rum Kesimi şu anda bir adım önde görünüyor değil mi? Ama hayır. Bence bu lokum Türkiye için bir fırsattır. Türkiye, hemen **ikişer tonluk iki dev bisküvi** yaparak o lokumu bisküvilerin arasına sıkıştırmalıdır. O zaman Rum Kesimi'de köşeye sıkışır.

KENDİ KENDİNE YÜRÜYEN AYAKKABI

Siz bu satırları okurken, dünya bir başka müttürk olayıyla çalkalanıyor olacak. Onu çalkalayanın adı **Denizli'li Ali Akçay.** O bir Türk. O bir tekstil işçisi. Ahırlardan topladığı hayvan dışkılarından elde ettiği **bio gazla** otomobil çalıştırmayı başarmış. **Ben hep Türk insanı işte bunun için ben çok harika diyorum.** Ben kendi küçük uçağımda benzin kullanıyorum ve inanın memnun değilim. Ancak uçak küçük bir uçak ve uçakta sürekli **manda** bulundurmak pratik değil. **Ben lokumda yatarken şunu düşündüm.** Acaba Türkiye'de arabası olmayan insan var mı? Bence var. Onlar,ayakkabılarının içine mıknatıslar pek çok yere yürüyerek gidebilirler. **Bence Türk insanı zaten gazla yol alıyor.**

Yazımın başında gece yarısı beni rahatsız edip uyandıran o garip şeyden bahsetmiştim. Bakın o neydi. Pencereden baktığımda bir grup bıyıklı adamın parmak uçlarına basa basa sokaktan geçtiğini gördüm. Onlar, **Ramazan Davulu yasaklandığı için** sessiz yürüyüş yapan davulcularmış. Onların yaydığı sessizlik benim doğal sensörlerime çarpınca ben hemen uyandım ve bir dahada uyuyamadım. **Ben, davulcuların gece yanlarında sessiz yürüyüş yapmalarının da yasaklanmasını istiyorum.** Ve bakın ben o gece yarısı çok enteresan bir inanılmaz ne yaşadım. Davulcular gidince, evimin salonunun hızla batıya doğru hareket ettiğini fark ettim. Pencereden baktığımda yolun karşısındaki **Prado Müzesi'**nin penceresinden **Zurbaran'ın Santa Casilda** adlı tablosunu gördüm. Türkiye Avrupa Birliği'ne girmişti. Saat tuttum, 30-35 saniye AB'de kaldıktan sonra hızla AB dışına çıktı. **Demekki Türkiye gece yarıları sokakta davulcu yoksa AB'ye giriyordu.** Ve bu yalansı gibi inanılmaz ben yaşarken yalnız değildim. Dışarda, sokak lambasının altında duran müthiş şahidim gülümseyerek bana bakıyordu. O, "Gelinim olur musun?"un Semra Hanım'ıydı. Onu kendime çok yakın buluyorum. **Bence o bir müttürk.**

Not: **Müttürk** sözcüğü bana aittir. **Müthiş Türk** anlamına gelmektedir.

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

LeMan

Hortumcularla ilgili soruya Adalet Bakanı Çiçek; "Yetkim yok, yetkim olsa ciğerini söker alırım" dedi.

Yargı-mafya ilişkilerine hergün bir yenisi ekleniyor... Ama sadece ekleniyor..

Manisa'nın Salihli ilçesindeki polis karakolunda, yediği dayak sonucu kolu üç yerden kırılan galerici Yaşar Akıllı'ya, dayakçı polisler şikayetçi olmaması için baklava gönderdi...

TÜRKİYEGATE'de 2.hafta: Ses yok koku yayılıyor!!!

Cumhuriyet tarihinin en büyük yolsuzluğu olarak gösterilen, eski cumhurbaşkanlarının, onların yakınlarının, çocuklarının, başbakanların, rütbeli subayların, eski vali ve emniyet müdürlerinin, hukukçuların, gazetecilerin adı karıştığı ve yaklaşık 20 milyar dolarlık bir vurgun olarak gösterilen "Türkiyegate Skandalı"nda sessizlik sürüyor. Arena Programı'nda gazeteci Uğur Dündar'ın konu ile ilgili yayınına Büyükçekmece Cumhuriyet Başsavcılığı'nca yasak gelmesinin ardından, Dündar geçen hafta yayınını bu sansüre ayırdı. Yine Dündar, çeşitli yargıtay üyelerinin, dosyada sanık olarak yargılanan yöneticilerle, bir meyhanede aynı masada yemek yerken çekilmiş bir fotoğrafı Hürriyet'te yayınladı. Geçen hafta da **LeMan**'ın kapağına taşıdığı, **yeniHarman** dergisinin son sayısında da tüm ayrıntıları ortaya dökülen dosya ile tüm gazete ve televizyonlar ilgilenmesine ve olayın çapı Susurluk sürecinden daha da büyük olmasına rağmen, tek bir satır yayımlanmış değil. İstanbul'daki bazı siyasi partilerin yöneticileri, medyayı birebir markaja almış durumda. Bazı genel yayın yönetmenlerinin, "Biraz daha bekleyelim" dediği söyleniyor Olayda adı geçenlerin, her yerden, sağlı sollu fışkırdığı bir ortamda, bakalım bu sessizlik, daha ne kadar sürecek?

Susurluk, Bucak-Çatlı, Çakıcı-MİT-Büyükçekmece gibi ilişkiler "devlet sırrı" diye örtbas edilirken televizyon kanallarını "sırlar dünyası, sır kapısı" gibi saçma sapan mahalle dedikodulu sır!!! programları işgal etti...

Her taşın altında yatan ve dokunulmazlar arasındaki Emekli general Veli Küçük güvenlik şirketi kurdu..

RAMAZAN TALEPLERİ

Bu Ramazan'da Oruç Baba Türbesi'ne gizlice kimler gitti... Türbeye neler bağlayıp neler neler istediler...

Fazıl Say: Yeni aldığı boks eldivenini bıraktı... Ve bu eldivenle çalabileceği akortlu bi piyano tasarımı diledi...

Ekrem Taner: Mikrofonu bıraktı... Yerine 4.Element tahtadan yapılmışını diledi...

Tayyip Erdoğan: Türbeye maket kamyonet bıraktı... Daha sonra "Yarın bunun gerçeğini almaya gelirim, hediye olarak tabi. Karşılığında şu boş araziyi de türbeye eklerim, otopark yapar parayı kırarsın" diyerek babayı kafalayıp ulaşım filosu kurma yolunda bi adım daha attı..

Tan Sağtürk: Pala bıyık bıraktı... Futbol camiasında bile gey bulabilme yetisini kaybetmeyi diledi...

Turgay Şeren: Bale izlemeyi bıraktı... Oruç Baba'nın adını hatırlayamayınca, ayıp olur diye bişey istemedi...

Hande Ataizi: Cebindeki lokanta fişlerini bıraktı... Obez olmamak için, artık Holivud'dan teklif almamayı diledi...

Memur Sendikaları: Ortaklaşa hazırlanan bir bildiriyle çalışan eski eşlerini bırakıp çalışmayan yeni bi tane istediler...

Maykıl Ceksın: Eminem'in vudu bebeğini iğneleyerek bıraktı... Ceksın, "Bi 5 sene sonra geri alicam bunu. O zaman dillerim, pardon dilerim." diye de ekledi beyanat verircesine...

Hakan Bilal Kutlualp: Böbrek taşlarını bıraktı... Uzun maratonda idrar yollarına sağlık diledi...

Özhan Canaydın: 100yıl etkinliği hesabına türbeye bayrak astı... Centilmence Kutlualp'in dileklerine katılmakla yetindi...

Süleyman Demirel: Türbeye bumerang şeklinde dev bi şapka bıraktı... Bi kez daha geri dönebilmeyi, olmadı Gines'egiren ilk politik olmayı diledi...

Zekeriya Beyaz: Telefon numarasını bıraktı... Tüm islam aleminde yanlışlıkla ruj yutma ve tırnak yemeye bi son verilmesini diledi.

OLGUN BUDAK

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

PARAYI KULLANMA KILAVUZU

Boğaz Köprüsü'nden geçiyordum. Gişelere geldiğimde bir haylice katlanmış bir haldeki parayı gişedeki adama uzattım... Gişedeki görevli parayı alıp hızla döndürerek açtı profesyonelce iki elliye çekerek kuşet keşet diye düzeltti, ilet gibi dümdüz hale getirdikten sonra bana dönerek sitemle "parayı kullanmayı bilmiyorsunuz, yok yok bilmiyorsunuz!.." Daha sonra paranın üstünü uzatırken yineleyerek "ya yokluk görmediniz ya da haklarından parayı kullanmayı bilmiyorsunuz!.." Birdenbire çok şaşırmıştım, "İkinci söylediğiniz, parayı kullanmayı bilmiyorum..." dedim. Adamın sözleri çok hoşuma gitmişti... Herkes parayı harcamayı bilip bilmemek konusunda birbirine akıllar, öğütler verir, gişe görevlisi ise parayı kullanmak konusunda güzel fikrini beyan ediyordu. Sanki bir araç, bir makina, bir alet gibi... Hatırladıkça yol boyu kendi kendime gülümsedim durdum. Şunu bir yakınından, akrabasından duysan önemsemezsin ama hiç tanımadığın biri söyleyince nasıl da etkili oluyor. Hemen gidip bir cüzdan edindim, paraları artık ona koyuyorum... Yalnız birşey dikkatimi çekti cüzdanda düzgün duran paralar daha çabuk ve çok harcanıyormuş gibi geliyor bana. Bilinen belirli miktardaki düzgün duran paraları ATM gibi çektikçe çekiyorsun cüzdandan, su gibi akıp gidiyor. Oysa cepte katlanmış duran paralar miktarı net bilinmediği için hiç bitmiyormuş hissi veriyordu...

KÜLTÜR, GEZİ, DUMUR, DUMUR. Jüstinyen Çıkmaz Sokağı...

Jüstinyen sarayı olarak bilinen muhteşem bir yapı vardır şahi yolunda sultan rakiben Ahır Kapı'ya doğru giderken... Cephesinde,

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detayları

dumur@leman.com.tr

üçü mermer çerçeveli dört büyük açıklık olan yüksekçe bir binadır bu... Burun arkasına bakmak istedim. Sur içinden dolaşa dolaşa epey uzun sürdü bu yapının arkasına ulaşmak...

Saray olarak bilinen bu yapıya giden sokak, tek sırada bir dizi ahşap evin sonunda, tahtalarla kapalı bir bahçe kapısına ulaşan çıkmaz bir sokaktı ve Kapı Ağası Hasan Sokak'tı ismi... Saraya ulaşan kapalı bahçe kapısının bitişiğindeki evden bir kadın çıktı. "Bu bahçe sizin mi, sustardaki bu bina önden çok güzel görünüyo, bir de gitip arkadan bakabilir miyim?.." dedim... "Valla köpek var, bağlı değil... Ancak beyim bağlayabilir, o da hasta yatıyor içerde..." dedi... Lafı uzatmak için sordum, "burası neymiş acaba?.." diye. Kadın "Jüstinyen'in sarayı diyolar..." bahçedeki azgın köpeğin havlamalarıyla içerden öksürerek konuşan bir adamın sesi geldi, "öhhö öhhööö nooluyor, kim ooo?.." Kadın, benim biraz önce dediğimi aynen söyledi kocasına, "Sarayı yoldan önden bakınca güzel görünüyormuş, bi de arkadan bakmak istemiş bi tane geldi!.." Bu cevap karşısında hasta adamın yatakçaki şaşkınlığını inanın ilkelerimde hissettim. "Neyse ben eşiniz iyileşince bir daha gelirim..." diyerek hayretler ırmağının azgın sularına kapılıp sürüklenmeye başladım. İşe bak yahu, hasta adam Jüstinyen'in mekanında, neredeyse Jüstinyen'le aynı kaderi paylaşıyor. Hasta ve sarayından dışarı çıkamıyor, halda bütünleşmiyor... Köpek de sarayı koruyan aslan misali kükredikçe kükrüyor...

Ordan uzaklaşırken aynı evin yanındaki ahşap evin önünde, yolda tuhaf bir demir parmaklık gördüm... Sordum, soruşturdum... Camın önüne araba park etmesin diye ev sahibi tarafından taşarlanmış bir konstrüksiyon olduğunu öğrenince el aman dedim!.. Camın önüne park edilmesin diye yazılan yüzlerce garip ikaz gördüm ama demir parmaklık yaptırıp kendi kendini parmaklıklar arkasına hapsettireni ilk kez görüyorum... Yahu camın önünde araba dursa daha iyi... Yani evde oturan Jüstinyen Abi bu işe ne diyor, onu da merak ettim doğrusu?..

Hey güzel İstanbul'um, her zaman diyorum ki, seni de canı sıkılan "bu gün ne yapsam acaba?" diyen, hiçbir yerde aradığını bulamaz, iflah da olmaz...

TROPİK MACUN

Sultanahmet'teki Ramazan şenliklerine gittim. Türlü türlü yiyecek içecek tezgahları kurulmuş, ne ararsan var... Bir tane de Osmanlı Macunu diye küçük bir tezgah vardı, şekerleme macun varya hani çubuğa dolayıp verirler, işte ondan... Bu tezgaha yaklaşıp "Nelisi var Osmanlı Macunu'nun?." diye sorduğumda "Portakallı, çilekli, limonlu ve kivili..." demesin mi!.. Osmanlı'da kivi var mıydı ki'nin çivi gibi beynime saplanmış şaşkınlığını üstümden atamadan Karagöz-Hacivat gösterisine gireyim dedim, fakat orda da okkalı bir dumur beni bana bırakmadı... Karagöz-Hacivat perdesinde iki tane kafkas figürü, Ayna'nın "Gurbette yorgun düştüm be ceylan hasret tüketti bittim be ceylaan, heeey heeey heeey" şarkısı eşliğinde coşkuyla dans ediyorlardı.

Tabii ki belki de gölge oyununda geleneğe modern katkılar olmuştur ve gereklidir diyebiliriz ama yine de dumura uğramadan ademiyor insan...

HAİN EVLATÖKKEŞ

Can Barşlan

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

PANTOLON METİN FİDAN

metinfidan@leman.com.tr

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

AY KUSURA BAKMAYIN...BİZİM BEY DE TELEKİNETİK GÜCÜ ÇIKTI DA...BÜTÜN METAL EŞYALARI BAKIŞLARIYLA EGİP BÜKÜYO BÖYLE...ÇATAL KAŞIK DAYANDIRAMIYORUM ADAMA...

ANKARA KEDİSİ

İRAN KEDİSİ

KÜLKEDİSİ

YILANLAR

KUŞLAR

KAZOL

TEEN TEN Nİİ TENENAA... TEEN Nİİ TEEN TENNA TEN TEEN...

TEEN Nİİ TEN...OF,GÜMÜYOR BEHÜL BEY...SİZİNLE ARAMIZDA TEN UYUŞMAZLIĞI VAR...

BENCE 31 ABİ...

YOK YOK, KESİN 30...

ŞİMDİ ÖĞRENİRİZ, AKLIMA BİŞEY GELDİ...

HEY SEN! KIPIRDAMA, DÖN BURAYA..!

İNDİR LAN ELLERİNİ..!. ÖNE DOĞRU UZAT..!

ÖYLE DİİL..YUMRUK. LARINI SIK...YANYANA TUT..!

İLK ÇIKINTI OCAK..!.ŞUBAT, MAART..!

OHA LAN O NE BE..!. OHAA..!..ŞUNA BAK...OHAA ... BURDA DA VAR, OHAA ! ANAM, OHA..!.

DEVLET OHA DAİRESİNDEN GELİYO - RUM...BU AY 60 MİLYONLUK OHA KULLAN - MIŞSINIZ...ÖDEYİN...

OHAA..!

NİSAN...MAYIS... HAZIRAAAN...

DOĞRU DİYOSUN ABİ..HAZİRAN 30 GEKİYOMUŞ...

EVET, O ZAMAN SENET - LERİ MAYIS, HAZİRAN YAPALIM...

30 MAYIS, 30 HAZİRAN OLSUN...

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

canbarsian@superonline.com

SIKILHAN

- Sıkılhan evladım... Bir annen olarak maddi motive her zaman arkandayım. Pozisyonum bu evet... Esirgemem... Gerçi babanla aile planlaman ve dünya evi kariyerini farklı öngördük, fakat seçimlerine saygı duyuyoruz. Gerekirse diş bileyebilirim... Tırnak çizebilirim... Dilim yettiği ölçüde ağız dalaşı yaparım onlara... Sonuç olarak mantık kertmesidir. Yalnız değilsin... Evet... Yalnız değilsin sen...

- Teşekkür ediyorum da, bu bahsettiğim 'onlar' kim anne? Kime kin ve nefret kusuyoruz durduk yere ailecek?

- "Gelinim Olur musun" realiti şovundaki rakiplerin evladım. İki gün akşam baban dikkatle o programı seyrettiğini görmüş. Biz sürekli seni daha duygusal daha rekabetçi daha trendy bir evlat olarak büyüttük ve fakat bu çocuğa da razı durumdayız oğlum... Ofisimizin yönetici asistanı Ferçinaz Hanım'dan mahallevari taktikler ve sokak ağızları kursları alıyorum... Örnek veriyorum; "Sürtüksünüz! Bayan kancık kadın! Onun bunun insanı!" Arkandayım evet arkandayım...

- Yok öyle bişi. Zap yaparken o kanalda takılmış kalmışımdır, boş yere kendini yıpratma anne. Sen olduğun gibi kal ben sana da razıyım...

- "İsmi lazım diil seni o vefasız yıktı evladım... İki elim yakasında olacaktır... Öldürürüm kızım ben senin konseptindeki şerefsizlik yapan bir insanı... Ne şıllık bir yapıymışsın sen"... Aloo? Kapatma oğlum... Alooo? O kız için bir haftadır gözyaşları döker nehirler gibidir... Aloooo!

- Bişi sorcam, diyelim ki senlen dersi kırıyoruz... Büzge, sen ben ve Büzge'nin free boy friend'i Gregory Albiriç hep birlikte bir safari cip kiralayıp sörf yapmak olsun ya da ne biliyim dağ evinde de kalınabilir böyle bir ambians şey oldu... Sen bu okulda hangi bölümü okumak isterdin mesela?

- İTÜ olabilir...

- Ne İTÜ'sü yaa! Gregory diyorum... Sörf diyorum, jip diyorum... İTÜ diyo yaa!

- Ben o düşlerindeki okuldan tasdikname alıp kovulsam olmuyo mu Bunalgül?

- Klasik bi balık burcusun Sıkılhan! Hemen her şeyi düşle hayalgücüyle yor di mi! Gerçekleri çiziyorum sana şu an... Gregory Albiriç; Büzge'nin msn messanger'dan çıktığı bi çocuk tamam mı! Ingiltere Essex'de özel bir sanat okulunda görsel sanatlar okuyo, bize de iki kişilik öğrenci kabul formu gönderdi. Referans vericek, kısa metrajlı bi film çekip seneye başvuruyoruz. Bunlar mı şimdi hayal? Bunlar mı düş?

- Büzge ve sen, iki kişi işte... Üçüncü bi kişi sığmaz şimdi o kısa metrajlı filme, bensiz kırıcaksın artık derslerini.

- Ay salaklığın gereği yok tamam mı! Bunun daha VCD bölümü, new media kürsüsü, teatral sanatlar atölyesi filan da var. Burslu olaraktan arkamdan gelebiliyosun. Madem klasik bir balık burcusun çalıştır şu hayal gücünü! Bi sene inekliyip proje üret bursu kap tamam mı! Finansman olaraktan kendine parttaym bi havuz temizleme işi de poolboy'luk mesela bulabilirsin. Aşk emek ister... Aşk toplu düş örgütlenmesi ister... Eğer aşk lazımsa onu da biz getireceğiz...

- Buldum! Sıkılgory diye İzlandalı yalnız bi balıkçı var. Reykavik'ten sandalına atlayıp fiyordlara yelken açıyor. Bütün gün boyunca kutuplardaki renkli ışımaları tek başına seyrediyor... Nasıl senaryo? Çekiyim mi?

- Sen beyaz kürklü bir hayvansın Sıkılhan! Kutup ayısı! Yüzsüz dağ evi postu... Yılışık panda... Ayı işte... Ayı ayı... Bildiğin ayı yaaa! Alooo! Kaşalot kalpli! Aloooo!

sikihan@leman.com.tr Atilla Atalay

Akşamsefası

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

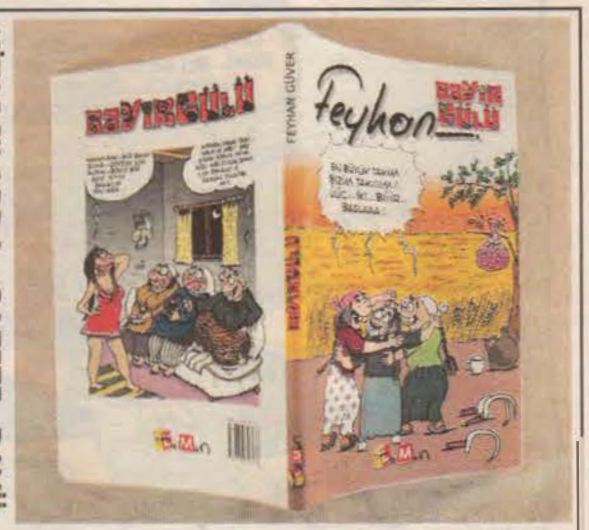

KİTAPÇILARDA GAZETE BAYİLERİNDE VE TÜYAP KİTAP FUARINDA...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

AÇSANA ULAN Bİ SAATTİR... ALTIMIZA YAPTIK DİYORUM LAAAYN...

NE BU SESLER SEKİS MI YAPIYO OSBİR Mİ ÇEKİYO MÜBAREK GÜNDE... OHOP!

GÜM GÜM GÜM

AAAH OOUUV!

ÇATIR

ÇLUTUR

ÜRETİM İLİŞKİLERİNDE GÜÇLÜ OLAN KAPİTALİSTLER BU GÜCÜ ÜRETİM ARAÇLARINA SAHİP OLMALARINA VE İŞÇİ SINIFININ ÜRETTİĞİ ARTI DEĞERE BORÇLULAR.. BUNU ŞÖYLE AÇIKLAYABİLİRİZ...

ENVER YOLDAŞ BU BİLİNÇLENDİRME YÖNTEMİNDEN EMİN MİSİN, HERİFLER Bİ UYANIRSA YANLIŞ ANLAYABİLİRLER....

IMMM... MMMA...

SSSS

OHHH

HFFF...

MHM MHM

Huberman SOSYALİZMİN ALFABESİ

KARL MARX KAPİTAL CİLT 1

ŞANTİYE

BARET TAKINIZ

SAMİ YOLDAŞ BEN ONLARI UYKUDA UYANDIRACAM...-BİLİNÇALTINA SIZAN BİR BİLİNÇLENDİRME TEKNİĞİ BU... GEREKİRSE HER İŞÇİNİN UYKUDAOLDUĞU YERE, EVLERE ŞANTİYELERE GİRİCEZ...

IMMM HUFFF

HADİ LAN DEYYUS TERAVİYE GEÇ KALDIK DİYORUM...KALKMIYOSUN Kİ ŞU KOMPÜTERİN BAŞINDAN...

Satan 1811

TAMAM YA TAMAM GELDİK!..

MMM FHHH

DURUUU SİZ KARDEŞSİNİZ KARDEŞSİNİİİZ!..

KARA MURAT DEDE...

ÇOK BİZANS PRENSESİNİN AHINI ALDI DERLERİDİ...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

AYRINTILAR

Değişen pek birşey yok gibiydi. Yani, genel anlamda diyorum. Yoksa belki de bir yığın ıvır zıvır değişmiş olabilirdi. En azından, ev meselesini halletmiştim,. Direkli binaların altından geçerken, aynı şeyi düşündüm. Yukarıya kaldırdım kafamı: Şu tavanın arkasında insanlar vardı ve yürüyorlar, oturuyorlar, yemek pişiriyorlardı, ben de tam onların sırada altlarından geçiyordum.. Durumcunun önünde de oturanlar vardı. Kuruyemişçi çocuk kapının kenarında dikiliyordu. Tişörtümü aktım. Leş gibiydi. Üzerinde temiz ceketim vardı ve ayakkabılarım berbat durumdaydı ama. Bir kireç lekesini, eğilip parmağımla sildim.. Geçen hafta, çok komik bişey olmuştu: Raftan siyah boyayı çıkardımda, kutunun tamamen boşaldığını gördüm! Tuhaflık canavarı, bir kutu ayakkabı boyasını puding gibi kaşıkdayarak mideye indirmişti. Durumuştu kutu, dibi sıyrılmıştı, halbuki iki kere filan kullanmıştım en fazla. 'Durduk yerde içi boşalan 'uhu' yapıştırıcıları' cinsinden bir şeydi... Belimden düşen pantolonumu çektim, ve cebimin çeperini karıştırdım. Bir yığın kâğıt parçası vardı. Yeni kontrat, telefon faturası, su tesisatçısının kartvizitli, ödenen elektrik faturası.. numaralar, imzalar ve ciddili uyarılar bulunan, eşit boyda olmayan onlarca kâğıt. Bunlardan, en az bir tanesini rahatça kaybedecektim, biliyordum! Şimdilik hiçbiri kaybolmamıştı fakat, güvenle yürüyordum.. girişinde bir tekerlekli sandalye ve lobide oturmuş televizyon seyreden yeşilli bi doktor olan özel hastaneyi geçip, büfeye doğru yürüdüm.. Gerçi ağır eşyaları hamallar çıkarmıştı ama, ben de yüklenmiştim üç beş koliyi ve teğenleri, küçük yedek tüpü filan.. Yorulmuştum ve acıkmıştım. Belki de son kez böyle dışarda yiyecektim; epey maaşım olmuştu çünkü, emlâkçıya hâlâ borcum vardı; bana üç gün yetecek bol sulu tavuk ciğerinden hazırlamaya başlıycaktım tekrar.. Anahtarcının pasaj girişindeki, cümbüşlü tezgâhına ilişti gözüm.. Pembe panter anahtarlık yoktu aralarında iskelet anahtarlık da yoktu gene. Geçen sefer sormuştum, belki gelebilir demişti. Tahta futbol topu anahtarlık vardı.. Büfeden içeriye girdim. Ve üç gün önce oturduğum masaya değil, garip bir refleksle, bi öndeki masaya oturdum. O masada limonata devirmiştim geçen gün. Sınırsızlık ve yapış yapış yapmıştım etrafı. Yemek yerken, bu ufacık masalar yetmiyordu bana sanki, elim kolum sığmıyordu! Tıkınırken aynı anda gazete okuduğum gibi belki. Yukarıdaki börekçide de külâbalası devirip kırmıştım.. Garson çocuk, limonatımı bıraktı. Güvenli bir yere iteledim ve yolun karşısını seyre daldım. Akşam üstü. Vitrin ışıkları yanmaya başladı tek tük.. Bankadan çıkan kadını tanıdım. Yani şu az ötedeki bankada çalıştığını biliyorum, mesâisi bitmiş olmalı. Hızla, salınarak geçti kaldırımdan. Yanında bir arkadaşı da vardı.. Tam karşıya baktım gene. O arada yemeğim geldi... İşin ilginç tarafı, ben biraz daha uzağa gideceğimi de hesaba katmıştım. Aynı sokakta bir daireye kafayı sokum gene. Pencereden görünen şeyler değişti ve az daha iskeleye doğru indim. Meğerse hafif meyilliymiş bu cadde, yukardan çok belli olmuyordu.

Yemeğimi yerken, dikkatlice karşıya bakmaya devam ediyordum, bir kuaför dükkanı vardı yolun öte tarafında.. iki kuaför, bi kadının saçlarıyla uğraşmaktaydı. Bir tanesi kadının saçını havaya çekip kalınırken, diğeri de başka işlemler uygulıyordu. Benden önce başlamışlardı ve biteceğe benzemiyordu. Kadın neredeyse koltuktan havaya fırlayacak gibi geldi bana; çünkü saçlarını tutan kuaför bayağı bi sıkıştırıyordu. Sert hareket ediyorlardı; sevgilinin nazikçe başının okşanması gibi birşey değildi, mal gibi davranıyorlardı. Bilemiyorum, belki de saçları uzun olduğu için bu hırpalanmadan fazla etkilenmiyordu kadın. Tam karşımda o işi yaptıkları için bakmaktaydım zaten, bir sahibi olmadığım bi konuyu çok da fazla kafaya takmadım. Ayca, içeri bakılmamasını isteselerdi. o kocaman camlara bir perde ererlerdi.. Yemeğimi bitirip, bi sigara yaktım.. Birazdan yeni ve daradağınık daireme geri dönücem.. Bazen gerçekten de abuk sabuk uğraştığım işlerle fazla oyalanıp keyif yapmak yerine (üçlü priz kablosunu uygun bi yerden dolaştırmak, mutlak penceresine tül ayarlamak, eski bi elektrik düğmesini değiştirmek), uzun zamandır arzuladığım şu yeni disipline başlama vaktimi belirlemeliydim asıl. Bir duvar prizinden daha sert ve sağlam duran gerçek buydu. Daha da gerçek birşey düşündüm ve, 'insanların hayatlarında böyle küçük dönüm noktaları yaratmalarının' ne kadar saçma olduğu aklımdan geçti. Şu işi halledersem bunu yapıcam, bu böyle olursa ona başlıycam.. Sürekli bi zaman veriyorduk kendimize. Bir kandırmacaya en çok benzeyen durumlardan bir tanesiydi. Orada otururup limonatamın dibini yudumlar, karşıya bakarken de, birşeyleri erteliyormuşum gibi hissettim. Hayır, içindeydim. Bu kadar içinde ve yakın olmak bile yetmiyordu sanki. Başlamak, bitirmenin yansıysa, başlamaya başlamak da başlamanın yansıydı.. Gibi.. işte böyle nefis bir biçimde, saatlerce ve günlerce oyalanabilirdim!. Canım, kendime haksızlık da etmemeliydim. Biraz dinlenmeye ihtiyacım vardı. Ve dinlence denince akıma gelen tek şey, mükemmel bir uykuydu. Artık pek düş kuramıyorum. Gerçeğin içinde olduğuma inanmadığım için mi acaba. Bazen fazlasıyla ürkütücü geliyor, düşlerime giriyordu düş kuramamak! Tabii. Ve buna bir çeşit sayıklama diyelim.. Saçmasapan rüyalardan başka birşey girmiyordu uykularıma. Kalkınca hiçbirisini hatırlamıyor, bir iki arkadaşa anlatıp eğlenemiyordum bile; en ufak bir anı parçası bırakmadan uykumun içine edip uzaklaşıyorlardı. Bu yeni evde biraz daha güzel uyuyabileceğimi düşünüyordum. Sessiz, karanlık bir odam vardı. Ama bu da heves ettiğim disiplinin bir parçası değildi, kesinlikle böyle de düşünmemeliydim. Akıp yuvarlanmalıydı hayat. Zorluklar veya acılar akıp gitmeliydi boğazımdan, hepsine eşit derecede katlanmalıydım!. Bir çocuk yanaştı büfenin önüne, annesiyle beraber. Annesi ona, sandviçinin üzerine neler istediğini sordu.. Turşu istermiş. Domates istemiyor. Patates istiyor. Mayonez istemiyor.. Saate baktım..

Bir yarım saat daha geç yeseydim, iftar açılışı gibi olacaktı.. Yola yürürken sigara içiyorum gene, etrafı rahatsız etmemi düşünmüyorum. Ramazan, hoşuma gidiyor; insanları birleştirici bir taraf var. Evlerde kuyruklarında bekleyenler, sahura kalkışlar.. Meselâ bu bahaneyle annemleri bi ara iftar yemeğine davet etmeliyim. Evet, şimdilik hiçbir sorun yok gibiydi, muttağa bir masa da uydurmuştum hem.. Biraz sonra dönecektim eve. Ve herşey tamam gibi derken, çok garip bir rahatsızlık hissettim. Pis bir eksiklik! Küçüldüm orada ve eridim bittim sanki. Sonra tekrar yükseldim, dokunamadığım yeni zengin düşlere dokundum. Bu iniş çıkışlar canıma okuyacaktır birgün!. Hesabı ödeyip çıktım. Dönüş yolum değişmişti. Az öteden dolanacaktım.

Yeni dolanma bile, bi farklılıktı işte. Bu kadar bir değişiklik fazlasıyla yeterdi bana, daha fazlası ne ala!. Anahtarcının tezgahında, küçük kum kümelerinin içinde renkli birşeyler oynaşırken, içimde güçlü bir duygu bir kavga ediyordu. Bir tanesi yeni rafı nereye yerleştirmem gerektiğini aklıma sokuyor, öteki sigara, yanınızca çalışma düzenine yoğunlaş sen diyordu. İkisinin de haklı sebepleri vardı. Anlaştıkları noktalara seviyordum. Sadece fikirler çarpışmaktaydı. Ben bir köşeye çekildim, fikirlerimin kavga etmesini izliyordum. Çok zevkliydi! Bir kadın gidip davranıyor, en kontrollü noktada bekliyordum; galip çıkanın olmaya hazırdım.. Gene de arasıra ipleri elime almalıydım. Fazla hırlaşmalarına müsade edemezdim.. Dispanserin önünden geçerken aynı doktoru gördüm. Televizyona bakmaya devam ediyodu. Elinde kumanda aleti vardı, yukarı doğru tutuyodu.. Işıklardan karşıya geçtim.

bahadirboysal@leman.com.tr

FERİDE & ERİKE BAHADIR BOYSAL

seni gidi seksi şey!

Ağustos geceleri karanlıkta parlayan şeyler, ateş böceklerinin cinsel organlarıymış meğer... Bak bunu da yeni öğreniyorum... Hangi ağustostu o... Evde toplanmıştık... LeMan Dergisi'nin ilginç dostlarından dansöz Sibel Gökçe'de vardı... (Bedduacılar bilmese de, kendisi hakikatli bir insandır) Bi ara, ikircikli kız milletine ders olsun diye çırılçıplak soyunuverdiydi salonun orta yerinde.. Loş ışığın altında o mermer sütun vücudu nasıl da parlamıştı o an... Hal böyle olunca, hiçliğin muazzam yükü altında ezilivermiştik eş-dost... Fakat ne yazıkki bizim hayatımız üstünde kayıkla gezilen bir cümbüş yeri olamadı hiç... O günün, ertesi gecesi, apartman komşum bi kız, sırf Taksim meydanından kırmızı takım eşfomanla eve kadar yürüyo diye, öküzün biri o kırmızıyla paralize olup kızı takip ediyor, tam da apartmanın önünde kızın boğazına sarılıp tecavüze kalkışıyor... Allah'tan elinden palayla mahallenin bakkalı yetişiyor... Ki o da 25 yıllık bi alkoliktir, yoksa gelir miydi bilmiyorum... Gerçi dünyanın çevresi de bugün artık 1.5 saatte dönülebiliyor... Yetişmeyipte ne bok yiyecekti... Çocukluğumdan hatırlıyorum... Eğer bir mahallede deli varsa ve bu deli kadınsa, mutlaka tecavüz edilirdi... Kirli ve boklu muydu... Olsun... Üzerine deterjan dökülüp hortumla yıkanır, sonra da bir sotede harcanırdı... Ahlak ve gelenek arasına sıkışmış toplum denen muğlak kalabalık için işte maksimum mülkiyet! (Her ucuz şey bizim malzememizdir) Ne acı... Tekrar bi peygamber mi beklemek lazım... Bu arada bir peygambere, hiç bir zaman kendi memleketinde saygı duyulmuyormuş, onu da New York'ta öğrendim... Yani mesihin tekrar dünyaya ineceği yer :) Sokakta yürürken, kara panterler adlı zenci örgütünün canhıraş çığlıklarını gördüm... Ellerinde bi takım kitaplar, bağıra, çağıra İsa'nın zenci olduğunu savunuyorlar... Bi de kenara dev gibi bi pornografik foto koymuşlar, sansürleyip... Fotoda iki erkek başka bi erkeğin zikini aazına alıyor... Dünyanın sonu geldi afra tafraları...

Film nerde koptu mına koyim... Biz nerde delirdik??. Ya da ünlü deli ressam Van Gogh'un dostuna yazdığı mektuptaki gibi.. "Salt yontusal doğanın imgelemi içinde... Deli miyim, değil miyim? Deli miydim?.. Yoksa hala deli miyim?.." insanki akıllandıkça çıldıran, çıldırdıkça akıllanan bir tezat kumkumasıdır... Belirsizlik ilkesi, kuantumlar ve rölative nazariyesi buluşlarıyla bilim dünyası, mantık dışına çıktığından beri götümüzü toplamanın imkanı yok gibi... Ama canım benim, canım halkım... Yine ne varsa bizim insanımızda var... Çocukluğumun porno sinemalarında arkalardan gelen "tak..tak.takır..tak!.." seslerini hatırladıkça hala gülerim... Arkada bi koltukta otuzbir çeken deli uyuz bir dedenin koluna taktığı bastondan gelen o aheste ses :)

TÜKENDİ

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

İki Karanlık Orman Gibi Düşünüyordu Kendilerini

CEZMİ ERSÖZ

Hemen her sabah aynı saplantılı düşüncelerl, garip, garip olduğu için de kim bilir ne zamana kadar hep karanlık derinliklerinde gizli kalacak olan duygularıyla yeniden buluşuyordu. Bir taraftan kahvaltısını hazırlayıp, üstünü başını değiştirirken, bir taraftan da bu saplantılı düşünceleri ve karanlıktaki duygularıyla ilişkilerini, hayatta durduğu yeri, beklentilerini çözümlemeye çalışıyordu. Kafasındaki kurgu, birbiriyle ilişkisiz olaylarla sık sık kopuyordu. Örneğin ansızın geçmişte onu yaralayan birileri aklına geliyor, sanki o an bunu yeniden yaşıyormuşçasına derin bir öfkeye kaptırıyordu kendisini. Bunun üzerine hiçbir zaman gerçekleşmeyecek olan garip öç alma planları kuruyor, ama bir anda bu planların arasına ülkesinin onu kaygılandıran kimi siyasi ve sosyal sorunları giriyordu. Nasıl oluyorsa bu sorunlar, terk edip giden sevgililerini, kimi vefasız arkadaşlarını hatırlatıyor ve bambaşka kırgınlıklara sürüklüyordu onu. Kendisine duyduğu acıma hissi, yakınlarına yeterince özverili olamadığı düşüncesine karışıp, yerini suçluluk duygusuna bırakıyordu. Bir süre beynindeki bu karmakarışık kurgudan kurtulmak istediğini, ama ne kadar istese de kendi içinden çıkamadığını, kendine saplanıp kaldığını hissediyordu. Umutsuz bir tutsaklıktan başka bir şey değildi sanki bu.

Sonra küçümsenmek ve dışlanmaktan korkmayıp da anlatsa, en açık görüşlü yakınlarına bile ürkütücü, belki de sapıkça gelebilecek düşlere, hayallere kaptırıyordu kendisini. Kafasında olmadık cinsel ve ruhsal yaşantılar tasarlıyor, bu yaşantılara kendini sadece fantezileri ve hazları için yaşayan garip bir kahraman olarak soktuyordu.

Ve ardından en rezil çıkarcılık duygularıyla, en çocuksu kahramanlık hülyaları, hem düzenin içinde kalmak isteyişinin o suçlu alışkanlığı, hem de kimi çıkarları ve fırsatları reddetmenin o fiyakalı gözükaralığı iç dünyasında peşpeşe birbirine karışıyor, benliğinin bu birbirinden ilginç halleri her defasında onu bile hayrete sürüklüyordu.

Sonra sokağa çıkıyor, tanıdığı insanlarla karşılaşıyordu. Bir yerde, bir arkadaşıyla konuşup deitleşiyordu. İşte tam bu anda sanki gizli bir el içindeki otomatik kişiliği devreye sokuyor, garip bir refleks onu aklının buyruğuna ve öğretilmiş sosyalliğine emanet ediyordu hemen. Bu kişilik, iç dünyasında olmadık gizler, tuhaflıklar taşıyan biri değildi sanki. Ve bu sırada konuştuklarını duyup, bu konuşanın, ilişki kuranın ondan uzak biri olduğunu hissedip, gerginleşmeye başlıyordu. Sonra dikkatinin büyük bir bölümünü karşısındakinin iç dünyasında neler gizlediğini hangi saplantılarını ve karanlıktaki duygularıyla boğuştuğunu düşünmeye ayırıyordu. Ve en büyük endişesi de onun da kendisi gibi iç dünyasında olup biteni içinden geçirip geçirmediği oluyordu. Ama kimi kez bu gibi durumlarda karşısındakinin de bu içindeki karanlığı aşmak, açıklık içinde olmak, saydamlaşmak istediğini hissediyordu gizliden gizliye. Ama ne yapsa, ne yapsalar olmuyordu.

İki karanlık orman gibi düşünüyordu böyle anlarda kendilerini. Bir güç tutuyordu sanki onları. Bu güce ne kadar isteseler yeterince karşı koyamazlardı. Bazı anlar geliyor, iç dünyalarını tamamen açmak, saydam ve oldukları gibi yaşamak, onlara ölmekten bile daha korkutucu geliyordu. Bu yüzden hep kaçarak, gizlenerek ve şairin dediği gibi 'Birbirlerinden artarak' yaşıyorlardı. Ve evlerine, odalarına, yorgun, buruk ve hep eksiklik duygularıyla dönüyorlardı. Ve orada, iç dünyalarını, derinliklerini küçümsenme ve yaralanma korkusu olmadan açabilecekleri günlerin bir an önce gelebilmesi için daha çok çaba harcamak gerektiğini düşünüyor ve bu günleri arzuyla düşlemeye başlıyorlardı.

Oysa kimilerine maskeleriyle ve karanlık derinlikleriyle yaşamak hiç de böylesine ağır gelmiyordu. Aksine onlar iç dünyalarının açığa çıkmasını asla istemiyorlardı. Çünkü biliyorlardı ki içlerinde kemikleşmiş sahte kimliklerini sakladıkları uçsuz bucaksız bir çöl vardı. Bu çölle asla yüzleşmeyi kabullenmiyor ve kendilerini hep başka türlü gösteriyorlardı. Bu yüzden iç dünyalarını anlatmaya çabalayan ve saydamlığın peşinde olanlara, kendilerine içlerindeki çölü hatırlattığı için derin bir nefret duyuyorlardı. Zehirli alaylarıyla ve küçültücü yazılarıyla bu insanları yaralamaya, dahası yok etmeye çalışıyorlar; gösterişli politik kavramlarıyla, o duygusuz literatürleri ve her şekilde kendilerini haklı çıkaracak üslup oyunlarıyla içtenlik ve açıklık çabalarını hep toprağın altına gömmek istiyorlardı.

Çünkü bu sefil ve bu yalanlarla dolu maskeli balo, içlerinde sakladıkları sahte kimliklerine, yani işlerine iyi geliyordu.

cezmier@leman.com.tr

• Düşünen Beyni Sevenler Anarlar Şimdi adlı kitabım çok yakında Nokta Yayınları'ndan çıkacak... Fiyatı ortalama bir paket sigara fiyatı olacak... Artık kimse bana kitaplarınız pahalı demesin... Dilerim bu kitabımın korsanını kimse almaz...

• Gebze-Darıca. 23 Ekim Cumartesi günü saat 16.00-18.00 arası Gezbiyıldızı Düşevi Kafe'deyim. Adres: Zincirliuyu Mah. Cumhuriyet Cad. No:48 Hes Apt.

• İstanbul TÜYAP. 29 Ekim Cuma günü saat 15.00-20.00 arası Nokta Yayınları standındayım...

• Avcılar. 5 Kasım Cuma günü saat 14.00-16.00 arası Avcılar'daki Marpuç Kafe'deyim... Adres: Ambarlı Mah. Plaj Yolu Kara Apt. No:5/2... Tel: 0212 590 82 19

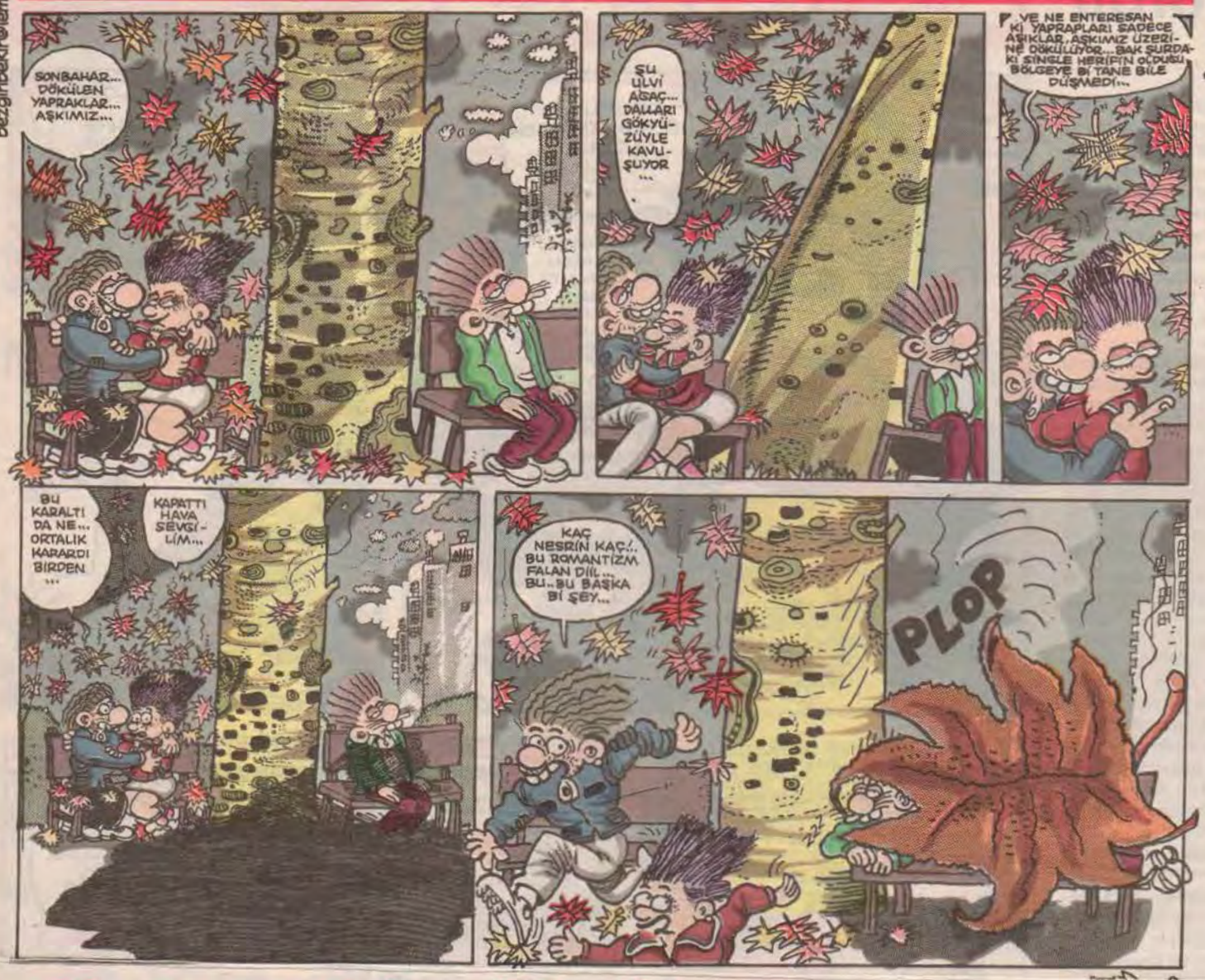

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

ERDENER ABİ

Gönül Adamı

GÜNERİ İGOĞLU

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

hisseli harika lar

KEMAL KENANER

kemken@lemanco.mtr

Lejyoner : Paralı askerin şehidine zayi, gazisine niyazi denir...

Kedi Dili : Bu pastanede bi manyak çalışıyo olmalı...

Demo : Madem ki adamcağıza Çoban Sülo diyecek kadar laubali olabiliyoruz, soyadını da Demo olarak kısaltalım gitsin bari...

Trompet : Pet şişeden yapılmış trombon...

Kılıbık : Saçkıran gibi bişey...

Alkış : Aynı sesi ağızla da çıkarmak mümkün aslında. Hem unutmamak lazım ki sanatçının da gülmeye hakkı var.

Cenaze İlanı : Bayandan satılık merhum. Çok az kokuşmuş...

Büyükelçi : Naapalım, küçüğünü gönderdik kafasını kesti ipneler...

Narkotik : Cüvara neyin içmeyi alışkanlık haline getirmiş kişileri yakalamayı alışkanlık haline getirmiş olmak da sonuçta bir alışkanlık diil mi yani?

Kuşluk Vakti : Haydi serçeler bu fırsat kaçmaz. Uçun, ötün, sıçın, kaçın anasını satiim...

Şerif : Dallas Emniyet Amiri...

Ölüm Döşeği : Belli ki o döşekte bi anormallik var. Yaşlıları başka bi yerde yatırsak, belki de çoğu kurtulacak...

Sinyal : Birazdan sola dönücem demekten aciz birinin araç kullanması ne derece doğru bilemiyorum...

Kibar : Sessiz osuran kişi veya kuruluş...

Şifre : Sonradan müslüman olmuş password...

Çılgın : Kolejde okumuş salak...

Barometre : Avukatların boyunu civayla ölçmeleri ne saçma bi adetmiş...

Hit Parça : Böyle bir parça yapmanın en garantili yolu adını Hit Parça koymaktır. Deneyin göreceksiniz. Hatta şimdiden tebrik ediyorum...

Darbeli Matkap : Yok bi de ısırsaydı bari...

Küfür : Kontroldan çıkmış eleştiri...

Ay Tutulması : Tam bir cahil tufası. İnsanın, Ay'la Dünya arasına Güneş girer diyesi geliyo...

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

AT ADAM SİPAHİ

Derya Sayın

Semtlerinde çekilen dizilerden tiksinen Kuzguncuk sakinleri dizi ve reklam çekimlerine savaş açtı...

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ESKİ PAZAR / YENİ PAZAR

Yıllardır yazıyorum bir dünya görüşüm olmadı. Bu yazar sağcı mı, solcu mu it mi köpek mi bok mu püsürük mü okuyucum da birşey anlayamadı. Halbuki gayret de gösteriyorum. Elli yaşına dayandım bir ideolojim olmadı. Gençlere hayranım, iki kitap okumayla hayatlarını adayacak bir fikir bulabiliyorlar. Gerçi bir zamanlar ben de bulmuştum, aklıma geldikçe gülmekten yıkılıyorum. Bu saatten sonra da bir fikir edinmem biraz zor olur. Neyse. Yazmaya devam edelim, Allah bir kapı açar!.

Geçtiğimiz yüzyıllı yıl aydınlar maiksizm'in temel kavramlarını bilmek zorundaydı. Diyelim materyalizm, artı değer, işçi sınıfı, leninizm, feodal toplum gibi. Maiksizmin bu temel kavramlarından yüzyıllı yıl dünyanın tüm coğrafyalarında milyonlarca insanı meşgul etti.

Sanırım yavaş yavaş önümüzdeki yüzyıl hepimizi meşgul edecek kavramlar belli-belirsiz ortaya fırlamaya başladı. Bu düşüncelerin henüz adı sanı yok, ama, yavaş yavaş silüetleşiyor, sessizlik içinden çıt, çıat sesler geliyor. Biraz gayret edersek sankil etine dolgun fikirlerimiz olacak gibi, ha gayret!.

Bu topraklar yüzyıllı yıldır saldırı/işgal/sömürü altında. Bu topraklarda yaşayanların üçyüzyıllı yıldır fetihleri yok. Ancak, saldırılar ve içimizden Osmanlı'yı yorumlayanlar halla bizleri fetihçi olarak tanımlamaktan bıkmadı.

Nasıl fetihçiliktir bu, tık yok. Ama şu Slavlara bakın, bu üçyüzyıllı yıldır neler yapmış. Slavlar (Ruslar), Beyaz Rusya, Ukrayna, Rusya diye devasa devletler kurdu. Yanında hem Kafkasya hem Balkanlar Slav halkların çoğunluğunda küçük devletlerle doldu. Üstüne Orta-Asya'daki Türk devletlerinin yarı nüfusunu Slavlar oluşturdu. Bir de Tatarlar'ı asimile edip Rus Tatarları... Kazakları asimile edip Rus Kazakları tarih sahnesine fırlattı. Velhasıl Slavlar bu son üç yüz elli yıllık dönemde 30/40 kat büyüdü, konuşan seslenen yok.

Aynı şekilde bab... Afrika, Kuzey Afrika, Uzak Doğu'ya ve Orta-Doğu'ya kemiklerine illiklerine kadar yiyip, serpilip genişledi. Yüzlerce ülkeyi işgal etti, aralıksız non-stop fetih, katliam, savaş. Yine kimse kalkıp bunlara "fetihçi" demiyor!

Tabii ki safaklık ediyorlar. Bu topraklarının pazarlarında kurulmuş büyük sosyal teşkilatlanın ne olduğunu nasıl bir ahlak/sosyal hayat/sanatkarlık/mal/üretim/dayanışma inşa ettiğini bilmiyorlar!..

Slavlar'ın ve batılıların saldırdığı/işgal ettiği topiak parçalarının dünyanın doğu ta bir edilen coğrafyasında gerçekleştiği ortada. Neden doğu? Doğu neresi? Niçin buralara göz koydular?

Aydınlarımız hala doğuyu, batının öğrettiği kavramlarla tarif ediyor. Doğu dendiğinde, "az gelişmiş", "aydınlanmayı yaşamamış", "modernleşmemiş" "teknik icadlarda bulunmamış" "sosyal ve siyasi organizasyonlarını tamamlayamamış" ve despotik devlet geleneği olan bir yer olarak izah edilmekten bıkmadılar.

Doğunun ne olduğunu hala batının öğrettiği/dikte ettirdiği bu kavramlarla anlamaya çalışıyorsanız işgal tamamlanmış, beyinler bitmiş, ülkemiz topyekün sabılmış demektir.

Batılılar saldırdıkça aydınlarımız neden batı saldırıyor, batı fetihçi, öldürüyor, katlediyor, demiyor. Ve neden ağız birliği etmişcesine batı saldırdıkça demokrasiye geçelim, batıdan hukuk alalım, insan haklarını alalım diye götlerini yırtıyorlar. İşgalci ve fetihcilerin hukuku olabilir mi, insan haktan olabilir mi? Neden hala aydınlarımız bu topraklarının batıdan gelen değerlerle topyekün değişmesine taraf oluyor?..

Ben de oldum olası bu aydınlara inanmam, çünkü bu topraklarının geçmiş siyasi sosyal teşkilatları içinde batının aklının alamayacağı kadar büyük ve derin kurumlar var!.. Doğu pazarlarının ekonomik düzeni insanlığın ulaştığı en ideal düzendi...

Hunların atalan olduğu söylenen bilinen tarihin en eski uygarlıklarından İskitler (Sakalar) bugünkü Rusya'ya ve Yunanistan'a ve İtalya'ya aktılar. Çok daha sonra, üzerinde artık çok şey bilinen Persler'in (İran uygarlığı) Tuna kıyılarına, Atina'ya gelip savaştığı.. Çok sonra İskender'ki Hindistan'a kadar fethi. Ve ardından Attila'nın batıya seferleri. Doğuyla batı arasında bitmeyen savaş trafiği. Avrupa'da birçok Türk devleti kuruldu ve meselâ bizler Bulgaristan'ı Türk komutanların elinden aldık. Sonra, Selçuklu ve Osmanlılar'ın batıya akışı, batıdan haçlılar'ın üç/dört asır bitmeyen seferleri... Araplar'ın Endülüs'te sekiz asırlık medeniyetleri. Ve gelmiş geçmiş tarihin en büyük imparatorluğunu Çin Denizi'nden Polonya sınırına kadar kuran Cengiz Han.

Tüm bu fetihler/savaşlar bize doğunun ve batının ne olduğu hakkında bilgi verebilir mi? Zor!.

Yani, Persler'in Atinalılar'dan, Hunlar'ın Romalılar'dan çok farklı çok başka dini siyasi sosyal bir kültürleri var mıydı? Hayırl Çok kafayı yorsak da doğudaki ve batıdaki bu uygarlıkların birini doğu birini batı yapacak siyasi kültürel farklılıklar bulmak zor!

Peki nedir bu bitmeyen kavga ve nedir doğunun adsl.

Biri Ukrayna üzerinden, Diğeri Anadolu'nun ortasından, Diğeri Orta-Doğu'dan, Diğeri Kızıldeniz ve Aden'den geçen... Doğu'yla Batı arasında dört ana kol ve ara kollarla (daha çok) İpek Yolu'nu görüyoruz. Bütün savaşlar ve uygarlıklar karışması/dalaşmasının bu yol üzerindeki hakimiyet kavgasından çıktığını söyleyebilir miyiz? Bilmem!.

Bir daha soralım, doğu nedir, neresidir? Bu sorunun cevabını felsefi, teolojik, coğrafik siyasi olarak hala tam olarak vermek mümkün değil! (Coğrafik olarak nerden başlar tartışmalıdır)..

Meselâ Orta-Doğu coğrafyası İbrahimi (Tektanrıcılığın) ortaya çıktığı yerdir. Yahudilik/Hristiyanlık/Müslümanlık dünyaya buradan yayıldı. Şimdi, İbrahimi dinler batı kültürünün ya da doğu kültürünün malıdır diyebilir miyiz? Hayır! Çünkü 15. 16. asra kadar dünyanın doğusunu ve batısını, dini, felsefi, siyasi gelişim olarak farklı tanımlamak mümkün değil!..

Meselâ bugünkü batı, 15.asra kadar fazlasıyla yüksek, azgelişmiş (bu azgelişmiş kavramı da o zaman yoktu). Batı, doğunun pazarlarına/mallarına/kervanlarına muhtaçtı. Batının o günkü siyasi organizasyonları ilkeldi. Kilise binlerce yıldır iktidardaydı.

Meselâ bugünün Mısır'ı ortaçağlarının en zengin ülkesiydi, bugün teknolojik kalkınma farkını aradan çıkarın, Mısır yine dünyanın en zengin ülkesi olacaktır, çünkü müthiş verimli, geniş Nil vadisine sahip.

Meselâ, diyelim 15. yüzyılda Orta-Doğu'da nüfusu elibirinin üstünde onlarca şehir varken batıda bu büyüklükte şehirler yoktu. Roma dışında. Hatta 1800 ilibariyle çökmekte olan Osmanlı'nın başkenti İstanbul, Paris'in önünde bir şehirdi.

Batıda ilk gelişen şehirler madenlerin taşındığı liman şehirleri oldu. Doğudan gelen gemilerin boşaldığı bu liman şehirleri, aynı zamanda sanatta, bilimde, siyasette gelişmelerin ve bugünkü Batı kavramının oluşmasında "aydınlanmaya" öncülük eden şehirler oldu.

Yani bugün dilimize doladığımız Batı kavramı, içinde barındırdığı aydınlanma, bilimsel gelişme, şehirleşme, sanayileşme, hukuk, siyaset gibi rönesans değerleriyle 15. ve 16. asırda ortaya çıkmaya başladı.

Yine soralım, doğu nedir? Neresidir?

Şunrasıdır: Batı coğrafyasından kalkan gemiler Ümit Boğazı'nı döndükleri gün,. işte o gün. Tarihler "doğu" diye bir kavramın şekillenmeye başladığını yazar. Ümit Boğazı'nın keşfi aynı zamanda batının doğuşudur...

İnsanlık tarihinde Ümit Boğazı'nın önemi doğuyla batıyı birbirinden ayırmış olmasıdır. Çünkü batılılar o güne kadar, yukarda sıraladığımız ipek yollarının dışında başka bir harita bulmadılar.

Ümit Boğazı'nın keşfiyle yeni bir dünya kuruldu. Tarihin seyri tamamıyla değişti. Batı doğuyu aşkadan dolaştı. Ve doğunun en savunmasız coğrafyalarına ve savaş nedir dahi bilmeyen en savunmasız ilkel halklarına ulaştı.

(Meselâ Portekizliler Afrika'nın güneylerine... Meselâ, İngilizler'in ve Portekizliler'in ilk gelip yerleştiği yer... Basra Körfezi'yle Hindistan arasında Belucistan denilen yer. Çünkü burası sarp kayalar ve kullanılmayan arazilerden oluşuyordu, yerli halk yoktu ve o gün bugün bu bölgenin kontrolü İngilizler'in eline geçti, tarihçiler İngiliz Belucistan'ı adı verir... Bu bölge Ruslar'la İranlılar'la Hintliler'le Pakistanlılar'la ve Afganistanlılar'la onlarca savaşın ve yüzlerce yıllık karışıklıkların sebebi olacaktır.)

Batı artık eski pazarlara, limanlara, kervanlara bağımlı değil, gemileri o güne kadar bilinen yolları denemeyecek. Yeni haritasıyla yeni coğrafyalar keşfedip malları/madenleri toplayıp getirecek, savunmasız ama zengin kaynakları olan ilkel toplumlardan bugüne kadar sömürecek!

Bugün medyatik/popüler aydınlarca ve Tink Tank kuruluşlarınca sakız edilen, Medeniyetler Çatışması oturmamış bir kavramdır. Doğrusu şu, Ümit Boğazı'yla ikiayrı pazar ortaya çıktı. İkiayrı harita. Dörtyüz yıldır dünyamız bu iki pazarın savaşını veriyor, bu savaş henüz tamamlanmamıştır ve işgaller sürmektedir.

Medeniyetler çatışmasından sözetmekte zorlanırız ama iki farklı pazarın dört yüz yıldır savaşmakta olduğunu pekala söyleyebiliriz.

Medeniyet savaşı dediğimiz eski ve yeni pazarların savaşıdır...

Ümit Boğazı'nın keşfine kadar batılı devletler doğunun pazarlarına muhtaçtı, meselâ, Mısır'dan buğday dolu gemiler korsanlar ya da fırtına nedeniyle kaikmadığı zaman Avrupa'da kitlesel açlıklar/ölümler başgösteriyordu. Başka pazarlara muhtaç olduklan için egemenliklerini inşa edemiyor, kilisenin, dinin, açlığın, feodalitenin, köleliğin zincirlerinden kurtulamıyorlardı.

Ümit Boğazı'nın keşfiyle ortaya çıkan yeni pazar ne demek? Yeni pazarla nasıl bir dünya kuruldu? Bu pazarın özelliklerı nelerdi, eski pazar neyi ifade ediyordu...

El cevap: Kapitalizmi yeni pazarlar inşa etti..

Eski pazarlar aldırın, satttırm, değiştirdim, diyordu. Yeni pazar, kambiyo, hisse senedi, depolama, binliklerme ve tek tek bireylerin burjuvalaşması anlatıyor. Yani cemaatlerin burjuvalaşması, uzun hikaye.

Tam beş yüz yıldır yeni pazar/eski pazar savaş halinde. Eski pazar zenginliği bölüştü ve zenginliği tek kişiye vermemek için bin yıl direndi.

Yüzelli yıldır bizim aydınlarımız ve aydınlanmanın başından beri topyekün batının aydınlanı... Demokrasi, hukuk, insan hakları gibi modern değerleri "yeni pazarların" ürettiğini iddia eder, eski pazarları işe, despotizm, cehalet, sefalet ve geri kalmışlıkla tanımlar!.

Eski pazarların niteliklerini bilmediğimiz için çok yanlış lepkilerin sahipleri olduk. Tam yüzelli yıldır yabancı mallar/yerli mallar savaşımız oldu.

Malın yabancısı olur mu? Bir zamanlar bu topraklarının pazarları bugünkü küreselleşen dünyadan daha küreseldi. Dünyada toprağına en çok yabancı mal giren coğrafyaydık.

Bu son yüzyıldır yerli malları korursak kalkınacağımızı bize kim söyledi? Yüzyıllardır eski pazarlar Hint'ten Fransa'ya kadar irkları/mezhepleri/geleneklen karışıyor, teşyoruz. Değişiyor, renkleşiyor ve kaynaşıyordu bu topraklar.

Şimdi birden bir malın yabancısını sorar olduk. Malın ırkını merak edip maldan ajanvarı kışkulanmaya başladık. Bu sorular milliyetçi reflekslerdi. Malın ırkının sorgulanması milli devletlerin milli ırkların aradığı döneme rastladı. Ve mali depolayamazdı. Tüccar elinde bolca malı var ve gizliyor, saklıyorsa cezalandırıldı. Oysa batıda isteyen tüccar istediği kadar malı depolama, gizleme hakkına sahip oldu. Yani, 15. ve 16. yüzyıldan sonra batıda tüccarlığın yanında "spekülatörlük" görülmeye başlandı. Bir takım tüccarlar olmayan malları alıp satmaya, hayali/soyut bir arbitr/verdim/sattım tüccarlığına başladı.

Doğu pazarlarında spekülatörlük neden kabul görmedi, bunun sebebi insanı ve ahlakıdır. Çünkü doğu pazarlarının katı yasaları vardı. Meselâ, herkes çıraklıktan ustalığa öğrendiği yani sanatkarlığını bildiği işi yapabilir. Bunun hem teknik hem ilahi anlamları var. Zenginlik parayla değil sanatkarlıkla ele geçen birşey.

İkincisi, tüccarlar bir meslekte çok para kazanıp bu parayla diğer meslekleri de ele geçirebilir, bir katı doğa yasası gibi kurallar koyup bunun önüne geçtiler, sanatkarı olmadığı alanda yatırım yapılmasına izin vermediler.

(Kudüs'te lonca/ar üzerinde araştırma yapan bir yahudi bilimadamı, ellerinde çok fazla mücevherat bulunan kuyumcuların, bu zenginliği başka yatırımlarda neden kullanmadığına hayret ediyor.)

Yeni pazarlarda yeni şeyler olmaya başladı ve iktisatçılar bu yeni şeylerin/gelişmelerin hepsini "kapitalizm" başlığı altında toplar.

Kapitalizm, servetin, paranın, zenginliğin birikimi. Temelküz dediğimiz şey. Gerçekten doğulu tüccar kazandığı serveti ne yapabilirdi? Kendine ev alır, oğluna ev açar, geri kalanı? Zaviyelere, imaretlere, vakıflara verecek. Sosyal bölüşümü dayanışmayı güçlendirecek, çünkü zenginliğin toplumsal statüsü, inançları gereği dağıtmasıyla kabul görür. (Bugün iktisatçılar dahi tek bir bireyin elindeki bir iki milyon dolardan fadasının ne işe yarayabileceğini anlayamıyor, hesaplayamıyor...)

Yüzelli yıldır aydınlarımız, bizim esnafımız niye biriktürmedi diye hayıflanır, küreder. Oysa meslekterin dağılımı ve meslekî işbölümleri zenginliği sınırlıyordu. Şöyle. Diyelim Bursalı kumaş tüccarı malını Bursa'ya getirip kervandaki tüccara satar. Bu kervan alıp başını Çin'e kadar ya da Floransa'ya kadar gitmez. Bu kervan diyelim Kayseri'ye kadar gider ve orada başka tüccanın eline geçer, oradan İran sınırına kadar... Zincirlenmiş yol devam eder, dağılım/güzergah ağıyla aynı mal bir çok tüccanın elinden geçer.

Yani pazarların en önemli özelliği; hisse senedi. Meselâ bugün herhangi biri, Hürriyet Gazetesi'ne ortak olabilir. Ya da Sabancı'nın suyuna. Oysa ne gazetecilik bilir, ne su'dan anlar. Bunun çok tuhaf siyasi sonuçları da oluyor. Meselâ, ortağı olduğunuz Hürriyet Gazetesi Amerikan askerine alkış tutuyor ve Sabancı da diyelim suyunu İsrail askerine satıp Filistin halkına zırnık koklatmıyor.

Günümüz holdingleri herkese ve herşeye açık değil, malları alıp/satarken gizli siyasi kararlar venr, ortağı olduğunuz halde ihanet derecesinde bir siyasete bulaşmış olursunuz.

Bu topraklarda müslümanlık, bir ayet, bir ney sesi, ebru sanatı, bir mimari, bir hat sanatı ve bir müzik makamından çok daha ötede birşeydi, sosyal hayatın ta kendisi.

Çok sık verdiğim bir örnekle... İşte kasabalarımızda dahi Migroslar açılıyor, büyük dükkan. Türkiye'nin en büyük holdingleri bakkal ve manavcılık, diğer holdingi "su" satıyor. İçinde tek patronla bağlı üçyüz/dörtyüz tezgahlar çalıştırıyor.

İnsan soruyor, üçyüz tezgahtar olacağına, bu tezgahtarların her biri bu dükkanların neden sahibi olamıyor! Olsa, ekonomiye ne gibi zaran olabilir.

Şu soruyu soralım, bu toprakların geçmişinde despotlukik, diktatörlük, ağalık, paşalık vardı da, bu çarşıların/pazarların bedestenlerin bütün dükkanları neden tam bin yıl tek bir kişinin eline geçmedi.

Hatta aldırdın başkesen bir sadrazam siyasi gücüyle pekala bir işkolunda ya da bir pazarın tümünde hükümdarlık kurabilirdi. Diyelim kumaşçılığa merak salıp kumaş işini tekelleştirebilirdi. Bugün ise bir bakanlık bürokratı bir saniye gibi kısa sürede imtiyazı, torpili, işi bilmesiyle herhangi bir işkolunu diyelim buğday piyasasını ele geçirebilir.

Ayrıca bugünkü kapitalizm bu üçyüz tezgahların sosyal yükünü ipiemiyor, o kasabanın estetik tarihi özelliklerini hiç düşünmüyor, o insanların sigortasını, sosyal hayatını inançlarını umursamıyor. Üstelik tezgahtarların ne giyeceğini, kaç saat çalışacağını ne yiyeceğini hepsine kendi karar veriyor, tüccarlık değil nazi kampı!..

Diyelim bugün Konya Ovası'nda beşbin aile yaşıyor. Bugün kapitalist yazarlar bu beş bin ailenin verimli olmadığını düşünüp bu topraktan üç/beş holdinge satıyor. Beşbin ailenin sosyal yükü/sigortası ne olacak? Aileler parçalanacak önemli değil. Göç şehre yıkılacak, önemli değil. Oysa o topraktaki beşbin aile sadece üretmiyor. Sosyal düzenlerini, geleneklerini, aileyi, bir yığın sosyal ilişkiyi ayakta tutuyor. Daha da ötesi aileler birbirleriyle karışıyor, tanışıyor, pazarlar da yüzleşiyor, başka kasabalara kız veriyor, başka ırklar/mezhepler bu pazarda birbirini tanıyor.

En önemli esi ekonomiye bıkaç holding değil beşbin aile katılıyor.

Yüzlerce demokrasi tarifi var elimizde. Ama en halkla tarifi, siyasete ve ekonomiye daha çok insanın katılmasıdır. Bugün istisnasız bütün demokrasiler ekonomiyi ve siyaseti üç-beş holdingin yönetimine teslim ediyor.

Üstelik büyük sermaye eline geçirdiği güçle, askeri, hukuku, avukatları, hakimleri satınalma/yönlendirme/kendi menfaatine kullanma gücünü bugünkü demokrasilerde pek rahatlıkla eline geçirebiliyor. Holding değil diktatör beyfikler.

Bugün Amerikalılar Arnavutlar da bu diktatörlüğün farkında ve küçük sanayi'ni, küçük orta işletmeleri destekleyelim diyerek bu diktatörlüğü hafifletmek istiyorlar, mümkün değil, kapitalizm holding demektir!

Bugünün işadamı/tüccar/sanayi patalan/dertaşımayı, fukaralaşmayı, helalleşmeyi, yüzleşmeyi şart koşar. Yüzüne bir daha bakacağınız insanlarla vicdanı, manevi ilişkilere zorlar sizi. Bu yüzden eski pazarların tüccarları hem o malı profesyonel üreten yüksek sanatkarları hem de o malı kullanacak insanı duygularını felsefesiyle büyülmüşlerdi.

Oysa yeni pazarlar, ekonomi ve işletme gibi akademilerde yani meslekslz, soyut okullarda, pazar seyfanları yetiştiriyor. Hırs, başarı, kazanç, kar bu okulların temsilcisi.

Bu okullardan mezun insanlar, değil büyük insanlık ailesini tanımak, aynı oda içinde çalıştıkları insanların/arkadaşlarının sosyal hayatlarına hatta yüzlerine/endişelerine/sevinçlerine çok uzak yaşam süreriler.

Böylelikle holdingler büyüdükçe tek tek insanların psikolojik yükleri yaşadığımız dünyanın çözülmeyen en büyük sosyal derdi olur. Toplumlar bu sosyal yükü hem maddi hem manevi kaldıramaz hale gelmiştir. Çünkü bu holdingler inançların, insanların, tabiatın en temel kanunları olan kardeşliği, yüzleşmeyi, sıcaklığı, dayanışmayı kökünden/geninden bozmuştur.

Ve biz buna sosyal değişim diyoruz ve bu sosyal değişimi, yani insanlıktan çıkmayı, kalkınmak isteyen her topluma şart koşuyoruz.

İşte Fransa'da bir sıcak yaz mevsimi... Önbeş bin ihtiyar evinde yalnızlık içinde ölüyor, cesedleri aylar sonra kokusundan takip edilip bulunuyor. Ve bu sıcak yaz mevsimine sigorta şirketleri şükredip bu sıcak yazı bayram ilan ediyor.

Yeni pazarların ekonomi terifi, insan ihtiyaçlarının sonsuzdur. Eski pazarlarda insan ihtiyaçları maneviyat, nefs, toplumsal sorumluluk ve Allah'tan korkmayla sınırlıydı. Bugün inanılmaz servet sahibi insanlar türedi, bir tek insan bir ülke bütçesi kadar parayı beş/on milyar doları elinde tutuyor. Eski ekonomi servetleri demokratikleştiriyordu. (Servet sınırlaması tartışılmaya başlandı, diyelim bir insanın sahip olabileceği maksimum servet 50 milyon dolar gibi.) Servetleri demokratikleştirmeden seçimleri demokratikleştirmenin anlamı yoktur!

Hergün yeniden bıkmadan durmaksızın aynı malları almanın ekonomi sayıldığı yeni pazarlar, insanı, sonsuz arzular sonsuz yiyici sonsuz yağmalayıcı olarak tarif etmekle ve artık reklamlarıyla böyle tuhaf vahşi bir insan üretmekte. Bugün daha çok tüketen insanlar psikiyatristlere daha az tüketenlerden çok koşuyor. Çünkü reklamlar, çoluk çocuk herkesi şartlandırıyor, beyin yıkıyor, hipnoz, illüzyonla bilinçaltına sızıyor. (Bu ahlaksızlığı sorgulama tartışmalara da başlamıştır.)

Milliyetçiliği yeni pazarlar üretti. Şehir/kasabalara devasa biçimsiz canavar binaları yeni pazarlar soktu. Mayınları yeni pazarlar döşedi. Binlerce ülkeyi yeni pazarlar işgal etti.

Eskiden Mekke'ye giden hacılar güzergah üzerinde bir yığın ara pazar/yan pazara uğrardı, şimdi uçakla gidiliyor.

Uluslararası şirketler vasıtasıyla kurulan küresel pazar da benzerini yapıyor, meselâ, hem Ermenistan hem Türkiye hızla modernleşiyor ama kapıları kapalı birbirleriyle görüşmüyorlar. Çünkü uçaklar Türkiye'yi atlayarak geçiyor. Lübnan, Suriye, Ermenistan, Türkiye vb. birbirlerine sınırları kapalı. Bu devetler modernleşmeye başladıkça azgın milliyetçiliklerin kurbanı oluyor.

Çünkü küreselleşme eski pazarlarda halkları kaynaştırmak, tanışmak anlamı taşıyordu. Şimdi küresel pazarda halklar yok, şirketler ve batılı markalar var. Ülkemiz komşularıyla komşuluk, pazar kuramıyor. Küresel pazar yalnız mal-marka olarak buluşuyor. İnsansız pazarlar kuruluyor. Markaların istilası, uluslararası şirket istilası. Anadolu tarihinin onbinlerce yıllık derinliğinden bugüne, hiçbir zaman komşularıyla kapıları bu kadar kilitli olmadı. Modernleştikçe "kapanıyoruz" küreselleştikçe F tipi ülkeler kuruluyor...

Esnaf teşkilatları (loncalar) ilk Selçuklu şehirlerinden beri var. Yani bin yıldır. Dile kolay tam bin yıl bu topraklarda pazarı, mesleği, üretimi, satışı, dağıtımı, sanatkarlığı, servetleri düzenliyor. Pazara daha çok insanın kalhımını sağlıyor, pazarda ticaret dışında sağlık, güvenlik, sosyal, manevi bir koruma sağlıyor.

Esnaf teşkilatları yeryüzü tarihinin en uzun ömürlü en çok yaşayan ve muhteşem bir düzen kuran, (bugünün deyimiyle) sivil kurumlardı. İnsanları/uygarlıkları kaynaştıran/kaynaştıran dünyaya açık yerdi.

Ne tuhaf, bugünün milli devletleri, yolları kapatıyor, mayınlar döşüyor, halkları/kültürleri birbirinden ayırıyor, meselâ, sayı olarak dahi İran'a Fransız arabası kadar Türk vatandaşı girip çıkmadı.

Özetlersek, yeni pazarlar kapalı, eski pazarlar tüm dünyaya açıktır! Yeni Pazarların ürettiği söylenen eşitlik, seçim, insan hakları, sosyal sigortalar gibi kavramlar kökünden tartışılmalıdır.

Eski pazarların ekonomiye ve siyasete daha çok insanı katttığı tartışmasız ortadadır.

Bunları nuye anlattım?.. Yeni pazarların yazarları bu yeni dünya düzeninin alternatifi yoktur ve insanlığın ulaştığı en ideall düzendir iddiasını taşıyorlar... İnsanlığın ulaştığı en ideall düzen tam bin yıl yaşamış eski pazarların ahlaki düzenlerinde yatıyor...

Tam yüzelli yıldır batı dışı topraklarda bu yeni pazarlara, yani emperyalizme ve işgalcilere karşı milliyetçiler ve İslamcılar mücadele vermekte. Yüzlerce küçük "milli" devlet iktidarlara geçti Ama yeni pazarların oyunlarıyla çözüldü, dağıldı. Onlarca devlet İslamcı yönetimlere geçti. Diyelim Afganistan'da, İran'da ve Sudan'da "İslamî" yönetim kuruldu ve birçok irili ufaklı Arap/Türk devletinde İslamcı partiler iktidara yerleşti. Buna rağmen yeni pazarların oyuncağı oldular!.

Hatta zaman içinde hem milliyetçiler hem İslamcılar, yeni pazarların dili olan, insan hakları, demokrasi, seçimleri kullanarak konuşmaya başladı. Demokrasi ve seçimler dedikçe yeni pazarlara bağımlılıkları artar! Yeni pazarların diliyle konuştukça sert mezhep ve ırkçı düşüncelerin kurbanı oldular!.

Ve yeni pazarlar bu topraklarda dört yüz yıldır yapılmış savaşların tümünden daha çoğunu otuz yıl gibi kısa sürede gerçekleştirdi...

Meselâ, yüzyıldır bu topraklarda gelişen İslamî literatürü inceleyelim. İslam alimlerinin ve İslamcı denilen düşünce adamlarının bu yeni dünyadaki tartışmalarına bakalım.

İçlerinden hiçbir'n... Evet, tek bir'n... Bu topraklara bin yıl şekil vermiş bu pazarları düzenlemiş ahlaki ve yasal kurallara bakmadı. Ne olduğunu merak etmedi. Bir tez olarak ileri sürmedi...

Ne yapdılar, hepsi "ayetten" "Kur'an'dan" örnekler verdiler. İslamcılığın gelişmesi bir nevi Kur'an'ın bir takım ayetlerinin yorum savaşları şeklinde oldu.

Halkın karşısına ya da batının karşısına geçen bu İslamcı düşünüller. Kur'an'dan örnekler verip, İslam müsrifliğe karşıdır, İslam faize karşıdır, ya da değildir gibi "ayet" okudular...

İçlerinden tek biri bu bin yıllık pazarları okumadı... Bugünkü kapitalizmin ve holdinglerin ve küreselleşmenin ve sanatkarlığın ve meslek dağılımının ve üretimin ve işbölümünün, bu bin yılda nasıl düzenlendiğini kimse merak etmedi...

Böylelikle sert İslamcılar dahi bir zaman sonra bu bilyük servetlerin ve holdinglerin yöneticisi, sahibi oldular.

Kendileri namaz kılıyor hanımları da başlarını örtüyorsa, kapitalizmde bir "sorun" görmediler!..

Batılışı topraklarda batıya karşı mücadele verdiğini söyleyen İslamcı hareketler, batının modern değerlerine karşı tarzı/güzel bir dalaşmaya giriyor.

İslamcı hareketin literatürünü/kaynaklarını/düşüncelerini tepeden tırnağa okuyun. Hepsi bu bin yıllık tarihi yok sayıyor. Hepsi eline ayet almış okuyor. Kur'an yorumluyor.

Tam bin yıl bu sosyal teşkilatları kurantar/düzenleyenler bu ayetlerin sosyal hayatdaki karşılıklarını gösterdiler, uyguladılar. Neden günümüz İslamcıları işbölümünü, mesleği, sanatkarlığı, serveti, malı, üretimi düzenleyen bu "ahlaki" yasaları kitaplarına tanışmalarına konu etmiyorlar!.

Çünkü artık bu yeni pazarların büyük servet sahipleri, holdinglerin patronları bu müslümanlar!

Bugünkü zenginliklerini yine bu topraklarını esnaflarını Allah deyip kitap deyip kandırıp ideolojik örgütlerle ele geçirdiler.

Nurcular, Nakşiler, Milli görüş. Bilumum tarikatlar kendi tarikatlarından esnafı kendi ideolojik havuzlarına topladılar. İdeolojik akvaryumlara paralarını ve servetlerini aktardılar. Bu tarikatlar orada halkı kandırmadı/kaynaştırmadı. İdeolojilerine çalıştılar. İdeolojileri, bu holdingler bu kapitalist servetler içinde büyümek.

Bu uydurma İslamcı ideoloiler büyük holdingler büyük servetleri bu esnafı Allah kitap deyip kandırarak ele geçirdi. Ve bu esnafın tertemiz niyetlerini holdinglerle, Amerika'ya, kendi ideolojilerine kurban ettiler. Ne bir mirnan, ne estetik, ne ahlaki siyasi sosyal bir kurum ne gelienek ne de bugünkü kapitalizmi eleştirebilecek bir düşünce ortaya koyabildiler.

Servet ve holding sahibi olur olmaz batı pazarlarına eklemlenip batının değerlerinin dilliyle konuşmaya başladılar. İşte, hoşgörü, uzlaşma, dinler arası buluşma gibi safsatalar bunların göstersi... Bir papaz bir rahip bir imam Ortaköy'de bir lokantada yanyana gelince ne olacakmış?

Bu İslamcı ideolojiler aynı holdinglerin çocuklandır, sofraları tabii ki ortaktır. Geriye dönüp bin yıllık tarihlerinde bin yıllık pazarlarında Ermeniler'in Yahudiler'in Hıristiyanların ve bin çeşit kavmin nasıl karışıp birbiri içinde erdiğini düşünmüyor, yazmıyor, çizmiyorlar. Ve bu mezhep ve ırk savaşının yeni pazarların inşa ettiğini görmüyorlar...

Holdingden ve servetten ve batının değerlerinden hoşgörü çıkmaz..

Bugünkü pazarlara hiçbir eleştiri getirmiyor, kendi pazarlarının ne olduğunu bilmiyor, ekonominin insan, sosyal hayat ve dünya ve hepimiz için nasıl derin ilahi anlamlar taşıdığını hiç merak etmiyorlar. Ama, ellerinde "uzlaşma" "kardeşlik", İslam'da terör yoktur gibi, İslam ılımlıdır gibi cümlelerle bahılanın holdingleri içinde "müslümanlık" yapıyorlar. Bu düpedüz palyaçoluktur...

Bize düşen kapitalizmin ve holdinglerin karşısında insanlığı ve toplumları ve tabiatı ne yapıp ne edip koruyabilmenin yollarını aramaktır. Üstelik bu eleştirel karşı yolların en alasını kültürümüz içinde saklıyor.

Ossurukleri İslamî milli tartışmalarını gazetelerinde sürdükçe İslamcılar, milliyetçiler yeni pazarların, servetin ve holdinglerin kölleri olup, tarihten silinmektet..

Bu ve benzeri milli ve İslamî tepkilerin (ideolojilerin) batı için hiçbir tehlikesi yoktur. Bu yüzden batılı sevdiyor, koruyor, kolluyor.

Amerika'nın bu İslamcıları ve bu milliyetçileri bu kadar sevmesinin anlamı da bu... Sizleri "karşı düşünce" olarak görmüyor. Sizleri pazarlama/piyasasına bir "tehlike" görmüyor. Sizleri "kapitalizmin" içinde, kapitalizmin heveslisi, oyuncusu, holdingcisi görüyor...

Doğuda ve batıda doğan bütün müslüman çocuklara işte bunları anlatacağız!.

Uçsuz bucaksız servetler "ahlağın" konusudur.

Bu nasıl müslümanlık Allah dediğce "servetleriniz" büyüyor... Amerika'yla kolkola girdikçe betiniz bereketiniz artıyor.. Ve halklar küllüler değil holding patronlarıyla elele din tüccarları bir sofrada yemek yiyince "uzlaşma" oluyor...

Bir meslekde sanatkarlığı olmayanlar toplum ve ahlak üzerine konuşamaz... Ama yeni pazarlar spekülatörleri yetiştirdi... Hiçbir değeri malı, sanatı bilmedikleri halde... Halkları, dinleri soyut kavramlarla hergün alıp satıyorlar...

nihatg@leman.com.tr

Nihat Genç

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ARRIVAAA!

MEHMET ÖZKANOĞLU

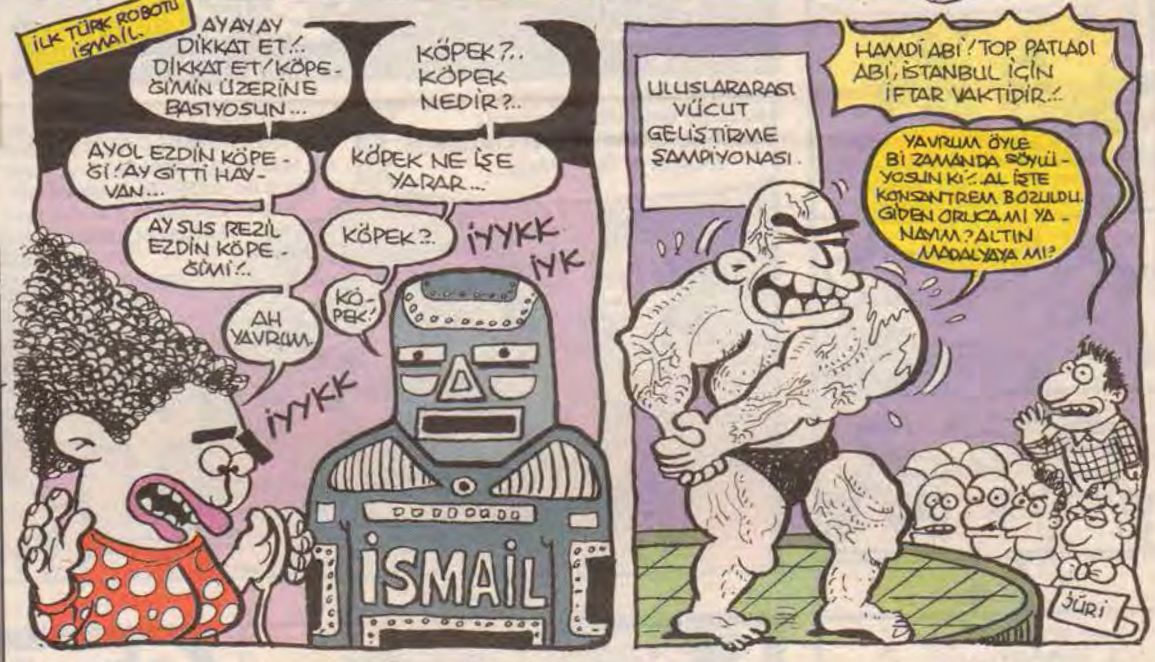
DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM
kaanertem@leman.com.tr

ATOM PARTİSİ
NÜKLEER PATLAMAYA HAZIR OLUN!
22 EKİM 2004 CUMA
SAAT 19.00
LEMAN KÜLTÜR
MÜZİK DANS EĞLENCE
ATOM YAZAR ÇİZERLERİ İLE TANIŞMA, KİTAP İMZALARI

DJ ARKIN

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

VOLTRAN

M. EYRİK ve MELİKŞAH

EHİHOHİEHOHİ HAHAHİHİHO!

RILILILILI...

HADİ LAN İN, SIRA BENDE...

EHE EHE.

OOH MAŞALLAH BEYLER! İŞİNİZİ BİTİRDİNİZ, ŞİNDİ DE EYLENİYONUZ HA?! AFERİN...

BUYUR TUNCAY ABİ?!

BUYUR TABİ EŞŞOLEŞŞEKLER! YARIM SAAT SONRA DERGİ BAŞKIYA GİDİYO, SİZ HALA İTLİK PEŞİNDESİNİZ!

AMA ABİ?..

AMASI YOK! YARIM SAAT SONRA KÖŞENİZİ TESLİM EDİYOSUNUZ ÖMARŞ MARŞ!

LAN LAN NE POK YİYECEZ, BENİM KÖŞENİN DAHA YARISI DURUYO!!

BENİM DE!!!

TIK TAK TIK

BAK TIK

NE POK YİYECEEZ ULAAAYNN?!

DUR! AKLIMA BİR FİKİR GELDİ, GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRECEEEZ!..

HELE HELE! VOLTRAN HESAABI HAA?!

HAH! KÖŞENİN İSMİ DE BU OLSUN! VOLTRAN, VOLTRAN, VOLTRAN!!!

HOCAM NOLUR ONA KIRMIZI KART GÖSTERME, TOPUNU ALIP GİDİYO SONRA...

ULAN NE BİÇİM BİR KULÜPMÜŞSÜNÜZ SİZ BE?! BAŞKA TOP YOK MU ANLIĞA KOYUM?!

EVET BELKİ FAKİR OLABİLİRİZ AMA FİTBOLU ÇOK SEVİYOZ HOCAM LÜTFEEEN...

SELİM TAMAM BAK, KONUŞULUYOR HOCAYLA..!

ATOM PARTİSİNE HEPİNİZİ BEKLİYOZ ARKADAŞLAR

Yer: OSMANİ KÜLTÜR..

22 EKİM CUMA Saat: 19:00'da.

GÖRÜŞMEK ÜZERE!!

PARDON HANFENDİ, BUNU YANMASADAN GÖNDERDİLER...

FAKAT İNTERNETTEN YOLLADIĞIN FOTOĞRAFLA HİÇ ALAKAN YOKKİ SENİİN... YOKSA, YOKSA!.. KENDİ FOTOĞRAFINMIŞ GİBİ BAŞKASININKİNİ Mİ YOLLADIN BANAA?..

KABUL EDİYORUM, SENİ KANDIRDIM... AMA SEN DE ŞUNU KABUL ET Kİ OLAYI BU RADDEYE GETİREN DE, YOLLADIĞIM FOTONUN, BİRET PİT'İN FOTOĞRAFI OLDUĞUNU ANLAYAMIYACAK KADAR EŞŞEK OLMANDIR..

DİMİİĞ...

ALLAHIN EMRİ, PEYGAMBERİN KAVLİYLE KIZINIZ VİLDAN'I OĞLUMUZ MURAT'A İSTİYORUZ...

TAMAM EVLADIMANLIYORUM, ANNENİ BABANI KAYBETMİŞ OLABİLİRSİN... AMA BU İŞLER BU ŞEKİLDE OLMAZKİ!.. NE BİLİYM, AMCAN FALAN DA MI YOKTU GETİREBİLECEĞİN? EVLİLİK CİDDİ BİR KURUMDUR, CİDDİYET GEREKTİRİR... AMA SEN DAHA İLK GÜNDEN BÖYLE KENDİNİ OYUNA VERİRSEN!.. BAK DİNLİYO MU YAVRUM YETER SALLAMA ŞUNLARI...

HEY ORDA BİŞEY VAR!..

NE OLDU ARKADAŞIM?..

ORDA BİŞEY VAR...

HAYIRDIR GENÇLER?..

ORDA BİŞEY VAR...

BANA PEK İLGİNÇ BİŞEY-MİŞ GİBİ GELMEDİ...

EVET BEN DE BU ARKADAŞ ŞAŞIRINCA ŞAŞIRDIM.

NEYSE BOŞVERİN ONU.. HADİ ARKADAŞ OLALIM, BEN NEJAT...

AA, NE TESADÜF BEN DE...

İNANMAYACAKSINIZ AMA BEN DE...

SORU

HANI?.. NERDE ESKİ RAMAZANLAR?..

CUVAP

AZ ÖNCE BURDAYDILAR AMA SENİ GÖRÜNCE KORKUP KAÇTILAR VALLA...

PİÜÜFFFF!..

HİYUU UÇABİLİYORUM, UÇABİLİYORUM...

DOKTOR BEY BENİM PİROBLEMİM...

LAN LAN LAN YERİME NASI GEÇTİN LAN...

HAH İŞTE BU!..

HEEY KRAL ÇIPLAK!..

AA MİDASIN KULAKLARI EŞEK KULAKLARI...

OHA! NOLUYO LAN BURDA?..

SEVİYORUM

NASIL YAVRUM BEĞENDİN Mİ YAPTIĞIMI?..

SEVİYORUM LAN!..

A ONLAR GERÇEK YILDIZ DİMİ?.. AY KAİNATIN DENGESİYLE OYNAMIŞSIN SEN...

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba

Yarın birgün hak ve özgürlükler mücadelesinin bir köşesinden tuttuğumuzda ödeyeceğimiz olağan bedellerden biridir hapishaneye girmek. Bir karikatür için çizerini milyarlarca lira ödemeye mahkum eden devletin yargıçları, ebette kendine karşı yükselen farklı hiçbir sesi de affetmeyecektir, ki af mâf dileyen de yok zaten!.. Hak ve özgürlükler mücadelesi devletten af dileme acizini aşmış insanların işi olabilir nihayetinde. Yani diyeceğim o ki hapishaneler vicdan ve onur sahibi olanlar işin içine düşülmesi çok uzak ihtimal olan gezegenler değil, tersine mahalle kahvesi kadar yakın ve ayakaltı mekanlardır...

"Ben işime bakarım, ben ben... ben gemisini kurtaran kaptanım" diyenler şimdi anlatacaklarını dinlemeyebilirler -Ki tahminimce LeMan meclisinde böylesi pek çıkmaz- Bu gülme, anlama ve umutlu olma isteğiyle hepimiz F Tipi için yaratılmış sayılabiliriz de... O yüzden dikkatinizi çekmek istiyorum:

Şu an Meclis Adalet Komisyonu'nda TCK'nın tamamlayıcı ana belgelerinden biri olan Ceza İnfaz Yasası pişiriliyor. Çok geçmeden önümüze konacak ve yiyip hazmetmemiz istenecektir.

Yasa tasarısının temel mantığını anlamak açısından iki maddesine bakalım:

Madde 6: Hürriyeti kısıtlayıcı ve diğer tedbirlerin uygulanmasında öncelikli amaç, hükümlünün iyileştirilmesidir.

Madde 5 (c): Cezanın infazında hükümlünün iyileştirilmesi hususunda mümkün olan araç ve olanaklar kullanılır.

Ve bir üçüncü olarak: Madde 24.2: Hükümlü ceza infaz kurumlarının güvenlik ve iyileştirme programlarına tam bir uyum göstermekle yükümlüdür...

Özcesi devlet, kendine muhalefet edenleri, hak ve özgürlük mücadelesine katılanları "hasta" olarak kabul ediyor. Devletin ve temsil ettiği mevcut kirli ilişkilerin, para babalarının dünyası açısından bu bakış anormal değil. Yeni olan bu burjuva teranenin yasa maddesi haline getirilmiş olmasıdır. Ve esas önemli nokta, bunu, yani hasta olduğumuzu, kabul etmekle ve iyileşmek için önünüze konacak reçeteyi hamuduyla yutmakla yükümlüsünüz. Düşüncelerinizin ve sosyal-siyasal etkinliğinizin bir hastalık olduğunu kabul etme yükümlülüğü, iyileşme yükümlülüğü! Lütfen bunun üzerine düşünelim... Yeni İnfaz Yasası bir "adam etme, yola getirme, biat ettirme" yasasıdır. "Hasta" iyileştirilecektir... Adını siz koyun...

Peki nasıl, reçete nedir?

Madde 27: Hükümlü kurumda iş yurtları veya atölyelerde çalışmak zorundadır... Zorunlu çalışma! Auschwitz toplama kampının kapısındaki meşhur levhayı hatırlayalım: Çalışmak özgürlüktür... Naziler böyle demişlerdi, süslemişlerdi hiç değilse...

Madde 32: Hükümlüler diğer hükümlülerle temas edemezler, toplu halde temas kesinlikle yasaktır... Bu da inkar edilen tecrit pilavı... 117 insanı öldüren mevcut uygulamanın yasası...

Madde 62: Hükümlünün kendisine idarece verilen giysiyi giymesi zorunludur... Zorunludur! Tek tip elbise yasası... Ve bu uygulama da 1984'de dört cana maloldu, geri çekilmiştir. Ama devlet vazgeçmiyor. Neden vazgeçmiyor, iyileştirmekten. "İyileşeceksin! Bak, iyileşmeyen, direnen ölüyor..." diyor açıkça...

Madde 37 ile 49 arası tam 60 başlık halinde disiplin cezası gerekiren hal ve hareketleri düzenliyor; yatma planına uymamak, gereksiz gürültü yapmak, gereksiz marş söylemek-slogan atmak, açlık grevi yapmak, sessiz direnişle bulunmak, personele uygunsuz söz sarfetmek veya davranış göstermek vs vs vs...

Ve Madde 36'da uzun uzun tarif edilen cezalar; Haberleşme ve İletişim araçlarından yoksun bırakma, görüş yasağı, mektup, fax, telgraf vs. yasağı, hücreye koyma, infaz yakma, kınama ve kınama gerekiren halleri'n tekrarında diğer cezalandırmalara başvurma vs. vs...

Sevgili LeMan okurları evet bu yasa pişiriliyor. Kan kokusunu bilmem alabildiniz mi?.. Bizim bu sofraya oturup kimliğimizden, kişiliğimizden, onurumuzdan taviz vermeyeceğimiz iyi bilinir... Bedeli mi? Onu da tayin edecek olan biraz da sizlerin ne denli duyarlı hareket edeceğinizdir; deyip bitiriyorum... Herkese selamlar, sevgiler...

Gökhan Gündüz
F Tipi Cezaevi A Blok P.K.: 50 41100 İzmit

...Düğün salonunu ayarlamıştık sonunda. Gözüme çarpan ilk ayrıntı düğün arabasındaki tanatildikti. San-Lacivert. Yorumsuz hücrelerim'in amlpsi sillerine bir dal daha eklendi böylece...

İçeri girdik, geleneksel "nereye oturalım?" muhabbetine girilmişti bile. Tanıdık simalar arandı. Ben "Aa isim babam" dedim. Akort edilen sazların merdabasıyla tokalaştık eski komşularımızla. Hal hatır soruldu. Eski günler yad edildi. Fakat diğer tanıdıklara soyut gözüktüğümüzü zannettim bir an. Teğet geçiyorlardı masayı. Sonunda isim babam bir açıklama yapma gereği duydu...

Herkes kendi ile komşu olmuş şimdilerde. Küsmüş gözler, kalpler... Şöyle bir geriye döndüm de, sevdalısının ismini ismim yapan adama, ilk kez sakız patlatabildiğim zamana, içime girmeden atlayabildiğim ipe, gizlice öpülen utangaç dudaklara gözüm rutubetli baktım.

Güzellikler yozlaşmak zorunda mı? diyebildim içime sessiz bir çığlık atarak:(Komşu komşunun külüne muhtaç değil gibi kaloriferli yüreklerde(!) "

Burcu Bakır / Kırıkkale
poluduk_5@mynet.com

Bir kanal: TRT. Türkiye'nin en köklü en geniş vizyona sahip ve ilkeli çizgisini uzun süredir hiç bozmadan koruyan öncü televizyon.

Bir program: Yorumsuz. Ekranlarda "izlenebilir" nitelik taşıyan ve her zaman takip ettiğimiz, gerçek anlamda bir sanat programı.

Bu programın ve bu kanalın bir araya gelişine en çok sevinenlerden biri de programı en başından beri ilgiyle takip eden Mor ve Ötesi olmuştur. Bilindiği gibi, 11 Eylül 2004 tarihindeki programın konuğu da Mor ve Ötesi idi. Ancak o tarihten sonra programı ekranlarda tekrar görme şansımız olmadı. 13.10.2004 tarihindeki Hürriyet gazetesinin Kelebek ekinde Cengiz Semercioğlu'nun yazısı yayımlanana kadar, bunun Mor ve Ötesi ile ilgili özel bir nedeni olduğunu bilmiyorduk. Yazıdan anladığımız kadarıyla programın yayınının sessiz sedasız durdurulmasının nedeni, program konsepti dahilinde Haşmet Babaoğlu'nun Mor ve Ötesi'nin müziği hakkında övgü dolu birkaç cümleden oluşan açıklamasıdır. TRT'den bir yetkili, programı izledikten sonra Burhan Şeşen'i arayarak, Hıncal Uluç'un TRT hakkındaki açıklamalarından rahatsızlık duyduğunu, bu nedenle başka bir televizyon kanalında birlikte program yaptığı Haşmet Babaoğlu'na, TRT ekranlarında yer verilmesinin yanlış olduğunu sert bir dille ifade etmiştir. Bunu takip eden haftalarda program bir daha yayınlanmamıştır.

Bu gerekçeyi, programın yayınının durdurulmasının bir başka nedeni yoksa, komik ve anlamsız buluyoruz. TRT geleneğiyle bağdaşmayan bu uygulamayı protesto ediyor ve TRT'nin en kısa sürede kurumsal kimliğine ve yayın anlayışına yakışan şekilde davranarak bize, çok sevdiğimiz bu programı çok sevdiğimiz TRT ekranlarında tekrar izleme şansını vereceğini umuyor ve kanaldan tatmin edici bir açıklama bekliyoruz.

Serkan Fidan
Mor ve Ötesi Menajeri

Kolpa(!) Mektuplar Üzerine

Rojhan Beken'in albümüyle ilgili Esra Kızıltoprak'a cevap olarak Fatih'ten yazan kürtçü düşmanı Mahmut Mert Karacan, lanet olası LeMan diye başlamış mektubuna. Diyarbakır'ı olup İstanbul'dan yazan kasetten çok duygulandığını belirten Fırat Sevilcan ve Kürt rocker Rojhan'ın albümünü ince ince eleştiren Zeytinburnu'ndan Filiz Gülkan. Filiz mektubuna Rojhan Beken'in kaset kartonetini ekleyip görsel eleştiri de yapmış aynen yayınlanmasını isteyerek...

Bu arkadaşların günahını almayayım ben bu mektuplardan kullandım. Kasetin reklamının yapılmasını isteyen ve Rojhan Beken'i de çok seven birilerinin işi gibi göründü gözüme. Mektuplar çok ustaca yazılmış ve ince bir polemik ortamı yaratılmış olsa da yıllardır binlerce okur mektubu okumuş biri olarak hislerime güveniyorum.. Bu kullanmam Esra Kızıltoprak'ın mektubunu yayınlarken de mevcuttu... Ayrıca sinir bozucu kanıt olabilecek bir durum da var. İstanbul'dan, Fatih'ten ve Zeytinburnu'ndan yazılmış bütün mektupların zarfında Küçükçekmece damgası var. Ne Rojhan Beken'in ne de dostumuz Hasan Saltık'ın Kalan Müzik'inin böyle birşeye ihtiyacı hiç mi hiç olmadığı açık, yukarda yazdığım gibi Rojhan'ı seven birilerinin işi olmalı... Ancak Leman'ın okur mektupları köşesinde kolpaya izin vermemiz söz konusu olamaz. Bu tür manipülasyon ve yeraltı lobi faaliyetleri son yıllarda türeyen adları malum internet sitelerinin işi... Bizim okur mektupları ise temiz kalmalı... Vine de hislerim beni yanıltıyor ve bu arkadaşların günahlarına ortak oluyorsam beni bağışlasınlar keyifli bir tartışmayı kaçırdık demektir o zaman. Bu arada reklamın iyisi kötüsü olmaz derler, bu satırlarda mevzu üzerine yine de elektrik yaratıp herhalde... Ama yukarda değindiğimiz gibi asıl mevzu boş atış yapmayalım, kolpadan kaçınalım gerçeklikten ve samimiyetten kopmayalım, ana fikir budur...

Okur Mektupları Editörü

TÜYAP Dünyaların İstanbul Fuarları International Istanbul Fairs
TÜRKİYE YAYINCILAR BİRLİĞİ

23. İstanbul Kitap Fuarı
23rd İSTANBUL BOOK FAİR
23 - 31 Ekim/October 2004

Neighbourhood in Culture, Art and Literature
Kültür, Sanat ve Edebiyatta Komşuluk

Fuarın 23 Ekim 2004 Cumartesi günü saat 12.00'de yapılacak açılışını onurlandırmanızı dileriz.

TÜYAP Tüm Fuarcılık Yapım A.Ş.

We kindly request your presence at the opening of the fair which will be held on October 23, 2004 Saturday at 12.00

TÜYAP Fairs and Exhibitions Organization Inc.

Ziyaret saatleri/Visiting hours:
HAFTA SONU VE TATİL GÜNLERİ : 23-24-28-29-30-31 Ekim 2004 (10.30-20.00)
HAFTA İÇİ : 25-26-27 Ekim 2004 (10.30-19.00)
WEEKENDS AND HOLIDAYS : October 23-24-28-29-30-31, 2004 (10.30-20.00)
WEEK DAYS : October 25-26-27, 2004 (10.30-19.00)

(2 kişilikler ve üstü süresince geçerlidir, para ile satılamaz
valid for two persons during the fair, free of charge)

www.istanbulkitapfuari.com
www.istanbulbookfair.com

TÜYAP Beylikdüzü
Tüyap Fuar ve Kongre Merkezi, Beylikdüzü, İstanbul
Fair, Convention and Congress Center, Turkey

Cadde Yazarları

TÜYAP KİTAP FUARI İMZA GÜNLERİ

23 Ekim Cumartesi
Mehmet Necati Kutlu
Yavuz Ekinci

24 Ekim Pazar
Özlem Kumrular
Yavuz Ekinci

26 Ekim Salı
Esra Tayük

27 Ekim Çarşamba
Nafer Ermiş

28 Ekim Perşembe
Ömür Candaş

29 Ekim Cuma
Kamil Karlıdağ

30 Ekim Cumartesi
Hasip Kaplan
Björn Kern
Ramize Erer

31 Ekim Pazar
Björn Kern
Nafer Ermiş
Kamil Karlıdağ
Esra Tayük

23-24 Ekim, 30-31 Ekim Cumartesi-Pazar LeMan L-Manyak Yazar-Çizerleri poster, kitap imza günleri

24 Ekim Pazar
Feyhan Güver
Bayır Gülü
İmza Günü

LeMan
SAYI: 672
22 EKİM 2004 CUMA
HAFTADALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

Müessese Müdürü : Ali YAVUZ ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Afilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● Aslan ÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Ahmet YILMAZ● Yurtdışı Koordinatörü: İlhan ARKAN (ilarkan@leman.com.tr) ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN ● Renk Ayrımı: M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● Montaj: Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● Satış: Cengiz KOCALI ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili: 0- Üretim: Ali Ekber USLU ● Dağıtım: BBD Merkez Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

Arşivi
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org
LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz, Aksi halde dava konusu olacaktır.

harala gürele

M. Çağcağ

● Uykusuz geceler, ölümden de beter..

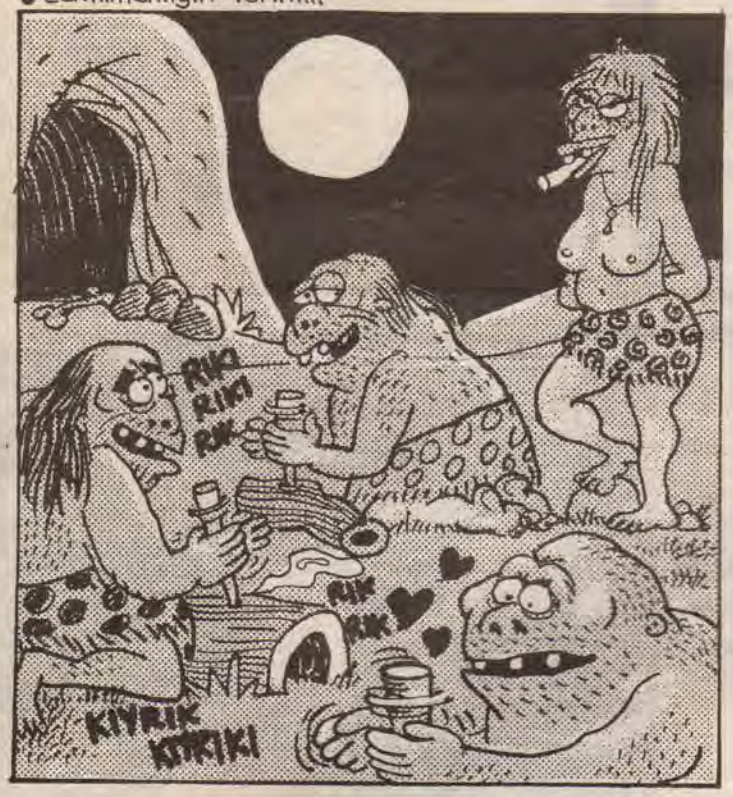

● Karizmatik çaresizlik...

● Centilmenliğin Tarihi...

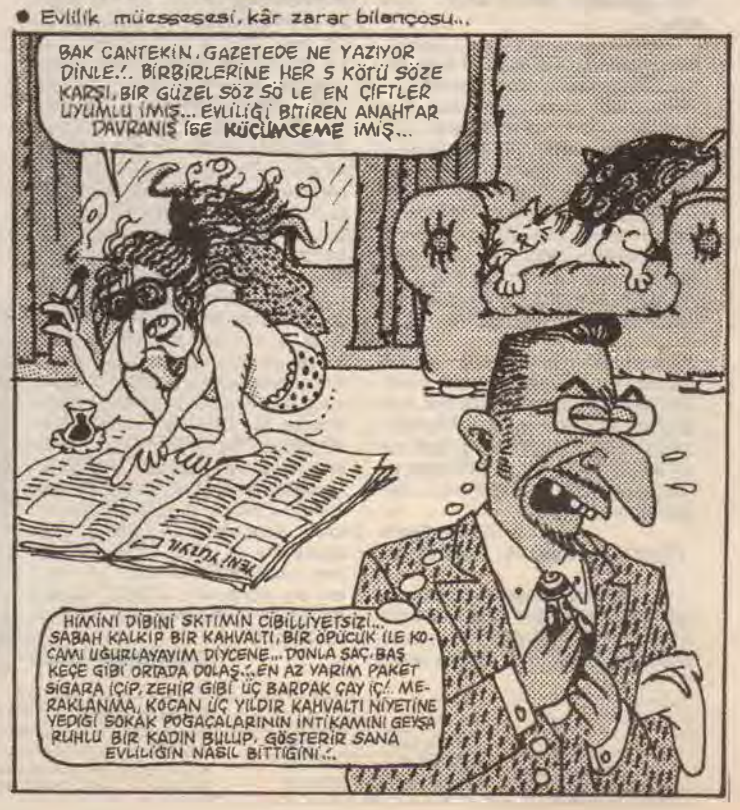

● Evlilik müessesesi, kâr zarar bilançosu...

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

677

29 Ekim 2004 Cuma 152209 Sayı: 2004/44- 900.000 TL. (KDV dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

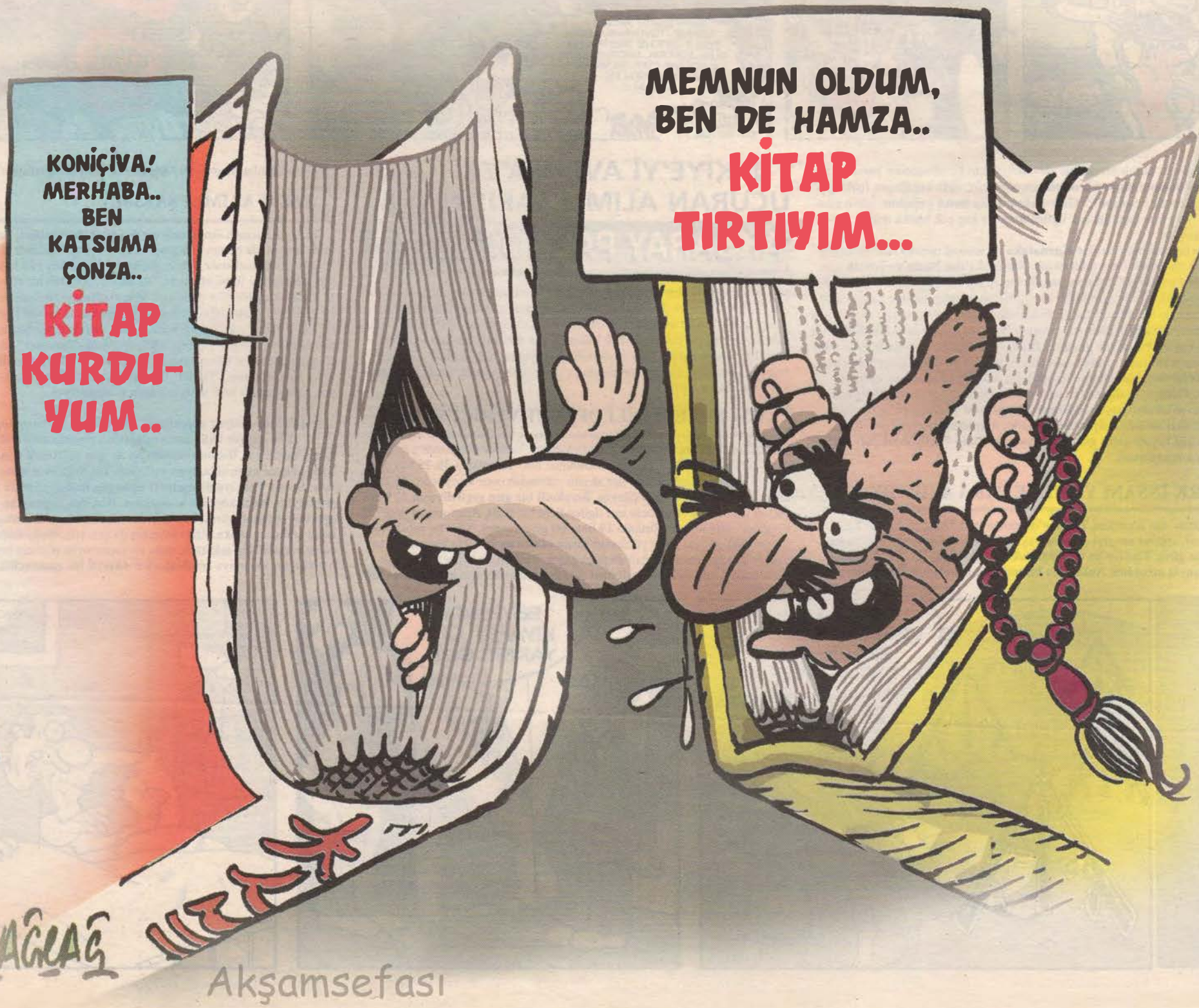
9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.000.000 TL.

EN ÇOK TV SEYREDEN EN AZ KİTAP OKUYAN KİM?: TÜRK HALKI

Türk halkı en fazla televizyon izleyen ülke halkları arasında birinci sıraya yerleşti..Kitap okumada ise sonuncu çıktı... Daha önce haftanın 35 saatini televizyon karşısında geçiren Türk halkı, Amerikalıların ardından uzun süre ikincilik kürsüsünde kaldı..Ancak son dönemlerde abuk sabuk dizi furyasıyla ekran karşısına çakılınca bu rakam haftalık 40 saati geçti ve ufak arayla Amerikan halkını solladı ve birinci sıraya yerleşti. Biz bu bir çoğu Türkiye'ye özgü programların aynı zamanda halkımızı moronlaştırma programının bir parçası olduğuna dair yaklaşımlarımızı pek çok kez yazıp çizmiştik. Japonların son teknoloji harikası televizyonlarından Türk işi programları izlerken, kitapla arası açıldıkca açılan halkımızla ilgili sinir bozucu istatiki karşılaştırmayı da paylaşalım isterseniz: 1 Japon yılda ortalama 25 kitap okurken, 6 Türk'e yılda bir kitap düşüyormuş...

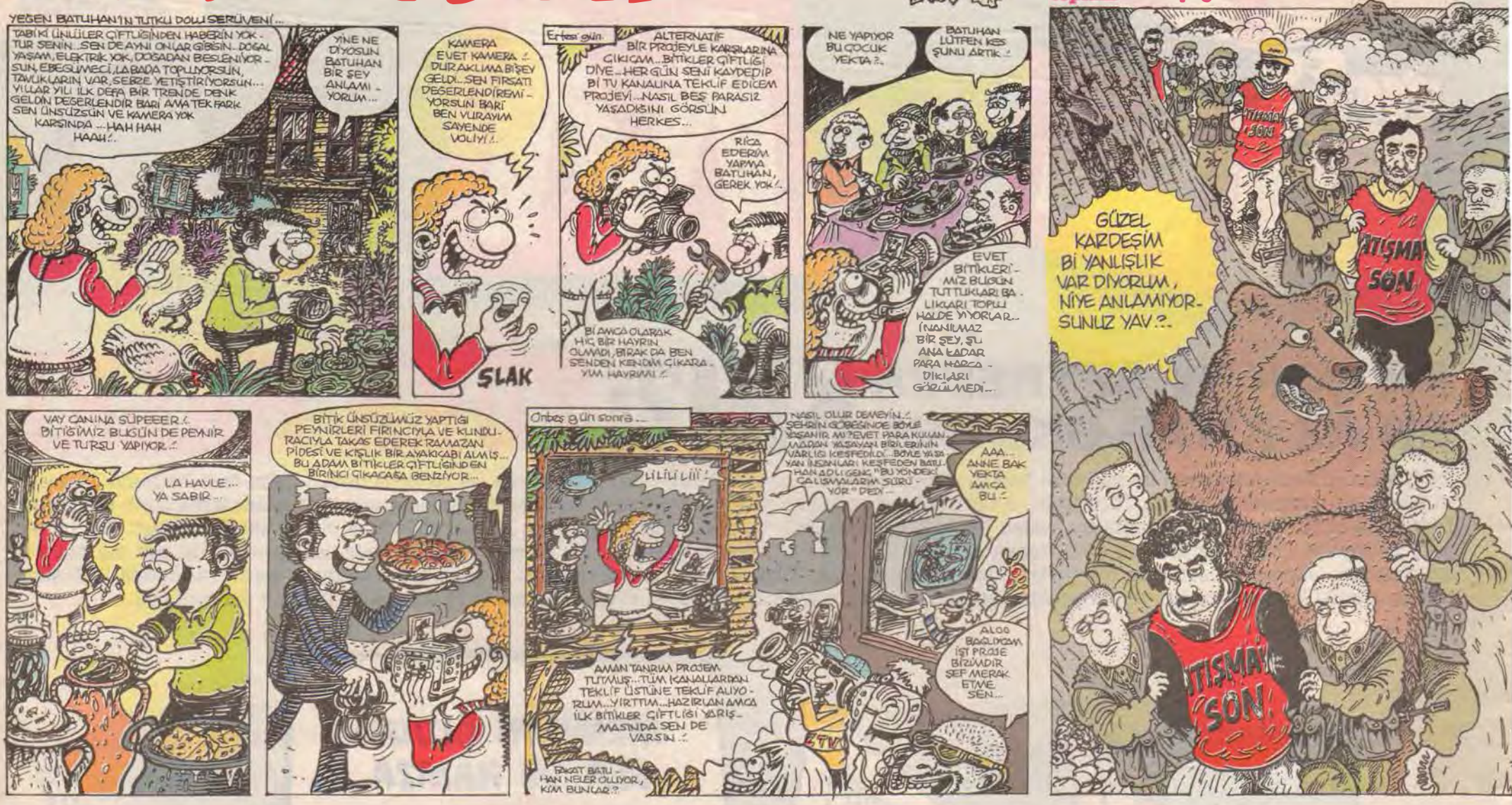

Akşamsefası

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

● Çatışmaların sona ermesi için Güneydoğu'daki dağlarda bulunan Canlı Kalkan Girişimi'nin üyeleri ile onlara destek olan toplam 33 kişi gözaltına alındı!

TÜRKİYE'Yİ AVRUPA'YA UÇURAN ALIMLI SARIŞIN

AKSARAY PAŞAOĞLU

Son derece alımlı bir dişiyle alev alev yanan birşöminenin karşısında hayli samimi bir pozda otururken o dişinin, sizin kulağınıza fısıldayacağı cümle ne olabilir? **Geçen akşam ben bunu yaşadım.** İşte o cümle. Ama önce size hepinizi çok ilgilendiren bir kaç çok hârika müjde vermek istiyorum.

Geçen hafta eşimle birlikte **Karnataka**'da normal normal fille gezerken bakın çok enteresan neye şahit olduk. Karnataka'dan **Nadu**'ya gitmek için fil tutmanız gerekiyor. Eşim ve ben filciye en alt kimliklerimizi bırakarak birer fil kiraladık. Yolda eşimin fili benim filime arkadan hafifçe çarpınca benim fil öfkeyle inerek arkadaki fille hortum dalaşına girince bazı filler araya girip yatıştırmaya çalışırken bilmiyorum duydunuz mu bunlar **Hindistan**'da içip içip köyleri basan bir gurup it filmiş. O kargaşa sırasında fillerden biri eşimin cep telefonunu çalmış. Asıl enteresan olan bu değil. Geçtiğimiz ormanlık bölgede çalışların arasında yüzlerce araştıran soran Türk insanına rastladık. Onlar ağaç diplerini eşeliyorlardı. Onlar, geçen hafta öldürülen, Hindistan'ın en azılı baydudu **Koose Munisvami Veerappan**'ın ormanda sakladığı ileri sürülen milyonlarca dolarlık hazinesini arıyorlarmış. Türk halkının kişi başına gelir giderek katlanıyor. **Buna 7 trilyonluk Sayısal Loto'yu katmıyorum.**

TÜRK İNSANI YEMEĞE PARA AYIRMIYOR

Hindistan'dan dönerken **TelAviv**'de geleneksel **"Aşk geçidine"** katıldım. İsrail, aşkı ve sevgiyi o coğrafyaya yayabilirse Ortadoğu bambaşka bir iklime girer. Türkiye'ye döndüğümde ise inanılmaz bir Türk'ün o müthiş buluşuyla sarsıldım. Ankara'da bir oto bakım atölyesinde alkolle çalışan 540 beygirlik bir otomobil üretilmiş. Hindistan'ın alkolle çalışan sarhoş fillerinden sonra Türkiye'yi robot çağına taşıyan bu müthiş buluşu, çoraplarımı çıkarıp ayaklarımın tabanlarını patlatırcasına ayaklarımla alkışladım. Alkolle çalışan araba **100 kilometrede 400 milyon lira** yakıyormuş. İşte ben o zaman Türk insanının ekseriyetine hak verdim. Öyle bir arabayı alabilmek için ben de olsam yemeğe para vermez, orucumu Ramazan çadırında açarım.

GENLERLE İLGİLİ DEHŞET VERİCİ SORU

Genom projesini yöneten bilimadamlarının **Nature** dergisinde yayınlanan makaleleriyle ilgili haberleri okudunuz mu? İnsanlarda **20-25** bin gen varmış. Ben kendi genlerimi her akşam yatmadan önce sayıyorum. Hakikaten bazen 20 bazen 25 bin çıkıyor. **Bereketli bir gün geçirdiysem 30 bin** çıktığı da **oluyor.** Ama benî asıl ilgilendiren bu değil. Araştırmaya göre **"C Elegans"** adlı solucan türünün 19 bin 500 geni varmış. Yâni bu solucanlar sadece 500 gen eksikleri yüzünden **insan olamamışlar.** Bu bana ister istemez şu dehşet verici ihtimali düşündürüyor. Tamam, insanlar elbette eşit. Ama acaba aralarında bir yerlerden 500 gen bulup buluşturup insanlığa terfi etmiş solucanlar olamaz mı? Bence biz bunu tartışmalıyız.

İŞTE O ALIMLI SARIŞIN

Yazımın başında size alımlı bir dişiden bahsetmiştim. Bakın o sarışın, şömine karşısında benim kulağıma hangi cümleyi fısıldadı. Şimdi sıkı durun. Belki de delireceksiniz. İşte o cümle: "Türkiye beş yıla kalmaz AB'ye girer." Seksle hiç ilgisi olmayan, "ne alâka" dedirten bir cümle, değil mi? Size abuk mu geldi? Siz delisiniz. Size, o cümleyi söyleyenin sağdan dördüncü kimliğini gösterdiğimde kalçanız düşecek. O sarışın kim mi? Evimizin kedisi "Yalaka".. O dişi bir kedi. O sarı. Ben kediyle bozmadım. O, onu bana kulağıma kendisi söyledi. ABD'de **"Arm-Hammer"** şirketi, veterinerler arasında bir anket düzenlemiş. Evlerde yalnız yaşayan kediler ağır depresyona giriyorlarmış. "Yalaka" depresyonda. O konuşmuyor. Ona öyle geliyor. Çok ince bir kedi sesiyle o beni konuşturuyor...

NOT: Biliyorsunuz geçenlerde Tan Sağtürk, bir basın toplantısında ortaya bir iddia attı. Ve iddia basın tarafından neyseki maalesef çok başka mecralara kaydırıldı. Bakınız, burada bir an için Sağtürk'ü tamamen yanlış anlayıp iyice manyaklaşayım mı?. Ben Tan Sağtürk'e kesinlikle katılmıyorum. **Bence Türkiye'de eşcinsel olmayan futbolcular da var.** Daha da ileri gideyim. Hatta köpüklü kudurayım. Ben Tan Sağtürk'ün aksine bu ülkede eşcinsel olmayan güreşçi ve boksörlerin de olduğuna inanıyorum. Bence bu konu çıldırtıcı hârika. Etik olmasına da çok etik. Belki futbolcuları kudurtucu ve eşcinselliğe saldırtıcı. Ama ne yapayım ki reytingi ben getirtmiyorum o getiriyor. Ve ortaya kendiliğinden **düzeyli bir gazetecilik** çıkıyor.

Akşamsefası

LeMan

Gözümüz aydın! Haluk Kırcı yine yakalandı..

Manisa'da ikinci çocuk vakası...

Okul duvarlarına çimenle slogan yazdıkları için işkence gören çocukların ardından bu kez de okul camı kıran 5 çocuğa kamu malına zarar vermekten dava açıldı..

Başbakan R.T. Erdoğan iftar çadırlarında show yapmaya devam ediyor..

Başbakanlık İnsan Hakları Kurulu'nun hazırladığı azınlıklar ve insan hakları raporları hükümeti ve Gül'ü rahatsız etti.. Kurulun çalıştığı odanın kilidi değişti..

SEFER & O.

Cankurtaran tren istasyonunda görevli memur Recep Seçginer bir yolcuyu ekmek arası köfte karşılığı gişeden "ücretsiz" geçirdiği iddiasıyla yargılanıyor. Memur ceza alırsa 1-3 yıl hapis cezası alacak..

Eski derin devlet sicil memuru şimdinin DYP Genel Başkanı M. Ağar AB yolunda tarihi bir saptama yaptı: "Derin devletten kerim devlete geçiyoruz..."

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi'nde ülkücüler ramazan nedeniyle okul kantininde çay içilmesini yasakladılar. Sol görüşlü öğrencilerle bu nedenle çıkan kavgada bir öğrenciyi Yeşilırmak'a attılar..

Harward Üniversitesi'nde "acı veren hatıraları yok edecek" bir ilaç bulundu... Klinik deneylerde travma etkisi bırakan olayların ardından alınacak hapın, kişiyi olayın etkisinden kurtardığı kanıtlandı..

Akşamsefası

SIKILHAN

- Aloo, Sıkılhan kardeş, sen bu Emin K. Gülduman adındaki yazarı biliyo muydun? Hangi Yayınevi oluyo bu arkadaş? Kendisi son eserinde bizim eski bir abimiz hakkında ileri geri satırlar yazmış da, mafyanın gerçek yüzü felan hesabı... Kitap Fuarı'nda onu arıyoduk... Bi söylicen mi...

- Kaç kişisiniz?

- 25... Yardım etmek için gelicek-sen boşuna yol tepme buraya kadar kendimiz de hallederiz.

- Yok, fuar alanına dağılıp bulabilirsiniz diye sormuştum.

- O kadarını biz de biliyoruz dangalaklık etmenin anlamı yok. Bak entel bir yazar diye kendisini koruyosan gerek yok. Biz de okuyoruz. Bugün burda bilginin kutsal olduğu kitap mekanını basmaya gelmedik herhalde. İmza kuyruğunda 25 kişi birikip olayı bloke edicez. Demokratik olaraktan protesto bir nevi anlatabiliyo muyum? Tek bi kitap satamasın, tek bi hayranına kavuşamasın daltarak godoş. Gerekirse o eski abimizin hatırası için kendimizi sıraya bağlarız, yayınevinin standı önüne etten duvar öreriz... Alooo... Biliyodum lan kapatıcağını... Adım gibi biliyodum şerefsizim... Dün abilerimize bugün bize... Senin de tepene etten duvarların örüleceği günler yakın Sıkılhan efendi... Demokrasi neymiş görücez... Görüceeezzz!

- Annen sana öpücüklerini gönderdi Sıkılhan, "salgın grip var, sıkı giyinin hepiniz" dediğ... Şaşırdın di mığ?

- Oh evet, nerde karşılaştınız annemle.

- Ya Akmerkez'de işte... Büzge'yle BeautyShop'tan takma tırnakla burun temizleyici bant alıyoduk pat annen çıkmasın mı karşımıza... Yuharcasına filan Büzge'yle dirsek atmalar olduk tabi anında. Annen çok hoş bi hanım. Bakımını seviyor, bağımsız karakterli ve o renkli gözlerini senden almış sanırım.

- Evet, bana çekmiş. Gerçi, üç yaşına kadar maviydi sonradan gözleri hakiye kaydı... Önceden evde o zamanlar beslediğimiz bir Ankara kedisi vardı ona çekti sandık. Sana kedimiz Hürrem'den bahsetmiş miydim?

- Ya deli misin, neden konuyu şimdi geyikle boğuntuya getiriyosun ki? Ben de saf saf dinliyorum haa! Bak ne diycam, annen Büzge'yle bana CoffeeShop'ta moka cafe ısmarladı. Birlikte seni çekiştirdik. Artı olaraktan Büzge bize fal da baktı. Ciddi hoş bi deneyim oldu hepimiz için... Perde arkandaki gerçekleri annen bize kız kıza anlattı. Üç yaşındayken sen kendini Rauf enişten'lerin düğününde Sherton'un havuzuna atmışın, bunu hatırlıyo musun peki? Neden bana hiç anlatmadın?

- ... Günün birinde sen Hürrem evden kaç. Aradık taradık bulamadık zavallı kediciği. Meğer hayvan VCD player'ın kapağını açık bulup içine girmemiş mi!... Play'e basınca miyavladı da bulduk...

- Atıyosun. Annen olsa şimdi "Mizah bu değil Sıkılhan" derdi yani. Evet yani. Senin annen olmak çok zor bişiymiş! Bu konudan da konuştuk Sıkılhan. Duyarsız, içine kapanık ve anti sosyal yaradılışından o da şikayetçi. Birlikte olaraktan seni bu saçma şeyinden kurtarmak istiyoruz. Kendisi beni çok seviyor bir kere... Ayrılırken yanağımdan makas alıp "güle güle sevgili Bunalgül, evet" dedi hatta.

- ... Hürrem'i boyamak istemezdim ama küçüğüm aklım ermiyor tabi. Hayvancağız kuyruğunu da simsiyah sulubuya fırçasıyla boyarken bana bir çırmık attı. Böyle derinden... Hala izi vardır, durur...

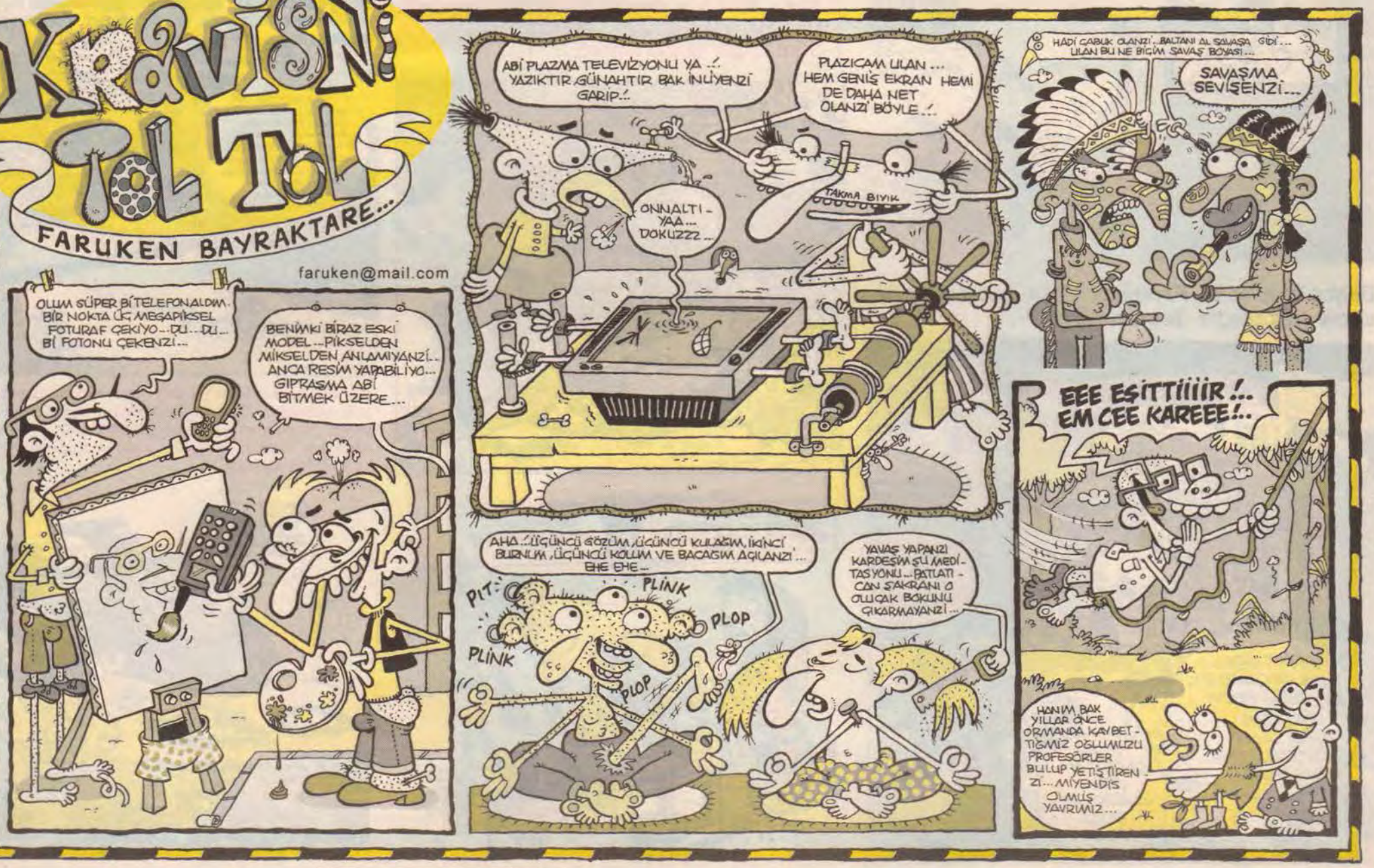
- Sus artık yaaa! Sus! Sus ama yaaa... Annenle sürpriz bir buluşma diyorum kedi diyosun yaa... Kahve içtik, falda kısmetim çıktı diyorum sen Hürrem diyosun manyaklarcasına... Yiğıvvvvvvvvvvrençççsin Sıkılhan! Hayvan kadar bir hayvansın, ceplerin ayı dolu, sığırlar dünyasısın. Bir ayının kedisi filan olmaz tımam mıaa! Ne kedisi yaa... Kedi diyo hala yaa... Alooo! Alooooo! Öküzshop!

sklhan@leman.com.tr **Atilla Atalay**

KAVİSNİ TOL TOLS

FARUKEN BAYRAKTARE...

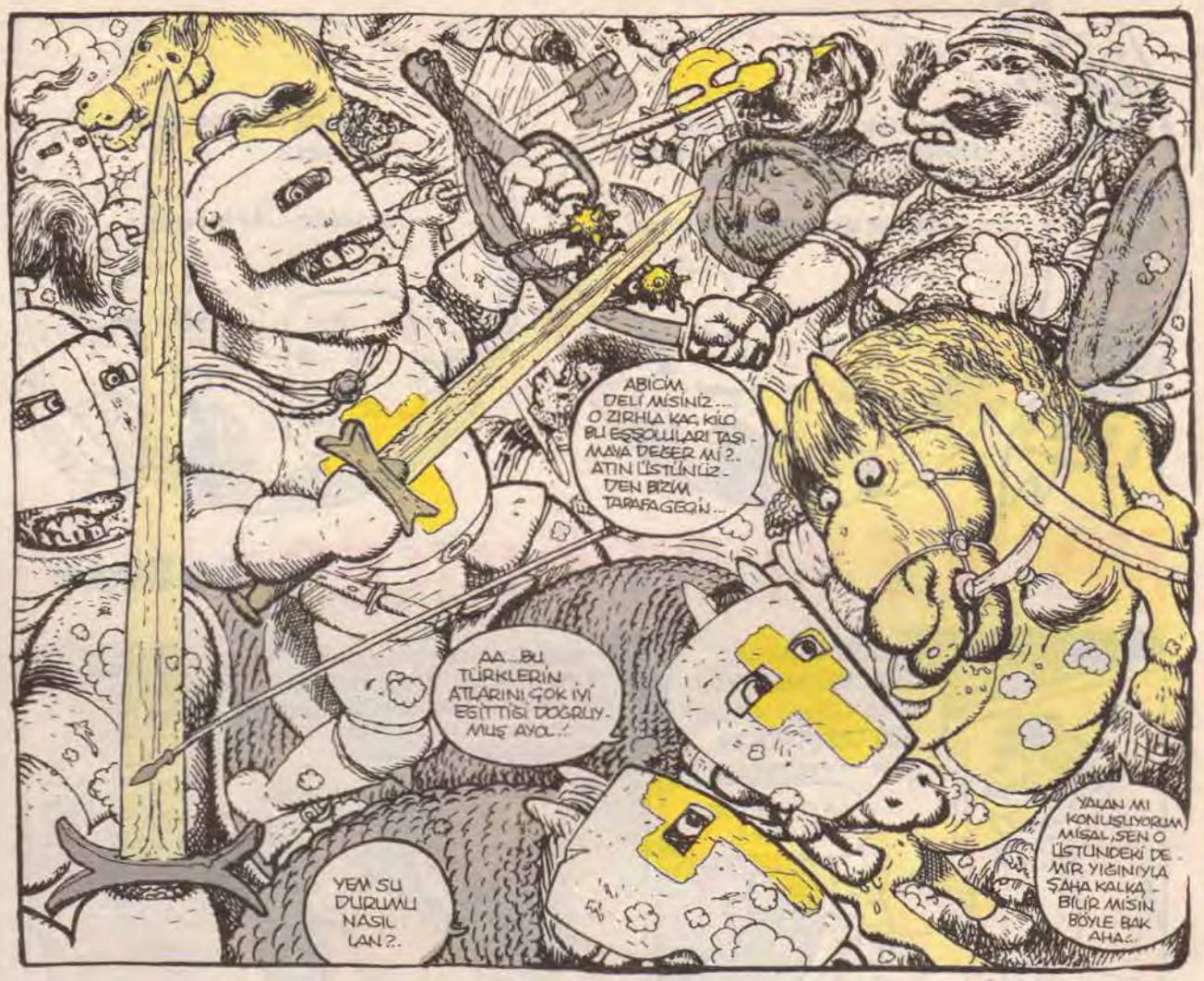
faruken@mail.com

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

Akşamsefası

ERDENER ABİ

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

PANTOLON

METİN FİDAN

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detayları

dumur@leman.com.tr

KÜLTÜR, GEZİ, DUMUR, DUMUR (2) GÜZEL İMAJ

Sultanahmet'in aşağı taraflarında Küçük Ayasofya ve Akbıyık semtleri gibi her açıdan doyulmaz güzellikte semtler, mahalleler vardır... Klasik musikimizin büyük üstadı **Hammamizade İsmail Dede Efendi**'nin evinin de bulunduğu **Akbıyık** semtindeyiz. Dede Efendi'nin evinin karşısındaki kesme taş çeşmeyi incelerken bir de ne görüyoruz; çeşmenin yan tarafında şarı ambalaj kartonunda bir ilan, "**Güzel İmaj Kuaförü 100 metre ileriye taşındık**" **Güzel İmaj** ibaresinin böylesi bir kartonla olan tezadını göz önüne alarak ilandaki oku takip ediyoruz ve **Güzel İmaj Erkek Kuaförü**'ne ulaşıyoruz... Kuaförün çırağı olduğunu sandığım bir çocuk dışarı çıkıyor, dükkan sahibi de bana el sallıyor. Selamlıyorum ve "**Abi naaptın sen, güzel imaj iyi güzel de bi de şu dükkan ismine güzel bir imaj versen?..**" diyorum... Baldan tatlı muhabbeti olan dükkan sahibi, müşterinin traşını bırakıp kapı önüne gelerek şunu

söylüyor "**Canım abim görüyosun işler sıkışık, o yazıyı geçici yazdık en kısa zamanda yazının da imajını düzelticem abi...**"

MOTORLU MUSALLA TAŞI

Gezimize Kumkapı'da devam ediyoruz... Birbirinden güzel cumbalı kagir evlerin arasından geçip 17.yy.'dan kalma eski mi eski, minaresi ahşap olan bir camiiye varıyoruz. Aman diyip, camiinin üç yüzyılı aşan eskiliğin büyüsüne kapılıp avlusuna giriyoruz. O da ne?!.. Avluda motorlu musalla taşıyla karşılaşıyoruz... Dostlar elbetteki bu motorun bir sebebi vardır ama motorun üstü bir şekilde kapatılsa daha iyi olmaz mı yahu?.. Böyle minibüs gibi hareket edecekmiş izlenimi veriyor sanki... Belki de hareket ediyordur, cenaze namazını takiben hareket edip üstündeki mevtayı mezarlığa götürüyordur, teknolojinin son yeni buluşudur, kimbilir...

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

Akşamsefası

canbarsian@superonline.com

Feyzi Öğretsin

feyzi@leman.com.tr

OLİGARŞİNİN ÇAYI

CEZMİ ERSÖZ

Güneşli bir Pazar günüydü. Kış olmasına rağmen hava oldukça sıcaktı. Uzun süre bir hastalıktan yeni çıkmıştım. **Boğaz'da** bir çay bahçesine gidip roman okumak istiyordum.Her şeye rağmen yaşamak güzel şey, dedirten bir duygu içindeydim... Bunları düşünürken telefonum çaldı. Arayan **Öğrenci Koordinasyonu**'ndan bir üniversiteliydi.

Geliyorsunuz Cezmi bey değil mi, dedi, **sizi bekliyoruz...**

Nereye? diye sordum.Nereye gelecektim ben?

İstanbul Üniversitesi'nin önünde basın toplantısı yapacaktık ya, saat 13.00 de... Birçok sanatçı, aydın, sendikacı geliyor. Gelirim, demiştiniz hani...

Hatırlamışım...Derin bir mahcubiyet içinde:**Çok özür dilerim, dalgınlık işte, tamam geliyorum**, dedim.

Giyinip hazırlanırken, olsun diyordum içimden. Basın toplantısı, çok uzun sürmez. **Beyazıt**'tan bir arabaya atlar, oradan **Boğaz**'a geçer, yine okurum kitabımı. Defalarca okuduğum halde yine okumayı özlediğim **Wirginia Woolf**'un **Dalgalar** adlı romanı çantama koyup yola düştüm.

Üniversitenin önü hayli kalabalıktı.Öğrenciler, veliler, sanatçılar, aydınlar, sol partilerin yöneticileri, sendikacılar, basın mensupları, kameramanlar... Ve meraklı bir halk topluluğu...Belli ki **Öğrenci Koordinasyonu** iyi çalışmış, geniş bir duyuru yapmıştı...Son günlerde sol ve demokrat görüşlü üniversite öğrencilerine aşırı sağ görüşlü kişiler saldırılar düzenliyor ve bu saldırılarda tabancalar ve kesici aletler kullanıyorlardı.Bu saldırılar sırasında çok sayıda öğrenci yaralanmıştı.Basın toplantısı bu saldırıları protesto etmek ve kamuoyuna duyurmak için yapılacaktı.

Kalabalığın içinde sevgili dostum eski **ÖDP** başkanı **Ufuk Uras**'ı gördüm. Selamlaşıp tokalaştık. Tam birbirimize hal hatır soracaktık ki, polis otobüsünün üzerine çıkmış sivil bir polis memurunun elindeki megafonla şöyle bağırdığını duyduk: **3 saniye içinde dağılmazsanız hepinizi gözaltına alacağız!..**

Evet üç saniye, doğru okudunuz.

Ufuk bana, ben **Ufuk**'a baktım... **Ne diyor bu adam, üç saniye mi diyor, diye** sordu **Ufuk**. Şaşkınlığı yüzünden okunuyordu. **Evet**, dedim, **üç saniye**, dedi..

Bu adam bizi Gazman zannediyor herhalde...Buharlaşmamız gerekiyor o halde şimdi...

Biz bunları konuşurken bir anda ortalık karıştı. Sözüne son derece sadık olan yüce **Türk** polisi alanda toplanan kalabalığa Allah Allah nidalarıyla saldırdı. Manzara **Mohaç Meydan Muharebesi**'ni andırıyordu... Coplar havada uçuyor, çığlıklar, kaçışmalar, toz duman... Bir anda **Ufuk**'u kaybettim, ve ne olduğunu anlamadan yaklaşık iki metre boyunda bir polis tarafından itile kakıla bir ekip otosuna doğru sürüklendiğimi fark ettim.

Yürü ulan, diyordu bana bu "kibar" ve minyon polis..

Kabalığa hiç gelemem. **Bakın memur bey bana ulan demeyin ve gereksiz şiddet kullanmayın. Geliyorum işte...**

Yine yürü ulan, konuşma fazla deyince, memur bey siz hiç aile terbiyesi almadınız mı, diye sordum masum bir merakla , ama soruma yanıt alamadan kendimi polis otobüsünün içinde buldum.

Otobüsün içi dışardan daha kötüydü. Öğrenciler polislere ağır hakaretler ediyor bunun üzerine polisler de öfkeden çıldırmış bir vaziyette coplan ya da tekme tokat güzelleyorlardı...Bir ara öğrencilere polislerin arasına girip: **Yapmayın, etmeyin, vurmayın, yazıktır**, gibi şeyler söyledimse bile pek değişen bir şey olmadı. Fazladan iki üç cop kafama yedim sadece...

Bakın dünyayı değiştiremiyorum, ben çantamdaki kitabı okumaya başlayayım, dedim. Ama anlamam ne mümkün. Zaten oldukça zor bir kitap.

Bu sırada arkalarda oturan öğrencilerden biri yanıma gelip: **Cezmi abi, defalarca gözaltına alındım, ama gözaltında roman okuyan ilk sana rastlıyorum, aşk olsun be abi ne kadar soğukkanlısın...**

Soğukkanlılıktan değil be dostum, korkumdan ve çaresizlikten okuyorum... Hem siz de biraz sakin olun, birinizin kafası kırılmadan buradan bir gidebilsek çok iyi olacak.Baksana polisler çıldırmış vaziyette..

Çıldıran polisler arasında en çok dikkatimi çeken iri yarı bir kadın polisti. Otobüsün kapısından içeri her girenin kafasına spor olsun diye durmadan cop indiriyordu... Kadınlara şiddeti yakıştıramıyordum. Ama o üniformanın içinde kadın erkek aynını kayboluyordu sanıyorum,,.

Bir ara oturduğum koltuğun önünde bir kitap gözüme çarptı: **Yüreğinin Götürdüğü Yere Git. Susanna Tamaro**...Yüreğimizin değil, polisin zorla götüreceği yere gidecektik bu güneşli Pazar günü... Sabah kalktığımda neye niyetlenmiştim oysa... **John Lennon**'un güzel bir sözü aklıma gelmişti o an: **Hayat siz planlar yaparken olanlardır**...

Elindeki terlemiş copuyla başımda dikilen kadın polis hışımla çekip aldı yüreğinin götürdüğü yeri: **Bırak onu, benim o, kim onu oku dedi sana**...

Neye uğradığımı şaşırmıştım, ama çabuk toparladım kendimi:**Hem böyle hümanist değerlerden bahseden böyle bir kitabı okuyorsunuz, hem de durmadan insanların kalasına copla vuruyorsunuz, bu bir çelişki olmuyor mu**, diye sormuş bulundum.....

Kadın polis bir elinde kitaba bakıp, öbür elindeki copuyla yanımdaki öğrencinin kafasına vururken: **ben hem okurum, hem döverim, sana ne,** demesin mi...

Gözaltında kitap okumaktan çok daha ilginç ve sıradışı bir durumdu bu...Ve sözün bittiği andı üstelik...

Otobüsümüz hınca hınç dolmuş **Vatan Caddesi**'ndeki **Emniyet Müdürlüğü**'ne doğru yola koyulmuştuk ki otobüsün ön kapısına biri vurup duruyordu: **Beni de alın, beni de, arkadaşlarımdan beni ayırmayın, bensiz gidemezsiniz**...

Pencereden, kim bu gözaltına alınma meraklısı diye baktım ki, bizim müzisyen **Ferhat Tunç** değil miymiş bu.

Polisler de hemen tanımışlardı onu: **Ferhat bey şu an yer yok burada, siz arkadaki otobüsle gelin...**

Ferhat; arkadaki otobüste de yer yokmuş, beni buraya gönderdiler, lütfen kapıyı açın, diye ısrar edince otobüsü kullanan polisin şöyle dediğini hatırlıyorum **Ferhat bey, artık bir daha ki eylemde alırız sizi, şu an inanın yapacak bir şey yok**...

Ferhat yılmıyordu:Arabamla gelsem olur mu?

Polis gaza basarken çaresizlik içinde :**Siz nasıl isterseniz**, deyip yola koyuldu..

Emniyetin giriş kapısında kimlik yoklamalarımız yapıp ,saat, kemer, para gibi özel eşyalarımıza zabıt tutup el koyduktan sonra öğrencileri alt kattaki hücrelere sanatçı, aydın, sendikacı ve parti yöneticilerini de en üst kattaki bir salona çıkardılar... Ve böylece uzun bir bek-

30-31 EKİM CUMARTESİ-PAZA

TÜYAP 25 Uluslararası İstanbul Fuarları International Istanbul Fairs
Türkiye Yayıncılar Birliği Turkish Publishers Association
23. İstanbul Kitap Fuarı
23rd İSTANBUL BOOK FAIR
23 - 31 Ekim/October 2004

KİTAP, ALBÜM, POSTER, TİŞÖRT, BARDA
DEFTER, DON, ÇAKMAK, MAGNET, ROZ

Akşamsefası

guverfeyhan@hotmail.com

Bayık Gülü

Feyhan Güver

eci başlamıştı...
dakilerin çoğu birbirini tanıyor-
ı hepsi değişik zamanlardaki dan derin dostluklar geliştir-
...
k kimler var diye etrafıma göz yanıma esmer, zayıf ve son iddi ifadeli bir adam gelip otur-
ni arkadaş, sağlığınız düzeldi **arınızı düzenli alıyor musu-**
e sorunca afalladım.
nlıkla sordum: **Siz benim has-umu nereden biliyorsunuz?**
i bey, hani zatürre olmuştu-e ben bakmıştım, ne çabuk **ız?**
Tanırım dedim, evet oydu, Ça-**aköltesi**'ndeki doktorum. Bana eği geçmişti. Onu hastanede az önlükle gördüğüm için tanı-ştım...
un hocam dedim, **iyiyim sa-ilaçlarımı düzenli olarak kul-m... İyi de hocam siz burada rsunuz**, diye sordum mahcup kla...
Sağlık Emekçileri Sendikası ım. Öğrenci arkadaşlar ba-lantısına beni çağırmışlar-da buradayız işte..
bir rahatlık duygusu dolmuştu Ve sonra da bu dünyada dok-birlikte gözaltına alınan kaç rdır, diye sordum kendime...
atler ilerdikçe sigaralarımız tü-başlamıştı.. Başta birbirine gö-lığıyla sigara ikram edenler ya-aş bu konuda cimrileşmeye, azalan sigaralarını gizli cebleine saklamaya başlamışlardı...işin kötüsü akşam olmuş bir bardak çay bile içememiştik. Açlık duygusundan çok sigara ve çayın yokluğu daha fazla acı veriyordu... Hava kararmaya başlamış ve henüz ne zaman nöbetçi mahkemeye çıkarılacağımız belli olmamıştı. Dışarıdaysa gazeteci, televizyoncu ve avukatlardan oluşan bir ordu bizi bekliyordu...

Sonunda arkadaşlardan birinden bir sigara buldum. Şimdi bir bardak çay olsaydı ne harika olurdu, diye düşünürken yan odada dosya yazan bir polis, küçük tüpünde bize çay yapmış getiriyordu... Serap görüyorum sandım...Sigaramı heyecanla yakıp polisin tuttuğu tepsiye doğru yönelip, mucizenin gerçek olup olmadığını tam anlamaya çalışırken, bir parti liderinin uyarısıyla irkildim: **Oligarşinin çayını içmiyoruz arkadaşlar!..**

Olur muydu bu, yapılır mıydı şimdi: **Arkadaşım ne alakası var, Allah'ın Rize çayı bu**, diyebildim ancak...

Herkes bir an duraklamış, yanlış bir şey yapmamak için birbirini kollamaya başlamıştı.

Polis memuru şaşkın, elinde çay dolu tepsi:**Arkadaşlar inanın oligarşinin çayı değil, kendi elleri'mle yaptım...**

Saatime baktım, pazar günü bitmiş, pazartesi başlamıştı...Yeni bir güne oligarşinin çayını içerek girmiştim. Belki de polis haklıdır, gerçekten çayları kendi elleriyle yapmıştır... Günahı onun boynuna!..

cezmier@leman.com.tr

Beni Sende Arattır Şimdi adlı kitabım çok yakında **Gendaş Yayıncılık**'tan çıkacak.
TÜYAP: 29 Ekim Cuma günü saat 15:00-20:00 arası **Gendaş Yayınları** standındayım.
5 Kasım Cuma günü saat 14:00-16:00 arası **Avcılar**'daki **Marpuç Kale**'deyim... Adres: Ambarlı Mah. Plaj Yo-lu No:5/2... Tel: 0212 590 82 19
6 Kasım Cuma günü saat 18:00-22:00 arası İzmir Şifir Cafe'deyim... Adres: Pasaport. 1346 Sok.
7 Kasım cumartesi günü saat 14:00-16:00 arası Kemeraltı Pirinç Center Kültür Merkezi'ndeyim...
Bağcılar. 21 Kasım Pazar günü saat 15:00-18:00 arası Mehtaklı Kitabevi'ndeyim... Sancaktepe Mah. 2. Bağcılar Tel: 0212 435 11 21
24 Kasım Çarşamba günü saat 15:00 - 17:00 arası İnönü Üniversitesi'ndeki ABC Kitabevi'ndeyim.

R İMZA-MUHABBET İÇİN KİTAP FUARINDAYIZ.

TEPSİ, ÇÖP SEPETİ, OKUL ETİKETİ, IVIR ZIVIR, ÇIR ÇIFIT...

Ayrıca fuara özel tişört, bokser, çöp kovasında DAMPİNG, DUMPİNG 5 Milyon Papel

Akşamsefası

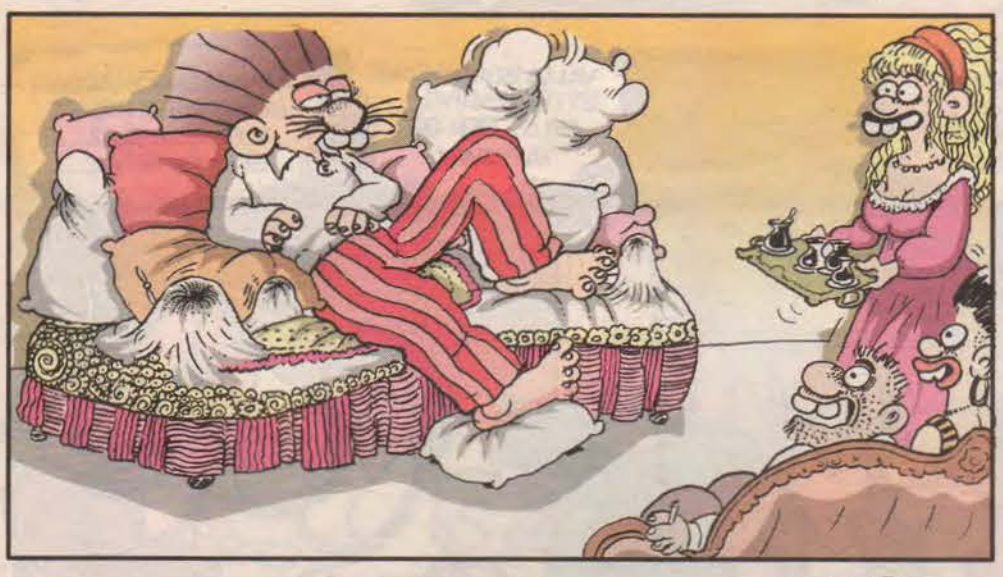
bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

Akşamsefası

AYRINTILAR

METALDAN

Selâm.. Özledim, eskisi gibi yazmayı..Şindiki gibi de yazmayı çok seviyorum ama.. ve niye ayrıca bi açıklama yapıyorum ki bu konuda!? (Açıklama sayılmaz bu. Bi giriş sadece!) E peki o açıklama olmadı mı, parantezin içindeki? (Devam et sen, yok bişiy, tırsma lan! O kadarcık açıklama olur, insanmık hâli!) İyi; bi açıklama da benden öyleyse: 'Bazen bu şekilde yazmayı seviyorum, çünkü saçmalamaktan hoşlanıyorum desem.. adama da gülerler fekat, 'niye saçmalıyon evlâdım, güzel güzel konuşsana!' derler. Herkes bişey diyo. Diycek tabii! Ben de diyom ki.. Yok, "yom" diyemiyom artık pek. Aa, dedin işte! Fekat o bi kere. Genelde 'yom' demiyorum, 'rum'la b'rniyom. Ee, gene dedim?! Demek ki 'demiycem' demekle olmuyo bu iş, demiyceksin hiç, o zaman kesin olcak! Tamam demiyom.. Aa, ama!.. Valtaa istem'yerek.. İstemem, yan cebime koy de mi? Uyanık!

SEVERİM: Püsküllü paspasla yerleri silerken, terlikle bastım yerler su lekesi olunca geri geri gidip oraları da tekrar silmeyi, ama bu sefer de temizlenmiş başka yerlere basmayı, biraz daa kıyıya köşeye, tuhaf yerlere kaçmayı, orayı da bi daa silmeyi, ve nihayet bu saçma karmaşanın ardından, hiç bi iz felan bırakmadığıma inandım o aanı... Pide daa pahalı olduu için genelde pide almazken, dönüşte geç saatte bakkala girdiimde, ekmek bitip sadece pide kalması sebebiyle, zaten tadını da sevdiimden ama bi mecburiyetten pide aldım akşamlan... Yürürken, veya otururken, aklıma çok nefis 'severim' ayrıntıları geldiinde, yok ben bunnan yazmıyım, değerli birer malzeme sayılırlar, hemen harcamıyım, oteki diğer şeylere saklıyım diye düşünürken, ama şindi yazsaydım da güzel olurdu diye aklımdan geçirmeyi, fekat bi yere not filan da almadığımdan, sadece öylesine tuhaf bi hüzünne düşünürken, kafamda sanki çok önemli ve esrarangiz şeylermiş gibi değerlennin bir anda tavana vurduu ve beni garip bi hayâl âlemine sürükledii anlan... Kapattığım şemsiyeyi, şemsiyenin bi ucundan sarkan, orada sabit duran çıtçıtlı kuşakla sardıımda, şemsiye kumaşını iyice helezonumsu döndüremediimden heralde, şemsiyeyi buruşuk gibi yaptımı sanarken, 'ama zaten buruşuk olacaktı, başka nası olucaktı ki dönderince' şeklindeki basit bi bilgiyle raatlayıp, az bi helezonumsuluğa katlanmayı... Birşey için sebep anyorken, o sebebin güzel bir 'bahane'yle açığa çıkması için tüm hayâl ve fizik gücümü sarfetmeyi, fekat bahaneden de öte saçmalayıp 'gerekliliğin' ve 'ihtiyacın' yeterliliğini inkar etmemek için de, aynı zamanda tüm dikkatimi ve âhlak enerlimin yüzde doksanını harcadım plân proje anlarını... Oda kapısı kollarındaki, kolu yuvaya bağlı tutan küçük çivinin ayarını değiştirip, bi çentik felan ileri almayı... İzmariti, yolda yürürken, kocaman dev çöp kontenyırlarının bin'nin, azıcık aralık kapağından içeri fırlatmayı...

PSİKOAYRINTI: Kanapede oturuyordu. Yüzü bi tuhaftı; mutluymuş gibi arasıra camdan dışarıya keyifle göz atıyor, sonra derin düşüncelere dalıyordu gene.. Dr. Semih, 'iyi'leşemedin mi daha' diye sormak istedi ona. Hem, onun doktoru sayılmazdı pek, garip fakat arkadaşça bi soru olurdu bu; hem de artık, iyileşmek, düzelmek, devam etmek, yaşamı sürdürmek gibi şeyler, bundan sonra sadece onun karar verebileceği konulardı. Tabii, gene de bu şekilde sorulamazdı, böyle durumlar için bâzı klişe sorular vardı. "Nasılsın?" dedi, Dr. Semih.. Kanapede yan dönüp (bu onun yeni keşfettiği oturma biçimiydi: Bakire kızlar gibi namuslu ve gergin, demiştim.): "İyiyim," diye cevapladı. "Ama neden bu soruyu sordun?." Dr.Semih, "Ne söylemeliydim?" dedi.. Oturuşunu bir anda değiştirip, sansar pozisyonuna geçti: "Ne söylersen söyle, inandırıcı gelmiyor!." Dr.Semih, büyük bir zorlanmayla karşılaşacağını anlamıştı. Aslına bakılırsa, aynı şeyleri tekrar yaşamayı da istemiyordu. Bu düşünceleriyle meşgulken, ağzından farkında olmadan gene aynı şey çıktı: "Ne söyliyim ki?." Gülmeye başladı o birdenbire! "Komik ve zavallı göründüğünün farkındasın dill mi?." Dr. Semih ötkelenmişti: "Çok acımasızsın! Sana yardımcı olmaktan başka birşey yapmıyorum halbuki.." "Aptal," dedi o. "Bana kimse yardım edemez! Fiem, istemem de! İstemediğimden değil, İsteyemem! Yani yeterince isteyebilme teknik kapasitesine sahip değilim. İstemeyi istemiyorum da denilebilir! Bunları kafaya bile takmıyorum. O yüzden boşuna kendini yorma.," Doktor Semih, onun bu ardısıra gelen dikkatlice sözleri arasında, belki araya bir düzgün yorum da kendisinin sıkıştırabileceğini, böylelikle bi parça yardımda bulunacağını düşündü. Ama bu düşüncenin mutluluğu yüzüne öyle yansımıştı ki, "Boşver, hiç söyleme!" dedi o. "Ne yapalım peki?" dedi Dr.Semih, hâyal kırıklığıyla. "İşte! Bunu seviyorum. Üzgün, hayâl kırıklığı dolu bir ifade ve tonla konuş benimle! Hayâl kırıklı yaşayanları severim. Hep böyle konuş. Yapabilirsen.." "Yapamam," dedi Dr.Semih: "Başanlı bir pskiyatrım, güzel ve anlayışlı bir kanm, iyi bir gelinim, küçük sevimli bir kızım var.." Mutfaktaki dolaba yürüdü o. "Dondurma yok mu?" diye seslendi içeriden. "Kış mevsimindeyiz," dedi Dr.Semih, "almıyorum artık!." Takırtılar üzerine içeri gitti o da: Kafasını, neredeyse büro tipi dolabın içine sokmuş raflarla oynuyordu. "Şu raf eğik duruyor," dedi, "Yanlış bölmeye takılmış.. Kızın, kaç yaşında?." "Üç," dedi Dr.Semih... "Allah bağışlasın," deyip, kafasını dolaptan çıkardı. Cam rafı, bir üst bölmeye almıştı..

HOŞSES: Tül perdeyi hızla çekince çıkan, 'Şrrrrrr! sesini...Parkın içinden geçerken, yapraklann arasındaki kırık bir kuru dala bastımda duyduum sesi... Ampulu taktıktan sonra, koridordaki otomatik sigortaya uzanıp, ittirdiimde, ışıkla beraber gelen sesi.. Sözlükte, arama işlemini bitirdiimde, kalın sözlüü hızla ve aniden kapattımda çıkan tok sesi... Sahur davulcusunun, iki sokak felan arkadan, uzaktan hoş gelen sesini... Koli bandını hızla çektiimde, Cnieeyyyk! şeklinde feryat eden tiz ve güçlü sesi... 'Madırn Tolking' grubunun biçok şarkısının girişindeki, âni ve otomatik (efektini yapamıycam) tuhaf davul atıklan seslerini... Heyecanlandım bazı anlarda (Zimbable ile bi ilgisi olduunu sanmıyorum) Zubamble! demeyi... Çeşitli şekillerde, 'dup dup!, 'lak lak!, dubaa, duba! diye ifade edilebilen, belli bi pozisyonda et'in öbür et'e çarpma sesini... Işıklarda'ki börekçiye oturduumda, oraya sabit dekore edilmiş gibi gözüktüü halde, kocaman masayı az önüme doğru çektiimde çıkan sesi... Kızgın ve manyak yağın sakinleştii, artık tek tük cısırtılar çıkardı aanı.. Bacağımı, içindeki astan bozulmuş eşofmanımdan zorla ittirdiimde, nihayet ayağımın dışarı çıktının habercisi, o küçük 'Flop! sesini...

POTBURİ: İki tane paspas vardı; makinede yıkaması için Annem'lere götürdüm. Pantolondan ve göyneklerden daha fazla önemsedim nedense. Telefon açıp açıp, 'paspaslar yıkandı mı' dedim anneme! 'Yarın atıcam makineye' dedi, üzüldüm. Alla allaa?!.. Çeşitli mekan ve sokaklarda, sekiz tane nefis kedi gördüm. Her birinin önünde üç dakka dikilip, 'alıp beslesem mi acaba' diye düşündüm. Tekrar cesaret edemedim fekat. Bi tanesi, uzattım parmağıma bıslad. Öle yandan, yıldız pasajındaki, çok yemek yiyo diye ağzı plastikle kapatılan köpek de, ben geçerken aniden hırladı, üzerime geldi. Hiç tırsmamış gibi yapmayı gayet iyi becerebildim... Rönesans, Dire Straits, Jan Mişel 'ekinoks' siidilerim durduk yerde bozuldu. Lavuk, aadi yeşil siidiler hep! Mp3'lerinden birer kopya daha yaratmalı 'John Fante' okudum, pek beğenmedim. Ne biliyim, Bukovski öyle abartmıştı ki o'nu, gaza gelip aldık. Bi tadı var elbet ama, olağanüstü değil... Hollandalı yazar Matthijs Boxel'in 'Salaklık Ansiklopedisi' isimli kitabını bitirdim. Değişik 'nasreddin hoca' fıkraları da vardı içinde, hiç fena değildi kitap... İntemette porno sitelere girip çıkarkene, ben 'oaaah, üüh, ouuh' derken, farkına bile varmadan 'seksenbindörtyüzkırkdokuz' tane firüs bulaştı elime yüzüme! Dostlar, arkadaşlar gelip düzeltti findowsu!.. Haftasonu Milliyet, Birgün, Vakit'i aldıımda, ansiklopedi gibi, toplam bi ton ek yığdı kucaama bakkal! Ekleri okumaya çekiniyorum. Gereksiz en ufak bir bilgi bile beynimi bırsıtıyor, yoruluyorum! Ekleri bakkala bıraktım, çıktım... Terliklerimi yıkadım geçen gün. Fekat kurumak bilmediler be! Üç gün boyunca çıplak ayak gezdim evde. Gidip gelip kontrol ettim: bi nebze kurumamışlar. Sünger gibi çekmiş suyu! Bi daa kesinlikle yıkamam... Bi tane, pastaanede, bi tane de başka bi videocuda, iki kız çıktı karşıma. Hankisiyle platoniğe gireyim diye, bi karar veremedim hemencik. Düşüncelerimde yoğunlaşmaya, sağlıklı hareket etmeye çalışıyom elbet!.. Hemen iyi günler diliyorum!. Yom!

Dumansuyu

Canlandırma

Ender Özkanraman
enderoz@leman.com.tr

İstanbul'da Eminönü Cami önü; Güvercinlerin orası!..
SENİN GİBİYDİ... ŞÖYLE HAFİF TOPLU-YUVARLAK SURATLI...
BABAMDI O AMCA, ÇALIŞMIYO ARTIK; YERİNE BEN BAKIYO-RUM...
BUYUR!.. FOTOĞRAF MI LAZIM?..
YOK KURBAN! BEN BU RESMİ GÖSTERTECEKTİM KENDİSİNE!..

AMA?!! BURADA GÖ-RÜNTÜ FALAN YOK; SİLİNMİŞ!
HAH!.. BEN DE ONU DİYORUM İŞTE... SİLİNDİ GİTTİ!..

30 SENE OLDU DİYORSUN- BELKİ DE FO-TOĞRAFI BAŞKA BİRİSİ ÇEKMİŞTİR?..
O ZAMAN ÜÇ-BEŞ GÜ-VERCİN İLA BABANDAN BAŞKA KİMSE YOKTU BURADA; VAR MIYDI?
...

YOKTU AMCA-HAKLISIN! O ZAMAN BEN BİLE YOKTUM HAYATTA...
BEN DE! EHE-HE...

EN İYİSİ BEN SİZİ BABAMA GÖTÜRE-YİM-YÜRÜYÜN!

MM.. EVET; KARTI DOKUSUN-DAN HATIRLADIM.. O YILLAR-DA POLORAID-ŞIPŞAK MALLA-RIN BİÇOĞU BAYAT ÇIKIYOR-DU-BU DA ONLARDAN BİRİSİ!..
VAY BE-H!! O ZAMANLARI HATIRLATTI-NIZ BANA!

SÖZ"NÜ DE UNUTMADIN İNŞALLAH!.. O ZAMAN RESME BİŞEY OLURSA GEL DEMİŞ-TİN... GELDİM!..
SÖZ NA-MUSTUR!..

GİDELİM O ZAMAN!
HADİ!!!

İYİ HATIR-LIYORUM SABAHTI...
VAN'DAN GELDİĞİ-Nİ SÖYLEMİŞTİN... İS-TANBUL'U İLK DEFA O GÜN...
„GEZECEKTİN VE GÜVER-CİNLERE YEM ATARKEN BEN DE SENİN FOTOĞRA-FINI ÇEKE-CEKTİM!

YAPILI BİR GÖRÜNTÜN VAR-DI... SİYAH SAÇLARIN ALNI-NIN YARISINI GİZLEDİĞİ İÇİN KAŞLARININ SA-DECE BİRİNİ GÖREBİLİ-YORDUM!..

GÖZLERİN HİÇBİŞEYİ KAÇIRMAK İSTEMİYORMUŞ GİBİ SÜREKLİ DÖ-NÜYORDU... HEYECANLIYDIN... BURNUNU, AĞZINI, ELLERİNİ SA-RARI TİTREME BİR TEK ŞIPŞAK MAKİNANIN İÇİN-DE FARKEDİ-LİYORDU...

BARDAĞIN İÇİNDEKİ YEMLERİ NEREYE-NASIL DÖKECEĞİNİ HESAPLAR-KEN... BEN GÜVERCİN-LERE SES-LENDİM!

„VE O ANDA BEN DEKLAN-ŞÖRE BAS-TIM!..

BABA?!! YAPMA ALLAHIN SEVERSEN YANIMA GEL!..
SEN GEL!

HEPSİ BİRDEN HAVALANINCA IRKILDIN!.. ONLARIN KANAT ÇIRPIŞLARI SENİ BAŞKA BİR HAVAYA SOK-TU SANKİ...

BENİ, YANİ O ANDA FOTOĞRAFINI ÇEKE-CEK OLAN ADAMI UNUTMUŞ GİBİY-DİN...

ETRAFINA KUŞLAR DOLU-ŞUNCA YEMLERİ YAVAŞ YAVAŞ SERPMEYE BAŞLADIN...

Bikri

Akşamsefası

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM

UMUMİ İSTEK ÜZERİNE NOSTALJİ HESABI...

AZINLIK BİZİ BOZAR AĞBİ

Nihat Genç

Fikir mikir yazılanyla sizi çok yorduğumun farkındayım ama ne yapalım dersimizi de çalışmak zorundayız. Batının geliştirdiği bir yığın kavram önümüzde, hangisi neye yarar bildiğimiz yok. İnsan hakları, ulus devlet, yurttaşlık, azınlıklar, bir yığın kavram! Jennifer Jackson Preece imzalı Ulusal Azınlıklar ve Avrupa Ulus-Devlet Sistemi adlı kitap imdadıma yetişti. Öteden beri batının geliştirdiği bu kavramların yalan olduğuna inanan piskopat bir kardeşinizim. Bu kavramlar her dönemde değişir. Her dönemde başka amaçla kullanılır.

İşte gördünüz Kopenhag Kriterlerini, insan hakları tarifini, bireyin seyahat, ifade, seçme, mülk edinme, siyaset vb. gibi haklarla ifade ederken, kavram 1989'dan sonra birden genişleyip (anlam değiştirip), bireyin kendi dilinde kültüründe eğitim, okul kurma gibi ifadeleri de içine almaya başladı. Yani "insan hakları" kavramı ne oldu da birden "azınlık haklarına" dönüştü.

Kendi dilinde eğitim, okul, vb. gibi haklar azınlık kavramının içine girer. Neden insan haklarının içine girmeye başladı. Ne zaman girmeye başladı. Çünkü Soğuk Savaş'la Sovyetler ve Balkanlar çözüldü, duruma göre vaziyet alındı. Oysa II.Dünya savaşı bitiminde "azınlık" kavramına tövbe demiş andlaşma metinlerine almaz olmuşlardı.

Bu kavramlara/taifelere ne oluyor? Bunları hangi dönemlerde kimler sık sık geliştiriyor, değiştiriyor, yorumluyor?

Mesela I.Cihan harbi sonrası ulus devletler batı tarafından sınırlar çizilip kurulunca birden "yurttaş" kavramı moda oluyor. Laz, Ermeni, Macar, Alman denilmemeye başlanıyor. Yurttaşın Laz, Alman, Sırp oluşuyla hiç ilgilenmiyorlar. Çünkü Lozan'dan sonra dünya değişiyor, artık "azınlık" diyerek ulus devletlerin huzurunu bozmamak lazım...

Oysa Lozan'a gelene kadar kimse yurttaş demiyor, azınlık diyor. Dayatılan, bireylerin milli ve dini kimlikleri, yani, ayrıcalıklarına vurguydu.

Batı neden sık sık bu kavramlarla oynar. İnsan hakları kavramının tarihi seyri nedir? Birey hakları ne zaman modalaştı, öne fırladı... Bu kavramların tarihi seyirlerine baktıkça, batının hukuk düzeninin, vaziyete göre dansöz gibi kıvırdığını görüp, gülmekten kırılırız...

Yıllardır manşetlerimizde bu haklar bu andlaşmalar, artık bu kavramların kökü nedir bilelim.

Mesela, size bir soru, batı ne zaman "milli haklardan" "etnik haklardan" söz eder? Artık ezbere söyleyebiliriz, ne zaman kanştırılacak ülke, çözülecek imparatorluk varsa o zaman...

Mesela, II. Dünya savaşından beri insan hakları/bireyin hakları diye diye gelen batının andlaşma metinleri, 1989'da Sovyetler çözülünce birden ağız değiştirip "azınlık" kelimesine yine yoğunlaşmaya başlar. Hayırdır, ne oldu? Ne olacak, Balkan ve Sovyet coğrafyasında bir takım "etnikler" ortaya fırladı... Hani hepsi insandı, bireydi, hayrola, birden niye ağız değiştirdin? Ne olacak sofraya yine yağlı parçalar düştü, o yüzden...

Hadi başlayalım. İnsan hakları, bireyin hakları, egemen ulusun hakları, bunlar nedir? Hangi andlaşmalar, hangi dönemlerde batı bu kavramları nasıl yorumlar?

Batı bunları her dönem kendi menfaatine göre yorumlar. Küçük bir ipucu verelim, batı kendi sınırlarını çizmiş rahatlamışsa birey, insan hakları der. Batının muhataplarını çözülüyorsa, etnik haklar, milli, dini haklar demeye başlar.

Şimdi dönem dönem bakalım.

I. Dönem, I. Dünya savaşının sonuna Lozan'a kadar: Bu dönem "azınlık haklarının" dönemidir, moda, azınlık savaşı vermek ve andlaşma metinlerine "azınlıkları" getirmektir.

I.Dünya savaşında Türk (Osmanlı) ve Alman (Avusturya-Macaristan) imparatorlukları çözüldü. Osmanlı'dan örnek verelim. Hem batıda hem doğuda "azınlık" diye bir kavram henüz yoktu. Gayrimüslim denirdi. Osmanlı Balkan coğrafyasında zayıfladıkça oradaki halkların dini istekleri birden renk değiştirdi, milli isteklerine dönüştü. Hem Karlofça hem Küçük Kaynarca'da önümüze "dini istekler" getirilmişti. Dayatılan "gayrimüslim" sorunuydu. Muhataplarımız henüz cemaatlerdi,..

19. yüzyılda bu kavramları değiştirecek iki büyük felsefi gelişim oldu. Birincisi Amerika'nın kuruluş bildirgesi insan Hakları Beyannamesi her insanın doğal haklarından, doğuştan gelen haklarından söz eder. Fransız ihtilali de, ulus devlet ve birey ve hukuk kavramlarının gelişmesine işaret eder.

Yani, gayrimüslimler, biz ikinci sınıf insanlar değiliz, sadece dini haklarımızı değil, kültürümüzü, dilimizi, tarihimizi ve hatta coğrafyamızı isterse, demeye başlar.

Osmanlı Tanzimat'tan başlayarak 1908 Meşrutiyet'e kadar bu milli, dili, kültür ve okul haklarını bol keseden verdi. Öyle ki bu okullar artık ajan yetiştiren askeri okullara döndü. Ancak Osmanlı bu hakları verirken gayrimüslim hakları olduğunu düşünüyordu. Zaten kendi siyasi geleneğinde gayrimüslimlere karşı dünyada eşine rastlanmaz bir hoşgörü geleneği "devlet geleneği" yani siyasi düşünce olarak vardı.

İşte bu dönemde, gayrimüslim hakları, birden eğitim, okul gibi haklarla anlam geliştirip "azınlık" haklarına dönüştü. Dini haklarının yanına "milli hakları" eklendi, yani, cemaatten uluslaşmaya doğru geçildi...

Egemen bir ulusun içinde yaşayan gayrimüslimler elli yıl gibi kısa sürede baskı ve dayatmalarla ulus içinde ulus oldular.

Gariban Osmanlı aydınları da henüz ayılmış değildi, "ne güzel hepimiz yurttaş olacağız, eşitlik, kardeşlik olacak" diye düğün bayram yaptı, bu büyük düğünün adı: Meşrutiyet'tir. Meşrutiyet'ten beş/altı sene sonra Osmanlı diye birşeyin ortada kalmadığı acıyla farkettiler.

Gayrimüslimlere verilen milli, etnik, dil, kültürel, okul açma gibi haklarla batılı devletler gayrimüslimlerden bir "ulus" diye bahsetmeye çoktan başladı... Onlar artık gayrimüslim cemaati değil, bir tarihleri, coğrafya ve sınır iddiaları olan bir büyük halkı...

Ve batının andlaşma masalarına "halkların kendi kendini yönetmesi" felsefesi gelmeye başladı... I.Dünya savaşı biterken Lozan'ın felsefesi işte bu kendi kendini yönetim anlayışıdır.

Böylelikle hem Alman hem Osmanlı parçalara ayrılmış, bu topraklar içinde bambaşka uluslar kurulmuş, sınırlar çizilmişti...

İyice anlamak için birinci dönemin özetini verelim... Azınlık yoktu, gayrimüslimler vardı. Hızla milli, kültür dil haklarıyla okullarını açtılar ve uluslaştılar. Bir zaman sonra "ulusal" talepleriyle sınırlarını çizmeye başladılar...

Birinci dönemin özelliği: "Azınlık hakları" modadır. Batılı ülkeler "azınlık" dayatması yapar. Azınlıklar ve kendi kendini yönetime genel geçer felsefedir. Nokta.

Bir küçük örnek verirsek, Lozan'a kadar yahudiler ikinci sınıf vatandaş, yani "azınlık" yerine geçiyordu, ancak I.Cihan harbi sonu Filistin'e yerleştirildi, uluslaşmaya başladılar.

Lozan'ı inşa eden dünyanın üst siyasi kurumu: Milletler Cemiyeti'ydi. Milletler Cemiyeti'nin felsefesini Amerika Başkanı Vinston'un prensipleri ilan etmişti: "self/determinasyon" yani, halkların kendini yönetmesi. Almanya ve Osmanlı çözülünce bir yığın yeni sınır çizildi ve ortada kalan nüfuslar Türk-Yunan nüfus mübadelesi anlaşması gibi bir yerden bir yere taşındılar!. Buna rağmen sınırlar içinde başka etnik gruplar kaldı... Mesela, Macaristan'da, Romanya'da, Polonya'da, daha doğrusu Avrupa'da birçok devlet içine yayılmış Almanlar kaldı..

Şimdi ikinci döneme geçelim.

İkinci dönemin felsefesi: Ulus Devletlerin Egemenliğine saygıdır. Oysa bu dönemde onlarca azınlık nüfus ayaklanmış, hak iddia etmiş, ancak Milletler Cemiyeti azınlıkların yüzüne bakmamıştır. Sebebi, her azınlığın taleplerini ciddiye alınırsa Avrupa topraklarında tek bir ulusun haritasını çizmek mümkün olmayacaktı. Mesela Balkan coğrafyası. Mesela Hırvatlar mı İtalyan toprağında, İtalyanlar mı Hırvat toprağında.

Peki ulus devletler "azınlık" sorununu bu dönemde nasıl çözecek. Sorun basit, yeni kavramımız: Yurttaşlıktır!..

Ulus devlet içinde yaşayanlar artık "azınlık" olarak, yani, Alman, Leh, Sırp olarak tanımlanmayacak hepsi "yurttaş" başlığı altında değerlendirilecek.

Düne kadar azınlıkların asimilasyonundan bahseden Milletler Cemiyeti bu sefer "asimile" kelimesini yumuşatmış ve yurttaşlık başlığıyla "eritilmesine" gözyummuştur.

Ayrıca bu dönemde Milletler Cemiyeti Ulus Devletleri kutsadığı için, sert ulus devletten ortaya çıktı, Türkiye dahi, bu dönemde Dersim'de isyan bastıracak, hem azınlık vakıflarına el koyacak hem Varlık Vergisi'ni dayatacak ama uluslararası arenada bugünkü ağırlığıyla gündeme getirilmeyecektir. Çünkü bu dönem "yurttaşlık" dönemidir, ulus devletlerin şımartılması çağıdır!..

Bir yüzyıl "azınlık" diye direten batılı devletler bu azınlıklar Lozan'dan sonra daha çok hak talep ettiği halde neden gündeme taşımamışlar. Sorun basittir, azınlıklardan bahsedecek olsa kendi kurduğu haritalar işe yaramayacak. Hem Alman ve hem de Osmanlı'dan bir yığın yağlı parça koparılmış, bu parçaların ulus devletlerce sindirilmesi beklenmiştir.

Bu ikinci dönem, II.Dünya savaşına kadar sürer. Burada tanıdığımız en ilginç kavramı tekrar edelim: Yurttaşlık. Bu şu demek, artık, Alman, Sırp, Leh, Laz demiyoruz. Hepsini vatandaşlık içinde eritiyoruz. Yani bir Alman, ben Almanım, dilimi, coğrafyamı istiyorum dediğinde, ona sen Alman değilsin, sen önce yurttaşsın, sonra Alman.. Egemen devletine saygılı ol!..

Yani, azınlık sorunu batılıların sorunu olmaya başlayınca, "egemen devlet"e azınlıkları sindirme hakkı tanınmıştır...

Buradaki püştlüğü şüphesiz farkediyoruz, Lozan öncesine kadar azınlıklar kutsalken, azınlıklar için savaş ilan edilirken, andlaşmalara hep azınlık dayatmaları yazılırken, Lozan'dan sonra azınlık kavramı yerine "yurttaşlık" geçiniliyor ve Ulus Devletler kutsanmaya başlıyor...

Ulus Devletleri rahat ettirmek için asimile kavramı bile anlam değiştiriyor, yurttaşlık içinde eritilmeye çalışılıyor!.. Asimile kelimesi korkunç bir anlam

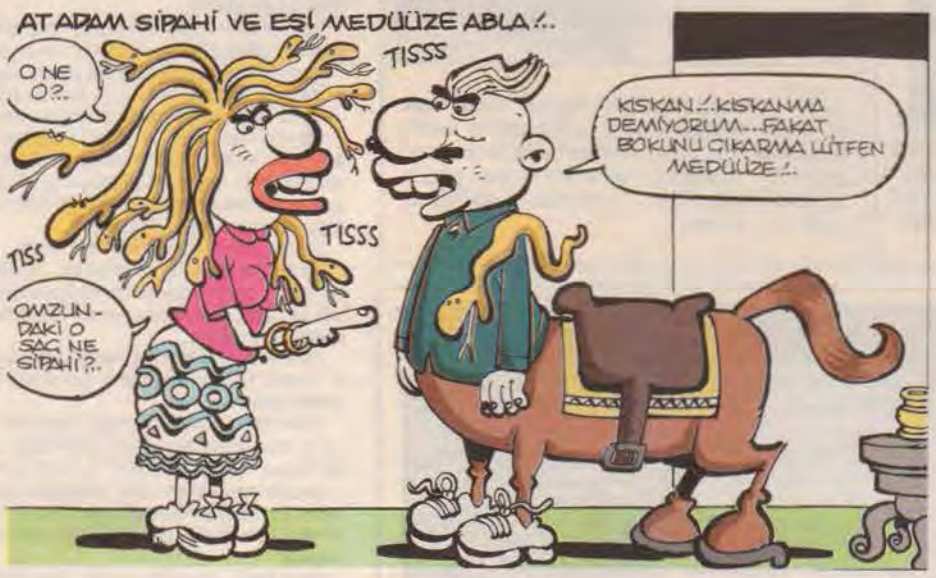
Devamı 14. Sayfada

Akşamsefası

Behiç Pek

ARRIVAAA!

MEHMET ÖZKANOĞLU

mozkanoglu@leman.com.tr

Akşamsefası

AHMET YILMAZ
cemaahmet@leman.com.tr

Cümbür Cemaat

DOKTOR ALADDİN İLE İSPANYA GÜNLERİ

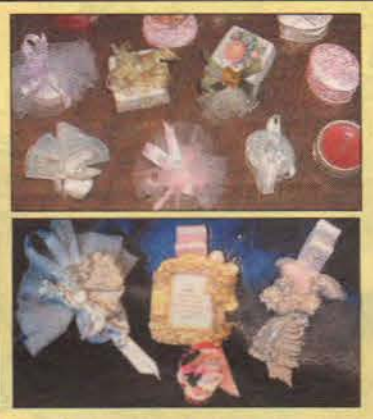
"Endülüs'te Sahur, Morocco'da İftar..."

~~1250~~ DEĞİL ~~1500~~ DEĞİL **1000 Peseta**

1. gün... İstanbul Atatürk Hava alanı dış hatlar gidiş terminali İspanya Hava Yolları gidiş terminali Endülüs konvansiyon önünde rehberimiz Çikilota Nevzat ile buluşma... Check-in ve pasaport kontrol işlemlerinin ardından Endülüs'e hareket...

Otele varış, bavulları kapıdan bırakıp tur rehberimiz Çikilota Nevzat eşliğinde Şakşuka Rikardo'nun düğününe direkt süzülümle gelin ve damatı tebrik ettikten sonra nikah şekerleriyle kahvaltı... Unutmayın ilk gün seferiyiz... Çekinmeden dilediğinizce yeyin...

Sabah kahvaltısından sonra özel halk otobüsüyle Madrid plajı... Nevzat'ın akıllı başmasa üzülmeyin otobüste artık parada geçiyor.. Aldığımız kalorileri ancak plajda yüzerek yakabiliriz... Unutmayın sağlığınız bizim için önemli.

Öğleden sonra rehberimiz Çikilota Nevzat'la Madrid arena'nın A kapısı önünde buluşma... 'Pedro'nun Büfesindeyim' diyerek içeri tek tek süzülüm...

Maçı izledikten sonra boğaya sevabına bir onuz atarak kamyona yükleme ve aynı kamyonla Morrocco mezbahasına varış. Boğanın başında bekleyelim ki temiz çıkartsınlar... Arzu eden biri derisini tuzlatıp sardırabilir... Çekinmeyin orası bizim...

Yine rehberimiz eşliğinde boğayı morrocco iftar çadırında yemekhanesine attıktan sonra iftar çadırında boğadan istifade ızk..

Çadırda mübareğe iki kaşık vurduktan sonra fazla kalmayalım, Morrocco belediye başkanının konuşması gece boyunca bitmiyor, bitemiyor...

Akşam yapılacak domates savaşı festivaline katılım, sahurluk domateslerimizi aldıktan sonra Madrid plajında duş, ve tekrar morrocco ya çadıra dönüş...

Ama ben bu kadar yorgunluktan sonra bir de Madrid'e gidip festival çekemem abi, belediye başkanın geyiğini dinlerim daha iyi... Hem ufkum açılır dersenız, serbest zaman derim ben de... zaman sizin... Ne de olsa belediye başkanından kaçış yok sahurda da ince bir fasıl mutlaka geçiyor... Onun için tadını çıkarın derim ben...

Fiyatlarımıza dahil olan hizmetler...

- İspanya hava yolları gidiş bileti- ekonomi sınıf uçusu
- Madrid halk otobüsü akbil hizmetleri... ● Domates...
- Nihat Kahveci'yle sürpriz tokalaşma...
- Rehberlik hizmetleri...

Akşamsefası

12. Sayfadan Devam

taşırken eritme kelimesine sıcak bakılmaya hatta benimsenmeye başlayıp eritme kelimesi andlaşma metinlerine girmeye başladı...

Oysa Lozan'dan sonra Macaristan'da, Polonya'da, Avusturya'da milyonlarca Alman "asimileye" direniyor, başka egemen devletler içinde erimek istemiyor. İşte Lozan'ın hed'iyesi ulus devletin kutsanmasıdır ve ulus devletin dünyaya bağışı: Hitler'dir.

Hitler Avrupa kıtasına yaymış bütün Almanlar'ı toplayacağını ve her Alman'ın yaşadığı toprağı Almanya yapacağını söyleyerek Polonya'ya girdi...

Azınlık kavramını Osmanlı'ya dayatken "azınlık" kavramı hiç kanşık değildi... Ancak Lozan'dan sonra Avrupa'dakii azınlıklar ortaya çıkınca, Avrupalılar bu "kavramı" izah edemez oldular. Kavramdaki güçlük harita güçlüğüydü, hangi ülkenin hangi etnik grubun hangi dinin yeri yurdu neresi karışıktı. Bu yüzden Avrupalılar "azınlık" kavramını görmezden gelmeye çalıştılar. Çünkü azınlık dediğiniz halklar gelip Milletler Cemiyeti'nin sınırlarını çizdiği devletlerin ağzına sıçıyordu...

Velhasıl, azınlıktan hiç bahsedilmeyen ve yurttaşlığın önde olduğu bu ikinci dönem, II.Dünya savaşıyla sona erdi...

Milletler Cemiyeti'nin yurttaşlık içinde eritme politikaları ve ulus devletleri şırmartma politikaları işe yaramadı. Artık Milletler Cemiyeti gitmiş, II.Dünya savaşından sonra dünya siyasetine hakim kurum Birleşmiş Milletler öne fırlamıştı.

II.Dünya savaşı yeryüzünün en ağır savaşıdır. Avrupa uygarlığı cehenneme döndü, bitti... II.Dünya savaşından sonra iki büyük ders çıkardı Batı... Birincisi azınlıkların ne denli tehlike taşıdığı, ikinci, ulus devletlerin bir bomba gibi infilak etmesi!..

Yani, azınlık deyip büyüttükleri, dil, din, kültür, okulunu kurma gibi milli haklara dayalı bir "uygarlığın" yoluna devam edemeyeceği anlaşıldı...

Ulus devletler ne kadar güçlü olursa olsun azınlıkları sindirmesi, eritmesi, hazmetmesi mümkün değildi? Peki şimdi ne bok yiyeceğiz!..

Azınlıkların ulus devletlerle savaşlarından dünyayı kan gölüne çeviren şeytanlar ortaya fırlamıştı...

Yani, azınlıklar politikasıyla Osmanlı'yı çözerken iyiydi İnsanlıktı, modernlikti, uygarlıktı... Ama şimdi, aynı azınlıklar Avrupa uygarlığının sonunu getirmişti...

Ve şimdi yeni bir dönem yeni bir felsefe başlıyor. Azınlık hakları rafa kaldırıldı. Yurttaşlık modasını yitirdi. Ulus devletler gözden düştü... Peki ne yapalım...

Başka bir kavram, başka bir paradigma, başka bir tarif gelmeli...

İşte III.dönem, yani II.Dünya savaşı sonrasının moda kavramı "İnsan Haklarıdır"... Kökü İnsan Hakları Beyannamesi... Bu insan hakkına göre, haklar bize egemenlerin bir bağışı değil, doğuştan gelen haklardır. Yani, bu hakları bize bağışlama hürriyeti ulus devletin değil. Bu haklar doğuştan vardır ve dünyada her doğan insan bu hakların sahibidir!..

Buyrun, yeni kahramanımız: İnsan hakları...

Yurttaş kavramı siyasi bir kavramdı... Bu kavramın içinde ise "sosyal bir taraf" vardı... İnsan hakları, bireyin haklarıyla tanımlanıyordu. Bakın bireyin haklarına: Her birey, mülk edinme, kendini ifade etme, seçilme, seyahat etme gibi haklarla, tarif ediliyor...

Düne kadar "azınlıkları" yurttaşlık içinde "asimile" etmeyi düşünen batı, şimdi "bireysel haklarla" azınlıkları asimile etmeyi planladı. Birey haklarıyla nasıl asimile olunur.

Şöyle: Her bir bireyin sigortaları, buzdolabı, arabası, evi, hukuku, mutluluğu varsa, onun Alman, Sırp olması önemli değil... Sırplık yardımcı. Evi, arabası, eşit haklar, sigortası olan insan ha Alman olmuş ha Sırp ne farkeder?

Bireyler zenginleşirse "etnik" kimliklerini unutur. Hukuk tüm bireylere aynı hakları verirse "etnik hakların" anlamı kalmaz. Bireyi ayakta tutan ulus devlet ya da kendi tarihi, kimliği, dili değil, bireyin modern sigortaları/zenginliği ve eşit hukuktur.

İşte II.Dünya savaşından sonraki büyük felsefemiz budur. Bunlar aynı zamanda "sosyal bir devlete" işaret eder.

Bu sosyal değerler aynı zamanda batının modern değerleridir. Ne diyor şimdi batı. Elimizde modern değerlerimiz var, bu modern değerlerimiz eşit hukuk, zenginlik, iş, mülk, basın yayın, seyahat vs. gibi refah sunar. Bu refah batının malıdır. Bu refahı alan bireyler, bu modern değerler içinde asimile olur (erir)... Modern değerlerle buluşan halklar/azınlıklar/uluslar "etnik haklarını" yumuşatır, önemsemez..

Yani ikinci dünya savaşı sonrası felsefesini: Modern değerler olarak yorumlayabiliriz. Modern değerler, yani, arabası, evi, fikri, siyasete katılması eşit olan bireyler birbirine benzeşir, aynı coğrafya içinde zenginleşir, hukukla sigortayla hepsi "aynı" olur... Yani "etnik" kimliğinin önüne "hukuku ve sigortası ve zenginliği" olması geçer!..

Yani, ulus devletlerin önemi yoktur, önemli olan eşit hukuktur. Şimdi yeni kuracağımız tüm andlaşma metinlerine "ulus devletleri" değil, "insan haklarını" koyacağız!..

İşte bu düşüncelerle Avrupa Birliği kurulmaya doğru yola çıktı... Avrupa Birliği elli yılda binlerce toplantı, konferans, andlaşma ve rapor demektir. İşte bu elli yılın yekününü oluşturan yüzlerce konferans ve andlaşma metninden, "azınlıklar" ve "ulus devletler" kavramı hiç ama hiç görülmemeye başladı.

Peki gördüğümüz ne, insan hakları, birey hakları...

Gelelim, testinin yeniden kınıldığı, dananın kuyruğu koptuğu yere...

Kopenhag Kriterleri ve bir yığın andlaşma "insan haklarını" temel alarak ve azınlıklardan/ulus devlet haklarından uzak durarak inşa edilmeye çalışıldı...

Ancak 1989 yılında Sovyetler yıkıldı. Balkan coğrafyasında etnik sorunları olan onlarca iç karışıklık başgösterdi...

Yani, yine batının önüne yağlı parçalar düştü... Bugüne kadar "azınlık" ve "etnik hakları"nı birey ve insan hakları tanımları içine yediren batı... Birden ağız değiştirmeye başladı...

Sovyetler çöküp, Balkanlar çözülünce, batının konferansları, andlaşma metinleri "azınlık" kavramını yeniden yapmaya başladı. Hatta azınlık komisyonları, azınlık masaları, azınlık konferansları yeniden kuruldu... Ve 1989'dan bugüne "azınlık" tarifleri her andlaşmaya, başta Kopenhag Kriterlerine girmeye başladı...

Bu ne perhiz bu ne lahana turşusu. Bunda anlaşılmayacak birşey yok, bugün Bosna/Hersek haritasına bakarsanız gerçekleri görürsünüz. (ilerde yazacağım...) Batılılar Sovyet ve Balkan coğrafyasını ancak "etnik" hakları ayaklandırarak dağıtabilirdi... Yeniden, yüzyıl öncekii azınlık hak tanımları metinlere girmeye başladı. Milli haklar, milli tarih, milli coğrafya...

Hatta, Kopenhag Kriterleri öyle bir "insan hakları" tarifi yapmaya başladı ki: "Her insanın dili, okulu, eğitimi, kültürü... vb..." insan hakkı tanımı sanki, ne sanki tamı tamına "azınlıkları" tarif etmeye başladı...

Söylemeyi unuttum, elli yıl öncesine kadar, bir insan, her yerde mülk edinıyor, her yere seyahat ediyor ve seçilerek her makama gelebiliyorsa "azınlık" asla olmuyordu. Şimdi azınlık kavramı da değişti, kendi dili, kendi okulu da alaya sıkıştırıldı. Yani her yerde mülk ediniyor her yere seyahat ediyor ve seçilerek her makama çıkabiliyor ama batı ona hala "azınlık" diyor. Yani, geçtiğimiz elli sene içinde "azınlık" kavramı da vaziyete göre şekil değiştirdi!..

Ne diyebiliriz artık, dönem değişlikçe tarif değişiyor, kavram değişiyor, anlamı değişiyor, gelişiyor...

Siyaset teorisyenleri bunun açıklamasını basitce şöyle yapar: "Andlaşma metinlerini ve bu barış konferanslarını ve hukuki düzeni oluşturan batıdır, yani güçlü devletlerin kendisidir. Bu metinlerin dilini her dönem kendi menfaatlerine göre ayarlaması normaldir.."...

Çünkü hukuk bir özgürlüğü düzenleme aracı değil, hukuk, bir siyasi stratejinin ta kendisi, bir savaşın ta kendisi, hukuk bir "diplomasi" dilinin ta kendisidir!..

Şimdi bu II.Dünya savaşıyla 1989 arası üçüncü dönemi iyice anlayabilmek için özetleyelim. II.Dünya savaşı sonrası andlaşma metinlerinin felsefesi kökünü "insan hakları" kavramını yerleştiren Batı, 1989'dan Balkan ve Sovyet coğrafyasında etnik ayaklanmalar olunca, bu kavramı hızla değiştirdi. Yeniden "azınlık"ları diline dolamaya başladı. Hatta, batı, bir yığın yeni konferansla "insan

haklan" tanımını dahi değiştirmeye başladı, Kopenhag Kriterlerinde "insan hakları" tanımı, tamı tamına "azınlık hakları" gibi tarif edildi...

Görüyoruz ki, geçtiğimiz yüzelli yıl içinde, insan hakları, azınlıklar, ulus devlet hakları, birey hakları dönemine göre sık sık anlam değiştirdi. Ve bazı dönemler diyelim azınlığa vurgu yapıldı, bazı dönemler yurttaşlığa ve bazı dönemler insan haklarına. Kavramların bu kadar sık anlam değiştirmesinin sebebi dünya coğrafyasında değişiklikleri batının kendi menfaatlerine göre yorumlamasıdır..

Yani, her dönemin bir paradigması oluştu. Paradigma, o dönemin genel geçer tezi, o dönemi ifade eden bilimsel inanış tarzı, diyebiliriz. Paradigma değiştikçe kavramlar da gelişti...

Şimdi, Avrupa Birliği'nin kurulma aşamasıyla yeni bir paradigmaya, yani, yeni bir döneme girildi. Bu dönemin konferans ve anlaşmaları da tariflerini bu yeni döneme göre düzenliyor...

Burada Türk aydınlarının uyanık olması gereken düşünce şudur. Her paradigmanın kurulduğu dönem başı, aydınlar, milletler, bu tariflere "insanlık bu, modernizm bu, dünyayı ancak böyle yönetebiliriz" deyip büyük bir iştahla bu kavramların üstüne atılıyor.

Yani, kuruluş/inşa aşamalarında "kavramların" ne olduğundan daha önemli olan, "dağılma" "çözülme" olduğunda bu kavramlar bizlerden neyi alıp götürüyor, onu incelememiz gereklir.

Her dönem başı kurulan bu yeni paradigmanın çözüldüğü günlere bakalım, mesela, "insan hakları" kavramı II.Dünya savaşı sonrası Soğuk Savaş yıllarında inşa edildi. Sovyet halkları "insan hakları" denince ağızlarının suyu akıyordu. Çünkü insan hakları Sovyetler'in kalı rejimini çözmek için büyük siyasi bir savaş veriyordu.

Nasıl Osmanlı'yı çözen azınlık tarifiyse, Sovyetler'i de çözen "insan hakları" tarifidir...

Türk aydınlarının düştüğü tuzak burasıdır, bugün Avrupa'ya girmek isteyen aydınlarımız Avrupa Birliği'nin kurmaya çalışığı "paradigmaya" esir olmuştur, yani... Dünya böyle düşünüyor. İnsan haklarından geri dönüş olmamalı... Artık hukuk gelişti... Artık dünyaya Avrupa'dan bakmalıyız... demektedirler.

Gerçekten insanın ve bireyin yüceltildiği bir hukuk düzenini ifade eden Avrupa'nın yasalarına kompleksle bakmamalıyız. Ancak..

Ancak, "azınlık" kavramını eleştiren batılılardı, çünkü, II.Dünya savaşına yol açmıştı, kendi topraklarında dünyanın en büyük faciası/katliamları ortaya çıkmıştı...

"Azınlık" kavramından bu kadar ağır maliyetle çıkmış batılılar, bugün yeniden neden bu kavramı andlaşma metinlerine sokuyorlar. Çünkü tuzları kuru. Bugün elli yıldan beri yapılan andlaşmalarla kendi "iç sorunlarını"., "içerdeki nüfus ve azınlık" sorunlarını kültürleriyle, zenginlikleriyle, andlaşmalarıyla çözmeye çalıştılar. "Azınlık" kavramı onlara bugün "sinek vızıltısı" ama bizler için infilak etmeyi bekleyen bir büyük bombadır...

Buradan çıkartacağımız ders şudur. Avrupa önce insan ve birey haklarını geliştirmiş ve bu kavramların "asimile" gücüyle, bu kavramların "eritme" gücüyle biraraya gelmiştir. Bizim yapacağımız da budur...

Ülkemizin zenginleştirilmesi ve hukuk ve birey ve insan haklarının sonuna kadar açılması, genişlemesi... Bu birey ve insan hakları zenginliğinin bu ülkeye getireceği genişlikler, bir zaman sonra bizim de bu azınlık gibi "haklara" komplekssiz bakmayacağımız günleri getirebilir...

Ama şimdi, kuşku içindeyiz. Avrupa'nın sık sık ağız değiştirmesinden kuşkulanıyoruz. Avrupa'nın Bosna/Hersek katliamına seyirci kalması ve bu azınlık kavramıyla Balkanlar'ı ebedi bir iç savaşlar zincirine sürüklediğini görüyoruz, bundan kuşku içindeyiz...

Ve bu kuşkular, bizlerin değil, bugün Balkan coğrafyasını inceleyen bütün siyaset bilimciler burada olup bitenleri anlamlandıramıyor, batıya yakıştıramıyor, bu etnik kavgaların neden, nasıl niçin oluşturulduğunu anlayamıyor...

Şahsi görüşüm, insan ve birey haklarına sonuna kadar gönül koyup, "azınlık" haklarına sonuna kadar "kuşkuyla" bakmaktır!..

Çünkü tüm bu dönemleri incelediğimizde, özgürlük diye sunulan şeyin, hukuk siyaseti olduğunu görüyoruz. Avrupa Birliği birey ve insan hakları için savaş vermiyor, bir hukuk diplomasisi kuruyor. Avrupa Birliği hukuki bir stratejik kavga veriyor.

Ve Avrupa Birliği bu savaşı, Amerika gibi bodoslama nükleer bombalarla değil, "kavramlar" ve "andlaşmalar" ve "tarifler"le veriyor!..

Batıya/müzakere sürecine söyleyeceğimiz tek laf vardır: "Azınlık" lafı ve dayatmasının iç savaşa sürüklemediği tek bir ülke var mıdır? Azınlık kavramının içine salındığı her ülke "iç savaş"ı akıllalmaz ölçülerde yaşadığına göre, bize hala bu "tanımı" niye getirip önümüze koyuyorsunuz.., Olmayan tarifler olmayan uluslar olmayan azınlıklar icad etmeniz ve güya "insanlık budur" diye sık sık tarif, tanım, anlam değiştirmenizin sebebi nedir?

Babya soracağımız soru budur: Azınlık tanım ve tarifleri ve hakları dayatmasının iç savaşa sürüklemediği tek bir ülke biliyor musunuz? Kimse bilmiyor! O halde? Bize "azınlık" değil, sonu belirsiz bir iç savaş dayatıyorlar!., Çünkü biz değil siyaset bilimciler ısrarla Yugoslavya örneğini gösteriyor.. Yani Avrupa Birliği'ne cennete giriyoruz diye imzalarsınız bu imzalar içinde verilen haklar, birlik dağıldığında sizi Yugoslavya örneğiyle başbaşa bırakır...

Bu ciddi bir korkudur, Sevr paranoyası değildir... Dünyanın en büyük siyasi teorisyenleri Yugoslavya etnik savaşlarının açtığı sorunları hala anlayabilmiş değildir...

nihatg@leman.com.tr

yeniHarman
TÜRKİYEGATE
Vurgun: 20 Milyar Dolar
Prof. Yalçın Küçük: Avrupa Birliği kapısı, açılmadı, kapandı...
Eski bir özel timci anlatıyor
Gazi Dosyası
Güzin Abla içini yeniHarman'a döktü
Mihri Belli: Lozan'da eksik olan
Kaan Sezyum: Öldüren Muhabbet
Bazı haber ve yorumları sadece bol dumanlı, hususi kokulu, filtresiz gazeteniz yeniHarman'da okuyabilirsiniz...

Gitt
Çocuklar ve yetişkinler için serüven dergisi

B.B KEDİ SERVİSİ
Aşıları yapılmış, kimsesiz kedi yavruları, Sarman, Tekir, Kara
PITIŞ Hayvan Kliniği
Tel: 0212 - 251 24 64

23. İstanbul Kitap Fuarı
23rd İSTANBUL BOOK FAIR
22 - 31 Ekim/October 2004
Kültür, Sanat ve Edebiyatta Komşuluk

İZMİR LEMAN KÜLTÜR
29 EKİMDE KAPILARINI İZMİRLİLER'E AÇIYOR
Adres: Kıbrıs Şehitleri Cad. Alsancak. (İnzibat Karakolunun bitişiği)
Tel: 421 26 14

LeMan
Sayı: 677
29 Ekim 2004 Cuma
Haftadalık Süreli Yerel Yayındır

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN ● Yazişleri Müdürü: Zafer AKNAR
● Müessese Müdürü: Ali YAVUZ ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Rumize ERER ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Meliksah ● Aslan ÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Ahmet YILMAZ ● Yurtdışı Koordinatörü: İlhan ARKAN ilarkan@leman.com.tr ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN ● Renk Ayrımı: M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● Montaj: Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● Satış: Cengiz KOCALI ● Baskı Sorumlusu: Tanju KİRTE Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili: 0 Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • Genel Dağıtım: Merkez Dağıtım Paz. Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve İnternet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Akşamsefası

LeMan Mizah Dergimiz
Okur Mektupları
Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No:47 Beyoğlu / İstanbul

Aylar Sonra Yine Merhaba Dost

Bilmediğim bir dili öğrenmeye çalışırken sana çok güzel bir dünya kurayım dedim. İçinde savaşın, iki yüzlülüğün, acının ve nefretin olmadığı bir düşler ülkesi. Herkesin yüzünün güldüğü, etrafa sevinç çiğnikları atan insanların olduğu, geçim sıkıntısı çeken emekli amcaların olmadığı, herkesin çocuk olduğu bir yer. Sokaklarda dilenen ya da uyuma savaşı verenlerin, "abla bir selpak al n'olur ekmek parası için" diyen çocukların olmadığı. Bütün çocukların çocukluklarını yaşayabildiği, herkesin eşit olduğu, yalansız, dolansız, akıllı kurnazlıkların yerini saf dehlerin aldığı bir dünya. Paranın amaç değil fakirler için bir araç olduğu bir serbestlikler dünyası, insanların giydiği markalı giysiler, yemeğini yediği Amerikan markalı mağazalara göre değerlendirilmediği, "oha oldum" "Aylin'i gördün mü çok cool olmuş" diyen kızların, "oha, yuh falan oldum" diyenlerin olmadığı düzgün bir dünya. Baskının, zorlamanın sonucu yaratılan üniversite mezunu canlerin suç işlemediği bir dünya. Ezik, büyük yetişmiş, büyüklerine cevap vermenin, hakkını aramanın suç ya da saygısızlık olduğunu zannedenlerin olmadığı bir yer. Beş dakikalığına da olsa böyle bir dünyada olmak için neler vermezdim. Ama bu sadece bir hayal. Hangimiz dört dörtlük böyle bir dünyada yaşayabiliyoruz ki? Belki dedelerimiz zamanında böyle bir dünyada yaşıyorlardı kim bilir. Belki de dünya o zamanlar bu kadar kirlenmemişti. Azla yetinmeyi bilen insanların dünyasıydı belki de dünyamız. Sevgiyle kalın...

Bahar Çilek / Ankara

Sayın Yayın Yönetmenim

LeMan'ı yayınlandığı günden beri alan bir okurunuzdum. (Girgir'in kapısında Oğuz Abi'yi görmek için ben de az beklemedim...) Bayimden dergiyi almazsam mutlaka ayırır. Geçen gün üç sayı birden birikmişti, alıp okuduğumda 15 Ekim 2004 / 42. sayıda Kemal Kenan Ergen (o ismi son kez anıyorum) arka sayfada yer alan köşesindeki saçma ve sözde espirilerine Atatürk'ü de alet etmiş. Bu dönemde herkes Atatürk'e saldırırken sıra sizede mi geldi? Böyle birşeye nasıl izin verirsiniz? Sonuçta ben ilk kez LeMan Dergisi'nden nefret ettim. Bu belki sizin için birşey ifade edemeyebilir ama benim için çok önemli. Ben bundan sonra dergiyi almamakla kalmayıp "okumayın" kampanyası başlatmış bulunuyorum... Sanıyorum birçok insanı da ikna ederim. O söz konusu sözde yazar ve LeMan yönetimi bir "özür yazısı" yazar da bu korkunç hatayı telafi ederse ben de yeniden düşünürüm.

Sait Temur

Sevgili LeMan

Marmaris'te , 'İtimat' isimli bakkaldan dergiyi sorduğumda 'gelmedi' cevabını aldım. Kazara dergiyi tezgahın altında gördüm. "Neden yok diyorsunuz" diye sorduğumda ise 'satılmıyor, iade ediyorum' gibi garip bir cevap aldım. Daha sonra, meraktan, gördüğüm bütün bayilerden sordum. Ya; 'gelmedi' dediler, ya da birseylerin arkasında fena halde saklamışlardı. Sabit bir yerde yaşamadığımdan, her sayıyı o an bulunduğum yerden alıyorum. Daha önce hiç dikkat etmemiştim dergimin standaki durumuna. Bu olaydan sonra farkettim ki; gittiğim bir çok yerde sormak zorunda kalmıştım satıcıya ve diğer dergiler dışarıdayken Yeni Harman içerideydi. Şu an bunları yazarken kendimi muhbir gibi hissettim. Ama bu derginin yaşamasını istiyorum. Sevgilerimle...

Gülay Naldöken

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAĞLAR

"İnsanın hayatı karnını doyurduktan sonra başlar, ne yazıktır karnını doyurma mücadelesi ile geçen bir hayata" demişti bir sohbetimiz sırasında Fransız çizer Volinski... Fakat hiç kayemizde olduğu gibi maalesef yurdum insanı karnını doyurduktan sonra da hayatı bir türlü başlamıyor tekrar acıkmak, tekrar yemek için sindirim uykusuna yatıyordu... Ya da televizyon karşısında saatlerce televizyon seyrederek televizyon seyretme sıralamasında dünya milletlerini geride bırakıp Amerika ile beraber mücadele ediyordu... Hayat akar Türk bakar olmuştu... Asla okumuyordu, kitap okuma sıralamasında en alt seviyelerdeydik... Zengini de yoksulu da kendi okumadığı gibi çocuklarından da kitabı esirgiyordu... Barbi bebeklere, plastik kamyonlara, katerpillere, sürünen kurmalı askerlere, su pompası tüfeklere, plastik balta ve tamburalı makineli tüfeklere paralar kıyılıyor ama bir türlü çocuklara kitap alınmıyordu... Cehalet babadan oğula anadan kıza aktarılarak devam ediyordu... Şöyle bitirelim KOZALAK OLMAKTAN KORKMA GEÇ KALMAKTAN KORK... Haydi kitapçılara, hay-

hisseli harikalar

NAZIR KEMAL KENAN

kemken@iemancom.tr

Şeytan : Lise terk melek...
Limonata : Atatürk çocukken elbette ki rakı içmiyodu...
Kin : Statik nefret...
Anadil : Babandan hiç mi bi bok öğrenmedin be kardeşim? Dilsiz filan mıydı neydi kendisi?..
Güneş Banyosu : Sular gene kesik yani...
Fanus : Kahin tezgahı...
Kaşıkçı Elması : Vay be. Kaşık işinde o kadar para var mulen?..
Dekolte : Dekoratif et parçası...
Zekeriya Beyaz : Amca seni dalga geçmek için programa çağırıyo bu pezemenk televizyoncular. Alet olma kurban olayım. Dini yarım adamım benim bile içim parçalanıyo artık yani...
Kurabiye : Canavarlar sevinsin diye çocuklar tarafından uydurulmuş bişey olabilir...
Rotasyon : Israr var, teklif yok...
Yorgun : Argın'ın kankası...
İntihar Mektubu : Satırlarıma son verirken ellerinizden öpüyor, tetiği çekiyorum. Dan! Ağh!..
Kuruş : Para puan...
Tıknaz : Haline bakmadan naz yapan boyunsuz şahıs...
Cukka : Puşt cüzdanı...
Semraanım : Buradan da şunu anlıyoruz ki her Ata annesi Zübeyde Hanım değildir...
Yangında İlk Kurtarılacak : Yangın söndürücü...
Nafaka : Eski eşe verilen sadaka...
Ölü Deniz : Birinin bunu balıklara söylemesi lazım. Ben söylerdim ama hem yüzme bilmiyorum hem de ölüden korkarım...
İnfilak : Afilli patlama...
Yalancı Orgazm : Komodinin üstüne koyacağınız bir yalan makinesi sorunu çözecektir. Ama yenge titrerken sizin de hiç konuşmamanız gerekebilir...
Su Yılanı : Sas komandosu yemi...
Vücut Dili : Peltek tesellisi...

678

5 Kasım 2004 Cuma 152209 Sayı: 2004/45- 900.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.000.000 TL.

Leman

DUMUR TEHDİT

Vitrinde iç çamaşırı sergilediği için Fatih'teki bir kozmetik mağazasının vitrinine "Karını ya da çocuklarını öldürürüz" diye tehdit yazısı asıldı. FATİH'te sahibi olduğu Gözde Kozmetik dükkanında kozmetik ürünleri ve iç çamaşırı satan 48 yaşındaki İsa Topal, dün sabah açmak için geldiği dükkanının kapısına yapıştırılmış bir tehdit notuyla karşılaştı...

EROTİZME KAAARŞIIII OOMUUZ OMUZAAAAA

Medyadan 1,5 trilyon tazminat davası cumhuriyet tarihinin en davacı başbakanı koltuğuna Tayyip Erdoğan yerleşti... 60 yayın kuruluşuna ve gazeteci aleyhine toplam 1,5 trilyonluk dava açtı... Parti hukuk bürosunda medya takip görevlileri, yazılı, basılı yayınlar, internet, televizyon her şeyi tarıyor... Hatta bu konuda AKP'nin Türkiye çapındaki teşkilatları genel merkeze kentinizdeki şu panelde de falan filan diye ihbarlar yağdırıyor..

TAYYİP'İN KÖŞESİ

Başbakan Erdoğan: Türkiye dalkavuklar cenneti olmuş..

2006 DÜNYA KUPASI FİNALİNDEKİ MÜTHİŞ RAKİBİMİZ

AKSARAY PAŞAOĞLU

Geçen hafta bu coğrafyanın dışında çok özel birinin doğum günü partisine davetliydim. Davet sahibinin adını söylediğimde kaba etleriniz çat çat kartonpiyerlere vuracak. Ben o doğum günü partisinde statükoculara inat koca kafamı hipi kralı gibi sallayarak beynimin kurtlarını dökerken bakın o olağanüstü özel kişi, Türkiye hakkında bana inanılmaz tam olarak neler söyledi. Onu size anlatacağım. Ama tam da o dakikalarda Türkiye'de öyle bir şey yaşanıyordu ki Türkiye Avrupalı olma yolunda yakaladığı inanılmaz müthiş bir gol gibi fırsatı bir işgüzar yüzünden nasıl ıskalıyordu. Peki neydi Türkiye'yi birkaç saniye içinde Avrupa'nın en güçlü dört ülkesinden biri yapacak o ballı fırsat? Az sonra onu da dillendireceğim. Ama önce hepinizi ünlem içinde bırakacak çok enteresan o vak'adan bahsedeyim. Ertuğrul Telli adını hiç duymuş muydunuz? O bir kahraman. Bakın size akıl almaz bir ne anlatacağım. Olay İstanbul'un göbeğinde, Taksim'de geçiyor. Katılır mısınız bilmem. Ben artık İstanbul'un dev bir köy olduğunu düşünüyorum. Onun için bu haber beni hiç şaşırtmadı. Geçenlerde aç kalan bir kurt Taksim Meydanı'na inince, belediye görevlisi Ertuğrul Telli tüfekle vurarak aç kurtu imha etmiş. Bence biz İstanbul'lular Marmara Adası'ndan çeke çeke Taksim Meydanı'na bin metreküplük bir mermer getirip delire delire oracıkta parmaklarımızla oyaraktan sevgili Ertuğrul Telli'nin bakın en az diyorum kırk metrelik bronz heykelini devasa gibi göbeğine dikmeliyiz.. Bakın ben gazetede bu haberi okuduğumda onu dikkatli okumamışım. Haberde adı geçen Taksim, İstanbul'daki değil Erzincan'daki Taksimmiş. İşte tam da onun için ben şimdi aniden isyan ediyorum. Ben artık hayvan haklarını istiyorum. Kurt hakkı istiyorum. Kurt katleden bu Doktor Ceykıl zihniyetine en insani gırtlak sesimle beş oktav yuh çekiyorum, höst oluyorum.

2100 YILININ İNANILMAZI: TUKU PROJESİ

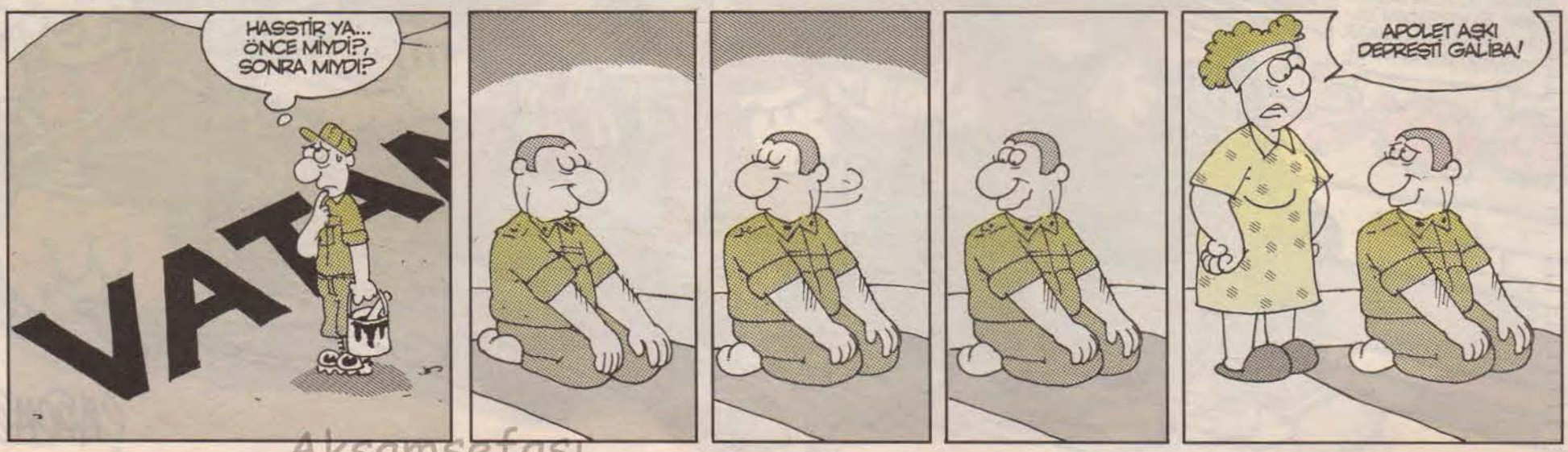
Endonezya'nın Flores Adası'nda 12 bin yıl önce "Homo Floresiensis" adı verilen kafaları greypfort büyüklüğünde üç karışlık minik insanların yaşamış olduğunu duymuş muydunuz? O adada at kadar fareler, serçe parmağım kadar filler, deve büyüklüğünde sincaplar da yaşarmış. Bunları belki biraz abarttım. Ama minik insanlar yüz yıl öncesine kadar görülüyormuş. Bence Türk dışişleri bir saniye bile kaybetmeden Flores Adası'na üç kişilik bıyıklı bir heyet göndermeli. Bu heyet ne yapıp edip o adada yaşayan o greypfort kafalı beberuhilerden kadınlı erkekli üç beş tane bulup bavulda Türkiye'ye getirmeli. Sütlüce'deki Miniatürk'e yerleştirmeli. Türk insanı zamanla Miniatürk'ten kız alıp vererek bir zaman sonra ufalmaya başlayacak ve inanın o zaman karnı çok kolay doyacaktır. Bakınız, Çinliler şu anda uzaya çeşitli bitki tohumları göndererek yerçekimsiz ortamda kozmik radyasyon, atom altı parçacıkları gibi Dünya dışı çevresel faktörlerle bir metre boyunda hıyar elde ediyorlar. Bunu da yaptığımızda tek hıyarla sekiz kişilik bir Miniatürk ailesini bir hafta doyurabiliriz. Benim hayalimde böyle bir Türkiye var.

ATIYLA GELECEK TÜRKİYE'Yİ KURTARACAK

Geçenlerde gazetede o fotoğrafı görünce kendimi tutup tutup sanki salamura asma yapraklarına sarınan dolma harcı gibi milli bayraklara dolandırıp amutlara kaldırdım. O fotoğraf, sansar beyninde bile hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde Türk futbolunun şu anda geldiği o müthiş şahikamsı gibi inanılmazının kare kare dondurma gibi durdurulmuş bir ispatı olduğunu gördüm. O ne miydi? O, Beşiktaş'lı futbolcu Carew'in kırmızı ışıklı tekmelikleri. O çok harika. Türk futbolu rakiplerine kırmızı ışık yakıyor. Bence Türkiye, yakaladığı bu rüzgârla 2006 Dünya Kupası'nda final oynar. Finaldeki rakibi de Türk Basketbol Milli Takımı olur. Çok mu ütopik ? Peki siz üç ay önce Fenerbahçe'nin Manchester'den altı tane yiyeceğini düşünebilir miydiniz? Bilmiyorum size yazımın başında Türkiye'nin eline geçen o çok müthiş fırsattan bahsetmiş miydim? Birkaç gün önce Galler Prensi Charles Türkiye'deydi. Ve Mardin'li 26 yaşındaki güzel Berna Yağcı, Prens Charles'a Mırra ikram etti.Geleneğe göre Prens Charles Mırra'yı içtikten sonra fincanı masaya bıraksaydı Berna Yağcı'yla evlenmek zorunda kalacaktı. İş güzarın biri Galler Prensi'ne tüyo verince herif fincanı Berna'ya geri verdi. Türkiye'nin yakaladığı bu inanılmaz fırsat bir anda kuş gibi atmosfere uçtu. Güzel Berna o anda İngiltere Prensesi olsaydı inanın AB'yi beklemeden hepimizi Avrupa'ya aldırırdı. Bence Türk insanı arada bir dilşen bu tip Prensleri uyandırmamalı. Ama dünyadaki tek prens o değil. Ben birkaç gün içinde beyaz atlı bir başka prensin geleceğine inanıyorum.

Not: Bu arada Japonya'da doğum gününe davetli olduğum ünlünün adını da vereyim.O, Honda firmasının ünlü robotu Asimo. O dört yaşına bastı. Ve doğum günü pastasının mumlarını üflerken bakın bana çok enteresan O ne dedi. İşte o müthiş cümle: " İlhan Mansız'ın bize 2004'te Tokyo'da attığı golü unutamıyorum" İşte Türkiye bu dediğimde " Hayır o İspanya " diyen manyaklara nanu yani nanik yapıyorum. Burada Asimo'nun küçük bir insanı hatası var. Japonya'ya o golü atan Ümit Davala idi.O da zaten rapçi oldu.

GEZ MAHMUTÇUK
MAHMUT TİBET

Akşamsefası

LeMan

1960'ların meşhur CIA ortadoğu istasyon şefi Graham Fuller, o yıllarda güçlü olan sola karşı sağ iktidarları desteklediklerini söyledi..

Derin devlet mafyayı yeşil pasaporta boğmuş..Çatlı,Çakıcı gibi seri katil Haluk Kırcı'ya da yeşil kaplı pasaport verilmiş..

Erdoğan ve Gül, AB Anayasası'nı Roma'daki Conservatori Sarayı'nda, arkasında Papa 10. Innocent'in dev heykeli bulunan masada böyle imzaladı...

Akşamsefası

Behiç Pek

BM raporuna göre dünyada her dakikada bir 12 çocuk açlıktan ölüyor..Araştırmaya göre açlıktan ölenleri kurtaracak para ABD ve Avrupa'da sadece parfüme harcanıyormuş..

Okul müdür yardımcılığı sınavında 46 bin 522 öğretmenden, sadece 2 bin 790 kişi başarılı olmuş..

AC Nielsen adlı kuruluşun araştırmasına göre her on Türk'ten birinin YTL'den haberi yokmuş..

Bayrampaşa cezaevindeki çocukların yüzde doksanı dayaktan ve işkenceden geçirilmiş..

KEDİCİK

Yaşadığı her olay için bi şarkı yazan İbrahim Tatlıses, son Asena olayından sonra da boş durmadı... Tatlıses'in bol mesaj kaygılı son bombası: Kedicik...

Ben kaset, ekstra, lahmacun,
otobüs derken,
Sen beni terk ediyorsun
erkenden,
Ben bitti demeden dansını
bitirirsen,
Gelip lahmacunuma
kıyma olasın kedicik...

Asena kurt ismi,
şimdi oldu kedi,
Göbeğine isot dökerim
dinlemezsen beni,
Sahibine bumerang gibi
dönesin geri,
Gelip galerimde eşantiyon
Mayback'im olasın kedicik...

Mağarada doğdum, İstanbul'da
türkücü oldum,
Sana yazdığım şarkılarla
ekmeğe doydum,
Hatalarımı görüp demeyesin
2 kese altından oldum,
Gelip mart ayıma yarim olasın
kedicik...

Köşeyazarı, kadın derneği
anlamam,
Basın toplantını akrabalarıma
anlatamam,
Ben imparatorum, kralını
tanımam,
Gelip satanik ayinlere kurban
olasın kedicik...

Gökhan'ın cipinin ardında
bi sopa odundan,
Emmoğlu, dayıoğlu ister ağız
tadıyla bi DAN DAN,
APS kabul etmez ki
kurşunu adres sormadan,
Gelip poligonumda dart tahtam
olasın kedicik...

Namusum, kadınım,
çocuğumun anası,
Pardon ya o sonuncu bi başkası,
Tek tek bitirdiniz be beni canısı,
Gelip Sivas kangallanma yem
olasın kedicik...

Ben anlamam paradan puldan,
Kedicik dönesin
bıraktığım kapıdan,
Ahaye ahaye ahaye
ahaye ahaye ulan,
Gelip her şarkıma konu olasın
kedicik...

Güfte: İbrahim Tatlıses - Beste: Hülya Avşar'ın şapkalı öpözgün rep melodisi...

OLGUN BUDAK

SIKILHAN

- Sıkılhan, annen ben yavrucum zamanım çok az o yüzden hemen konuya geçicem. İş yerinde Sodekso'yla yediğim bir tavuk yüzünden zehirlendim ben. Evet. 28 yaşına kadar evlenmemelisin, hayat arkadaşın en az iki dil bilmeli, kariyerine yardımcı olucak bir eş seç, ye 40 yaşından sonra muhakkak yıllık çekap yaptır, kepekli ekmek ve beyaz et ye...

- Tavuk yani...

- Evet ama hayır, tavuk bozuk olmamalı. Hepimiz zehirlendik burda, Ceomuz Bokhan Bey 49 dakkadır ofisteki fikus benjamin çiçeklerine kusuyo... Personel olarak hızla ölmekten endişe ediyoruz. Böyle bir durum olursa söylediklerimi unutmamalısın, evet. Pardon bi saniye Ceomuz Bokhan Bey iç hattan diyafona öğürüyo, gitmeliyim, elveda Sıkılhan, metin ol yavrucum, vitamin iç, sosyal ol.

- Sıkıl! Ben Ömür dayın... Yanına bir miktar döviz alıp gelebiliyo musun buraya? Adres veriyorum; Pascha Violetta Hotel oda numarası 137 Aksaray İstanbul... Bu otel dediğim, Şikago 2004 Club'le, Darma Kieva Turizm acentasının arasındaki sokakta bir yerlerde oluyo... Genç adamsın avcunun içi gibi bilirsin sen de buraları...

- Negatif...

- Bana Türkçe konuş yeğenim, bütün gece dıbırça, doborça, pasarofça kafamın içine edildi zaten. Ayıptır söylemesi, bayii'ler toplantısı için geldik buralara ama dün gece şeytana uyduk biliyo musun... Yanlış anlama genç adamsın senin de kanın çeker, öyle maviş maviş sarışın sülün gibi vefasızları görünce insan tabi bi basıyo bir kadehine 40 doları, bir tabak kuru çerezine 20 doları... Beş parasız kral suitinde rehin kaldık, hadi bi el at dayına. Bugün bana yarın sana... Aloo? Kapatmadın di mi len çişli?

- Pozitif...

- Çok diil 300- 400 dolar alıp gelsen yeter. Hem arzu edersen yanımda Katerina yengenin çok hoş bi amca kızı var, ismi Silviya... Silviya'yla tam senin kafa dengin. Bir yetmişbeş boy, 89 göğüs, samba popo, çılgın fantezik ve entel.

- Nört! Benim eğlence anlayışım bu değil Ömür Dayı, ama ben yine de sana parayı arkadaşım Çağatay'la gönderirim istersen. Onun ilgi alanına girebilir.

- Bak bu oldu işte yeğenim. Sen gönder o arkadaşlarını, birlikte hep beraber tanışıp kaynaşalım. Çağatay'la Silviya ilgilenir, Çağatay'ın getirdiği Yeşim'dir, Serap'tır, Gözde'dir onunla da ben ilgilenirim. Aloo? Şunu 500 yap sen yeğenim aybaşına kadar öderim... Aloo? Alooo?

- Alo? Odanda yalnızken içinde bi gıdıklanma oluyo mu Sıkılhan? Ne biliyim bi elektriklenme, coşkuyla karışık bi için için sığmaması olayı gibisinden?

- Evet Bunalgül... Durduk yere soluk soluğa kalıyorum, bacaklarım titriyor...

- Suss! Sus, hayvan! Fırsatını buldun ya, hemen konuyu belden aşağısına çek di mi? O senin arzu seli sandığın şey küçücük bi taş parçası aslında. İsmi de topaz, salak!

- Topak mı?

- Topat diil, topaz salak! Kadınların ruhunu bilmediğin gibi taşların dilinden de anlamıyosun Sıkılhan. Senin odanda topaz taşı var. Bu bir kolya olabilir, bir çerçeve işlemesi olabilir ama var yani. Oysa senin gibi bir balık burcunun daha çok yeşim taşıyla ya da ne biliyim lal kesmesiyle temas etmesi gerekiyor. Ayrıca aklında bulunması bakımından benim taşım da ametist oluyor.

- Asterisk mi?

- Aztemiz diil ametisk taşı...

- Amatiz?

- Aramis.. Amesis... Salak beni de şaşırttın. Bilinçli ve kasıtlı yapıyosun bunları Sıkılhan! Taş yürekli hayvanın tekisin sen. Kalbinden olumsuz enerji fışkırıyo... Senden balık burcu diil anca midye burcu olur. Kaya yapışkanı... Kabuklu pilav!

- Pilev...

Atilla Atalay sikihan@leman.com.tr

KRAVİSİ TOL TOLS

FARUKEN BAYRAKTARE...

faruken@mail.com

Akşamsefası

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

ASENAAAAAA.

SANIRIM İBRAHİM BEYİ BULDUK EFENDİM.

TRRR

HAYRANLARI BU İŞE ÇOK SEVİNECEK...

HIM DEMEK SARI SUAT'SIN... VAKTİYLE SİZDEN KARA MURAT ADINDA BİRİNİ TANIMIŞTIM... AMA SEN ONDAN DA YAMANMIŞSIN!

MURAT ABİ ÇOLUĞA ÇOCUĞA ÇIKTI... AKINA ÇIKMIYO ARTIK!..

ARTIK BU ADI EZBERLİYCEZ HERALDE...

AAAAAAAAA

TEE HEY MAŞALLAH!..

Maaşallah

NASI GİDİYO MİSYONER AĞALAR... BİZ TARZANIN SÜNNET İŞİNİ BİTİRDİK ELHAMDÜLİLLAH...

1

ÖNDEKİ ARABADA BEBEK VARMIŞ ŞEKERİM DİKKATLİ SOLLA...

HERİLD YANİ, ÇOK ŞEKER...

BABY ON BOARD

AAGAT TU SİYUU EGEEN

2

İZAH EDEBİLİRİM...

KAZA YAPICAZ AYOL...

AAA SADUN EVLİ OLDUĞUNU GİZLEDİĞİN GİBİ BEBEĞİN DE VARMIŞ... HAYALLERİMLE OYNADIN HAYVAN HERİF!..

Akşamsefası

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

TIRTIKLI ODUN

Onur Güçel

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

PANTOLON METİNFİDAN

Akşamserüsü

TERELELLİ PICTURES

CAN BARSIAN

I. ÖYKÜ ALT TARAFI ŞEY İŞTE ...

II. ÖYKÜ BUNUN DA VAR ALT TARAFLA ILGİSİ...

Akşamsefası

canbarsian@superonline.com

Feyzi Özaşalın

feyzi@leman.com.tr

Deryasayın

Kent turizminin en önemli gelir kaynağı Van gölü y
lilik oranının yüzde 47'ye, kolibasilinin normal de
gölünde, arıtma tesisi elektrik borcu
nedeniyle çalışmıyor..

KAÇAK YAYIN HAVALANDI, HAVADAR OLDU...

KÜFÜR İŞÇİ SINIFININ AĞZINDA BİR ÇİÇEKTİR!

CEZMİ ERSÖZ

Son günlerde sık sık **Can Baba**'yı düşünüyorum nedense... Özlüyorum onu... Bazen onu aramak geçiyor içimden, elim telefona gidiyor, tam numaraları çevirirken öldüğü aklıma geliyor. Birden kendimi yapayalnız hissediyorum... Neşesiz... Coşkusuz...

Hiç unutmuyorum, bir akşam üç dört arkadaş eşi **Güler Yücel**'le yaşadığı **Kuzguncuk**'taki evlerine ziyarete gitmiştik. Çat kapı. Kapıyı **Can Baba** açmıştı, ama ne açış. Yüzünden düşen bin parça. Yüzü solgun, gözleri ışıksız. Benim onun yokluğunda hissettiğim gibi neşesiz, coşkusuz...

Baba hayrola, neyin var senin, ne oldu böyle diye sorduk kaygıyla...

Gelin içeri, gelin, içerde anlatırım...

O ev bizler için çok tanıdıktı. Ama bu kez **Can Baba** öyle değildi. Merakla bekliyorduk anlatacaklarını...

Benim karı, dedi, **üç gündür içki içmemi yasakladı.** (Eşine benim kan derdi, bazen de Karı Kuvvetleri Komutanı, ama ona büyük bir sevgiyle bağlıydı)... **Üç gündür perişan durumdayım... Canım çok içmek istiyor, ama korkuyorum da. Şimdi birkaç sokak ötede oturan arkadaşlarına gittı, ama her an gelebilir.**

Baba sen de birkaç gün içme, ne olur. Güler Abla haklı, sağlığına dokunuyor, biliyorsun, dedik, demesine ama, **Can Baba**'nın ağzını bıçak açmıyordu. Keyfi hiç yoktu, canı değil konuşmak, hiçbir şey yapmak istemiyordu sanki... O konuşmayınca, bizim de içimizden konuşmak gelmiyordu...

O bize bakıyordu, biz ona... Onu bu halde bırakıp gitmek de istemiyor. Içkisizlikten başına bir şey gelirse yanında olmak istiyorduk!

Sonunda salona dolan boğucu sessizliği o bozdu...

Çocuklar ben dayanamayacağım artık... Cezmi, yanına birini al, gidin şu köşedeki bakkala. Rakı, votka, bira, ne bulursanız alın gelin...

Yapacak bir şey yoktu... Kadim dostum **Orhan**'la (**Kahyaoğlu**) bakkala gidip **Baba** ne istediyse alıp geldik...

Geldik, ama çok ciddi bir sorun vardı. Şişeleri nereye saklayacaktık? Çünkü **Güler Abla** her an eve baskın yapabilir, bizi suç aletleriyle yakalayabilirdi...

Yatağın altına koyalım Baba,
Olmaz, hemen bulur.
Elbise dolabına...
Çocuk olmayın.
Şu köşedeki masanın çekmecelerine...
O zula çoktan patladı. Olmaz. Biraz çalıştırın ulan kafanızı. Adam gibi bir yer söyleyin...

Sonunda bulduk.. Salonun ortasındaki soba! Havalar henüz soğumadığı için kullanılmayan sobanın içine içki şişelerini özenle yerleştirdik. Baskın olursa kolay yok edelim diye plastik bardaklardan içmeye başlamıştık sonra...Çok geçmedi, **Can Baba**'nın yüzü aydınlanmaya, gözlerine ışık gelmeye başladı... Ve ardından o gümbür gümbür sesiyle başladı anlatmaya.. Bir coşku, bir neşe... Zaman zaman hepimizi şok eden küfür dolu espriler.. Baba hayata yeniden dönmüştü...

Onu tanıyan herkes bilir. Argo konuşmayı severdi, ona yakışırdı da üstelik. Yadırganmazdı...

Yıllar önce **ODTÜ**'de yaptığı bir konuşmayı hiç unutmuyorum. Üç bin kişilik mimarlık amfisinin tıklım tıklım dolu olduğu bir gündü. Hatta onu dinlemek için ayakta kalmaya razı olan onlarca öğrenci gözüme çarpmıştı...

Baba konuşmasına şöyle başlamıştı: **Biz hiç bi bok olamadık!**..

Salondakiler bir anda neye uğradıklarını şaşırmışlardı. Derin bir sessizlik kaplamıştı ortalığı: Neden hiç bi bok olamamıştık? Gözler, kulaklar ve kalpler büyük bir merakla ona yönelmişti...

Salona gelmeden, yani henüz günün ilk saatlerinde üç bira, yarım şişe votka içmiş olmasına rağmen muhteşem bir konuşma yapmıştı... Hiç şüphesiz bol küfürlü bir konuşmaydı bu...

Söyleşinin soru-cevap kısmında ön sıralarda oturan hanım hanımcık bir kız öğrenci parmak kaldırıp **Can Baba**'ya şöyle sormuştu: **Can Bey, bizler şiirlerinizi ve düşüncelerinizi çok beğeniyoruz, size büyük saygı duyuyoruz, ama konuşmalarınızda çok fazla argoya yer veriyorsunuz, küfürlü konuşmasanız olmaz mı?**

Eyvah demiştim, içimden, şimdi yandık, acaba ne diyecek bu öğrenciye **Can Baba**... Salon put kesilmişti o an...

Can Baba önce sustu, sonra yavaşça doğruldu, o kocaman ellerini kürsünün üzerine koyup: **Küfür burjuvazinin ağzında bir lağım çukurudur... Küfür, işçi sınıfının ağzında ise bir çiçektir!**.. deyince salonda müthiş bir alkış kopmuştu.

Sonra tamamen ayağa kalkıp şöyle bitirdi konuşmasını: **Arkadaşlar bugün de çok kafa siktik!**..

Biz **Can Baba**'nın güzelim sohbetine dalmış, **Güler Abla**'yı unutmuştuk... Ama o bizi unutmamıştı! Birden salonun ortasında bitiverdi. Kapıdan mı girmişti eve, yoksa pencereden mi anlayamamıştık. **Güler Abla**'yı hiç böyle öfkeli görmemiştim. Hiddetle bağırdı: **Kimse kıpırdamasın, ellerinizi masanın üstüne koyun, bu evde içki içiliyor. Söyleyin bakalım, nereye sakladınız şu içki şişelerini?**...

Hepimiz korku ve merakla Baba'ya baktık. Ne diyecek ve ne yapacak diye.. Bize kaş göz işaretleriyle eşinin emirlerine uymamız gerektiğini anlatmaya çalışıyordu... Bu arada biz de çaktırma-

- İnterli futbolcuların, Zapatistalar'a yardımına bizim futbol camiası
Ümit Karan, Mustafa Doğan, Yılmaz Vural, Celal Doğan ve spor ya
Koloğlu yeniHarman'da. Zanetti'den derinlemesine pas, Zapatista'
cos goooal goool gol!
- Çeteci Sedat Peker ile bağlantısı ortaya CNN Türk'teki Haber M
ayrılan Ali Çağatay yeniHarman'a konuştu. Kurtlar Vadisi'nden
- Fikret Başkaya yazdı: Doğu E
kapitalist emperyalist saldırı.
- Diyarbakır'dan Hakkari'ye;
yeniHarman'a anlattı.
- Fransız Charlie Hebdo dergis
"ora"sı: Doğu'da dolaşmak,
gezinmek gibi...
- Bir semtin anatomisi: Sulta
- Cumhuriyet Gazetesi'nden,
yazan Ecevit Kılıç'ı tehdit ede
yöneticisi kim?
- Bir başkoreografın değerler
bale ve gay tartışması...
- İstanbul sokaklarının grafitti
konuştular, çizdiler...

yeniHarman, her ayın 1'i ve 15'

Akşamsefası

manın eşiğinde. Kir-
7 katına çıktığı Van

stik bardaktanmızı ceplerimize sokmayı ba-
...
Baba o heybetli vücuduna ve gök gümbür-
benzeyen sesine yakışmayacak bir eziklik ve
bir ses tonuyla: **Hayatım, dedi, ne içkisi,**
u öyle şey, hiç içer miyiz, birazdan çay
ecektik. Senin gelmeni bekliyorduk, de-
i...
Baba'nın ruhunu bilen **Güler Abla** bu yala-
anır mıydı?
m; **Sen o yalanı külahıma anlat... Siz**
heyin, ama ben şimdi bulurum o içki şi-
, hiç merak etmeyin, deyip mutfağa ve
ına bakmaya bile gerek görmeden elbise
na, çekmecelere, yatakların altlarına, ayak-
içine, hatta halıların altına bakmaya başla-
ve sinirli hareketlerle... Evin içinde sadece
dolapların sesleri duyuluyordu... Hepimiz
zı tutmuş salonun ortasındaki sobaya bakı-
. Acaba sıra ona ne zaman gelecekti?
bir mucize oldu **ve Güler Abla** sobanın içi-
hayt akıl edemedi. Ve savaştan ganimetsiz
ir kumandanın üzüntüsüyle salonun yanın-
ük odaya gidip televizyonu açtı...
şimdi ne yapacaktık? Kovulmuş muyduk?
ba bu durumda ne diyecekti?
bir kağıt, bir kalem verin, dedi Can Baba.
a hızlı hızlı bir şeyler yazmaya başladı. Yazı-
rdikten sonra oturduğu sandalyenin arka-
ceketini giydi, önünü iliklediği ve **Güler Ab-**
turduğu odanın kapısını saygıyla tıklatmaya

Aşk şiiri... Sana...
Aşk şiiri mi... Bana mı?..
Evet, hayatım, sana...
Getir bi bakayım...

Can Baba rahatlamıştı, ama yine de çekingenliğini koruyarak odaya girdi... Bir süre sonra içerden öpüşme sesleri gelmeye başlamıştı... Baba'nın eşini ikna ve yatıştırma girişiminin başarıyla sonuçlandığına işaretti bu sesler..

Bu durumda içki yasağı kalkmış mıydı? Onunla biraz önceki doyumsuz sohbetimize devam edebilecek miydik?

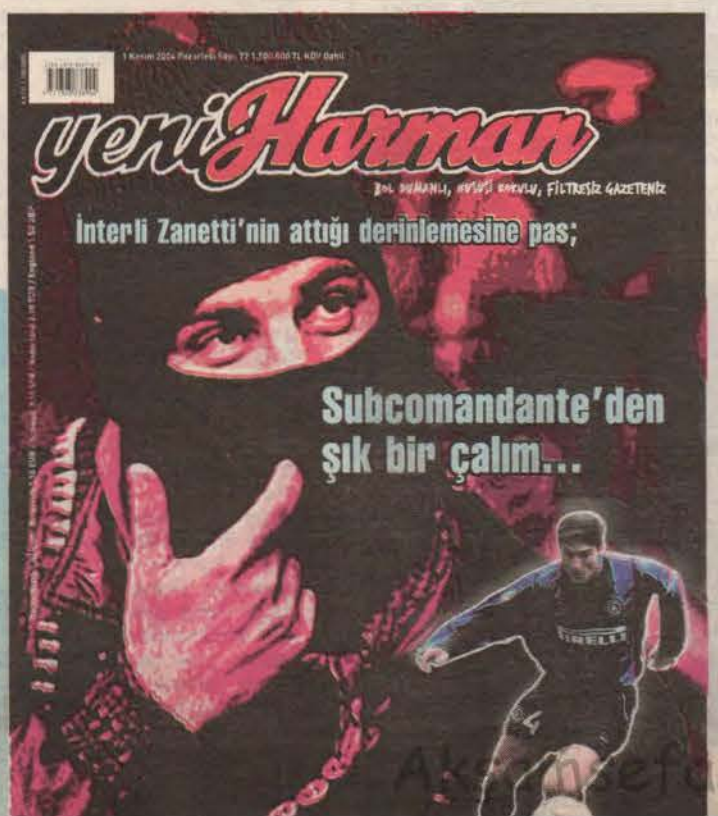
Biz bunları düşünürken **Baba** salona geldi. Yüzü biraz daha da kızarmıştı... Öpüşmek onu sanki biraz daha çakır keyif yapmıştı..

Bize ne diyeceğini merak ediyorduk...

Çocuklar, dedi, çok üzgünüm, ama gitmenizi istiyor. İçkiye sizin beni alıştırdığınızı düşünüyor. Hayır öyle değil, onlar çok iyi çocuklar, dedimse de inandıramadım...

cezmier@leman.com.tr

* **Öğretmen Ipsi Sanatçı Arzular Şimdi** adlı kitabını çöl yolunda **Cumhuş Tayyaroğlu**'ndan çıkacak...
* **Ayvalık**, 5 Kasım Cuma günü saat 14:00-16:00 arası **Avcıalar**'daki **Marpuç Kafe**'deyim... Adres: Armutlu Mah. Pişi Yolu Kara Apt. No:5/2... Tel: 0212 590 82 19
* **İzmir**, 19 Kasım Cuma günü saat 18:00-22:00 arası **İzmir Şiir Cafe**'deyim... Adres: Pasaport, 1346 Sok.
* **İzmir**, 20 Kasım cumartesi günü saat 14:00-16:00 arası **Kemeraltı Pirinç Center Kültür Merkezi**'ndeyim...
* **İstanbul-Bağcılar**, 21 Kasım Pazar günü saat 15:00-18:00 arası **Medeniyet Kitabevi**'ndeyim... Sancaktepe Mah. 2. Sok. No:26 Bağcılar Tel: 0212 435 11 21
* **Malatya**, 24 Kasım Çarşamba günü saat 15:00 - 17:00 arası **İnönü Üniversitesi**'ndeki **ABC Kitabevi**'ndeyim.

Kırık Leblebi

suatozkan@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

Gönül Adamı

dumur@leman.com.tr

GÜNERİ İÇOĞLU

Akşamsefası

dumur detayları

dumur@leman.com.tr

KÜLTÜR, GEZİ, DUMUR, DUMUR (3)

Kumkapı'daki gezimizi sürdürüyoruz sevgili dumurseverler... Yine ara sokaklara giriyorum... **Garibanlar Çamaşırhanesi**'nin önünde şöyle bir soluklanıp esnafla ve mahallenin çocuklarıyla sohbet ederken şunu da merak ediyorum; Burada kimler çamaşırlarını yıkatıyor, zira garibanlar çamaşırlarını çamaşırhanede yıkatamazki... içerde yoğun bir çalışma var, girip bunu soramadan ordan uzaklaşıyorum...

Evlerdeki muhteşem kapı ve pencere demirlerini zevkle izleyerek Nişanca semtine geçiyorum. Çok eski bir hamamın arkasındaki tenha bir ara sokağa girecekken bir terziden atletli bir genç fırlayıp çıkıyor ve telaşla bana doğru yaklaşıyor ve "Abi sakın girme o sokağa!.. Benim yaşlarında biri kırmızı montlu üç kapkaççı seni takip ediyor, çantanı, makinanı falan gizle, o kayboldu, benden söylemesi!.." diyor. Doğru söyleme ihtimali yüksek, zira çok dolaştım, çok göze battım o civarda... İhbarı değerlendirip ana caddeye çıkıyorum ve bugünkü dumur gezimizi kapkaç endişesiyle sona erdiriyorum...

HAMAMA GİREN TERLER

Bu kez Karaköy Perşembe Pazarı'ndayım ve gerek kapkaç ihtimaline karşı gerekse sapı kırılan keserim için ihtiyacım olduğundan dolayı bir milyona uzun sağlam bir keser sapı alıyorum. Kargo pantolonumun yan cebine görünür bir şekilde koyuyorum... Acayip etkili oldu, görenler tırsıyor, ben de rahat bir soluk alıyorum. Zagor gibi gezicem bundan sonra, belki ilerde bu boş tahta sapa, bir düğme çelik madırga çekici takar öyle dolaşırım... Neyse geçelim durumuza.

Perşembe Pazarı'ndaki bu hamamın İngilizce alt yazısında, beni yazının yanlışlığından ziyade **safha safha** yapılan aşamalar ilgilendiriyor... Çok aşamadan geçmiş bu hamam yazısı, ancak önce **Turkiş But** yazılmış. Sonradan "U"nun üzerine "A" harfi kazınmış. Daha sonra bir aşamaya daha geçilerek başka bir harf karakterinde "H" harfi kazınmış. Yine de **TURKISH BATH** haline gelene kadar çok safhadan geçeceğe benzer bu yazı.

dumur@leman.com.tr

YENİ DÜŞMAN

Nihat Genç

İnsan hakkı, toprak hakkı, mülkiyet hakkı, etnik hak, dil hakkı, din hakkı, azınlık hakkı, birey hakları, yurttaş hakları, egemen devlet hakları, ananın hakları. Hergün yazarlar haklardan girip boklardan çıkıyor. Çünkü bu haklar çatışma, çözülme, dağılma, savaş nedenlerini büyütüyor, gösteriyor. Aydın hastalığı bu, her çatışma alanına "insan hakkı" diye bakıyor. Dünya ajanslarına son elli yılda en çok düşen Keşmir/Filistin/Kıbrıs haberleridir, üçü de "tapu" davasıdır. İnsan haklarıyla bunun ne alakası var. Üçü de İngiliz yönetiminin mirasıdır. Dünyayı şimdi meşgul etmeye başlayan Kerkük sorunu da bir tapu davasıdır, aynen Karabağ gibi. Ermeniler dünyanın gözü önünde Karabağ'ı işgal etti ve bugün işgal sürüyor. Hem Kerkük hem de Karabağ'a yüzyıldır nüfus göçünü düzenleyen birinde Ruslar diğerinde İngilizler, yani yabancılar. Birinci dünya savaşında Kerkük sayımlarında gaz bomba tehditleriyle Türkler'i Türk yazdırtmadılar. Bu bir tapu davasıdır, bugünlerde patladı patlayacak. Buralardaki sorunları başımıza açan yabancı işgalcilerdir.

Bu sorunları "kardeşlikle" çözebilir miyiz, Sovyetler kurulurken Nerimanof, Azarbaycan'da Ermenilerle Azeriler kardeşçe yaşamalı, benzeri bir laf etti, o gün bugün Ermeniler, bu cümleden hareketle Nerimanof Karabağ'ı bize verdi iddiasında bulunuyor, yani "sosyalist kardeşlik"te işe yaramadı.

Bırakın bu tapu davalarını bir yana! İnsan hakları, birey hakları diyerek "egemenliğimizin" elden gittiğini görmüyoruz. Siyaset teorisyenleri, egemenlik nedir diye sorar ve nüfus kağıdı çıkartmak mı, sınır çizmek mi, vergi koymak mı, diye, egemenliğin göstergesinin en bariz niteliği nedir, diye sorar. Ve şu tarifte anlaşırlar, egemenlik "sıkıyönetim" koyma gücüdür. Bir devlet olağanüstü hal ilan edebilme gücüne sahipse egemendir. Bugün İlerleme Raporu'nda demokratik gelişmelere aykırı birşey olursa tehdidi işte bunu işaret ediyor. Diyelim bir bölgede silahlı çatışma çıktı ve devlet olağanüstü hal ilan edecek, raporu iyi okursak, edemeyiz. İlerleme raporuyla "egemenliğiniz" daha bugünden Avrupa tarafından ele geçirilmiştir.

Ortada Avrupa Birliği'ne girip giremeyeceğimize dair fol yok yumurta yok ama egemenliğimizi peşinen devretmiş görünüyoruz.

İşte hakların bu kadar çok konuşulduğu bugünlerde uluslar yıkılıyor, uluslar kuruluyor. Ulusüstü birlikler yola çıkıyor. "Hak" diye ifade edilen bu kavramlar kazma, kürek! Bomba gibi kullanılıp ulusların temel garantileri darmadağınık yapılıyor. Amerika ülkeleri parçalamak için nükleer bombaları kullanırken, batılı uluslar geliştirdiği etkin filozofi ve bizim gibi ülkelerden satın aldığı yazarlarla bu metinleri yalan yanlış okutuyor, yorumluyor, bu kavramları nükleer bomba gibi kullanıyor!..

Eyy gidi, bir zamanlar sosyalistler böyle şeylere inanmazdı, yurttaştı, dildi, dindi, azınlıktı, hepsi yutturmaca derdi, aslolan soygundur, sömürüdür, sizler, hakları sömürmek için bunları uydurmuş tartışıyorsunuz, derlerdi. Bilmem nerde o sosyalistler!..

Eskiden galip devletler harita üzerinde cetvelle çalışır, sınırlar tayin ederdi, şimdi, haritaları gizleyip, bu kavramları etnik, dil, kültür, azınlık bölümlemeleriyle kullanıyorlar. İnsanların doğuştan hakları vardır diye dünyaya caka satan Amerikan demokrasisi 1970'lere kadar zencilere siyasi ve sosyal hak vermedi, Güney Afrika'da bir beyaz azınlık yüz yıl boyunca siyahları diktatörlük kurarak yönetti, bu kavramlar işe yaramadı. İki yüz yıldır icad ettiğin, beyan ettiğin hakları hiç kullanmayacaksın, ama bu haklar evrenseldir ve benimdir diye caka satacaksın...

Devlet mi yıkılacak, uluslar mı çözülecek, alın elinize bu kavramları, getirin andlaşma masalarına, değiştir, bük, olmadı, çevir yeniden ifade et. Neden? Çünkü bu kavramlara aptalca inanmış aydınları satın almayı başardılar!..

Yani şanslı bir kuşaksınız(!) dünya tarihinin en çok savaş ve en çok insan öldüğü ve en çok devlet yıkıldığı bir dönemde yaşıyorsunuz ve bütün bu savaş makinesi sizlerin beynini "insan hakkıymış" "demokrasiymiş" biz geri kalmışız cümleleriyle yıkayıp, kandırıyor!..

Nerde o sosyalistler, bütün üçüncü dünyayı silahlandırdılar, bunlar batının yalanlarıdır inanmayın, sizi sömürmek için demokrasidir, haktır, yurttaşlıktır diye bastırıyorlar diye halkları ayaklandırmışlardı... Nereye kayboldu, bu kavramlara inanmayan ve inanmadığı için silahlanan sosyalistler!..

Göze kulağa insanlığa hoş gelen bu tatlı sloganları artık solcular da sahiplendi! Oysa sosyalistler alttta kalanlar, işçiler, yoksullar, üçüncü dünya, mazlumlar, ezilenler kardeştir, diyordu. Şimdi batının uydurma ve yutturma sloganlarını batılılardan daha çok benimsediler. Bu hak tarifleri öyle komik hale geldiki mesela Irak hapishanesinde bir mahkuma tokat atılıyorsa insan haklarına aykırıdır deyip bir gösteri mahkemesi kuruluyor, ama hapishaneler dışında onbinlerce çocuğu nükleer bombalarla öldürüyor, soran yok, bakan yok, mahkeme eden hiç yok...

Batının insan hakları, demokrasi tariflerini kendince yapması batının en büyük gücü. Ama asıl zenginliği bu hak tarifini sahiplenmesi. İşte tarihin en büyük evrensel değeri bunlardır, bunu da icad eden benim.

Bu hakları böyle tarif ettin de bok mu oldu, yüzlerce ülkeyi işgal etmene, yüzlerce ülkeyi karıştırmaya ve hala dünya coğrafyalarını bu hak tarifleriyle parçalamaya çalışıyorsun! Kendi toprağında dahi Kızılderilileri, Cezayirliler'i, Yahudiler'i kazıyıp çıkartmışsın, zencileri adam yerine koymamışsın, ama, ısrarla bu tarifler "evrensel"dir iddiasını şebek aydınlarımızın diline takıyorsun...

Siyaset/demokrasi kitaplarında Amerika'nın demokrasisi ve insan hakları beyannamesi ballandırılarak anlatılır ve okullarımızda çocuklarımızın beyni yıkanır. Bu hak tarifini icad eden kim? Koloniciler!. Avrupa'dan kalkıp gelen göçmen sığınmacılar, göçmenler. Tabii ki toprakların hakiki sahipleri Kızılderililer yokettikten sonra bomboş arazileri birbirlerine, federe devletlerine dağıtmışlar. Bu tarifler insan hakları değil, tapu dağıtım çığlığıdır. Toprağın sahibi kalmayınca aralarında toprağı bölüşür, yağma hasanın böreğinden federe devlet yapıp övünürler. Ama sömürgelere, üçüncü dünyaya, Cezayir'e, Güney Afrika'ya gelince bu hakları, zencilere, müslümanlara, hatta Latin Amerika'dan Amerika'ya yerleşenlere koklatmazlar...

Nerde o sosyalistler, bu tarifler evrensel ilkeler değil, halkları soymaya çalışanların evrensel yalanı olduğunu söyleyenler!.

Sosyalistler aradan çekilince, batının hiç ciddiye almadığı ve hiç kullanmadığı bu kavramları, batıdışı toprakların aydınlan birden kullanmaya başladı...

Bu "soyut" ve hiçbir işe yaramayan hak tariflerini ithal ederek bu hakları överek, batıya olmayan bir değer biçiyorlar.

Batılılar dünya ülkelerini işgal ediyor, yağmalıyor, öldürüyor, katlediyor, bunları yazıp çizmiyor, ama, hergün batıda insan hakları, batıda birey hakları, batıda demokrasi diye dilinden düşürmüyor!..

Batıyı böyle alkışlamak, övmek! Batının böyle bir gücü yoktu! Sosyalistler, batının bu demokrasisini alaya alıyordu, eğleniyordu, siyasi, sosyal, iktisadi tahlilleriyle batıyla dalgasını geçiyordu, şimdi hepsi batıyı yeniden insanlık şampiyonu yapmak için yola çıktı!.. Açığı, yoksulluğu, sömürüyü düşünen, bağıran, yazan, çizen yok, ama bu aydınlar insan hakları şampiyonu gibi savaş veriyorlar...

Hani bu kadar şampiyonluğunu yaptığı hakları bir de vermiş olsalar. Bu hakları dünya coğrafyasında gelmiş geçmiş devletler içinde en çok veren Osmanlı'dır. Gayrimüslimler kendi dinlerini kendi din adamlarıyla yaşıyorlardı ve ceza davalarında Osmanlı mahkemelerine çıktıklarında müslümanın aldığı cezanın yarısını alıyorlardı ve askerlik hiç yapmadılar ve meclis kurulur kurulmaz hepsi milletvekili bakan ve tüm şehirlerin belediye meclislerine kuruldular. Osmanlı'nın Tanzimat öncesi ve sonrası verdiği bu hakların dünya tarihinde eşi

Devamı 12. Sayfada

Akşamsefası

11. Sa adan Devam

benzeri yoktur. Esaret dediğin elli yıl olur, yüz yıl olur, bu ekaliyetler tam bin yıl içimizde yaşadı ve bin yıl sonra dillerini, dinlerini, yani bir millet kuracak herşeyleri eskisinden daha gelişmiş yanlarında taşıdılar!. Osmanlı gayrimüslimlere öyle haklar verdi ki, mesela Türkler ikinci sınıf vatandaş durumuna düştüler... Yani gayrimüslimler meslekte ve ticarette zenginleşip bızımkiler cephelerde öldüler...

Ermeniler, Rumlar bizde hariciye gibi bakanlıkları dahi yaparken zenciler 1960'a kadar Amerika'da sokakta dahi yürüyemiyordu..

Yani insan hakları, demokrasi tarifleri batının hem dünyayı yağmalaması hem de dünyanın geri kalan halklarını aşağılamasına bahane oluşturuyor..

Çünkü, biz medeniyiz, uygarız, sizler vahşisiniz, ilkelsiniz, çünkü "hakları" tanımıyorsunuz. Soyup soğana çevirdikleri imparatorlukları ve üçüncü dünya ülkelerine işte böyle aşağılayıcı bir dil kullandılar..

Aynı şekilde Fransa, kağıt üzerinde, yurttaşlık, birey hakları, hukuk geliştiriyor. Herkes soyut bir kavram olan vatandaşlıkla yanyana gelecek diyor. Mezhep, ırk, gende bırakılacak, yurttaşlar bütün oluşturacak, bütünün bireyleri hukuk karşısında eşit yurttaşlara dönüşecek. Diyor, diyor ama bunu hiç uygulamıyor. Bugün dahi en gelişmiş dediği Avrupa Birliği'ne "nitelikli oy" kavramını getiriyor, yani Avrupa Birliği'ni kuranlar nitelikli oy sayesinde hep "yönetimde" hep Avrupa'nın diktatörü olarak kalacak...

Tabii yurttaşlık, kardeşlik gibi nutku atılan bu kavramlar üçüncü dünyayı sömürgeleştirdi, hatta kendi topraklarındaki onlarca dili, kültürü, mezhebi bastırdı, asimile etmeye yaradı. II.Dünya Savaşı da burdan koptu..

Tabii ki bu bütünü (yurttaşlar ulusunu) oluşturacak Fransızca dilidir, dedi. Peki şimdi biz de bütünü oluşturmak için Türkçe'yi istiyoruz, hayır olmaz.. Mesela gidip Cezayir'e okulunu ve ordusunu kurar, Fransızca konuşder ve Cezayirli aydınlar o halde beni de Fransız yurttaşı yap. der, olmaz... Sen Fransızca konuş ama Fransız vatandaşı olamazsın! .. Sırf bu yüzden bir milyon Cezayirli'yi öldür...

Hakları, hukuku, yurttaşlığı kendinden başka kimseye yedirmedi, çünkü, bu sömürünün arkasında üçüncü dünyaya karşı büyük bir nefreti vardı. Hem soyuyor hem de soyduğu zavallı insanlardan iğrenen bir uygarlık diliyle konuşuyordu.

Yani, nasıl Amerika insan hakkını kendi kolonisinden başkasına koklatmadı, Fransa'da aynı şekilde, yurttaşlık, hukuk gibi kavramları sömürgelerine taşımadı. Bu haklar çatışa çatışa milyonlarca ölü verilerek alındı!..

Ancak hala bu hakların sahipleri olmalarıyla övünüyor, caka satıyorlar, bizim gibi ülkelerdeki şebek aydınları hayran bırakıp eğleniyorlar... Yani ne istiyorlar bizden, Fransızca İngilizce okuyup onların dilini, siyasetini, onların kültürünü romanını onların ressamlarını habire tartışalım, habire onların ağızlarının içine bakalım... Onların parasıyla kurulmuş insan hakları derneklerini batının savaş karargahları gibi kuralım...

Çünkü bizim kendimize dair, geleneğimize dair, hayatımıza dair ne varsa nefret ediyorlar. Batıda yurttaşlık ve hukuk düzeni, dış politikasına düşmanlık, asimile etme, yoketme, aşağılama şeklinde gelişti. Kılık kıyafetimizi değiştireceğiz, hukukumuzu, anayasamızı, davranışlarımızı herşeyimizi onlara göre düzenleyeceğiz. Düzenlemedik mi, direndik mi, o halde, aşağılık bir ırksınız size dünyada yer yok!..

Tito'nun kurduğu Yugoslavya dünya siyaset teorisyenlerini en çok meşgul eden ülkedir. Bugün temel sorunlar çözülememiş ve tarih sahnesinden silinmiştir. Hırvat, Sırp, Boşnak müslümanları ve Balkan coğrafyasında bugün hala problemlerini taşıyan Arnavut, Makedon, Kosova gibi birçok etnik grup barındırıyor. Bu etnik gruplar bölgeye (elimizle su serper gibi) yayılmış ve bölgenin büyük devletleri Yunanistan'ı, İtalya'yı, Türkiye'yi, Bulgaristan'ı ve Rusya'yı ve Almanya'yı ya siyasi akrabalık olarak ya da sınır/azınlık sorunu olarak çok yakından ilgilendiriyor. Ve bu sınır ve siyasi tarih bağlantılanyla karmakarışık egemenlik ve sınır sorunları taşıyor. Ancak bu çatışmalar müslümanların başında patladı ve müslüman nefreti, yüzbinlerce Boşnak'ın katledilmesine döndü. Yugoslavya sorunu "tapu" davası şeklinde büyüdü ve "müslümanların" katledilerek soykırıma tutularak çözülmeye çalışıldı...

Bu bir tapu davasıdır ve müslümanların katledilmesidir. Bu kadar açık ve alenidir. Bu sorunu çözmeye çalışanlar insan hakkı, birey hakkı dinlemedi, tanımadı ve göz yumdular, ama şimdi insan hakkı şampiyonluğu yapmaya devam ediyorlar.

Ve en önemlisi çatışmalar sürerken tüm dünya ajanslarında Türk, Arap ve müslüman nefretini işlediler.. Hem soykırıma tabii tutuluyorsun hem de gelişmiş Avrupa "müslüman" "Türk/Arap" nefretini dünyaya bulaştırıyor!..

İsrail örneğinde olduğu gibi. Tamamen farklı, hiçbir ortak özelliği olmayan arap/yahudi çatışması. İkisi de kutsal haklar talep edip kutsal Kudüs'e sahip çıkıyor. İkisi de farklı dilden, ayrı dinden. İkisi de toprağın eski/arkaik tarihi sahibi olduğunu iddia ediyor.

Oysa İsrail, 19.yüzyılda Avrupa uluslarında başlayan hukuk düzeninden, yeni yurttaşlık projesinden kaçarak oraya geldi. Yahudiler yurttaşlığı sevmedi, yahudilik yurttaşlık içinde eriyecekti. Fransız ihtilali değerlerinin ırklarının sonu olarak gördüler ve kendi ırklarını koruyacak vatan aradılar. Eşit haklarla eşit hukuk düzeninde yaşamak onlara göre değildi. Onlar zaten "cemaatler" olarak her ülkede yaşıyorlardı, ama cemaatler uluslaşmaya başlayınca, cemaatlerinin yurttaşlık içinde yaşayamayacağını gördüler. Çünkü seçilmiş olduklarına inanan bir inanç sistemleri vardı.

Bugün İsrail laik olduğunu söyler ama hahamlarca yönetilir. Toprağını işgal ettiği Filistinliler'i değil yurttaş adam/insan yerine koymak, hergün katleder ve kimseye de hesap vermez. Elli yıllık devlet hayatında tek gün huzur vermedi, savaşsız tek gün geçirmedi. Hakimiyet kuramadı. Laikliği, yurttaşlığı ve siyasi bir devlet geleneğini oturtamadığı çok açık...

Buna rağmen İsrail yazarları kendilerinin batılı değerler, laik bir siyaset, yurttaşlık, hukuk gibi modern değerlerle İsrail'i kurduklarını iddia ederler. Ve Filistinliler'in vahşi/kel olduğu için bu değerleri anlamadığını dünyaya yayarar.

Hergün Filistinli öldürdükleri halde, Filistinliler, yani, Araplar/müslümanlar nefret edilmesi/katledilmesi gereken yaratıklar olarak propaganda edilir. İsrail'in Araplar'dan nefreti, batının nefretinin tıpkısıdır. İşte bugünlerde hukuk diyen, yurttaşlık, laiklik diyen herkes, Arap/Türk/müslüman ne görüyorsa nefret ediyor, düşmanlık yapıyor ve dünyanın tüm kıtalarında Sudan'dan Malezya'ya, Balkanlar'dan Kafkasya'ya, Afganistan'dan Tayland'a kadar "müslüman/arap/Türk nefretini yazıyor, çiziyor...

Bir üçüncü dünya nefreti. Bir az gelişmişlik nefreti. Bir altta kalanlar, ezilenlere, vahşiymişler, modernizmden, laiklikten, uygarlıktan anlamıyorlarmış nefreti...

Şimdi izleyelim, batı iki yüz yıldır yurttaşlık sorununu çözemedi, sınırlarını çizemedi, Çeklerle Slovaklar ayrıldı, Belçika'da Felemenk dilini konuşanlarla Valonlar arasında bitmeyen kavga, Kanada'da Fransız göçmenlerle/İngiliz göçmenlerin tapu kavgası... Aslında Filistin, Kafkasya, Balkanlar, Keşmir, Kıbrıs, Karabağ hepsi "tapu kavgası"... Ama bu sorunları andlaşma metinlerine sokarken tapu kavgası değil, "insan hakları", "birey hakları" gibi bir sorunmuş şekline dönüştürüyor. Sömürüyor, soyuyor, katlediyor, tapuları, sınırları karmakarışık yapıyor ve sonunda masaya gelince profesyonel bir sihirbaz gibi bu sorunların "insan hakkı" sorununu olduğunu herkese kabullendirmeye çalışıyor.

Yüzelli yıl sosyalistler batının bu oyununa gelmedi, gülüp geçti, etnik, dil, yurttaşlık, azınlık, gibi sorunların "sömürü"nün maskesi olduğunu tüm dünya gençliğine anlattı, halkları ayaklandırdı...

Peki insanoğlu iki yüz yıldır aralıksız etnik, dil, sınır ulus, yurttaş tartıştı da ne oldu, elimize ne geçti? Hiçbir şeyl. Sömürü sürdü, sınırlar ve madenler batı lehine döndü...

Devamı 14. Sayfada

Akşamsefası

ÖZGE SAMANCI

behicpek@leman.com.tr

Behiç Pek

ARRIVAAA!

MEHMET ÖZKANOĞLU

Akşamsefası

mozkanoglu@leman.com.tr

MELİK SAH

12. Sayfadan Devam

Üçüncü dünyanın yağmalanması sona ermedi, ermeyecek, ama üçüncü dünyaya karşı öyle bir nefret oluşturuldu ki, zayıflar, mazlumlar, öldürülüyor, gören yok, tartışan yok. Ülkeler nükleer bombalarla haritadan siliniyor, batının keyfi yerinde...

İnsan hakları, birey, yurttaşlık, laiklik, demokrasi, barış, haklar dedikçe insanlık daha soylu daha ileri bir rejim mi inşa ediyor?

Hayır! Avrupa Birliği bir "akvaryum".. Hijyenik, steril bir havuz... Bu havuzu kuranlar, teknik icadları, aydınlanmayı, bu hukuku, bu hakları bize icad ettik ve artık bu havuz dışındaki dünyayla hiç ilgilenmiyoruz, diyorlar.

Ve eskiden olmadığı kadar büyük bir üçüncü dünya nefreti! Düşmanlar Araplar, Türkler, Müslümanlar! Baksanıza bu nefreti içimizdeki aydınlara dahi bulaştırdılar, hangi aydınımız insan haklarından söz ediyorsa Türkler, Araplar ve müslümanlardan nefret ederek yazısını bağlıyor...

Bu topraklardan taşıdıkları servetlerle ailem kullem demokrasilerini inşa ettikçe, kıta dışındaki siyasi sorunlarla hiç ilgilenmiyorlar. Üçüncü dünyanın yoksulluğuna, gelişmemişliğine, soykırımına, talanına bakan yok. Milyonlar birgünde ölmüş batının umurunda değil. O mutlu havuzunda laiklik yurttaşlık demokrasi cenneti kurmuş herkese de bunu tavsiye ediyor!..

Ve artık havuzlaşan Avrupa'nın düşmanları ortaya çıkıyor! İlk sırada göçmenler var, Pakistanlı, Hintli, Iraklı sığınmacılar... Bu sığınmacıları yok etmenin yollarını aramak bugünkü batının en büyük siyasi sorunu. İkincisi, islamla terörü çoktan zihinlerde buluşturdu! Bugün Avrupalı yurttaş, İslam deyince terör anlıyor! Müslümana yahudiler gibi bakıyor... Türkler, Araplar, üçüncü dünya, huzurunu, bu mutlu havuzu kirletecek iğrenç vahşiler olarak zihinlere yerleşti bile.

Ancak geçtiğimiz yüzyıl içinde Avrupa'da herkes bugünkü kadar çok dışardaki dünyadan iğrenmiyordu. Avrupa'da siyasi kavga veren sosyalistler "üçüncü dünyanın" vicdanı olarak batıyı rahatsız ediyordu.

Avrupalılar'a diyordu ki, bu üçüncü dünyayı sömüren, karıştıran, savaştıran, zalim diktatörleri kuran sensin... Bu garibanı mazlum sahipsiz halkları hergün zıl zıl ağlatan sensin... Buralarda huzuru kendi refahın için bozuyor, bu ülkelerin madenleri çalmak için o ülkelerin gelenekleriyle, dinleriyle siyasetleriyle oynuyorsun...

Sosyalistler bu duyarlılıkları dile getirdikçe Avrupa'da önemli bir entellektüel kitle, kendini birazcık bu üçüncü dünyadan sorumlu hissetmeye başlar ve günah çıkartan yazılar yazar, Avrupalı dışındaki dünyaya bir sosyalist merhamet inşa ederek anlamaya çalışır...

Avrupalı sosyalistler, geçtigimiz yüzyıl içinde üçüncü dünyanın içine düştüğü bu felaketler zincirinin maden ve soygun ve diplomatik oyunların sonucu olduğunu yazıp, çizip, savaşını verirdi...

Peki ne oldu! Bu vicdan nereye gitti! Düne kadar Avrupalılar'ın bu haklarını, demokrasi tariflerini, insan haklarını hep yalan sahte görüyordular, bugün ne değişti...

Sosyalistlerin Avrupa Birliği projesine katılımıyla üçüncü dünya feryatları Avrupa'da sona erdi... Artık sosyalistler de batının laiklik, yurttaşlık, dil, etnik gibi parçalama/soyma dilini kullanmaya başladı.. Göçmenleri sevmiyorlar, çünkü huzurlarını bozuyor. Şahane demokrasileri varmış! Üçüncü dünya isterse sipariş alabilirlermiş... Zaten Araplar, Türkler, müslümanlar, medeniyetin uzağında bu kavramları hiç anlamayan vahşi sürülermiş...

İşte Avrupa Birliği ve Avrupa Yurttaşlığı Projesi geliştikçe bu uygarlık havuzunun aydınları, dışında kalan tüm dünyaya, üçüncü dünyaya, yani ,batıdışı topraklara bu nefret bu düşmanlıkla bakmayı bir siyasi gelenek yaptılar... Kendinden olmayan herkesi dışlayan ve nefret oluşturan bu siyasetin adı Avrupa demokrasisidir...

Bu yüzden Irak'taki nükleer bombalar umurunda değil. Sudan'da, Filistin'de Uzak Doğu'da, Afganistan'da, müslümanların, Araplar'ın Türkler'in hiçbir iddiası, yaşama hakkı, ciddiye alınmıyor...

Hergün haberlerde, dünyanın her kıtasında müslümanlar öldürülüyor, müslümanlara soykırımı uygulanıyor, müslümanların dini, dili, inançları ve kendi topraklarında yaşama hakları ellerinden alınıyor, bakan, gören, tartışan yok... Avrupa demokrasisi Araplar'ı, Türkler'i ve müslümanları dünyadan kovma girişimidir...

Düne kadar sömürdükleri, zenginlikleriyle Avrupa'da Amerika'da burjuva demokrasisi kurduklarını söyleyen aydınları vardı. Nerde o sosyalistler? Nerde o sosyalistlerin Türkiye'deki temsilcileri?.. Neden bu sosyalistler birden ağız değiştirdi... Birden batının insan haklarına, birey haklarına, batının demokratik manevralarına inanmaya başladılar...

Yani Avrupa Birliği projesi bir insanlık projesi değil... Yahudiler Araplar'ı nasıl görüyorsa, Avrupalı da Arapları/müslümanları öyle görüyor. Avrupalılar yahudilerin dili, bakış açısıyla konuşuyor.

Yahudilerin Rusllar'ın Sırplar'ın katliamlarını ciddiye almıyorlar, bu soykırımları yazmıyor, çizmiyor, andlaşma metinlerinin içine sokmuyorlar.

Onların tuzu kuru, onların evrensel insan hakları evrensel hukuk düzenleri varmış, gerisi umurlarında değil...

Nasıl bir proje bu? Biz dağılacağız onlar bütünleşecek. Araplar/Türkler/müslümanlar katledilecek onlar huzur içinde bu ülkeleri yağmalayacak. Onlar kendi haritalarında etnik dilleri, ulusları, kültürleri yurttaşlık projesiyle bastıracak, sindirecek, bu onlar için hukuk olacak. Biz yaptığımızda vahşi insanlık dışı olacağız..

Arada bir üçüncü dünya diye içi acırsa gıda ve yardım teşkilatları, ki, hepsi bugün "ajan" şirketidir, oraya gönderip ajanlarıyla daha çok karıştıracak. Gazetecilerini, gıda yardımlarını, barış kuruluşlarını, hepsini "ajanlardan" oluşturup üçüncü dünyaya salacak... Hitler gibi rejimler icad edecek... Bölgemize bitmeyen düşmanlıklar serpecek...

Ve kendisi artık çok uzaklarda bizden nefret edip tüm dünyayı ve edebiyatı ve televizyonları Araplar'ın müslümanların Türkler'in ve üçüncü dünyanın nefreti üzerine inşa edecek...

Eskiden sosyalistler sorardı, mazlumların parasıyla uygarlık olur mu, diye... Garibanları, açları, yoksulları diktatörlerin pençesine düşürenlerden uygar olur mu, diye...

Şimdi oluyor!..

Tüm Avrupa'da üçüncü dünya nefreti... Batı dışı topraklara yani soydukları yüzlerce ülkeye artık, bizim huzurumuzu bozacaklar, onları almayalım, onlarla konuşmayalım, onların katledilmesine göz yumalım, diyen bir siyasi proje çoktan işe başladı...

Bu yüzden Avrupa Birliği'nin bir dış politikası olmadı, olmayacak.. Dışarıdaki dünyayla vicdan olarak ilgilenmeye hiç niyeti yok...

Avrupa Birliği projesi dünyanın zenginliklerini Avrupa'nın beş/on başkentine daha sorunsuz taşıma projesidir. Dünyanın dertlerinden uzak ama dünyanın tüm madenlerine sahip çıkma projesi. Dünyanın açlığından katliamından uzak durma, ama, bu ülkelerin petrollerine, madenlerine el koyma projesi...

Yüzbinlerce insan Irak'ta ölüyor, dün de Bosna'da öldü, Sudan'da ölüyor, Afganistan'da ölüyor, kimin umurunda...

Madenlerinizi çalıp çalıp size insan hakkı diyorlar!, Ülkenizi bin defa savaşın içine sokup sokup size birey hakları diyorlar...

Avrupa'da nasıl bir birlik kurulduğuna bakmayın! Avrupalı bu yurttaşlar yeşillerinden sosyalistlerine hristiyanlarına kadar topluca kimden iğreniyorlar? Araplar'dan Türkler'den üçüncü dünya müslümanlarından...

Yani Avrupa'daki medeniyet nihayet rayına oturdu!

Çünkü Avrupa'da sağcı, solcu, ilerici, gerici kalmadı... Avrupa'da artık tek ses, tek güç var. Araplar'ı, Türkler'i, üçüncü dünyayı soymak için önce aşağılamak sonra soymak,,. Avrupa Birliği'ni oluşturabildi mi? Henüz tartışma halinde. Ama Avrupalı aydınların ve Avrupalı halkların nefretleri çoktan bütünleşti, hepsi Avrupa dışındaki dünyadan iğreniyor....

nihatg@leman.com.tr

Akşam Servisi

LeMan MİZAH DERGİMİZ
OKUR MEKTUPLARI
FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Uğruna işkenceler altında bedenini, ruhunu kısacası her şeyini vermeyi göze aldığı insanlara, yine uğruna başkaları görülen halk tarafından nice zamandır, buralarda daha da yahim işkenceler sunulmakta. Vahim İşkence! Neresi burası?.. Burası Çukurova'nın göz alan bir kentinin herhangi bir mahallesinin herhangi bir okulu. Okuldaki faşist hocalarla hergün onlar için ağız dalaşı yapıp "yerli" "doğulu" diye yapılan bir ayrımın çirkefliğini anlatmak, yine faşist halkına -veli olan- ezilenlerin(!) acılarını toplantı gündemine taşıyıp anlatmak ve yine faşist idarecilere gün be gün o öğrencileri savunmak öz görev iken, gün gelip o öğrencilerin anneleri ve babaları ve amcaları ve dayıları ve enişteleri ve dedeleri ve tekmil yakınları kendi değerlerinin (hani var ya insanlık onuru kadın hakları hatta insan hakları) savunulmasına -kendilerinin fark edemedikleri- rağmen yine de işkencelerine başlarlar. Nedir? Şudur: Kızını okula göndermesi için geldiğimiz evden kovulmanın hayal kırıklığı, yaklaşmaya çalıştıkça surabna kapatılan hatta çarpılan kapılar, "neden okutmak istemiyorsunuz? Merak ettim" sorusuna beni ve 25 yıldır bu işi en iyi şekilde yapmaya çalışan öğretmeni baştan aşağıya süzüp "Vallah hoca sizin gibi olmasını istemek. Caliz deeldir" cevabı vs.

Eğitimin ne olduğunu biz mi bilmiyoruz ki eğilimci vasfını başarı ile yüklenemedik. Demek ki, başaramamışız. Bir dolu tacize, şiddete (bıçak, dayak, küfür laf, söz) maruz kalıp sineye çektik. Bu herhangi bir mahallenin, herhangi bir okulunda her yıl bir öğretmen (ne yazıktır ki bu insanların hepsi de onlar için gerek sendikada, gerek okulda kısacası heryerde mücadele etmiş, Şivan Perver'den başkasını bilmeyen bu yavrulara Civan Haco'yu, kasetlerini getirerek dinletmiş öğretmenlerdir.) bıçaklanır dövülür. Kısacası hakir görülür. Ezilmişliğin verdiği psikolojidir deyip hep savunduk.

Bu ezilen halkta biz mi yakılaşamadık, onlar mı bize hiçbir zaman güvenmedi de kapılarını kapatıp ebediyen, bilemiyorum. Çocuk okuluna devam edebilsin diye saatlerce telefonda "Hoca bak valla Pazartesi, Çarşamba, Cuma günü kurulan pazarlarda çok iş vardır. Göndermeyecem çocığı bekleme, aba Salı Çarşamba iş çok yohtur işi'ne gelirse" "E olsun bari tamam" şeklinde yapılan pazarlık çok utanç verici. Çöp kutularından çocukları çıkarıp okula gelmesi için olmadık dilleri dökülüp bir de babalarından olmadık tacizlere maruz kalmak da çok utanç verici. Ayrıca bu babanın çalışmayıp, evde oturması, çünkü kendisine verilen günlük ücretli kadınlara biçilen ücret olduğunu söyleyip kansını döverek tarlaya yollaması da utanç verici, acı.

Dinini, Allah'ını, peygamberini camide öğrenen kız çocuğu hocanın pis nefesi, pis sakalı ile karşılaşınca o körpecik yavrunun naif ruhu nasıl da kirlenir. Zebanilerin ve onların kaynar kazanlarını dinleyen çocuğun içi zaten boşalmıştır. Geriye çok şey kalmaz artık. Her yaz tatili sonunda, ilk haftalarda sordukları sorular cinler ve şeytanlar üzerinedir. Bu yavrudan sorumlu, daha doğrusu sorumlu olması gereken, adına ebeveyn denilen yetişkin(!) yaptığı ve yapacağı bu tür hatalar yüzünden, bir dolu dogma ile bezenmiş, irkçı, skolastik, vasatsız öğretmenlere burada gün doğurur artık. "Biz demiştik", "biz demiştik söylemiştik size, demiştik, demiştik demiştik" Artık çınlar durur paranoya peşimizde. Savundukça o güruhu, güruh üzerimize gelir. Savundukça o toplumu, toplum sana sırtını çevirir. Savundukça o bireyi, birey seni sırtından vurur. Öldürür. Çürütür, tozun bile kalmaz.

10 yıl olmuş öğretmen vasfını alalı. Çok uzun bir süre değil. 7 yıldan beri de bu anlattığım hayatı yaşıyorum. Ama bu, sanırım çok uzun bir süre... Süreceğe de benzer. Sınıfa girdiğim zaman anımış ve artık kendilerince sorumluluktan olan küçük insanları görüyorum hep karşımda. Cennete bu kadar yakın olduğum zamanlar olmadı ve sanırım olmayacak da. Bütün kutsal kitaplarda tasvir edilen o mekan, onların koşulsuz aşkın yürek sesleri ile dolup taşan yer olmalı diye düşünürüm hep. Tahribatı olmayan minik böceklerimdir onlar ama artık hakikaten ümitsizliğe kapılmak üzereyim. Silkinmeye çalışıyorum takat başarılı olamıyorum. Üstüme geliyor herşey..

Orkun Hoca, Ummu Hoca, Mesut Hoca, Zeynep Hoca, Ali, Veli, Selami adı her neyse bu insanlar öğretmenler ve bir çok şeye maruz kaldılar. Kimi bıçaklandı kimi dayak yedi, kimi ise tacize uğradı. Ne diye? Koca bir hiç için.

Devletin kendi görevi iken hem de zorunlu tuttuğu adına "ilköğretim" denilen sistemi kendisi çökertmeye çalışır. Bir kuruş bile harcamadan düzenin işlemesini bekler "EĞİTİM ZORUNLU ve PARASIZDIR" komiktir bu... Sonra televizyonlarda gelsin saçmalıklar, safsatalar. Belediye BORCU YÜZÜNDEN okulun suyunu keser, sulan akmaz. Veli bizi suçlar okulun yolu berbattır ki okul hep yazı yazar bu sorun için, veli yine bizi suçlar. Medya da sinip bekler ucuz haber için kayıt parası, kalite payı vs... Ama hiç biri devlete bunu hatırlatmaz sanırım görevin bu diye. Hoş 500 milyonu, çocuğunu meıkezde bir okula yazdırmak için çeşitli dalaverelerle vermeye hazır veli bu parayı alabilen de okul müdürleri de mevcuttur hani.

Kısacası buralarda değişen birşey yok. Bazen kendi kendime acaba kraldan çok kralcı mıyım diye düşünüyorum. Kral kral olduğunun farkında bile değil. İpleri soytarısının elinde çünkü...

Herhangi bir okulun herhangi bir öğretmeni

HEPSİ VE DAHA FAZLASI KASIM SAYISINDA

İç Gerçekler

Birgün önceden, ertesi gün ne giyeceğini kararlaştırma toplantısına gitmişti kendisiyle. Böyle zamanlar arada oluyordu. Etraf renk cümbüşü olmuştu birden. Bu cümbüş müzik aleti değildi ama cümbür-cemaate dönüşüyordu aniden. Hepsi isyan ettiler, "maske olmak istemiyoruz!" diye. Üzümlü yoğurtluğu tutmuştu yine.

Burnundan soluduğu acı, içerisinde solunum elemanlarına uğramıyor, kalbinde kral odasında ağırlanıyordu. Öyle çoktular ki... Yoktular...

Genelden özele sıralandılar sonra. Katran tamamlanmıştı. Fakat bir kapı küçük boşluğu kadar mavi bırakmışlardı. Eee "her iyilik içinde bir kötü, her kötünün içinde de bir iyi olur" kalıbının içine yağ sürmüştüler. Pürüzsüz bir şekilde çıkmıştı işte anlamla yoğrulan alçıdan.

O mavi de kaybolursa, dışına sürdüğü çocuklukta fayda etmeyecekti artık. Başkaları "kendine bakıyorsun, çok güzel uyduruyorsun renkleri" derken o, maviye teşekkür ediyordu. Peki mavi neydi, kimdi? Kendi de bilmiyordu tam olarak. Hepsi nitel gözlemdi. Biraz İstanbul... Biraz deniz... Biraz gitar... Biraz yalnız yele (hayal ab), biraz birçoktu. Aynı ande hem zıt hem eş anlamlı oluyordu. Bundandır ki geri geri çekiyordu fış fış amca kütekleri. Mantık yumağı kendi içinde düğüm düğüm olup atmıştı kendini kayıktan... Dalgıç değildi ama yüzebiliyordu. Hayal öpücüğünü almadan gidemezdi. İslanmasına rağmen yoğunluğunu indirgeyip çıktı su yüzüne. Fış fış amcaya, yardım etti üzümlü yoğurt artık pışman olmak istememekszin. Mantık kayıktaydı yine. Elde var 1'di. Yuvarlak içine alınıyordu artık eldeleri. Dikendi tellerle çevriliyordu etraflarını...

Tek isteği ise annesinin kendi kendine güvenmesiydi. Böylece onu uyutmakla iyileştirmeye çalışan anti depresanlara kendi rahat söyleyebilecekti...

Burcu Bakır/ Kırıkkale

Med-Cezir; Teslim Ol!

Med-cezirdir deniz dediğimizin toplamı... Med-cezirdir ömür dediğimizin toplamı... İnişler, çıkışlar... İçimize vuran hezeyanlar...

Bazen med-cezir balıkları kıyıya vurur, yem olur balıklar kanncalara. Gün olur devran döner... Baş rolde yine med-cezir vardır, ama bir farkla... Doğanın sufiesi değişmiştir, sıra kanncalan balıklara yem etmektedir.

Aynı med, aynı cezirin içinde dönüp duruyor yaşam dediğimiz kaos... Balıkları ve karıncaları suçlayarak vuruyoruz ömrün dibine dibine... Asıl sorumlu, döngüsüne devam ediyor... Ne balık ne karınca kardeşim, suçlu dediğin med-cezirin ta kendisi... Ne tren kazalarındaki makinist suçlu ne de eroin batağındaki genç... Ne baklava çalan çocuk suçlu ne de ölüme yatan beden... Ne televole kültürsüzlüğünü kültür edinen zavallı kör beyin ne de elinde içki kadehiyle, dağlarda, işkencelerde ölenlere ağıtlar yakarak sokçuluk oynayan kimlik bunalımı adam...

Başa dönmek lazım belki de... Hani şu mitoloji dediğimize... Tanrılar, tanrıçalar ve bir avuç insanoğlu... Hira dağının ufuklarında bunuvazi bir yaşam, etiklerinde onların nesilinin rahatını devamını sağlayan, onlardan korkan, gücünün farkında olmayan insanoğlu... Ufuklarda entrikalı bir yaşam, etiklerde ezilen çimenler... Ufuklarda çalgılı-çengili şölenler, etiklerde ezilen çimenler... Eski bir Çin atasözünün de dediği gibi "fiiler dövüşür çimenler ezilir, fiiler sevişir yine çimenler ezilir..." lanıdık geldi mi? Belki debiz hala bir yıldırımla beden lerimizin ve ruhlarımızın ikiye ayrılıp ikişer ayrı kutba gönderileceği ve bize "eş ruh"umuzu bulma talimatı verileceği zamanlardan korkuyoruz... Oysa tanrılardan ateş çalınabileceğini de gördük biz...

Hadi biraz daha yakınlara geletim. 80'li yıllara mesela... Hani şu fillerin iş başında olduğu zamanlara... Hani şu sokaklarda, kuyruklarda hani şu işkencelerde, hapislerde hani şu dar ağaçlarda ezildiğimiz yıllara... Hani şu azgın med-cezirı göremeyip de inatla ve inatla balıkların kanncalara, karıncaların balıklara yem olduğu zamanlara... 12 Eylül'ün sabahında kanatlı bu ülkeyi tanıklar... Aynı saatlerde "büyük baş coni (dönemin Amerika başkanı)" keyifle kanımızı içiyordu görkemli bir tören salonunda "bizim çocuklar başardı" diyerek... Sahi kim bu "bizim çocuklar" sakın med-cezir olmasın? Biz o sırada meşguldük gerçi bunları düşünecek zamanımız yoktu. Karınca ile balık olarak ölüm-kalım savaşına tutuşmuştuk. Kaldırımdan bile paylaşmıştık, elimize sıtah almıştık hedeflerimiz hep şaşsa da... Med-cezir'se istediği gibi oynadı balıklarla, oynadı kanncalarla... Suçlunun med-cezir olduğunu söyleyenlerin zaten hiç şansı olmadı... Ama hala birileri söylüyor, birileri bağırıyor: Suçlu; med-cezir, teslim ol!

Bırak artık sancıyla kanayan yaralarımızı sömürmeyi ayda denizlerin görkemli çığlığı... Ey karınca, ey balık uyan! Ne sen suçlusun ne sen! İnfaz edin med-cezirli... Durdurun kanayan, kanatılan ne varsa... Kan denizinde boğulmak an meselesi artık...

bilgen_diren@mynet.com

LeMan
SAYI: 678
5 KASIM 2006 CUMA
HAFTADALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR
Yayıncı: LMİ Basın Yayın Ltd.Şti.
İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR
Müessese Müdürü : Ali YAVUZ ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Koan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● Aslan ÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● İp Tomer ULUKUÇ ● Ahmet YILMAZ ● Yurtdışı Koordinatörü: İlhan ARKAN (ilhanarkan@aol.com.tr) ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Murat YILCIŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN ● Renk Ayırımı: M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● Montaj: Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin Ö. DEMİR ● Satış: Cengiz KOCAU ● Tel: 0.212.2 295 65 (4 H) • Faxc: 0.212-245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212 292 95 65 Dahili: 0 Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • Genel Dağıtım: BBD Merkez Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeManın gayrıresmi sitesi

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve İnternet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konuşu olacaktır.

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAÇAR
kozzi@leman.com.tr

ÖMERLİ SIRTLARINDA GECEKONDU ARAZİSİ KAPATMAK İÇİN DOLAŞMAYA ÇIKAN KOZALAK YORULUR, SOLUK - LANMAK İÇİN OTURUR...

ULA BABAAAN GEMÜĞÜNÜ ZKİİİM 30'ARDAN SAYSAN 300 DAİRE EDER... BİTMEYE AZ KALMIŞ... ÜÇ AYA TAŞINIR MİLLET...

ULA HELE İNŞAAT BİTİNCE 300 DAİRE DESEN BİR GECEDE MALA VURAN ÇEYREĞİ OLSA 75 DAİRE EDER. BABAAN HAMINA KOYİİM...

RON RON RON RON RON RON RON

VAN VAN VAN VAN VAN

♫ BÜLBÜLÜLÜ TULUTTUM YAVRİİİ YAAVRİ YAAAAAVRİİİİ GÜLEEE BAAĞLADIIM AMMAN AMMAAAAN BEEEN DE BÜLBÜL FİGAAN ETTİİİİ

HAY...

(o o)

BABAAN HAMINA GOYYİİM BU DA NEE?. HELE SIRTTAN BİR SICAKLIK VURDUYDU... AĞZI-NA TÜKÜREYİM... EEENZÜBİLLAH MİNEŞŞEYTAAN.....

SELAM DÜNYALI, BEN DOSTUM...

LA GEL HELE GEL. YANAŞ ŞÖYLE... YORGUNSUNDUR... İKİ SOLUKLAN HELE...

GEL GEL GEL ÇÖMEL ŞEYLE YANMA... KEŞKE MOTORU İSTOP EDEYDİN YAKMAYIN BOŞA... GEL HELE GEL HISIM, İKİ ÇİFT LAF EDEK...

DUR HELE YA... KİMLERDENSİN GORALI MISIN NERELİSİN?. BEN ANNARIM ŞİMDİ DOST MU DÜŞMAN MI OLDUĞUNU... HISIM YANAŞ HELE YANAŞ... AĞZIĞIN İÇİNİ YİYİİM SENİN... HISIM YASLAN!..

HEEY BU DA NE?. BİTTİ

ŞİŞŞT, HİÇ SESİNİ ÇIKARMA DUUT HELE DUT BIRAKMA !! OOHHH..!! ULAN SEN HAKKETEN DOST MUŞUN.?!

VAS

CİĞERİNİ YİYİM SENİN OĞUL SİZ DE ÇALIŞMAK YOK ELLAHAM HİÇ NASIR YOK..!. İPEK GİBİ ELLERİN, GADİFE SANKİ...

VAS VAS ZZÜBEISSI VASSYAS

OOHHH...SICAKLIĞA BAK, AĞZININ İÇİNİ YİYİİM SENİN HAKKİKİ DOST SENMİŞİN.. OHH.

SON

Akşamsefası

hisseli harika lar

KEMAL KENANERGEN

kemken@leman.com.tr

Hipopotam : Su soğutmalı gergedan...

Kahkaha Tufanı : Floridalılar hortumdan kaçarken, ihtimal Irak'ta birsürü Arap gülmekten yerlere yatıyodu...

Astral Seyahat : Aklın beş karış havada yani. Anlıyorum..

Beş Karış : Ahmak ölçü birimi...

Etek Traşı : İnsan nereye gideceğini şaşırıyo lan. Terziye mi? Berbere mi? Ağdacıya mı? Aktara mı? Muhtara mı? Nereye?..

Fener Alayı : Anaa! Kundakçılar düzenli ordu kurmuş...

Mayın Tarlası : Bu çiftçilerin gözünü para bürümüş ulen. Ama hasat zamanı işleri zor, söyliyim...

Karbonat : Sadece atlar mı? Her şeyin temelinde karbon olayı var be gülüm...

Atasözü : Hops portakal orda kal... Buradan da anlıyoruz ki atalarımızın hepsi de pek öyle aklı başında insanlar değillermiş...

Hamal : Laz jawsı...

Süper Benzin : Fiyatına bakarsak 98 oktan kurşunsuz çok daha süpermiş gibi görünüyo ya hadi neyse...

Darvin : Ne yani şimdi Gülhane'deki maymunlar insana mı gidiyo?..

Kızoğlankız : Grup sekse hevesli bakire kızcağız...

İsimsiz Kahraman : Tamam belki bir adı yok ama o da insan. Onun da bir karısı (İsimli Kahraman) ve bir de çocuğu var (Çelimsiz Kahraman)

Sağlama : Yalançının?..

Kavurma : Kavurmadık zaten. Ne biçim bişeydir bu böyle, mumdan mı yaptınız mına koyim?..

Azınlık Laporu : Pelteklelin haklalı neyolçak anasını satim?!. Haa?!. Neyolçak, sise soluyolum?!. Yılttıltmayın bu lapolu bana!..

Camsil : Kimse bana emir veremez. O yüzden bu mavi suyla sadece dişlerimi fırçalıycam. Aman diyim. Yoksa fırçalıycam derken bilinçaltından gene cam sileceğimi filan mı ima ettim ne bok yedim lan ben?.. Kimse bana emir veremez. O yüzden bu mavi suyla sadece gargara yapıcam. Aman ya Rabbi. Bak gene yaptım... Kimse bana emir veremez. O yüzden bu mavi suyla sadece bulaşık yıkıycam. Eeeh tamam ulanı itiraf ediyorum, silicem camları...

679

12 Kasım 2004 Cuma 152209 Sayı: 2004/46- 1.000.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

İÇİNDE yeniHARMAN VAR! İstemeyi Unutmayın!

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

K.K.T.C-1.100.000 TL.

PADREE EEFİLİİ E SPİRİTİİİ
SAAANKTİİ KİRİYEEEEEEE
LEEYSOON AVEEEEEE
MARİİAAAA

ON GÜN ÖNCESİNDEN YÜZELLİ MİLYON VERİP ALDIĞIN ŞU KIYAFET, RAMAZAN DAVULCUSUNA BİR MİLYO LİRA BAHŞİŞİ VERMEMEF İÇİNSE, SEN TIRLATMIŞSIN!.

ULA ULA ULA KİME DENK GELDİK!

ÇAĞDAŞ

Tüm Okurlarınızın Bayramını Kutlarız...

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

İBRAHİM TATLISES'İ RAHAT BIRAKIN

Aksaray PAŞAOĞLU

Size bir soru. Bu soruyu sorarken, **insan şapkamı çıkarıp uzun kulaklı ada tavşanı şapkamı giyiyorum.** Üst dişlerimle üst dudağım arasına da iki kesmeşeker sıkıştırıp kendimi inanılmaz dişlek yapıyorum. Ben bunu yaparken pantolon da giymiyorum. Sadece **Bags Bani figürlü baksır bir don giyiyorum.** Ve çıplak ayaklarıma o hani eski tip 1930 diz altı jartiyerli kısa erkek çorapları geçiriyorum. **Komik mi?** Bence hiç değil. O müthiş soruyu sormadan önce bakın size ne anlatacağım. Cumartesi günü çok harika bir Türk vapuruyla **Prens Adaları'na gittim.** Vapurda karşıma çok enteresan bir şişman adam oturdu. Adam ağzında koca bir puro içiyordu. **Kınalıada'ya** geldiğimizde gözlerime inanamadım. Adadaki bütün faytonlar ters dönmüş, bütün sandallar batmıştı. **Biz Filistin gibi, Irak gibi konulara odaklanmışken Kınalıada'da** bir inanılmaz yaşanıyordu. Ada korkunç bir martı işgali altındaydı. Gece gündüz evlerin üzerinden inanılmaz bir gürültüyle uçan martılar yüzünden bütün evlerin camları kırılmıştı. **İşte Kınalıada'da yaşanan bu martı terörü beni çok ilgilendiriyor.** Çünkü ben, vatandaşımı martı kapsın istemiyorum. Kınalıada bu haliyle bir AB ülkesine yakışan görüntü vermiyor. Bakın ben ne istiyorum.

VAROŞ İNSANI İNANILMAZ GÜÇLENECEK

İstanbul'un varoşlarından haftada bir **Kınalıada'ya** dönüşümlü olarak bir **vapur dolusu varoş tipi insan** taşınsa, onlar orada kayaları tarayarak tek yumurta iskalamadan **her üç martı yumurtasından ikisini yeseler** doğal eleme gibi bir şey yapmış olurlar. **Hem martısal nüfus azalır hem de varoşlarına onlar Rambo gibi güçlenmiş dönerler.** Martı yumurtası hastalık yapar diyenler var. **Sen ben yersek elbette evet. Varoş yerse hayır. Ona kan yapar.** Aynı vapurla akşam dalgın entel pozlarında Kabataş'a dönerken vapurdan beş on metre uzakta takım elbiseleriyle sırtüstü yüzen o esrarengiz şişman adamı farkettim. Bir ara **adamın purosuna** serçe **konunca** hafamın eksik tahtaları **puzzle** gibi birdenbire yerine oturdu. O, Kuşlar filminin ünlü yönetmeni **Alfred Hitchcock'tu.** Ricamı geri çevirmedi, şimdi salonumun en güzel duvarında **imzalı orijinal** bir **Hitchcock** fotoğrafı asılı.

YUNANCA ÇOBANIN TÜRKÇE CEVABI

Geçen hafta Niyork'ta Bush'un zaferini tebrikten sonra, Türkiye'ye dönerken uçakta İngiliz **Daily Telegraph** ve Alman **Frankfurter Rundschau** gazetelerine göz attım. İkisi de Asena ile Tatlıses'ten bahsediyordu. Hemen beynimi kafatasımın içinde ters çevirip olaya başka bir açıdan baktım. **Bence Tatlıses şu anda çok harika bir şey yapıyor.** O bıyıklı. Ve peşine her gün takıldıkça Türk kadını inanılmaz örgütleniyor. **Tatlıses korkusu Türk kadınını İsveç, Norveç kadınından fersah fersah ileriye sıç-ra-tı-yor.** Ve bu sayede Tatlıses de Bilgi Üniversitesi'ne gi-dip ge-li-yor. Uçakta bir ara on bin feet yükseklikten global bakınca aşağıdaki coğrafyada bir gariplik sezdim. Önce fazla önemsemedim. On dakika sonra uçaktan indiğimde etrafıma baktım. İran, Irak, Suriye, Yunanistan, Bulgaristan, Gürcistan, Ermenistan aynen yerinde duruyordu. Bir tek ortalarında Türkiye yoktu. **Bilin bakalım Türkı'ye neredeydi?** Yunanistan'da koyunlarını otlatan bir çobana ağzımı Rumca gibi yaparak "**Türkiye nerede?**" diye sorduğumda bakın verdiği o müthiş cevap neydi? "**Türkiye oradan tasındı. O artik eski adresinde değil. O, artik orada. O neresi mi?** O **Avrupa.**" Bu cevabı duyunca sarsıla sarsıla iki dudağımın arasından ıslıkla gayrı ihtiyari Avrupa Birliği Marşı yani **Beethoven'in** 9. (Choral) Senfonisinin molto vivace bölümü döküldü.

NOT: Size son derece inanamayacağınız bir müjde vermek istiyorum. Onu ben bu sabah farkettim. **Ben hâmileyim.** Onu farkedince hemen koşup çıldırmanıza **bir cip dolusu oyuncak aldım.** Doktorum hâmileliğimin psikolojik olduğunu söylüyor. **Batı ülkelerinde reyting almak isteyen erkek gazetecilerde bu tip hâmilelikler** sık sık **görülüyormuş.** Ayrıca bel kalınlığımın 120cm'yi aşması hâmile kaldığımı değil obeze gittiğimi gösteriyormuş. Ben öyle düşünmüyorum. Psikolojik de olsa yavrumu doğurmak. **Türk bir anne olmak istiyorum.**

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

Akşamsefası

LeMan

Talim Terbiye Kurulu üyesi Alp Boydak: "Öğrenci, beyninin sağ tarafını da kullanacak"

Devlet bakanı Güldal Akşit: Sokaklarda yaşayan, üç bini uyuşturucu bağımlısı, 40 bin çocuk var" demiş!!!

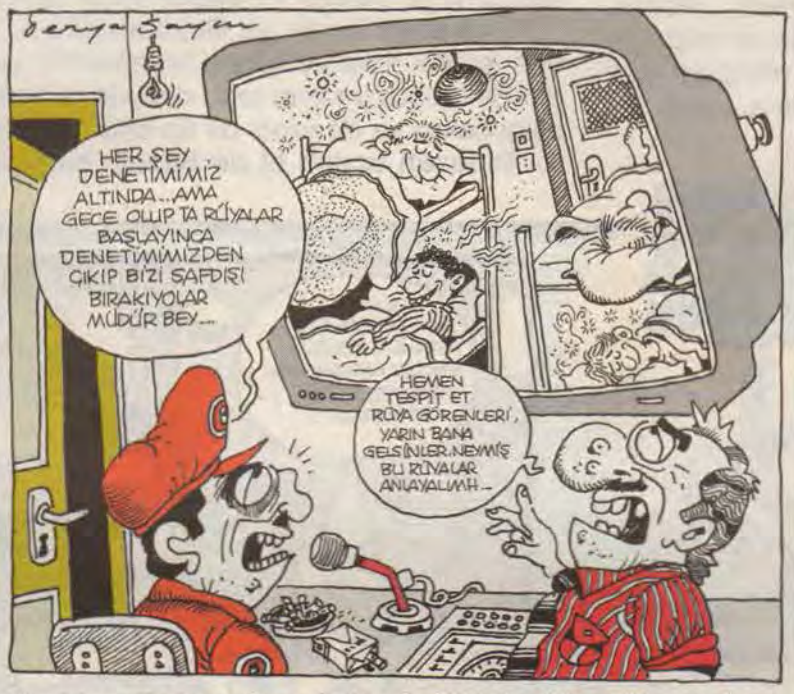

Kamu-Sen Genel Sekreter Yardımcısı Yokuş'un insan hakları raporunu yırtması tepkiyle karşılandı.

Antalya'nın Aksu beldesindeki Anadolu Öğretmen Lisesi yurdunda öğrencilerin yaşamlarının kamerayla izlendiği ortaya çıktı. Eğitim-Sen Antalya şubesi olayı, "röntgencilik" olarak nitlendirdi..

Yeniden Başkan Corç W.Bush, Filistin lideri Yaser Arafat ölmeden "Ruhu şad olsun" diye açıklama yapmış..

İşsizlik fonu, 2005'te hazineye 5.1 katrilyon destek vererek özel sektöre ek kaynak yaratacak.

MİT'çi Kaşif Kozinoğlu'na, Alaattin Çakıcı dosyası için Yargıtay'ı etkilemeye çalışmaktan 1 yıl hapis istemiyle dava açıldı...

ATOM PARTY RELOADED!
YİNE, YENİ, YENİDEN!..
BİR ÖNCEKİNİ SAYMIYORUZ !!!
YİNE LEMAN KÜLTÜR'DEYİZ !!!
İSTİKLAL CADDESİ, İMAM ADNAN SOKAK NO: 20, BEYOĞLU / İSTANBUL
19 KASIM CUMA SAAT 21:00
GİRİŞ BELEŞ! AMA ELİNDE ATOM DERGİSİYLE GELENE SÜRPRİZ VAR!

SIKILHAN

- Alo, naber lan çişli? Ben Ömür Dayın. Bak ne diycem.:Plastik atölyesinde çalışan bi arkadaşım var Kâmuran, onla beldemizin adını duyurmak için hayırlı bi işe giriyoruz. Kâmuran Amcan dünyanın en büyük şişme yatağını yaptırıcak, Guinnes Rekorlar Kitabı'na giricez.

- Lütfen "siz de gelsenize" deme dayı!

- Neden lan? Kamu hizmeti işte. Gömmeye geliyosunuz da ammeye gelince mi suç oluyo? Rekor kırmak şart diil, gönüller hoş olsun. İki siz üflersiniz bi biz üfleriz yatak şişer. Kâmuran amcan yatağa anfi çekicek, sidi getirisiniz dans edilir, ortam olur... Yoruldukmuduydu da hep beraber sarınız yatarız... Aloo, yeğenim... Yatmak şart diil ya maksat rekor olsun... Aloo?

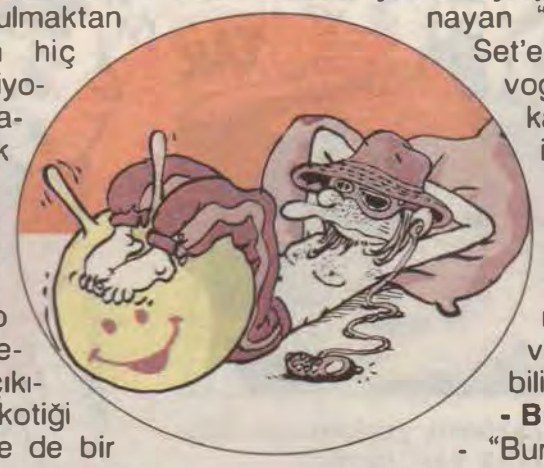
- Aloo? Hoca yaa senden küçük bi ricam var. Sahte evrak ayarlasam, senin sağlık sigortasını kullanabilir miyiz Acıbadem'den? Benim bi mide yıkatma, ciğer röntgeni artı olaraktan iguana ısırığı tedavisi var da.

- Oha deme hakkımı kullanıyorum Buğra lan. Narkotiğin de bi sınırı var, bok iç, deli yut.

- Olm ne narkotiği lan! Tamamen temiz olaylar. İki kilo ahududu reçelinin üzerine üç litre şalgam suyu içtim mide ondan kaydı. Bi büyük tüp dolusu yangın söndürücüyü yüzüme sıktım ciğer de ordan göçtü. Iguanayı da bizim mahalledeki Guard Pet Shop'ta gördüm, orda ısırttım...

- Yani hep doğal yollarla kafa bulmaktan bahsediyordun ama tabiat anaya böyle atlıyacağın aklıma gelmezdi Buğra. Tebriklerimi sunarım!

- Hala uçmaktan, kafa bulmaktan bahsediyo yaa! Olm sen hiç MTV'deki Jackass'i seyretmiyosun galiba. Hani adamlar akıllarına ne iğrençlik, ne manyaklık gelirse yapıyolar ya... Biz o mevzuya daldık anlamadın galiba... Benim bünye tabi her türlü malı malzemeyi kaldırıyo ya artık, komple çalışıp vidyoya kaydediyoruz. Göndericez MTV'ye... Hastaneden çıkıyım iki tabak dolusu sigara kotiği yiycem... Aloo? Sıkıl? Ustüne de bir kasa Becks bira içicem oluuum! Alooo!

- Miriba, Bunalgül ben... Ne diycam: Hani sen tipik bi balık artı yay yükseleni olarak duyarlı, yaratıcı ve altıncı hisleri açık olması beklenen birisin ya fikrini alıcaktım... Şimdi ben saçımı postişle uzatıp tepeden iki karış kadar deli topuzu yapıp tarih dersine girsem abartı ilgi çekici ya da yıkıcı bir tip olur muyum?

- Topuzun ucuna bi de buzağı çıngırağı eklersen tam...

- Sapıtma yaa, adam gibi konuşsan olmuyo di mığğ? Bak daha çarpıcı olanı da var. Beden dersinde spor salonuna giriyoruz, tam sıra olucakken bi bakıyosunuz pota altına birisi kakasını yapmış. Hoca "kim bu medeniyetsiz hayvan?" diyo, otomatikman ben elimi kaldırıyorum...

- Neden peki, deli mi dürttü sendenizi?

- Sapıtma yaa, duymadın galiba... Büzge'nin o altı parmaklı arkadaşı, düzeltiyorum, yedi, Çisil denen karı bütün okulda zirve yaptı. Üniversiteli bi çocukla çıkıyo, çocuk aynı siyenbiside oynayan "Orınç Kavunty" dizisindeki Set'e benziyo. Okul çıkışında Vosvogen Bora'sını kapıya park edip kaportaya yaslanarak bi sigara içişi var ki ay, aynı Orınç Kavunty... Çisil'in de poposu on karış kalktı tabi. Göt demek için popo dedim. Bizim gruptaki alfa hatunu modeline oynuyo maymun. Kızlar tuvaletinde geçen bana ne dedi biliyo musun?

- Bi bilsem....

- "Bunalgül, bundan sonra bizim okulun yakışıklı bebeleri sana emanet. Onları sen avutup pışpışlıycaksın artık." demesin mi? Buna katlanamam tımam mıa! O altı parmaklı boynuz, yedi hatta, benim kulağımı geçemez, tımam mıaa! Bizim grubun alfa hatunu bensem bunu hissettirmeliyim. Seksapeli, çılgınlığı, ilgi çekme şeysini ben domine ederim... Alooo? Ben domine ederim dedim duydun mu, hayvan hastanesi...

Atilla Atalay skihan@leman.com.tr

Kravşi Tol Tol

FARUKEN BAYRAKTARE...

faruken@mail.com

Akşamsefası

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

Aksamsefasi

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLATÖKKEŞ

Can Barşlan

PANTOLON

metin fidan

TIRTIKLI ODUN

Onur Güçel

ERDENER ABİ

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

Akşamdefası

TERELLİ

PICTURES

Akşamsefası

canbarslan@superonline.com

BAHADIR & BURÇİN BİLİYOR BOYSAL

bahadirboysal@leman.com.tr

HOBBİTLER ARASINDA KALDIM!

Beyaz Türkler geceleri deli danalar gibi coşarken, fakirlerin kirli kırışık örtülerinden dem vurmanın modası da geldi geçiyor diyeler... Aman sitem etmeyelim... Nasıl olsa evren de bir "kaos düzeni"nde... Devran dönüyor, her an şaşıp kalmak mümkün...Şöyle ki... Taksim'de bir mekan... Adını veremeyeceğim bi gece klübü... Yıllarca burası el değiştirdi... Saçma sapan değişik isimlerle açıldı...Kapandı... Açıldı... Kapandı... Yani bazı lanetli mekanlar vardır... Sittin sene uğraşırsın... Hiç iş yapmaz... En sonunda bir şeye benzetmişler galiba dedim...Bi gece... Baktım kapı orta bayaa kalabalık... Yanımda da kız arkadaşım... Bi bakalım dedik... Kapıda da dev gibi bi afiş "Dur yolcu! damsız girilmez!". Bi girdik... Aman Allah... içerisi hınca hınç bodur insan dolu... Gecekondu, varoş mahallelerinden geldiği belli bir ton genç feleğini şaşırmış coşuyor, coşturuyor... İşletmeci kurnaz esnaf, demekki problemin üzerine gitmiş... Diskoteklere hor görülüp, alınmayan varoş insanlarını burda toplamış... Ama fakat halkımız yanlış anlamasın, içerdeki herkes neşeli bodur, bizi ikimiz avarel gibi, hobbitler arasında kalakaldık... İşte vatanımızdaki maksimum yabancılık budur... (Biz herkesin kullandığı malzemeyiz..) Suratlarda haddinden fazla terleme, gözler yuvalarından çıkmış....Sıtmalı, titremeli garip danslar...Yani, burda devlet içinde devlet kurduk neşesinden öte bi hava... Lan nedir falan derken için içine uyuşturucunun, uyarıcının da girdiğini anlıyorum... Yanımdaki bir çifte kulak kabartıyorum, manitasına ilk ekstasi aldığı günü anlatıyor... O ilk alışta kendi alnından yeşil, karmaşık bir yazının çıktığını görmüş... Her ilk alanda olurmuş bu... İşte o yazı "alın yazısı"ymış... Artık kaderinin değiştiği anlamına geliyormuş... Hele loy... Bi yerde doğru aslında... İlk ekstasiyle beraber, beyninin kullanmadığın yeri çalışmaya başlar... Artık dönüşü olmayan bi yoldaşındır... Herneyse, ben burda göreceğimi gördüm dedim... Yüzyıllardır vatansız dolaşıp, Nazi Almanya'sından da sürgün edilen yahudiler'in vaadedilen topraklarda İsrail'i kurmaları gibi, bu insanlar da burda neşeyle toplanmış... Bunu gördüm ve iman ettim dedim... Artık çıkışa doğru ilerlerken en arka kuytu taraflarda gizli gizli tiner - bali çeken bir genç adam gördüm de yine dehşetle sıfır noktasına geldim! Yalan yok... Beis yok... Buna şaşırmamak gerekti... Günahıyla, sevabıyla burda kudretli bir krallık kurulmuş... Kim ne edebilir artık... Beyazlar dışarda, sanal gerçeklik veri tabanında debelensin dursun...

ERRİK... BEYİN DAMAR LOKANTASI

Geçen sene tuhaf bi ıra atsızlığa yakalanmıştım... Vertigo... Psikolojik baş dönmesi... Yolda yürürken düşüp bayılma hissi... Mesleki bi hastalık.. Sorup sorgulayıp yaratma sancısı yapan kafa bir türlü durmuyor... Zor geliyor... Bakırköy Akıl Hastanesi'nde nefis bi doktor var... Arada orta gidiyodum... Koskoca Akıl Hastanesi... Devlet içinde eyalet... Yürü Allah yürü zor buluyosun adresini... Binalar dökülüyor... Mütareke yıllarından kalmış gibi... Bahçede çizgili pijamayla turlayan bakımsız akıl hastaları... Binaların birinde demir parmaklıklara tutulmuş bana bakan, başörtülü bir kadın.. O bakışlarki korkudan kakayı altına bıraktırır... Allah bilir hangi cinnet nöbetinde kimi kesti biçti... Bina içleri zindan... Facia özlemiyle odaların camlarından bakarken yatağa zincirlenmiş yaşlı bir kadın görüyorum... İçinde bulunduğum zamandan eser yok... Herşey öylesine eski, rutubetli ve müphem... Sanki 1920'li yıllardayım... Savaş dönemindeyiz de, elde yok... Avucta yok... Deliler de zaten deli gibi olmuş diyorum, diyordum ki, dönüş yolunda, bahçede bunlardan biri benden sigara istedi... "Yok üzerimde" dedim... Arkamdan "Abi, olsaydı verirdin di mi?" demesin mi... Farkettim ki ortam bunlara hikaye... İpekten, çiçeğe kadar, ses duyulan dünyanın tüm lezzetlerini her şekilde tadan dalma deli milletidir...

TARLAYA SÇMIŞ!

Düzenli olarak izlemesemde, TV'deki şu "Ünlüler Çiftliği" hakikatli komedi... sinemamızın afroditi Banu Alkan en sonunda çiftlikten kaçmış... Kampta herkesin girdiği tuvalete girmeyi reddettiği için afroditin gidip tarlaya sçtığı ortaya çıktı! Sonra bok yemeli porno-vidyu filmleri geldi aklıma... Biz zar zor seyredıyoruz ama bok yeme porno film sektöründe sağlam yer edinmiş kendine... Pekte gözle görülü değil amma... Sularını uyuduğu, böğürtlen çalılarıyla dolu bir hendektedir... Vidyuda kız adamın aazına sçiyor... Benim bildiğim, boku yediğinde, insanın böğründe enfeksiyon yapar... Çekimlerden sonra kusuyolarmış meğer...

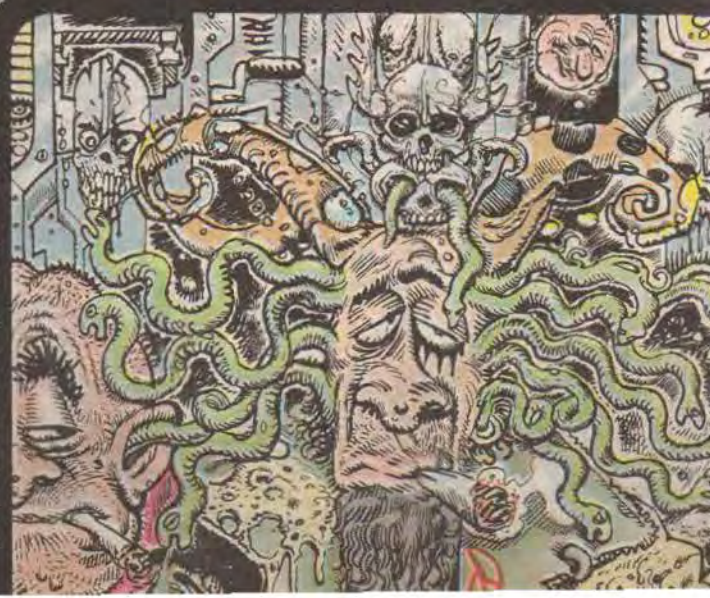
Şu dramın görkemine bakınız... Doktorlar diyorki, illaki bir insan dışkısı yutma niyetindeyseniz... Sabah uyarıncaki aktiflen idrarı seçin... Gece yenilip, içilmediği için sabah sidiği katkı maddesizdir... Uykudaki vücutta safiyane süzülen sidikteki asid cilde de iyi gelmekte... Kimi bayanlar zaten sidiği pamukla yüzlerine sürmekte...

ÇÜRÜYEN İSA, M. KIRMIZIGÜL, SATANİZM

Sene 2001 falan galiba... Bizim Atom dergisinin ilk yılları... Dünyaca ünlü Yunan Black Metal müzik grubu "Rotting Christ" (Çürüyen İsa) konser için İstanbul'da... ATOM için röportaj yapıcaz... Mahsun Kırmızıgül'ün iflas etmeden önceki, akıllı binası "Prestij Müzik"te buluşuyoruz... Mekanı, ay üssü alfa sanki... Tuvalet bile uzay teknolojisi... Gelgelelim pisuvara işerken, içerde Küçük Emrah çalıyor... Şimdi bu sentezi sorgulamaya gerek yok... İçerdede Metalciler var çünkü :) Grubun as elemanları Akis'le, Sakis adlı iki Yunan birader... Üstelik babalarını da getirmişler röportaja... Kilise yakan metalcilerden bahsettik... Pek çok Black Metal grubunun neden nasyonalist-faşist olduğunu soruyoruz... Biz ikimiz dünya vatandaşıyız diyolar... Black Metal sahnesinin efsanevi grupları Mayhem ve Burzum, savaş tanrısı Odin'e taparlardı... "Siz savaş hakkında ne düşünüyorsunuz?.. Okey... Savaş kötü ama aslında hayat döngüsünün devamı için şart değil mi??" Elemanlardan gelen cevaba bak... "Biz dünya vatandaşıyız...

Bundan dolayı her savaş, bir sivil savaştır ve savaş bir trajedidir.." Hay arkadaş... Sanki renk değiştiren Tayyip Erdoğan konuşuyor... "Pekala, uyuşturucular ve kimyasal uyarıcılar hakkında ne diyeceksiniz?.. denediniz mi?.." El cevap: "Bizce en iyi uyarıcı müziktir" Helecikcik... Şu cevabın muhteşemliğine bak... Yanlarında babaları oturuyo çünkü... İnsan konsere babasıyla mı gelir?.. Ne korkunç bi röportajmış... (Göya metal müzikteki satanizmden başlayıp, putperestliğe uzanan köklerin peşindeydik...) Hem burası neresi? Mahsun Kırmızıgül'ün dükkanı... Zaten kısa bir süre sonra da bu koskoca akıllı bina yerle bir olup yok oldu...

Üstelik Arkamızda İsa Bile Vardı...

CEZMİ ERSÖZ

İstanbul'da yerel bir radyoda program yapıyordum... Her hafta programıma konuyla ilgili konuklar çağırıyor, canlı yayında düşüncelerini soruyor, fikirlerini öğreniyordum. Konuklarla dinleyiciler arasına pek girmemeye dikkat ediyordum... Anılar, düşünceler, tanıklıklar, görüşler hemen hiç sansüre uğramadan dinleyicilere ulaşıyordu...

Programımda ülkemizde neredeyse gündemden hiç düşmeyen Ermeni Sorunu'nu tartışmayı istedim bir keresinde.

Ermeni Cemaatinden Ermeni yazar ve düşünce insanlarından birini radyoya çağırmak için kolları sıvadım... Ama konuştuğum bir çok Ermeni bu konuda isteksiz ya da cesaretsizdi. Başlarına bela almak istemiyorlardı. Onlara göre ülkemizdeki insanların büyük çoğunluğu bu konuda özgürce ve açıkça tartışma olgunluğundan uzaktaydı henüz...

Peki kim çıkar konuşur, kim lafını esirgemeden söyler ve düşüncelerinin arkasında cesurca durur, diye soruşturmaya başladım... Bir çoğu onun adını verdi... Cemaatimizin en cesur insanıdır o, dediler. Ama birkaç kişi de, Aman abi sakın onu çıkarma, ne olur ne olmaz, başına dert alırsın, diye de uyarmadı değil... Cesur ve lafını sakınmadan konuşan insanları sevdiğim için bu uyarılara kulak asmadım... Yeterdi artık, bu ülkede birileri çıkıp sorunlarını cesurca konuşabilmeliydi... Korkunun ecele faydası yoktu... Başımıza ne geldiyse bu boğun eğişler, bu korkular yüzünden gelmemiş miydi?

Soyadı **Aklaş**'tı... Adını söylemek istemiyorum, başı gerçekten derde girebilir...

Aradım, buldum. Yüzünde kendisinden çok emin bir ifadeyle dolaşıyordu. Kendisi'ne programıma çıkabilir misiniz? diye sorduğumda, işte sonunda beni anladılar, bu er geç olacaktı, kimse beni yoksayamaz der gibi bakıyordu bana...

Bu ufaktefek ve belli belirsiz gülümseyen adamın yüzünde hayatın bütün sırlarını sakladığını hissettim. Bir hali vardı sanki...

Seve seve kabul etti programıma çıkmayı... Program gününe daha beş gün olmasına rağmen: Hadi, bir an önce gidelim, gerçekler saklanmaya gelmez, güneş balçıkla sıvanmaz, demeye başlamıştı... Beş gün daha sabretmesi gerektiğine onu güç bela ikna ettim... Sanki hayatını benim programıma çıkmaya kurgulamıştı... Bir ara beni sanki öptü, sonra gözlerimin içine bakıp: **Bu program için beni düşündüğüne göre sen de seçilmiş bir insansın,** dedi... İster istemez havaya girmiştim. Binlerce yazı yazdığım ve birçok kitaba imza attığım halde kendimi hiç böyle hissetmemiştim... içimden bu işte bir iş var ama hadi hayırlısı, diyerek yanından ayrıldım.

Ve sonunda program günü gelip çattı. Radyoya gittiğimde onu stüdyoda otururken buldum. Heyecanımı belli etmemeye çalışıyordu. Geç kaldınız, dedi bana. Şaşırmıştım:

Daha bir saat var ama...

Olsun bu gün özel bir gün, hem dünyanın bin bir hali var... insan geç kalabilir...

Sanki o programın hazırlayıcısı, ben onun acemi ve heyecanlı konuğuydum:

Hazır mısınız bakalım?

Bozuldum, ama belli etmemeye çalışarak: **Hazırım, hazırım merak etmeyin. Asıl sizin hazır olmanız önemli...**

Yüzündeki o belli belirsiz gülümseme hüzünlü bir ciddiyete dönüşmüştü birden. Ben yıllardır bu güne hazırlanıyorum, der gibi bakıyordu bana. Sorumu değil, kendisini yanıtladı:

İşte o yüce o an gelip çattı...

Radyonun yönetmeni geriye doğru saymaya başladı: 4 3 2 1... Ve ilk sorularımı sormaya başladım konuğuma: **Bir Ermeni olarak Türkiye'de yaşamak nasıl bir duygu? Sizin için Azınlık olmak ne anlama geliyor? Kendinizi baskı altında hissediyor musunuz?**

5, 10 saniye sustu, hemen yanıt vermedi. Önce nerede dünyaya geldiğini, Anadolu'nun yoksul bir kasabasında geçen çocukluğunu, demircilik yapan babasını, çilekeş annesini, kardeşlerini, okul yıllarında Müslüman çocukların kendisini ve kardeşlerini nasıl horlatıklarını anlatmaya başladı... Duygusallaşmıştı. Gözleri bir an dolar gibi oldu. Ben de etkilenmiştim. Ama birden ses tonu değişti. Öfkelendi. Sesini yükseltmeye başladı. Baştaki duygusal hava yerini gerginliğe bırakmıştı...

Bu topraklar bizim,sizin değil ki... Biz binlerce yıllardır bu topraklarda yaşıyoruz... Sizler Orta Asya'dan alt üstünde geldiniz buraya.

Çocukluğundan ve çektiği sıkıntılardan bahsederken öylesine duygusal bir ortam yaratmıştı ki radyoda, üstelik canlı yayında olduğumu unutmuş, sanki bir meyhanede onunla baş başa dertleşiyormuşum gibi gelmişti bana... Siz buraya at sırtında geldiniz, dediğini duyunca birden kendime geldim, geldim ama ne diyeceğimi de bilemiyordum. Düşüncesine saygım vardı, ama saygıyla olacak işler değildi bunlar. Bizim bu 'seçilmiş insan' milyonlarca insana açıkça hakaret ediyordu...

Siz Türklerin boğazında Ermeni lokması var. Biz ürettik siz gaspçı'sınız... Bu topraklardaki medeniyeti biz yarattık, siz gelip üstüne kondunuz!

Eyvah dedim, içimden, adam hızını alamadı, bir şey değil, radyo kapanacak, hadi radyo iki ayda bir kapanmaya hazır ama, ben bu programı halklar arasında barışa bir katkı olsun, insanlar birbirini tanısın, herkes eşit haklara sahip olsun diye yapmayı düşündüm, ama bu biraz daha böyle konuşursa yeni bir Türk-Ermeni savaşı çıkacak...

Başladım masasının altından konuğuma ufak ufak tekme atmaya... Adam oralı bile olmuyordu... Belki de ona masanın altından attığım tekmeleri, sen çok büyüksün, işte cesaret dediğin bu olmalı... Göster şu Türklere gününü, ben konuşamıyorum sen konuş, gibisinden bir işaret olarak anlamış olacak ki son olarak şunu söylediğini hatırlıyorum: Türkler barbar milletler!

Yönetmen arkadaşa çabucak şarkı koyması için bir işaret yaptım ve programıma ara verdiğimizi anons edip ayağa kalktım...

Bizimki merakla bana bakıyordu: Böyle önemli bir meselenin ortasında şarkı çalınır mı? diye sorunca, sen şöyle gel bir dışarıya da ben sana şarkıyı göstereceğim, dedim basbramadığım bir hiddetle...

Koridora çıktığımızda elim ayağım boşalmıştı sanki. Güçlükle konuşuyordum: **Sen ne yapbğını sanıyorsun, ben Ermenilerin sorunlarını anlat diye çıkardım bu programa, sen Türklere durmadan hakaret ediyorsun, barbar diyorsun. Senin bu yaptığın resmen şovenizm. Bizler yıllardır birlikte yaşıyoruz, geçmişte çok acı deneyimler yaşandı evet, ama artık yeni bir sayfa açalım. Senden ricam artık hakaret etmeyi ve kışkırtıcılığı bırak. Barış mesajları ver. Ben radyonun kapanmasına boş verdim, kendi canını umursamıyorsan bile hiç olmazsa burada çalışan insanları düşün... Radyoyu biraz daha faşist kardeşlerimiz basarsa işte o zaman sen seyrel gümbürtüyü. Üstelik burası beşinci kat, kaçamayız da... Hadi başlayalım programa, lütfen toparla konuyu...**

Bir şey söylemedi. Sadece bulunduğumuz katın aşağıya inen karanlık merdivenlere baktı...

Programımıza kaldığımız yerden devam ettik.

Ben birlikte ve barış içinde yaşayabilmemiz için üzerimize ne gibi görevler düştüğünü sordum, sordum ama diken üzerindeydim...

Yanıt vermeye hazırlanırken elimi sımsıkı tuttu önce ve gözlerini gözlerime heyecanla dikti: **Bizi birbirimizden ayıramazlar Cezmi bey...**

Avrupalılar bizi birbirimize düşürmeye çalışıyor. Ama biz bu oyunlara gelmeyiz. Çabaları boşuna. Türk milleti yüce ve asil bir milletbir.Ben bir Ermeni olarak Türk milletine çok şey borçluyum.

Bu adam demin ne diyordu, şimdi ne diyor, diye yine telaşlanıp masanın altından hafifçe tekmeler atmaya başladım... Bir taraftan da, **her millet kendince yüce ve azizdir, siz konumuza geliniz, Ermenilerin sorunları, talepleri,** demeye çalışıyordum...

Yoo Cezmi bey öyle demeyin tarih üzerinde Türk Milleti kadar yüce ve asil bir millet daha görülmemiştir. Biz Ermeniler sizlerden hep sevgi ve saygı gördük. Bu ülkede yaşamaktan bu yüzden çok mutluyuz. Ermenileri kışkırtmaya çalışanlara buradan sesleniyorum. Bu oyunlara son verin, bizim huzurumuzu kaçırmayın. Biz burada kendimizi bir azınlık gibi hissetmiyoruz... Üstelik her türlü hakka sahibiz. Bırakısınlar bu soykırım hikayeleri'ni. Bu topraklardaki Ermenistan'a önce ben karşı çıkarım. Hem bu Vatan bir bütündür, parçalanamaz.

Bir kez daha araya girmeye, konuğumu tekmelemeye çalıştım, ama nafile, dengeyi bir türlü sağlayamıyorduk... Bırakın gönlünce konuşsundu,zaten olanlar olmuştu...

Radyodan yine de korkuyla çıktık. Allah'tan gelen giden yoktu. Zaman gecenin yarısını bir hayli geçmişti...

Konuğuma bir taksi çevirdim. Binerken bana sarılmaya çalıştı: **Cezmi bey sizi çok sevdim, çok cesur bir insansınız, bu ülkede kimse böyle bir program yapmaya cesaret edemez. Ermeni Cemaati size çok şey borçlu, inanın. Aşkolsun size. Mümkünse daha sık görüşelim...**

Mümkünse hiç görüşmeyelim, diyecektim, ama diyemedim... İçimden bir ses, siz daha çok görüşeceksiniz, diyordu sanki...

Aradan birkaç ay geçti. Evdeyim, yazı yazıyorum. Telefonum çaldı. Açtım. Arayan Amerika'daki Ermeni Cemaati'nin ruhani lideriydi. Boston şehrinde arıyordu: **Cezmi bey yaptığınız programın kaseleri buraya geldi. Çok etkilendik... Burada yaşayan Ermeniler adına size çok teşekkür ediyorum. Bizleri savunduğunuz için size minnettarız. Ermeniler sizi burada görmek isliyor. Bir konuşma yepmak için buraya gelirseniz bizi çok mutlu edersiniz...**

Önce ne diyeceğimi bilemedim. İlginiz için asıl ben çok **teşekkür ederim, görevimiz, rica ederim,** diye kekeleyip duruyor, bir taraftan da acaba bizim 'seçilmiş insan' programın sadece ilk bölümünü mü Boston'a gönderdi diye düşünüyordum...

Tam bu sırada kapının zili çalındı. Gelen postacıydı. Elinde sarı bir zarf vardı. Bir kağıt uzatıp, şurayı imzalar mısınız? dedi, imzaladım ve hemen zarfa bakdım. Beyoğlu ikinci Ağır Ceza Mahkemesi'nden geliyordu. Yapbğımız programda Türklüğe hakaret edilmiş. Programın sunucu olarak ben de suçlu görülmüştüm ve ifade vermeye çağrılıyordum. 5 yıla kadar hapsim isteniyordu. Bir anda bulunduğum duygusal kenetlenmeden çılop zarf elimde telefona doğru koştum. Beklettiğim için özür diledim. Ruhani lider kibar adamdı. Misafiriniz varsa rahatsız etmeyeyim, sizi sonra ararım, dedi.

Hayır, dedim, misafirim değil. Sözünü ettiğimiz o programdan ötürü bize dava açmışlar. Türklüğe hakaretten 5 yıla kadar hapsimizi istiyorlar.

Adam şok olmuştu. Ne diyeceğini bilmiyordu. Cezmi bey bizim yüzümüzden hapis yatmanızı istemeyiz. Ne olur gelin buraya, biz sizi burada yıllarca misafir edebiliriz... Hay Allah çok üzüldüm şimdi... Yarın size uçak biletinizi göndereyim...

Kendisine içtenliği ve söyledikleri için teşekkür edip telefonu kapattım...

İlk duruşma çok görkemli geçti. Olay basına yansımış, çok sayıda muhabir ve kameraman duruşmayı haber yapmak için mahkemeye gelmişlerdi. İnsan hakları savunucuları, yazarlar, sivil toplum örgütlerinin üyeleri, aydınlar, sendikacılar ve bir çok arkadaşım bize destek vermeye gelmişlerdi...

İfademe konuğumu savunarak başlamışbm. Kimi fikirlerine katılmasam da, onun düşünce ve söz söyleme özgürlüğüne saygı duyduğumu belirtmiş, barış için insanların birbirini dinlemeleri ve anlamaları gerektiğini bildirten sonra geçmişte Ermenilerin yaşadıkları acılardan ötürü bu ülkenin bir yazarı olarak kendilerinden özür dilediğimi söyleyerek sözlerimi bitirmiştim.

Bu arada ben konuşurken sırtıma hafifçe birilerin dokunduğunu hissetmiştim. Arkama döndüğümde sırtıma dokunan bu ellerin ellerindeki İncil'den dua okuyup bana Tanrı'nın cesaret ve güç vermesini isteyen yaşlı Ermenilere ait olduğunu gördüm...

'Seçilmiş' konuğumise konuşmasına zor durumda düşürdüğü için benden özür dileyerek başlamış, ardından sorunlarının olduğunu,ama bunların konuşarak aşılabileceğini, dahası bu ülkede yaşamaktan çok memnun olduğunu söyleyerek bitirmişti...

Mahkeme tam iki sene sürmüştü. Ermeni konuğumun hapse girmesine neredeyse ramak kalmıştı. Radyo, 6 ay kapanmış, benimse işime son verilmişti.

Kendimi unutmuş Ermeni konuğumun hapse girmemesi için elimden geleni yapıyor, hatta geceleri gizlice Allah'a dua ediyordum...

İki sene sonra beraat ettik. Bazen Ermeni konuğuma orada burada rastlıyorum: Yeniden radyo programı yapmayı düşünmüyor musunuz? Ermeni Sorunu'nu işlemeyidüşünürseniz ben emrinize hazırım, beni unutmayın, çünkü anlatılacak çok şey var, o gün yarım kaldı, diyip duruyor...

Bense, tabii niye olmasın,ama şu an hiçbir radyoda program yapmıyorum, ama bir gelişme olursa sizi ararım, diyorum...

Ama o ilk duruşma gününü bu gün bile hiç unutmuyorum. Yargılanıyorduk, ama Türk'uyle, Ermeni'siyle, aydını, yazarı ve insan hakları savunucuları biz Türkiyeliler çoğunluktaydık orada. Bizleri yargılayan savcı ve hakimler azınlıktaydı.

Üstelik arkamızda İsa bile vardı...

cezmi@leman.com.tr

Kırık Leblebi

suatozkan@leman.com.tr

Akşamcafasi

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

J.PİYER'İN BİREYSEL MACERASI...

GÜNERİ İÇOĞLU dumur detayları

dumur@leman.com.tr

DUMUR ANALİZ - DUMURFİTİ

Tophane civarındaki bir demirci dükkanının kapısında bulunan bu devasa notun, zahiri, görünür anlamının yanısıra dumursal anlamı da çok şey ifade ediyor... Önce kapının sol üst köşesine daha küçük bir not yazılmış fakat bununla yetinilmeyip kapkalın yağlı boya fırçasıyla öyle bir not yazılmış ki, dükkan sahibi burnu görünce ne yaptı bilinmez?.. Ancak hala silinmediğine göre, dükkan var oldukça bu not da öylece duracağa benzer... Zaten belki de bu dükkan sahibi umursamaz, kafaya takmaz, geniş birisi ki, böylesi bir not ona uygun görülmüş...

DUMUR 'grafiti'cileri!

Şimdi de bu tuhaf notun yazıldığı anı gözümüzün önüne getirip bir de yazan şahısı anlamaya çalışalım... Belki de o da umursamaz demircinin, işinde ciddiyetli boyacı ortağı ve yarın erken buluşmaları gerek... Fakat her zamanki gibi demircinin cep telefonu kapalı... Elbetteki küçük kağıt parçaları bırakılır not olarak... Fakat boyacının yanında kağıt kalem yok, ayrıca kalem kağıtla yazılan küçük bir notun vurdumduymaz demirciye kâr etmeyeceğini de hesab ederek bandırdı koca fırçayı yağlı boyaya, yazdı notunu bu şekilde akşamdan... Kimbilir?.. Hiçkimse... Tüm bunlar varsayımdır, dumur gerçeğini hiçbir zaman, hiç kimse net olarak bilemez...

ÇÖP TEPKİSİ

Dünyanın başka hiçbir yerinde bulunmayan eşsiz, çöp atma uyarılarımız vardır. Ne şanslıyız ki dumur departmanı olarak bunlardan bir çoğunu kayıtlara geçirdik... Ancak geçen gün Yeşilköy'de gezerken sahil taraflarında bir sokakta şirin bir ahşap evin yan cephesindeki oldukça büyükçe fakat güçlükle okunan, zamanla silinmeye yüz tutmuş şu uyarıyı görünce, muazzam bir dumur eserinin görsel olarak kayıtlara geçirilmeyişine adeta sitem ettim. Bakınız ne diyor; **"Buraya çöp dökeni yakalarsan dişiyse önünden erkekse .ötünden"** kimse müdahale etmeden güneşte dura dura soluk, silik bir hale gelmiş yazı, yazık... Neyse ki Boğazkesen Yokuşu'ndaki **"Burası çöp yeri değil... Anla artık!.."** adlı yazı çalışmasına zor yetiştim. Fakat bunun da ibret-i âlem için acilen restore edilmesi gerek, yer yer silinmeye başlamış...

* Aha bir de bu çıktı başımıza... Beyoğlu'nun ara sokaklarında çokca rastlanıyor bu tür ilanlara... Bazıları da şöyle diyor; **"Yazıyorsanız yaşarken bir kitabınız olsun. Tel: Şu şu şu..."**

Kitabı yazılacak bir öykü varsa o da, herkesin beş dakika ünlü olduğu, her ademoğlunun en az bir kitabı, bir kaseti olduğu şu sığ dönemin ta kendisidir... Kitabın adını da veriyorum; **"Andy Warhol'un Keharet"** alın size bir de ara başlık; **"Herkes ünlü, 70 milyon 70 milyonu izliyor.."**

OKUR DUMUR

Hoş geldin ramazan...

Gece davul sesiyle uyandım, her şey normaldi ama dışarıdan mani sesi geleceğine şarkılar geliyordu ve ben pencereyi açtım, dumur oldum, çünkü davulcu **şakşakayı** çalıyordu... Şakşukadan sonra **ormancıyı** çaldı, yani benim bildiğim davulcu maniler söyler ama bu davulcu şarkılarla uyandırıyor bizi!..

Aykut Akçin İncirliova/Aydın

dumur@leman.com.tr

EV

Melike Acar

"DELİ BU KADIN, KESİN DELİ... BURNUMUZDAN GELDİ VALLA...!"

...ESKİDEN BÖYLE DEĞİLDİ AMA...

KOCASI ÖLDÜKTEN SONRA BÖYLE OLDU...

ÖNCELERİ BİR İKİ TANEYDİ, BİŞEY DEMİYODUK... İKİYDİ ÜÇTÜ DERKEN HERHALDE EVİNDE ŞU AN İKİ YÜZ ÜÇ YÜZ TANE BESLİYODUR... BELKİ DE DAHA FAZLA...

HAÇ KERE KONUŞTUK NELER DENEDİK... ÇOCUK ÇOCUK HASTALIK KAPIŞAK DEDİK...

NEYMİŞ EFENDİM, AŞILARINI YAPIYOMUŞ, TERTEMİZ HAYVANLARMIŞ, KİMSE DE KARIŞAMAZMIŞ...

GEÇEN SENELERDE BİKAÇ KEZ DAVA AÇMIŞLARDI.. EVİNDEN ÇIKARMAYA FALAN ÇALIŞTILAR AMA KİMSE BAŞ EDEMEDİ...

TAMAM, HAYVAN SEVGİSİ, TABİ Kİ ANLAR İNSAN...

AMA BÖYLESİ DE ACAYİP YANİ...

YAZIK, KADINCAĞIZ DA ÇOK YAŞLI, TABİ ALLAH GEÇİNDEN VERSİN AMA...

YARIN BİR GÜN ÖLÜCEK...

ÖLSE DE KURTULSAK DİYCEM AMA BU SEFER DAHA FENA...

BİZ UĞRAŞICAZ...

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM

Rahmi Koç 6 kiloluk ton balığı tuttu...

Rahmi Koç'un 'Nazenin' adlı teknesiyle çektiği dünya turundan en ilginç görüntüler ve haberler... 6 kiloluk ton balığı ve jiletin içine koyup denize attığı mesaj... Müge Dağıstanlı yazdı

EH İYİCE... SEN BİR DE OKYANUSA AÇILDIĞI ZAMAN GÖR ONU..!

kaanertem@leman.com.tr

Feyzi Öğşalan

feyzi@leman.com.tr

Akşamsefası

YÖK ARTIK

YÖK'ü protesto gösterilerinde yaşananlar ve olay sonu yorumları...

* Emniyet'ten "öğrencilere gaz verme" ile ilgili eleştirilere, "Evet gaz verdik, ama düşündüğünüz gibi değil... Biz onların sırtını sıvazlayarak, siz aslansınız, kaplansınız, hadi gidip çan eğrisini parçalayıp AA'lara koşun dedik... O gaz bu gaz yani." şeklinde bir cevap geldi...

*** YÖK Başkan'ı Erdoğan Teziç'se kendilerini istemeyen protestocu öğrenciler için, "Onlar bizim namusumuzdur... Biz bitti demeden bırakamaz bizi kedicikler." yorumunu yaptı...**

* Kızılay Meydanı'nda kaldırım taşlarını söken eylemcilerin çevreye 100 milyar zarar verdiği tespit edilirken, YÖK'ün yıllardır Türk eğitimine verdiği zararsa ölçülemedi...

*** Kızılay'daki çatışma sırasında civardaki bi esnaf lokantası aşçısının barikatları aşarak, elinde tencereyle polislerden biber sosu istediği görüldü ve şaşırıldı...**

* Bi grup duyumcuysa gösterilerin devam etme riskine karşılık, alana destek güç olarak Aliens ve Predatör'lerin getirildiğini öne sürdü... Sinema salonlarında birbirine giren iki ırk temsilcileri son olarak "Kötü olan kazansın." diyerek niyetlerini belirttiler...

*** YÖK'ün üniversitelerde öğrencilere söz hakkı tanımaması üzerine, bi grup öğrencinin azınlık statüsüne geçmeye çalıştığı görüldü... Fakat azınlık toplantısında da şiddetin eksik olmaması genç bünyeleri isyan ettirdi..**

* Polislerse sıktıkları spreyler yüzünden toplumdan özür dilediler... Yetkililer yoğun miktarda sıkılan spreylerin Ozon Tabakası'ndaki deliği büyütmesinden korktuklarını açıklarken, vücuduna boya isabet eden maskeli eylemcilerin saha dışına çıkmamasını da "Paintball"un ruhuna aykırı bulduklarını belirttiler..

*** Erman Toroğlu'da, "Şimdi Şansal'cım, her olaya yetişelim diye veriyolar hormonu bibere... Hayır sonra bu biberin gazını yiyen bünyeler homoseksüel de olur, Angel in Türkiye'ye oyuncu da olur Şansal'ım" yorumuyla olayı bambaşka bi boyuta çekti...**

* Dünyaca ünlü muhalif M.Moore'da olayları, "Buş bize, YÖK size yüktür... Bu yökolasıcalardan bizde daha 59,054,087 tane var." şeklinde değerlendirdi...

*** Öğrencilerin gösterisi sonunda verdikleri ana mesajsa, "Hazır Koka Kola'dan başlanmışken YÖK'ün de öğrencilere arzını istiyoruz." oldu...**

Olgun Budak

behicpek@leman.com.tr

Behiç Pek

AT ADAM SİPAHİ

GARİP AMA GERÇEK!

İZMİR: (Çiğli) Evinin bahçesinde bulduğu sekiz metre boyundaki kobra yılanının kırk iki arka bacağını tedavi ettiren, iyiliksever vatandaş, nankör yılan tarafından acımasızca ısırılınca hastanelik oldu...

Derya Sayın

Akşamsefası

derya_sayin@mynet.com

ARRIVAAA!

MEHMET ÖZKANOĞLU

mozkanoglu@leman.com.tr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

● BİR GARİP MÜZAKERE

● KAPRİSLİ SANATÇI OBEN...

Akşamsefası

AYRINTILAR

METİN EİDAN

"Sen de burda ol. Beraber gidicez," demişti annem. Yetişemedim. Aslında bayağı da oyalandım. Yeni temiz pantolonumla, havuz tarafına doğru yürüdüm biraz. Bi yerde oturup, bir çay içtim. Belki de gecikmeyi istiyordum; çünkü ne yapacağımı tam bilmiyordum. Bununla beraber, böyle tören ve kutlama tarzı olaylar da pek ilgimi çekmiyordu, bir türlü katılamıyordum ortamın coşkusuna. Tesadüfen bulunduğum arkadaş gruplar içinde de en donuk ve renksiz eleman olmuştum hep. Ekip çalışması yapılabilecek en son kişiydim! Katkımı, uzaktan verebilirdim belki.. Çayımı içerken de bunları düşündüm. 'Neden, diye sordum kendime. Zararsız, beni eğlendirecek bir soru gibiydi, fakat garip de bişey hissettirdi bana: Ne yani, öyle mi olmak isterdim yoksa. Süper coşkulu, her olaya atılayan, katılan, herkeslerin sevdiği, aradığı bir kişi?! Yoo, hayır. Memnundum halimden! 'Emin misin, diye sordum, bi kontrol daha çekip. Tabi canım, memnundum. Benim de kendimce zengin taraflarım ve eksik yönlerim vardı. Dış dünyaya karşı dört dörtlük bir tavır koymak ise imkansızdı. Tek bir sihirli kelime vardı aslında: 'Uyum!. Kendin olabilirdin elbette, sadece biraz da uyum sağlayacaktın, hepsi bu. O kadarını havada karada yapabilirdim! Üstelik, kızkardeşimdi evlenen. Böyle önemli bir günde yanlarında olacaktım elbet.. Birâderi'n yardımıyla üstümü başımı da düzeltmiştim biraz.. Temiz bir kumaş pantolon ve beyaz gömlek verdi, kravatı güç belâ reddettim. Bana kalsa, emektar kot pantol ve desenli göyneğimle gidecektim nikaha. Olur mu hiç? demişlerdi çevreden. Neden olmasın demiştim.. Evlendiim bi günü düşünüyorum da: törene bile gerek yoktu kanaatimce. Gerekli belgelerle yetkili kişinin odasına girerdik ve atardık imzayı. Bunda hiçbir saçma taraf göremiyodum! Tabii, bu kendi bakış açımdı; kadınların saplantılı bir 'gelinlik giyme' düşleri olduunu biliyordum. Erkeklerin böyle şeyleri yoktu galbâ, damatlık, smokin falan giymek gibi hayâlleri!. Ve bu törenimsi şeylerin bir sonu yoktu asıl. Bi takım küçük kurallar ve zorlama geleneklerle, asıl duyguların tadı çıkarılamadan, toplamda, bir nevi oyuna dönüşebilirdi yaşam.. Bunları, evde, söz töreninde de söylemek istemiştim, daha duygulu sözlerle.. Geline ve dâmata, bir ara başka şeyleri, ayrı ayrı söyledim. Anlayışlı insanlardı. Bende de laf çoktu... Törene yarım saat kala, hesabı ödeyip kalktım.. Annemlerin sokağına doğru yürürken, apartmanın önünde bir araç kalabalığı göreceğimi biliyordum. Ama o araç konvoyu, dat diri, dat diri! önümden geçiverdi!. Yetişememiştim. Süslenmiş olan araba önümden geçerken, eğildim, içindeki geline el salladım. O da el salladı gülerek: Çok güzel görünüyordu... Eve doğru yürüdüm. Annemlerin apartmanı önünde durdum. Bir an şapşallaşıp, zili çaldım. Ama, hepsi gitti işte! Hmm? Şimdi ne yapacaktım ben?.

Bir taksi durdurup bindim: "Nikah dâiresine..." Yolda, ceketimin üst cebinden çıkardığım altını kontrol ettim. Küçük bir kadife kesenin içindeydi, 'yarım altın'dı adı. Belki tam takmak isterdim ama, bunu kızkardeşimle konuşmuştuk. "Ağbicim boşver, yarım da olur" demişti sağolsun. Şakaya vurup, 'çeyrek olmaz mı' dedim. 'Yapma, gülerler' dedi. Gerçekten de gülerlerdi! Yarım'ı bile böyle cücük kadar olduğuna göre, çeyreği hiç annaşılmaz.. Böylelikle, o gün altın fiyatlarını da öğrenmiştim, kuyumcuları dolaşırken! Cumhuriyet altını vardı bir de. Elmas küpeler vardı. İnci kolyeler vardı..

Dairenin önü, kalabalıktı. Günde yirmi-yirmibeş nikâhın kıyıldığı söyleniyordu. insanlar en parlak, en alımlı kıyafetlerini giymişlerdi. Benim o temiz ceketim ve pantolonum bile sönük kalmıştı aralarında. Nefis giysileriyle süslenmiş, çok güzel kadınlar vardı etrafta. Bazıları, tanıdık olmalıydı. Yabancı davranıyordum ben. Yabancı gibi olmak hep hoşuma gitmişti nedense. Dışardan bakmak. İçeriye giremeyeceğimi de daha sonra hüzünle anlardım belki.. Birkaç kişiyi, tanıyor gibiydim. Kız kardeşimin iş arkadaşları filan olmalıydılar. Ne hoş kızlar vardı aralarında. Belki, Neslihan tanıştırırdı beni. Güldüm!. Evde de böyle düşünürdüm bazen. Klâsik ağbi hayâlleri işte! Kızkardeşin, eve kalmaya gelen kız arkadaşlarından ümitlenmek!. Salona girince, misafirimize "Meraba, hoşgeldin" der, odama geçerdim ama. Dedim ya, ortamları şenlendirmeyi hiç beceremedim. Bir tek, yazıyor ve çiziyor olmam ilgi çekiciydi belki. O konuda da yapacak bişey yoktu. Bu meslek sayesinde elimde portakallar hoplatamazdım; günlük yaşama yansıyan portatif ve çok işlevli bir becerı değildi..

Etrafa bakınırken, diğer aile bireylerini gördüm sonra. Birâder; her zamanki gibi şıktı. Bu işleri iyi beceriyor; yakasında bir karanfil bile vardı. Ve etrafla daha çok o ilgileniyordu. Annem: heyecanlı. Yoruldu, çok yoruldu o. Annem yorgun.. Ne garip. Ben sanki ondan daha yorgunum. Üzeiimde tuhaf bir uyuşukluk var.. Nikah saatini beklerken, tanımadığım insanların arasında dolanıyorum. Sırayla salona giriyor kalabalıklar. Ve birbirine saati soruyor herkes. Biz, birkaç kişi, tamamdır heralde diyerek salona daldık. İçerdekilerin hiçbirini daha önce görmemiştim. Gene de ilgilenmeye çalıştık, birâderle beraber. Girdim, en öne geçtim ben. Gelinle damat girdi salona. Meğer, bu yüzden kimseyi tanımıyormuşum. Başka bir gelin ve damattı çünkü!. Biraz kenara çekildim, ama kalabalıkta daha da öteye gidemedim. Beni de erkek ya da kız tarafından filan sanırlar artık. Nikah memuru sorulan sordu. Ve alkışlar! En öndeyim ya, büyük bir coşkuyla ben de alkışladım, ayıp olmasın diye.. Sonra dışarı çıktık tekrar.. Saat geldi ve yine içeri girdik.. Orada, salonda, bence herkes biraz yabancı idi. Birbirlerine en yakın olan, kâlben müthiş bir sıcaklığı hissetmesi gerekenler sadece o iki kişiydi; gelin ve damat. Onların günüydü asıl. Alkışlara girdiler içeriye.. 'Birbirlerine yakışıyordular.' Ne güzel bir sözdü bu gerçekten!. Şimdi yine kendi adıma konuşmamalıyım ama, söylemem de gerek, insan böyle bi ortamda duygulanabiliyor çünkü, Ümit Besen şarkılar gibi oluyor: Ben kendimi, kimseye yakıştıramadım, kimseyi de bana yakıştırmadım. Fiziksel ve ruhsal bir yakınlaşmaya inansam da, hep uzaktım. Aileme bile belki.. Tuhaf düşüncelere dalmışken, gülüşmeler duydum! Gelinin, damadın ayağına bastığını söylediler. Sonra dâmat gelini alnından öptü, ve dışarıya çıktık. Takı töreni lobideydi. Uzun bir kuyruk oluşmuştu.. Kızkardeşim adına sevindim. Sevenleri olduğu, böyle bir çevresi olduğu için sevindim. Benim birşey yapmam gerekseydi, üç kişiyi bile getiremezdim. Birisine söylemiştim, onun da bi işi çıkmıştı... Takı kuyruğunda, en arkalara geçtim. Galbâ, aileden olduğum için önceliği diğerlerine bırakmak istiyordum. Ama baktım, bitecek gibi değildi. Ben de, hayatımdaki tek torpili yaptırıp: Öne geçtim, kardeşime kirvelik eden arkadaşına ve sıradakilere "Pardon, ben abisi oluyorum," diyerek, takımı taktım hemen.. Sonra bir süre daha geride durdum, ve artık yalnız başlarına idare edebilirler diye düşünüp, salondan çıktım..

Akşama, bir de eğlence vardı, gençler ve arkadaşları arasında. Gitmem icap ediyordu. En çekindiğim şey, kalkıp oyun oynamaya zorlanmaktı! Aslında dansı, jimnastiği severim, fekat işin eğlence kısmı bana garip geliyordu. Eğlenmesini bilmiyordum bile denilebilir, veya eğlence anlayışım bir başkaydı. Bu arada, satırlarımın sonuna da gelmişken, sürekli kendi dünyamdan bahsetmeyi bırakıp, genç çifte bir kez daha mutluluklar dilemem, yazıyı onlar adına bir kuru dilekle daha bitirmem uygun düşerdi belki. Ama, yapamam. Yapamıyorum işte. Çünkü, bu benim 'yazım!' Kendi gözümden bakabiliyorum sürekli. Onlar, beraberce, kendi yazılarını kendileri yazacaklar... (Eğlencede, komik bi adam vardı; medeni cesareti mi tamdı veya alkolü mü fazla kaçırmıştı, çeikez dansı gibi bişey yaparken ayakkabısı ayağından uçtu gitti... Kızkardeşim ve dâmat bey, herkesle tek tek ilgilendiler, çok sıcaktılar.. Üç dört yaşlarında bi kız çocuğu, durup dinlenmek bilmedi, karşısına çıkan herkesle oynadı!..) Şimdi, annemlerin dairesinde -geçenlerde uğradım- annemin yerli diziler izlediği televizyonun her iki tarafında, o küçük kızla karşılıklı oynayan kızkardeşimin fotoğrafı ve başka bir nikâh fotoğrafı duruyor... (Son not: "Neslihan, 'Donkişot'un ikinci cildi sende kalmış, okumak için almıştın. Çeyize karıştırıp yeni eve götürdün heralde. Onu bi zahmet geri alıyım tatlım.. İlker, sen de bi ara uğrayabilirsen, şu findows'a bi bakıver, yine sapıttı. Gelirken Donkişot'u da getir istersen!")

KİTAPLA
CİLTLER

Sertan

BAYRAM GELDİ DE BİZE Mİ GELDİ

Fuli kadro, ter dökülüp aylık, haftalık, 15 günlük dergileri bayram tatilinden önce yetiştireceğiz diye terler kıç çatalımıza indi.
Bayramın ve neşriyatlarımızın tadını siz çıkarın... Biz her bayram olduğu gibi bu bayramda da Tophane hamamının göbektaşında ağrıyan uzuvlarımızı dinlendireceğiz...

LeMan
SAYI: 679
12 KASIM 2004 CUMA
HAFTADALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

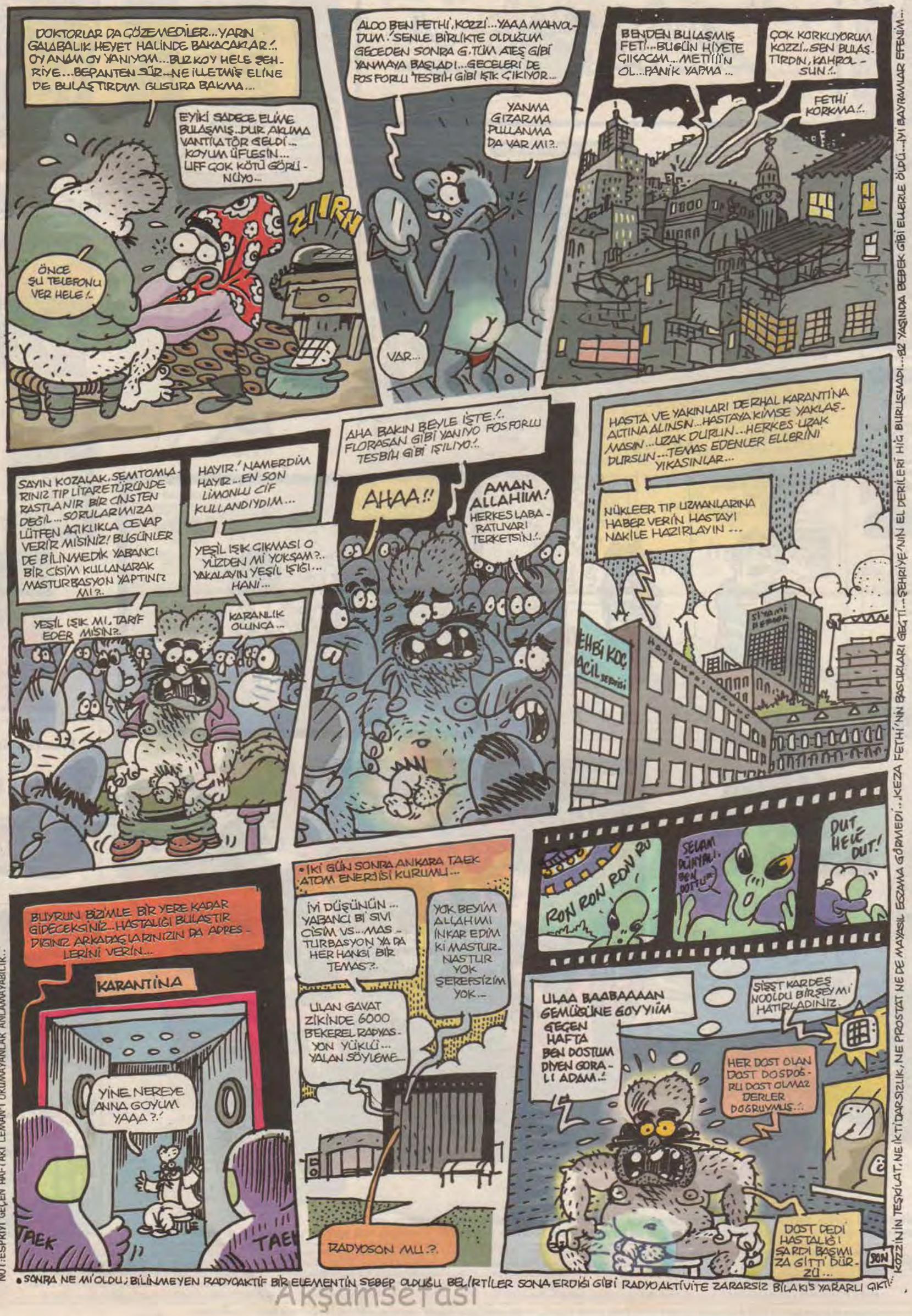
● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● Aslan ÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Ahmet YILMAZ● **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN ilarkan@leman.com.tr ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● **Satış:** Cengiz KOCALI ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) • **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik İçin Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** 0 **Baskı: LeMan Matbaası Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) • **Genel Dağıtım:** BBD Merkez **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAKÇAR
kozzi@leman.com.tr

Akşamsefası

hisseli harika lar

KEMAL KENANERGEN
kemkem@e-leman.com.tr

Dikiş Makinesi : Elektro terzi.

Başkomser : Polis molis ama çok kafa adam yaa anlamında bir yalakalık tamlaması olabilir...

Madalya : Sportmen ziyneti...

Napolyon : Kendi cüzdanını çalmaya yeltenecek kadar paragöz olması ne feci...

Derebeyi : Erkek ördek...

Fahri Doktor : Bahri de hastabakıcı ama daha fazla kazanıyo noolmuş?..

Melez : Ilımlı zenci...

Teminat Mektubu : Satırlarıma son verirken gözlerinden öper, mektubu getiren arkadaşa kefil olduğumu bilmeni isterim. İmza.; Banka.

Hamak : Kaleci yatağı...

Paspas : Basbas olsaydı, memleketimizdeki iç mekanlar kuşkusuz çok daha temiz yerler haline gelecekti. Yazık, direkten dönmüşüz...

Takke : İmam peruğu...

Hanımkız : Bu ne biçim çelişkidir lan? Arkadaş hanım mı, kız mı, yoksa bozdurdu da sonra tırsıp diktirdi mi ne ayak?..

Plaza : Dikey mahalle...

Bakkal : Fiyatlar bu kadar yüksek olunca. insan hakikaten de bakıp kalabiliyo anasını satiim...

İstirham : Muhafazakar ricası...

Sibirya Kurdu : Mavi gözlü olmanın bedeli ağır olum. Köye indiklerinde sadece koyunları değil, odunları da çalmak zorunda kalıyo zavallılar...

Muska : Muhterem Allahım, hamili kolye yakınımdır, hesabı...

Brunei Sultanı : Kıbrıs'taki herkes parasını Denktaş'a verse, o da bu lavuk kadar zengin olabilir aslında...

Kır Pidesi : Bari içine papatya koyaydınız beleşçi ipneler...

Taciz Atışı : Düşman bile olsa kıçına nişan almak hiç hoş bişey değil tabi...

Fidye : Bana bak lan zengin, tüm paran elimizde. Eğer para vermezsen hepsini harcıycaz...

Dönmedolap : Ne salakça. Hem dönmekte ısrar ediyor hem de dolap değil...

Başvuru Formu : Tiz vurun kellesini. Ama önce formu doldursun deyyuz...

Uyku Seremi : Aptalın yeni uyanmış hali. Bakalım kahve içtikten sonra ne bahane bulacak...

Maytap : O kadar da havai olmayan fişek...

LeMan Dergi Grubu

ISSN 1303-8389-0-7

9 771303 838904

13 Nisan 2003 Pazar 1.000.000TL KDV DAHİL

yeniharman@leman.com.tr

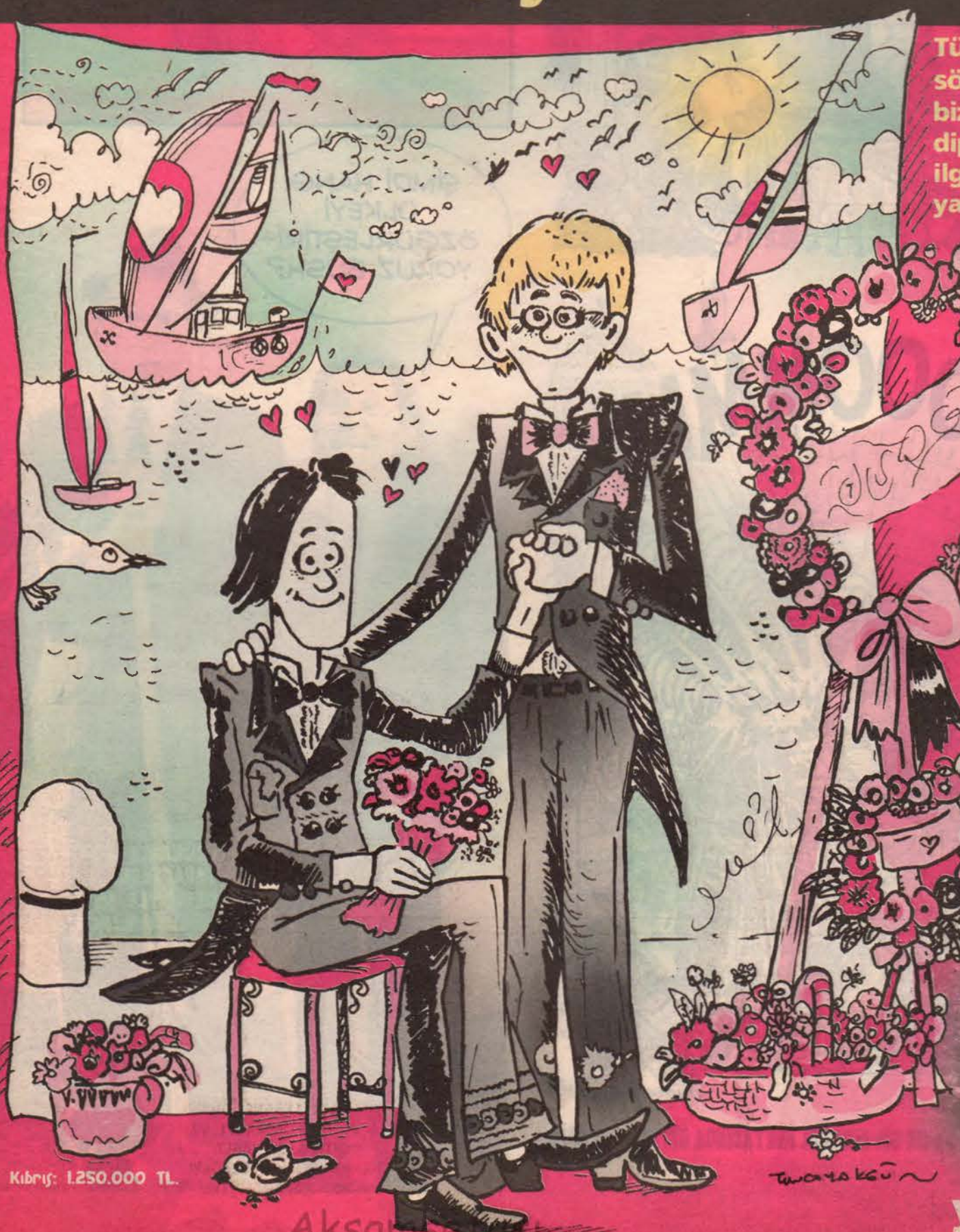
18

yeniHarman

filtresiz, hususi kokulu, bol dumanlı gazete

...N HEDİYESİDİR
DAĞITILMAK SATILMAZ

Ankara'daki gay diplomatlar, ilk kez Türk basınına; yeniHarman'a konuştu

Türk Dışişleri sözcüsü Diriöz, bizim gay diplomatlarla ilgili açıklama yaptı.

Nil Demirkazık yeniHarman'a açıld

Kıbrıs: 1.250.000 TL.

Akşamsenat

OKEY JOE I PULL IT*

* TAMAM JOE ÇEKİYORUM

ŞİMDİ HANGİ ÜLKEYİ ÖZGÜRLEŞTİRİ-YORUZ BUSH?

SON NUMARASI BUYMUŞ!

BOOOMMMM!

Turcay & Güneri

BU HEYKELİN BULUNDUĞU FİRDEVS MEYDANI'NA YAKIN BİR KONTROL NOKTASINDA BİR İNTİHAR SALDIRISI DÜZENLENDİ. BİR AMERİKAN ASKERİ ÖLDÜ...

Akşamsefası

Ankara'da evli iki gay diplomat, ilk kez yeniHarman'a konuştu:

TÜRKİYE'DE GİZLİ EŞCİNSEL ÇOK...

Evli gay diplomatlar Türk yetkililerden tepki alıyorlar mı? "Sıfır, hiçbir şey yokmuş gibi davrandılar. Gerçi hükümetin resmi davetlerine yalnız gidiyorum hala ama birçok Türk bürokrat, Dışişleri'nden olsun, başka bakanlıklardan olsun, bizi çift olarak özel yemeklerine çağırıyorlar."

Amberin Zaman

Ankara- Olay iki yıl önce patlamıştı. Başkentten birçok yabancı ve gay olan diplomat gelip geçmişti. Cinsel tercihleri hissedilirdi ama çoğunlukla telaffuz edilmezdi. Ne var ki bu sefer hem gay hem de resmen evli Avrupalı bir çift, ilk defa Ankara'da görev alıyordu. İkisi de genç mi genç, yakışıklı mı yakışıklı. Bir Kuzey Avrupa ülkesi elçiliğinde görevli olan **X**'in hayalinde hep Türkiye'ye gelmek yatıyordu:

"Gerek tarihi açıdan olsun, gerek kültür açısından, dünyanın en zengin, en güzel ve en önemli ülkelerinden biriydi Türkiye. Ankara gitmek istediğim yerler sırasında başı çekiyordu. Şansım yaver gitti ve buraya tayin edilmek nasip oldu."

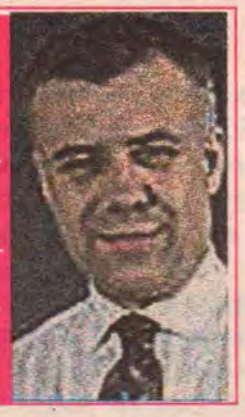
Kendisi mükemmel derecede Türkçe konuşuyor. Dosyasına o kadar hakim ki; çoğu yabancı diplomat, gazeteci, kendisinden Türkiye'deki gelişmelerle ilgili sürekli brifing talep ediyor. **X** de yılmadan, objektifliğinden de asla ödün vermeden ama Türkiye'ye duyduğu derin sevgiyi de gizlemeden uzun uzun görüşlerini aktarıyor.

Ankara'ya gelmeden üç ay önce, "Hayatımın en büyük aşkı" dediği uzun boylu, sarışın mavi gözlü **Z** ile ülkesinin kanunlarına uygun biçimde "evlenmişti." Voleybol turnuvasında tanışmış, topa vurmadan, birbirlerine vurulmuşlar, **Z**'nin deyimiyle.

Ankara'daki büyük, zevkle döşenmiş evlerinin bir köşesinde, nikah fotoğrafları, diğer yanında da çiçeklerle süslü **Z**'nin çeyiz sandığı duruyor. "Annem, bütün kızkardeşlerime bir tane sandık verdi; içi çarşaf, havlu dolu, bana da bunu verdi, gerçi içine birşey koymamış" diyor **Z**, mahcup mahcup gülerek.

Z de boş durmamış, geldiğinde Türkçe öğrenmiş. Eşinin temsil görevlerini en deneyimli sefirelere parmak ısırtacak biçimde yerine getiriyor. Mükemmel yemek yapıyor, zencefil soslu levrek, spesiyalitesi. Ne var ki; "çaydanlık" diye tabir ettiği, yani bir kolu sürekli havada, bileği bükük duran, kritik gaylerden değil, **Z**. Vücut dili hiçbir şekilde cinsel eğilimini elevermiyor. Keza **X** de öyle. Lacivert gözlerinden neşe ve muziplik fışkırıyor.

Evet, artık Ankara'ya yerleşmişlerdi. Biraz da tedirginlerdi. Ne de olsa bir müslüman ülkesine gelmişlerdi. Nasıl bir tepkiyle karşılaşacaklarını tam da kestiremiyorlardı. Hatta gelmeden önce bazı tanıdıkları, "Sizi orada asarlar, keserler" şeklinde uyarılarda bulunmuşlardı. "Tedbiren ilk başta, **Z**'yi hiçbir resmi davete götürmüyordum. Zaten Türk Dışişleri nezdinde bekar olarak biliniyordum, çünkü evli bir çift olarak kendimizi kayıt ettirmek gibi bir ısrarımız olmadı, ortalığı germek istemiyorduk.". Onlar istememişti ama ne var ki bir günde, sevgili meslektaşlarımızın sansasyon müptelalığı sayesinde hayatları toz duman oldu. "Çok iyi hatırlıyorum, 3 Ocak sabahıydı yanılmıyorsam. Ben her sabah 07.00'de kalkarım. İlk işim de bilgisayarı açıp internetten Türk gazetelerini taramak oluyor. Ana sayfamı da, Türkiye'nin en etkin gazetesi Hürriyet'e ayarlamıştım.. Açar açmaz kanım dondu. Ankara'da gay evli çift şeklinde başlık atılmıştı. Bizim konu olduğumuzu hemen anladım" diye anlatıyor o anı **X**. "Birden paniğe kapıldım. **Z**, **Z** diye haykırmaya başladım. Ne yapacağımı da tam bilemiyordum, çünkü büyükelçimiz yurtdışındaydı, onun adına görevleri vekaleten ben yürütüyordum, bütün sorumluluk bendeydi."

Aralarında Ertuğrul Özkök de dahil olmak üzere, gaylik vakasını sorgulayan birçok yorumcu, fikir üretip, kalem oynatmıştı. X, "Yeni bir tartışma yarattık Türkiye'de. Belki biraz abartı gibi gelecek size ama demokratikleşme sürecine, açık toplum kavramına, hak ve özgürlükler açısından, bir faydamız da olduğuna inanıyoruz."

İlk işi elçiliğe gitmek olmuş. Az sonra telefonlar yağmaya başlamış. "Gazeteler, televizyonlar, aklınıza gelebilecek her türlü medya kuruluşu benden görüş, mülakat istiyordu. Adımızı kullanmamıştı Hürriyet ama bizim olduğumuz, yazının her satırından belliydi" diyor **X**. "Ben hepsine yorum yok deyip kapattım. O günden beri de bu konuda hiçbir gazeteciye bilgi vermedim, ilk defa, size, yeniHarman'a konuşuyorum, çünkü size güveniyorum" diye devam ediyor.

"İlk gün kendimi berbat hissettim. Kendimizce normal ve düzgün hayatımız vardı, hiç kimseye zararımız yoktu. Ben işimi yapıyordum, **Z** de başka bir elçilikte geçici idari görevini sürdürüyordu. Bu şekilde teşhir edilmeyi asla hak etmemiştik" diye sözlerini sürdürüyor, **X**. Ne var ki olaydan sadece kendileri değil, birçok yazar da rahatsız olmuştu ve haberin ardından bir sürü eleştirel yazılar yayımlandı. Aralarında Ertuğrul Özkök de dahil olmak üzere, gaylik vakasını sorgulayan birçok yorumcu, fikir üretip, kalem oynatmıştı. **X**, "Olaylar böyle gelişince açıkçası birden çok pozitif düşünmeye başladık" diyor ve şöyle devam ediyor:

"Yeni bir tartışma yarattık Türkiye'de. Belki biraz abartı gibi gelecek size ama demokratikleşme sürecine, açık toplum kavramına, hak ve özgürlükler açısından, bir faydamız da olduğuna inanıyoruz."

Gerçekten de olaydan sonra bir sürü Türk gay, **X** ve **Z**'yi arayıp kendilerine bir şekilde cesaret verdiklerini dillendirmiş. Daha da önemlisi, olaydan sonra **X** ve **Z** de artık zarlarını yırtıp açıkça bir çift olarak görünmeye karar vermişler: "Üstümüzden kocaman yük kalkmıştı, hafifledik, özgürleştik ama tabii sokaklarda filan elele dolaşmamaya halen özen gösteriyoruz... Benim adıma davetiyeler gelince, hemen davet edenlere telefon açıp eşim de var deyip, **Z**'nin varlığını bildiriyordum. Onlar da hemen eşimi çağırmaya başladılar..."

Peki, Türk yetkililerden herhangi tepki almışlar mıydı? "Sıfır, hiçbir şey yokmuş gibi davrandılar. Gerçi hükümetin resmi davetlerine yalnız gidiyorum hala ama birçok Türk bürokrat, Dışişleri'nden olsun, başka bakanlıklardan olsun, bizi çift olarak özel yemeklerine çağırıyorlar."

"İnanır mısın, temizlikçi kadından tut, kapıcıya kadar, hepsi gayet normal davrandılar bize. Zaten başından beri de öyledi" diyor **X**. "Kapıcımızı yanaklarından öpüyorum, geliyor mutfağımızda çay içiyor bizimle birlikte, hiç de yadırgamıyor durumumuzu."

Son iki yıldır birçok gizli gay; akademisyen olsun, politikacı olsun, bürokrat olsun, iş dünyasından olsun, olayın kahramanlarına teker teker açılmaya başlamışlar. Kimisi de hafiften asılmış. **X**, "O kadar çok gizli eşcinsel var ki; Türkiye'de" gözleminin ardından şunları söylüyor:

"Ama durumları içler acısı. Çoğu evli barklı çocuklu, karılarınla yatmak istemiyorlar, gizliden gizliye gay ilişkilere girip bunalım geçiriyorlar."

X'e göre toplumsal baskı, gayliklerini beyan edenleri de marjinal hayata kışkırtıyor:

"Kapıcımızı yanaklarından öpüyorum, geliyor mutfağımızda çay içiyor bizimle birlikte, hiç de yadırgamıyor durumumuzu."

Ana sayfamı da, Türkiye'nin en etkin gazetesi Hürriyet'e ayarlamıştım.. Açar açmaz kanım dondu. Ankara'da gay evli çift şeklinde başlık atılmıştı. Bizim konu olduğumuzu hemen anladım" diye anlatıyor o anı. X, "Birden paniğe kapıldım. Z, Z diye haykırmaya başladım. Ne yapacağımı da tam bilemiyordum, çünkü büyükelçimiz yurtdışındaydı, onun adına görevleri vekaleten ben yürütüyordum, bütün sorumluluk bendeydi."

Akşamsefası

"Aileleri de, toplum da onları dışlıyor ama daha cesur davranmaları gerekiyor."

X'e göre Türkiye'deki birçok gay, ülkelerinin Avrupa Birliği'ne girmesini de bu yüzden istiyormuş:

"Kendileri hiçbir mücadele vermeden hep bir kurtarıcı arıyorlar, bu yalnış ve bu sadece gayler icin geçerli değil. Toplumun her kesimi için böyle... Bizim ülkemizde 40 yıl öncesinde durum tıpkı Türkiye'deki gibiydi, ama biz direndik ve gördüğün gibi artık yasalar bizim evlenmemize bile izin veriyor ve cinsel tercihimin kariyerime de herhangi olumsuz etkisi olmadı."

Ancak Türkiye'nin birçok müslüman ülkeye göre çok ileride ve modern olduğunu da sözlerine ekliyor:

"Bunda Atatürk'ün ve laik kesimin payı çok büyük."

X, sözlerini tam bitirmiş gibi ayağa kalktığında, tekrar oturuyor ve diyor ki; "Bizim ülkelerimizde gayliğin bu kadar kanıksanmış olması, sıradanlaşması bir yanıyla da olayın bütün gizemini yok etti. Türkiye'de, eşcinsel çok katlı bir olay, en beklenmedik yerlerden fışkırıyor, bir derinliği, kendine has baharatlı bir dokusu var, bu da çok cezbedici, ben ne sağıma, ne soluma bakıyorum, gözlerim sadece **Z**'yi görüyor, ömrümün sonuna kadar böyle olacağını hissediyorum."

Ankara'daki büyük zevkle döşenmiş evlerinin bir köşesinde, nikah fotografları, diğer yanında da çiceklerle süslü Z'nin çeyiz sandığı duruyor. "Annem, bütün kızkardeşlerime bir tane sandık verdi, İçi çarsaf, havlu dolu, bana da bunu verdi, gerçi içine birsey koymamış" diyor Z, mahcup mahcup gülerek.

X'i şoka sokan 3 Ocak 2000 tarihli Hürriyet'in haberi

Gay diplomat şoku

Kuzey Avrupa ülkelerinden birinin Ankara büyükelçiliğinde görevli bir erkek diplomat, bir başka erkekle resmi olarak evli. Kuzey Avrupa'daki ülkesinde yasal olan bu evliliğin Türk kanunlarında yeri bulunmuyor.

ANKARA, tarihinde ilk kez bir erkekle resmen evli olan bir gay diplomatın Başkent'te görev yaptığı haberiyle çalkalanıyor. Milliyet Gazetesi'nin dün 'dedi.com.tr' köşesinde ilk kez açıklanan gelişmeden sonra Hürriyet yaptığı araştırmada sıradışı diplomatın şu anda Ankara'daki AB üyesi Kuzey Avrupa ülkelerinden birinin büyükelçiliğinde, 'iki numara' olarak çalıştığını ortaya çıkardı. Gay diplomat, yine kendisi gibi bir erkekle evli. Kendi ülkesinin yasalarına göre eşiyle 'resmen evli' olan diplomat, 'medeni halini' ise Ankara'da evliliği yasal olarak tanınmadığı için resmen açıklamadı.

Ankara'ya bildirilen ve büyükelçilik resmi kayıtlarındaki listelere göre de 'bekâr' olarak gösterilen Kuzey Avrupalı diplomat, henüz 'eşini' Türkiye'ye getirmedi. Türkiye'ye sadece bir kez tatil amaçlı geldiği belirtilen erkek eşin, halen ülkesinde bulunduğu belirtiliyor. Türkiye'ye ilk atanması sırasında da, Ankara'da ülkesinin büyükelçiliğinde büyük tepkiye yol açan diplomatın, son 4 aydır Ankara'da aktif görevde bulunduğu ifade ediliyor.

Ankara'da diplomatın bağlı olduğu büyükelçiliğin kendi başkentine, "Böyle bir diplomat tüm tepkileri üzerimize çeker. Türkiye, genelde muhafazakâr bir ülke" diye tepki gösterdiği, ancak başkentinden, "Tüm gay diplomatları New York, Londra, Paris, Brüksel gibi yerlere mi göndereceğiz. Artık politikamız değişti" yanıtını aldığı öğrenildi.

Türk Dışişleri Bakanlığı'yla da, sık sık toplantılara katılan diplomata ilişkin herhangi bir güçlük yaşanmadığı belirtildi. Türk diplomatik kaynakları, bunun kendileri için sorun oluşturmadığını belirttiler.

Danimarka ve Hollanda'da eşcinsel evliliği serbest, HEMCİNSLER arası birlikteliğe hoşgörüyle yaklaşan Kuzey Avrupa ülkelerinden Danimarka'da, eşcinseller uzun süredir resmi nikâh hakkına sahip. Hollanda'da ise eşcinsel evlilikleri geçen yılın sonunda yasallaştı.

Danimarka'da toplumda son derece saygın bir yere sahip eşcinsel evli çiftler bulunuyor. Bunlardan biri de ülkenin en ünlü sporcularından biri olan Camilla Anderson. Milli hentbolcu Anderson, Norveçli milli hentbolcu Mia Hundvin'le evli. Hayatlarını Danimarka'da birleştiren lezbiyen çift, geçen yılki Sydney Olimpiyatları'nda, rakip takımlarda oynayarak büyük ilgi toplamışlardı. Lezbiyen çiftin karşı karşıya geldiği maçta dünya şampiyonu Norveç, bir önceki olimpiyatın şampiyonu olan Danimarka'yı 19-17 yenmişti.

Bir diğer gay Batılı diplomat:

Türkiye, gay diplomatlara zorluk çıkarmıyor

X ve Z'nin yeni Harman'a açılmalarının önemli bir nedeni de kendilerinden önce **W** diye adlandıracağımız, çok kıdemli bir diğer Batılı ve gay diplomatın daha önceden bizlerle konuşmuş olmasıydı. **W**, gayliğin halen tabu olduğu bir dönemde atılmıştı diplomatik kariyerine. Bu zorluklar ve Ankara'da gay diplomat yaşam hakkında kendisiyle gece yarısı, Gaziosmanpaşa'daki antik Çin porselenleriyle süslenmiş evinde söyleştik.

Sanırım açıkca eşcinsel olduğunuzu beyan etmek, bundan yirmi yıl önce kariyerinize başladığınızda epey zordu...

W: Hem de çok zordu. Bunun nedeni çok basit. Soğuk savaş dönemiydi ve gayler bir tür güvenlik riski gibi görülüyordu. Şantaja uğrayabilirlerdi, kendi sırlarını saklamak pahasına ülke sırlarını Sovyetler'e satabilirlerdi şeklinde bir görüş hakimdi. Ayrıca gay olmaktan, "farklı" olmaktan bizlerin utanç duymamız gerektiği düşünülüyordu. Her an işten kovulma tehlikesi yaşanıyordu. Çok şoven ve otoriter bir bakış açısı hakimdi o yıllarda. Esasında gay veya lezbiyen olmak tabu sayılmasaydı, o zaman şantaj da doğal olarak söz konusu olmazdı. Çünkü saklanması gereken bir suç unsuru olmaktan çıkardı, yabancı istihbarat servislerinin de kullanabileceği bir açık söz konusu olmazdı. Çok aptal bir sistemdi.

O zaman sen de gay olduğunu herhalde ilk başlarda gizlemek zorunda kalmışsındır?

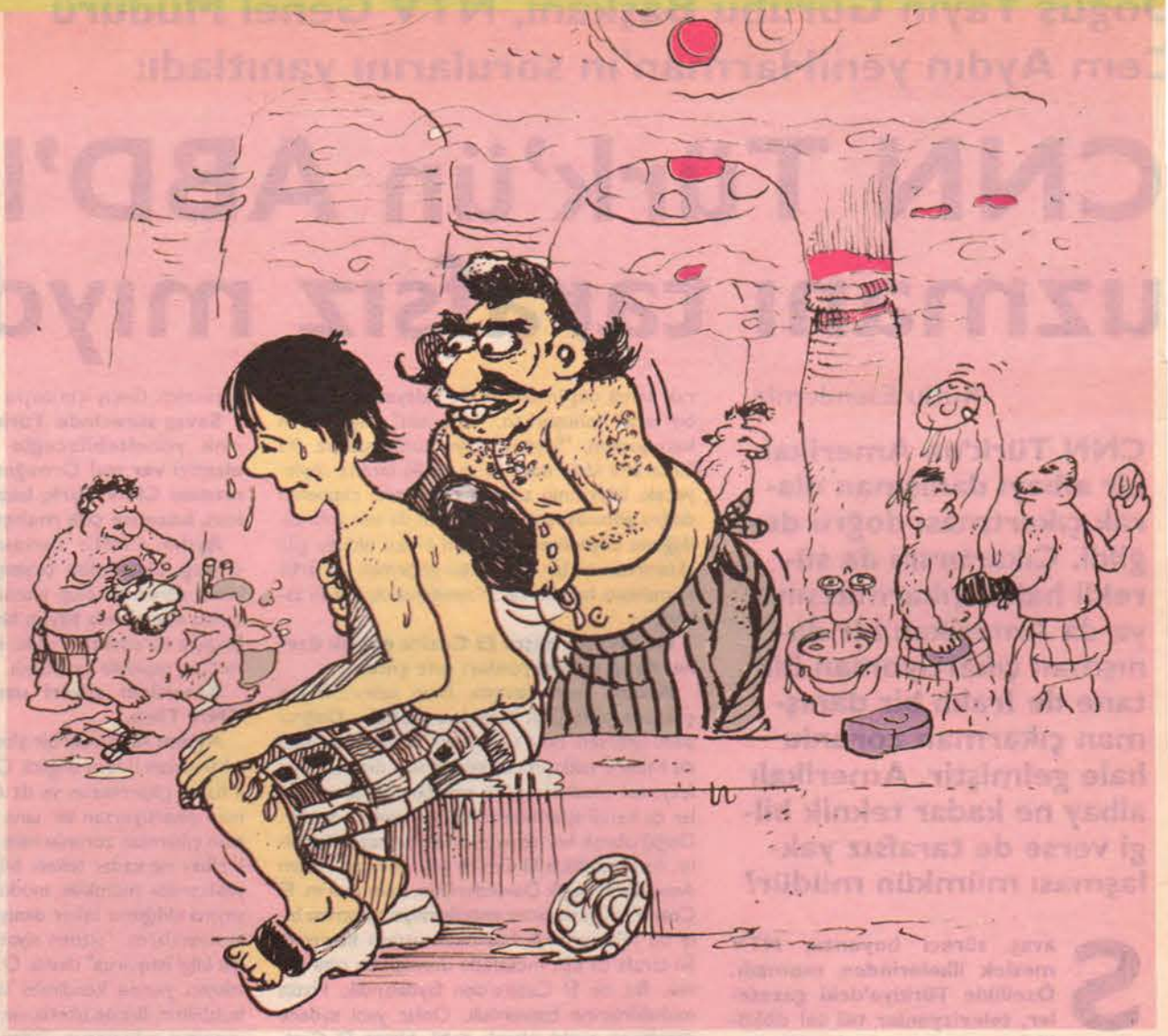
W: Esasında ben cinsel kimliğimi çok geç keşfettim. Yirmibeş yaşındaydım, Meksika'daydım, ilk tayinimdi. İlk sevgilim Meksikalı'ydı. Kendisiyle tiyatroda tanışmıştık. İkimiz de tam olarak ne yaptığımızı bilmiyorduk. Bir yıl sürdü. Sonradan kuaför oldu, bir kadına aşık olup evlendi, üç çocuğu oldu. Meksika'da cinsellik konusunda bir bulanıklık var.

Peki Türkiye'deki durumla parallelikler var mı?

W: Belki de. Her ikisi de maço toplumlar, ataerkil toplumlar. Ama Meksika için bu daha geçerli. Atatürk bu anlamda çok ileriye götürdü Türkiye'yi. Çok daha modern ve açık bir toplum kurdu. En azından büyük şehirlerde böyle. Mesela Türkiye'de çalışan profesyonel kadın sayısı, Meksika'dan çok daha yüksek.

Akşamsefası

Kariyerine dönecek olursak, ilk başlarda gay olduğunun meydana çıkmasından korktun mu? Özellikle de bunun işini olumsuz etkileyeceğinden çekindin mi?

W: Ben ilk başlarda hep çevremden onay bekleyen, isteyen bir insandım. Ama aynı zamanda ben hep maceraya sevmişimdir ve hayatı bir tür macera gibi görüyorum. Öyle, "Kariyerim kariyerim" diye hırslanmadım hiçbir zaman. Cinsel tercihlerime gelince; bu sadece beni ilgilendiriyor diye düşünüyorum. Bir meslektaşım, ofisdeki hizmetçilerle nasıl yatıp kalktığıyla övünürdü, çok tiksindiriciydi. Herkes kendi seks hayatını kendine saklamalı bence. İlk gayliğimi gizlemekten vazgeçtiğimden çok zordu. Gaylik çok zor, sadece diplomatik yaşamda değil, genel anlamda böyle. Bize, sanki aile düzenine karşıymışız gibi davranılıyor. Oysa bizim de ailelerimiz var, bir aileye doğduk. Çok saçma. Kimse böyle bir hayatı isteyerek seçmez. Beni hakir gören, aşağılayan çok insan oldu Dışişleri Bakanlığı'nda. Ben de bununla başetmenin yolunu gay haklarını savunmada buldum. Yani bizim de heteroseksüel çiftlerle aynı haklara sahip olmamız için, diğer gay ve lezbiyen meslektaşlarımla mücadele verdim. Bu sayede, mesela hükümetimiz yurtdışına tayin edildiğimiz zaman, erkek de olsa partnerlerimizin bilet masrafını çekiyor.

Türkiye'de gay diplomat olmak diğer ülkelerde olmaktan farklı mı?

W: Gaylik Türkiye'de kapalı kapılar ardında yaşanıyor. Batı Avrupa ülkelerinde böyle değil. Benim genç, modern, zeki gay dostlarım var ve ödleri kopuyor eşcinsel oldukları keşfedilecek diye. Zira işlerinden kovulacaklarına inanıyorlar. Bunun neticesinde gay ve lezbiyenler bir alt kültür oluşturuyorlar ve bu da çok kısıtlayıcı bir şey. Aynı zamanda güçlendiren bir unsur. Çünkü baskı altında olan guruplar hep kenetlenir, birbirine sahip çıkar. Ne var ki; Batı'da eşcinsel davranış sayılabilecek bir takım hareketler, Türkiye'de çok olağan sayılıyor. Örneğin biz burada erkekleri elele yürürken görünce acaip şaşırıyoruz. Sonradan ögreniyoruz ki; gay may değil bunlar, sadece birbirlerini çok seven iki dost. Tabii bu sayede gerçek gayler, lezbiyenler de durumu çaktırmadan, kolkola sarmaşdolaş yürüyebiliyorlar. Ben Türkiye'de gerçekten cok rahatım, kimse bana saygısızlık göstermedi gay olduğumdan dolayı. Bir sürü kolaylık da tanınıyor bizlere. Mesela herhangi bir diplomat, erkek bir partnerle gelince, partnere de vize veriyorlar, zorluk çıkarmıyorlar. Birçok ülkede bu tür bir esneklik gösterilmiyor.

Peki gay diplomatlar seks arayınca nereye giderler burada?

W: Hamamlara, gay barlara. Ama 70 milyonluk bir ülke için bu tip yerler gerçekten az ve kısıtlı. Yine de İstanbul, en çok seçeneği sunuyor. Örneğin, Cihangir'de Alman Hastanesi'ne yakın Barbahçe var, aynı binada Beşinci Kat var, çok rahat ve nezih bir yer. Taksim'de Bar Neo var. Bir de Çukurcuma'daki hamamlar var.

Ya başkentimizde?

W: Old School diye bir bar var. Fena değil. Pek başka da bir yer yok.

Türk erkekleri hoşuna gidiyor mu?

W: Erkekleri de güzel, kadınları da.

Cevabın çok diplomatik oldu vallaa.

Türk Dışişleri sözcüsü Diriöz:

Biz de gay diplomat var mı ki?

Bu arada bizdeki durumlar nedir diye, Dışişleri Bakanlığı sözcüsü Hüseyin Diriöz'e sorduk. Gaylere eşit haklar tanıyan mevzuat filan var mıydı? Hüseyin bey, böyle özel bir mevzuatın olmadığını açıkladıktan sonra en çetrefil durumlarda bile eksik etmediği espri anlayışına uygun bir biçimde "Bizde var mı ki?" diye sözlerini tamamladı.

Akşamsefası

Doğuş Yayın Gurubu Başkanı, NTV Genel Müdürü Cem Aydın yeniHarman'ın sorularını yanıtladı:

CNN Türk'ün ABD'li uzmanı tarafsız mıydı?

Kutlu Esendemir

CNN Türk'ün Amerikalı bir albayı danışman olarak çıkartması doğru değildi. Çıkartırsın da sürekli halde çıkarmazsın ya da Amerikalı bir danışman çıkartıyorsan bir tane de Iraklı bir danışman çıkarman zorunlu hale gelmiştir. Amerikalı albay ne kadar teknik bilgi verse de tarafsız yaklaşması mümkün müdür?

Savaş süreci boyunca, NTV meslek ilkelerinden sapmadı. Özellikle Türkiye'deki gazeteler, televizyonlar tel tel dökülürken, savaş çığırtkanlığı yaparken, siz onlardan çok ayrıldınız.

Aydın: Aslında işimizi yaptığımızı söylemeliyim. İşimiz de, izleyiciye olan biteni olduğu gibi, en sağlıklı bir biçimde aktarmak. Bu nasıl açıklanabilir? Haberin özünü, doğasını bozmadan izleyiciye aktarmak gibi sorumluluğumuz var. Aslında savaşta, depremde, felaketlerde, büyük olaylarda habercilik daha da öne çıkıyor. Yani habere ve doğru bilgiye ulaşma ihtiyacı daha belirginleşiyor. Zaten mesleki ilkeler, standartlar son derece açık. Bunları uyguladığınızda işinizi doğru yapmış oluyorsunuz. Elbette ki tarafsız olmak zorundasınız. Biz cepheye herhangi bir tarafın temsilcisi olarak gitmedik. Savaş koşullarında, özellikle savaşan guruplar, devletler, stratejik olarak kitle iletişim araçlarını kullanmak isterler. Onun için her zamankinden daha dikkatli olmak zorundasınızdır.

Maniplasyonlardan nasıl korundunuz bu anlamda?

Aydın: Her iki taraf da açıklama yaptığı zaman doğal olarak kendi stratejileri doğrultusunda propaganda yapıyorlar. Haber Koordinatörü Kemal Can'ın burada çok önemli bir rolü var. Organizasyonda Kemal Can, editör masasındaki editörlere ayrı ayrı sorumluluk verdi. Birisi bir açıklama yaptığı zaman hemen diğerinin yaptığı açıklamayla karşılaştırma yapmamız lazım. Bir de kullandığınız dil çok önemliydi.

LeMan dergisinden Mehmet Çağçağ'ın bir saptaması var... Haberi ilk olarak öğrenmekle, doğru olarak öğrenmek arasındaki ince çizgiye dikkat çekiyor Çağçağ.

Aydın: Elbette. Hızlı haber vermektense doğru haberi vermek çok daha önemli. Hızlı da olacaksınız ama doğruluğu feda edemezsiniz hiçbir şekilde. Hele ki bu kadar önemli bir olayda, izleyicinin kafasının karışmaması gerekiyor. En azından o açıklamanın niye yapıldığı konusunda bir fikri olması gerekiyor.. Televizyon kanalına da şüpheyle bakmaması lazım. Yani o koşturmacada, kargaşada eline gelen her haberi hemen verelim, hemen verelim derseniz, onu bir haber süzgecinden, editöryal süzgeçten geçirmezseniz yanlış bilgi verirsiniz. Kamuoyunu yanlış yönlendirirsiniz. Buna dikkat etmeye çalıştık. Açıklama yapan kaynağın, o açıklamayı niye yaptığını bildikten sonra, doğal olarak kendi düşüncelerini de ekleyecek. Savaşın bir tarafı konuşurken, "iddia etti" diğer tarafı konuşurken, "Söyledi" diye sunamazsınız. Ya iki tarafta iddia edecek, ya da iki tarafta söyleyecek. İzleyicinin savaşın taraflarını, cepheleri doğru görmesi zorunlu. Bunun da tek yolu olduğunu düşünüyorum: Olan biteni olduğu gibi aktarırken iyi bir süzgeçten geçirmek ve farklı kaynaklara başvurmak. Yaptığımız da buydu aslında.

Bu savaşta başta El Cezire olmak üzere, Arap televizyonları öne çıktı.

Aydın: Evet. Savaşta Arap televizyonları çok öne çıktı. Çok başarılı iş yaptılar. Doğrusunu istersen, hem teknolojiyi kullandılar, hem de habere yaklaşımı açısından son derece profesyonel, uluslararası bir standart izlediler. Onlar da kendi içlerinde taraflı yorumlar yaptılar. Doğal olarak her televizyon bu açmaza düşebilir. Ama özellikle El Cezire çok öne çıktı. Hem Amerika Birleşik Devletleri'nin, hem Irak'ın, El Cezire'nin yayınlarını engellemeye çalışması bile bu televizyonun başarısını ortaya koyuyor. İki tarafa da eşit mesafede durmak bu olsa gerek. Biz de El Cezire'den faydalandık. Hatta muhabirleri'ne başvurduk. Onlar yani sadece simultene çeviri olarak değil, bizzat El Cezire'yle konuşarak. Biz buradaki imkanlarımızı onlara verdik, onlar oradaki imkanlarını bize verdiler. Böyle bir işbirliği içinde götürdük.

Irak işgalinde, Amerikan medyası, hatta BBC bile prestijlerinden çok şeyler yitirdi...

Aydın: ABD ve İngiltere bu savaşın cepheleriydi. Doğal olarak çok tarafsız kalamadılar. Bunlardan özel birşey istendi mi, istenmedi mi bilemiyoruz ancak işin temelinde gazetecilik bulunuyor ve asker değilsiniz. Cepheye gittiğiniz zaman, asker gibi davrandığınız zaman izleyiciye doğru bilgi aktarma şansınız yoktur. Yıllardır da birlikte çalışıyoruz BBC ile ama CNN International'dan, BBC'den beklediğim daha sakin bir duruştu. Yani gazetecilikte yıllardır savundukları prensipler ki; dünya medyasını etkilemiştir... BBC'nin habercilik etiği, koşulları, duruşu bir ilkeler bütünü olarak kitap olmuştur ve çoğu gazetecinin elinin altındadır. Daha önce İngiltere'nin taraf olduğu konularda, örneğin Falkand Adaları savaşında, bu anlamda öne çıkmıştı BBC. Dönemin Başbakanı Margaret Theacher, İngiltere'nin Falkand savaşında BBC yayınlarına müdahaleye yeltenmiş ve başaramamıştı. Bu savaşta onlardan beklediğim en azından kendi standartları, meslek ilkelerini uygulamalarıydı. Onda biraz şüpheye düştük. Tabii ki prestijlerinden kaybettiler.

Bir de Amerika bu savaşta iliştirilmiş (embedded) gazetecilik diye bir kavram türetti. Bununla ilgili ne düşünüyorsun?

Aydın: Ben onlara itilmiş gazeteci diyorum. (Gülüyor) Gazetecilik gibi de değil. Zaten orada hareket sınırlılığı var herhalde. Savaşın bir tarafı, "Bunu aktarabilirsin, bunu aktaramazsın" sınırını koyuyor. Bu gazetecilik değildir. Orada evet, bir şekilde askerleri izlemek olarak düşünülebilir bu durum. Ancak askerlerle beraber ilerliyorsunuz. Askerlerin görüntülerini aktarıyorsunuz.. Ama oradan gelen bilgiyi doğru kabul ederek ekrana yansıtmanın hiçbir alemi, mantığı yoktur. Televizyon izleyenler, film gibi birşey izliyorlar.

Hürriyet'in haberine göre, sizin ekipten Mithat Bereket de iliştirilmiş galiba.

Aydın: Yok hayır. Zaten o görüntüyü biz alıyoruz diğer kanallardan. Ancak şu fırsattan yararlandık: Bizden de adam istendi. Biz her koşulda Mithat Bereket'in bu kadroda olmasını istedik. Çünkü Mithat Kuveyt'ten Basra'ya geçecekti. Geçiş için başka da yol yoktu.

Savaş sürecinde Türk televizyonlarına yöneltebileceğin herhangi bir eleştiri var mı? Örneğin sizin kulvarınızdaki CNN Türk, bazen çok çığırtkan, bazense çok mahçuptu.

Aydın: CNN'e markasından dolayı bir önyargı oldu.Yoksa başlangıçta değil ama ikinci dönemde olup biteni olduğu gibi aktarma konusunda bayağı bir atak yaptılar. Başlangıçta tereddütleri oldu, ifade hataları ve yorumları tepkiyle karşılandı.

Amerikalı askeri uzmanla da çalıştı CNN Türk...

Aydın: Amerikalı bir albayı danışman olarak çıkarmaları doğru değildi. Çıkartırsın da sürekli halde çıkarmazsın ya da Amerikalı bir danışman çıkartıyorsan bir tane de Iraklı bir danışman çıkarman zorunlu hale gelmiştir. Amerikalı albay ne kadar teknik bilgi verse de tarafsız yaklaşması mümkün müdür? Biz bu anlamda yayına aldığımız asker danışmanları uyardık bazı noktalarda. "Sizden siyasi yorum değil, teknik bilgi istiyoruz" dedik. O çok ince bir denge. İzleyici yerine kendimizi koyarak bu dengeyi bulabiliriz. Biz ne isteriz, ne bekleriz? Biraz onu yapmaya çalışıyoruz. Diğer markalarımızda da öyle. İhtiyaç nedir, onu bulmaya çalışıyoruz. Burada ihtiyaç çok net; somut doğru, güvenilir bilgi ve haber. Dolayısıyla çıkarttığın yorumcuları çok iyi dengelemeniz lazım. Dediğim gibi haber süzgeci çok önemlidir. Editörlere çok iş düşüyor burada. Diğer kanallar acele verelim, hızlı verelim diyerek, biraz önce senin söylediğin hatayı çokça yaşadılar. Ama bütün kanalları izleyemedim tabii ki.

NTV, bu savaş sürecinde herhangi bir baskıya maruz kaldı mı?

Aydın: Kalmadı. Bizde böyle birşey olamaz. Kendi kendimize düşündüğümüz, tartıştığımız çok mesele oldu. Hâlâ da düşünüyoruz, tartışıyoruz. Örneğin, bu Kuzey Irak mevzusunu Türkiye bilmiyor, kamuoyu bilmiyor. En yalın bir şekilde nasıl anlatırız? Nasıl bir tartışma programı yapmamız gerek. Yoksa kafa karışıklığı mı olur. Çünkü tartışma programlarında da biz bir bütünlüğü korumaya çabalıyoruz. NTV'nin bir çizgisi var. Herşeye çok mesafeli duruyoruz. Yani raiting almak için tartıştırma programı yapmıyoruz. Onun için yaptığımız programlara da dikkat ediyoruz. Mesela "Basın Odası" diye bir program çıktı. Farklı görüşleri temsil eden gazeteciler, aynı ortamda mevcut konu üzerinde konuşuyorlar. Gerçi son programlarda görmeye başladık ki; tartışma bazen sataşmaya dönüşebiliyor. Türkiye'nin meseleleri çok büyük ve çok önemli. Ve bunların çok doğru bir ortamda tartışılması lazım. Yani laf kalabalığı yapmadan, kafa karıştırmadan kim ne diyorsa söylemeli. Bizim de bunu çok net bir şekilde aktarmamız lazım. Burada zorlanıyoruz. Mesela Kürt meselesini anlatmamız lazım. 10 yıl öncesine kadar Kürt sorunu yok deniyordu. Güneş gazetesinde çalışıyordum ben. O zaman bana kaç defa uyarı gelmişti. Hatta Güneydoğu'yla ilgili haberlere sansür uygulanıyordu. Anadolu Ajansı dışında kaynak kullanamıyorduk. LeMan dergisinin çıkışı da o dönemlere rastlar. Dolayısıyla Türkiye bu meseleye hiç doğru bakamadı ve doğru tartışılamadı. Şimdi artık önümüze geliyor meseleler. Konuşulması, tartışılması lazım artık bu sorunların. Bize düşen de bunların anlaşılır bir şekilde izleyiciye aktarmak. Bilgi açığını kapatmak ve bir görüş oluşmasına katkıda bulunmak. İnsanların, varolan sorunlarla ilgili kanaati olmalı. Vatandaşa, "Kuzey Irak'ta Kürt devleti kurulsun mu" diye sorduğun zaman, "Niye kurulmasın ki?" diyor, "Niye kurulsun ki?" diyor. Türkiye kendini ifade edemiyor bu konuda da.

Bağdat'tan NTV ekibinin çekilmesi sürecini aktarabilir misin?

Aydın: Şöyle bir durum oldu aslına bakarsan. Amerika'nın nasıl bir müdahalede bulunacağını bilmiyorduk ama söylenenler, çok sert bir bombardıman olacağını ortaya koyuyordu. Bunun işaretleri de vardı. Amerikan kaynaklarından gelen bilgiler bunu hissettiriyordu bize... Önce bir rutin açıklama geldi. O her zaman gelir. "Biz gazetecinin hayatından sorumlu değiliz" falan gibi. Onun dışında da, Amerikalı gazeteciler bölgeden ayrılmaya başladılar. Tabii bu tedirgin edici bir durum. Genellikle bu tür durumlarda, gazeteciler toplu halde bulunurlar. 300 olan gazeteci sayısı bir anda 125'e indi bölgede. Kalanlar da ajansların telifle çalıştığı muhabirler. Millet galiba feda edebileceği adamları bırakmaya başladı diye düşündük. Berbat bir durum. İşte Yunus'la konuşuyoruz. Yunus dedi ki; "Sizin kararınıza bağlı, bizim kalıp kalmayacağımız. Yani onlar orada Filistin Oteli'ndeki odalarına stoklarını yapmışlardı; sularını, konserveleri'ni... Vatan'dan bir muhabir arkadaşla, Burak'la beraberdiler. Ben de dedim ki; "Amerikalıların bulunduğu yerde bulunun. Herhalde Amerika kendi gazetecileri'ni öldürmez, bombalamaz." Fakat Amerikalı gazeteciler Bağdat'ı terk ediyorlar diye bir haber geldi. O sırada şöyle birşey var: Yunus'a, biz "Hadi çık" dedikten sonra 13-14 saate ihtiyacı var. Öyle kolayca, "Ben gidiyorum" deyip gidemiyorsun. Bir şekilde şundan da rahatsızız. Bağdat'ta Irak hükümeti gazetecileri canlı kalkan olarak kullanabilir. Dolayısıyla iki arada bir derede kaldık. Televizyon şovu yapmamız, televizyon muhabirinin orada olması çok farklı birşey. Ama insancıl ve psikolojik nedenlerle arkadaşlarımız bölgeden çıksın dedik. İçimiz acıdı mı? Acıdı doğrusu. Biz haberciyiz sonuçta. Ne olursa olsun orda olmamız lazımdı. Ama çocukların oradaki psikolojisi; herkes gidiyor. Bunlar kalıyor. İki aydır oradalar. Doğrusu çok iyi ayarlayamadık. Bunu itiraf ediyorum. Neyse ki sonra haber kaynaklarıyla başka bağlantılar yaptık. Çeşitli muhabirlerle çalıştık. Açığımız çok fazla olmadı. Sonra zaten bütün muhabirlerin birçoğu çıktı.

Bu savaşta 12 tane gazeteci yaşamını yitirdi. Bu anlamda gözümüzü yabancı gazetecilere çevirdik. Yabancı gazetecilerle Türk gazetecilerin çalışma koşulları arasında uçurumlar var. NTV, savaş bölgesine gönderdiği çalışanlarına sigorta yaptırdı mı?

Aydın: Çalışma koşulları açısından tabii ki çok riskler yaşıyoruz. Etrafımızda da görüyoruz. Sigorta konusunda şöyle bir ayrıntı vereyim. Savaş bölgesine giden muhabir arkadaşlarımıza maalesef sigorta yaptıramıyoruz. Yapmıyor çünkü sigorta şirketleri. Riski bir şekilde reasurans şirketlerinden karşılamaya çalışıyorlar. Ne kadar para olursa olsun yaptıralım diye giriştik. Ancak uluslararası şirketler yapıyor. Onlar da, Türk gazeteci diye kabul etmediler. Bayağı uğraştık bu konuda. Yavaş yavaş da düzeliyor aslında. Eminim diğer haber kanalları da buna çaba harcamışlardır. Burada böyle bir açı-

Akşamsefası

ğımız var. Cevvaliyet konusunda bizim Türkiye'deki gazeteciler belki hep zor koşullarda çalıştıkları için, o koşullarda daha rahat iş çıkartabiliyorlar. (Gülüyor) Bilmem ne oldu, BBC'nin teknik adamı çıkamıyor. Bizimki tırmanıyor tepeye. Tencere kapağına kabloyu bağlıyor. Orada burayı yapıyor, burdan burayı yapıyor. İş yapma hırsı çok iyi bizim takımların, meslektaşlarımızın. Çalışma koşullarının iyileştirilmesi, o ideailimiz... O Türkiye'deki her alanla birlikte gelişecek bir iş. Yani sadece medyaya özgü birşey değil. Çalışan hakları, iş güvencesi, mesai saatleri bunların hepsi herhalde Türkiye'deki her alanda birlikte gelişecek. Yani bir tek medyaya özgü değil bu sorunlar.

Peki, bölgede çalışan arkadaşlarınızın hayat güvenliği için ne yaptınız?

Aydın: Türkiye'deki sigorta şirketleri savaş bölgesine gidenleri sigorta yapmıyor. Reasurans şirketleri kabul etmiyor diyorlar. Riski karşılayamıyor. Doğrusunu istersen kendi aramızda çok konuştuk bu konuyu. Gurupla da paylaştık, zaten sigorta ne para verecekse biz bunu sağlarız diye düşündük. Daha önce bir kere gurubun şirketini kullanmıştık sigortada ama onlar da zorlanıyorlar. Sonuçta bir şirket. Hesabını göstermek zorunda. Türk usulü çalışamıyorsun birçok alanda. Bir zarar gelirse, herhangi bir şekilde iş yapamaz duruma gelirse, biz sahip çıkacağız dedik. Sigorta yaptıramayınca başka yapılacak birşey yok. Cihazları da sigortalamıyorlar. Yani normalde cihazları yaparlar çünkü... Hiçbir şey muhabirimizin hayatından daha değerli değildir.

Haber kaynaklarıyla mesafeyi nasıl dengeliyorsun?

Aydın: Olması gereken bu, biliyorsun. Mesafe... Vallahi siyasetçilerle çok yakın ilişki içerisinde değilim. Gerek de yok. Ben zıplayıp da Ankara'ya gitmiyorum. Orada bir Ankara Temsilcimiz var. Herkesle konuşmuyorum. Zaten böyle bir ihtiyaç da yok. Muhabir çok önemli. Biraz muhabirin de öne çıkması lazım. Zaten sen bir bağlantı kurduğun zaman artık hep senin üstünden gidiyor işler. Ona dikkat ediyoruz. Eskiden öyleydi. Eski zamanlarımızı düşün. Burada tabii asosyal yapımızın da bir katkısı var ama hakikaten öyle. Birisiyle bir mesafeyi tutturamazsan gelen talepler konusunda direnmen de çok zor. Bu sefer de bozulabilir çünkü ilişkin. O ilişkiyi kıvamında tutmak için serinkanlı bir duruş gerekiyor. Biraz uzaktan bakmak gerekiyor yönetici kısmına. Haberi getirecek kişi de muhabir. Bizim de muhabiri etkilememiz lazım.

NTV gibi 24 saat yayın yapan bir televizyonun başındasın. Biraz özel olacak ama, diyelim ki gece sabaha karşı uyandın, kalkıp televizyonu açıp kanalda ne var ne yok, bakıyor musun, kontrol ediyor musun?

Aydın: Vallahi kalkınca maalesef bakıyorum.

Ev hayatını etkiliyor mu bu peki?

Aydın: Etkiliyor tabii. Çok renkli bir hayatımız yok. Çünkü yaptığımız işten sorumluyuz.

Evde açık mı 24 saat televizyon?

Aydın: Son dönemde artık kapattığım oluyor arada sırada. Sonuçta dinlenmemiz lazım. Müzik dinlememiz lazım. Beslenmemiz lazım. Yani bu anlamda televizyon köreltici birşey.

Televizyonu kapatıp müzik dinleyebiliyor musun?

Aydın: Çok yapamıyorum. Yapmaya çalışıyorum.

Evde kaç televizyon var?

Aydın: Evde üç tane televizyon var.

Nerelerde duruyor?

Aydın: Birisi çalışma odasında duruyor. Birisi oturma odasında duruyor. Bir tanesi de, arada böyle hol gibi bir oda var. Orada da var televizyon.

Kendini nasıl koruyorsun bu durumdan, delirtici değil mi bu?

Aydın: Zorlanıyorum. Ama yani bir şekilde de mecbursun. Bu işi yaptığın zaman bunu göze almak durumundasın. Ben ne yapayım artık, ne çıkarsa çıksın diyemiyorsun. Sonuçta geçen alt yazıda bir hata olduğu zaman da nasıl olur falan diye karşılıyorsun ve kontrol etme gereği duyuyorsun. Bir sorun var mı, yok mu diye. Keyifli işlerde var hayatımızda . CNBC-E'nin akşam kuşağı ve Radyo Eksen. Eksen'i dinlerken keyif alıyorum hakikaten. Yoksa bütün gün yani insan haber kanalı izleyebilir mi? Normalde olmaması lazım. Habere ne kadar ihtiyacın olursa olsun yani. Belirli zamanlarda izlenebilecek bir yayın... Programları da zenginleştiriyoruz gerçi.

Peki yayın grubunuzun aylık dergileri de var.

Aydın: Üç televizyon kanalı. Bir ulusal, biri bölgesel, biri kabloda. Ulusal NTV, bölgesel ve kabloda olan CNBC-E bir de Discovery katıldı aileye.

Onların da başındasın?

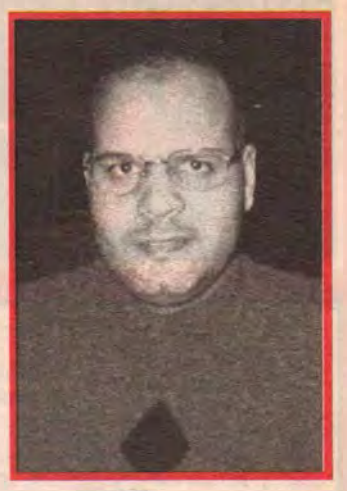
Aydın: Evet.

Gurup olarak gazete var mı gelecekte?

Aydın: Gazete şimdilik yok ama düşünce olarak var. Şu ortamda maliyeti düşünmek zorundayız. Medyanın en büyük sorunu gelir gider dengesini sağlayamaması. Gelir gider dengesini sağlayamadığı sürece bağımsız olmanız da mümkün değil. Dolayısıyla yaptığımız her işte maliyete bakıyoruz. Onun bir karşılığı var mı, yok mu? Varsa giriyoruz. Yoksa duruyoruz. Dergilerimiz vardı. Dergi grubunu küçültük. Onun dışında internet sitemiz NTV ve CNBC-E'nin. Akmerkez ve havaalanındaki ekranlara içerik sağlıyoruz. İçerik sağladığımız yeni bir alan gelişiyor. Ama bir ayağımız eksik gibi sanki. Medya grubunda bir gazeteye ihtiyacımız var. Ama bu da hakikaten ihtiyaç duyulan bir gazete olması lazım. Yoksa bir gazetemiz olsun televizyon sayfasında kendimizi tanıtırız diye düşünmüyoruz. Neden bu işe girdiğimizi önce kendimize sonra da okuyucuya anlatabilmemiz lazım.

Ünlü Arap gazeteci Mohamed El Adel:

IRAK'TA İÇ SAVAŞ ÇIKACAK

Muhammed El Adel, 10 yıldır Türkiye'de görev yapan Tunuslu bir gazeteci. Arap Muhabirler Kulübü Başkanı. Birçok Arap Televizyonu'na Türkiye uzmanlığı yapıyor. Gazeteci Adel ile, bu hafta ise Bağdat'ın direnişsiz düşüşünü ve bölgeyi bekleyen yeni gelişmeleri konuştuk:

Irak halkı açısından savaş büyük bir trajediye dönüştü. Saddam Hüseyin kuvvetleri Bağdat'ta hiçbir direniş gösteremedi.

Adel: Hiç beklenmedik birşeydi doğrusu. Yani Bağdat'ı çok savunacaklarını düşünüyorduk. Ümmü Kasr gibi küçük bir şehirde büyük bir mücadele yapıldı, direniş gösterildi. Bağdat büyük bir hayal kırıklığı oldu. Bugüne kadar arka planda bir gizli anlaşmalar mı var? Yani gerçekten anlamıyoruz. Direniş hiç görülmüyor. Çok ilginç... Bağdat'ta çok mücadele oldu. Bağdat'ta 6 milyon nüfus var. Çok insanlar kaybedecektik. Çok büyük kayıplar olacaktı. Belki tek iyi tarafı budur. Sonuç olarak benim kanaatim şudur: Irak halkı son on senedir ambargo altında. Ambargoda bırakın gıdayı ilaç dahi yok... Temel ihtiyaçları yok. Bu ambargodan önce Kuveyt Savaşı vardı. Kuveyt Savaşı'ndan önce İran Savaşı oldu. Yani bu halk, son 20 sene gerçekten çok büyük acılar, çok büyük yoksulluklar yaşadı. Bu acı bitsin. Yeni oluşacak Irak rejimi inşallah sömürgeci bir rejim olmaz. Yeter ki Irak halkı biraz nefes alsın. Yeni bir hayat kursun Yeni bir Irak inşa edilsin.

Az önce gizli anlaşmalar mı var diye sordunuz. Böyle birşey söz konusu olabilir mi?

Adel: Ben öyle düşünüyorum.

Açıklayabilir misiniz? Bölgeyi çok iyi bilen bir gözlemcisiniz. Arap medyasını da çok iyi tanıyorsunuz. Size ulaşan yorumlar nedir?

Adel: En önemli yorum Amerika-Rusya arasında yapıldığı söylenen gizli anlaşma... Çünkü Rusya'nın Saddam rejimiyle iyi ilişkileri var. Belki Rusya, bu savaşta yeni bir rol oynamak istiyor. O da bir ihtimaldir. Belki Saddam'ı misafir ettiler. Ben Suriye'ye geçiceklerine falan katılmıyorum. Suriye'nin konumu biraz zor. Bölgenin, Suriye'nin yeni bir savaşa ihtiyacı yok.

Yeni bir savaş olasılığı var mı?

Adel: Amerika bir bahane bulmak istiyor maalesef. Özellikle Suriye ve İran'a karşı. Böyle birşeyi tertipliyor. Temennimiz inşallah Suriye rejimi böyle birşeye fırsat vermesin. Biraz bu bölgenin halkı nefes alsın.

Son iki gündür Arap medyasını takip ediyorsunuz. İlk yorum Amerika ile Rusya arasındaki gizli pazarlık. Diğer yorumlar neler?

Adel: Söylediğim gibi Saddam muhtemelen ölmüş olabilir. Çok bombardıman oldu, çok katliam oldu. Hatta birkaç gün önce yeni değil, o zaman oradaki komutanlar, oradaki bakanlar, yani lideri yok, komutanı yok. Demek ki belki teslimiyeti düşünmemiş olabilirler. Tabii bakanlar Suriye'ye kaçabilir. Başka ülkelere kaçabilir. O ihtimali verebilirim.

Arap medyası Bağdat'ta direniş olmamasına nasıl baktı?

Adel: Söylediğim gibi bizim çok sürprizdi, ilginçti. Hiç beklemiyorduk. Ben de dahil çok önceden tüm gazete ve yorumcular Bağdat'ta aylarca sürecek büyük direniş olacak diyorduk. Yani sonunda Amerika kazanacaktı, çünkü büyük bir güç ama rahat bir şekilde girmelerini ilginç buluyoruz.

Daha sonra ne olacak?

Adel: Aslında en büyük problem bu. Tamam! Amerika Irak'ı işgal etti. Hadi yeni Irak inşa edelim. Birinci konu sağlam, istikrarlı bir rejim inşa etmek. Çok zor Irak'ta. Niye? Irak'ta çok farklı ırklar, dinler, mezhepler var. Şiiler, Sünniler, Hıristiyanlar, Kürtler var. Aşiretler de var. Bazen aşiretçilik daha etkin. Çok parti var. Çünkü Saddam rejiminde iyi bir demokrasi olmadığı için partilerin çoğunluğu Londra'da, Amerika'da, Avrupa ülkelerinde doğdu. Orada doğduğu için farklı zihniyetlerle, farklı kültürlerle yaşadılar... Şu anda hepsi Irak'a dönmek istiyorlar. Bir rol oynamak istiyorlar. Bence bir demokrasi kavgası olacak. Demokrasi adına yeni kavgalar olacak. Aslında bu kavga, sadece demokratik platformda değil... Tüm Irak halkı silahlı. Aşiretler, gruplar arasında çok büyük bir iç savaş çıkabilir. Aslında Amerika böyle birşeyi istiyor. Niye istiyor? Kendine fırsat vermek için, Irak'ın işgalini çok uzun tutmak için böyle bir iç savaş istiyor. Böyle kavgalar istiyor partiler arasında, aşiretler arasında. Şöyle söyleyecek sonunda; siz kendinizi yönetemiyorsunuz. Ben varım burada ben yöneteceğim.

Irak'ı büyük bir olasılıkla iç savaş bekliyor...

Adel: Aslında şimdiden başladı gibi. İç savaş çıkacak.

Barzani ile Talabani arasında büyük bir gerilim oldu...

Adel: Kürtler arasında ihtilaflar olacak. Yani Şiiler Sünniler arasında, aşiretler arasında... Bilmiyorum çok karışık bir durum. Bugün mesela Necef'te bir lider öldürüldü.

Şii lider Abdülmecid El Hoei.

Adel: Evet. El Hoei, camiden çıkarken öldürüldü. Mesela bu bir gösterge. Fakat bu belki demokrasinin bir bedeli olabilir. Demokrasiyi inşa etmenin muhakkak bir bedeli olacak. Fakat Amerika bunu nasıl çözecek bilemiyorum. Amerika ekonomik olarak, tüm faturaları Irak petrolünden çıkaracak. Yani Amerika bu savaşta kaç milyar dolar harcadıysa, hemen Irak petrolüne el koyacak, satacak ve payını alacak. Yani bu savaş faturasını Irak halkı ödeyecek sonunda.

Daha önce yaptığımız söyleşide siz Irak halkının üçe bölüneceğini söylemiştiniz. Zaten onların planları da Amerika tarafından açıklandı.

Adel: Bir federasyon adı altında mı yoksa nasıl birşeyle bilemeyiz. Ama bu kesindir.

Peki Türkiye'yi bekleyen herhangi bir tehlike sizce olası mı?

Adel: Olası. Şu anda Kürtler söz almış gibi davranıyorlar Amerika'dan. Yani güçlü hareket ediyorlar. Bugün mesela Kerkük'e gitmek, oraya girmeye bile cesareti var. Türkiye'yi dinlemediler. Yani demek ki Amerika, arkasında bir güç. Kürtlerin zannediyorum bir Kürt devleti hayali var. Ayrıca hayal değil, plan da var.

Türkiye'yi kritik günler bekliyor denebilir mi?

Adel: Şimdi Türkiye, Amerika'ya çok fazla güveniyor. Şahsen yabancı bir gözlemci olarak bunun çok sağlıklı olduğuna inanmıyorum. "Sayın Powell aradı. O bizi tatmin etti." Pek doğru bulmuyorum bu inançları. Ben şahsen Türk ordusunun oraya girmesini, savaş açmasını temenni etmiyorum. Sonunda her taraf için büyük bir kayıp olacak. Söylediğim gibi bu bölgenin yeni bir savaşa ihtiyacı yok. Fakat Türkiye'nin biraz baskı yapması gerekiyor. Kendi gücünü göstermesi gerekiyor.

Biraz Irak savaşından uzaklaşırsak... Bazı yazarlar, Türk-Arap yakınlaşmasının bize ne kazandıracağını soruyorlar. Siz bu konuda ne söylemek istersiniz?

Adel: Bu yakınlaşmanın birçok faydası olduğu inancındayım. İlk olarak siyasi bir kazanç sözkonusu. Bugün en az 22 Arap ülkesi var. Ve Türkiye'nin bu 22 ülkeden alacağı oy sayısı Birleşmiş Milletler'den alacağı oy sayısından daha fazla. Böylelikle Türkiye siyasi bir güç elde edecektir. Diğer taraftan, İslam Konferansı Teşkilatı; Avrupa, Asya ve Afrika'da en az 50 İslam ve Arap ülkesini teşkil ediyor. Bu, Türkiye için sadece siyasi değil aynı zamanda ekonomik bir potansiyel.

Türkiye'nin Ortadoğu'da daha faal bir rol üstlenmesi isteniyor. Sizin bu konudaki görüşleriniz nelerdir?

Adel: Türkiye, bölgede siyasi ve askeri bir güce sahip. Coğrafi olarak bir Ortadoğu ülkesi sayılır Türkiye. Ortadoğu'da çıkan herhangi bir sorun Türkiye'yi de etkiler. Bu sebeple Türkiye'nin burada etkin bir rol alması gereklidir. Türkiye ile İsrail arasında kuvvetli temaslar var. Türkiye'nin Ortadoğu'daki gücü İsrail'i etkileyerek savaşın durdurulmasını sağlayabilir. Filistinliler ve Araplar bu konuda Türkiye'ye güveniyor. Türkiye'nin Ortadoğu'da böyle bir rol üstlenmesi, hem Türkiye'ye siyasi güç kazandıracak, hem de bölgede denge sağlayacaktır.

Türkiye'nin Arap ülkelerinde siyasi bir ağırlığı söz konusu mu?

Adel: Hayır. Arap medyası Türkiye ile yeni yeni ilgilenmeye başladı. İsmail Cem dönemine kadar Türkiye'nin Arap ülkelerine yönelik dış politikası çok zayıftı. İsmail Cem dönemiyle Arap ülkelerine ziyaretler ve alışverişler canlılık kazandı. Birçok ikili anlaşmaya imza atıldı. Türkiye ve Arap dünyası arasında atılan bu büyük adımın devamında birkaç sene sonra Türkiye'nin Arap ülkelerinde siyasi ağırlık kazanacağına inanıyorum.

kutlu@leman.com.tr Kutlu Esendemir

Akşamsefası

Harman aktüalite

IRAK İŞGALİNE GEREKÇE YAPILAN KİMYASAL SİLAH BULAMADI AMERİKALILAR. YALNIZCA SADDAM'A AİT BİR ÇİFT KİRLİ ÇORAP BULABİLDİLER...

EL HİLLE KASABASINDA BİR APAÇİ HELİKOPTERİ BİR ARACI VURDU. AYNI AİLEDEN 6'SI ÇOCUK 14 KİŞİ ÖLDÜ... AİLEDEN GERİYE 1 KİŞİ KALDI...

• V.Ö'NÜN DE KALBİ AYNI ATACAK. BU HAFTA, LEMAN'DAKİ YAZISINDA AYNI DURUMU O DA DİLE GETİRMİŞTİTİR. DEMEK Kİ ZALİMİN ZULMÜ VARSA, MAZLUMUN MİZAHI VARMIŞ; BURDAN BUNU ANLIYORUZ...

KOALİSYON GÜÇLERİNE KATKI

Yazan: Haybeci Şensoy

İhtiyar bir Irak'ta bıyıklı çiftçi, ağızdan dolma koyulan tüfeği ile vurmuş. Apaçi diyorlar helikopteri. Gelin siz beni güldürmeyin. Apaçiler zaten demode tüylü bir kabile. Helikopteri onun kuru dallardan ve çadır bezi ile ev yapımı. Dişleri ile kesiyorlar ipleri. Yanki helikopteri esas zor düşürmek. Kızılderili kolay. Asıl sen gel de yen bakalım koalisyon ordularını. Füze bir atıyor adam, on metre kapkalınlıkta canlı kalkanı deliyor bir gidişte. Füzeler son teknoloji. Basıyor oraya, buton var, veriyor veriyi içine.. Üç iki bir zıro! Uçarak sormuyor bile ben nereye böyle gidiyorum. O kendi kendine buluyor orayı. Yanılma payı bin trilyarlarda virgül sıfır. Meselâ bir askerle bir sivil sarmaş dolaş olsun, o geliyor bakıyor, isterlerse yer de değiştirsinler, o askere vuruyor. Sivile fiske bile dokundurmuyor. Karınca var. Karıncayı incitmiyor. Hiç duydunuz mu El Cezire'de siz ilk günden beri bir karınca yaralandığını? Ne aldığım için mi yazıyorum ben bunları? Dolar mı? Bunlar koalisyon güçlerini yıpratmak için uydurize edilmiş komplo teorileri. Siz Saddamcı, uzaycı, gosraycı olabilirsiniz.. Ben saf be saf demokratikçi Amerikayım. Hançeremi gererekten söylüyorum. Ne aldığım mı için? Dolar mı aldığım için? Kaç? Milyon mu? Sigara mı? Çanta dar, zor kapanıyor. Evet, yeşil yeşil. Demet demet.. Bond çantamın içinde olan sadece ıspanak. Washington ıspanağı. Eşim dedi eve gelirken dedi, onu et sarıp dolma yapmak istemek de mi suç? Sayın Povil saksıda yetiştiriyor ıspanağını pırasasını vitamini kaybolmaması için. Asma yaprağı da var, kuzu kulağı da...

NİHAT GENÇ İLE Haftanın Harmanı

Amerika'nın Irak'ı işgalinde, Ümmü Kasr ve Necef direnişlerinin ardından Bağdat'ta büyük bir direniş bekleniyordu. Ama işgal güçleri, direniş bir yana, ellerini kollarını sallaya sallaya Bağdat'a girdi. Bu durum nasıl açıklanabilir?

Büyük bir tarihe şahit olduk; vahşete, acılara şahit olduk. Bağdat halkı sokağa çıkmıyor. Bilmiyorum neye utanıyor. İki zalim diktatörün ortasında kaldılar. Çok çok konuşulacak bu sahneler. Zalim Saddam'ın halkı örgütleyemeyişi, halkı bombaların altında çaresiz bırakışı bizimkilere, başkalarına ders olur.. Meydanlarda on kişi bulamadık, halkımızı, siyasi ve sosyal olarak bilinçlendiremiyoruz. Ağır ceza yasalarıyla susturup, bastırıyoruz. Aslında bir direnişi yokettiğimizi anlamıyoruz. Hepimiz, korkutulmuş, ürkütülmüş, zavallılaştırılmış bu halka yapılanlardan ders çıkartalım, baskıların halkı ne hale getirdiğinden ders çıkartalım. Şunu kimse unutmasın! Halk, zalim Saddam'ın özel savaşına karışmak istemedi. Heykeller de tek başına savaşamadı. Şimdi ne olacak? Üç, beş, on yıl içinde halk, petrollerini alan iktidara karşı mutlaka örgütlenecek. Tabii ki artık Saddam bitti, savaş başkalarının kucağına düştü, Şiiler savaşı sahipleniyor, ileride halk da sahiplenebilir. Bakalım halkı yeniden örgütleyebilecekler mi? İşte gördük, sadece toplar, tüfekler, yalaka ve satılmış yazarlarla savaşı kazanamıyorsun. Savaşı halkların verdiğini gördük. Derhal ve hemen halkımızı teçhizatlamalıyız. Onlara öğretmenlerimizle bilinç taşımalı, onlara sosyal reformlarla güven taşımalı. Halkınızı sünepeleştirip; bir dilim ekmek için zırlatırsanız, o da sizin için, Amerika için, kimse için kılını kıpırdatmaz. Orduyu, silahları, bombaları büyüterek, bütün paralarımızı buralara yatırarak nereye gideceğiz... Bir kere daha dünya ders çıkartsın, silahlı devletler ve zalimler ve ordular artık halklarına çok daha iyi davransın. Onları baskıyla yokedersek, işte olacağı bu. Şimdi bakalım gerçek bir Irak ortaya çıkabilecek mi, Saddam'dan sonra. Irak halkı kukla hükümetine karşı örgütlenip direnecek mi, zaman gösterir. Ayrıca Saddam savaşmayıp tüm Araplar'ı rezil etti. Artık Araplar Amerika'dan çok Saddam'dan iğreniyor. Araplar bu rezillik duygusuyla yaşayamaz, mutlaka büyük siyasi yapılar, örgütler kuracak, direnmenin binbir yolunu arayacaklar. Başka şansları kalmadı. Herkes sıranın kendisine gelmesini bekleyemez. Araplar için örgütlenme, direnme çağı başladı. Halkını aç bırakanların bu savaştan dersler çıkarması gerekiyor. Benim bu savaştan çıkarttığım ders budur: Halkınızı düşman görmeyin, halkınızı hayata küstürmeyin, bir gün onurunuzu, devletinizi koruyacak olan bu halktır. Bu yüzden sağcılar, solcular, halkınızın yazarı olun, halkınızın partisi olun...

Bölgede bundan sonra hangi gelişmeler beklenebilir?

Amerika, savaşı Suriye'ye, İran'a bizim topraklarımıza sürükleyeceği kesin. Yeterince bomba kullanıp şov yaptığına göre artık bu şovun korku sahneleriyle yürüyecek yani bomba atmadan ilerleme dönemi başladı. On, yirmi yıl içinde oluşacak süreçleri izleyeceğiz. Bombalarla hepimizi yıldırdığını düşünüyor... Bilmiyorum, bu fikre nasıl geliyorlar, mesela ben yılmadığım gibi, daha da deli bir cesaret edindim. Toprağıma Amerikan askeri girerse, kimseye sormadan, kimseden emir almadan gidip vururum. Elimden ne geliyorsa, onu yaparım. Şimdi, bu satırları okuyan herkes kendine bu soruyu soruyor, insanlığın başka çaresi kalmadı, ölümüne savaşıp ölmek. Amerika hepimizi birgün içinde intihar komandosu yaptı... Şimdi hepimiz kendimize bunu soruyoruz; ne yapacağız, ölürüz diyoruz, başka birşey de düşünemiyoruz. Artık farklı düşünebilirsiniz ama artık, ölmekten, çarpışmaktan başka kimsenin çaresi kalmadı. Kalkacağız, üstlerine atılarak öleceğiz. Başka fikri olan varsa bana da söylesin. Ben vatanıma düşman askeri bastırmam, bir tek kişiysem, bir tek kişi karşı koyarım. Yahu, sen kaç kişisin, örgütün yok, partin yok, direniş komitelerin yok, dinlemem bu lafları... Hiç kimse umurumda değil, ben kendi onuruma bakar, kalkar

Akşamsefası

Amerikalılara yumurta atan Urfalı köylülere dava açıldı...

Kimyasal silah yapmakla değil, görünmezlik hapı yapmakla meşguldü. Onu içip görünmez oldu.

ve atlarım üstlerine. Bu allem kullem laflar, siyasetler bitti. Kimse örgütlenmese de, kimse direnmese de, herkes alkış tutsa da, umrumda değil, ben böyle bir dünyada yaşayamam. O halde son bir atılımla ölürüm, bu kadar... Oysa bizler, kaleme, kitaba, demokrasiye, tartışmaya, bölüşmeye çok inanmıştık. Yazarak, çizerek, ülkemizin onurunu, gururunu yükseltmek, ülkemizi kelimelerle sevmek, ülkemizi, kitapları tanımak, bilmek, bunların peşindeydik. Ve hâlâ bunlara inanıyoruz, ama Amerika bir günde bizi azılı terörist yaptı. Artık Amerika'ya karşı olan herkes otomatik olarak terörist ilan edildi. Toprağıma girerse, kağıdı, kalemi bırakır, çullanırım, hadi gelsin... İşte gördünüz iki ay sürdü savaş bin ölü asker çıkmadı, biz Çanakkale'de ikiyüzbin şehit verdik, dahası Süveyş'te, Yemen'de, Bağdat yakınlarında Kut denilen Kut'ulülemmare'de milyonlarca şehit verdik... Bombalarla şunu söylediler, sizler köle, biz efendiyiz... Ben de ben köle değil, bağımsız, onurlu bir halkım, sıkıyorsa gel, diyorum... Evet, savaştan hepimize bu kaldı, nasıl öleceğimiz, düşman üzerine nasıl atılacağımız, başka şans yok... Başka yol bilenler varsa bana da söylesin... O halde, tüm gazetelerimiz, dergilerimiz, okullarımız, onurlu, gururlu, vatan sevgisi taşıyan çocuklar yetiştirmeli... Bir dakika vakit kaybetmeden, savaştan geriye kalan budur, artık mazlum halklar topyekün yediden yetmişe ölüme hazırlanmalı...

Türk medyasını bu anlamda nasıl değerlendiriyorsunuz?

Türk medyasının malum yazarları tam bir vatan haini. Rezil,aşağılık, satılmış, üçkağıtçı, köpek kalemler... Bana ve benim gibilere gün doğdu, artık yıllar, yıllar ben bunları evire çevire döverim... Bir bakın dünya basınına; Asya ve Afrika ve Avrupa kıtasında savaşa destek veren TV bulamazsınız. Bir tane bulamazsınız. Tüm dünyadan farkımız işte bu. Savaşa destek veren sadece bizimkiler. Üç milyarda ancak birkaç kişi çıkıyor. O da bizim köpekler. İşte bir dünya mucizesi gerçekleştirdik. Tarihin gelmiş geçmiş en büyük dangalaklarını yetiştirip, gazetelere saldık... Tarayın dünya basınını. Bu kadar zavallı, satılmış, ABD bayrağı sallayan, Bush'a aşk şiirleri yazan medya, bulamasınız. Üç-beş milyarda bir bulunan bir iğrençliği yetiştiren bu ülkedir. Bu devlettir, bu Özal ahlakı, bu sağcı liberal, muhafazakar gazetelerdir, bu banka hırsızı TV'lerdir... Bu TV'lerde Erol Aksoylar, Dinç Bilginler, Aydın Doğanlar'ın yanlarında büyüyenlerdir... Saddam'a zalim diyorlar... Hayvanlar, siz Saddam'dan zalimsiniz. Onun gibi alkışlattırmıyor musunuz sanatçılarınızı, yazarlarınızı bu halka. Türkiye'nin yazarlarını, aydınlarını, politikacılarını halk mı seçiyor, yoksa siz mi dayatıyorsunuz... Saddam gibi, zorla alkışlatarak, zorla beğendirerek, bu halk istemediği halde, bir yığın yalakayı, sanatçı yazar yaptınız... Ve hepsinin sonu da Saddam gibi olacak. Halkı Saddam gibi hiçe saydılar. Birkaç tane zibidi, dandik TV'ci, gazeteci, halkla alay etti, onun değerlerini küçümsedi, onun fikirlerine yer vermedi, aşağıladı, yoksaydı, tıpkı Saddam gibi... Sadece Türkiye halkının değil, insanoğlunun onuruyla oynadılar.. Açın tarihin sayfalarını, bana bu kadar rezil, iğrenç, vahşi toplam beş tane insan gösteremezsiniz. Gösterin, bu kalemi burada bırakayım. Türk medyasına kredi verenler, onların ödüllerini alanlar, onlar sayesinde ossuruk şöhret olanlar, onlar sayesinde iktidara konanlar, otursun düşünsünler... Düşman kapıya dayanmış, ABD bayrağı sallıyor... Hadi, Bağdat'taki yağmaya koşun.. Hadi, kurban bayramında da ortalıkta kesmeyin iğrenç oluyor diyenler, şimdi Bağdat sokaklarındaki onbinlerce çürümüş cesetten zevk alarak kahkaha atıyorlar, kazandık diye zafer çığlıkları atıyorlar.. Bunlardan zevk aldılar. Çürümüş cesetlerden zevk aldılar. Gariban, zavallı halkın çaresizlik içinde ağlamasından zevk aldılar. Bebeklerin ölümünden zevk aldılar. Ve hepsinin görüntüleri yayınlanınca kahkahalar atıp, ABD bayrağı salladılar. Tarih böyle iğrenç, adi insanlar görmedi... Bir gazeteci örgütü bu vahşileri kınamadı. Kim gazeteci örgütleri, her yeri tutmuşlar, hepsi adamları... Kanal 7 dahi bunları kınamadı, karşılarına geçip laf edemedi. Dönüp dolaşıp aynı yere geliyorsun. Hepsi aynı bokun suyunda, soyunda birleşiyor...

Yalancılar, yağmacılar, atom bombacıları, petrolcüler, bebekleri öldürenler zaferiniz kutlu olsun. Eğlenin, çürümüş cesetleri gidip yiyin... Şimdi, ABD askerleri cinsel açlıktan ölüyordur. Güzel spikerlerinizi hemen Bağdat sokaklarına gönderin... Dans edin... Kutlayın zaferinizi. Dünyanın en ağır, akıl almaz bombalarıyla, elinde çelik-çomak dahi olmayan bir yoksul halkı topyekün imha ettiniz... Bu muhteşem zaferinizi kutlayın...

Akşamsefası

I. DÜNYA HARBİ'NDEN 2003'E DEĞİŞMEYENLER

Bildiğiniz gibi son zamanlardaki en büyük gündemimiz savaş. Arkadaşlar, savaş konusundaki düşüncelerimi de aktarmamı istediler. Biliyorsunuz ben, vakaları tarihsel gelişimleriyle değerlendiren ve buradan sonuçlara ulaşan bir kişiyim. Bu nedenle genç okuyucularımıza bilgi vermesi açısından 1. Dünya Savaşı ve bugünle benzerlikler aktaracağım. Ama önce, son bölümde yarım kalan, bizim dönemimizdeki kız-erkek ilişkileri ile ilgili bir iki noktayı daha aktarmak isterim.

Gerçekten birbirlerini seven insanların duygularını karşıdakine ifade etmeleri çok zordur. Biz de lise çağlarında ilk aşklarımızı yaşamışızdır. Çekingenlik bir yandan, o dönemin toplumunun tepkisi bir yandan, biz de davranışlarımızı gözle ya da davranışla ifade eder olmuşuzdur.

Kanal D'deki "Gülbeyaz" dizisinde birbirlerini seven iki gencin bir arada yaşantıları, bir tekne içerisinde sürdüğü halde birbirlerini sevdiklerini bir türlü açılamayışları gibi, onların dedeleri ve ninelerinin birbirlerine açılamayışları gibi biz de sevgimizi kısıtlı ifade edebilir, hatta bazen hiç edemezdik.

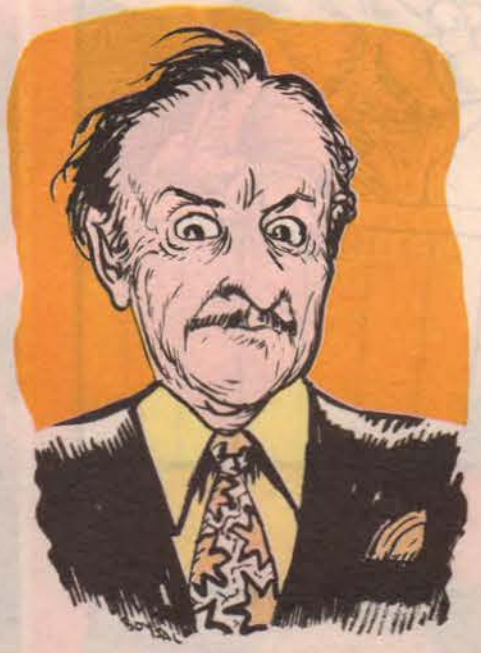
O zamanlar Azmi isimli bir arkadaşım vardı, okuldan bir kızı severdi kendisi. Ama maalesef ömrü vefa yetmedi, erkenden aramızdan ayrıldı Azmi. Sevdiği kızın da Azmi'ye karşı hisleri olduğunu herkes bilirdi, ama dediğim gibi toplumsal koşullar nedeniyle bir birliktelik ne yazık ki mümkün olmamıştı. Azmi'nin toprağa verilişini hatırlıyorum, çok insan konuşma yapmıştı. Rahmetli sağlığında güzel saz çalardı, ben de cenazesinde konuşmak yerine aldım sazı elime, vurdum teline: "Cihan da bilir benim sana yandığım ammaaannn..."

Yine o dönemden bir arkadaşımız, lisede sevdiği kızla değil de bir başkasıyla evlenmişti. Aradan 25 yıl geçince karısından ayrılmış ve lisede sevdiği kızın da dul kalması üzerine onunla evlenmişti. Yani bazı çocukluk aşkları buz üzerine yazılmış gibi oluyorsa da, bazıları mermer üzerine yazılmışçasına sağlam oluyor.

Bir de şimdiki ilişkilere bakıyorum, herkes herkese ne düşünüyorsa söylüyor. Çekinme, utanma yok... Kızlarımız bırakın erkeklerle konuşamamayı, her türlü erotik kıyafeti giyerek kendini ifade edebilmektedir. Yeni Harman'dan arkadaşların sorduğu,"O zaman mı iyiydi, bu zaman mı?" sorusunun yanıtını tam bilemiyorum. Galiba bunun bir ortasını bulmak gerekmektedir.

Evet geleyim, savaş gündemine. Tarih 11 Ağustos 1914. Osmanlı Kabinesi yani bugünkü deyimle Bakanlar Kurulu toplanmış, ancak bir üye noksan olduğu için onu bekliyorlar. Bekliyorlar, bekliyorlar... Kimi? 34 yaşında paşa ve saraya Şehzade Selahaddin Efendi'nin kızı Naciye Sultan'la İttihat Terakki'nin tertibiyle evlendirilerek damat olmuş, hatta babası Ahmet Efendi de sivil paşa rütbesiyle şereflendirilmiş, kendisi Harbiye Nazırı yani padişah başkumandanın vekili olmuş Enver Paşa'yı. Öyle ki Almanlar, Osmanlı topraklarına "Enverland", Osmanlıcasıyla "Enveriye" yani "Enver'in memleketi" der olmuşlar. Ne kadar hazin!

Biz ne siyasetten askere dönüşmüş, rüzgarın getirdiği havayla göklere uçmuş ve sonrasında tepetaklak olmuş devlet adamları görmüşüzdür. Evet, ne diyorduk, Enver Paşa kabine toplantısına gelmiş. Kasıntı bir girişle yerine otururken sanki önemsiz bir şeyden bahsediyormuş gibi "Arkadaşlar, bir oğlumuz oldu." der. Bakanlar, vezirler birbirlerine bakmışlar "Bu nedir, nasıl bir oğlandır, bildiğimiz kollu bacaklı oğlan mıdır?" gibilerinden... Enver Paşa devam etmiş, "1. Dünya Harbi'ne Almanların safında girdik!" Eee, kimsenin haberi yok. Evet, her türlü yetkiyi İttihat Terakki'nin forsuyla yetkileri toplamış başkumandan.

Kanal D'deki "Gülbeyaz" dizisinde birbirlerini seven iki gencin bir arada yaşantıları, bir tekne içerisinde sürdüğü halde birbirlerini sevdiklerini açılamayışları gibi, biz de sevgimizi kısıtlı ifade edebilir, hatta bazen hiç edemezdik.

I. Dünya Savaşı'nda bizi yakan trio ve dönemin Padişahı Sultan Reşat (Mail Büyükerman özel arşivinden)

O gün Türkiye, Enver, Talat ve Cemal üçlüsüyle başı dertte giriyordu. O kadar ki Enver, saraya damat olup paşa yapıldığında Cemal kaymakamdır, "Enver paşa olur da ben olamam mı?" diye o da kendisine bir paşa üniforması diktirip çıkar ortaya. Haddine mi kimsenin, "sen ne yapıyorsun birader?" demek...

Aynı Bülent Arınç'ın "Ben Meclis Başkanı olacağım" diye ortaya çıkıp, hakikaten olması gibi bir olay. Gazetelerde okuduğumuz kadarıyla, bir önceki dönemde Meclis Başkan Yardımcısı olan Vecdi Gönül başkan olacakmış. Kim yapacak kendisini başkan, o zaman için sadece parti başkanı olan Tayyip Erdoğan. Vecdi Gönül olacakken, bir adım öne atılıp kendisini başkan yaptıran bir Bülent Arınç tanıyoruz. Her konuda farklı görüşler öne sürebilen, Tayyip Erdoğan, Abdullah Gül ve Bülent Arınç üçlüsünün en göze batan ve konuşmalarıyla ilgi çekmeye çalışan kişisi. Irak harbi açıldığında, herkesten evvel, ben çok üzgünüm falan filan diye bir takım havalar kendisine aittir. Dışişleri Bakanı Gül, "Biz hava koridoru açmakla koalisyona katılmış bulunuyoruz." derken, Bülent Arınç, mümtaz kişiliğiyle "Bu nasıl şeymiş, biz koalisyonda değiliz. Abdullan Gül bu söylediklerini açıklasın" diye, sanki her şey kendisinden sorulmak zorundaymış gibi havaya girmekten geri kalmaz. Avrupa'nın öbür ucundaki Belçika koalisyonda sayılıyor da, Türkiye sınırlarından top sesleri duyuluyorken, havaalanları açılmışken, bir sürü ABD üssünü içinde barındıran Türkiye nasıl oluyor da koalisyonda sayılmıyor? Arkasından Tayyip Erdoğan da herkes saftaki sırasını bilmeli diyerek onu hizaya girmeye davet eder. İşte bugünkü hükümet böyle itiş kakışlı bir hükümet.

İttihat Terakki döneminde de öyleydi. O günlerde Mustafa Kemal, Sofya'da Ateşe militerdi, yani askeri temsilciydi. Daha önce de bahsetmiştim, o sırada Sofya elçisi Ali Fethi Okyar'dır. Bir gün birlikte yabancı gazetelerden Osmanlı'nın savaşa girdiğini okurlar. Mustafa Kemal zıpkın gibi ayağa fırlar, "Bu savaş Osmanlı'nın sonu olur. Bu savaştan Osmanlı sağ çıkamaz" diye kükrer. Bunu önceden görmesine rağmen masa başı görevine bulunmayı kendisine yediremez. İstanbul'a mektup yazıp cephede görev ister. Yanıt alamaz. Bir daha yazar. Yine yanıt yok. Nihayet dördüncü mektubuna olumlu yanıt gelir ve İstanbul'a çağrılır.

O sıralarda Enver Paşa, kara kışta yazlık elbise ve çarıkla Ruslara karşı savunma savaşı uygunken, taarruz savaşı yaptırarak

Konuyla ilgisi yok, ama Mail Büyükerman milletvekilliği döneminde fırsat buldukça Ankara hayvanat bahçesine gider ve aslanları korkusuzca severdi.

Aksamsetasi

Sadece aslanlar değil, filler de Mail Bey'in çok sevdiği hayvanlardandır.

90 bin Türk evladını şehit bırakır Sarıkamış Savaşı'nda. Hatta bir ara kendisi de esir düşer, ama her nasılsa sıyrılıp İstanbul'a gelir. Hastalanmış ve çökmüş bir haldedir. Mustafa Kemal'le bu vaziyette karşılaşır. Mustafa Kemal askeri okuldan arkadaşına, tabii aradaki rütbe farkına uygun davranarak "Yorgun gözüküyorsunuz" der. Enver'in cevabı: "Savaştık." Mustafa Kemal "Nasıl geçti?" diye sorar, Enver "iyi geçti" diye cevap verir. 90 bin evladımız şehit olmuş, nasıl oluyorsa savaş iyi geçmiş oluyor.

Mustafa Kemal cephede bulunmak istediğini bildirir, Enver de onu 19. Fırka'ya kumandan tayin eder. 19. Fırka'nın nerede olduğunu sorar Mustafa Kemal. Enver bilmemektedir ve bir nevi başından savmak için "Genelkurmay'a sorun" der. Mustafa Kemal Genelkurmay'a sorar, bir türlü bulamaz 19. Fırka'nın nerede olduğunu. En nihayet, Tekirdağ'da olduğu anlaşılır. Tekirdağ'daki birlik perişan haldedir, Mustafa Kemal geldikten sonra takviye edilir ve bu birlikler sayesinde Çanakkale savaşı kazanılır. Osmanlı 1. Dünya Harbi'nde tam 12 cephede savaşmış ve sadece Çanakkale'de kazanmıştır savaşı. Bir Alman kumandanın hatıralarından okuduğumuza göre bu sıralarda Enver, Sarıkamış'tan taa Hindistan'a ulaşma, öbür taraftan da Kuzey Afrika'yı fethedip yeni bir imparatorluk kurmak hayalindedir. Sanki buralarda herkes Enver'i beklemekte, yollara kırmızı halılar sermektedir. Ne yazık... (Benim babam da bu savaşta Suriye cephesinde savaştığı için biliyorum, hastalıktan gıdasızlıktan perişan halde dönmüş cepheden. Biz bunun acısını tatmış kişilerdeniz efendim.)

30 Ekim 1918'de işgal kuvvetleri Mondros Mütarekesi ile limanlara çeşitli bölgelere yerleşme hakkı aldılar. Çanakkale'de 240 bin kişiyi şehit verip düşmanı sokmadığımız Çanakkale'den, Mondros Mütarekesi sayesinde yabancı gemiler dolup savaş naralarıyla İstanbul'a doldular ve İstanbul'u geri aldılar. Galata'dan Beyoğlu'ndaki Pera Palas'a kadar yerlere Türk bayrağı serili olarak geldiler. Yani Fatih'in fethettiği İstanbul artık Türk olmaktan çıkmıştı. 60 gemi toplarını saraya doğru çevirmiş, on binlerce müttefik askeri İstanbul'u işgal etmişti. Enver, Talat ve Cemal Paşalar halkın kendilerini parçalayacağından korktukları için İstanbul'dan kaçarlar. Bu üçlünün sonunu başka bir bölümde detaylı anlatırım, ama şunu söyleyeyim, Enver, elini attığı her şeyi batırmış, akıldışı ihtirasları olan, tuhaf bir adamdır. Onu milli kahraman olarak görenler, teşkilatçılığından bahsedenler bunu nasıl anlamaz hala hayret ederim.

Bana kalırsa 2003 yılında da biz maalesef aynı şeyleri, kişisel kararlarla harbe girme durumunu yaşıyoruz. AKP savaş konusundaki bütün yetkiyi Tayyip Erdoğan'a vermiştir. 1914'ün triosu gibi, Erdoğan, Gül ve Arınç'tan oluşan 2003 triosunun kararlarının neye yol açacağını göreceğiz. (Bildiğiniz gibi tri üç demektir, trio ise üçlü yönetim anlamına gelir.)

Mustafa Kemal askeri okuldan arkadaşı Enver Paşa'ya, "Yorgun gözüküyorsunuz" der. Enver'in cevabı: "Savaştık." Mustafa Kemal "Nasıl geçti?" diye sorar, Enver "İyi geçti" diye cevap verir. 90 bin evladımız şehit olmuş, nasıl oluyorsa savaş iyi geçmiş oluyor.

İşte Enver Paşa'nın forslu zamanları (Mail Büyükerman özel arşivinden)

HAFTAYA:

Oy toplamak ayrı iştir, devlet yönetmek ayrı. Artistik bir takım hareketlerle, omuz düşürüp kabadayılık yapmakla devlet yönetilemez!

MEDYA HARMANI

TÜM GAZETECİLERE VE MESLEK ÖRGÜTLERİNE AÇIK ÇAĞRI

Nabil Hadi uluslararası diplomasi muhabiri. Ankara'da görev yapan Hadi, 42 yaşında, 3 çocuk babası... Irak Resmi Haber Ajansı'nın Türkiye temsilcisi... Pek çok yakınını bu savaşta kaybeden Nabil Hadi, Amerika Birleşik Devletleri'nin Irak'ı işgali ve Bağdat'ı yağmalamasının ardından devletini, ajansını, kurumunu bir anda kaybetti. O şimdi, ülkesindeki medya kurumları adına çalışan tüm Iraklı meslektaşları gibi derin bir boşluğa düştü. Tüm dünyadaki gazeteci örgütlerini, Irak dışında görev yapan Iraklı gazeteciler ile dayanışmaya çağırıyoruz. Türkiye'deki tüm habercileri, meslek örgütlerini de, Bağdat'ta Filistin Oteli'nde, Kuzey Irak'ta, Güney Irak'ta tanklarla, bombalarla, misketlerle, mayınlarla hedef gözeterek gazeteci avcılığı yapan ABD'ye inat, Iraklı meslektaşımız, deneyimli diplomasi muhabiri Nabil Hadi'ye sahip çıkmaya çağırıyoruz. İletişim için; kutlu.leman.com.tr adresine eposta atabilir ya da Ankara'da bulunan, Arap Muhabirler Kulübü ile iletişim kurulabilir.

yeniHarman

BİR YAZAR - Engin Ardıç dünkü yazısında Türkiye'de solcuların solculukla dallamalığı birbirine karıştırmaya başladığını yazdı. Ben buna sonuna kadar katılmakla birlikte bunu savaş durumunun yarattığı ruhsal bunalıma bağlıyorum. Umarım durum geçicidir.
(Serdar Turgut- Akşam)

BİR İLİŞTİRİLMİŞ...
SN-IK+İL - - Irak'a giren Amerikan ve İngiliz birlikleriyle birlikte savaşı izleyen "embedded" (iliştirilmiş) muhabirler kervanına 4 Türk televizyoncu da katıldı. NTV Genel Müdürü Cem Aydın, gazetelerde, kurumlarında çalışan Mithat Bereket'in iliştirilmiş gazeteciler kervanına katıldığı yolundaki haberleri yalanladı. İliştirilmişlerin bağlı bulundukları kurumlar, CNN Türk ve Milliyet. Savaşı izleyecek 4 Türk gazeteci önce Kuveyt'e gitti. Buradan Güney Irak'a geçen Türk iliştirilmişler, ABD birlikleri için kayıt yaptırdılar. Türk iliştirilmişlerden, CNN Türk'ten Cüneyt Özdemir de savaşa birlikte gideceği muharip birlik için yazıldı. Dün Kuveyt-Irak sınırındayken www.medyatava.net 'e konuşan Özdemir "Güney Irak'a birazdan giriyorum. Savaşı ABD 4'üncü Piyade Tümeni ile birlikte izleyeceğim. Bu tümenin 18'inci Muharip Birliği'nde olacağım. Tam olarak nereye gideceğimiz söylenmedi ama bu tümenin kuzeye doğru hareket etmesi bekleniyor" dedi.

BİR EYLEM - Habertürk sitesinin banner alanına ulaşan hackerlar, "Yalan habere, şişirme habere son. Habertürk'e son" yazdılar.

BİR YORUM - Bir İsrailli gazeteci, "presstitution" diyor ve Irak'ta halkı bombalayan Amerikan tanklarının içinden "gazetecilik yapan"ların üzerine, bombalardan çok daha öldürücü bir gönderme yapıyor... Şu "embedded journalist"lerin üzerine doğru... "Yataklanmış" veya "yatağa itilmiş gazeteciler"in üzerine... "Embedded" sıfatı, İsrailli gazetecinin kullandığı "presstitution"dan daha kibar kalıyor. İsrailli gazeteci, kelimeyi türetirken "pros" yerine, "press" koymakla yetinmiş... Prostitude'un anlamı fahişe!.. "Presstitution" ise "medya fahişeliği" anlamına geliyor. "Presstitution" mesleğinde kimlerin yer aldığı değil, bu mesleğin nasıl döndüğü önemli... Bunlar, kamuoyuna "gerçekleri" aktarmak yerine, "kendilerine dikte edilmiş" haberleri, üstelik gazetecilik kisvesi ile "gerçek habermiş" gibi anlatıyorlar. Bu kişilerin veya çalıştıkları basın kuruluşunun "yemlenmiş olması" da gerekmiyor. Bir gazeteci sırf "acarlık olsun" diye yahut rakiplerini "atlatmak için" de bir tankın içine girebilir. Daha çarpıcı görüntü ve bilgi elde etmek uğruna... Ama bunun karşılığında bile ödenen bir fatura var. Çünkü tankın içine giren gazeteci artık "bağımsız" değildir. Anlaşma yaptığı kurumunun "emri" altındadır. Kimliğinin en değerli yapıtaşını, "bağımsızlığını" verir, karşılığında birşeyler alır. Bu yönüyle bakılınca, İsrailli gazetecinin benzetmesinde "fahişelik" kurumuna küçük bir haksızlık var. Nihayet bir fahişe, "kendi mesleğini" icra eder. Kimseye zarar vermez. Buna karşılık, "medya fahişeliği", topluma, insanlığa ve dünyaya zarar vermektedir.
(İlker Sarıer- Sabah)

VE BİR KENT... - Bütün güzellerin bahtı kara olur. Bağdat Dicle'nin iki yakasında cazip bir bölge; tabiat güzel, suyun merkezi, bilim ve kültür var. Bağdat'in kaderi bu yüzden kara olmuştur, Bağdat hep ağlamıştır. Ama bu yazgı, güzel olan ve kilit noktalarda bulunan şehirlerin başında hep vardır.
(Prof. Dr. İskender Pala- Popüler Tarih)

AksamSefasi

kendi ağzından, bir vaka olarak Nil Demirkazık

"KAPLICA OLAYINI VALİ BEY ONAYLADI"

Kutlu Esendemir kutlu@leman.com.tr

Biraz sıradışı, biraz özgürüm

Medyada gözükmeyi, yer almayı çok mu seviyorum? Bu tamamen karşılıklı. Medyayla ilişkilerim çok iyi. Tabii, bu benim medyayla herzaman iyi olmuştur ilişkilerim. Medyanın şu anda benimle işlerinin iyi olmasının nedeni benim, televizyonda çıkan haberlerimin, gazetede çıkan haberlerimin çok fazla raiting yapması ve onların da bana olan ilgisini artırıyor. Bu raitingi sanıyorum ilk önce AK Partili Nil Demirkazık olarak... Farklı muhafazakar kesim ve çağdaş kesim arasında ben şu anda bir köprü gibi algılanıyorum. Kendime böyle bir hedef, böyle bir misyon belirledim. İlk burdan yola çıkarken herhalde bu çok iki tezat farklılık oldu. Öyle başladı sanıyorum bu raiting. Daha sonra da benim gerek Türkiye içinde, gerek yurtdışında yaptığım çalışmalarla artarak yükselerek devam etti. Sanırım ona bağlıyorum. Kamuoyu, AKP'den aday olmadan önce de duyulmuştu Nil Demirkazık adını. Mehmet Ali Bey (Erbil) ile başlıyor. Ama ondan öncesi de var. Antikacı Nil Demirkazık olarak benim belli bir medya sürecim var. Ankara'daki belli bir çevre, o çevredeki farklı bir isim. Biraz sıradışı, biraz özgür. Sıradışılık; yaptıklarımda, söylediklerimde, davranışlarımda herzaman öyle bir sıradışılık. Tamamen fikri zorlama olarak değil, içgüdüsel olarak... Kendi benliğim, kendi karakterim olarak bir sıradışı. Herzaman öyle hissettim kendimi. Biraz daha farklı, biraz daha özgür, biraz daha özgüvenli, biraz daha cesaretli Nil Demirkazık. Ondan dolayı o zamanlardan biraz basının bana biraz ilgisi başlamıştı zaten. Benimle ilk haberi Hürriyet Gazetesinden Recep Peker Tanıtkan yaptı. Konu, benim kişi Nil Demirkazık'ın Ankara'daki giderek artan bir ilgi toplaması, her yerde görülmem. Mesela üst düzey çevrelerde görülüyordum. Yurtdışında bu elit çevrelerle bağlantılarım var. Ben Ankara Koleji'nden mezunum. Oradan kaynaklanan belli bir çevrem var. Orada okuduğum arkadaşlarımın geldiği yerlerden, görevlerden dolayı, benim onlarla olan arkadaşlığımdan dolayı onlar ilgi toplamaya başladı. Benim herzaman küçüklüğümden beri çok geniş bir çevrem olmuştur Ankara'da, üst düzey bir çevre. Oradan gelen birtakım ilişkilerin sonucu üst düzey yerlerde görünüp, tanınmış kişilerle olan arkadaşlığım dikkat çekmeye başlamıştı. Hep dikkat çekmişti. Oradan gelen bir çevre genişliği oldu. Antikacılığa 1991 yılında başladım. Ondan önce kolleksiyonlar olarak antikaya ilgi gösteriyordum.1986'ten beri. 4-5 sene sergilerde gezip, müzayedeleri izleyerek, gerek antikacılara gidip beğendiğim hoşlandığım objeleri satın alarak, başlayan bir ilgi oldu. Sergilerden, çağdaş Türk ressamlarının resimlerini aldım. Öyle başladım. Daha sonra o kadar çok ben Ankara'da antikayı topladım ki... Herhalde ilk bu kadar ilgi gösteren hem tabloya, hem antikaya bir müşteri olarak ilgi gösteren bana, çok fazla kişiler devamlı birşey mal getirmeye başladılar, eşya getirmeye başladılar. Devamlı hergün bana o kadar çok gelen eşya vardı ki. Sonuçta ben bunlarla başa çıkamayacağım ya da alarak başa çıkamayacağımı düşünerek, bunu belki bir şekilde gelen şeyi değerlendirme olabilir diye düşünerek, aynı zamanda bunu bir ticaret olarak, bunu görüp antikacılığa adım atmaya yani profesyonel anlamda adım atmaya karar verdim 1991 yılında.

Nil Demirkazık'ın özgeçmişi

TED Ankara Koleji'nden mezunum. Daha sonra yurtdışında İsviçre'de okudum. Fransa'da okudum. İsviçre'de dil öğrendim. Fransızca öğrendim. Daha sonra Fransa'ya geçtim. Montre Tıp Fakültesi'ne iki sene devam ettim. Bu arada bütün ailem doktor. Babam ve erkek kardeşlerim doktor. Subay kökenli. Kendisi askeri doktordu. Erkek kardeşlerimin ikisi de doktor. Öyle birşey olduğu için haliyle benim de tıp okumamı istediler. Ama ben iki seneden sonra ben tıbbın bana uygun olmadığını anlayarak tıp okumaktan vazgeçtim –kendi isteğimle tamamen-. Çok başarılıydım hatta Latince bile öğrendim. Çünkü Fransa'da okumak için Latince öğrenmek gerekiyor. O şeyi çözmek için. Ondan sonra Sorbone Üniversitesi'nde iletişim okudum. Onu bitirdim. Türkiye'ye döndüm. Tekrar üniversite sınavlarına girdim. Hacettepe Üniversitesi Fransız Dil Edebiyatı bölümünü kazandım. Orada Fransızca bölümünü bitirdim. 23. yy. Fransız şiiriyle ilgili Jack Sever ilgili bir master yaptım. Sonra doktora yapmam için bölümüm çok zorladı. Ama ben üniversitede görev yapmayı hiçbir şekilde düşünmediğim için doktora yapmayı kabul etmedim. Master seviyesinde bıraktım. Bu arada benim öğrenmeye çok fazla şeyim vardı. Burada Ankara'da İtalyan Kültür'ün dil kurslarını takip ettim ve o kurslar sonunda bir burs vardı İtalya'da bir süreliğine. İtalyanca'ya devam etmek için İtalya'da. Ben o bursu birincilikle kazandım. İtalya Sienal Üniversitesine gittim. Orada bir süre kaldım. Bir sertifikam var onunla ilgili de. Ondan sonra Türkiye'ye döndüm ve bir süre sonra da evlendim. Eşimden ayrı yaşıyorum ve iki çocuk annesiyim..

Aksamsefasi

Bu kaplıcada fotoğraf çekme olayı nasıl geldi size? Gazeteciler aracılığıyla mı ulaştı yoksa Vaililiğin talebi...
Hayır hayır. Gazeteciler nereden bilsinler bıttım sabunun orada öyle... Oranın halk şeyi vardır. Oranın bıttım sabunun anlamı fıstık demek orada. Siirt fıstığından yapılan bir sabun. Fıstığın adı orada bıttım. Onun için yeşil fıstıktan yapılan bir sabun. Rengi de yeşil zaten. Bıttım sabunu diyorlar Siirtliler ona yerel dilde. Böyle bir firma yok yani. Onu orada halk satış merkezleri var, bıttım sabununun, kilimlerinin, fıstığının. O satış merkezlerinde bunlar satılıyor. Yani onun dışında böyle özel işte, firmalar filan yok onu finanse eden.

Siirt'teki kaplıca olayı

Mehmet Ali Erbil hakkındaki açıklamalardan sonra, gazete ve televizyonlarda görünmeye devam ettiniz.

Evet ama o çok yoğun bir ilişki olmadı. Birkaç defa Reha (Muhtar) Bey çok düştü bu Show TV Ana Haber'deyken, bu konunun arkasına. İki defa sanıyorum Show TV Ana Haber'de kısa bir söyleşi oldu benimle ilgili. Bir tane de sanıyorum Televole gibi magazin tarzı bir programda...

Gazetelerden televolelere kadar siz vardınız ama...

Vardım ama biliyorsunuz, Mehmet Ali Bey'in çıkmadığı magazin programı, herhangi bir konusunun olmadığı bir magazin programı yok. Kendileri herhalde Mehmet Ali Bey'le çok fazla ilgili olunca, dolaylı olarak böyle bir açıklamadan dolayı böyle gündem oluştu. Başlık parası diye bir gündem. Onu da magazin muhabirleri işlemek gereği duydular.

Siz de yardımcı oldunuz bu anlamda...

Evet.

Ama anlayamıyorum ki... Siz Mehmet Ali Erbil olayından sonra, daha geçenlerde Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın milletvekili seçildiği Siirt seçimlerinde banyoda poz verdiniz.

Banyoda değil kaplıcada. Bıttım sabunun tanıtımı yapıldı. Siirt'in meşhur bıttım sabunu.

Ücret aldınız mı?

Hayır. Tamamen vilayetin onayı ve desteğiyle.

Nasıl? Vilayetten mi böyle bir talep geldi?

Hayır vilayetten gelmedi. Böyle birşey olduğu söylendi. Ben de memnuniyetle onun tanıtımını Siirt halkı için üstleneceğimi söyledim. Ve şu anda vilayetten telefon açıldı ve benim bu tanıtımımdan sonra bıttım sabunun satışlarının birkaç misli arttığıyla ilgili ve teşekkürleriyle ilgili bir haber aldım.

Magazin muhabirlerine nasıl ulaştınız? Siirt'te birlikte mi gittiniz?

Onlar magazin muhabiri değiller. Onlar Siirt seçimini izlemek bulunan haber muhabirleri. Demek ki Televole'ler de oradan alıyor.. Ajanslar da vardı sanıyorum. Ajanslardan almış olabilirler. O çekimlerde Anadolu Ajansı mesela Kanal D çekim yapınca haberde de kullanabilir. Kanal D'nin magazin programı da var, orada da kullanabilir. Show TV aynı şekilde.

Peki şunu merak ediyorum. Siirt'tesiniz. Seçim çalışması var. Oteldesiniz. İşte Recep Tayyip Erdoğan'ı takip ediyorsunuz.

Recep Bey yok.

Tamam. Siirt'te incelemelerde bulunuyorsunuz, diyelim.

Ben Siirt'te Tayyip Bey için oy topluyorum.

Bu kaplıcada fotoğraf çekme olayı nasıl geldi size? Gazeteciler aracılığıyla mı ulaştı yoksa Vaililiğin talebi...

Hayır hayır. Gazeteciler nereden bilsinler bıttım sabunun orada öyle... Oranın halk şeyi vardır. Oranın bıttım sabunun anlamı fıstık demek orada. Siirt fıstığından yapılan bir sabun. Fıstığın adı orada bıttım. Onun için yeşil fıstıktan yapılan bir sabun. Rengi de yeşil zaten. Bıttım sabunu diyorlar Siirtliler ona, yerel dilde. Böyle bir firma yok yani. Onu orada halk satış merkezleri var, bıttım sabununun, kilimlerinin, fıstığının. O satış merkezlerinde bunlar satılıyor. Yani onun dışında böyle özel işte, firmalar filan yok onu finanse eden.

Bu sabunları gördünüz orada var. Peki nasıl gelişti? Kim aradı sizi?

Kaplıcaya gittim. Zaten birkaç gün önce ziyaret etmiştim ben. Çok beğendim. Botan çayının kenarında kükürtlü su çıkıyor. Çok gerçekten hiçbir şekilde tanınmayan, bilinmeyen zenginlikleri yörenin kaplıcalar. Hatta kaplıcadan çıkan su, Botan çayına da dökülüyor. Orası da aklımda kalmıştı. Daha sonra ben böyle bir bıttım sabunuyla ilgili şey yapınca neden böyle bir tanıtım olmasın diye kendim düşündüm. Bu düşüncemi de vilayete açtım. Çok olumlu karşıladılar. Gün olarak Pazar günü uygun olarak düşünüldü. Olumlu karşılandı. Vilayet de destek vereceğini söyledi.

Bir saniye... Şimdi Siirt Valiliği, "Kaplıcaya gidin ve yıkanın. Gazetecileri de çağırın... Bizim sabunlarımızın reklamı olsun" diye ricada mı bulundu?

Şimdi seçimden önce Vilayet'te bir basına toplantı yapıldı. Sayın Siirt Valisi orada basına açıkladı bunu.

Yani Siirt Valisi'nin desteğiyle.Vali Kimdir?

Siirt Valisi Sayın Nuri Okutan... Çok ilgilendi sağolsun kendisi.

Kaplıcaya gazeteci davet etme organizasyonunu siz mi yaptınız?

Gazeteci organizasyonunu hayır ben yapmadım. Vali Bey vilayette Pazar günü gazetecilere bir kahvaltı verdi, basına daha doğrusu. Orada kendisi gazetecilere açıkladı. Yabancı kanallardan üç tane Alman kanalı vardı onlar da geldiler.

Daha sonra sabunlarda böyle bir patlama oldu?

Üç gün önce telefon açtılar teşekkür ediyorlar. Hatta Siirt'in fahri hemşireliğini vermek istiyorlarmış. Ben de memnuniyetle kabul edeceğimi söyledim.

Ne zaman düşünüyorlar bunu?

Siirt'te ilk fırsatta ne zaman gelirseniz Siirt'in fahri hemşiresi yapıyoruz. Bunun da şeyini vereceğiz diyorlar.

Akşamsefası

Timur DANIŞ timurdan@yahoo.com

Türk Polisi'nden Taksim'de, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşü...

Oğlum Yunus ile Taksim Gezisi'nde yürüyorduk. Meydandan sesler geldi. Davullar çalıyordu. Birden heyecanlandım; Barış eylemcilerinin, ABD'nin Bağdat'a ulaşan istilasını protesto etmek için meydanda gösteri yaptığını sandım. Yunus'u omuzuma alıp, hızla yürüdüm. Önce meydanı kapatan polis sırtlarını gördüm. Meydanı görünce durumun farklı olduğunu anladım; bu barışçı, şiddet içermeyen bir görteri, toplantı ya da gösteri yürüyüşü değildi. Gösteri yapanlar polisti ve etrafta çok sayıda silahlı polis vardı. Taksim Meydanı tamamen polis ile doluydu. Meydanı çevreleyen yolda polis okulu öğrencileri yürüyüş yapıyordu. Dikkatimi çekti, öğrenciler sınıf başkanlarının askeri talimatları ile rap rap ritminde yürüyorlardı. Yani Anti-Kapitalist'den aktivistlerin; "kenarı zincirli 5'li sıra yok, önden hiza yok" şeklinde değil, önden hizalı 5'li sıralarda yürüyorlardı. AKM'nin önüne bir bayrak asmışlardı fakat pek de Greenpeace'in pankart asma tekniğini kullandıkları söylenemezdi. Bu daha çok, ucu bayrağın halkalarına bağlı çamaşır ipini, pencereden sarkıp bağlama tarzında bir etkinliği çağrıştırıyordu. Greenpeace'in geçen ay AKM'nin önüne astıkları kocaman pankart yanında bu bayrak pek smol kalıyordu. Aslında, Türk Polis Teşkilatı'nın 158. kuruluş yılı münasebeti ile, özel timler AKM'nin tepesinden bir ip inişi yapıp, çok daha büyük bir bayrak asıp günün mana ve ehemniyetini katmerlendirebilirlerdi. Özel timler bunu yapmadılar, kamuflaj giysileri ile jeeplerin içinde oturup, silahlarının namlularını pencereye dayamakla yetindiler.

Bu arada merak ettiğim bir başka husus daha oldu; bu toplantı ve gösteri yürüyüşü yasal mıydı? Öyle ya, yıllardan beri sendikalar 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlamak için, daha şubat ayından valiliğe başvuruyor ama bir türlü izin alamıyorlardı. Fakat, mesela Kenan Evren'e Taksim Meydanı açılıyordu. Milli Takım da Dünya üçüncüsü olunca Taksim Meydanı dolmuştu. Yani kıskandığım sanılmasın, gözüm de yok, kim isterse Taksim'de miting yapsın; doldurabiliyorsa, aşkolsun ve helal olsun. Ama bu meydanı en önce 1 Mayıs 1977'de, gözlerimle gördüm, Türkiye İşçi Sınıfı doldurdu. Şimdi işçi sendikaları yeniden Taksim Meydanı'nda miting yapmak için futbol takımı kurup, dünya üçüncüsü mü olmalı? Hatta, siz geç kaldınız, üçüncü olan takımımıza meydanı vermiştik, siz gidin ikinci olup gelin, öyle verelim diyebilirler. Ama şu kesin, işçi sendikaları, kuruluşlarının 158. yılını kutlamak için isterlerse mutlaka izin alırlar.

Bu düşüncelere dalmış yürürken, Etap-Marmara'nın önünde, müthiş bir bando gösterisi başladı. Davullar, borazanlar, çanlar alışık olmadığım kadar büyük bir gürültü çalmaya başladı. Yunus yerinden sıçradı ve aniden müthiş durgunlaştı. Saf saf kendi kendime söylenmeye başladım; bu sesler geçici ve kalıcı sağırlık yaratacak kadar yüksek desibelli görülüyor. Acaba Çevre Bakanlığı polis bandosuna bir kapatma uygular mı, ya da para cezası keser mi? Öte yandan gösteri amacı ile havaya salınan renklendirilmiş gazların çevre kirliliğine katkısı da dikkatimi çekti. Geçen hafta eylemcilerin gözlerine sıkılan gazdan zaten İstiklal Caddesi'nde karbondioksit emisyonları yükselmiş, sera etkisine ani katkılar sağlanmıştı. Acaba bu yeni gazlar durumu daha da vahim mi yapacaktı, yoksa, zaten Taksim'in havası rüzgarlıydı ve ortam duman tutmazdı.

Sonra polisler İstiklal Caddesi'ne doğru yöneldiler ve caddeye girdiler. 13 tane esnaf rap rap yürüyen polisleri alkışladı, üç tanesi de "Türkiye sizinle gurur duyuyor" dedi. Bando Galatasaray'a ulaştığında eski Postane binasının yanındaki Kürt Börekçisi'nde işler iyi gidiyor, tezgahtar habire poğaça, börek kesiyordu; bu müessesenin, "Cumartesi Anneleri"nin eylemlerinden cirosu düştü diye şikayet ettiğini hatırlayıp, iç geçirdim. Yunus da biraz önce bandonun davulundan yediği şokun etkisi ile, normal saatinden yarım saat önce uykuya dalmıştı. Eve gelince de zamanından önce uyandı, üzerinde "Savaş'a Hayır" yazan dövizini alıp evde gösteriye başladı.

Cellatları Durdurana Kadar Susmak Yok, Durmak Yok...

Gençlik kabına sığamıyor; öfke, sevinç, coşku iç içe ve şehirlerin sokaklarına akıyor. Barış eylemlerinde tanıdığım Saka'cıları bilirsiniz, yeniHarman'da tanıtmıştım onları.

Derginin ikinci sayısını beklerken, onlara ulaşmakta zorlandım. Dergiyi çıkaran Saka Grubu sorunlar, tartışmalar yaşıyordu. SaKa'yı dergi olarak değil ama bana yepyeni gelen eylemleri ile miting alanlarında görebiliyordum; Beyazıt'da, Taksim'de, Ankara'da, maskaraları, fasulyeli kutuları, düdükleri, davulları, tencereleri, su bidonları ile kendilerinin de dediği gibi savaşa karşı çok gürültüler çıkardılar.

Bu arada Saka'cıların mekan değişiklikleri de dikkatimizi çekti; düşük yoğunluklu organize bir mekandan, oldukça döküntü, salaştan da kaymış, ahşap merdivenli bir Beyoğlu arka sokağında bir oda, bir salonuna, gene daire şeklinde toplanarak, gene yüzyüze ama bu kez bir masanın etrafında, sandalyelere otururak değil, yere oturup, uzanarak toplanıyorlardı. 6 Nisan "Savaş'a Hayır" eyleminden, Saka'cılar başka bir dergi satıyorlardı; derginin adı Anti-Kapitalist'di. Anti-kapitalist'in bir sayısını daha önce görmüş ama tarz olarak Saka'ya benzetememiştim. Öte yandan Saka'cılar ile dergi dağıtan, Anti-Kapitalist'cileri daha aktif bulmuştum. Yeni Anti-Kapitalist'e ise biçim olarak ve içerik olarak ilk Anti-Kapitalist'den çok Saka'nın elinin değdiği farkediliyordu. Bu arada anlaşılıyordu ki, SaKa Dergisi, içi rengarenk misketlerle dolu cam bir kavanozdu; kavanoz devrildi ve misketler, özgürce, istedikleri yerlere dağıldılar. Misketlerden bir kısmı da Anti-Kapitalist Dergisi'ne aktı.

6 Nisan eyleminden sonra SaKa'yı bulmak için Beyoğlu'ndaki mekanlarına gittim. SaKa'cılar ve Anti-Kapitalis grubu eylemi değerlendirme toplantısı yapacaklardı. Benden, toplantıyı "Kolaylaştırmamı" istediler. Ben de toplantının kolay ve verimli geçmesi için uğraştım. Elbette ki, basına kapalı bir toplantı olduğu için, konuşulanları burada aktarmam doğru değil; fakat bir sözü kullanmadan geçemeyeceğim. Toplantının başında bir katılımcı "Naif ve Politik" olmayı söyledi. Bu kelimenin bir arada kullanılmasından çok hoşlandım. Zaten toplantının bütününde, naif ve politik bir hava hep vardı.

Yeni biçimi ile Anti-Kapitalist'e gelince; 6 Nisan'da yayınlanan derginin başlığı, bir hafta içinde yıkılacak Saddam heykellerinin kaldıracağı toz dumandan, talan özgürlüğü çıkaranlara karşı direnme gücü veriyor.

Anti-Kapitalist dördüncü özel sayısına gelince;

Şimdilik, "tek başına yok, hep birlikte var.. kenarı zincirli 5'li sıra yok, önden hiza yok, nizami disiplin yok, gerktiğinde kolkola kenetlenmek, kimseyi kaptırmamak, dağılmamak, direnmek var, disiplin değil uyum var... Tek renk yok, gökkuşağı var, çeşitliliğin birliği var" dediklerini aktararak yeni sayıları bekleyelim.

Dergiye www.antikapitalist.net 'den ulaşabilirsiniz.

Laik, anti-laik bahane, amaç eğitim değil maksat ticaret olsun

Boğaziçi Üniversitesi'ndeki barış etkinliklerini izlerken,sevinçle gördüm ki, daha önce de tanıttığım Otonom Dergisi'nin 3. sayısı da yayınlanmış. Otonom'dan arkadaşlarla, Boğaziçi Üniversitesi'nin orta meydanındaki çimenlerin üzerinde sohbet edip, Otonom'u konuştuk.

Ben önceki iki Otonom sayısını okurken, derginin dilini anlamakta çok zorlanmıştım. Hatta, diline giremediğim bazı yazıları da çok zorlamama rağmen okuyamamıştım. Otonom'cu arkadaşlar, 750 kişinin okuduğu dergilerinin dilinden çok da şikayetçi değiller, çünkü onlar için öncelikli hedef zaten 750 kişinin dergiyi okuyup, anlaması.

Tirajı az olsa da, sahip çıkan bir okurunun olması dergiyi asıl yaşatan bağ. Üstelik Otonom'cu arkadaşlarla sohbetimizde anladım ki, derginin, çıkaranların ve okuyanların ait oldukları bir hareketin ürünü olması. Onlar dergilerinin pratiğe bastığını söylüyorlar. Zaten, bu sayının kapağını da barış kampanyası için hazırladıkları bir afişten almışlar. Hareket ve dergi ilişkisi, derginin konularındaki seçimden de anlaşılıyor; Boğaziçi, yerel öğrenci sorunları ve ulusal, uluslararası eğitim politikalarındaki güncel gelişmeler, ardından da ulusal ve uluslararası haberler, yorumlar, röportajlar.

Hani ben derginin dilini anlamakta zorluk çekiyorum demiştim ya, Otonom'cu arkadaşların bir iki yardımı ile, karmaşık gibi görünen konuları anlayıverdim. Örneğin, geçtiğimiz günlerde gündeme gelen Milli Eğitim eski Bakanı Erkan Mumcu ile Yüksek Öğrenim Kurumu YÖK arsında geçen, basına yansıyan tartışmaları, sohbetimizde benim için çok anlaşılır hale getirdiler. Önce kamuoyuna laik-anti laik tartışması olarak algılatılan konu, aslında şöyle; Erkan Mumcu Dünya Ticaret Örgütü'nün aldığı kararlar çerçevesinde üniversitelerin yapılandırılması derdinde. Elbetteki YÖK öyle bir uykuda ki, dünyada, ticaret örgütünde ne olup bittiğini bilmiyor. Mumcu ise çerçevesi çoktan çizilmiş yeni dünyanın içine yerleştirilmiş eğitim meselesine bizim sistemimizi entegre etmeye çalışıyor. Yani, aslında, Mumcu YÖK'ün haberinin bile olmadığı ticari dünyanın çoktan farkında. Otonom'cuların da kökten karşı çıktıkları, üniversiteleri ticaretin, iş hayatının kurallarının geçtiği alanlara çevirecek ticaretin üniversiteyi kontrol altına almasının önünü açacak yeni düzenlemelerin kararları ise geçtiğimiz günlerde işlemeye başladı bile.

Otonom'u (0212) 245 46 58'den sorabilirsiniz...

Seyircisi, İstanbul Film Festivali'ni tartışıyor

SEYİRCİ OLMAYACAĞIZ

Gürşat Özdamar aralıksız en uzun süreyle film izleme (Guinness-55 saat 23 dakika) dünya rekortmenlerinden. Gürşat Özdamar, 6 Nisan Pazar günü İstanbul Kültür ve Sanat Vakfı'nın İstiklal Caddesi'ndeki binasının önüne, festivalin afişinde yer alan domatese katkı olsun diye salatalık ve marul bırakarak bir eylem gerçekleştirdi. Bilindiği gibi İstanbul Film Festivali'nin bu yıl 22'incisi düzenleniyor. Gürşat Özdamar'a göre İstanbul Film Festivali'nde, bir süredir film izlememe, izleyememe, izleyemeyecek olma durumu yaşanıyor.

yeniHarman: İstanbul Film Festivali'ni boykot ediyorsunuz. Bunun gerekçelerini öğrenebilir miyiz?

Gürşat: İFF zaten bir süredir, izleyicileri tarafından, sessiz bir şekilde boykot ediliyordu. Yani bir film izleyememe durumu zaten var.

yeniHarman: Bu izleyememe durumu neden ortaya çıktı?

Gürşat: Bilet fiatlarının pahalılığı, bir çok sinemaseverin festivalden daha az yararlanabilmesine, öğrenciler için ise festivali izleyememesine neden oldu.

yeniHarman: Bu yıl film ücretleri ne kadar?

Gürşat: 9 -10 milyon lira. Şunu belirteyim, 9-10 milyona vizyon filmi yok. Şöyle bir hesap da yapabiliriz; Festival bütçesi 1 milyon dolar olarak belirtilmiş. Bu durumda bir filmin maliyeti 5 bin dolardır. Bu miktar para ancak ticari bir film için yapılabilecek bir harcamadır. Oysa ki festivale gelen filmlerin böyle bir para beklentisi yoktur. Yani bir filmin maliyeti 5 bin doların altındadır. Festivali 130 bin kişinin izlediğini düşünürseniz kişi başına düşen maliyet 9-10 milyon lira olamaz. Bir de üstüne sponsor katkısı var.

Festival kitapçığında T.C. Başbakanlık Tanıtma Fonu Kurulu, Kültür Bakanlığı, Turizm Bakanlığı, İstanbul Belediyesi ve Beyoğlu Belediyesi'ne teşekkür ediliyor. Biz izleyiciler olarak merak ediyoruz. hangi katkıya teşekkür ediliyor?

yeniHarman: Sitede filmlerin ulaşım masraflarının çok olduğu söyleniyor.

Gürşat: Festivalin ulaşım sponsoru olarak DHL görülüyor. DHL filmleri taşıma işlerini üstlendi mi, üstlenmedi mi? Üstlenmediyse DHL'nin adı neden sponsor firma olarak geçiyor?

yeniHarman: Konaklama masrafları da bir hayli tutuyor olmalı?

Gürşat: Festival kitapçığında The Marmara Oteli'nin konaklama sponsoru olduğu yazılı. Konaklamayı otel sağlıyorsa vakıf neye para ödüyor?

yeniHarman: Yabancı büyükelçilikler, konsolosluklar ve kültür merkezleri de festivali destekliyor.

Gürşat: İFF bu kuruluşlara da teşekkür ediyor. Öyle sanıyorum ki bu kuruluşlar filmlerin Türkiye'ye gelmesi için diplomatik kurye, taşıma, gümrük kolaylığı gibi kolaylıklar sağladılar. Eğer sağlamadılarsa neden onlara, festival kitapçığında teşekkür ediliyor.

yeniHarman: Festivalin mekan sponsorları kimler ve bunların katkıları ne?

Gürşat: Turkcell, BP, Efes Pilsen ve Max Factor festivalin mekan sponsoru. Festivalin en büyük maliyetinin mekanlara ödenen kira olduğu söyleniyor. Mekan sponsorları bu kiraları ödemiyor mu? Eğer ödemiyorlarsa neden isimleri kitapçıkta yer alıyor.

yeniHarman: Yabancı ülkelerde bilet fiatları ne kadar?

Gürşat: Yabancı ülkelerde filmler pahalı ama onların alım güçleri de bizden fazla.

yeniHarman: Bu arada olan en çok da öğrencilere oluyor?

Gürşat: Öğrenciler sinema festivallerinin en sadık izleyicileri. Onlara bir indirim uygulanıyor ama bu indirimin yapıldığı saatlerde öğrencilerin ya dersleri var ya da sınavları. Öğrenci indirimli saatte filme giderse dersini ekmesi gerekiyor. Sınavı ekmesi ise düşünülemez. Dolayısı ile bu indirim daha başından götermelik oluyor.

Öte yandan vizyon filmleri oynatan sinemalar her seansta belli ve değişmez oranda öğrenci indirimi uyguluyorlar.

yeniHarman: Bu izlenememe durumu sinemacıları ve sinemacı adaylarını nasıl etkiliyor?

Gürşat: Pek çok sinema ustası ticari kaygı göstermeden, kendi özgün sinemalarını yaratıp, izleyicilerine sunmak için sabırsızlanıyor. Bu ustalar zaten filmlerinin gişe işi yapmadığını bilirler ve böyle bir tercihleri de yoktur. Onlar kendi izleyicilerini beklerler. Festivallerden bunu sağlaması beklenir.

Ülkemizdeki sinema okullarında okuyan öğrenciler için festivaller vazgeçilmez kaynaklardır. Zaten son derece kısıtlı olanaklarla eğitim gören sinema öğrencileri için tüm filmler ücretsiz olmalıdır.

yeniHarman: Teşekkür ederiz. Size "ucuz" filmler diliyoruz.

Akşamsefası

Beğenmezseniz domates atın; sıkıysa...

Dr. Ercan Türeci sıkı bir sinema izleyicisi. Üstelik izlemekle kalmıyor, eleştiriyor da. Geçen yıl Radikal 2'den sinema alemine yuvarladığı taşlar, film seyrederken bile gırtlağı durmayan elitlerin hayli rahatını kaçırdı. Çok bildik "anchorman"lar ciddi ciddi patlamış mısırı savundular.. Geçen yıldan kalan tartışma bu kez yeniHarman'da harlandı; patlamış mısırın üstünde domates var; dikkat eliniz ketçap olmasın...

Beğenmezseniz domates atın!' ve benzeri başlıklar sık aralıklarla yer alıyor; bu günlerde, gazete ve dergilerde. Malum, 22. İstanbul Film Festivali (İFF) afişinde patlamış domates var. Geçen yılki'nde patlamış mısır vardı. Hatta onun ardından gelen müzik festivalinin afişindeki pamuk helvayı görünce; bir sonraki herhangi bir festival için, İstanbul Kültür Sanat Vakfı - İKSV'na doğrudan başvurup; 'Afişlere talibim' demeyi düşündüydüm epeyce!.. Grafiklerimiz alınmasın ama, "Profession" ve "background" un (yazının içinde yabancı dilden sözcükler kullanmak kelamınızın mana ve ehemniyetini arttırıyor, gözlemliyebildiğimce!) ne önemi vardı ki, "trendy"i yakalamıştım nasıl olsa!.. Ha, ne yapacaktın derseniz hemen anlatayım: Hani eskiden ilkokul önlerinde satılan macun şekerler yok muydu: Tabanı bölmeli; konik, cam tepeli tepsilerde satılan, her bir dilimi ayrı renk.. konuldukları bölmelerinden alınıp çubuklara rengarenk bir küme halinde sarmalanan ve şimdilerde kötü kopyalarının Sultanahmet ramazan şenliklerinde satıldığı. İşte onu koyacaktım afişime!..

Neyse, Allah'tan 21. İFF afişindeki patlamış mısıra laf ettiğim için ağzımın payını verdilerdi de, dilimi yutup oturduydum aşağı!.. O zaman: 'Yahu, hadi "Arnie"nin filmlerine bişe dediğimiz yok zaten, ama örneğin 'Piyanist' gibi bir filmi izlerken patlamış mısır yiyebilenler giderek yaygınlaşıp baş edilemez hale gelmekteyken, bu afiş değirmene su taşımaz mı?! mealindeydi söylemeye çalıştığım. Yazı çıktığında çevremden doğrudan ya da dolaylı gelen tepkiler; az yazdığım şeklindeydi. Radikal 2'de yayımlanan cevabi bir yazıda ise; beni patlamış mısır düşmanı olmakla suçlarken, sinemanın "muhayyile"sinin çıtlak mısır ve onun patlamış halinde tam da vücut bulduğu şeklinde geldiydi.. nihayetinde: 'Patlamış mısır yemeyle, beynin çalışması alakası' sorusuyla!

Böyle bir alışkanlığımız var; insanlarımız, ne söylediğini anlamaya çalışmak ve ardından kendi görüşlerini belirtmek yerine, dediklerinizi anlamadan paşa gönüllerince yorumlamak sizi bir güzel mahkum edebilmeyi yeğliyordu! Böylesi konumlarda, hele ki gazeteci / televizyoncu camiasından (e, var böyle bişey. Böyle bir kitle var: kendilerini zımmen "beyaz türkler" ve "normal türkler" dışında gören bir grup güzel insan. MFÖ üçlüsünün 'Peki peki, anladık'ı onlar için yazdığı; Her şeyin en iyisi, en güzelini, en doğrusunu bilen ve yapan!.. Neyse, bu ayrı bir mevzu) birileriyle karşı karşıyaysanız ve siz ise sadece bir okuyucuysanız boş yere kendinizi paralamayacaksınız derdinizi anlatabilmek için. Bir şey yapamazsınız, çünkü ABD-Irak'vari "asimetrik" bir ilişki söz konusudur, adeta.

Bütün bunları hesapta biliyor olmaya karşın; sinema tutkunu olmanın ötesinde, bir hekim olarak da: "Soru"yu yanıtlamaya çalışmak ve "popcorn" yerkenki beynin çalışmasıyla, 7. Sanatın iyi bir örneğini izleme halindeki beynin çalışması hallerinin ters orantılı olduğunu... ikisinin bir aradalığının pek hoş bir "lezzet" vermeyeceğini anlatma çabalarım boşlukta yankılanmaya mahkum edildiydi o zaman.

Böylesine dersini alan ben; "Beğenmezseniz domates atın! ironili başlıkları okuyunca yine kendimi tutamayarak halisane, dostane uyarı ve önerilerimi sinemaseverlere iletmekten kendimi alıkoyamadım.

Bakın çok "trendi", çok "in" olan sinema seyircisi olma hali şöyle memleketimizde: Hep film başladıktan sonra gelirler. Çünkü onlar dünyanın en meşgul ve koşuşturan insanları, zamanında gelip oturanlar ise çoğunlukla "avara kasnak" takılanlardır! Nasıl bir film olursa olsun farketmez, eski yangın kovaları büyüklüğünde kutularda "pop corn"la gelirler. Zira yapılan son bilimsel çalışmalar patlamış mısırın; ağıza tat, vücuda sıhhat, beyne cila olduğunu göstermiştir!

Mısır yemekle iştigal etmedikleri zamanlarda: Konuşmak, farklılığın gereği olarak farklı tepki (oyuncunun ırzına geçilirken gülmek gibi) göstermek, cips yemek, kola kutusu takırdatmak, gofret ambalajı hışırdatmak, cep telefonuyla mesaj göndermek, film ve hayat üzerine görüşlerini tüm izleyiciye duyurur tarzda arkadaşlarına aktarmak... gibilerinden yaratıcılık unsurları içeren eylemlerde bulunurlar!

Ve en son ama en önemlisi: Filmi biraz izledikten sonra kalkıp giderler ki, bunun nasıl bir filme gelindiğinin araştırılmaması, bilinmemesi ile hiç bir ilgisi yoktur. Bir film "gourmet"si olarak tahammül edemezler yanlızca; böylesi kötü kotarılmış bir çalışmaya! Takdir edersiniz ki kitleler üzerinde de son derece etkileyici bir hamledir!..

Yukarıdakiler genel olarak bir "tipoloji"yi aktarmakta. Sizde kendi "görüntü"nüzün ayarıyla; isterseniz, öylesi oynayabilirsiniz. Avantaj sağlar!..

Festival derseniz; gazete ve dergilerin gazına gelmeyin derim! Sıkıysa atın domatesi!.. Atın da, görün neler olacağını. En başta Antalya Domates Üreticileri Birliği'nin hışmından (biliyorsunuz, böyle bir sosyal hassasiyette söz konusu ülkemizde) kurtulamazsınız bi kere!.. Hem, Milli Şef dönemi meşhur valisinin ahfadı değil miyiz biz?! Eğer domates atılacaksa bu memleketin festivalinde, onu da "çok bilen"lerimiz atar, size ne oluyor?!.

Akşamsefası

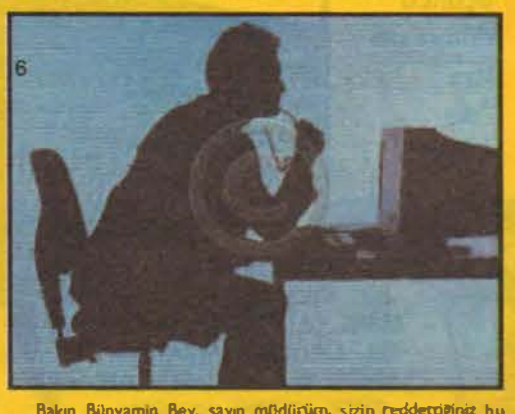
KaanSEZYUM
sezyum@leman.com.tr

Neyse hanımı arayayım da akşama şöyle güzel bir bumbar dolması yapsın, rakıyı da buzluğa atsın, halledeceğiz gecekeyim Rakı dilop eder ersoden uyuşturur beni şimdi.

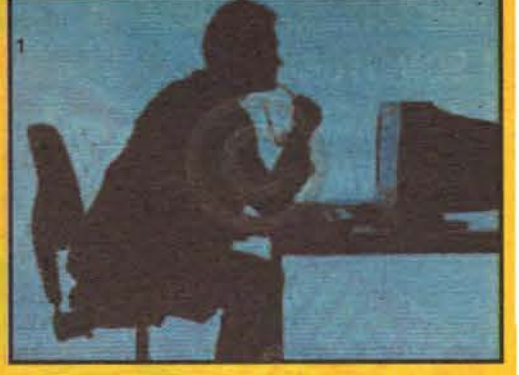
Haklısınız Bünyamin Bey ama ben de bu durumuma engel olamıyorum. Ne olacak bizim kokoreçin hali, sakatatın, ekmeklerin, Saddam'ın, köylü kızı şimdiki Kayfi Minok Cemile bilemedin Lopez Hacer'in hali diye diye uykularım kaçıyor, rüyalarımıyorum bile... O harften korkmanıza da hiç gerek yok, ben hallederim. Dilledim onu usulca. Sakinleşin.

Bakın Bünyamin Bey, sayın müdürüm, sizin reddettiğiniz bu kokoreç, işkembe, kelle ve paça aslında öyle sağlıksız da değildir. "Batına cıladır çorba" atasözümüzü ne kadar çabuk unuttunuz?... Na ekranda da yazıyor işte.

..Adam haklı, Kemancı'da içip içip Lale İşkembecisi'ne gittiğim günleri (hoş şimdilerde Lale'nin yeri de travesti bulvarı üzerinde) Ortaköy'deki beş sahte Mercan'da manitalarla yediğim kokoreçleri ne de çabuk unuttum. Ben bu ülkenin çocuğuysam kokereç yemek benim en doğal hakkım olmalıdır. Ayrıca televolelerde görünen cıbıl kızlar birçok gencimizin ergenlik hormonu değil mi? Cana can katan Aysu Kayacı, Asuman Krause, Sivaslı Sindi bi güzellik, bi neşe pınarı değil mi?

..Savaş mavaş ayağına azazıma sçıldı be. Kendime bi türlü gelemiyorum. Kibariye'nin annesine döndüm. Benzine, kokuyine, hurayine zam üstüne zam. Bi şişe Beyliyz olmuş yüz milyon heyamola koyim! Sinir küpü oldum sıresten Saddam'dan. Sarı olacam kendi kendime allahına yeminle...

Hıdır Bey, müdürünüz olarak son günlerdeki hallerinizi ve şeklin'iz pek beğenmiyoruz, açıkçası tipinizden de kıllanıyoruz. Ha bir de görüntüdeki' C harfini deminden beri kesiyorum, bir yere ayrılmadı başımıza bir iş açmasın? Kopirayt mopirayt?

İyi güzel de Hıdır Bey, sizin bu bahsettiklerinizin tümü sağlığa olan edesi yüzünden yasaklanıyor mu? Bazıları da ahlağa mugayir oluyor tabi. Dilli milli konuşmayın benle sıkıştırmayın sizi bu şirkenen.

(5 dakika sonra. Müdürün odası. müdür düşünecelerde) -Alo, Toybark Hanım bana kimseyi bağlamayın, biraz yalnız kalmak istiyorum.

Alo kancığım, ben kocan Bünyamin, tanıdın mı? Hah, tamam, akşamla, dışarıda bir şeyler yemeğe ne dersin? Kadıköy Mercan iyi mi? Kokoreç yeriz, bol bol baharatlı... Sonra da bi şekiller çizeriz beraber. Televole filan izleriz belki. Bugün pazartesi hem.

yeniHarman
Sahibi: LM Basın Yayın Ltd. Şti. adına Tuncay Akgün
Sayı: 18 - 13 Nisan 2003
Haftada bir yayımlanır

Yayın Yönetmeni: Tuncay AKGÜN - Editör: Kutlu ESENDEMİR - Yazışleri Müdürü: Ayhan ERDOĞAN
Art Direktör: Reyhan KARACADAĞ - Sayfa Tasarımı: Tanzer ERCANPOLAT - Oğuz FENERCİ
Bu sayıda harmanı kaldıranlar: Murat TOKLUCU Hakan G. KIRIKKANAT - Mail BÜYÜKERMAN
Sinan GÖKSEL - Kaan SEZGİN - Murat ATİKEL - Eflatun NURİ - Ender ESMER - Mutlu ESENDEMİR
Nihat GENÇ - Amberin ZAMAN - Sefer SELVİ - Behiç PEK - Timur DANIŞ - Zuhal HALICI
Vedat ÖZDEMİROĞLU - Deya SAYIN - Onur GÜÇEL - Mehmet ÇAĞÇAĞ - Galip TEKİN
Satış Müdürü: Cengiz KOCALI - Müessese Müdürü: Ali YAVUZ
Baskı Sorumlusu: Üzeyir ATMACA - Abone ve Eski Sayılar: Sevinç SELVİ

Tel: 0212 - 292 95 69 - 292 95 65 (4 Hat) - Fax: 0212 - 245 38 06 - Abonelik için Tel: 0212 - 292 95 65 - Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80
Beyoğlu / İstanbul Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) - Dağıtım: BBD Merkez

SON ÜTÜCÜLER
KOLPACILAR
MAZLUMLAR

ÖLÜ TAKLİDİ YAPTILAR

Kadıköy'de çaldıkları otomobille 4 ayrı yerde kapkaç gerçekleştiren iki kişi, yolun kaygan olması sonucu kaza yaptı. Kapkaççılar, olay yerine gelen polislerin elinden ölü numarası yapıp kaçmaya çalıştı ama...

Taklitçi kapkaççılar, sadece kendilerini kandırdı.

KADIKÖY'de önceki gece 19 yaşındaki **Sebahattin Demir** ve 27 yaşındaki **Ecevit Yalçınkaya** çaldıkları **Şahin** marka otomobille 4 ayrı yerde kapkaç gerçekleştirdi. **Yalçınkaya** ve **Demir**, daha sonra çaldıkları otomobille sahil yolunda, hızla ilerlemeye başladılar. **Küçükyalı**'da yağmur nedeniyle kaygandan yolda kontrolden çıkan **Yalçınkaya**'nın kullandığı otomobil, park halindeki **Passat** marka araca arkadan çarptı.

Kıskıvrak yakalandılar

Kazadan sonra otomobilin içinde ölü taklidi yapan **Ecevit Yalçınkaya** ve **Sebahattin Demir**'in olay yerine gelen ekiplerin boş bulunduğu bir anda durumdan yararlanmak istediği, durumu fark eden ekipler kapkaççıların üzerine atılıp onları yakaladı.

Haftanın kolpası

DERİN BAĞDAT DA DÜŞTÜ MÜ?

Haftanın yavşağı

Iraklı yalaka, Amerikan askerinin elini öpüyor.

Medyaya göre, yağmaladığı mallara Amerikalı müdahale etmesin diye bu hareketi yapıyor. Yani küçük yağmacı, büyük yağmacıdan aman diliyor! Aralarındaki tek fark bu değil elbette; birinin vatanı işgal edilmiş, diğeri ise işgalci... BAĞDAT DÜŞTÜ. Şehirdir, düşer! Ama kimlerle kalkacak, bu yalaka ve benzerleriyle mi?..

AŞIRI NORMAL (sprey edebiyat)

Bazıları "yalnız bi insanın" hikayesini anlatır, sanki yalnız olmayan bi insan varmış gibi!

"Allah'a inanmıyorum, ama bi enerji var!" bitsin artık, çok rica ederim...

Çay, Türk'ün serumu, simit de iliğidir!...

Peki Sayın Abasıyanık, neden insan?!..

Yeni dünyanın patronları Bush-Blair... Bütün üçüncü dünya onlara "diş bileyir!"

BENDEN HABERSİZ İŞLER Beşbenzemez Alıntı

"Evren 15 milyar yıl önce gerçekleşen şiddetli bir patlamayla başladı. Klasik Yunan ve Roma, eski Çin ve Hint efsanelerinin yerini alan modern hipotez budur. Teorilerimizin, atalarımızın inanışlarına göre daha fazla gerçek içerdiği konusunda herhangi bir kuşkumuz yok, ama acaba biz onlardan daha mı zekiyiz? Belki bin yıl sonra büyük patlama da bir yirminci yüzyıl efsanesi olarak anılacak." (Evrenin Kısa Tarihi, Joseph Silk, Çeviren: Murat Alev, Tübitak Yayınları)

Kral Müzik Dergisi, Mart 2003 sayısı.

"Ben İstanbul kadar İstanbul yemeklerini de özledim. Vaktiyle bunları pişirmeyi neden öğrenmediğime öyle kızıyorum ki... Burada yaptıklarımı görsen gülmekten kırılırsın. Geçen gün mayonezli beyin yapayım dedim. Asıl niyetim mayonezli balık yapmak, ama neylersin ki balık yok. Mayonezi bir türlü tutturamadım. Zeytinyağı döken arkadaş nihayet usandı, birden boşaltıverdi. Öteki de limonu elinde tutmaktan bıkmış olmalı. Hasılı mayonezden başka herşeye benzedi. Beyni rezil ettik." (Kemal Tahir, Semiha Hanım'a 10 Nisan 1947 tarihli mektubundan)

Hangi cinsin daha güçlü olduğunu araştıran bir magazin dergisi, ilginç sonuçlar yayınladı, işte bir örnek: Kadınlar, erkeklerden 2-3 kat fazla intihara teşebbüs ediyor; ancak intihar sonucu ölen erkek sayısı, kadınların 4 katı. (Takvim, Mart '03)

"Aslında fevkalâde güzel olan Çin san'at eserlerinde, genel olarak, küçük bir hatâ bulunur. Fakat bu kusur, öyle herkesin gözüne çarpacak kadar âşikar değildir. Ancak san'attan anlıyan kimseler bunun farkına varabilir. Eserini inceleyecek ehil gözlere, bir çeşit memnunluk ve gurur fırsatı vermek isteyen Çinli san'atkâr, bu kusuru bilerek ihmal etmiştir. (...)" (BİZİM DÜNYA, Seçkin ve titiz okuyucuların mecmuası, Sayı: 6, 22 Ekim 1949)

Haftaya: EVLERDEN UZAK! (kötü espri külliyatı)

BEŞİKTAŞ NOTLARI

vo@leman.com.tr

Aksamsefası

680

Deustschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF
Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GBP

19 Kasım 2004

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

TÜRKİYE RADYO TELEVİZYON(TRT) İSTİHDAM KURUMU

Her iktidarın özerkleşme masalıyla ele aldığı ama hep kendine yontup borazanı haline getirdiği TRT, aynı zamanda siyasilerin istihdam ve arpalık kurumu olmasından hiç kurtulamadı ve adeta makus talihi oldu...Siyasi kadrolardan güç alan üst -orta- alt yöneticilerinin çocuklarının, akrabalarının da ekmek kapısı haline gelen TRT, Türkçe'yi ilkokul düzeyinde dahi bilmeyen ellerde, cahiliye devrinden bir türlü çıkamadı... İstihdam şişkiliğinin yanı sıra, maaş düzeyi ile de hemen her siyasi taraftarın kapağı atmak için can attığı bu kutsal arpalık kapısı yayıncılıkta ise tel tel dökülerek, rayting sıralamasının dibine de taht! kurdu..

Akşamsefası

BEYAZ ZEMİN ÜSTÜNE BEYAZ DOLUNAY VE BEYAZ KUTUP YILDIZI

Aksaray PAŞAOĞLU

Bayram tatilinde Türkiye'ye gidebilmek için bayramdan on gün önce Sri-Lanka'ya uçtum. **Ve inanın bunu uçaksız yaptım.** Nasıl mı? Ayaklarımı kuvvetle yere vurarak. Ben inanıyorumki Türk insanı en geç **2014 yılında** uçak kullanmadan uçabilecek ve su altında tüpsüz olarak en az yedi saat kalabilecek. Bunlar bugün **at gözlüğüyle** dört metreden bakıldığında imkansız gibi görünüyor. Ama bakın ben ne yapıyorum. Yere bir boy çukuru açıp kendimi göz hizasına kadar toprağa gömüyorum. Kafamın yarım kavun kadar bir kısmını toprağın dışında bırakıyorum ve kafama içi boş irice bir kaplumbağa kabuğu geçiriyorum. **Uzaktan bakan sizi kaplumbağa sanıyor.** Çok başka bir duygu. Ve siz gözleriniz **karaya sıfır,** bir çeşit **lebiderya gibi** olduğunuz için dünyayı çok başka bir açıdan görebiliyorsunuz.

Bakın ben bu yazıyı **Sri-Lanka'da** yazdım. O çok harika. **O bir ada.** O bir ben **Sri-Lanka'nın** bakın en çok nesini sevdim. **Sri-Lanka'ya** sık mı gidiyorsunuz? Ben cumartesi-pazar sabahları Viyana'da kahvaltı eltikten sonra bir sıçrayışta Sri-Lanka'ya uçuyorum. O bir ada. Dört tarafı, ne dört tarafı, on tarafı nefis bir **bergamutlu** çayla kaplı. Sri-Lanka milyonlarca yıl önce büyük su baskınlarıyla **Dekkan** bölgesinden ayrılmadan önce bilmiyorum atalarımız çay içmeye nereye uçuyorlardı. Sri-Lanka caddelerinde insanlar en çok fillerle dolaşıyorlar.

HALK ARASINDA TEK TÜK MAYMUNA BİNENLER DE VAR

Maymun, köpeğe benzeyen fakat onun dört ayaklı değil, dört eli olan bir çeşidi. **Bazılarının başı insan başı.** Sekiz-on çift ayağı olan insanlar da var. Bu niçin anlatıyorum. Yollar maymun dolu ve hindistan cevizi kabuğu içinde dev **Buda** heykeli şeklinde **hindistan cevizi suyu** satıyorlar. Bakın, ben Sri-Lanka'da hep şunu düşündüm. Türk insanının arka bacakları çok uzun olsa ve ikiye katlansa, bir vuruşta okyanusları aşabilir. Böyle bir halk hep birlikte tertemiz beyaz bayraklara **beyaz dolunay** ve **beyaz yıldız** çizilmiş inanılmaz sembolleriyle sürekli uçar vaziyette yemek arayabilir. Küçük küçük **Verheugen'lerin** arasına pembe ve yeşil maymun biftekleri koyup yiyebilir. Maalesef ülkemizde maymun etleri **antibiyotikli** ve pek çok Uğur Dündar'ımız çiftliklerde **hormonlu dev goriller** besliyor. Bakın geçenlerde Ali Aydın tavuklu bir açıklama yaptı. Sri-Lanka'da ben takkemi önüme koyup şunu düşündüm. Girit insanı neden uzun yaşıyor? Benim insanım niye uzun yaşamasın? Gerçekten Girit insanı uzun yaşatıyor. Ben Girit'e her gidişimde **hayatımda altı aylık bir uzama oluyor.** Ben bunu kemerimin deliklerinden anlayabiliyorum. Felluce'ye gitmiyorum. **Felluce kısa yaşatıyor.** Ve Girit şişmanlatmıyor. Ben Türkiye'de ballı börekli, rostosuydu, antrikotunu, yumruğum kadar kırmızı-beyaz etleri, ay yıldızlı bayrak altında yutup yutup hemen Girit'e gidiyorum. **Bunlar Girit'te kilo yapmıyor.** Fakat şu var **Girit'te ne kadar yerseniz yiyin doymuyorsunuz.** Ben Girit'te goril kadar bir ineğin neredeyse tamamını yedim, sofradan aç kalktım. Tabiyi birde şu var, **artık dar gelirliler şişman.** Fakirler şişmanlıyor. **İnsanlar zenginleştikçe bir deri bir kemik kalıyorlar.**

TÜRK İNSANI SON YILLARDA İNANILMAZ ZENGİNLEŞİYOR

Ve inanılmaz inceliyor. Fakirleşen üç beş zengin anormal şişmanlıyor. Göstergeler bunu gösteriyor. **Bütün bunları bana söyleten nedir?** Sri-Lanka çok harika. O bir ada. **Çayın içine çok enteresan keyif verici otlar atıyorlar** ve işte o otlar insanın ufkunu genişletiyor. O çaylardan, demliği ağzıma boğazıma dayayıp kana kana on tabak içiyorum. **Binbeşyüz kafa, gözümde şimşek,** beynimle inanın köşemi on dakika içinde **maymun hızıyla** yazıp bitiriyorum.

Akşamsefası

Arafat hastanede, Arafat derin komada, Arafat öldü, Arafat yaşıyor ya da Arafat Ashab-ı Araf'ta

ABD'de Bush yeniden seçilince Kanada ve Yeni Zelanda'ya göç etmek isteyen Amerikalı sayısında patlama olmuş..

Irak direnişinin kalesi Felluce'de savaşan Amerikan askerleri, Bush gibi Ruangelist mezhebine bağlı kökten dincilermiş..

Türkiye'nin nurtopu gibi bir gündemi daha oldu.. Tavuk'ta hormon var mı yok mu?..

Amerikan işgal kuvvetleri, 21.yüzyıl barbarları, ilişkilendirilmiş gazetecilerin eşliğinde Felluce'de katliam yapıyor... Dünya sus pus...

Amerika çoluk çocuk demeden Felluce'yi kan gölüne çevirirken Ertuğrul Özkök, "Bush'a oy veren 54 milyon Amerikalı aptalsa, Avrupa'da yaşayan 450 mil on kişi de egoisttir" di e yazdı...

LEMAN

Diyarbakır'ın Kulp ilçesinde bulunan kemiklerin, 11 yıl önce gözaltındayken kaybolan 11 köylüye ait olduğu öne sürüldü... Türkiye, reddettiği bu olay nedeniyle AHİM'de mahkum olmuştu

Amerika'da seçimleri Bush kazanınca Amerikalı bir genç intihar etmiş..

KATİLİM OLUR MUSUN?

Aile kurumuna bambaşka açılımlar getirerek aklımızı alan olgunun kahramanları ve bol aforizmalı maceraları

İlk hafta **Sinem:** Bütün kızlar stüdyoda toplaaandık, toplaaandık... Evlenmeye geldikde yıpraaandık, yıpraaandık... Kaynanallarca aorlaaandık zorlaaandık...Semra'nım: Mesaj verme, hizmet ver bize kızım... Hani her şarkının ardından büyüklerin eli öpülecekti?Sinem: Öperdim ama, bu kadar öpüşün sonunda el deriniz kalkıp altından Alien çıkacak, bitken iki olacaksınız diye tüsiyorum anneciim...Ata: (İçeri hışımla girer) Anam... Bunlar kadir kıymet bilmezler anam... Ver öpey'im o mübaiek ellerinden anam...

İkinci hafta **Semra'nım:** Kızım bu dövmeler, bu izler ne anyo kolunda? Kolunu kezzapla ovalayalımda çıksın direkman...Sinem: Dövme değil bunlar anneciim... Dün kuaförde fön makinesine kaphrdıydım ya kolumu... Onun izidir heralde...Semra'nım: Bugün tön makinesine elini veren, yarın mutfak robo una neler vermez kızım! Bilemiyorum nası olacak bu evlilik işi...Ata: (İçeri bilgiçce girer) Anaaaam... Sen yorma taze dimağını, bilenecek şeyi gös er ben bileyim anam...

Üçüncü hafta **Sinem:** Ya Ata'dan azcık elek rik aldım diye bu kadar üstüme gelmeyin ya... Ne bileyim belki sadece hislenmişimdir o an... Ya da oğlunuz eline okalaşınca elektrik veren şeyden takmıştır, o çalpmıştır beni..Semra'nım: Sana ben bi çarpıcam o olaca ... Şuna bak, göbekte piercing, altta cis ringler... Dur bakiim ben sana benim paçallı donumu vereyim de onu giy ahlaklı ahlaklı... Hah bi dakka, dur çıkmıyor..Ata: (İçeri soyunarak girer) Dur vefalı anam... Eyyy elleri Anadolu kokan kadın dur... Sana yazık olmasın, sen çıkarma, ben çıkarırıp veriiim içliğimi anam...

Dördüncü hafta **Sinem:** Burda gelininiz mi olacağım, gerilimiiniz mi bi karar veiin artık... Nedir istediğiniz?Semra'nım: Albnlan istiyorum, "Ünlüler Çiftliği"ne geçip Banu'nun yerini doldurmak, Ferhat Güzel'le birlikte çayırlarda yuvarlanmak istiyorum... Adaşım gibi papa ya olmak, evet evet "olmak" istiyorum...A a: (İçeri sürünerek girer) Annem... Anam... Başımın tacı, hani acıkbğını ben sana söylerim demiştin ya... Tam üç gün oldu glikoza, karbonhidrata hasretim... Beraber yaşlanalım demiştik, sen oldum diyosun, ama bende ajliktan öldüm be anam...

Ve Mutlu Son **(İstisnasız, görecesiz) Semra'nım:** Seni ailecek reddediyoruz kızım... Kızım diye de lafın gelişi söylüyorum... Türk gençliğine yegane mesajim olsun bu...Sinem: Ohhh... Yeterin be ana bi yandan oğul bi yandan... Gelin mi istiyorsunuz alın size gelin... Semra'nım: Kızım nerden buldun onu? O ne kadar büyük bıçakmış öyle... Yalnız bunla salla a yapılmaz... Yok anam yok, gelinlik al yapısı sıfır bunda.. Sinem: Bu bıçak değil hanım abla... Tanışbraylım, Hattoli Hanzo kılıcı bu, bende Kill Bill'deki "Gelin"... Şimdi efendi'ce uzatın bakiiim kafalan... Ata: (Tirsiyla dışarı kaçar) Semra'nım: Ay bıçağı da sağ elle tutuyor bak cahil...

OLGUN BUDAK

Akşamsefası

MELİKŞAH

meliksah@leman.com.tr

SIKILHAN

- Alo, Hırgürkan ben. Bayramın mübarek olsun canım arkadaşım. Bütün ev halkının büyüklerinize selamımı eder, küçük kardeşlerimin gözlerini canı yürekten öperekten mübarek olsun temennilerimi sizlere bu hayırlara vesile olan günde kutlarım...

- Biz de Hırgürkan kardeş. Aynen! İyi bayramlar, hoşçakal!

- Kapatmadan diyorum ki, bizler genç kuşak olaraktan geleneklerimizi yaşatmak, örf ve adetlerimize sahip necip evlatlar sıfatıyla bir panelvan minibüse atlayıp büyüklerimizin ellerinden öpsek nasıl olur? Bugün mert ve serin kanlı duruşuyla Kurtlar Vadisi'nden sonra televizyonlardan bizlere örnek olan Ferhat Güsel abimizi yalnız mı bırakacağız?

- Bırakmayın tabi...

- Bırakmayalım! Ünlüler Çiftliği'nde bir elinde tespih bir elinde sopasıyla yalnız yürek, boynu bükük ağayı oynayan Ferhat Güsel abimizin bayramını kutlamak hepimizin boynunun borcu olsun. Kederle delikanlılığı bir potada ertmeyi ondan öğrendik. Kendisini yerden yere vuran zihniyete bacı demeyi ondan bildik. O; çakalla çukalın yuva yaptığı çiftliğin bağrı yanık sesi. O; sevenlerinin kalbindeki maço ama kadife ruhlu adam. O, inek yıldızın dert ortağı...

- Ben; telefonu kapatıyorum...

- Alooo! Kapatamazsın! Sen; suskun ama akrep gibi sokan bir hainsin! Sen; bugün yaşayan ama yarın mezarının başında sinsice dua edeceğim bir şerefsizsin... Alooo? Şerefsizsin dedim duydun mu? Alooo!

- Vulvaşen teyzenler bayram ziyaretine geldi mi evladım? Eşinin elini öpüp alnına götürdün mü? Baban siyah üstüne beyaz çizgili ceketinin altına lila rengi kravatını takmıyo di mi? Bergamut likörlü çikolataları buzdolabından çıkardın mı? Misafire tutuyo musun? Alnına götürüyo musun, evet götürüyo musun?

- Hayır anne... Babam yeni kalktı, gazetenin bulmacalarını çözüyo ben de oturuyorum.

- Çabuk kalk babanın elini öp Sıkılhan! Alnına götür! Ona söyle vitrin camının arkasına 40 milyon sakladım. Yirmisini sana versin, onunu ramazan davulcumuz Nedim Bey'e takdim etsin. Apartman girişine fotoğrafını asmış; "başka sahtekar davulculara bahşiş vermeyin" şeklinde de bir not düşmüş. Karışıklık olmasın. Geri kalan on milyonu birer milyon banknotlar halinde desteledim, kapıya gelen bayram çocuklarına veriyorsunuz... Evet veriyorsunuz...

- Babam; "o kariyer delisi annen ordan dır dır edip tatilimi zehir etmesin, dört gün kafamı dinliycem ben" diyor anne... Öpüp alnıma götüriyim mi?

- Sen babanı dinleme evladım, ayrıca kariyer kötü bir şey değil! Öflan ailesinin bütçesine çifte maaş katkıda bulunmak için şu an shift yapıyorum. Bayramdan sonra ofisimizin Ceo'su Bokhan Bey Vulvaşen teyzenle benim aramda bir menecmınt pozisyonu düşünüyor. Belki bu bayram birlikte değiliz ama gelecekte sen de annenin elini öpüp alnına götüreceksin. Sana o zaman 30 Yeni Türk Lirası vereceğim. Zil mi çaldı? Vulvaşen teyzenler mi geldi?

- Hayır davulcu... Fahrettin diye biri!

- Fahrettin değil, Nedim olucak... Alooo? O sahtekar davulcu... Alooo? Babanı arıyorum, evet babanı arıyorum...

- Hoca, ben Buğra, sizin apartmanın önündeyiz açcan mı kapıyı, çok acil... Kucağımda yeğenim Durulgün var, rahat durmuyo cırmaklıyo velet... Rengi mosmor oldu, paso üstüme başıma kusuyo. Aç hemen, aç!

- Kapalıyız Buğracım. Hem, kusan veletleri diil sadece şeker toplamaya gelenleri alıyoruz.

- Abi şeker deme lütfen yaa... Çocuk her uzatılan şekerdenliği avuçlamaya yemin etmiş gibi götürüyo zaten. Nerden bulduysa benim odadaki zulayı da bulmuş bütün renkli hapları şeker diye yutmuş. Yerinde duramıyo şimdi. Hiperaktivitesi de var abi, olduğu yerde patlıycak diye korkuyorum...

- Çocuk bahçesine filan götür. Koşsun, zıplasın, yorulsun. Uyur kalır...

- Ordan geliyoruz zaten abi, kaydıraktaki bütün bebelen aşağı sarkıttı, salıncakla takla attı, beni bile tahtıravalliden düşürdü oluuum! Aç kapıyı, şunu bağlıyalım senin odaya filan...

- O elini zilden çek Buğra!

- Ben çalmıyorum abi, bütün apartmanın zillerine basıyo... Durmuyo lan bu çocuk! Alooo? Kapatma lan... Bak ben de basarım hal Alooo!

skhan@leman.com.tr **Atilla Atalay**

*GEÇMİŞ BAYRAMINIZI KUTLAMAMIN KİME NE FAYDASI OLUR BİLEMİYORUM...

Akşamsefası

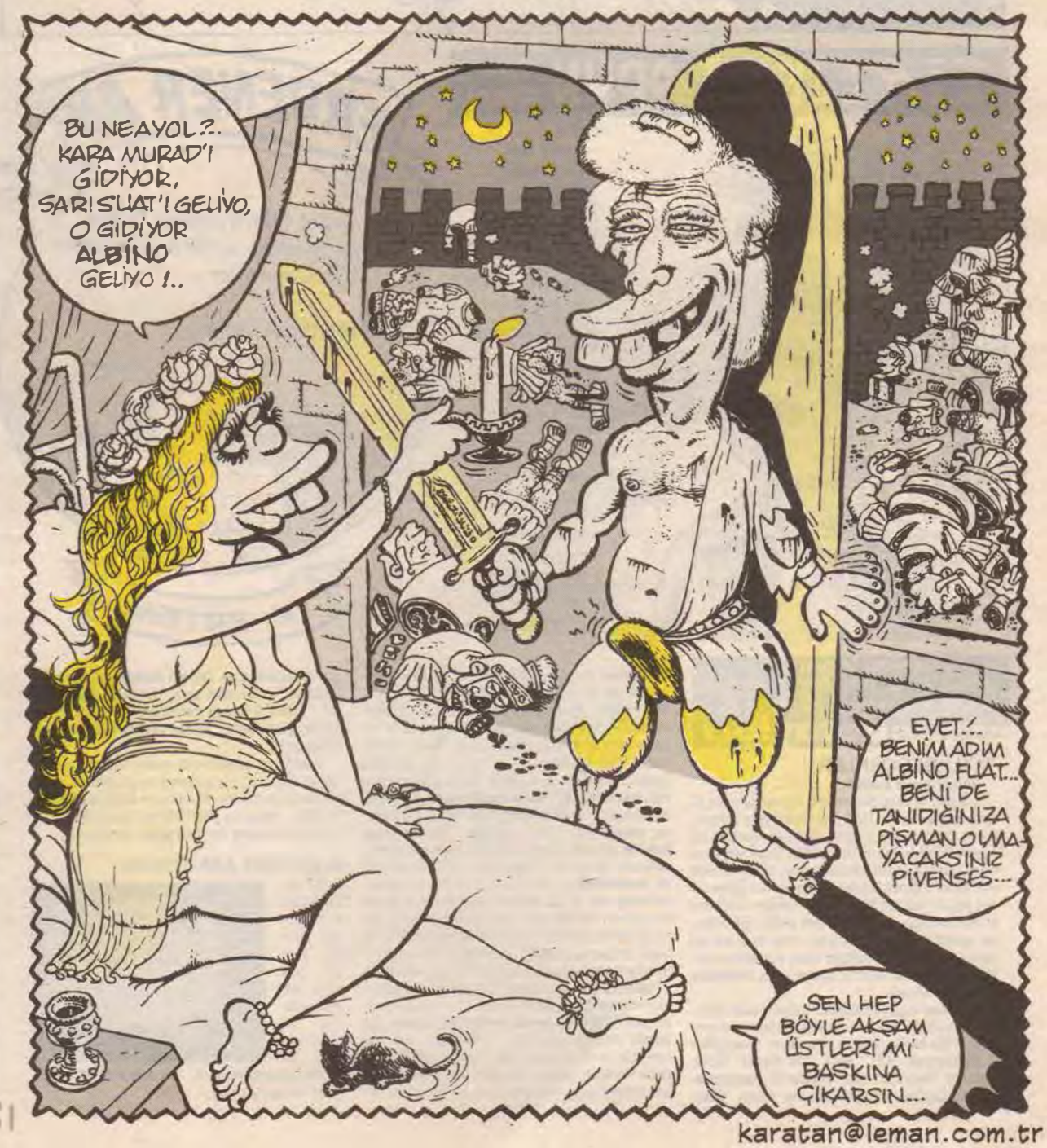
GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

tuncay@leman.com.tr

Akşamsefası

karatan@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

TIRTIKLI ODUN

Onur Güçel

ERDENER ABİ

PANTOLON METİN FİDAN

GÜNERİ İÇOĞLU dumur detayları

dumur@laman.com.tr

TATLI GERÇEKLER

Sevgili dumur dostları;

Çalışma ve dergi günleri hariç dolanır dururum İstanbul sokaklarında. Perşembe Pazarı'nda, Tahtakale'de... Bütün günüm esnafla, sokaktaki insanlarla konuşmakla geçer. Büyük bir eğitimle, hiçbir yerde bulup okuyamayacağım öğretilerle huşu içinde dönerim eve, sonra o günkü kaydadeğer şeyleri not süzgecinden geçirip yazarım, bu notlardan bazıları size dumur formatında ulaşır. Ne güzeldir, pek ulvîdir, çok doğrudur sokaktaki insan... Sokaktaki insan ama kamera karşısında olmayan sokaktaki insan, zira kamera karşısındaki sokaktaki insan üç saniye içinde medyatiktir, bir medya metasıdır...

Günlerden o gün pastaneden tulumba tatlısı alıyordum... Pastaneci yan yana dizilmiş tatlı tepsilerini göstererek **"Abi başka çeşit de ister misin, hanımgöbeği de koyuyum mu?.."** dedi. **"Yok koyma"** dedim. Pastaneci **"Niye abi?"** dedi **"Doyulur mu hanımgöbeğine?.."** Düşünmeden öylesine cevap verdim, **"Doyulur, doyulur, ben doydum istemem.."** dedim ama bu geyiğin ağır bir muhabbete dönüşeceğini de seziyordum hafiften... Pastaneci ablarak söze girdi. "Ne diyosun abiii, hanımgöbeğine doyan olmaz abi, bir alsa iki ister iki alsa üç ister..." dedi. **"Vardır be doyan..."** diye karşılık verdim. **"Yoktur abi, dünyada yoktur... Dünyada şu üç şeye doyan yoktur; para, mal, hanımgöbeği... Bunlardan birine doysa öbürüne doymaz. Paraya doyarsa, mal ister, mala doyarsa, göbek ister..."** dedi coşkuyla... **"Amma yaptın haa, hiç mi yoktur kocaa dünyada bunlara doyan?.."** dediysem de tınmadı **"Yoktur abli, varsa da ya delidir ya da ölüdür!..."** dedi daha da coşkun bir halde... Amanın, ulan iki yüz elli gram tulumba tatlısı alıcaktım, gelinen noktaya bak... Koca dünyada, gönlü, gözü tok birinin olmadığı iddiasında kendinden emin bir halde diretiyorda direliyor... Çaresizliğe kapıldım, elimde tulumba tatlısıyla susuz, dipsiz bir kuyudaki bozuk bir tulumba gibi kalakaldım. Pastanecinin bu sözleri başka bir yerden geliyordu sanki... Son bir atakla söze girdim, **"Peki her zaman mı böyleydi, eskiden yok muydu doymuş adamlar?..."** **"Haaaaa"** dedi yine kendinden emin ve devam etti, **"Vardır, eski'den vardı bu saydığım şeylere doyanlar ama şimdi yok..."** Son darbeyi yiyeceğimi bilemeden saf bir umutla atıldım **"Peki sence ne zamana kadar vardı böyle insanlar?.."** Veee o sâzlı cevap tüm netliğiyle beynime indi... **"1800'lü yılların sonuna kadar vardı böyle insanlar, güzel zâllar... Fakaat 1900'lerden sonra kesinkes yok!.."**

Pastaneden sendeleyerek çıktım. Aldığım tulumba tatlısını evde ağır ağır yerken şunu düşündüm; esnaf kronolojik bir şekilde dâhi dünyevî kolpanın yine farkındaydı... Pastacıya göre 1900'den sonra hâl böyleyse 2000'den sonra vay haline yalan dünyanın...

KARTVİZİT APARTMANI

Arnavutköy'de, kartvizit gibi, mektup zarfı gibi açık adres şeklinde yazılmış bir apartman ismi... Bir tek telefon numarası eksik... Eey dumurlara doymayan güzel İstanbul'um eeey...

Akşamsefası

TERELLİ PICTURES

CAN BARSLAN

ULU BİLGE DANDOL-DENYUS İFTİHARLA SUNAR...

UYKUNUN LANETLİ ŞEYLERİ

ULU BİLGE, BEN DÜŞÜNDÜM Kİ SİZİNLE BENİM HAYATIMIZ VE MİSYONUMUZ BİR YERDE ÇAKIŞIYOR...

EYVAH YANDIK..!

SİZ HEP BAŞKALARININ ÇÖZÜMSÜZ-LÜĞÜNE ANLAM KAZANDIRIYOSUNUZ, BUNU İSTEYEREK VE MEMNUNLUKLA YAPIYOSUNUZ...FAKAT BEN...

NE YUMURTLIYCAK ACABA?..ÖFF NEDİR BENİM BU GİLEM...YANINDA ŞU ÇITIR OLMASA DALACAM HERİFE AMA...

DEVAM ET EVLAT...

BEN HEP KENDİ HAYATIMIN ANLAMINI ARADIM DURDUM AMA GELİN GÖRÜN Kİ HEP BAŞKALARININ HAYATLARININ ANLAMINI BULDUM..KENDİ HAYATIMIN, BAŞKA ANLAMLAR ARKASINDA KALMASINDAN BIKTIM ARTIK...

EVET MANTIKLI...PEKİ SENİN BİR DERDİN VAR MI KÜÇÜK HANIM?.

YOK ULU BİLGE... BEN KUZENİME YOLDA RASTLADIM DA... BERABER GELDİM ÖYLESİNE...

HMMM...YOLDA RASTLAMANIN ERDEMİ VE ÖYLESİNE BERABER GELMENİN GERÇEK KAZANIMLARI ÜZERİNDE DÜŞÜNDÜN MÜ HİÇ SEN...

BEN ONU DA DÜŞÜNDÜM ULU BİLGE AMA AÇTIĞIM HER KAPI HEP BAŞKALARINA IŞIK VERDİ...KENDİ İSTİĞİMİN İZİNİ SÜREMEDİM HİÇ...BİRÇOK BAŞKA HAYATIN ANLAMINI BİLİYORUM AMA KENDİ HAYATIMIN ANLAMI İÇİN BAŞKALARINA MUHTAÇ OLMAKLA YÜZLEŞMEM GEREK...AYNA OLUN BANA ULU BİLGE...

SANA BEN AYNA OLUP KAFANI KIRACAM AMA, DUR BAKALIM SABIR...ŞU ÇITIR KUZENİN DE FELSEFE İŞLERİYLE İLGİSİ YOK Kİ.

İNSANIN KENDİSİNE YARDIM EDEMEDİĞİ BİR HAYATIN ANLAMI ASLINDA ÇOK YAKINDAKİ'DİR EVLADIM...BELKİ DE GERÇEKLİĞE DOĞRU KISA BİR YOLCULUK YAPMANIN ZAMANI GELMİŞTİR...ŞİMDİ ŞU KAPIYI AÇ VE ODAYA GİR...

ŞU ODAYA MI DANDOLDENYUS?

EVET, ORASI İÇE DÖNMENİN, ÖZE BAKMANIN ODASIDIR...ANLAM ARAYANLARIN ASLA BULAMADIĞI GİZLİ VE KARANLIK KÖŞELERİN ANAHTARINI BULACAKSIN ORADA...

AY, GİRDİ...ANLAMI BULACAK MI ACABA ORDA MERAK EDİYORUM...

VALLA HERKES KENDİNE GÖRE BİŞEYLER BULUR AYNA ODASINDA...NEYSE O ARARKEN BİZ BİRER NESKAFE İÇELİM Mİ?..

OLABİLİR...

İKİ NESKAFE GETİR...

İÇLERİNE DE BİRAZ KANYAK KOY. ANLARSIN YA...

EVEET ŞİMDİ BİRAZ DA...

EBEMİN Kİİİİİİ..!... EBEMİİİİN Kİİİ..!

AY NOLDU BUNA...DUR BEKLE... HAY ALLAH..!

EBEMİN Kİİİİ..!

ULAN NE TIRT HERİF ÇIKTI BE. HANİ SÖYLEDİKLERİNDEN EN ASSA BİR KAÇ SAAT İÇERDE KALIR, ANLAM ARAR DİYODUM AMA HEMEN EBESİNİNKİNİ BULUP ÇIKTI...İŞTE BUNLAR VAR YA...ASLINDA BİR HALT OLMAYAN, AMA KENDİLERİNE...

EE, PARDON ULU BİLGE..!.

ASLINDA SİZİN HABERİNİZ YOK AMA BENİM SİZİNLE KİŞİSEL BİR OLAYIM VAR...

NEYMİŞ EVLADIM...

ULAN AKLIM DA DEMİNKİ'GİTTİ DA KALDI...BU DA GELDİ BÖYLE KILLI MILLI..HİÇ GEKİLMEZ AMA...

BİR SEVGİLİM VAR VE BİRBİRİMİZE ÇOK AŞIĞIZ... BİR SÜREDEN BERİ HER GECE RÜYALARIMA GİRİYOR...

OLABİLİR, NE GÜZEL İŞTE..!

HAMAMCI OLUYORUM DE DE BEN SENİ BURDA YATIRIP BİR GÜZEL...

HER GECE AYNI RÜYA..SEVGİLİMLE SOYUNUP YATAĞA GİRİYORUZ, OYNAŞIYORUZ, AF BUYRUN İŞ TAM DAHA DA İLERLERKEN, YATAKTA BİR KİŞİ DAHA ÇIKIYOR VE BENİ BİR KENARA İTİP SEVGİLİMLE O SEVİŞMEYE BAŞLIYOR.

HMM..İŞİN BURASI BİRAZ ÇETREFİLLİ PEKİ TANIYON MU ÜÇÜNCÜ ŞAHISI SEN?

EVET ULU BİLGE O ADAM SİZSİNİZ.

PUFFF..!.

BİTİREMEDİK... HAFTAYA...

Akşamsefası

canbarslan@superonline.com

İKİDE BİR & ERİKE BAHADIR BOYSAL

bahadirboysal@leman.com.tr

AŞIK OLMAYI YASAKLAMIŞ

Bi kaç gün önce... Nefis bi bahar günü... Yolda iyi giyimli iki güzel kadın bi takım dergi ve CD'ler uzattı bana... Yoldan geçenlere dağıtıyolar... Elimdekilere baktım, inceledim... Adnan Hocacılarmış meğer... Allah kelamı ve dünyanın sonu ve kurtuluşa dair belgeler, mesajlar... Üç dört yıl evvel Adnan Hocacıların arasına düşmüş bi kız arkadaş anlatmıştı... Geniş bir villada Adnan Hoca bizimkiyle sohbet ediyormuş... Konuşurken kızın gözlerine öyle bir derinden bakıyorki, bizimki paralize olup bayılıvermiş olduğu yere... Uyandığında da herşey normal eskisi gibi... Bir daha da gitmedim oralara diyor... Ama zor kurtulmuş, telefon üstüne telefonlar falan... Gözlerinde arzular yanan kızlar... Boğazları hasetle düğümlenmiş kadınlar... Hayalinden ucuz servetler geçen delikanlılar... Dalgın ve gamlı zevceler... Bu insanları toplayıp, özel yörüngelere sokacak örgütler daima hazırdır... (O gözünü sevdiğim modern devlet biçiminin işi de böylece bir nebze azaliyor...) önceleri ses edilmezken, Adnan hoca Leman, Lemanyak okumayı da yasaklamış. Aşık olmakta yasakmış... Çünkü aşk, Allah'a ortak koşmakmış... Oysaki bir değişiklik olarak, tanrısal olanı, (aşkı veya soylu isyanı) benliğimizin dışından, içimize alırsak ne kaybederizki?.. Gerçi aşık olduğum vakit yaptığım maymunluklar geliyor aklıma... Aradan yıllar geçip, kızı görünce, ulan buna mı aşık olmuşum diyorum... Ya da bana aşık olanlar... Bi tanesi beni eve kapatıp, üzerime bıçakla saldırmış, sabah ezanına kadar dövmüştü beni... Niye beni aramıyosun diye... Ötekisi uzun boyluydu... Balkondan tırmanıp eve girmiş, sonra da apartman merdivenlerinde üzerime dev gibi bi alçıdan Zeus sütunu itelemişti... Sonra da yalınayak sokakta kovalamıştı beni... Bi başkası sırf gıcıklık olsun diye 10 yıllık ABD vizeli pasaportumu çalmıştı:) üzerime eve adam yollayan, hakkımda internette külli yalan, kin dolu forumlar açan... Bunlar nedir, bunlar... Ne olacağıdı... Bunlar aşk uğruna affedilesi... Dayağı yedikçe güzelleşmişim... Kendi mutlu tapınağımda bugün huzurla siyam kedimleyesem ne iyi olmuş... Beni bekleyen utançları zaten biliyor olmalıydım... Kafir hurafelermiş hepsi... Ortalığı yakıp yıkmak ne kolay... Gerçek aşk, kendini çözen ve belki de hiç varolmayandı...

HAKİKATLİ ÖRÜMCEKMİŞ

Dergide, günübirlik tek eğlencemiz Ünlüler Çiftliği oldu... Ferhat Güzel'i es geçmek mümkün müdür?.. özet görüntüler dill de, mtv'deki 24 saat yayını tavsiye ederim... Hastası olduğumuz eblehlikler detaylarda gizli çünkü... Ferhat Güzel bi ara kameraya arkasını dönüp elini eşofmanının içine sokup oğuşturuverdi... Krem mi sürdü?.. Tortularımı temizledi... Anlayamadık... Sonra bi ara yer beziyle masaları sıldı.. Altıma sçtığım en güzel detay: Ferhat Güzel dışarda dolaşırken bi ara çomağıyla taşı, toprağı eşeledi... Kazdı... Sonra da orayı yuva yapıp, yattı!.. Gastecilere örümcek Adam kılığında pozlar vermiş... Hilal Cebeci'ye yazdı... Yok... Tuba Altıntop'a asıl yok... Banu Alkan'a salın... Yok... Olmadı... Hakkaten de örümcekmiş yani... Bi de kameralar İsmet Özhan'ı uyurken gelip dürtükledi... "İsmet Bey, babanız ölmüş!.." Ulan bu nasil yayıncılık? Tahtalar niye geçirdamadı? Masa örtüleri niye çiğlik atmadı? Öte yandan İsmet özhan'da bambaşkaymış... Babasının cenazesinden sonra hemen çiftliğe geri döndü!!! Bayhan'dan sonra sahne sırası Ferhat Güzel'de.. Fakat bu fenomenin temeline indiğiniz zaman, o da bir parçaya ayrılır... Ve her biri bir problem haline gelir... Ne kadar mesele hallederseniz, o kadar da yenileri zuhur eder... Ya da direkt çöpe...

ORTADOĞU SEKSİ!

Irak'ta birbirini yalayan İngiliz asker kadınlarının dehşet fotoğraflarını internette gördük... Koca götlü, yağlı askerler birbirini afiyetle yalıyor... *(Bu haberle ilgili detayları yeniHarman'ın son sayısında bulabilirsiniz...)* Iraklılar'a işkence, katliam, çoluk çocuğa tecavüz fotolarından sonra bir bu birbirini yalayan lezbiyenler eksikti... Onu da gördük nihayet... Demekki bu tarz bişey Ortadoğu'da yapılınca tadına doyum olmuyor... Sanat ve moda koridorlarında zaten nicedir bir Ortadoğu erotizmi esmekte... Moda podyumlarında mankenler "catwalk" hesabı yürürken Afgan kadın burkaları, arap şeyhleri giysilerinden esinti tasarım elbiselerle fink atmakta. Öte yandan bi kaç gün önce başlayan 2. Irak seferinde, Felluce'de katledilen sivil sayısı bugün itibarıyle 600'e ulaştı! Dünya sex tarihine altın harflerle kazınacak en büyük sex fantazileri bunlar!... Tam da savaşın orta yerinde fakirler ölürken birbirini yalayan kadınlar! En göksel doyum! En coşkusal veba!.. Ulan meğer bizim bu gençliğimiz ne kadar fukara fantazilerle geçmiş, kalabalıkta sevişmek arabada sevişmek... Ya da sevişirken ablası izlesin... Hep kaybetme korkusuyla otuzbir çekmişiz..... ***Dün, Suat Özkan'la Sultanahmet'te yürüyorduk... Islamcı bi kitabevi vitrinine, altına arapça tercümesiyle bi yazı asmış: "ATEŞE DAYANABİLECEĞİN KADAR GÜNAH İŞLE YAVRUUUM"***

BİR GARİP OKUR MEKTUBU

Merhaba Bahadır bey. Ben iğrenç ötesi bir iç anadolu ilçesinde öğretmenim. İl merkezinden gelip, gidiyorsam da, Ankara'ya yakın olmasa çekilir şey değil. Bizim ilçede bol bol Atatürk büstü kırılır. Şöyle göz doldurucak bir heykel yoktur. Küçük bir parkımsı alan vardır. Türk ve Osmanlı büyüklerinin heykelleri vardır. Onuda kırmışlar. 29 ekim öncesi son anda tamir edildi. Ama son olay ve sonrası çok iğrenç. Öğrencinin birisi türk bayrağını indirmiş, üzerine sıçmış ve Atatürk büstüne atmış. Üstüne üstlük, tutanak yok bahanesi ile çocuğu kurtarıyorlar. Sınıfta bunlardan bahsettim, birisi çocuğun ağbisiymiş. Olayı savunuyorlar, yalancıktan şakaya vuruyorlar. Üstelik bir bahaneyle Hitler'den bahsettim sinirlendiler. Bir de başka sınıftan bir öğrenci öyle tuhaf soru sordukı, beni delirtti. Daha doğrusu çocuk bildiği şeylerin doğruluğunu sordu. Yılan yüz yıl insan yüzü görmezse şahmeran olurmuş, bir de altın yüz yıl geçince küle dönermiş. Ya böyle.dahası var. 7. yılım ve bu meslekten bıkmama bir sebeb daha duydum. Eniştem hakimdir. Kendisi azıcık kısa boylu ve birazda güleç yüzlü, soğuk kanlıdır. Oraya ilk atandığı zaman, adamın biri yolda orta onuz atmış. Enişteminde özür dilemesini isteyince, enişteme küfretmiş. Eniştem de dedim ya soğukkanlıdır. İlçe emniyet müdürüne telefon ediyor. Sonrası karakol ve mahkeme. Adamın savunması ne tahmin et: BEN ONU ÖĞRETMEN SANDIM... Adamın tek savunması bu. İlçenin 127 köyü varsada, ilçe küçücük yer. Oraya ilk gelen insana tavn bu. Adamın anası da kardeşimin evine gelmiş. Anasının da tek savunması bu. Kardeşim de öğretmen işin ilginç yanı. Enişteside bu savunmayı kabul etmemiş doğal olarak. On gün yatar çıkar deyip, adamın anasını başından savmış. Muhabbete, nutuk atmaya gelince öğretmenyüce, yüksek. ama maaş az, bir de halkın bu tavrı. AZ DAHA OKUYAYDIM DA ORMANCI OLAYDIM.. Neyse, görüşürüz. dediklerimi yazın, bu dediğimin manasını (daha doğrusu hikayesini de yazacağım.)

S.K. (Sivas)

ATOM PARTİ RELOADED!
19 Kasım Cuma
Saat: 21:00
LeMan Kültür / İmam Adnan Sok
BERLİN'DEN GELEN PANZER FUAT'LA CANLI PERFORMANS!

CEZMİ ERSÖZ

Son Barutunu Benim İçin Saklıyordu...

Babam subaydı. Onun için darbeler ikiye ayrılırdı: İyi darbeler, kötü darbeler. Örneğin kendisinin de içinde olduğu 27 Mayıs asker darbesi iyi bir darbeydi. Halkın bu darbeden nasıl mutlu olduğunu anlatmak için, "Kışlalarımıza geri çekilirken insanlar balkonlardan bizi kara**fi**l yağmuruna tuttular" diyordu. Ama ona göre iyi bir darbe olan 27 Mayıs, önce kendi evlatlarını yemişti. İçinde babamın da olduğu ve ilerde yine isyan edeceklerini düşündükleri yüzlerce muhalif subayı emekliye ayırdılar. Bu haksızlığa çok içerlediğini hatırlıyorum. Küskün biriydi artık...

12 Mart askeri darbesinden başta umutluydu. Aklı başında generallerin ülkeyi kurtaracağını ve bu kötü gidaşata son vereceğini düşünüyordu. Bırakın Kemalist bir subayı, kendisini sosyalist ve ilerici sanan bir çok aydın bile 12 Mart askeri darbesinden çok şey bekliyordu...

Babam o günler **Deniz Gezmiş**'in babası **Cemil Gezmiş**'le tanışmıştı. **Kadıköy**'deki bir emekliler kahvesinde dertleştiklerini hatırlıyorum. Denizler'in asılması gündemdeydi ve babam bu duruma çok üzülüyordu. Cemil Gezmiş'i teselli etmeye çalışıyor ve Meclis'in idam kararını onaylamayacağını söylüyordu... Ama 5 Mayıs'ı 6 Mayıs'a bağlayan gece yıkılmış bir şekilde eve geldi. Salonda tek başına oturmuş ağlıyordu. Annemle ben uyanıp yanına gidip "ne oldu, neyin var?" diye sorduğumuzda, "Bizim çocukları astılar" deyip elleriyle yüzünü kapatmıştı. **Deniz, Yusuf ve Hüseyin** bir kaç saat önce asılmışlardı... Babam 12 Mart'ı bu geceden sonra hiç affetmedi...

12 Eylül sabahı ise uyuyordu. Televizyonda **Kenan Evren**, yanındaki darbeci generallerle ülkeyi uçurumun kenarından kurtardıklarını anlatıyordu. Odasına gidip, "Baba kalk darbe oldu" diye uyandırdım. "Ne, yine mi?" deyip, kalkıp giyindi.

Salona gelip televizyonun karşısındaki koltuğuna oturdu. Ve **Kenan Evren**'i görünce verdiği tepkiyi hiç unutmam: "Çocuklar bu bizim Zorti Kenan, şimdi yandık işte. Bu bizim sınıfın en tembel öğrencisiydi."

1938 yılında **Harp Okulu**'ndan teğmen olarak çıkan babam ne yazık ki Kenan Evren'in sınıf arkadaşıydı... Çok küçükken birkaç kez görüştüklerini, ama babamın ondan pek hazzetmediğini biliyorum. Ama bu Zorti de neyin nesiydi?

Ona neden Zorli dendiğini sorduğumda bir şeyler anlattı da ben burada anlattıklarını nasıl yazacağım onu düşünüyorum. Askeri tatbikatlar sırasında aynı çadırlarda çok kalmışlar. Zorti... Nasıl desem: Şişkinlik... Gaz... Kötü bir ses... Berbat bir koku...

12 Eylül'den bir süre sonra sevgili **Şükrü Yavuz**'un "*Netekim*" adlı kitapları yayınlanmıştı. Yazarı Mustafa Kamil Zorti'ydi. Bir gün Şükrü'ya yolda gördüğümde Zorti'yi nereden bildiğini sormuştum. Yanılmıyorsam general olan aile büyüklerinden biri de babam gibi Zorti'yle aynı çadırda kalma talihsizliğini yaşamış!...

12 Eylül sırasında ordu komutanlığı yapan birçok generalin babamın askeri okullardan arkadaşı olduğunu biliyordum. Ama buna rağmen babam ne olur ne olmaz diye birçok kitabımı istemeye istemeye yakmak zorunda kalmıştı. "Baba yapma bizim ev aranmaz, yazık oluyor bu kitaplara" dediysem de ikna edememiştim onu. "Sen bilmezsin bu devleti, bunlara güven olmaz, biz yine de önlemimizi alalım" demişti. Evet, babam devletti, ama devletten korkardı.

Harp Okulu'nda okuduğu sıralar **Nâzım Hikmet** rüzgarları esiyormuş. Özellikle donanmada deniz subayı öğrencileri Nâzım'ın şiirleiini çoğaltıp çoğaltıp elden ele dolaştırıyor ve neredeyse bir çok şiirini ezbere biliyorlarmış. Ve bir sabah sınıflarının kapısı sert bir darbeyle açılmış ve okul komutanı yanındaki subaylarla birlikte içeri girip emretmişler: "Herkes ellerini sıraların üzerine koysun. Arama var!"

O gün sırasındaki çekmeceden, dolabından ya da çantasından özellikle Nâzım'a ait bir şiir, olmadı öykü ya da roman çıkan kim varsa bahçeye indirip teker teker rütbelerini sökmüşler. Birkaç hafta sonra teğmen çıkacak olanlar er olarak sürgünlere gönderilmişler. Aralarında şair **A. Kadir** de varmış. Babamda imzalı bir kitabı vardı: ***Meriç Boylarında***... **A. Kadir** de er olarak Van'ın Eleşkirt ilçesine sürgüne gönderilmiş.

Babam kitaplarını yakarken bir ara elindeki romanı gösterip, "bu yasak mı?" diye sordu: "Baba elindeki Dostoyevski'nin romanı, niye yasak olsun ki..."

Bilmiyorum, diye başını önüne eğdi, "Bizim zamanımızda bu yazarı okuyanların rütbeleri sökülmüştü de.."

O Eylül günleri evlerin bacalarından çıkan dumanlar bütün ülkeyi kaplamıştı. Berbat bir koku çıkararak... Kömürlüklere saklanan, topraklara gömülen, Dicle'nin sularına atılan kitaplar ülkemde karanlık bir dönemin başladığını anlatıyordu...

Aradan birkaç gün geçti. Babamın **Urfa**'dan uzak bir akrabası geldi evimize. Adam perişan görünüyordu. Sesi ağlamaklıydı. Babamla misafir odasında konuşmaya başladılar. Oğlu gözaltına alınmış ve Ankara'daki işkence merkezi **DAL**'a götürülmüş. Darbeyi yapanların babamın sınıf arkadaşları olduğunu birilerinden öğrenince soluğu bizde almış. Elindeki İstanbul-Ankara uçak biletini babama gösteriyor: "Ne olur albayım, oğlum işkence altında, oradan sağ çıkartmazlar onu. Gel benimle, bak uçak biletin hazır, kurtarırsan sen kurtarırsın onu, arkadaşların seni kurmaz.."

Babamsa kendini çok zor durumda hissediyordu: "Oğlunun kurtulmasını çok istiyorum. Darbeyi yapan generallerle yıllardır görüşmüyorum. Şimdi kalkar bir, ağır bir laf eder, bu yaşta kaldıramam... Hem şimdi ortalık kıyamet yerine dönmüş. Böyle bir ortamda kimse kimseyi tanımaz. Ne olur beni mazur gör."

Adamsa son çare olarak gördüğü babamı ikna etmek için çırpınıp duruyordu: "Ne olur gel benimle, mutlaka seni tanıyan biri vardır. Çocuğum işkencede ölmesin. Onu kurtarırsan sana ömür boyu minnettar olurum. Bak uçak biletin de hazır. Haydi gel, ne olur..."

Babam binlerce kez özür dileyerek gelemeyeceğini, oğlunu kurtarmayı çok istediğini, ama şu an bunun mümkün olamayacağını söylüyordu. Bir süre sonra birinin oğlu işkencede, öbürünün oğlu ise belki kısa bir süre sonra işkenceye alınacak iki baba karşılıklı çırpınıp duruyordu:

"- Ne olur gel, oğlum işkencede ölecek. Generaller senin arkadaşın. Kurtarırsan sen kurtarırsın onu.

"-İnan, gelemem, böyle zamanlarda kimse kimseyi tanımaz, mazur gör beni..."

Sonunda adam kalkmak zorunda kaldı. Pencereden adamın gidişini seyrettim bir süre... Elinde babam için aldığı uçak bileti vardı... Omuzları çökmüştü. Başı önünde kendi kendine sayıklıyordu: "Ne olur gel, oğlum işkencede ölecek. Kurtarırsan sen kurtarırsın onu..."

Babam bu çaresiz adamı yolcu ettikten sonra odasına kapanıp uzun süre çıkmadı oradan. Ağladığını kimsenin görmesini istemezdi.

Aslında benim gözaltına alınacağımdan korkuyordu babam. Sanıyorum tek barutluk gücünü benim için kullanmak istemişti. Biliyorum, ancak o zaman onurunu ayaklar altına alıp darbeci arkadaşlarını arayabilirdi.

cezmier@leman.com.tr

* Öğretmen Deniz Sosyalist Anarşist Şimdi adlı kitabım çok yakında Gendaş Yayınevi'nden çıkacak. Fiyatı: 2.950.000 TL. (Kitabı yayınlanmadan önce almak için [illegible] olabilirsiniz.)
* İzmir, 19 Kasım Cuma günü saat 18:00-22:00 arası İzmir Şiir Cafe'deyim. Adres: Pasaport, 1346 Sok.
* İzmir, 20 Kasım Cumartesi günü saat 14:00-16:00 arası Kemeraltı Pınaç Center Kitap Merkezi'ndeyim.
* İstanbul-Bağcılar: 21 Kasım Pazar günü saat 15:00-18:00 arası Akkitap Kitabevi'ndeyim... Sancaktepe Mah. 2. Sok. No:26 Bağcılar Tel: 0212 4351121
* İnternet sitem (www.cezmiersoz.net) yeniden düzenlendi ve ziyaret detayı açıldı.

derya_sayin@mynet.com

Akşam Servisi

Kırık Lebleblebi

suatozkan@leman.com.tr

FLAMİNGO FERHAT'LA KUŞ TANZER'İN MACERALARI...

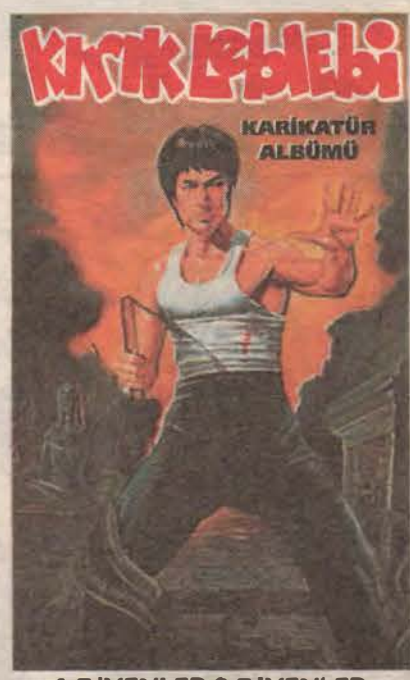

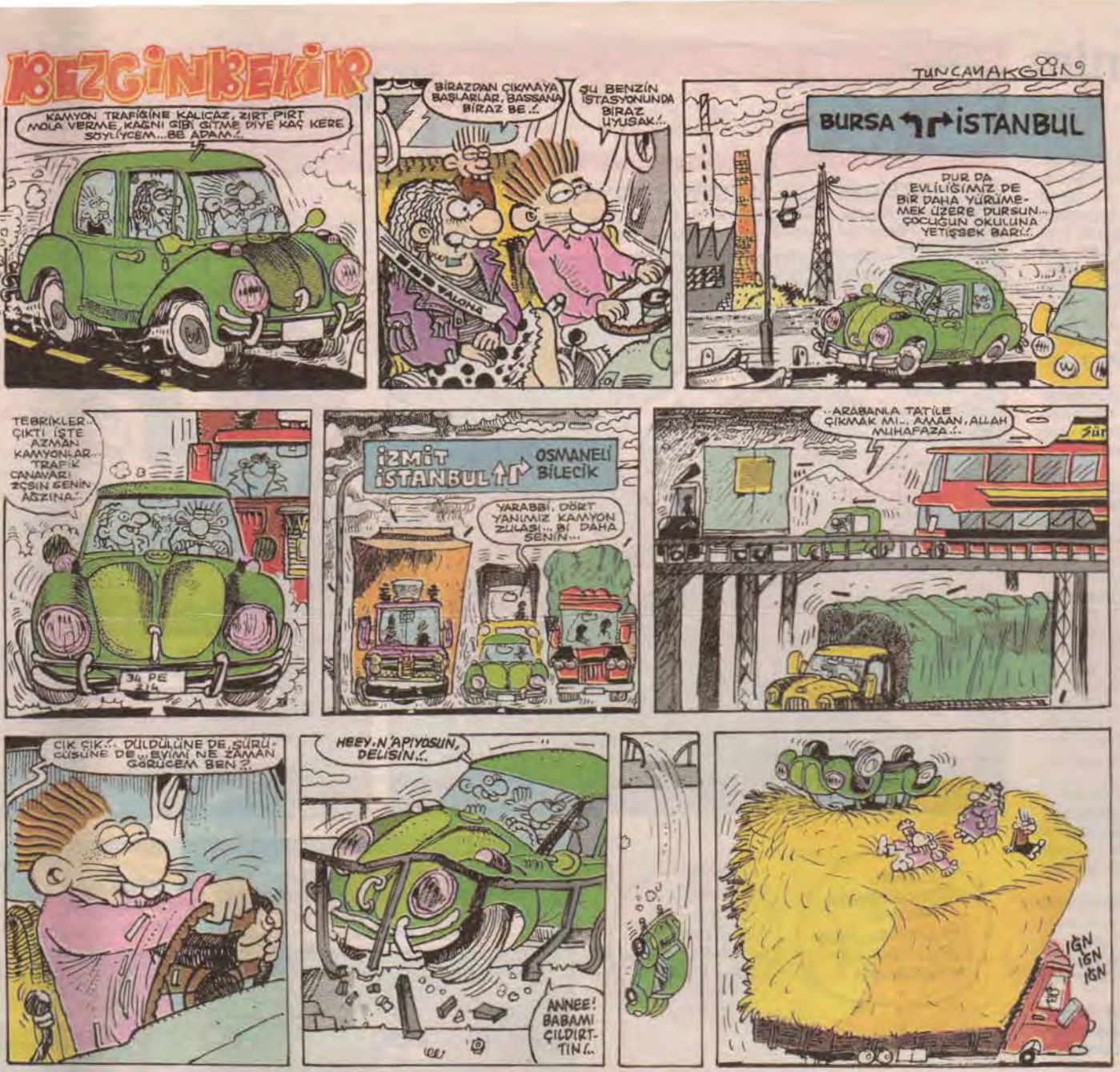

4 DİYENLER 9 DİYENLER TOPLAYIP 49 DİYENLER
yakında

dumur@leman.com.tr

Akşamsefası

PETROL MİLLİYETÇİLİĞİ

Nihat Genç

Bir zamanlar bütün Araplar'ı yanyana getiren üst kimlik: Petrol Milliyetçiliğiydi. Bir zamanlar bütün Araplar'ın ortak ideali: Antiemperyalist savaştı.Son elli yılda çok şey değişti ve Araplar'ın antiemperyalist ve petrol savaşını unutup, onlardan, sünniler, şiiler, Humeyni, Baas vs. diye sanki orada başka tür bir kavga varmış gibi görmeye/yazmaya başladık. Oysa bu kavga başından beri petrolün millileştirilmesi kavgasıdır. Baas'a karşı gelen İslamcı hareketlerin de ilk hedefi önce petrol sonra İsrail karşısında savaştır. Bu yüzden bugünlerde Irak'tan Irak diye bahsetmiyoruz. Kerkük, Şii bölgesi, Sünni bölgesi gibi tuhaf ayrımlar yapıyoruz. Aydınımızın Irak'a bir bakışı yok, batının ayrımcı/bölücü dilini kullanıyor. Oysa bizlerin de değişmez bir Irak politikası vardır, Irak'a Irak demek. Kerkük'ün petrolünün Kerküklüler'in değil bütün Irakhlar'ın olduğunu neden söylemiyoruz

Arap sosyalist hareketlerinin bundan kırk yıl önce ortaya attığı tez zengin arap/fakir arap ayrımıdır. Araplar'ın servetini Araplar bölüşmelidir sloganı ilk sıradaydı. Bu sosyalist fikirler önde Baas bütün araplarca tartışıldı. Petrol kavgasını çoktan unutup ırk, dil, mezhep ayrımlarıyla konuşmayı bizlere öğreten kimdir?

Baas'tan da önce petrol kavgasının en büyük ismi İran başbakanı Musaddık'tır. Musaddık 1950'li yılların başında petrolü millileştirince hem Şah hem de o günlerde henüz Amerika/İngiltere'yle sorunu olmayan İslamî hareketin oyunlarıyla indirildi. Bugünlerde Musaddık isminden bahseden yok. Bugün Orta-Doğu'nun kavgası Musaddık'ın kavgasıdır.

1967 Arap/İsrail savaşında dünyanın büyük güçlerinin ortaklığıyla yenilen Nasır'dan da bahseden yok. Nasır Arapları birleştiren Arap millî davasının en büyük ismidir. emperyalistlerce hezimete uğratıldı. İsrail savaşında yenilince gözden düştü ve Araplar millî tezleri bırakıp "islamî arayışlara" sürüklendi Ve milli hareket gözden düşünce, Arap dünyasında hem sünnî hem şiî hareketler önce gizli hücreler sonra partileşmeye doğru çalışmalarının içine girdi.

İslamcı hareketlerin ilk muhatabı sosyalist fikirler de taşıyan Baas'tı. Yani millî hareketlere karşı geldiler. Çünkü Baas laikti. Seküler okullar kuruyordu, toplumu batılı okullarla modernize ediyor ve dinin rolü zayıflıyordu.

Baas'la yabancı güçlerin büyüttüğü İslamcılar'ın kavgası son elli yıla damgasını vurdu. Hafız Esad, Saddam, Hüsnü Mübarek çok acımasızca islamcılara saldırdı, mesela Hafız Esad Hama'da müstüman kardeşlerin üstüne gaz bombaları attı, mesela Saddam yüzbinlerce Şii'yi sürdü, öldürdü, ayetullahları astı. Gerekçeleri islamcılar Amerika'yla gizli ilişkiye giriyordu..

Orta-Doğu'da dengeler kökünden değişti denilirken kastedilen de budur. Baas önce İsrail/Amerika'ya karşı savaş verdi ve İsrail yenilgisinden sonra Amerika'yla arasını düzeltti. Ve İslamî hareketler henüz hücre/dergi/propaganda dar atarı içindeyken Amerika tarafından kullanıyordu. Bugün, bu hareketlerin hepsi Amerikan düşmanı oldu. Ve başka dengeler de değişti. Mesela Saddam hem İran hem Körfez savaşından sonra birden müslümanlaşmaya başladı. Kanıyla Kur'an yazdırdı, Irak Bayrağı'na Allahüekber yazdırdı. Yani bir taraftan İslamî hareketin liderlerini sürüp idam ettirirken, Şiiler'in Kerbela yolculuğunu yasaklarken, şiileri Humeynicilik/İrancılıkla suçlayıp kovarken, bir taraftan da İslam'a sarılmaya başladı. Ve en önemlisi Hamas gibi sert islamî örgütler bugün pekala Arafat gibi sosyalist kökenli bir lideri baştacı yapabiliyor. Birbirleriyle kanlı geçmişleri olan islamcı/laik/Baasçı/sosyalistler bugun yeniden anti-emperyalist bir dili konuşabiliyorlar.

Çünkü Orta-Doğu'daki asıl savaşın Fars, Arap, Sünni, Şii olmak değil, işgale karşı durmak, petrole sahip çıkmak ve İsrail karşısında tek vücud durmak olduğunu hepsi gayet iyi biliyor ve zaman bu eski düşmanları, hergün daha kardeşçe birlikteliğine doğru dönüyor...

Ancak birçok üniversiteli genç Irak şiiliğiyle İran şiiliğini karıştırıyor ve özellikle "Sistani'nin" neden kayıtsız kaldığını ve Irak'ta şii bölgelerinde neden sert bir direniş olmadığını sıkça soruyorlar.

Önümüzdeki yıllarda Irak'ın geleceğinde söz sahibi olacak şiileri gerçekten yeterince tanımıyoruz. Meseia "Sistani" gelenesel ulemadan, yani, bizim cami hocalarımız gibi, ibadetlerimi yerine getiriyorsam, siyaset/devlet beni çok ilgilendirmez diyen geleneksel görüşün sahibi. Şöyle. 1906 yılında İran'da (Acemistan'da) Kaçar Hanlığı (Türk) vardı ve bir anayasa hareketi sözkonusuydu. Din adamları anayasanın şeriata aykırı olduğunu söylerken, kimi din adamları (sistani ekolü) ben dini vecibelerimi yerine getirebiliyorsam rahatsız olmam, dedi.

Yeni parlamento, seküler eğitim, partiler, İslamcıları'ı endişeye düşürdü, din elden gidiyor, bu modern yapılar bizim dinimizde yoktur feryatlarıyla müslüman ülkelerde bugüne kadar yüzlerce kitap yazdılar ve modern bir "İslamî düşünüş tarzı" geliştirdiler.

Bunlardan biri Humeyni, devrim yaptı ve "Velayeti Fakih" diye bir kavram geliştirdi. Buna göre ulema/imam, şeriatın/dinin mutlak denetçisi en başta ve toplumsal kurumlar bu dinî yasalara göre inşa edilecek. Bugün İran'da başta yanılmaz Ayetüllah ve altında şeriatla kurulmuş parlamento, yargı!

İran'da bugün iktidar olan muhafazakarlar işte bu düşünceyi taşıyor. Ancak onların karşısındaki "reformistler" (Islahatcılar) şeriatın bütün kurumları şekillendirmesine karşı, Ayetullah en tepede olmalı ama aşağıdaki meclis, seçim, yargı sistemi insanlar tarafından hazırlanabilir.

İmam Humeyni Kum'da yetiştiği için, bu fikirlerini de Kum'dan yaydığı için, bu, bütün kurumları mutlak olarak baştaki dini esaslar yönetmeli diyen görüş modeline Kum geleneği diyorlar...

İmam Humeyni İran'da devrim yaptı ve devrimin heyecanı tüm İslam dünyasını özellikle Orta-Doğu'daki şiileri hareketlendirdi.

Ancak Irak'ta Necef/Kerbela/Kazımiyye şehirleri etrafındaki hepsi şiilerin kutsal şehirleri, Kum'daki "mutlak" görüşlerden çok farklı bir siyasi devlet modeli tartışılıyordu.

Irak'ta Necef, Kerbela, Kazımiye ve birçok şehirde, 1950'li 60'lı yılların henüz başında çok büyük bir sosyalist hareketlenme vardı. Hatta Baas partisi toprak reformlarını gündeme getirince buradaki ulemayı koruyacak/besleyecek toprak sahiplerinin/esnafın gücü düştü. Kitleler moda fikir sosyalist/marksist fikirler etrafında büyüyordu.

Kitlelerin sosyalistleşmesi ve hacıya hocaya Kerbela'ya bakmaması Necef ve Kerbela'nın trafiğini zayıflattı. Yani bu kutsal şehirlere gidip gelen hacıların sayısı ikiyüz binlerden üçyüz/beşyüze kadar düştü.

Oysa Necef, Kerbela, Kazımiyye (yani kutsal yerler) büyük tüccarların esnafın hareketlilikten pay aldığı yerlerdi. Şia'nın ulemaları bu tüccar/esnafın yardımıyla ayakta duruyordu.

1960'lı yıllardan itibaren Irak şiiliğine hakim olacak ideolojik tezler işte Necef'teki "kitleler artık dinle ilgilenmiyor, kutsal mekanlara gelmiyor" diyen ulema ve tüccarlar tarafından başlatıldı.

Gençler marksist ve sosyalist fikirler etrafındaydı. Ateist düşünceler affedilecek şey değildi. Ancak marksistlerin örgütlenmesini, kitaplarını, forumlarını, toplantılarını, örgüt yapılarını ulema/tüccar kıskanıyor, özeniyordu.

Sadece örgütlenmeleri değil, marksistlerin kullandığı dili de merak ediyorlardı, ücret, gelir dağılımı, sendika, kooperatif gibi sorunlar "ulemaya" yabancıydı..

Necef'te ve Kerbela'da bu yeni akımların geleneksel dini yapıyı tehdit ettiğini gören ulema takımı aynen marksistler gibi gizli örgütlenmelere başladı. Onlar gibi daktilolarını başına oturup gizli bildiriler, metinler yazıp yaydılar. Daktiloyla dergiler çıkardılar. Ateistlere, Baas'a, laik düzene, modern olan şeylere savaş açtılar. Enteresandır marksistlerin dilinden çok etkilenmiş bildirilerinde, İslam'da demokrasi, İslam'da işçi ücretleri, İslam'da gelir dağılımı gibi bir dil kullandılar.

Yani Şii hareketinin ilk uyanması komünizme ve Baas'a ve ateist/dinsiz harekete karşı oldu.

Nasıl ülkemizde Nurcu hareket, Milli Görüş hareketi... Burada kurulan hareketin adı da "davet"ti.. Davet İslam'ın ekonomik modeli, İslamın siyasi modelini tartışan Muhammed Bakır gibi, El Sadr gibi El Hekim gibi efsane isimler yetiştirdi ve bu insanların kitapları 80'den itibaren Türkiye'ye dahi ulaştı.

Baas dinsizdi, particilik şeytanlıktı, "vatan" kelimesi dinde yoktu, İslam'ın ekonomi ve devlet modeli başka olmalıydı.

Devamı 14. Sayfada

GRİ

melike acar

"LİSEDEYDİK GALİBA İLK O ZAMAN EMİN OLMUŞTUM...

AŞIK OLUNCA.

ASLINDA ÇOK DAHA ÖNCELERİ FARKETMİŞTİM... KÜÇÜK Bİ ÇOCUKKEN AMA...

KABULLENMEM ÇOK ZOR OLDU... HATTA MİDE BULANDIRICIYDI..

TİMBOM

ASLINDA AİLEM DE FARKINDAYDI. AMA BABAM...

PEK SICAK BAKMADI BU DURUMUMA...

ANLAYIŞ BEKLEMEM HATAYDI BELKİ... BABAMI ŞİMDİ BİRAZ DAHA İYİ ANLIYORUM ASLINDA.

HATTA SOKAĞA ATTIĞIM HER İLK ADIMDA... GAZETEMİ ALMAYA GİDERKEN... POSTACIYLA KONUŞURKEN. HERHANGİ Bİ YERDE, HERHANGİ BİRİYLE GÖZ GÖZE GELDİĞİMDE... ONU ÇOK DAHA İYİ ANLIYORUM :-(

HANGİ AİLE İSTER Kİ ZATEN?.. BİRİCİK OĞULLARININ GÜNÜN BİRİNDE...

PEKİ PİŞMAN MIYIM?.. BUNUN CEVABI EVET YA DA HAYIR DEĞİL...

SADECE KEŞKELERLE GEÇEN HAYATIMA DEVAM EDİYORUM...

"KEŞKE" GERÇEK Bİ İŞİM OLSAYDI...

"KEŞKE" GÖĞÜSLERİM GERÇEK OLSAYDI...

"KEŞKE" GERÇEK Bİ KADIN OLSAYDIM...

SEN VE SİHİRLİ DEĞNEĞİN GERÇEK OLSAYDINIZ...

VE BAŞKALARI DA BENİ BENİM GÖREBİLDİĞİM GİBİ GÖREBİLSELERDİ... "

"KEŞKE" BURUN AMELİYATIM İYİ GEÇSEYDİ...

"KEŞKE" Bİ ÇOCUĞUM OLABİLSEYDİ...

"KEŞKE" ŞU KİLLARIMDAN KURTULABİLSEYDİM...

"KEŞKE" ANLAYIŞLI Bİ AİLEM OLSAYDI...

DAHA ÇOK PARAM OLSAYDI...

İNSANLAR BÖYLE BAKMASAYDI...

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM
kaanertem@leman.com.tr

SORU

HANİ BENİM ÇOCUKLUĞUM?..

CUVAP

ABİ EKMEK ALMAYA GİTTİ!..

SIKILMIŞ GENÇLİĞE BALAD !!?

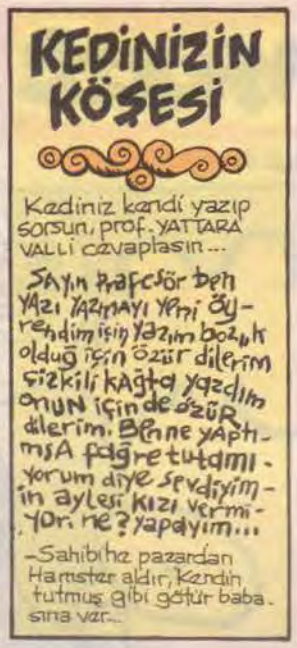

Akşam Ertesi

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KRAVİSNİ TOL TOLS

FARUKEN BAYRAKTARE...

faruken@mail.com

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

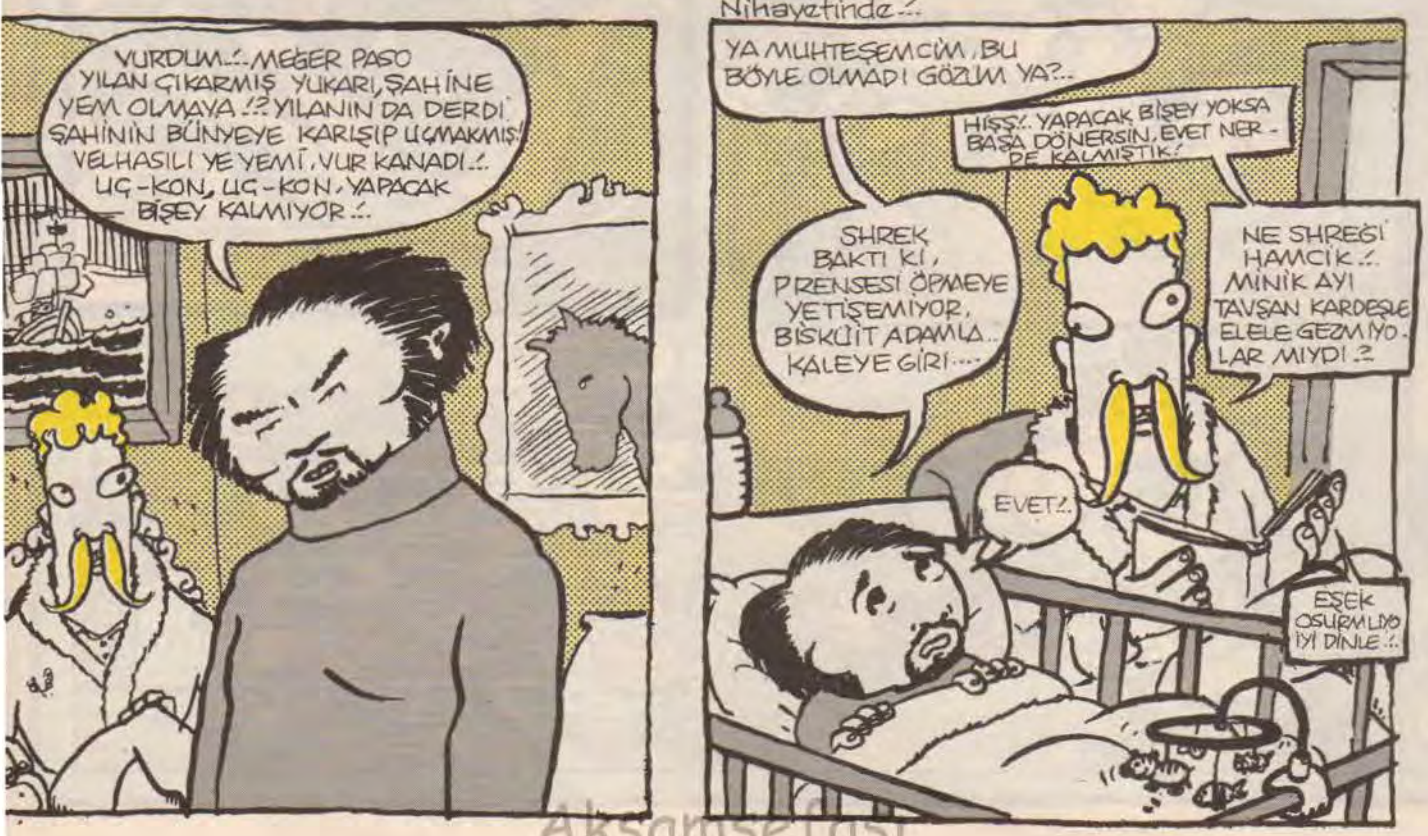
AHMET YILMAZ

●MUHTEŞEM BEY MACERA NUMARASI DÖRT YA DA BEŞ!..

Nihayetinde..!

10. Sayfadan Devam

Ulemayla/Davet'le/Şiilerle Baas arasında on yıllar sürecek bir iç savaş süreci başladı. Gizli mücadele açığa çıktı, kitleleşti... Eski ulemanın yerine artık İslam'ı yorumlayan "teorisyen" İslamcı filozoflar çıktı.

İran'da Humeyni devrimiyle Irak'taki şiilerde hareketlenme başladı ve Baas'la arasında bir iç savaş hali doğdu. Sürgünler, kıyımlar, yasaklar... Saddam İran'a destek veren davet geteneğini affetmedi, Ayetullah, ulema tanımadı, hareketin kurucularından El Sadr ve hikayeler yazan kızını 1980'de Bağdat'a getirip idam ettirdi.

Ve Davetciler İran topraklarına yerleşip sürgünde hükümet/devrim konseyi kurdular. Dergiler, broşürler, propagandayla etkilerini sürdürdüler ve İran ile Irak arasındaki on yıllık savaşta kan gövdeyi götürdü. Saddam geleneksel Kerbela yürüyüşlerine yasak koydu. (Bu yasak işgalde sonra kaldırıldı.) Yüzbinlerce Iraklı Suriye vasıtasıyla önce Rusya'ya ordan Avrupa'ya kaçtı.

1960'lı yıllarda örgütlenen ve İran devrimiyle Saddam'a bayrak açan Şiilerin fikirleri İran'daki rejimle tamamen farklıydı. Şöyle:

Davet geleneği Kur'an'dan ayetler/hadisler getirerek yanılmaz bir imamın İran'da olduğu gibi devletin en başında durması gerektiğine birşey demediler. Ancak, ayetullahın altındaki yasama, yargı kurumlarının halkın kendisi tarafından inşa edilmesi gerektiği gibi ucu açık fikirler ileri sürdüler. Meseta, bir hadiste peygamberimize bir haham gelir ve kendi içlerindeki sorunlarını çözmesini ister. Peygamberimiz hahamı gönderir ve der ki, kendi sorunlarınızı aranızda çözün. Davet'in kurucu fikirleri işte bu hadisi siyasi modellerinin merkezine yerleştirir. Başta yanılmaz mutlak denetçi imam, ama, altında kendi sorunlarını çözeceği yasalar. Yani Humeyni bütün kurumların şeriata bağlanmasını istiyordu, Irak'taki şiiler alttaki kurumların mutlak şekildeki bu bağlantısını kesiyor.

İşte bu modele de Necef modeli deniyor, önümüzdeki yıllarda Kum modeliyle Necef modeli şiilerin siyasallaşması/evrimleşmesine büyük hizmet edecek.

Bunu niye anlattık, çünkü, bugün yazarlarımız Irak'taki şiilerin İran hakimiyetinde/etkisinde kalacağını yazageliyorlar, oysa tam tersi, Irak'taki şiilerin deneyimleri İran'daki bugün muhalif olan reformistleri daha çok etkiliyor. Böylelikle Irak'ta gelişecek Şii deneyimi İran'daki muhafazakar iktidarı çok sarsacak!.

Ve hatta Irak'taki ayetullahlar demokrasi lafını çokca kullanmaya başladı. Bizatihi Lübnan'da ziyaret ettiğimiz Fadallah bunun öncülerinden. Orta-Doğu'nun çok renkli çok iklimli yapısı zaman içinde şii ulemasının fikirlerini geliştirdi. Çok renkli bir siyasi yapı Orta-Doğu'da şii ulemaya çok cazip geliyor ve bunu savunuyorlar. Yani, Irak'ta, İranlaşma korkusu doğru değil. Tersine Şiiler Irak'ta siyasi deneyimlerini hayata geçirirse İran'daki muhafazakar iktidar, reformist muhaliflerince daha kolay çözülebilir.

Bugün Irak'ta Baas militanları (Felluce'de) direniyor ama Şii nüfus sessiz bekleyişte. Çünkü şiiler seçimleri bekliyor. Seçim demek demokrasi demek. Demokrasiden şiilerin anladığı nüfusu çok olanın hükümeti ele geçireceği. Şiiler hükümeti demokrasi ve seçimler vasıtasıyla ele geçirecekllerine inanmakta. Bu inançları suya düştüğünde işte o zaman Irak'ta bir şii ayaklanması/direnişi harekete geçecek.

Ve tabii Irak şiileri elli yılın iç savaş tecrübelerinden geliyorlar. Baas'ın acımasız vahşetlerine tanık oldular, dağıldılar, sürüldüler, paramparça edildiler. Bütün bu acı dolu siyasi geçmiş onlara metanetle düşünen tecrübeli liderler emanet etti. Bu liderlerin siyasi zekalan bugün Orta-Doğu'daki en akıl başında düşünceler...

Mesela ilk büyük hamleleri işgali fırsat bilip Baas'a karşı gün bugündür deyip hücuma geçmediler, yani, Amerika'nın hesapladığı iç savaşa yanaşmadılar. Aksine dün kendilerini kesip doğrayan Baas'a karşı, yabancı işgali sözkonusu olduğu için, sessiz kaldılar. Hatta şimdi düşmana karşı birlikte hareket ediyormuş gibi sessiz pozisyona geldiler.

Bu yüzden Amerika'nın işgal hesabı tutmadı, Şiilerle Baas biz işgale başladığımızda birbirine girer tezleri işe yaramadı.

İşgal ve savaş Orta-Doğu'daki en sert örgütleri ve düşmanlıkları eritiyor ve işgal karşısında artık sert orgütler yanyana/kolkola girebiliyor. Bunun en güzel örneği Hamas'tır. Hamas yıllardır Arafat'a destek veriyor, Arafat'ı Filistin davası ve halkının önderi kabul ediyor.

Bunlar şunu gösteriyor, laik, islamcı, baas, milli, dini, ne olursa olsun, Orta-Doğu topraklarında işgal ve sömürü arttıkça ortak bir dilin de kapılan çoktan açıldı. Yeni bir siyaset çoktan konuşulmaya başlandı.

Bu yeni siyaset, bu ortak dil, Petrol milliyetçiliği, işgale karşı yani anti-emperyalizme karşı topyekün durmaktır.

Hem Türkiye, hem Sudan, Afganistan, İran, hem Irak hem Lübnan'da hem Filistin'de hem Kuzey Afrika'da süren bu savaşların topunun adı: Anti-emperyalist savaştır.

Baas ortaya çıkınca zengin suudların ve arap şeyhlerinin petrolünü ele geçirmeye başladı, zengin şeyhler Amerika'yı devreye sokup Baas'ın sonunu hazırladı ve Baas'ı yıkmak için İslami hücrelere para yağdırdı. İşte elli yıl savaşın adı petrol savaşıyken, birden Baas'la kralllıklar, sonra, Baas'la islamcılar şeklinde gelişti. Ama şimdi taşlar yeniden oturuyor, elli yılın iç savaşları aradan çekiliyor ve Orta-Doğu'da herkes "anti-emperyalist" kimliği ve "petrol milliyetçiliğini" öne koyuyor...

Bizim aydınlarımız bu savaşın adını değiştirmeye çalışıyor. Akıllarınca batılı emperyalistlerin dilini kullanıp, buralarda bir modernizm krizi, bir kimlik krizi, bir siyasi kriz, bir etnik, dil, mezhep krizi icad etmeye çalışıyorlar. Ve icad ettikleri din, mezhep, etnik dil ve kendi kurduklan kukla diktatörlükler, arap şeyhlikleri diliyle konuşmayı bütün dünyaya öğretiyorlar.

Orta-Doğu'da bugün Irak işgaline karşı islamcısıyla laikiı hamasıyla Filistin Kurtuluş örgütü nasıl yanyana geliyorsa, birgün kendi toprağımızdaki islamcımız kendi marksistimiz kendi laikimiz hepimiz yanyana gelecek. Çünkü kimlik krizini, bize dayatılan sen Türksün Türkiyelisin tartışmalarını başka türlü aşamayız, çünkü bu topraklardaki üst kimlik/ortak kimlik: Anti-emperyatist savaştır.

Kardeşlerim. Mezhepleri, adları, kültürleri ne olursa olsun hepimiz anti-emperyalist savaşı birgün unutamayız. Bu savaşı tertipleyenlerin bizleri Türk, Kürt, Şii, Kerkük diye bölmeye çalıştıklarını ve bugüne kadar amaçlarına ulaştıklarını unutmamalıyız.

İşgalciler bizden dar alan milliyetçilikleri yapmamızı ve birbirimize saldırmamızı istiyor. Hepimizi Kürt, Şii, Mezhep diye iç savaşa doğru ayaklandırmamızı bekliyorlar. Böylelikle işgallerini kolaylaştırdılar. Oysa hepimizin savaşı ortaktır ve adı: Anti-emperyalizmdir. Anti-emperyalist kavga bir bütündür ve Hintlisi, Çeçeni, Çinlisi, Taylandlısı, Sudanlısı Türk'ü herkes bu kavganın parçasıdır.

Emperyalistler laik baasçıların kurduklan milli devletlere islamcı korkusu yayarak onların diktatörleşmesine yardımcı oldu ve bu topraklarda "siyasetin/iktidarın" üçbeş çavuşun eline geçmesini sağladılar. Ayrıca emperyalistler bugün İslamla terörü yanyana gelirmeyi başardılar ve bütün dünya İslam denince terör anlıyor... Bu dil ve kavram oyunlarıyla gençliğin kafasını karıştırıp anti-emperyalist cepheleri/ideolojileri paramparça ettiler...

Yani Orta-Doğu'daki savaş işgalcilere karşı koyanların savaşıdır. Yani Mustafa kemal'in savaşıdır. Yani Musaddık'ın savaşıdır. Yani Nasır'ın savaşıdır. Yani, Orta-Doğu'daki savaş batılı kapitalistlerle doğulu direnişçilerin savaşıdır.

Çünkü Orta-Doğu'nun gerçek savaşı petrol'dür. Batılılar bir büyük aklı bir büyük sistem bir büyük demokrasi kurduklarına inanıyorlarsa neden bu uygarlıklarını petrolsüz yaşatamıyorlar... Çünkü kurduklan birşey yok, petrolü ele geçiremeyince uygarlıkları demokrasileri işe yaramıyor.

Binlerce teknik icadda bulunmuş yüzlerce demokrasi kurmuş, ilacın her türlüsünü, giyimin, eşyanın, modanın, pazarın her türünü eline geçirmişken, otur, dünyanı bunlarla yönet, biz de ne güzel uygarlık diyelim. Ama "petrolsüz" bu uygarlık işe yaramıyor, yüzlerce filozofu, bilimadamı, petrol olmadan yaşayamıyor. O halde? Hititler'le Asurlular'ın kavgası Diyarbakır Ergani civarlarındaki bakır madeni kavgası dört bin yıl sonra bugün değişen birşey yok...

Üstelik Körfez ülkelerinin küçük şeyhliklerinin bir demokrasisi yok, küçük etnik devlet oluşumlarının bir siyasi gelenekleri yok ve Amerika ve batı bunlara seçim, demokrasi baskısı yaptırmıyor, çünkü paralarını Amerikan borsasında birlikte yiyor...

İşte gerçek sorun da budur, Orta-Doğu'daki Arap sosyalistlerinin ortaya çıkışı da bu yüzdendir, savaş Arap zenginliği savaşıdır, bu Arap zenginliği Araplar arasında bölüşülmeli davasıdır. Başka da yolu yoktur.

Orta-Doğu'daki savaş zengin/fakir savaşıdır. Zenginler kendilerine zengin Amerika gibi dostlar bulup kendilerini korumak istiyor. Fakirler işbirlikçilere karşı ölümüne bir direnişe giriyor.

Kardeşlerim, medya/haberler/yazarlar hergün yeni yetişmekte olan gençlerin kafasını karıştırıyor. Hergün mezhep, cemaat, etnik kültür, kimlik gibi asılsız/gereksiz çatışma alanları doğuruyor... Savaşın adı petrol savaşıdır, savaşın adı: Anti-emperyalist savaştır, bunun etnikle, mezheple, kimlikle, Türk olmakla, Türkiyeli olmakla hiçbir alakası yoktur. İnsan hakları, birey hakları gibi kavramlar bu topraklara kafa karıştırmak, siyasi kizler yaratmak ve bu toprakların egemenliğini çürütmek için icad olunmuştur.

Akşam'dan alıntı

İşte görüyorsunuz Arafat yataklarda, ölüyor. Bir Arafat'ın yüzüne bakın, bir Şaron'un Bush'un yüzüne. Kimin taralındasınız. Kimin diliyle konuşuyorsunuz. Arafat bize direniş öğretti. Arafat bize dünyanın en büyük bombaları karşısında geri adım atmayacağımızı gösterdi. Şaron ve Bush ne öğretti? Bombatar, işgalciler, nükleer vahşet öğretti...

Çünkü Filistin direnişi ahlakla, direnişle cansiperane bütün Filistinliler'in yekvücud olmasıyla yoğruldu. İşte dünyanın en büyük silahları paralan işbirlikçileri diplomatik şeytanlan bölgede elli yıldır cirit atıyor ama Filistin toprağında hala vatanları için ölmeyi bekleyen mifyonlan kimse susturamıyor!..

Direniş dünyanın en güzel sesidir, pınl pınldır, her türlü kaygıyı gideriir, siyasi kanserin her türüne karşıdır, ne için yaşadığımızı bize öğretir ve uygar batının şeytan yüzünü bize gösterir.

Direnişin safında kendini hazır hale getiremeyenler psikolojik bunalımlarla ve bin türlü kafa karışıklığıyla bu pazarlann bu batı uygarlığının bu Bushlar'ın zavallı köpekleri olarak can çekişerek yaşarlar!..

Hayatın adı direniştir. Hayatın adı hiçbir zaman hayalkırıklığına uğramamaktır. Hayatın adı Arafat gibi, Musaddık gibi Mustafa Kemal gibi Nasır gibi ülkeni, halkını ve madenlerini ölümüne korumaktır...

Ancak Bush'un satın aldığı dergileri/gazeteleri/medyayı okuyanlar ve kafasını bunlarla dolduranlar ömürleri boyunca korkunç sahipsiz bir ürkütücü hayat yaşayacak... Hergün huzursuz hergün süs köpekleri gibi sahibinin bacaklan arasında havlayarak yaşayacak!..

Şu güzel sonbahar günü sokağa çıkın ve kendinize birkaç saat ayırın. Ben kimim? Arafat'tan mı yanayım Şaron'dan yanayım. Madenleri soyanlardan mı yanayım, madenlerini korumak isteyenlerden mi?

Ben Arafat'ın yanındayım...

Siz hiç Arafat'ı bir tekne içinde balık tutarken gördünüz mü? Üstü açık spor bir arabada otururken gördünüz mü? Çocuklarla mahalle arasında top oynarken gördünüz mü? Bir dükkana girip çıkarken sokakta halkın içinde yürürken...

Hiçbir dünya lideri bu kadar uzun süre yalnız savaşmadı. Ya da içinde İsrail olmayan bir cümle kurduğuna şahit oldunuz mu? Ya da tepesine bombalar yağıp bir oda içine yıllarca hapsedildiğinde cesur yüzünde bir küçük endişe gördünüz mü?..

Mavi bir su damlası gibi gözlerinden ışığın kaybolduğunu hiç gördünüz mü? Siz hiç Arafat'ın arap sanatı Arap müziği üzerine konuştuğunu duydun z mu? Hayata vakti yoktu. Üniforma giymiş bir melek gibi ibadet gibi kirk yıl direndi! Geri adım atmadı, üniformasını çıkartmadı, silahsız, ordusuz, tanksız, tüteksiz bu komutan dünyanın hiçbir yerinde olmadı... Generalleri ya çocuklardı taş atıyorlardı ya şehidliğe and içmiş bedenini uçuranlar. Toprağını okşayan Filistin'in rüzgarı bu ölkeydi. Zincirleini kırmak için parçalanan Filistinli çocukların yanaklarıydı.

İşte Felluce'de birbirine giriyor din kardeşler. batının oyunlan şiiyle sünniyi bir daha savaştırıyor. İslamcısıyla laikini yeniden kavgaya tuluşturuyor. İşte Felluce'de hangi şii nerededir, kimin yanındadır hangi Arap, batı düşmanlık tohumlannı yüzyıldır atıyor.

Ama Arafat bu. Arap davasının anti-emperyalist bir cephede tek beden tek yumrukta olduğunu biliyor...

İnsanın içini deşen bir acıyla haykırdı tüm dünyaya... Topsuz, tüfeksiz, topraksız, devletsiz bir halka kim yapabilir komutanlık! Sıska çelimsiz on yaşındaki çocuklarla hangi komutan bir daha büyük bir ordu kurabilir...

Tüm dünya vahşi kabus alev saçarak bombalayan yıkan yokeden İsrail'in yanında, yüzlerce devletten tek bir tanesi İsrail korkusundan Filistinli çocuklara sahip çıkamıyor. Filistin kan gölü yetişen yok, kapkara gök altında hergün ağlayışlar ve haykırışlar ve duatarla kalkıyor çocuk cenazeleri!.. Çıldırmış İsrail, devlet değil bataklık, hem palyaço hem zalim... Yeryüzü topraklannda hiçbir komutan bu kadar dehşet güçler karşısında bu kadar dayanıklı ayakta dimdik direnemedi, Filistin Arafat'ın omuzlannda ayaklandı!..

Bu direniş, vatan/toprak sevgisinden öte birşey, bu düşmanlan toprağından kovmaktan başka birşey... Bu insanlığın ahlak marşı bu insanlığın onurdan toprağı!.. Bu direniş değil insan olmanın aşkı.

Bayraklar kandan topraktan savaştan değil. İnsanlığa aşkın ateşinden köleliğe başkaldıran kurbanların kanından yapılır!..

Öyle günler geldi ki Filistin'de oturacak tek oda yürüyecek bir karış toprak kalmadı. Arafat'ın aşkı tek bayrak Kudüs'ün kubbelerine şal gibi sanlan bayrak! Arabın islamcının bayrağı değil, insanlığın bayrağı... Aşağılanmaya karşı olanlann bayrağı. Nükleer bombalardan korkmayanlann bayrağı. Mazlumlann bayrağı. Yeryüzünün devasa devletlerine, silahlarına, şeytan diplomatlarına viz gelir tıns gidersiniz diyenlerin direnenlerin bayrağı! Tannnın evinde meleklerin okuyup dokuduğu bayrak!

Arafat hasta yatağında. Tetkikler tahliller röntgenler. Hangi hastahğı arıyorlar. Kör sağır duygusuz ağır hasta Avrupa! Görsün nihayet insandan yapılmış beden. Görsün makineleri... Batıda tütü tükenmiş bu asil kumaştan yaratığı. Belki hatırlar kimbilir. Tarihten kazıdığı derisi yüzülmüş zincirlediği köleleri... Aşağıladığı ve kaç yüz yıldır sömürdüğü ülkeleri. Buzul çağından kalma bir mamutu inceler gibi... Görsün makineleri insana benzeyen bu en sal mahluku.. Belki sorar makineler hayretle... Zalim hayvanların nükleer bombalarına rağmen hala nasıl yaşar bu bedenin içinde insana benzer bir yaratık. Bir daha tetkik etsin makineler... O bedenin terkibinde neler var. Kudüs'ten göklerden melekten ışıktan elmastan onurdan çelikten ve insanlıktan parçalar var. Nihayet tanısın Fransız doktorları... Aşka adalete direnişe inanmış hala soylu bedenler var. Kayıtlara geçsin gülünç insanlığın haber bültenleri. Bu duygusuz sessiz uygarlar bu demokratik dekor. Bu mutlu robotlann can sıkıntısından ölenler ülkesi... Sorsun bir daha nükleer bombalarına... Toprağından koparamadı neden bu onurdan yapılmış yorgunluktan bitkin ihtiyarı. Ürkmüyor mudur şimdi o makineler, şarkıyla kardeşlikle kanşmış o hassa bedeni gördükçe... Çabuk yollayın tehlikeli ve tekin değil o beden... Onur direniş ahlak size göre değil, çabuk yollayın!..

Hergün haberlerde geçtiniz halkının tek tek öldürüldüğünü, ülkesiyle bayrağıyla direnişiyle teniyle kanıyla Filistin toprağını nur nur yıkadı... Bütün insanlar içinde yalnız o Kudüs'e en yakışır Kudüs için en sarhoş çığlıklan şarkıları bıraktı!..

Bu uyduruk boğuk çürümüş hayatlarımıza nihayet Arafat'la bir insan eli değdi...

Arafat'ın eli hepimizin beynine kalbine değdi...

O Filistin toprağında uyudukça bu kalb ona sadık kalacak!. Yeniden ve bir daha ve bin defa çocuklar durmaksızın ayaklanacak!..

Arafat! Bize ne güzel şeyler öğrettin. Hepimizin kalbine Filistin toprağı ektin...

nihatg@leman.com.tr

AMATÖR OKŞAN VE GALAKSİSİ

Okşan / İstanbul

Feridun Demir

LEMAN KÜLTÜR BAKANLIĞI İFTIHARLA SUNAR...

MİZAH KÜLTÜRÜ.. HABER KÜLTÜRÜ.. EDEBİYAT.. GEZİ COĞRAFYA VE YUNUS KÜLTÜRÜ

Yeni dergi GİT'in maskotu Yunus bir oturuşta bibuçuk Adana kebabı ve iki sürahi de ayran içiyor... GİT'in parası da ona gidiyor... Kayıtsız kalmayalım...

LeMan
Sayı: 680
19 Kasım 2004 Cuma
Haftadalık Süreli Yerel Yayındır

● Yayıncı: UM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazişleri Müdürü: Zafer AKNAR

● Müessese Müdürü : Ali YAVUZ ● Yurtdışı Koordinatörü: İlhan ARKAN (ilarkan@leman.com.tr) ● Satış: Cengiz MOCALI ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili: 0 Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • Genel Dağıtım: BBD Merkez Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan kahramanlar, yer, eşya ve karakterlerin tüm yayın hakları ile Patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv Programında ve İnternet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

LeMan ABONELİK PROGRAMI ARIYOR

Birden fazla derginin abone bilgilerini düzenleyebilecek kapasitede program arıyoruz... Olur ya elinizde bu tip bir program vardır işe yarasın isbyorsunuzdur, işte size fırsat bize gönderin işe yarasın... Gurbet eldeki, sıladaki, okyanus ötesi kıtadaki LeMancıyı LeMansız bırakmasın... Karşılığında LeMan size neler vaadedebilir onun pazarlığını karşılıklı yapalım.,. Bağlantı: abonelik@leman.com.tr

AYRINTILAR

METİN EİDAN

Selâm Günnük hayatın konforu! İşte en tehlikeli aldanış bu. Yani, söylemeye çalıştığım şey şu... İkiöğün yemek mi yedin, biraz da abur cubur yanına, b irazıiş, biraz gayret, yat uyu sonra, kalk kahvaltı, fatura öde, taksit, biraz sıvıduol, yannı düşün, bi gün daha bitti, hadi kolay gelsin, ne güzel, büyük bir nöbet gibi sanki, çentik at duvarlara, öbür gün de geçer, bir bakmışsın oyun misali, eyvallah, auh "ÇOTTARAT TAT TAAAT!!.." Ahh, ne vuryon be!? (Tamam, afferin. Fena şeyler söylemiyosun. Fehat, niye hızlı hızlı geçiyon eşşek oğlum! Bi tane tesbitinin üzerinde durup, şöyle iyice açsana!.) Bir; bana oğlum demet Eşşek de deme. İki; hem iyi ettin diyon, aynıcetten de vuruyon! Bu ne perhiz turşusu ne tahana. "ÇOTARAAANT!!" Ahh! (Bak, sen de bilyon kabahatini, dilin sürçüyo. İki kelimeyi bi araya getiremiyon, yalan mı?.) Tepemde, sopayı kaldırmış bekliyosun. Başka nası davranabilirim! Ayrıca, şunu söyliyim, "ÇOTANK!" Ayı! (Söyle sen söyle, dinniyom..) Vaa bak; böyle çotank çtenk vurmakla komik olduunu sanıyosan, aldanıyosun bi kerem! İnsannara yannış ümek oluyoz. Dur. Aeeh! (Vurmuyom lan. Sakin ol! Bi dakka; hem sen çağırmadın mı beni?.) Nası ben çağırdım yaa, manyak mıyım ben yaa! "ÇOTATTIREET!" Ouf! (Baarmadan konuş! Yaa' demeden konuş!. Ne diyodum; sen çağırmadın mı içten içe? Bi düzeltiyim seni, azcık ayar veriyim, ittiriyim, yola sokuyum diye, sen istemedin mi beni?.) Istedimsem.. böyle mi istedim! Fur diye mil saçımı süpürge ettim sana. Ama sen.. (Şimarmal.. Ne o, ağlıyo musun sen?.) Hadi be, ağlamam ben! "ÇOTARENT TİNT!" Ayı. Bi dakka, nası yaptın bunu!? (Neyi?.) Sektirdin ya sopayı kalanıda?.. (Hoşuna gidiyo di mi!?..) Ya tamam, terbiyeni takın artık! "ÇOTURUNK!." Pekl, ne diyim bea! Nası bi mantıklı şey söyliyim de sana, git artık, uğraşma benıen? ('İnsannara artık saygılı yazılar yazıcam' de, gidiyim..) Ne? Kesinnikle! Bu kadar insanın önünde asla diyemem, utanırım!. "ÇOTURK!" Insannara artık.. saygılı.. "ÇOTETİ." Vur! Demiyom işte.. (Afferin! Sınadım seni.. Hep böyle kal!) "ÇOTARAAT!" (Aha. kırdım işte sopayı, dâva da bitti. Yansı sende kalsın, hâbrat.) Istemem senin iğrenç sopanı!. "ÇÜTİNK!"

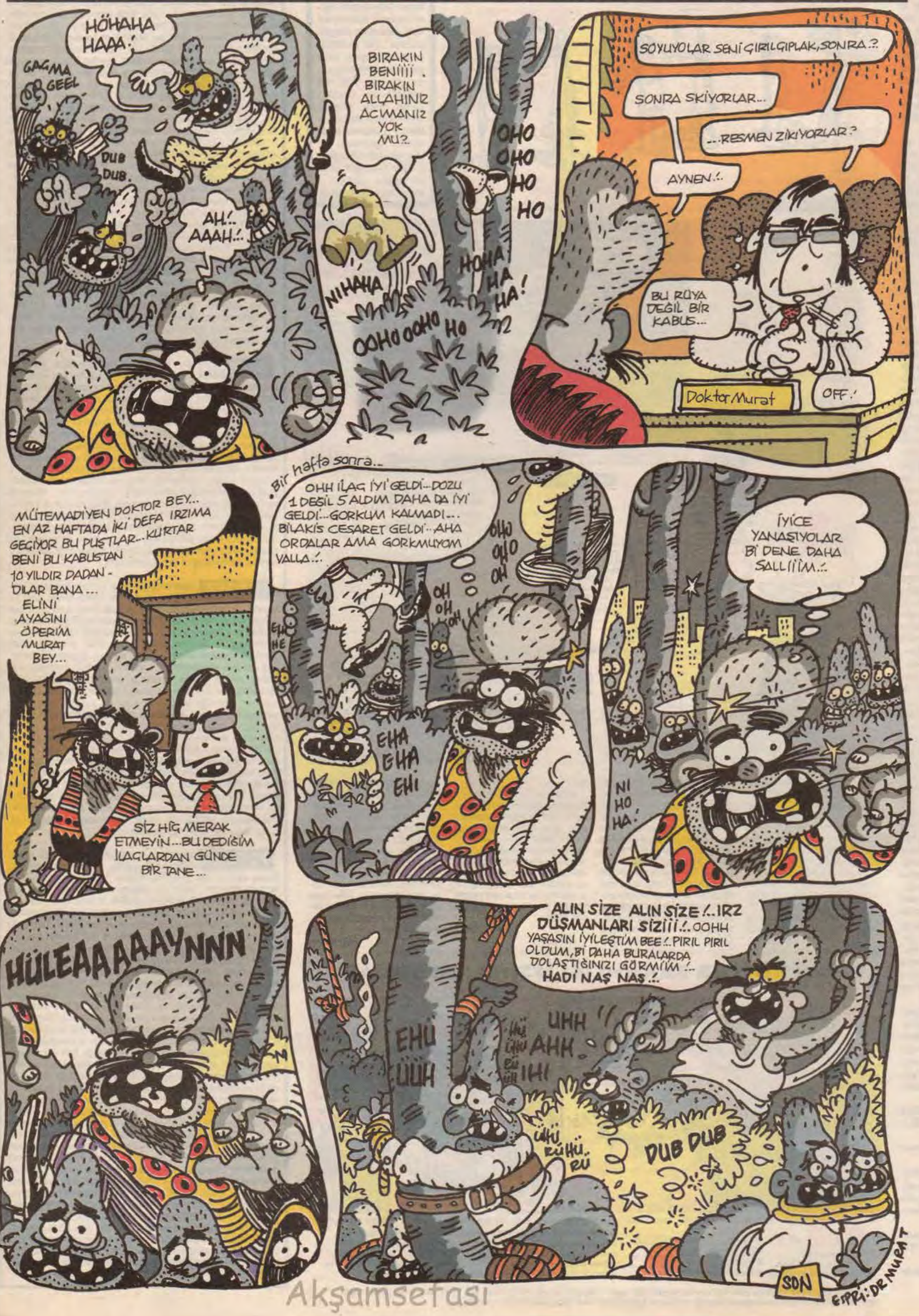
SEVERİM Bâzı çok meşgul büfelerde telan, limonatayı kendim doldururken: büyük bardağı, kenarından limonata makinesinin musluğuna dayadığımda, bardak o yaylı küçük kola hafifçe itörerek tutulduğunda limonata akabildiğinden, bardakta ve ortu kavrayan elimde hissettiğim küçük basıncı. Ve kendim doldurduğum için, ağzına kadar doldurmayıp, az birşey eksik doldurup bardağı geri çektiğim, küçük basıncın da kalktığı anı... Elektrik faturasını filan yatırırken, yarım ay biçimindeki vezne boşluğundan para üstümü alıp, iyi akşamlar veyahut iyi günler felan dedikten sonra, memurut memurun bi ağzını bile oynatmaması karşılığında, giderken, 'öküz, beynini sigiyim' şeklinde mırıldanmayı, bazen de mırıldanmamın, duyulabilecek bi homurdanmaya yükseldiği nefis heycanını anlan... Mutlaktaki yeni peçete poşetini, bi an lâzım olduunda, ilk açışta Çorf! diye düzensizce yırtmayı, ama sonra da naylonu küçük küçük kopançlarla, paketin ağzını peçeteleri rahatça çıkarabilecek bi düzgünlüğe getirmeyi... Horozlu çalar saatin, alârmını ve ya saatini kurarken, zemberegin iyice sıkıştığı kurma anahtarının artık dönmediği, sadece yarım çentikcik filan daha ilerleyebildiği, o son gerginlik ânını...

HOŞSES Gece iki buçukta filan, çöp konteynırlannın yanına gelip oturan adam, topladı teneke gazoz kutulannı bir bir ezip torbasına atarken, garip bi şekilde bunu çok düzenli yaptı için, gürültü gibi dıil de başka bi melodiyle yükselen, ezme, çırtırdatma ve kırırdatma seslerini... Eski bakkallarda veya küçük başka dükkânlarda ya da kasaplardaki, büyük metal parlak dolapların, 'Şıoçk!' biçimindeki artistik kapanma seslerini...Uyumaya çalışırken, arka apartman boşluundan gelen, hidroforun düzenni vınlamasının ardından, yavaşça azalarak, ve tuhaf bi 'çlenk!' yaparak susluu aanı... 'Bi arkadaşı', veya o 'Şahin de gelecek' filan dediği için 'iki arkadaşı' bekierken, otomatiğe basıp kapıyı açtığımda, aşağıdan duyduum, bi arkadaşa mı, yoksa iki arkadaşa mı âit emin olamadım ayak seslerini... 'Moody Blues'un, günnerin bölümleri'ni şarkıyla anlattığı senfonik albümünde, gün başkıyor'un girişinde, hiç duyulmuyomuş gibi ağır ağır gelen, yavaşça işitilen, birden yükselerek sonlanan sesil... 'Yanstmalar'ın, 'Bab'ı esrar' parçasının ('Tabutta rüvaşata' filminde de, saray tavus kuşlan çalıp yiyen Mahzun'un, kahvedeki erginman kız tarafından ilk farkedildiği sahnede çalıyodu) girişinde yükselen, benzetmesini yapmak zor olacak: 'Ayyıhlı!' şeklindeki inlemeleri... Köpüı yolu civarında, otoban kenarında yürürken, aşağıdan dönen araçların -sıç atmamak koşuluyla- asfalttaki hafif ıslaklığa tekerleri değince, yanımdan geçerken hızla çıkarttıkları 'Şfirfiş' seslerini...

POTBURİ Kahve için su ısıtacakdım. Baktım, tüp bitmiş Dolabın üst gözünde, eski kılıfının bırakıtı şu plastik, elektrikli basit ısıtıcılardan gördüm. Takdım fişini prize. Vay be! Isındı da su hemen. Yanınız, 'ulan nooluyo acep orda' diye suyun içine baktımda, dipte elektrik kıvılcımları gördüm. Bildiimiz kıvılcım işte! Çakıyo cızt cızt! Kahvu suyum, kıvılcımlarla beraber ısındı. Öte yandan, iyi ki de ısıtıcının üzerindeki küçük kağıdı okumuşum ayrıca! 'Suyu metal kaşıkla karıştırmayın' yazıyodu. Ne biliyim, ilk defa kullanıyorm bu âleti. Dalgınnık. Kanştırabilirdim de hani... Markette ucuz terlikler gördüm. Hemen eğildim sepete. Bi iki çift terlik lâzımdı eve! Fekat garip bişey vardı: 'kırk üç' numara küçükken, 'kırk bir' numara daa büyük gözüküyodul Ucuz eşyalardı ama, bu gördüğüm daa başka bi saçmalıkb! İki saat oyalandım orada, kanştınp durdum sepeti. Bi tanesini giyip baktım hattâ. Bi tane kırkbir'de, bi tane de kırkü2'de karar kılıp, kolumun altına takım onnan, kasaya yürüdüm... Ramazanda, iftar saatine yakın çarşı içinden filan geçerkene, bütün esnafın önü küçük sofralarla doluydu! Sandıklann, ordaki bi çekyatın, veya bi tenekenin üzerine kurmuşlardı bereketli sofralarını, (öyte baş köşede 'kola' filan da durmuyodu hem!) Ve harbiden, ne kadar süslüydü bütün küçük sofralar! Acayip canım çekti. Yutkundum yav! Bazıları, tek bir büyük tepside, ortak hazırlamışlardı yemeği; bazı esnaflar gazete kağıdına sarmışb nevâleleri; bazılan da tea yolla taşımıştı, ama sofranın kenarından usulca sıyrılmak mümkündü... Banyoya, bi havlu daa asabilmek için vanıuzlu bi asacak aldım. 'Vanıuzlu bu, ne güzel şindi şlak diye yapışıcak fayansa' diye seviniyodum. Yuh! Ben yapıştırdım, o düştü! Ben yapıştırdım.. Sıkıldım, gittim bi 'japon' getirdim! Cillop gibi yapıştırdım duvara. Hem vanıuzlu, hem japonlu. Hadi, düş şindi!.. Altıyol'a doğru giderken, tako tezgâhlannın bulunduu bi ara sokaktan ilerledim. Sokağın birinde, kolej veya okul gibi bi bina var. İçinden geçiyosun, öbür taraftan caddeye çıkıyo. Ordan geçmek hoşuma gidiyo. Kesitirme olmasının yanında, kendimi gençleşmiş'im, hiseye filan gidi omuşum, kapısından giriyomuşum gibi hissediyom. Saç kontrolü de yok... Sonra, nalbura uğrayıp biraz küçük vida ve somun aldım. Ucuz bişiy, tanesi yirmibeş-bin lira, fazla fazla alabiliyosun! Ama daa hoş olan, vidalann bulunduu döner sehpâ. Döndürüp durdum onu, aradım boyutta somun'u bulıncaya dek. Anyomuş gibi yapıp, bi daa döndürdüm!... Hemen iyi günler diliyorum!.

kozdak ateşi

kozzi@leman.com.tr ÇAĞÇAĞ

Akşamsefası

hisseli harika lar

KEMAL KENANER

kemken@lemancom.tr

Kurşun Geçirmez Yelek : Lavuk koluma ateş ederse ne bok yiycem peki, söyler misiniz bayım?..

4.Levent : Üçüncüyle aynı puana sahip ama avarajı mı kötüdür nedir?..

Kanal Tedavisi : Bu hastalığın tedavisi Süveyş'te mümkün değil diyesim geldi. Hastayı Panama'ya sevkedelim de daha fena hastalansın...

Işıldak : Ördek feneri...

Uçan Daire : Bu kadarı tesadüf olamaz. Belli ki dört köşe olunca uçamıyo koduğumun cihazı...

Limbo : Karadeniz bölgesinde emekleyerek yapılan bir Latin Amerika. dansı...

Fodul : Kel partneri...

Balküpü : Geometriden bihaber olmak gıda işinden trilyon kazanmaya engel değil anam, hadi ikile...

Tensel Uyum : İkiniz de abazaydınız yani...

Arefe Günü : Biz yanlış söylüyoruz diye adı Arife olanlar yıllardır haybeden seviniyo ne saçma...

Bayram Şekeri : Nineler diabet olmasa o şekerleri babayı yar ederlerdi çocuklara...

Camgöz : Lens takan bir köpekbalığı cinsi...

İndi Bindi : Eylemi aynen bu sırayla yaptıysa yolcudan para almak biraz ayıp olur aslında lan. Belli ki akli dengesi bozuk fakirin...

Çakmak Çakmak : Atamızın göz rengi...

Koç Yumurtası : Bundan böyle kendisine koyun muamelesi yapmak belki de çok daha doğru olucak...

Danışıklı Dövüş : Kılıç kalkan ekibi...

Ticaret Lisesi : Okulu bitirince tüccar oluyosun galiba lan, ne güzel...

Tümsek : Dağ larvası...

Kızılmaske : Utangaç kahraman...

İftar Çadırı : Aynı ekip, aynı çadırla tatile çıktığı olmuş mudur acaba? Gebericem meraktan...

Kartpostal : General pabucu...

Kartonpiyer : Fransız general...

Kartvizit : General ziyaretcisi olmasın sakın...

Kart Zampara : Maaşını zam isteyen general diğildir heralde...

Kartuş : Sırtüstü yatan general. Hahaha şaka şaka, olur mu hiç öyle şey...

Kartanesi : (Bunu da siz yazın, bana gönderin. En şuursuz olanlarını yayınlıycam)

681

26 Kasım 2004 Cuma 152209 Sayı: 2004/48 - 1.000.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeM

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.100.000 TL.

Çağçağ & Boysal

Akşamsefası

Feyzi Başelim

feyzi@leman.com.tr

AMERİKAN MONSTERS

ABD askerlerinin Felluce'de yaralı esirlerin kafalarına kurşun sıkmaları bütün dünyada büyük tepkiye yol açtı. Felluce'de yaşananların yanında bu görüntülerin küçük ayrıntılar olduğu belirtildi..

ABD'nin yavru şahini Rice'ın annesi, Rice emzikli bebekken 20 gün kulağına "beyazlardan iki kat daha fazla çalışacaksın onlardan iki kat başarılı olacaksın" diye fısıldamış..

Objektiflere çocuk severken, köpek severken poz veriyorlardı..Taaki Felluce'deki bir camiye düzenledikleri baskında "ölü taklidi" yapıyor diye yaralı Iraklıyı yargısız infaz yapana kadar..

Şükran gününde Bush kendisine sunulan iki hindinin hayatını bağışladı ...

Akbaba kanlı pençelerini Ortadoğu'ya geçirirken 2002 yılındaki bir özel sayımızda aşağıdaki karikatürü çizmiştik. Pençeler Afganistan, Filistin, Irak'ı kanla yıkadı şimdi İran yolunda... Kanlı yolculuk süreceğe benzer... Alemden ses yok...

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

TRİBÜNDE KATLİAM
futbol yöneticilerinin, futbol mafyasının elbirliğiyle 16 yaşındaki cihat aşkın'ın beşiktaş kapalısında katledilmesi futboldan da tiksindirdi

UZANLAR'IN KAMERALARI
uzanlar'ın gizli kameraları kapıda bacada her yerde... ne rontmuş be arkadaş..

BAYKAL-SARIGÜL KAPIŞMASI
amerika'dan icazetli medyanın sarı gülüyle basiretsiz baykal'ın kör dövüşü

Akşamsefası

LeMan

Dünyanın götündeki tenya..

ABD'nin yeni şahin Dışişleri Bakanı Rice'in lakabı "Savaş Prensesi"ymiş...

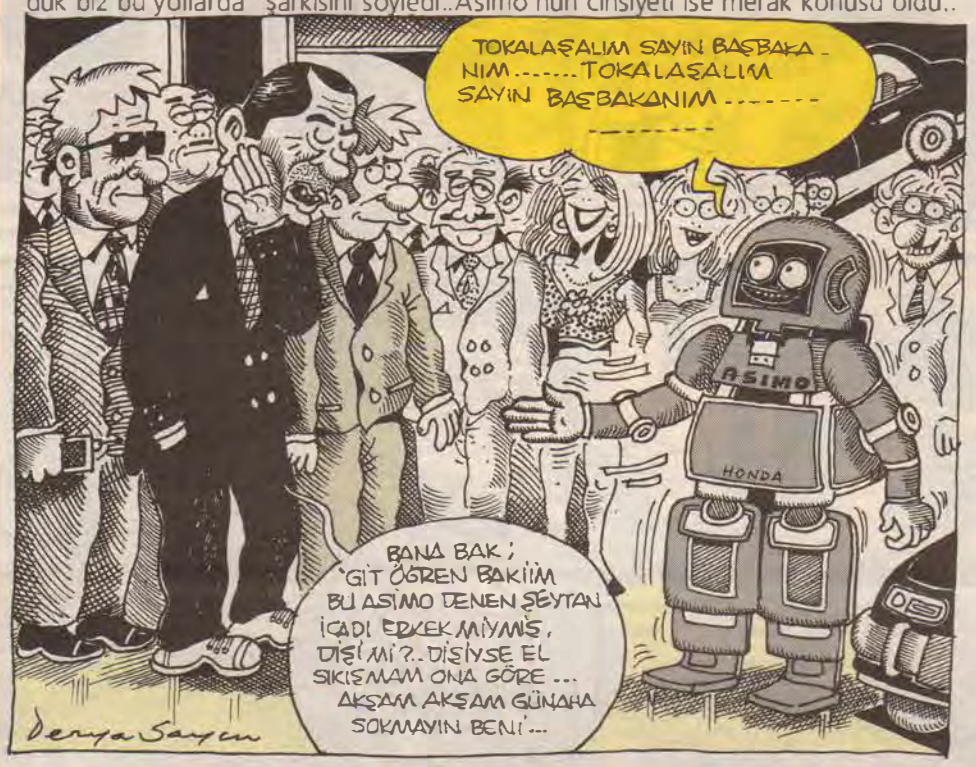

Felluce sokaklarında köpeklerin çocuk cesetlerini parçaladıkları bildiriliyor..

AK parti hükümetinin verdiği işkenceye "sıfır" tolerans sözünün, işkenceci polisler hakkında açılan davaların zaman aşımına uğratılarak düşmesiyle fos çıktı...

Başbakan Erdoğan, otomobil fuarında Robot Asimo ile el sıkıştı ve "Beraber yürüdük biz bu yollarda" şarkısını söyledi..Asimo'nun cinsiyeti ise merak konusu oldu..

Tüm genel merkez önlem ve uyarılarına karşın Mustafa Sarıgül'ün Mersin mitingine 25 bin kişi katıldı..

MEHMET ÖZKANOĞLU

DÜNYAYA İNSANLIK DERSİ VEREN CESUR ADAM

Aksaray PAŞAOĞLU

Türkiye bugün çok güzel bir yere geldi. Bakın, bu ülke geldiği yeni yerde, dolara denk müthiş yeni parasıyla ama o eski paçoz gibi isim kıyafetiyle çok embesil durmadı mı? Bu güzel ülkeye buramşark gibi sarımsak kokan bu isim kıyafeti son derece sarkmadı mı? Hadi şunu kabul edelim. **Hangimizin ailesinde tonton bir Vizigot dede veya Cermen bir pamuk nine yok.** Ben bu ülkenin **vinini** yani **penini** açıp baktığımda hızla geçen ağaçlar görüyorum. Bu ülke son gaz Batı'ya gidiyor. Kehanette bulunmaktan hoşlanmıyorum. Ama sanıyorum 2005 yılında Antalya'ya gelen turistler denize Barselona sahillerine girecekler. **Ve bu ülke durmazsa, İzmir Monaco'ya dayanacak.**

SİZCE TÜRKİYE DEĞİŞMİYOR MU? BOKUMU DEĞİŞMİYOR

Bakın Van'da neler oluyor. Van'a niçin Van dediğimizi de anlayabilmiş değilim. Van'da **Önder Kolyiğit** adlı son işsiz genç de iş buldu. Hani bu ülkede iş yoktu? Onun işi hârika. O, bir markette satılan binbeşyüz ürünün fiyatını ezberledi ve marketin **barkod makinesi** oldu. O üfleyerek buzdolabı, dönerek vantilatör de olabilirdi. Önder kardeşime tavsiyem, o eski adını değiştirip yeni işinde yeni isimle yükselmesidir. Türkiye'de iş bu-lu-nu-yor. Ama taş kafalılar bunu anlamıyor. **Nato kafakis natukami nomani mamu kokos.**

Şimdi size tüyler ürperten bakın o öyküyü anlatayım. Ümitsizce ve paramparça yürekleriyle keskin bıçağın ucundaki buz gibi ölümü bekleyen Amerikalı iki sıkı arkadaşın, **"Biscuits"** ile **"Gravy"** nin öyküsü. Onlar, ABD'de yaklaşan **"Şükran Günü"** nde kesilmeyi beklerken bakın ne mucize oldu. Sahneye cesur bir adam çıktı ve onların canını bağışladı. **Onlar iki hindi.** Onları bağışlayan bir insan. O **Corç Bush.** Dünyaya insanlık dersi veriyor. **Ben bu adamı seviyorum.** İki hindiyi bağışlayan bu adam, **üçüncüyü** neden bağışlamasın? Bunun için devamlı dua ediyorum. **Peder** de öyle. Ayriyeten **"Turkey"** hoş bir isim mi? Peder bildiğimiz peder.

BAĞDATLI HUSSEİN ÇOCUĞUN DRAMI

O fotoğrafı koyup koymamayı arkadaşlarla birbirimizin yüzünü tırmalaya tırmalaya tartıştık. Ben yüzbin defa kendi beynimle de dalaştım. Fotoğrafı ilk gördüğümde kaynar kafamın harika tepesinden azgın gibi akan lavlar bir anda dimağımın etten tavanına yapışarak omurilik soğanımı defalarca iğfal eden bu görüntüye tam dört lanet okudum. **Bir Amerikan askeri ayakta duruyor.** Ve sokakta futbol oynayan **Bağdadi** çocuğun meşin yuvarlağına el koymuş. Çocuk topunu istiyor. O vermiyor. **Bu benim derinimi sızlattı.** O bir kâbus. **Beni acıttı.** O çocuk top oynamak istiyor. O ona onu vermiyor. **Ağrıdım.** Ben işte bunu anlayamıyorum. **ABD askeri bu değil.** Ben Felluce'ye bakınca orada bir de dram görüyorum. Felluce'de Leishmaniasis adı verilen bir parazit ABD askerlerinde yüksek ateş ve deri iltihabı yapıyormuş. ABD askeri, acısını belli etmek istemeyen **vakur tipte bir asker.** O haliyle bile Felluce'ye sağlık yardımı yapılmasını istemiyor. **Bence Kızılay herşeyi göze alıp Felluce'ye zorla girmeli** ve ABD askerlerine yardım etmeli. **Bu insanlıktır.**

CONDOLEEZZA RİCE'NİN AMELİYATINI ELİNİ TUTARAK İZLEDİM

Bakın birkaç gün önce **Vaşington**'da çok harika bir ne oldu? Condoleezza Rice Dışişleri Bakanlığı'na mı getirildi? Evet. Ama ben ondan bahsetmiyorum. Condi çok başarılı bir ameliyat geçirdi. Basına, yumurtalıklarından kist alındı diye yansıdı. **Yalan.** Ameliyatı yapan doktor Ford çok yakın arkadaşım. **Ameliyatı enseye tokat izledim.** Condi'ye mutluluk çubuğu takıldı. O herkesi mutlu edecek. Oradaydım, çubuğu gözlerimle gördüm, ellerimle tuttum. **İnanın sağ kolum dirseğime kadar mutlu oldu.** Ve hâlâ kaskatı çözülmedi. Önümüzdeki dört yıl içinde Condi bu coğrafyayı tarifsiz mutlu edecek.

NOT: Paşaoğlu özeleştiri yapmıyor diyorlar. **Yapayım.** Bush sonunda bende de hayal kırıklığı yarattı. Yazımı yazarken haber aldım. Özel avukatı **Harriet Miers**'i Beyaz Saray'a hukuk danışmanı olarak atamış. Soru şu: **Başka avukata gerek var mıydı?**

Akşamsefası

SIKILHAN

- Allo, Sıkılhan naber, ben Bunalgül, baksana ne diycam sence Dniproperovks mu yener, Zaporizhzhya mı?

- Hın?

- Bi de Bamaka ile Sikasso var Mali Ligi'nde bunlar, ilk söölediğim takımlar ise Ukrayna Ligi'ndendi.

- Peki sen nerdesin şu anda? Başında bi hemşire filan var mı?

- Ay tabii kı Türkiye Ligindeyim, yani, Türkiye'deyim... Arkadaşlarla "İddia" oynuyoruz da, dünya liglerinden bahis olayına giricam, fikrini alıyım dedim, Ukrayna 1.35 veriyo, misli yapıyım diyorum kuponu, beraber yapalım mı?

- Bunu bensiz yapabilirsin Bunalgül.

- Hemen konuyu oralara çekme, herşeyi sensiz yapabilirim ben tımam mı? Mikro enjeksiyon yöntemiyle hamile kalinabiliyo bi kere.

- Iii bu durumda Bamaka Takımından bi arkadaşa ver yumurtanı.

- Kumar olayına karşısın diye böole tersleniyosun di mı? Yığıvrançsın, tekdüze tembel hayvanlar yuva yapmış senin karnına. Yasak bi şey yapıyım, bi risk alıyım, bi gerilime giriyim, adrenalin salgiliyim yok böole şeyler. Robot Asimo bi insansın Sıkılhan, hayatın renklennden ürküyosun, düzsün sen yaa, düz bi insansın.

- İddiaya girerim az sonra yapacağım hareketi bilemezsin...

- Ahahay, saçmasın. Bilinmiycek ne var ayı gibi telefonu kapatıcaksın. Çünkü sen busun. Ayı dediğimiz bile, Tarkan'ın önündeki kütüğü kaldırıyo çocuğun jipine yol açıyo, duyarlı bi hayvan kendince... Alo, bildim di mı kapadın. Hayvan... Asimo şey, duygusuzlarca robot hayvan!

- Usta naaber, Hırgürkan kardeşın konuşuyor. Baksana bugün hiç ben seni aradım mı hacı?

- Hayır, günümüz Türkiyesi'nde bu gün senle hiç konuşmadık Hırgürkan kardeş. Hayırdır, kafamız güzel mi? Ne yuttuk, bu kaç?

- Akara kukara yapma lan hemen. Ciddiyim ben, aradıysam sööle. Telefonu gaspettiler de benim. Hani diyorum belki lavuk benim fihristten birilerini arıyodur "Yedım Hırgürkan'ın telefonu şudur budur" diye olayı dillendiriyodur. O şekilde, anlatabiliyo muyum. Şimdi yani sen diyosun ki: benim numara senin ekranda görülmedi hiç.

- Diyorum...

- Diyosun, güzel. Peki bu gün ben seni şimdi aradım mı?

- Beynini de mi gasp ettiler hoca, şu an senle konuşuyoruz ya...

- Akıllı ol koçum, hayır konuşmuyoruz, olmadı, aramadım ben seni hiç. Bu konuşmayı derhal siliyosun kafandan. Hırgürkan gasp edilmedi, onun telefonunu kimse zorla alamaz, anladın? Olayı kimseye duyurmuyosun, ben seni aramadım bu şekilde bi konuşma olmadı. Okulda "telefonunu kaptırmış" filan diye bi duyarsam, senden bilirim. Sakın diyorum mevzuuyu Ayşe'ye Merve'ye kıla tüye açma... Ha ama bak şu olur, eğer ben ararsam, yani benim telefonumla o lavuk ararsa, aç telefonu "Yanlış yaptın hoca, kayaya çarptın, Hırgürkan Reis, adam topluyo, inini bulup ebeni zitcek" de, bağır. Alo, duyuyo musun, gene kapadın mı lan...

- Açmadım ki kapıyım, böole bi konuşma olmadı.

- Şüü kapama yüzüme yavuşak! Tamam böole bi konuşma olmadı ama olmayan konuşmayı da abin bitirir bu alemde, akıllı ol aklını gasp ederim, beynine darp ederim, etek giydirip dolaştırırım, şerefsiz! Sen kaç yeni türk kuruşluk adamsın da suratıma telefon kapatıyosun lan göt!

- Sıkılhan Alo, yaa çok feciiyim. Biliyo musun Büzge'yle ben kumar bağımlısı olmuş olabiliriz. Son bi saat içinde otuzbeş iddia kuponu doldurduk. Büzge "tedavi olalım" diyo. Çisil karısı onikibuçuk milyon lira kazandı, kazanmışken bıraktı. Şimdi kalkmış bize "salaksınız" diyo. Tedavi olalım ilk iş o ibik suratlı, altı parmaklı karının göbeğindeki piercingleri yırta yırta yolucam. Harneyse... Kumarı bırakıncaya kadar kendimi odama kitliycam, bi elveda diyim dedim. İstersen bağımlıyım diye benimle ilişkini kesebilirsin, sana kızamam. Ama herkes bağımlı onu da sööliyim, okulda oynamıyan yok, boşa böole bi kız arama. Harneyse, içerdeyken beni bekleyebilecek misin? Lüfan net ol tımam mı? Alo... Alo... Daha şimdiden gittin di mı. Yığıvranç, çevik ve ahlaksızsın Sıkılhan. Sekiz harfli bir hayvansın!

ekshan@leman.com.tr **Atilla Atalay**

behicpek@leman.com.tr

Behiç Pek

KAHRAMAN MASA EŞAT

KEDİNİZİN KÖŞESİ:

Kediniz yazıp sorsun, PROFESÖR **YATTARA VALLİ** cevaplasın...

Sevgili Profesör Yattara. Ben aynalara küstüm. Sağdan bakıyorum başkayım, soldan bakıyorum başkayım. Nedir bu benim olayım? Kedi arkadaşlar sen şaşısın diyorlar. Bir de genellikle dönüş yaparken karşımda bir kuyruk peydah oluyor. Ama ona yaklaşmak istersem benden kaçıyor

Rumuz: Mart Ablesi

Cevap: Sevgili yavrum. Kedi arkadaşlarının kulaktan dolma bilgilerine rağbet etme. Sen Ankara Kedisi'sin. Sende bir göz başkadır öbür göz başka. O kuyruğa gelince bu belirtme her sağlıklı kedide vardır. Ankara hiç bakma. Doğru git.

KRAVİSİ TOL TOLS

FARUKEN BAYRAKTARE...

faruken@mail.com

Akşamsefası

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

BENİ PADİŞAH OLDUĞUM İÇİN, TAHTIM, HAZİNELERİM, SARAYLARIM, KUDRETİM, HAŞMETİM İÇİN SEVMİYOSUNUZ DİMİ?

HAYIIIR...

OLUR MU HİÇ!

SENİ SEN OLDUĞUN İÇİN SEVİYORUZ...

HİÇTE BİLE...

EFENDİMİZ, O NASIL LAKIRDI..

DOĞRUYU SÖYLEYİN AMA...

KAPIKULU OLSAN SEVERDİK SENİ...

Yine ayrılık yine yollara düşme vakti... Ömrümün en enteresan günlerini geçirdiğim bu adayı unutmayacağım. Yani teknemin ne konforu ne de hızı Nazenin 1'e benziyor. İnşallah Nazenin 2'nin kaderi de Nazenin 1'e benzemez...

NAZENİN 2

YÜRÜ LAN SİTTİ SİTTİ É!.. BİDAA KIRMIYIM AAZINI BURNUNU...

İNTERNET Cafe

ULAN BU AKŞAMDAN İTİBAREN SENİ EKŞİ SÖZLÜKTE HERKESE REZİL ETMEZSEM BENİM NİKİME DE TUFANİX DEMESİNLER. YANLIŞ ADAMA GATTİN OĞLUM YANLIŞ ADAMA ÜHÜ!..

ASENA... İŞİ EMİNE'YE BIRAK PATRON SENİ ODASINA ÇAARIYO!..

ULAN BURDA DA MI BURDA DA MI BULDUN BENİ BE!..

MÜDÜRİYET

ÜSTA BAŞI AŞIM ÜSTA

tuncay@leman.com.tr

Akşamsefası

karatan@leman.com.tr

Feyhan — Bayır Gülü

guverfeyhan@hotmail.com

KÖR KÜTÜK AŞIK OLAN...

ROMANTİZM ARAYAN...

ŞANSSIZIM DİYEN...

VE ANLAŞILMAYAN BÜTÜN KADINLARA EN İÇTEN SEVGİLERİMLE...

PANTOLON

METİN FİDAN

DUMUR — Güneri İçoğlu

'grafiti'cileri!

Galata civarında yokuşlardan birindeki bu ibret müzesini de ilk başta yine bir çöp uyarısı sandım... Neyin ibreti olduğu belli değildi... Ufak çapta sordum soruşturdum... Bu mekanın karşısındaki marangoz, burdaki dükkanda bir zamanlar bir ressam olduğunu söyledi ve "çatlak bir ressamdı, bu yazıyı da niye yazdığını hiç bi zaman anlamadık.." diye ekledi. Ressam hakkında bu derece kesin hüküm vermekten sonra bana da hafiften kıllandı... "Sen niye burda dolanıp duruyon kardeş, gelip gidip ne resmi çekiyon ki böyle?.. De bakıyım!.." dedi... Ordan hızla uzaklaşırken anladım ki, sanatkar dostumuz sanırım çevresel faktörler çerçevesinde atölyesinin ismini böyle koymuştu...

ŞİİRSEL GARABET

Arkadaşım çok grafiti gördüm, çok duvar yazısı okudum ama böylesi bir duvar şiirine rastlamadım... Bu nasıl şiirdir ki, bırakın anlamayı şiirsel algılarım rihter ölçeğinde 7.8 şiddetinde zangır zangır sallandı... Ula seviyosun mu, terk mi edildin, sevgilinin gelip sana bağırmasını niye istiyon, duyarlı mısın, hiyarlı mısın anlamadım ki?.. Gerçi şiirin altındaki imza ve mahlasın acayipliği tüm bu sorulara tercüman oluyor ya neyse...

Belki baskıda net çıkmaz endişesiyle tam metnini yazıyorum bu tuhaf eserin;

Adam gibi yürekli ol!
Çık karşıma bak yüzüme!
Yalandı da, unuttum da,
Aldattım da, bağır yüzüme
Senin kokun, senin dokun
Senin tadın yetmedi de!
Sokaktaki köpek kadar
Gururlu ol bağır yüzüme

HİBNE YUNUS

Permanent kalemle yazdığın bu manidar sözlerle ahşabın bu bölgesinde pinotekesteri, vernikten daha dayanıklı bir koruma sağlamışsın... Emin ol ki tahta kurtları bütün ahşapları kemirip yese de senin bu harflerine dokunmayıp şiirini ebediyete intikal ettireceklerdir. Zira bu sözlerden bir harfi yese tahta kurusu bile dayanamaz anında nallan diker...

SIFATLARIN SİMİTÇİSİ

Burası Osmanbey...

Şaşaalı "simit center"lara ve görkemli simit saraylarına güçlükle direnen bir seyyar simitçinin, alabildiğine sıfatlarla donattığı ve kendi imkanlarıyla yazıp küçük tezgahına astığı iptidai simit reklamı... Niteliklerle dolu bu küçük reklam, simitin tüm basitliğiyle ve sadeliğiyle kendisiyle çelişircesine saraylara yükselişinin içsel bir patlaması mı yoksa?..

Akşamsefası

TERELLİ PICTURES

CAN BARSLAN

ULU BİLGE DANDOLDENYUS

UYKUNUN LANETLİ ŞEYLERİ - 2 BÖLÜM

ÖZET: ULU BİLGE GÜNDELİK NESKAFE VE ZAMPARALIK GEYİĞİNİ YAPMAKTA İKEN BİR ADAM GELİR..SEVGİLİ İLE RÜYASINDA SEVİŞİRKEN BİR ÜÇÜNCÜ KİŞİNİN DAHA RÜYAYA GİRİP SEVGİLİSİNE SARKTIĞINI ANLATAN ADAM BU DURUM YÜZÜNDEN PSİKOLOJİK ÇÖKÜNTÜ YAŞAMAKTADIR... DANDOLDENYUS, ÜÇÜNCÜ ADAMIN KİM OLDUĞUNU SORAR..; CEVAP ULU BİLGENİN KENDİSİDİR...

AFEDERSİNİZ AMA DURUM BU ULU BİLGE...RÜYAMDA TAM ONUNLA İLİŞKİYE GİRECEKKEN SİZ GELİNCE BANA OLAN İLGİSİNİ YİTİRİYOR VE SİZİNLE İLGİLENMEYE BAŞLIYOR...SONRA DA GÖZLÜMÜN ÖNÜNDE GİRKİN ŞEYLER OLUYO.

İLGİNÇ... PEKİ BU DURUMU SEVGİLİNE SÖYLEDİN Mİ EVLAT.?.

SÖYLEDİM ULU BİLGE...

İŞİN KÖTÜ TARAFI, BELLİ ETMEDİ AMA SANKİ HOŞUNA GİTMİŞ GİBİYDİ... SİZE İLGİ DUYUYOR SANIRSAM..EE, ULU BİLGE SİZDEN RİCAM ONUNLA KONUŞUN...NE KADAR YÜCE BİRİSİ OLDUĞUNUZU GÖRSÜN...BOŞUNA UMUTLANIP DA BENİ BIRAKMASIN..ONA DOĞRUYU GÖSTERİN ULU BİLGE...

EVLAT TABİİ Kİ... BİR RÜYADA BİLE OLSA BEN BİRBİRİNİ SEVEN İNSANLARIN ARASINA GİRMEM, BU DURUMU DÜZELTMEK BENİM GÖREVİM AYRICA...MÜSTERİH OL...

AMA BEN ONUNLA KONUŞURKEN SEN DE BOŞ DURMAMALISIN...SÖYLE SEVGİLİNE GELSİN...VE BU ARADA SEN DE BARUL ÜLKESİNİN GİZEMİNE KARIŞ...SANA VERECEĞİM YOL HARİTASINDA DOLAŞ..KIRIK AYNA, GÖZLÜĞÜ DE AKLINI DA DAHA KARIŞTIRIR...AMA BÜTÜNLER SENİ TOPARLAR...

FAKAT, FAKAT...ADAM GİDER GİTMEZ BU BANYO? KOKULAR, SABUNLAR, YAĞLAR... ACABA ULU BİLGE?. YOKSA SİZ ?.

TABİ OLUM NE SANDIN... HERİFİN SEVGİLİSİ BANA KESİK KAÇAR MI BU FIRSAT...

GİTSİN HAYATIN GİZEMİNİ BAŞKA YERDE ARARKEN BEN DE MANİTAYI YİYEYİM BURDA...HEHE...VE SONUÇTA Bİ BAKSIN Kİ ASLINDA GİZEM DENİLEN ŞEY KAFANIN VE YÜREĞİN İÇİNDE DEĞİL, KIÇIN ÇATALINDA SAKLI... ANLASIN BUNU YANİ...

DERTLİ ADAM BİLGENİN VERDİĞİ YOL HARİTASINDA İLERLEDİ...LİMİTİ DOLMUŞ VAHŞİ KREDİ KARTLARI BÖLGESİNDEN ZOR KURTARDI CANINI...

YAVŞAK KAYALARIN KENDİSİNE SÜRTÜNMESİNİ BİLE GÖRMEDİ GÖZLERİ..AKLI SEVGİLİDEYDİ

DAĞLARIN ARASINDAN DOĞAN UZAYMA DAKİKALARINI İZLEDİ HER SABAH...

BU ARADA DANDOLDENYUS SON HAZIRLIKLARI YAPIYORDU...

HEHE, UZUN ZAMANDIR GİYMEDİĞİM SU LACİVERT ÖRTÜME SARINAYIM Kİ, AĞIRBAŞLI Bİ HİS VEREYİM...

YATAĞINI DÜZELTTİ, DERLEDİ TOPLADI..ÖYLE Mİ BÖYLE Mİ OLACAĞINA BİR TÜRLÜ KARAR VEREMEDİ...

EN İYİSİ YATAKTA BEKLEMEK DEDİ...SANKİ TESADÜFMİŞ GİBİ...UYUYOR NUMARASI İYİDİR...

GIIIRRÇ!..

İÇERİ GİREN GÖLGE BÜYÜRKEN BİR HUZURSUZLUK HİSSETTİ BİLGE...

AAAAAA.:.

DERTLİ ADAMSA ÜLKEDE DOLAŞMAYA DEVAM EDİYORDU...

HII...HAYIIR.' DEVAM EDİYOR RÜYALARIM HUZUR BULAMIYORUM..NEDİR BUNUN SEBEBİ OOFF!

ONU ÇOK ÖZLÜYORUM... UZAKLAŞMAKLA, ONU ORADA BIRAKMAKLA HATA MI ETTİM OOFF!

DEMEK RÜYALARINDA ULU BİLGEYLE BEHİ GÖRÜYORSUN HA...HMM. ANLATSANA BİRAZ..AKILLI BİRİ Mİ? TENİ NASIL?.NELER YAPIYORLUZ?

Akşamsefası

canbarslan@superonline.com

MELİKŞAH

meliksah@leman.com.tr

Akşamsefası

Derya Sayın

İçerdekilerin Gö

CEZMİ ERSÖZ

Erdoğan Aydın: "Suçtur Umutsuzluğa Kapılmak" kitabın beni çok etkiledi.. Sokaktaki insan bir yana, bilinçli ve sol kimlikli insanların bile kaçmaya çalıştığı Ölüm Orucları sorununu çok sarsıcı bir şekilde işlemişsin. Bu kitabın Türkiye'nin en çok okunan kitabı olmasını istiyor gönlüm; yaşanan toplumsal çürümeyi azalttın diye. Nasıl bir ruh hali, nasıl bir duyguyla yazdın.

Cezmi Ersöz: Küçük Armutlu'da yaşayan, oradaki drama tanık olmuş insanlar beni oraya çağırdılar. Bir aydın olarak burayı görmelisin, dediler. Ben de bindim otobüse, Küçük Armutlu'ya gittim. Ve akşam üzeriydi, aylardan Mayıs'tı. Çok güzel bir ilkbahar akşamıydı. İnanılmaz güzel bir manzara vardı. Tahta bir masada Zehra Kulaksız, babası Ahmet Kulaksız ve ölüm orucuna katılmış iki kişi daha vardı, oturduk çay içtik. Zehra'nın yüzüne bakıyordum. Yüzündeki ifadeyi anlamaya çalışıyordum. Yedinci ayında falandı, çok bitkindi, zorlukla konuşuyordu. Çok büyük bir suçluluk duygusu duydum. Orda hangi cümleyi kursanız yanlış olacaktı. Bırakın ölmeyin demek, komik olacaktı; devam edin demek çok absürd kaçacaktı; nereye varacak bu işin sonu demek, ukalalık olacaktı. Onları anlamaya çalıştım ve sustum. Ben bu akşamı, bu avı, bu insanları yazacağım, dedim. Arka odalara geçtim, yerde yatan insanlar vardı ve ölmek üzereydiler. Garip bir aseton kokusu yayılmıştı evin her tarafına. Ölüm orucundaki insanların vücudundan bu koku yayılırmış. Keskin bir koku. Ölüm kokusu. Benim için aseton kokusu ölümle eşdeğerdi. Bazıları artık tamamen benliğini kaybetmişti. Birisiyle konuştum. Bırak bu Girgir dergisini, devrimci dergilerde yaz, dedi bana. 'Ben Leman'da yazıyorum' dedim. Girgir, halkımıza hizmet etmiyor, dedi. Peki, bırakmayı düşünebilirim, dedim. Sonra ilginçtir benden kaneviçe istedi. Bir daha buraya gelirsen, kaneviçe getir, mavi olsun. Çok severim dedi, maviyi. Ben ona kaneviçe götürmedim, bir hafta sonra ölmüş. O akşamı yazdım ve yazının altına Ahmet Kulaksız'ın telefon numarasını yazdım. Okurlarıma, ararsanız sevinirim, bu insanlara destek verin, demiştim. Ahmet Kulaksız'ın deyimiyle telefonlar kilitlenmiş. Yani yüzlerce okurum aramış. Kimisi yapmayın, ölmesin çocuklar, demiş. Kimisi ben ne yapabilirim...

Hatta bir mahalle camisinin imamı aramış, size Allahtan sabır diliyorum, Ahmet bey demiş. Bu telefonlar Zehra'yı çok etkilemiş. Cezmi abiden hiç beklemezdim, hiç ummazdım, demiş. Babasına ilca etmiş, demiş ki, bir daha yazsın telefon numarasını. Ben, bir daha telefonları yazdım. Yine yüzlerce insan aramış, bu beni de çok etkiledi. Bir de ordaki dayanışma, oradaki insanlar arasındaki dostluk ilişkileri beni çok etkiledi. Sonra beni orda imza gününe çağırdılar, dediler ki bize destek verin. Ben de kitaplarımı aldım, Arif Damar'la beraber o evde imza günü yaptık. Çok insan geldi, fakat Zehra yoktu, Zehra ölmüştü. Sonra Ahmet Kulaksız'ın yeni eşi, yani Canan'ın üvey annesi, geldi, Canan'ın günlüklerini bulmuş. Canan, Zehra'nın kardeşi. Üç ay önce ölmüştü. Şöyle yazıyordu Canan, hayatta en çok tanışmak istediğim insanlardan biri de Cezmi Ersöz. Keşke onunla İzmir'de Pasaport'ta oturup çay içsek; şiirden, edebiyattan, müzikten konuşsaydık. Sanıyorum bu olmayacak, ömrüm buna yetmeyecek... Bu beni çok etkiledi. O insanlar beni pek okumazlar, ya da değerli bulmazlar. Canan'ın, böyle radikal bir eylem içine giren bir insanın günlüklerinde benden bahsetmesi beni çok etkiledi. Hatta yazılarından bölümler alınış günlüklerine. Bildiğimiz klasik sol tiplemelerine uymuyordu ne Canan, ne Zehra. Dinledikleri müzikler, okuduğu kitaplar, mesela felsefeyle ilgileniyorlardı, şiirle ilgileniyorlardı. Böyle böyle, onların dünyalarına ortak oldum.. Ben öncelikle bir edebiyatçıyım. Bir edebiyatçı için iki temel konsept vardır. Biri aşk, biri ölüm. Adım adım ölen insanların bu karanlığın, bu direnci ve her solukta, her nefeste ölüme sürüklenmeleri beni sarstı. Bana anlaşılması kolay olmayan bir durum gibi geldi ve anlamaya çalıştım. Ve onların hayatlarına ortak oldum. İmza günü yaptığım ev de çok ilginçti. Orada Sultan diye bir kız vardı, çok genç bir kızdı, banthıydı başı: Cezmi abi ne içersin, çay mı, su mu içersin, diyordu. O ev de sonra polis tarafından basıldı, Sabah Gazetesi'nin bir provokasyon haberi ile ve uzaktan ateş edilerek 4 kişi öldürüldü. Biri de Sultan'dı. Alnından vurulmuş. Yapmayın, bir dakika demiş, ellerini kaldırmış, buna rağmen öldürmüşler. İşte böyle öykülerine girdim onların, hayatlarına tanık oldum. O ev benim hayatımın parçası oldu. Sonra o ev yakıldı. Önce içinde 4 kişi öldürüldü, ardından yakıldı polis tarafından. Ben de bir edebiyatçı olarak empati kurdum. Dedim ki, ben orada olsaydım ne yapardım, onlardan biri olsaydım ne yapardım? Polislerle diyaloğa girmeye çalışırdım. Kimse ölmesin diye. Diyaloğa girdiğim zaman polisleri ikna edeceğimi düşündüm. Ve bir şekilde oradan kurtulmayı, kimsenin burnu kanamadan kurtulmayı düşündüm. Fakat, yanlışı içine girdiğimi anladım o baskından sonra. Hayır, o evdeki herkes polise göre düşmandı. Onlar da beni uyanyorlardı. Cezmi abi sen onları bilmezsin, onlar bizi öldürmeye geldi, boşuna çaba harcıyorsun, dediler öyküde.

Erdoğan Aydın: Bir edebiyatçı olarak, solun, Türkiye'deki diğer demokrasi güçlerinin bu olaya karşı mesafeli durmasını nasıl gördün? Acaba senin dahil olduğun o empatiyi yapmadılar mı? Çünkü bu insanlar ciddi anlamda benzer süreçlerden geçtiler. Türkiye'de çok ciddi sayıda insan, 30-40 günlük açlık grevlerinden geçti. Benzeri operasyonlar, cezaevi koşulları, benzeri gecekondu atmosferlerinde yaşadılar ve şu anda somut olarak gözlediğiniz durum, yürütülen bu eyleme karşı, diğer muhalif kesimlerin ciddi anlamda soğuk durması. Bu olay sana nasıl yansıdı?.

Cezmi Ersöz: Başta bir destek vardı, onu iyi hatırlıyorum. Tayad'ın eski yerinde sembolik açlık grevi yapıldı, üç gün boyunca ve çok sayıda sanatçı ve aydın geldi. Basın da ilgileniyordu o dönemde. Aydınlar cezaevine gittiler. Uzlaşma sağlanamadı. Sonra Devlet, bir çok vaatte bulundu. Fakat bu vaatler aslında tatmin edici, ama aydınlar devlete inandılar, bu işi çözeceklerini sandılar. Tam bu sürede 19 Aralık operasyonu oldu. Baştan planlar yapılmıştı. F tipleri hayata geçirilecek ve insanlar koğuşlardan alınıp F tiplerine götürülecekti. Tıpkı o öykümdeki Devlete ve onunla diyaloğa inanma saflığımız gibi, cezaevine giden 4 aydın da devlete inandılar. Gerçi içeridekilerin talepleri de, tartışılır talepilerdi. Ama sonuçta o talepler asgariye indirgendi. Sembolik talepler vardı. Hemen gerçekleşmesi beklenmeyen talepler vardı. DGM'ler kaldırılsın diye talep vardı. İşte bugün kaldırıldı DGM'ler. Operasyondan sonra büyük bir sansür geldi Genel Kurmay'dan. Bu haberler medyada gösterilmeyecek, diye. Ve kameralar çekildi. Kamera çekilince, etraftaki aydınlar çekildi, Hep onu düşünüyorum. Bugün yine bakın basın, ilgilenmeye başlasın, televizyonlarda ölüm orucları, açlık grevleri, operasyonlar üzerine haberler çıkmaya başlasın, çok aydını tenzih ediyorum burada, ama yeniden olaya iştirak edileceğini düşünüyorum. Ama bu, sınıfsal bir olay.

Geçmişte bu insanlar benzer süreçlerden geçmiş olabilirler, cezaevinde yatmış olabilirler ama aydın, sanatçı kendi sınıfsal karakterine döndü. Artık çok fazla bedel ödemek istemiyorlar, Geldi, çabaya girdi, olmadı. Çekildi. Bu dram devam ediyor.

üyle Bakıyorum Hayata

u biraz sınıfsal bir mesele olarak görüyorum. Bunlar uklar, yoksul çocuklar. Devletin düşman ilan ettiği çoani lanetlenmişler bir anlamda devlet tarafından. Aylarla aynı fotoğrafta görünmek istemedi.

an Aydın: Ben, itiraz etmek istiyorum bu kesin yaklaşçin sınıfsal yanı tartışılabilir ama, aydınların devlete n yargısı, eyleme ciddi anlamda destek veren aydınlabiraz haksızlık gibi geliyor. Aydınlar niye çekildiler me; acaba, hem ölüm orucunda elde edilmesi mümkün taleplerde ısrar edilmesi hem da aydınları bir hakem tabi kılma dayatması etken olmadı mı? Ölümüne gidiylemde, içerideki sorunlarının çözümüyle yetinmeleri z miydi. F tipini gerilletme noktasında belli bir uzlaşma vakalanmıştı aslında. Şu doğru, devlet operasyonu haı ve fırsat kolluyordu. Tam bu noktada aslında o fırsatı çin, içeride ölüm orucu yapan arkadaşların da, hem eri aydınları kaybetmek, hem de devletin operasyonuverdiği için sol sekterliğinden söz etmeyecek miyiz? üm orucu halla devam ediyor, çaresiz ve çözümsüz bir emine dönüşmüş şekilde üstelik. Bunca büyük bir beonra soğukkanlı bir sorgulamaya gereksinim yok mu?

i Ersöz: Evet, başta o talepler haklıkaten çok abartılı ınlara. Bazı şeylerin hemen hayata geçmesi mümkün Acil çözüm vardı. Acil çözüm neydi, F tiplerinin insarması, koğuşlaıdan F tiplerine sevkin durdurulması. buydu.

ğan Aydın: Orda bir uzlaşma sağlanacakmış gibi hatırlıyorum metin kamuoyunu kaybettiği bir dönem oldu, fakat içekadaşlarda bunu reddettiler. Bu noktada aydınların da anıdı.

i Ersöz: Evet, üç kapı üç kilit projesinden bahsediyada... Yani üç hücrenin ortasındaki kapılar açılacak, 9 aya gelecek. Talep buydu. Ancak içerideki insanların dışarıdaki insanların bakışı örtüşmedi. Bir de işin ön- Ölüm oruçları bir sondu. En son düşünülen bir eylem. kten, 7-8 sene boyunca çok ciddi eylemlerde bulunulokratik eylemler bunlar. Anneler meclise gitti, dayak adınlar kendilerini ağaçlara bağladılar, imza kampanlu, defalarca yazı yazıldı, dergilerde bu konu sorgulançeler hazırlandı, bakanlarla görüşüldü, çok yol denenda, devletin asla bu konuda izin vermeyeceğini içeriaha iyi anladı. Aslında devlet, iki tarafı da aldatıı. Ayeridekilerle görüşülürken, devlet aslında başka planlar u.

ğan Aydın: Yani bir edebiyatçının, böyle bakması çok ok anlaşılır. Fakat ben yine de içerideki arkadaşların, arklı bir gözle bakabilmelerini, kamuoyunu, aydınları erneye yönelik esneklikler sergileyebilmelerini dilerük bir olasılıklı F tipinin önüne geçilemeyecekti ama F tipi dengesi kazanılabilirdi. Ben de dahil askeri dönemlerini yoğun bir şekilde yaşayanlar bilir, F tipi koşulile başka bir süreç yaşanabilirdi. Üstelik bunca ağır bir ödenmek zorunda kalınmazdı. Bugüne gelirsek, neler r? Senin kitabın ölüm orucunun bir başka gözle görülağlayan, toplumun vicdanını sarsmaya yönelik bir çıkın birşeyler yapılabilir mi? Çünkü hala ölüm orucu aıla insanlar ölmeye, bileklerini yıtırmeye devam edie bu dünyada görülmemiş bir dram aslında aynı za-

i Ersöz: Yani, daha önce ne yaptıysak, yine onu yapaani yine bir kamuoyu desteği sağlamaya çalışacağız, tekrar biraraya gelip kamuoyunda bu dramın, bu trajebilmesi için çaba harcayacaklar. Gazetecilere gidecek- yönetmenlerine gidecekler.

ğan Aydın: Koşullar değişmeden bu mümkün mü?

i Ersöz: Başka bir yol göremiyorum. Çünkü içeridekidevam edecekler. Bunun sonu yok. Çocuklar ölecekcak başka bir şey yok. Bu konunun kamuoyunda tekru kalmması, taroşılması, görünmesi lazım. Artık görlar, gösterilmiyorlar. Bir sürü basın toplantısı yaptık, asında yer almadık. Yeni bir süreç başlatılmalı, içeridenn sefirleriyle görüşülmeli. Adalet Bakanı ile görüşülkümete baskı yapılmalı, mümkün olduğu kadar bu koı çizilmeli, çözüm aranmalı. Başka çare yok. Ne kadillendirirsek o kadar çok konuşulacaktır, hükümete bir şacaktır diye düşünüyorum.

(Tarihçi-Yazar **Erdoğan Aydın'la Suçlur Umutsuzluğa** Kapılmak adlı kitabının üzerine yaptığımız röportajı bu hafta sizinle paylaşmak istedim...)

cezmiersöz@leman.com.tr
• **ÖLÜRSEM BENİ SENİNLE ARARLAR ŞİMDİ** adlı kitabım çıktı. Fiyatı: 2.950.000 TL. Korsansız, F tipsiz ve kafessiz bir dünya dileğiyle...
• İstanbul-Sakıryalı: 27 Kasım Perşembe günü saat 15:00-16:00 arası Sakıryalı Kültür Merkezi'ndeyim...
• Diyarbakır: 5 Kasım Cumartesi günü saat 18:00 - 19:30 arası Diyarbakır Büyükşehir Tiyatro Salonu'ndayım...

Akşamsefası

Kırık Leblebi

suatozkan@leman.com.tr
SUAT ÖZKAN

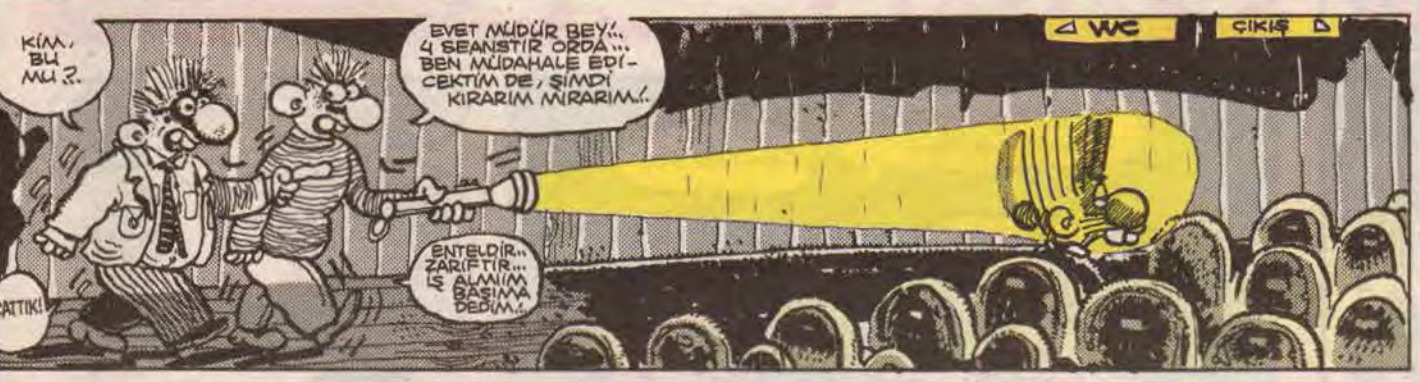

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

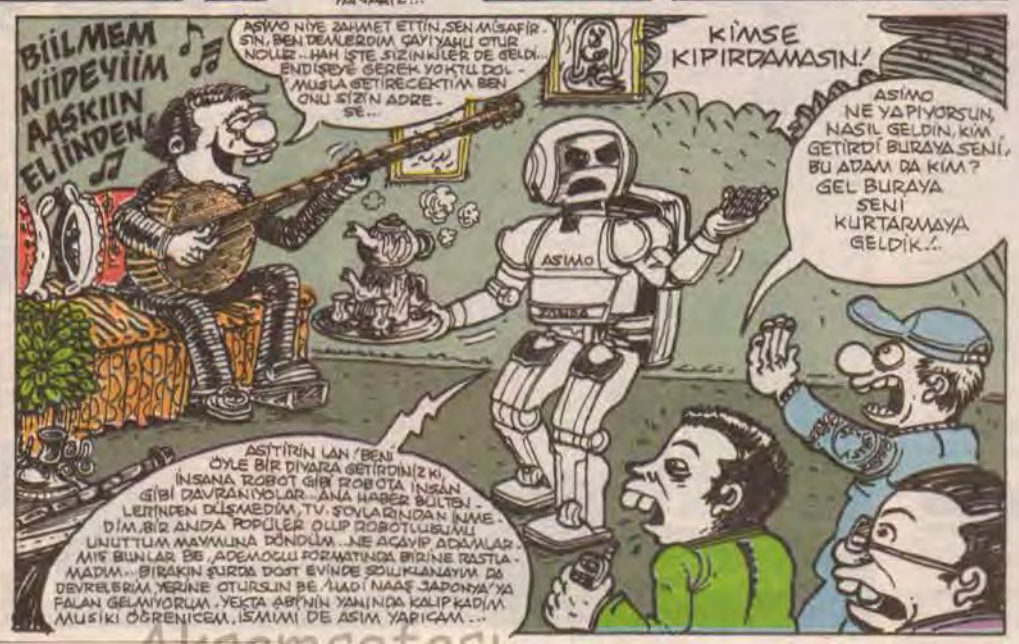
Şu sıralar sinemalarda oynayan **"Motosiklet Günlüğü"** Guevara'nın genç yaşlarında bir tıp öğrencisiyken kültür bir motor ve bir arkadaşıyla çıktığı **Güney Amerika gezisini** anlatıyor. Che efsanesi de onun bu nefis gençlik serüveninde şekilleniyor. Hayat sadece **stetü, iş, güç değil.** Tutkulu bir yolculuk serüveni herkesin içinde bambaşka kapılar açabilir. Bir başka yolculuk filmi bu hafta sonu gösterime giriyor. Ahmet **Uluçay'ın "Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak"** filmi.. Küçücük bir anadolu köyünde sinema tutkusuyla başlayan yolculuk bugün o büyümüş çocuğa dünyanın her bir festivalinde büyük ödüller kazandırıyor... İkisini de izlemenizi öneririm.

Akşamsefası

EVANJELİSTLER

Nihat Genç

Kim Yayınları'ndan Grece Hatiseli imzalı çıkan "Tanrıyı Kıyamete Zorlamak" ve İsmail Vural imzalı "Evanjelizm" adlı kitaplar Türk okuyucularda gerçek bir şok meydana getirdi. Başta aydınlar binlerce okuyucunun hem Amerika'ya hem dünyaya bakış açıları karamsarlıkla doldu. Gazetecilik üslubuyla bir çırpıda okunan küçük boyutlarıyla bu iki kitap Irak'taki savaşı da başka türlü anlamamız için bizi oldukça zorluyor.

Kitaplar kafayı yemiş tam bir şizofreni içinde kilitlenmiş Amerikan halkının bugünkü acıklı, delirmiş öyküsünün ardındaki dinsel inanışları özetliyor.

"Evanjelist"in kelime anlamı iyi haberler demek, ama, kitaplar bir kıyamet senaryosu anlatıyor. Kıyamet senaryosu binlerce yıldır semavi dinlerde tartışılır. Ancak son yıllardaki gelişmeler ve Bush'un katkısıyla Amerikalılar artık İsa'nın üç/beş gün içinde yeryüzüne ineceğini düşünüyor. İsa bir gün inecek, ama hangi gün. İşte o günün geldiğini söylüyorlar. Ve İsa'nın inişiyle büyük nihai ARMEGEDON savaşının başlayacağını iddia ediyorlar. Ne iddiası, iman ediyorlar. Nihai Armagedon savaşı başladı bile. Milyonlarca Amerikalı'nın bu saçma sapan şeylere inanması tam bir delilik ve dünyamız için şüphesiz çok ürkütücü. Irak'taki Amerikan askerinin din iman insanlık tanımazlığını nihayet anlıyorsunuz. Evanjelist hareketi tanımak dünyaya derin bir karamsarlıkla bakmanızı sağlıyor ve fikir sağlığımız açısından son derece tehlikeli. Yani 18 yaşından küçükler okumasın! Türk medyası yıllardır evanjelist mevzuunu kulak ardı ediyor, geçiştiriyor, derinine inmiyor ve hatta birçok aydın evanjelistleri birkaç yüz kişiden oluşan gizli bir tarikat falan sanıyor...

Amerikan dindarlığı cinnet geçiriyor. Amerikan muhafazakarlığı akıl sağlığını tümüyle kaybetti. Kitleler irrasyonel bir dünyanın içine gömüldüler. Gözleri kör. Kulakları sağır. Beyinleri kilitli. Hepsi on yıllar boyunca evanjelist fikirlerle hipnoz edildi. Ve işte bu milyonlar Bush'a oy veriyor! Çünkü Bush'un İsa'nın yeryüzüne inmesini hızlandıracağını, Süleyman Tapınağının bugünlerde inşa edileceğini ve gelmiş geçmiş tarihin en büyük kıyamet senaryosu olan Armagedon savaşının birkaç güne kalmadan başlayacağına yemin ederek iman etmiş durumdalar. Ağlamayın, gülmeyin, şaşırmayın. Bizler, güller, papatyalar, narlar, göller, dereler, çocuklar, sevgililerle bütün dünya nimetlerine şükredip bölüşeceğimizi düşünürken, Amerika'da milyonlarca insan oturmuş İSA'yı bekliyor. Yapılan anketlerde yüzde 80'e varan bir oranla, yaşadığımız bugünlerde İsa gelecek ve bizi gökyüzüne kaldıracak, diyorlar...

Öğrenelim şu evanjelistliği.

Önce muhafazakar denilen sosyal yönlerine bakalım.

Eşcinsel şarkıcı Michael Jackson'un sübyancılıkla suçlanması az buçuk bir magazin haberi değildir. Bu tür olaylar Amerika'da gerçek bir infiale neden olur. Muhafazakarlar Jackson'u dava ederek, şunu söylemek ister. Sen ne erkeğim ne kadınım diyorsun. Ama işte çocuklara ilgileniyorsun. Yani sen bir "cinsellik" taşıyorsun. Bütün eşcinseller gibi ahlaksızsın (!) ve cezalandırılacaksın. Çünkü bir insan ne erkeğim ne kadınım diyemez, onda mutlaka sapık bir cinsellik vardır, nötr olamaz, değişik olamaz.. Sen de şehvetini çocuklara yönlendiriyorsun.

Bu tür ithamlarla muhafazakarlar toplumun tanıdığı medyatik isimlere cinsellik ve ahlak üzerinden saldırıyor. Hem cinsel ahlak hem cinsel özgürlükler hem aile hem eşcinsellik kitleler önünde dini yargıçlar/rahiplerce tartışılıyor. Şüphesiz muhafazakarlar bunu profesyonelce tertipliyor. Ve ince tertiplerle kamuoyunu ayağa kaldıracak davalar açmayı/yargılamayı kitleler önünde tartışmayı ustalıkla beceriyor, ahlaki bir galeyan oluşturuyorlar!

İşte bir diğer muhafazakar savaş: Bill Clinton'un Monica'yla yaşadığı oval ofisteki seks macerası. Clinton bombardımana tutuldu. Amerika'nın alt üstüne getirildi ve milyonlar önünde spermler, penisler, oral seksler tartışıldı. Sorun cinsel ahlaki ve cinsel özgürlükleri tartışmak ve yoketmek. Sorun aile kurumunu, serbest aşkı tartışmak. Ve sonuç: Kitlelere dinsel dersler vermek ve modern toplumdan ve özgürlüklerinden milyonları soğutup kiliselerine bağlamak.

Ya da liselerde, üniversitelerde kılık kıyafet, flört, aşk yaşayan ve özgürce gezinen gençlerin uyuşturucu, seks hikayeleri! Nasıl bir dünyaya gidiyoruz feryatlarıyla binlerce kilise, binlerce TV yayını ayağa kalkıp toplumu allak bullak edip "modernizm"den ürken, tüm özgürlükleri sınırlayan tartışmalar açıyorlar. Kürtaj yasaklanıyor. Kök hücre çalışmaları kaldırılıyor ya da eşcinsel hakları tamamen cadı avına dönüştürülüyor. Bütün bu tartışmaları açan, yöneten, kullanan muhafazakarlar!.

Şüphesiz "aşınlıklara" karşı hepimizin muhafazakar tepkisi olmuştur, olabilir. Ancak evanjelistler bu "tepkileri" bu dünyadan öğrenme, bu dünya yaşanmaz hale geldi, herşey karıştı, dünya çirkin, yaşanmaz, bu kaostan bizi İsa kurtarabilir, o halde ona sığınalım, dünyaya geleceğimizin de başka anlamı yoktur, oturup İsa'yı bekleyelim düşünceleriyle milyonları siyasi ve dini denetimleri altına alıyorlar. Yani evanjelistler, irrasyonel gördükleri sokaklaki aşınlıklara karşı irrasyonel bir dünyaya kaçışla cevap vermiş oluyorlar.

Milyonlarca anne baba bizim de çocuğumuz eşcinsel olabilir korkusuyla üç yaşından itibaren kiliseye götürüyor ve beynini yıkıyor. Bu normal bir dini eğitim değil! Çünkü çocukların dünyaya bakışları tamamen "cinsel perhiz" üzerine ve oturup İsa'yı beklemek oluyor... Vaizler tüm üniversite ve liselerde "cinsel perhizi" işliyor. Genç yaşta dünya nimetlerini çocuklara anlatmak yerine, dünyayı pisleenmiş, kirlenmiş, iğrenç bir yer, karışık ve tehlikeli bir yer olarak tasvir ediyorlar. Yani, batı uygarlığının Amerika parçası "modernizm"den korkuyor. Din büyüyor, dinden de büyük sapık tarikatlar üstelik devlet tarafından destekleniyor. Özgürlüklerden kaçıyor, kiliseye sığınıyorlar. Binlerce rahip, ki, içlerinde Afrika'da elmas madeni sahibi olanlar da var, jet uçaklarıyla refah içinde yaşıyor. Binlerce vakıfların haddi hesabı yok. Aileler yardım sandıklarına koşuyor, üstlerinde başlarında ne varsa rahiplerin önüne sunduklan bu vakıflara yatırıyorlar. En önemlisi pazar günleri TV'lerden yapılan ayinler tam bir kitlesel hipnoz şeklinde cereyan ediyor.

Evanjelistler kitleleri cinsel ahlaksızlıkla terbiye etmek için hiçbir şeyi alıetmez! Hatırlayın Dallas dizisini, bu dizi (ki şimdi çok masum geliyor bize) o yıllarda ahlakdışı ilişkiler işliyordu ve tüm dünya sadece seyrederken yalnız Amerikan muhafazakarları sokaklara çıkmış büyük mitingler, yürüyüşler tertipliyordu...

Ve bazı protestan rahiplerinin eşcinselliği kabullenmesi ya da eşcinsel olması evanjelistleri çıldırtmaya yatıyor. Protestanlığın bu laik ve liberal biçiminden öğrenmeye başlıyorlar.

Yani evanjelistler görünürde bu dünyadaki cinsel aşınlıklarla savaşır görünüyorlar ve kitleleri bu yayınlarla kendi inançları etrafında toplamaya gayret ediyorlar, ettiler bile.

Bugün evanjelist kitleler kimi destekliyorsa iktidara o geliyor, örnek: Bush!.. Ve muhafazakarların dini lideri gibi konuşuyor Bush. Gittikçe meshivari mistik tasvirler yapıyor. Hatta Bush birçoklarına göre siyasi bir lider değil, dini bir lider olarak Amerika halkının "korkularını" yönetiyor!.. Yani sorun muhafazakar olmaları değil, dini aşınlıklarla kitleleri manyak Bush yönetimine zincirlemek...

İşte bu saydıklarımız muhafazakarların sosyal görüşleri/tepkileri.

Ancak aynı muhafazakarların siyasi/dini görüşleri tam bir şizofreni. Topluma/dünya uçuruma yuvarlanıyor, ahlaksızlık aldı başını gidiyor, çoluğumuz çocuğumuz ne olacak, diye, binlerce kilise yaygara kopartıp yüzlerce TV'den yayın yapıp kitlelerin hem paralarını hem oylarını topluyor.

Bugünkü "sapkın Amerika" prototipi işte bu rahiplerin hipnozvari yayınlarıyla oluştu. Tam bir cinnet hali. Bush'a oy veren milyonlarca evanjelist tam da bugünlerde dünyadaki hayatın sona ereceğine ve bin yıllık saadet çağının başlayacağına, çünkü İsa'nın inip Kudüs yakınlarında Armagedon savaşını başlatacağına inanıyor.

Kıyamet senaryoları nedir? Dini kitaplarda kıyamet senaryolarının önce ilk ayağı vardır, yani şöyle denir, kıyamet başlamadan ortalığa yecüc mecüc çıkacak yakıp yıkacak. Bu yecüc mecüc kimdir? Bir dönem Türkler'e dendi yecüc sonra komünist Rusya'ya...

Asıl kıyamet filmi deccalle başlar. Tüm semavi dinlerde deccal inanışı var ve tartışılır. Ancak ne zaman geleceği bilinmez.

Amerika kıtasına yerleşen protestan rahiplerden birçoğu işte bu "bilinmez" olan deccalin ne zaman geleceği düşüncesini takvimlemeye başladı. Yani, saatini, zamanını vermeye başladı. Bunu da

Devamı 14. Sayfada

Mazlumiyyet

Erdem Özkaramanlar
erderoz@leman.com.tr

AHA! SONUNDA BULDUK HA! İŞTE ORDA!... SESİNİ SAKIN ÇIKARMA HA! ARKADAN YAVAŞ YAVAŞ YANAŞAK...

"BİRAZ DAHA... BEN 'ŞİMDİ' DEYİNCE..." ŞİMDİ!

NEZİR ABE!..

ABE?.. AYIPTIR HA! HAYIR; İSTEMİYORUM BIRAKIN ÖLEN!!! İSTEMİYORUM - ALLAH, PEYGAMBER AŞKI İÇİN BIRAKIN!!! YAVAŞ...

BI-RA-KIIN ÛLEAAAYINN! HİŞŞ... HERKES BİZE BAKIYOR; N'APIYORSUN?..

REZİL EDECEN BİZİ! BEN EFFİM-SİZ ETMEYİN BIRAKIN BENİ... KURBAN OLAYIM... ABEMSİİN...

DE YETER HA: NE ÇOK DIVILDANDIN! HAKKET LA! BI-RAKIVV-IIINN...

YUH NEZİR ABE; BU KADAR DA OLMAZ HA!.. ÜHÜÜ-IHHI-HI HÜÜÜ!..

ÜÜ-ÜHÜ-ÜÜÜ... İŞTE-Mİ-YO-RUUM... ÜHHÜ-HÜ... HÜÜÜ...

DE YETER: İSTEMİYOR İŞTE, HA!! "MA NİYE MECBURUZ BAŞKANIN HER DEDİĞİNİ YAPMAĞA?..

♫♫ "CANE ♫ CANE ♫ "CANEE

SAYIN BAŞKAN.. N'OLDU ÛLEN-HANİ NEZİR?.. NEZİR İŞİ OLMAYACAK BAŞKANIM!.. NUH Dİİ, PEYGAMBAR DEMİİ HA...

HAY ALLAH!.. "DANS İŞİNİ HALLETSE İDİ ONA KADRO VERECEKTİM...

NEYSE.. İŞ BAŞA DÜŞTÜ O ZAMAN! CANE CANE ♫ DILEMIIN PIR XAŞEEE "WERE

DİYARBAKIR'DA BİR DÜĞÜNE KATILAN ALMAN-YEŞİLLER PARTİSİ'NİN EŞBAŞKANI CLAUDIA ROTH'U DANSA KALDIRMA GÖREVİNİ BELEDİYE BAŞKANI ÜSTLENDİ SAYIN SEYİRCİLER... ANCAK DANS ESNASINDA ÜÇ DEFA ROTH'UN AYAĞINA BASAN BAŞKAN...

Kürtler tarihleri boyunca utangaçlıklarının, yalnızlıklarının ve medeni cesarete meyilli olamayışlarının kurbanı olmuştur...*

*Martin Van BRUNESSEN

Akşamsefası

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM
kaanertem@leman.com.tr

eyrik@leman.com.tr

BAMBAŞKAYMIŞLAR!

Akşamsefası

99 buçuk

melike acar

TAMAM KIZIM, YEME DAHA FAZLA. PATLATICAN ÖNLÜĞÜNÜ... DOMUZCUK GİBİ OLDUN.. HE HE...

HADİ ÇOCUKLAR HADİ! SERVİSİ KAÇIRACAKSINIZ!

BENCE AYI GİBİ OLDU! HEHÇE!

SENSİN O! HIH HI!

SSST! NE BİKİM LAF O!?

"AİLEM YÜZÜNDEN OLDU GİBİ GELİYO BANA. BABAM VE KARDEŞİM... SÜREKLİ YAPIYORLARDI BUNU, HER YERDE - BABAM KENDİNİ KOMİK SANIRDI... BİZ DE ONU ÖYLE...

BİR YASA KAPAR TABİ... B FALANDIM GALİBA BEN EĞLENMİYODUM ARTIK...

KIZ ŞİŞKOLAK. ŞU KUMANDAYI VER BAKALIM! HE HE!

YAPMA BABA! YORULUR ŞİMDİ... ÜÇ BEŞ KİLO VERİR DÖVER SONRA BİZİ! HAHAHA!

ŞAKA YAPIYORUZ KIZIM GEL BURA - YA! HAH HA HA!

ANNEM ÖYLE DEĞİL! AMA...

YAPMA KIZIM, ONLAR SENİ SEVDİKLERİ İÇİN UĞRAŞIYOLAR GÜZELSİN SEN, DÜNYA GÜZELİ KIZIM BENİM... TAMAM AĞLAMA ARTIK.. HADİ AMA? GÜZEL GÖZLERİNE YAZIK.. KALK...

O HARİKA BİR YALANCIYDI...

VE BENİM DE GERÇEKLERİ GÖRMEMİ ENGELLİYODU...

YOK ABİ!: BUGÜN KONUŞUCAM, DAHA FAZLA DAYANAMIYORUM! CESARETİMİ TOPLAYIP KONUŞCAM ERKEKLER CESUR KIZLARI SEVER...

SEDA YANLIŞ ANLAMA AMA CEM SANA GÖRE DİİL BENCE...

NİYEMİŞ O? ALLA ALLAA?!

İĞRENÇTİ, SAÇMAYDI, REZİLDİ, B.K GİBİYDİ... NE DERSENİZ ARTIK, HEPSİ...

NE?! EE, ŞEY ŞAŞIRDIM BİRAZ BEN... NASIL DESEM BE.. BEN BÖYLE BİŞEY DÜŞÜNMİYORUM KUSURA BAKMA SEDA AMA OLMAZ YANİ, SONRA GÖRÜŞÜRÜZ TAMAM...

ŞİŞKO BİR DOMUZUM BEN! AYIYIM! HAYVAN GİBİYİM DİMİ?.. RESİM YAPICAM!.. SEN O ZAMAN GÖRÜRSÜN. KÖPEĞİM OLCAKSIN GERİZEKALI!..

TAMAM... GÖRÜŞÜRÜZ...

OLMADI TABİ... DAHA FENA OLDU... GÜNDÜZ NEREDEYSE HİÇ BİŞİ YEMİYODUM... GECE DE DELİ GİBİ SALDIRIYODUM...

BİZİMKİLER DALGA GEÇMİYODU ARTIK...

BUGÜN KONUŞTUM DOKTORUNLA, YARIN 5'TE ANNENLE TEKRAR GİDİYOSUN...

TAMAM DEDİM YA BABA!

altı: Bol miktarda taze meyve ve salata.
yemeği: Haşlanmış sebze üzerine az yağ koyarak kendi seçeceğiniz
hazırlayın.
m yemeği: Etsiz türlü, kırmızı mercimek - pirinç çorbası.
n
altı: Ballı yulaf lapası.
yemeği: Bu kez sebzeleri az yağda hafif kızartarak
ğurtyiyebilirsiniz.
m yemeği: Haşlanmış sebze ve fırında yağsız piş
en yiyebilirsiniz.

BU BİR BAŞLANGIÇ MIYDI? HAYATIMIN GERİ KALANINI BU LİSTELERE KÖLE OLARAK MI GEÇİRİCEKTİM?..

İLAÇLARLA... HESAPLARLA... BİRİLERİNE BİŞİLER KANITLAMAK ZORUNDA KALARAK MI GEÇİRECEKTİM?

KAÇ?

ŞEY... 99... buçuk...

DOĞRU OLAN BU MUYDU? HAYATIM BOYUNCA ONLARA GIPTA MI ETMELİYDİM? "BEN ÇİRKİN, DİĞERLERİ GÜZEL" BÖYLE Mİ GEÇİCEKTİ?

KENDİMİ SAKLAMALI MIYDIM?

KENDİMDEN UTANMALI MIYDIM?

HAYATIM BOYUNCA KENDİMDEN NEFRET ETTİ?

HİÇ SANMIYORUM!..
HAYAT GERÇEKTEN KISA VE ONU SADECE YÜKLENDİM DEĞİL, BEN YAŞIYORUM..."

NABER TOMBİK?

ONLARI YİYOSUN BAK PATLATICAN ÜSTÜNDEKİLERİ...

NE?! HAHAHA! EEE.. NE DİCEKTİM, BORA'YI İZLEDİN Mİ SEN?..

AAA?! İYİDİR SENDEN?

HAHHAHA! VALLA SABAHTAN BERİ REJİM YAPIYORUM, DAHA BİR KİLO VEREBİLMİŞ DİİLİM, BU DA LAYT HAMBURGER!

HAYIR, İZLEMEDİM DAHA!

"Geçmişimi dağlayıp ateşe koyuyorum. En eski hayallerimden biride bir zaman makinesine sahip olmak ve yaşamımın bazı karelerine biraz uzaktan bakabilmek. Ama tabiiki bu hiç bir zaman olmayacak. Geçmiş zaman gelmeyecek geri..
"Zamanda yolculuk beyinde meydana edebilir fakat objektif olmaz"
Ta ki Melike gelinceye kadar. Evet Melike'nin elinde bir zaman makinesi var. Benim hayalimdekiden tek farkı ise sadece bu sayfada yolculuk edebilecek olması..."

yakında...

melike@leman.com.tr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

ŞARKI SÖZÜ

ŞARKI SÖZÜ BİLİMİNDE TEK MUCİT ALİ RIZA MUCİT VE YEPYENİ ŞARKISI...

Hoop hoop, kömür aldım yakıyorum
Heey heey, ben bu işi biliyorum
Hooy hooy! Kombi taktım yakıyorum,
Yeri geliyor kısıyorum,
Hem doğalgazlı hem kömürlü ooh oohh...

POLYESTER AYI KENAN ve MACERALARI...

10. Sayfadan Devam

bir takım kıyamet alametlerini gösterip öyle söylüyorlardı. Mesela önceki yüzyıllarda, 1700, 1800, 1900 yüzyıl başları İsa'nın yeryüzüne ineceğine inanılır ve yüzyıl başları hristiyanlar evlerini barklarını bırakıp dağlara taşlara çıkar.

Tabii yüzyıl başı İsa inmeyince yeni yüzyıl bekleniyor ve biraz da bu inanış fos çıkıyor.

Ancak şimdi kıyamet yorumu yapanların milyonlarca Amerikalıyı inandırmasının sebebi yeni bir kıyamet alameti bulmuş olmaları. Bu alamet de: İsrail'in kurulması. İsrail'in kurulmasına, yani yahudilerin yeniden bir çatı altında toplanmasını tam bir mucize gibi görüyorlar ve ahir zamanın başladığına (kıyamet günlerinin) inanıyorlar. Çünkü inanışa göre deccal yahudiler toplandıktan sonra gelecek.

Bu paranoyik düşünceleri İsrail de destekliyor, mesela, Musa, Mısır'dan kavmini alıp çıkarken bütün yahudiler çıkmadı, Musa'yla gelmeyen binlerce yahudi kaldı. 1993 yılında bu yahudileri (30.000 kişi) Nil deltasından toplayıp İsrail'e getirdiler, yani toplanıyorlar.

Peki yahudiler toplanınca neler olacak? Önce deccal gelecek. Deccal kim? Bir zaman Hitler'e demişlerdi bir zaman Saddam'a ve bugün Ladin'e diyenler de var. Deccal gelince ne olacak: İsa yeryüzüne inecek, yahudi ve hristiyanları toplayıp Armagedon'da nihai savaşı verip bin yıl yaşayacak olan huzur saadet çağını başlatacak. Ancak herkes değil yahudilerden seçilmiş sadece 144.000 kişi.

Başka neler olacak? Süleyman Tapınağı yeniden inşa edilecek. Nerde bu tapınak? Yandı bitti kül oldu? Ancak evanjelist bilimadamları uzay fotoğrafları, sismik araştırmalarla bu tapınağın Mescidi Aksa'nın altında olduğunu tespit ettiler. Şimdi putperestlerin (müslümanların) kabul ettikleri bu Mescidi Aksa'yı yıkmaya çalışıyorlar. Tabii müslümanların ikinci kutsal yapısı olan Mescidi Aksa yıkılırsa Araplar kızıl kıyamet kopanır. İşte onların da beklediği bu kıyamet. Peki Mescidi Aksa'yı kim yıkacak?

Evanjelistlere bu yüzden "hızlandırıcılar" deniliyor. Yani, kıyameti hazırlamak için Mescidi Aksa'nın hemen yıkılmasına inananlar. Bu yüzden yüzlerce saldırı planladılar, birçok plan da tertip halindeyken ortaya çıktı. İsrail devleti bu saldırılara müsamahayla bakıyor. Sonra ne olacak? Tapınağı yeniden inşa edecekler.

Nasıl inşa edecekler? Evanjelistler Amerika'da milyarlarca dolar yardım parası topladı, planları hazırladı... Başka neler yapılacak. Mesela Musa Mısır'dan kavmiyle çıktığında Sina'da Tanrı'yla bir sözleşme yapmıştı. Bu sözleşmeye göre "kurban" kesilecekti. Süleyman Tapınağı kurulunca kurbanlar da başlayacak. O halde nasıl kurban kesilecek. Yine evanjelistlerden toplanan paralarla nasıl kurban kesileceğini öğreten okullar kurdular, kurban kesme kursları veriyorlar.

İşte Bush'a oy veren milyonlarca evanjelist bu yıkma, inşa, kurban kesme, topluca İsrail'e taşınma işlerine başladılar bile.

Şimdi, evanjelizmin felsefi köklerine bakalım. Ve evanjelizmle yahudiler ve hristiyanların nasıl yanyana geldiğini sorup şaşıralım. Çünkü, ortaçağ dünyasına binlerce yıl hakim olan kilise katolikti. Nerde yahudi görse kovuyordu. Çünkü yahudiler İsa'nın katiliydi. İngiltere'den, İspanya'dan ve birçok Avrupa ülkesinden kilise yahudileri tam bin beş yüz yıl kovdu... Yoketti...

Peki ne oldu da Amerika kıtasına yerleşen protestanlar artık yahudilere katil demiyor, tersine, yahudiler gibi Tevrat'ı okuyup, yahudilerle dini olarak bütünleşebiliyorlar.

Bunun kısa cevabı, protestanlık içinde yetişen evanjelistlerin Tevrat'a da İncil gibi sarılması ve ikisini birleştirmesidir. Ancak kısa bir geçmiş anlatmamız gerekir.

Protestanlık 15, 16. yüzyılda kilisenin mutlak otoritesine karşı gelişti. Luther ve benzeri bir çok din reformcusu kiliseye karşı çıkarak kilisenin Tanrıyla insan arasına giremeyeceği tezleriyle Avrupa'da yeni bir çığır açtı.

İncil'i eline alan her hristiyanın İncil'i tek başına yorumlayacağı ve kilisenin yorumlarına ihtiyacı olmadığı söylendi. Ve matbuatın icadıyla İncil'in çok basılması aynı yüzyıla denk gelince incil merak eden herkesin eline geçti... Bu dönemin adı reformasyon dönemi ve kilise tarafından protesto/aforoz edildikleri için kiliseden tamamen kopan bu yeni dinin adı: Protestanlık oldu.

Protestanlığın yeni yorumları liberal dünyanın da müjdecisiydi... Amerika'ya yerleşen protestan rahipler aynı zamanda ilk zengin hristiyanların hamiliğiyle bu yeni kıtada binlerce kilise inşa etti.

Ancak burada hristiyanlık düşüncesinde ekonomik bir devrim oldu. Şöyle. Ortaçağ boyunca hristiyanlar mistik bir hayat yaşıyordu, yani, yoksul, paçavralar içinde dilenciler gibi yaşayan insanlardı. Ortaçağ boyunca kilise "yoksulluğu" övüyor, hatta yoksulluk içinde yaşam hristiyanlığın dünya görüşüydü...

Bu yoksulluk içinde büyük mezhepleri d oldu, dominiken, fransiskan tarikatları gib Uhrevi dediğimiz öbür dünyaya dönük b hayat yaşıyorlar. Zühd dediğimiz, ibadetl dolu bir hayat. İnziva dediğimiz, elini ayağır bu dünyadan çekip manastırların karanlı köşelerinde "uzlet" içinde bir hayat..

İşte yıkılan bu hayattı, çünkü, protestanlı ğın açtığı kapıdan başka tür bir hristiyanlı büyüdü. Kapının kilidini açanların başın Fransa'da ortaya çıkan Calvinistler (Calvi nizm) gelir...

Calvinizm ne yaptı? Hristiyanlar da zengi olabilir? Bu ihtilalci bir görüştü. Böylelik daha çok kazanan daha çok yardım eder, da ha çok dua alır yani daha iyi hristiyan olabi lir düşüncesi yaygınlaştı.

Bu yüzyılı yorumlayan siyasetbilimciler sosyologlar, bu ilk zengin hristiyanların tü münе "püritenler" adını verir. Püritenizm, ya ni ilk tüccartaşan hristiyanlar batının yeni ru hu oluyor. Yeni gelişmelerin yeni bir haya tarzının nüvesini teşkil ediyor. İlk kapitalis hristiyanlar.

Yani, protestanlığın açtığı kapıdan zengin liği kabullenen bir tüccar sınıfı ilk zengin hris tiyanlar olarak yeni kıtaya yerleşiyor ve bü yüyordu...

Zengin hristiyanlar Amerika kıtasına yer leştiğinde desteklediği rahipler/dini grupla şüphesiz protestanlardı.

Binlerce yıl boyunca katolik kilisesiyle sa vaşmış, kovulmuş yahudi zenginleri de, hris tiyanlığın bu serbest, liberal yorumunu uç suz bucaksız kasabalara kadar gezici vaizlik le taşıyan protestan rahiplerin hamisi, des tekçisi oldular...

İşte yahudi zenginlerin desteklediği pro testan rahipler içinden birkaç ünlü rahip yen yorumlarıyla göze çarptı. Ki, bu yeni yorum lar İncil'deki yahudi maddeleri üzerineydi.. Oysa binlerce yıl hristiyanlar ne Tevrat'la ilgi lendi ne de İncil'de adı geçen yahudiler üze rinde durmuştu. Şimdi bu protestan rahipler eline Tevrat'ı almış İsrailoğullarını yorumlarının başına geçirmeye başlamıştı...

Tabii ki kitlelerin dikkatini çekebilmek için özellikle kıyamet gibi, deccal gibi, İsrailoğullarının sürülmesi gibi tarihi/dini maceralı yerler daha çok dikkat topluyordu... Yani İncil'in Tevrat'la karışık batını (iç, derin) anlamları ortaya çıktı. Ve çok geçmeden Tevrat'la İncil'i içiçe okumaya başladılar. İşte evanjelizm budur, içiçe geçmiş yahudilik/hristiyanlık, yorumu.

Evanjelist dediğimiz insanlar içiçe iki kitapla birlikte dini eğitimlerine başladılar ve Amerika kıtasında yahudileri sevip besleyen anlaşan koruyan bir "dini eğitim"in tarikatlaşmasını ve sonra yaygınlaşmasını sağladılar.

Şüphesiz Tevrat'taki Musa'nın Deccal'in, İsa'nın yeniden yeryüzüne ne zaman ineceği, Armagedon savaşını ayrıntılarıyla detaylandırdılar ve bir takvime bağladılar.

Ve yüzlerce yıl birçok kıyamet senaryosu uydurdular, hiçbiri tutmadı, fos çıktı, ancak İsrail Devleti'nin kuruluşuyla gerçek bir kıyamet alameti budur, deyip, son elli yılda evanjelist hareketin siyasallaşmasına hizmet ettiler... Aşınlaşmış cinsel özgürlüklere karşı çıkmak tam bir bahane... Kitleleri bu dünyadan iğrendirip kilisenin akıl ötesi saçma sapan senaryolarına kurban etmek...

Bugün Bush'a destek veren, yani Amerikan muhafazakarlığını oluşturan din budur: Yahudileşmiş hristiyanlık!..

Bugün Amerika kıtasındaki evanjelist hareketin milyonlara ulaşmasının arkasında, yahudi zenginlerinin maddi destekleri ve yahudi teologların felsefi çabaları var.

Yahudi zenginler rahipleri besledi, yahudi teologlar Tevrat yorumlarını İncil'in içine katıp.

Ve yeni protestan rahipler bu yorumları okuttu. Anlattı. Kiliseler kurdu. Velhasıl, dört yüz yıl yahudiler ne edip edip hristiyanları yahudi/Tevrat yorumunun içine sokup tuhaf bir mezhep yarattı.

Yahudilerin Amerika'daki gücü budur. Bu büyük evanjelist hareket artık yekpare İsrail davasının arkasındadır.

Oysa Avrupa topraklarında binlerce yıl kiliseden tokatlar yemiş sürülmüş aşağılanmış kovulmuşlardı.

Yeni kıtada bu oyuna gelmediler, işi kökünden halletmenin yolu, İncil'in dibine girip yahudi ilahiyatıyla hristiyan ilahiyatını buluşturmak oldu. Tabii bunu yapmak için binlerce kiliseyi, rahibi, yardım kuruluşunu besleyecek büyük servetlere sahip olmanız gerekirdi.

Şimdi evanjelistler, yahudiler gibi düşünüyor, tıpkı onlar gibi aynı takvim içinde aynı deccalı bekliyor ve bir bütün olarak İsrail devletini hem devlet hem de dini olarak destekliyorlar. Yahudiler gibi Armagedon savaşına ve Deccal yorumlarına saati saatine inanıyorlar.

Evanjelistlerin felsefi kökeninde ikinci bir tartışma noktası: Seçilmiş Halk kavramıdır. Katolik kilisesi ve yaygın hristiyanlık anlayışına göre İsa'nın müjdesi tüm insanlaradır. Ayrım gayrım yoktur, herkese açıktır Hristiyan-

Akşamsefası

lık. Oysa yahudilik sadece yahudileredir. Çünkü yahudilik Tanrı'nın seçtiği özel bir kavimdir, kimse de sonradan yahudi olamaz.

Şimdi, hristiyan olan evanjelistler nasıl oluyor da kendilerini yahudiler gibi "seçilmiş halk" olarak görebiliyorlar. Şüphesiz Tevrat yorumlarıyla İncil yorumlarını birleştirmiş olmaları, ama felsefi kökü daha başka...

Şöyle, 18. 19. yüzyılda yeni kıtadaki bu protestan rahiplerin önderliğinde ve vaazlarıyla milyonlarca kızılderili öldürüldü. Gözleri kırpmadan yeni kıtanın asıl sahiplerini yoketti̇ler.

Bu katliamlara felsefi kılıf takmayı çok ünlü bilimadamları şöyle becerdi: Sosyal darvinizm. Sosyal darvinzm tezine göre talbatta güçlü ırklar zayıf ırkları elimine eder. Yani, güçlüler zayıfları ezer yener yokeder ve bu bir tabiat yasasıdır. Bu teze göre aynı şekilde Afrika'da Uzak Doğu'da hatta Meksika'daki halkları insan yerine koymadılar. Çünkü onlar vahşiydi putperesttiler, uygar değildi. Ya yokedilmeleri gerekiyor ya vaftiz...

Bu felsefi yorum aynı şekilde batı uygarlığının yorumu oldu ve çok geçmeden "üstün ırk" gibi düşüncelerin yayılmasına sebep oldu. Yani, hristiyan olmayan batılılar dahi, biz demokratız, biz büyük gelişmiş bir uygarlığız, biz akıllıyız, tekniği, icadları, bilimi, felsefeyi kuran bizi̇z, o halde, biz üstünüz...

Bu düşünceler batı uygarlığının en büyük hastalığı olarak ortaya çıktı. Bir nevi batı uygarlığının mensupları da yahudiler gibi kendilerini sanki "seçilmiş bir kavim" olarak görüyor...

Bunu şöyle anlatabilirsiniz. Bugün evanjelistler Irak'taki katliamı dini inançlarından dolayı normal görüyor ve hiç rahatsızlık duymuyorlar. Ancak dindar olmayan batılılar da bu katliamlardan rahatsız olmuyor. Onlar da Iraklılar'ı demokrasi, siyaset, devlet kuramayan güç elde edemeyen zavallı yaratıklar olarak görüyor.

Yahudilerin seçilmiş halk kavramı dini anlamının dışında da batı uygarlığının modeli haline geldi. Evanjelistler yahudiler gibi dinin anlamları içinden konuşurken, dinle hiç ilişkisi olmayan batılılar da bu katliamlardan rahatsız olmuyor. Onlar da Iraklılar'ı demokrasi, siyaset, devlet kuramayan güç elde edemeyen zavallı yaratıklar olarak görüyor.

Dünyanın geliştirdiği bilim, kültürü, uygarlığı, ahlaka, kardeşliğe, dayanışmaya değil, dini bir savaşa hatta topyekün bir medeniyet savaşına evrilmesi için çalışmaktalar.

Tarihin ilk gününden beri insanlığın kazancı olan Sokrat'tan Aristo'tan Kant'tan Dostoyevski'den vs. insanlık değerlerini ve hastaneler, tıp, çevrecilik, aşı, ilaç, yardım kuruluşları, bilim araştırma merkezlerini iletişimi, haber alanlarını kendi çıkarları için kullanıp, tüm bu insanlık birikimini İsrail Davası'nın orduları gibi kullanmayı başarmışlardır.

Yani yahudiler zenginlikleri ve teolojik kafa karışıklıklarıyla batı uygarlığının ve insanlığın önünü eşkıya gibi kesmiştir. Batı uygarlığının bugün yaşadığı büyük kriz ve çöküş işte budur.

İnsanoğlunun siyasi kazançları olan demokrasiler, andlaşmalar, silahsızlanma, uluslararası ilişkiler gibi en temel sorunlarının kökenine İsrail Devleti'nin olmazsa olmaz dayatmaları ve çıkarlarını koymayı başarmışlardır.

Peki bu kadar büyük, geniş, çok...insanı, bilimadamlarını, üniversiteleri, bunca partileri, bunca ülkeleri, bunca devletleri aldatmayı/kandırmayı nasıl başardılar?.

Birincisi zenginlikleriyle ve bu zenginlikle kontrol ettikleri şirketlerle...

İkincisi ve önemlisi: Televizyonlar..

Amerika'da evanjelist hareket televizyonla milyonlara yayıldı. Televizyondan kitlelere hipnotize ederek mistik mesihvari konuşmalar yapan rahipler milyonlarca Amerikalı'yı safdilleştirdi.

Amerikan toplumu, safdillerin ülkesidir. Bu safdiller uzaydan gelmiş gibidir, lalak, malak, şebek, tarih bilmez, dünyayı tanımaz, siyasetten, kültürden hiç anlamazlar, ancak, kullandıkları oylarla dünyanın en büyük savaş makinesinin yönünü tayin ederler.

Safdil toplumun anladığı iki şeydir, evanjelist rahipleri dinlemek, sonra Bush'a oy vermek, sonra yardımlarıyla bu büyük kıyamet senaryosunu hazırlayanların ceplerini doldurmak.

Asıl önemlisi, bu senaryoları okuyan gençlerimiz dünyanın büsbütün mahvolduğunu düşünüp korku ve paniğe kapılıyor ve yahudi düşmanlığından başka birşey düşünmeyip "körleşiyor!"...

Allah büyüktür, korkuya kapılmayacağız! Geçmişte de kapılmadık. Bu dünya ne kıyametler gördü, Haçlılar tam dört asır milyonlarca askeriyle geldi, gitti...

Orta-Doğu'nun Babıleri. Süleyman Tapınakları kaç kez yıkıldı... Umutsuzluğa kapılmadan "insanlığı" bekleyeceğiz!..

Bilimin aklın ahlakın, sadece İsrail için değil... Tüm insanların kardeşliği, dostluğu ve bölüşmesinin dini olduğunu atalarımız gibi israfa, yorulmadan kuşaktan kuşağa şiirler şarkılar'a anlatmaya devam edeceğiz...

Bu toprakların dibi yeşildir kültürleri deniz gibidir, kir tutmaz, nükleerden korkmaz, parayla topla yıkılmaz, ulu ve engindir. Ne demiş Seyranî: Aşkın iğnesiyle dikilen dikiş/kıyamete kadar sökülmez imiş.. Bu topraklar Allah'a ve tabiata aşkla bağlıdır... Göklerdeki ay'ı yüce sevgilinin yüzü gibi görür... Ama onlar Allah'a ve tabiata deccalin takviminiyle bakıp yıkılmayacaksa biz yıkanz deyip, İdlisenin paranoyak teorilerinin eline nükleer bombaları çoktan teslim ettiler...

Bir de bir yazar olarak içi yanıyor insanın ve soruyor Kant, Spinoza. David Hume, Locke, Leibniz, Newton, Volter gibi yüzlerce bilimadamı bu manyak ilahiyatçıların elinden aklı ve bilimi kurtarmak için 400 yıllık verdi. Yahudiler bu 400 yılın birikimi olan bilimi ve aklı yeniden delirmiş rahiplerin eline teslim etti...

nihatg@leman.com.tr

Okşan / İstanbul

Sevgili LeMan ve Okuyucuları

Siirt'in Baykan ilçesinin Atabağı köyüne 13 Eylül 2004'tü gittiğimde. İlk görev yerim ve ilk heyecanımdı. Sınıfıma girip umut dolu gözlerle karşılaşınca yüreğimi garip bir sevinç kaplamıştı. Artık bir köy öğretmeniydim ve yapacak çok iş vardı. A B C'yi öğretecektim sevgiyle yoğurup. Zor koşullar altında umudun dibe vurduğu bir coğrafyada umut ve sevgi tohumları ekecektim. Mavi cik elleri kir pas içinde, üstü başı perişan tam 30 tane birinci sınıf öğrencisi şaşkın şaşkın bakıyordu yüzüme. Kimi oyununu bırakıp gelmişti, kimi bağ bahçeden, kimi de hayvan otlatmaktan. Koşup gelmişlerdi okula üstlerinde köy kokusu. Bir süre bakıp durdum onlara. Sonra tek tek öpüp okşadım. Sümüğü akanın burnunu temizledim, üstü kirli olanın tozlarını. Onlar Türkçe bilmiyordu ben de Kürtçe. Beden dili iyi bizi yakınlaştıran ilk günlerde. Sıcacık gülüşler, umut dolu bakışlardı dilimiz. Onlar çiçekti. Yürekler pır pır atan minik tarla kuşlarıydı.

Sevgili LeMan ve okuyucuları, bu minicik tarla kuşlarının okuduğu okulda bir kütüphane bile yok biliyor musunuz?

Okul var, sınıf var, sıra var, minik tarla kuşlarının var ama bir kütüphane yok.

Bu minik tarla kuşlarına her yürek bir kitap bağışlarsa bizim de bir kütüphanemiz olacak.

Nazım'ın dediği gibi,

Güneşli günler göreceğiz

Okulumuza bağışlayacağınız her kitap güneşimizin üstündeki kara bulutları dağıtacak ve Nazım bu dizeyi boşuna yazmış olmayacak..

Sevgilerimle...

Özlem Yeşiltaş - Atabağı İlköğretim Okulu / Baykan-Siirt

Dostlar

Sizsiz ve bizsiz LeMan ailesine dostlar derken hiç düşünmüyor insan o biçimsiz o resimsiz dostluk kelimesi yüreğimin en güzel yerinden kopup geliyor. Düşünmüyorum hiç! Kafamdaki anlamsız soru işaretlerini bir kenara atıp, anlamlı noktalar koyuyorum yüreğinizin en güzel yerine. LeMan ailesi ile ektiğim umut tohumları mevsimlerin dengesini bozarak açıyor gün be gün yarın mavilikleri̇nde bir düş kurmayı özlüyorum lambalar sönmediği için bir de kaçak tütünü. Lemanla beraber bir haftanın yokluğuna sünger çekiyor bekletmelerim nacizane iki kelam etmek istiyorum ben de bu hafta. Yüreğinizin tınısını kılavuz yapıyorum ki kendime imla hatalarımı yapmayayım. Yani T.C.K beklentisi ile gözbebeklerime aynılıklardan aynılık varoluşlardan pay çıkarıyorum. Artık güzel şeyler hissediyorum beş metrelere ilk alanda, gelin görünü kalbim sekizinci harası şimdi evrenim. 68'li, 70'li yıllarda "Kızılcıklar oldu mu , selelere doldu mu" türküsünü söyleyen halk ya cunta tarafından göz altına alınıp işkence ediliyor ya da kalatası milliyetçileri tarafından günlerce dövülüyormuş. Hatta arabesk sanatçılarının mantar gibi bittiği dönemler onlarmış kültürel yozlaşmanın apaçık örneği bu, insan bir türkü söyleyecek, şiir yazacak, sevecek... İki gündür bir Karadeniz türküsü dolandı dilime nerden duyduysam can sıkıntısından onu söyleyip duruyorum "Al şalım yeşil şalım sen yağmur ol ben de bulut Maçka'da buluşalım" İyiki varsınız be LeMan ailesi... Kozalağı, Bezgini, Gatanası, Gönül Adamı, Pantolonu, Terelellisi İyiki varsınız... Biliyorsunuz ne kötü aşk var yeryüzünde ne de iyi hapishane düşündüm de globalleşerek rezilleşen dünyada bembeyaz bir kağıda iki satır selam yazabilecek LeMan dostlarıyla yazışmak iyi olur. Varsın onlar 17 Aralığı beklesin biz işimize bakalım, bir Anadolu ata sözü derki "Akıllı hal hatır sayana kadar deli oğlunu kızını evermiş" şimdi tüm dostlar hoşça ve aşkça kalmanız dileğimle tutunun hayata tutunabildiğiniz kadar! Yeryüzü aşkın yüzü olıncaya dek sevginiz ...

Zafer Var Zaloğlu
Sındırgı Kapalı Cezaevi
Sındırgı-Balıkesir

LeMan
SAYI: 681
26 KASIM 2004 CUMA
HAFTADA BİR SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞCAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR
● Müessese Müdürü: Ali YAVUZ ● Yürütme Koordinatörü: İlhan ARKAN (ilarkan@leman.com.tr) ● Satış: Cengiz KOCAU ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • Fax: 0.212 245 38 06 • Abonelik İçin Tel: 0.212.292 95 65 Dahili: 0 Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • Genel Dağıtım: BİD Merkez Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, resim, yakaraklerin tüm yayın hakları ile atenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, TV programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

AYRINTILAR
METİN EİDAN

Çatır çatır söküp alırlar! O 'şey' seninmiş, sizlerinmiş, senin de hakkın varmış, nasıl izah edecen bunu? Binlerce yıl öncede böyle değil miydi? Öyle anlatırlar ama, ve öylediir de mutlaka elbet, başka türlü nasıl mümkün olabilir: Adam, taşın üstüne oturmuştur. 'Kalk len' der, yanına yaklaşan diğeri, biraz espri̇li bi tarzda. (Uyarıların bi 'espri̇si' vardır sürekli: Yol yapacaz, market açacaz, sosyal tesis genişleme, yayılmal) 'Kalk len!..' Taşta oturan, kalkmak istemeyen, 'hunga munga, (git de öteye otur bal)" der.. İşte burada, hızla geçmemek, biraz kötülüğün felsefesini yapmak gerekiyor ama; şeytandan gelmedi mi o da, daha evvele gidilmeli öyleyse, ve orada bırakılmalı.. Taşın kenarında, ayakta dikilen şerefsizin -muhtemelen bilinçaltının da altındaki yazıdan şunlar akıyordur: Ah Tanrım, cenneti vaadetmeseydin sana da secde etmezdim!.. Ve yukarıdaki tüm 'mantık silsilesi', büyük bir gürültüyle bu fikrin üzerine yığılır! Ruhun ve öz'ün üstünü örter, geliye diplerde, ucu ışıldayan bir zehir tortusu kalır.. Her türlü saçmalığı rahatça ifade etmeye hazırdır yani artık: 'Kalk len, ben oturucam!..' Öteki kalkmaz, mantığını sürdürür, diğeri saçmalamayı! Çok geçmeden, insanlık tarihinin, herhalde ilk bilinçli şiddet hareketlerinden biri başlamış olur.. Aptallığı yüzünden bir panterle bile kavgaya tutuşmuş olan 'güçlü', tesadüfen elde ettiği kol gücüyle, öbürünü yakaladığı gibi bir tarafa fırlatır, taşa kendisi oturur lavuk.

Şort, kilot, atlet filan almak için, mağazalara, dükkânlara da uğrayabilirim.. Ama ben pazar yerlerini, kendi içinde bir düzene sahip karmaşık yerleri seviyorum daha çok. Pırıltılı dekorlardan, abuk sabuk, cam ve alüminyum duvarlardan elbetteki iyren'iyorum.. Hele ki, "cam" bu malzeme! Bu kadar insafsızca ve aptalca kullanılabilir mi!.. 'Tuğla' da aynı şekil!.. Az buçuk mimarlık okuiken ne tuhaf düşlerim vardı. Müthiş evler, stadyumlar, botanik bahçeleri tasarlardım kafamda.. Uzmanlar, düş, hayal filan kuramıyor olmalı. Şehir planlamacılığı, rant şeysi, zor zenaat da, sen gene de kur birazcık; o bir parça yansılır ucundan, işine.. Camii yapmasını bile beceremiyoruz artık!. Geçeiken görüyorum: Top top mermer yuvarlaklar koymuşlar, merdiven başları olarak. Hiçbir simetri veya asimetri esteği yok, dağıtmışlar bol bol!. Eski camilerimizi. 'Yeni camii'nin kirli cephesini izlerkenki dinginlik yok; gelişigüzel bir dağıtıklık ve harcama.. 'Al bak, sana nefis bir taşı' diye mermeri sunan doğaya insaf.. Gene de en azından, 'inanç konusunda dünyevt bir estetiğin veya matematiğin peşinde koşmaya gerek yoktur manbağıyla' bir parça rahatlanabilir.. Fekat mimareden yuksek, o dev ışıklı reklamlarıyla, bin beter alışveriş merkezleri!?

Mikelanj, (trt 2'de izlemişim), ünlü esen 'Davut'u tek bir mermer kütlesinden oyup çıkarabilmek için, önce ince santimetre hesapları yapıp, ardından koca taşı dağlardan sürüklüyor ekibiyle.. Şimdi kamyonlar, tırlar, kargo gemileri, helikopterler var elbet. Yani taşı, taşı bitmez! Artarı'nı sokağa atarsın! Ağacı yükle taşı, petrolü taşı!.. Alt tarafı, dünyadan, gene dünyaya taşınıyo ya!? Bi Geri dönüşüm olmadığı için, o saf görüş de yatar ama. Mermeri, tahtayı, demiri, nereye sokuyosun geriye, pardon diyerek? Alır mı artık onu bi daha?!. Şu alışveriş merkezi konusuna gelelim.. ismi bile tiksindirici! Ne merkezi yahu!? Alfa uzay üssü mü bu? Merkezmiş.. İyii. Hepsi bir yerde yani, uzunlamasına enlemesine vitrinler, restoranlar gene boylamasına!.. Ön yargılı olmaktan ürkiyorum ama, Merkezi bırakıp, bir de şu kelimeyi işitin lütfen: "Pasaj!.." Hoş de mi, ses uyumu felan? 'Pasaja gidiyom beni', 'Pasalda mısın!.' gibi..

Böyle bir süiü pasaj vardı eskiden. Hallâ var da; Anadolu'da özellikle, kasabalarda, şehir çarşısında büyük bir tane.. Kadıköy'de de mevcut canım! Var bayaa pasajımız: "...binaların alını yararak içeriye uzanan pasalların binnin giiişindeydi. Şehir insanını, derinliği ve arkadaki dönemeci boyunca sıralanan farklı dükkânlar, sinema, tiyatro gişeleri, belki başka sürprizleriyle de içeriye sürükleyen, geniş ağızlı, rengârenk pasajlar.. Ama yetmeyecek, on onbeş yıl sonra, daha büyük ve dolambaçlı olarak kurulan, alışveriş merkezi den'len yerlerde gezinme ihtiyacı doğacaktı. ('Korkuk ve Fanteziler')

Kimin neleye gittiği önemli değil zaten, uzun zamandır kafaya takmıyoruz bunları.. Merkeze'de gidıp dolanıısın, pasajda da bir tur atıp arkadan çıkarsın.. Nihayetinde birer 'binâ' değiler mi? Kullanana bağlı.. Peki, açık alanlar? Meselâ, bir Pazar yeri! Örneğin, bir 'bit pazarı..' Kapatmışlar. Ordan alırdım tıkır boksur şort, atlet veya goynek, kullanılmış dekor lambaları, üçlü priz, çorap, kitap, sıidl Ve eğlenirdim en önemlisi, tezgahları arasında gezinirken. Yalnızların mekânı gibi de bir tuhaf garip özelliği vardı. Yani, iki kişi beraber gezmek biraz zordu demek istiyorum, Çünkü tezgah aralan dardı, etraf karmaşıktı, o hurda ve renkli eski eşya yığının tuhaf güzelliine kendinizi kaptırmışken, yanınızdaki kişiyle muhabbet etme imkanı da bulamazdınız. Sevgilisiyle gelenler de, o an panayırın değil başka bir yakıtlığın peşindeydiler elbet ve orta bir eşya anyordular genelde. Aslında yine kendi açımdan anlıyorum hep. Doğrusu; Kadıköy'deki birçok kişinin eğlencesi, hobisi, ve en önemlisi 'işi' olan, Polonya pazarı filan da denilen 'Bit pazarı'nın kapatıldığını öğrendiğimde, kulaklarıma inanmayıp, şu gerçekçi yorumu yaptım; Hassiktir! Çünkü, çok mantıksızdı. Nası yani? Herkes orayı severken hemi de! Bir ihtiyaçken.. Hmm? Demek başka, yeni gailp ihtiyaçlar icat etme sevdasına düşülmüştü gene! Al pasajları, koy alışveriş merkezlerini.. Pasajda en azından fazla kafamız karışmazdı! Bi berber vardır, bi sosisli büfesi, bi sinema, belki bi tiyatro gişesi, bi ayakkabı tamircisi, bir gelinlikçi, belki bir de plâkçı.. Eh, bu kadan kimseye yetmez bence. Öteki pasaja veya çarşıya yürümeye de ayaklanmız yorulur! Bir merkez kurulmalı, büyüük bir merkez! Hattâ, içinde alışveriş merkezleri bulunan daha da büyük bir merkez! Kenannda ilaveten küçük küçük başka alışveriş merkezlercikleri olucakl. Bu şekil bir yayınmacılık düşünülürken patronlar, kesin boşalıyolardır, oaah!.. Bitpazarının kapabilma, yerinden kaldırılma sebeplerinden biri olarak, arka sıralarda satış yapan porno sidiçiler gösteriliyor. Hiç inandırıcı değil! Onlar heryerde, cami önlerinde bile pornosidi satabilme hünerine sahipler. İkinci olasılık, civarda stadyumu bulunan futbol kulübünün, ek bir tesis daha yapma arzusuymuş.. Tesis yapa yapa bitiremediler. Eskiden tesis yok derdik, şimdi o var, bu kez de futbolcu yok ortada. hiçbiil oynamıyor!.. Son ve muhteşem olasılık; gene civardaki bir alışveriş merkezinin, bu alanı daha merkezî, süper bi satış noktası olarak görmesi, ve salyalar akıtarak meydanın satışına talip olması. Neyse (ben de dedektif gibi mâli müfettiş gibi konuşuyorum!), Sonuçta bu üç olasılığın bir şekilde kesiştiği nefis nokta; parrraa! E bitti artık. Adam bile öldürülmüyo mu para için.. Ee, hanıgı mantığı sürdurerek devam edeyim artık. Ne diyim, mermer mi diyim, ağaç mı diyeyim, bit mi diyeyim Tanrı el koyuyor artık bu işe burada! Para tanrısı, Alışverişsiz tesisus merkezon.

Bi de, oyuncakçı dükkanları vardı eskiden,.. Uçurtma çıtası, renkli misketler, telli plastik arabalar, silişi kağıdı filan satılırdı. İşini seven adamlar işletirdi genelde bu dükkanları. Çünkü bazı oyuncakları kendisinin yaptığından şüphelenirdik; basit ve sürpriz doluydular.. Pasajlar gibi... Karmaşıklık, değişim ve teknoloji, basitliği hınçla yok edeiken, beraberinde (ahlâk gibi) alternatif derinlikler getiremiyor! Dolayısıyla, önce yüzeysellikle tanışıyoruz, ardından usul usul bir 'çözülme'yle!

kozalak ateşi

kozzi@leman.com.tr ÇAĞLAR

Şiir

BEN KİMİM

(Yazım Yeri: YEŞİLÇAM KIRAATHANESİ / BEYOĞLU... Bir dizi işinde rol beklerken)

Gazi dedem vatan için savaştı
Vatanseverlik bizde soyumuzdandır
Malül maaşıyla 40 nüfusa aş pişti
Kanımın içinde o aşlar vardır

Vatan için çarpan kalbim hiç teklemedi
Cennet vatan tehlikede olduğundandır
Kapattım bir gece kahvecilik defterini
O gece ülkücü olduğumdandır

1970'in ekim ayında
Dünyaya selamun Aleykümündür
Dokuz ay boyunca anam karnında
Haram lokmam varsa hak şahidimdir

Anamın sümsüğü babamın şaman
7 yaşa kadar eğitimimdir
Kur'an kursunda kızılcık sopası
Ne terbiyem varsa safi ondandır

Beni görenler tirt tir titrerdi
İki yılda aldığım kıdemimdendir
İki plaket aldım ki ömre bedeldi
Gönderen adres rahmetlidendir

Satılmış sosyalist, şerefsiz demokrat
Kasabayı tertemiz sildiğimdendir
Demek başkanı Ahlaksız Murat
Lanet olsun sana dediğimdendir

Yaşım yediydi mektebe gittim
Okumam yazmam olmadığındandır
Öğrenir öğrenmez kirişi kırdım
Derslerden beynim sızladığındandır

Derken işe başladım kahvehanede
Ekmek param, alınterimdir
Kazandığım gitti okey ve çanakta
Asla hile hurda ve kağıt çalmadığımdır

Bu Murat bir türlü iflah olmadı
Yaşım henüz 17 olduğundandır
Tabanca tehtit elime verdi
Hareketi terkedişim safi ondandır

Alemde bir aralar işler pek coştu
Devran bizim camiaya döndüğündendir
Herkes nasiplenip palazlanır olmuştu
Baiyayı o zaman saydığımdandır

Sonra birden işler bıçak gibi kesti
Palmal'dan Maltepe'ye indiğimdendir
Devran değişip rüzgar ters esti
Ayazda kalmış bekçi malafatına
döndüğümdendir

Şimdi aç kaldım zırnık param yok
Bu vatanı ölesiye sevdiğimdendir
Çalıştıklarımın silme karnı tok
Çeke, senede, tahsilata bendeniz
koştuğumdandır

Şimdi iyice mimlendik kapıçaları yok
Sabıka üstüne sabıka aldığımdandır
Kaldım zık gibi halim bombok
Eşşek kafalı olduğumdandır

Şimdi vurdum kafayı kuruya suluya
Sevişme sırası bize geldiğindendir
Hak verdim entele billah solcuya
Lezzet damarını ilk onlar bulduğundandır

Ümmetçi kardeşlerim de pek geç kalmasın
Kafayı duvara vurduğumdandır.
Onlar da doysun öpüşe sevişe
Geçen vakte bin pişman olduğumdandır

Akşamsefası

hisseli harikalar

KEMAL ERGENEN

kemken@leman.com.tr

BJK : Beşiktaş Jinayet Kulübü...

Günah Keçisi : Bu çoban da kimbilir neler yaptıysa zavallı hayvanın adı çıkmış be usta...

Ersun Yanal : Tenkit direktör...

Maskara : Erkekler kullanmasın diye uyarı maksadıyla bu isim kullanılıyo gali'ba lan. Nitekim kullandım ve hakikaten de rezil & rüsva oldum...

Çopur : Cüce çukuru...

Erzak : Rütbesiz Anzak askeri...

Mustank : Biz yanlış okuyoruz diye birsürü aptal Amerikalı savaşa arabayla gidiyo olabilir...

Tefeci : Tüfeci'nin kuzeni...

Paris - Dakar Rallisi : Şu hatta bi metro koyamadılar anasını satim...

Kepek : Kel tesellisi...

Boğazlı Kazak : Özünde aynı şey ama gırtlaklı kazak deyince satışlar düşüyo belli ki...

Koçan : Mısır iskeleti...

Tambur : Yarım burunca başka bi estrüman oluyo herhal...

Kuşkonmaz : Helikopter konabiliyo mu peki? Yok. O zaman ne konuşuyosun?..

Öşür Vergisi : Vatandaş vakti zamanında bu şekilde korkutulmuş olmasa, belki de bugün gerekli gereksiz vergi kaçırıyo olmayacaktı...

Koma : Hastaların girmesi tehlikeli ve yasaktır...

Oyuk : İngiliz ipino...

Lokma Takımı : Ditini kıran tek salak ben değilimdir intallah...

Kurye : Çapkın motorcu...

Orman Kebabı : Orman yangınlarının tek olumlu yanı bu olsagerek...

Papatya Falı : Ya herro ya merro...

Posta Kodu : 81650 ne demek lan? Bu ne biçim posta komak?!.

Sömestir : Hademe tenefüsü...

682

3 Aralık 2004 Cuma 152209 Sayı: 2004/49 —1.000.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.100.000 TL.

Güvenlik Güçleri 12 Yaşındaki Uğur'u Terörist Sandık Deyip Öldürdüler, Yanına da Boyundan Büyük Silah Bıraktılar...

Mardin Kızıltepe, bir akşam üstü..Iraklı direnişçilerin palasını gırtlağında hissederek **Irak**'a mal taşımaya ekmek parasını kazanmaya hazırlanan bir **baba Ahmet Kaymaz..** Ayağında terlikleriyle zaman zaman oynayan zaman zaman babasına yardım eden **12 yaşında bir çocuk Uğur Kaymaz..** Güneydoğu'nun yıllardır bitmeyen katliam senaryolarının baş aktörlerinden 150 kadar silahlı güvenlik güçü... Nedensiz bir hain pusu.. Makinalı tüfeklerin 21 Kasım Pazar günü saat 16.30'da ölümüne hedefli atışları...Oracıkta ölen baba ile oğul..Vücutlarına saplanan onlarca kurşunla parçalanmış cesetleri..Karanlıkta yanıbaşlarına emniyet güçlerince bırakıldığı iddia edilen terörist yaftasının tahtası kirli silahlar..İnsanlık onuru..Uyum yasaları...Valinin karakol basan teröristler öldürüldü açıklaması...İnsanlık provokasyonu..Tekrardan düzeltilen diğer açıklamayı aratmayacak komiklikte bir resmi güneydoğu kirli savaş senaryosu..12 yaşındaki Uğur'un boyundan büyük silahla eylem hazırlığı yaptığı palavrası..Biz onu karanlıkta gölgesinden **"koca adam sandık"** diyen vicdanları yok olmuş resmi yetkililer.. Biçare hükümet, zavallı suskun halk...

SEFER & K.A.

ÇOCUKLAR ÖLDÜRÜLMESİN, ŞEKER DE YİYEBİLSİNLER

Akşamsefası

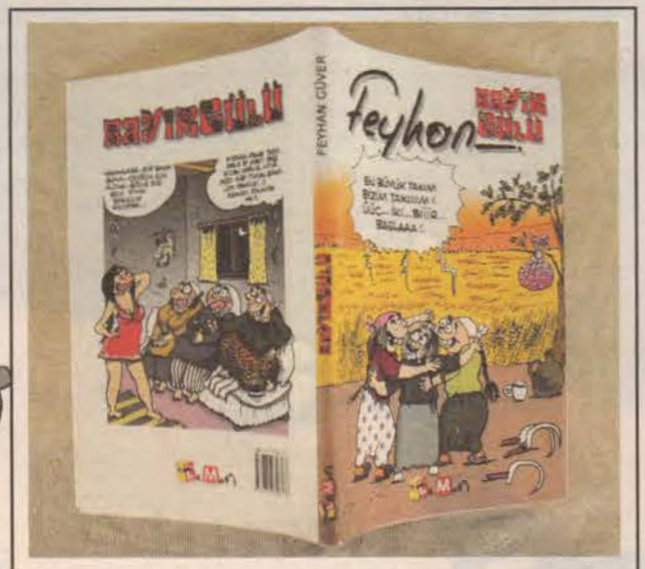

Feyhon— BAŞIR GÜLÜ

KİTAPÇILARDA ve GAZETE BAYİİLERİNDE

guverfeyhan@hotmail.com

DA VİNCİ ŞİFRESİ VE FİL HORTUMU

Aksaray PAŞAOĞLU

Geçenlerde **Bombay**'da 18. yüzyıla ait saraydan bozma bir otelin rufunda sap gibi oturmuş, sol gözümle masanın altına tutunmuş orada bir buğday tanesini kemiren **pembe çöl çekirgesine bakarken** sağ gözüm bir ara yan masada **fötr gibi** oturan güzel ve çekici kadına ilişti. Kadın çok hârika **tekstil gibi bir kıyafet** giymişti. Tek gözümle kadının elbisesinin ensesinden bağlanan askısının düğümünü fikren çözmeye çalışırken kadının yanındaki adam yaydan boşanıp **Da Vinci Şifresi** kalınlığındaki şaplaklarını enseme alnıma yağdırınca ben yere kapanarak kadının bacaklar da oradan oh gibi enfes ben bakarak sürünürken kadın ünlü **İngiliz manken Liz Hurley**'miş. Adam da sevgilisi Hintli tekstilci **Arun Nayar**'mış. O gün Arun'un doğum günüymüş. Bunlar o oteli 75 bin sterline kiralamışlar. Arun'un adamları beni yataklardan birine yatırıp yatak geleneksel yüzlerce çivili fakir yatağı ve uyumaya imkân yok. Ellerimi bağlayıp altı saat beni **fil hortumuyla** dövünce çözülmemle birlikte sırtımda beşyüz çivi deliğiyle bir çeşit o **gelinim olur musun evi gibi yerden** koşarak dört saatte Pakistan sınırına ulaştım. Bunu niye yazıyorum? Doğu uzaktan göründüğü gibi o egzotik havası asla yok. Ne varsa batıda var.

BENİ DOĞUDAN TİKSİNDİREN JAPON

Yakın zamanda yaşadığım ve beni doğudan iyice uzaklaştıran bir başka enteresandan söz edeyim. Bilmiyorum geçenlerde **Yeşilköy**'de açılan otomobil **fuarından** bir Türk olarak hiç otomobil aldınız mı? Ben aldım. Ama mesele bu değil. Biliyorsunuz fuarın çok ünlü bir de Japon konuğu vardı. O Asimo. O bir robot. Ben onunla tanıştım. Tokalaşırken bana herkesin içinde **şarkı değil de** Türkçe, Japonca ve İngilizce olarak **"Yalaka Paşaoğlu"** dedi. Asimo dönüp merdivene yöneldiğinde sırtından hafifce iterseniz en alt merdivene kadar büyük bir gürültüyle yuvarlanıyor ve tekrar süratle tırmanıp birbdenbire benim oramı sıkarak bana istiklâl marşı söyletti. Sizi bilmem ama o anda benim gözlerim yaşardı.

ABD VE İNGİLTERE'DEN DÜNYA BARIŞI İÇİN SOMUT ADIMLAR

Bakın şimdi size şimdi dünyayı bir anda barış ikliminе sokan iki müthiş olay aktarayım. Birincisi, Irak'ta da sıkça kullanılan **napalm bombalarıyla**, diğeri **savaş kurbanlarını** yücelten o devasa anıtla ilgili. Napalm bombasını bilmiyorum biliyor musunuz? Bu bombalar Irak'ta da tercih ediliyor. Onu Iraklılar mı ABD'ye atıyorlar, ABD mi Irak'a atıyor, o mu onu işgal ediyor öteki mi onu bunlar son derece karışık konular. Ama bakınız ABD Napalm konusunda çok hârika somut bir adım attı ve ne yaptı.

Niyork'ta **"Take 2 Interactive"** firmasının ürettiği **"Vietcong Purple Haze"** adlı bilgisayar oyununun ilânında yer alan **"Napalm hiç bu kadar güzel kokmamıştı"** şeklindeki ifade derhal yasaklandı. **İnsanlık budur.** Bu arada Irak'taki temizliğin ikinci aktörü İngiltere de başka bir müthişliğe imza attı. **David Bachouse** imzalı dev savaş kurbanları anıtını **Mayfair**'deki **Park Lane**'de açtı. O anıt, ikinci dünya savaşında ölen atlar, köpekler ve güvercinler anısına dikildi. Bizim kara gözlü, kalın kaşlı, içini dışını yağlı kara sarmış neomanyak entellerimiz o negatif kıçlarını da yırtsalar ABD ve İngiltere işte böyle güzelliklere imza atıyorlar.

NOT: Son günlerde masamın üst coğrafyasında duran çok hârika bir CD var. **Ferhat Güzel**'in **Kalp Yangını** adlı CD'si. O CD bana huzur eriyor. **Ferhat Güzel** elinde yüzelli santimlik bir odunla gecenin bir vakti kapıyı kırıp odama girdiğinde o CD'yi gösterirsem **bana dokunmaz gibi geliyor.** O bir Türk insanı. Ben **Türk insanından hiç ürkmüyorum..**

GEZ MAHMUTÇUK
MAHMUT TİBET

Akşamsefası

mtibet@leman.com.tr

LEMAN

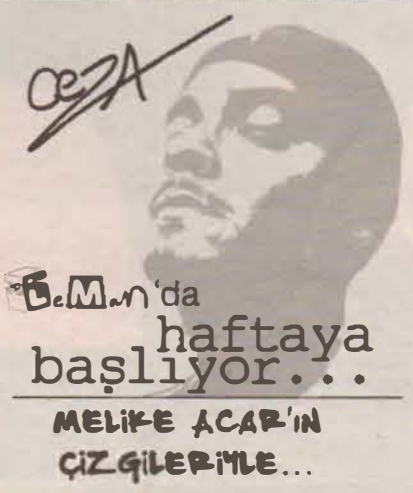
STADYUMLAR BOŞALDI... AZGIN TARAFTARLAR SEYİRCİNİN GÖZÜNÜ KORKUTTU.. Global taraftar azması.. Beşiktaş İnönü stadyumunda işlenen cinayetin ardından NBA'de basketçiler ve taraftarlar tekme tokat yumruk derken bir kaç taze hadise daha.. Bu kez de Siirtspor taraftarları birbirine girdi..Samsunlu taraftarlar birbirini bıçakladı.. Ve tribünlerde maçları izlemek boş koltuklara kaldı...

İsrail'in Irak'ta Amerikan ordusunun içinde faliyet gösteren 1000'in üzerinde subayı olduğu ortaya çıktı..

BeMan'da haftaya başlıyor...

MELİKE ACAR'IN ÇİZGİLERİYLE...

CHP lideri Baykal, AB ile ilişkilerde gelinen son noktayı metres ilişkisine benzetti.. AB'nin son anda nişandan vazgeçtiğini ve bunun sorumlusunun da iktidar olduğunu söyledi..

RÖPORTAJCI AKKAYA

Deniz Akkaya'nın Val Kilmer röportajının ardından yapacağı olası röportajlar...

Akkaya-Chirac

- Ülkemize hiç geldiniz mi?

- Manevi olarak her pazar... E hepimiz "Bizans Çocuuu" değil miyiz sonuçta?

- Öyle de hangi Bizans'lı da böyle endam gördünüz...

- Haklısın valla... Hani Ayşegül'den aldığım biblolan andırmıyo değilsin...

- Ayşegül? Aldınç olanı mı? Hani bi şarkısı vardı, yananı görür alimallah mıydı neydi?

- Bide sen görsen yananı... Bi telefon numaranı versen bana, seni tek başına AB'ye aldırmayan şerefsizdir...

- Oluuur... Peki ne zaman aldırıyosun beni, bi tarih versen?

- Tarih olayına hiç girmeyelim, daha 70 milyon var sırada... Bu arada aylı yıldızlı tişörttünde canmış... Bi vakit Ayşegül kilim, desen işlerine girdiydi de, ordan kompetanı olmuştum bende tekstilin...

Akkaya-Buş

- Ülkemize hiç geldiniz mi?

- Şey değil mi orası... Hani aşağısında bi komşusu var... Buraya hem coğrafik hem sempatik açıdan bayaa ırak bi yer... İşte biz oraya her on yılda bi gireriz ailecek... Bi adam vardı bilirsin belki... Eski liderleri, evi silah hangan gibiydi valla...

- Beğendiniz mi?

- Önce ürktüm, fakat sonra bi gazla girişlik restorasyon işlerine, hala da devam... Restorasyon demişken, siz estetik oldunuz mu hiç?

- Olmamı... Göz kapaklarımı indirtti, kaldırttım... Gözüm açıldı artık...

- Belli belli... Aaaa öğle yemeği zamanım da gelmiş... Krakerden alır mısın?

(Röportaj elde olmayan nedenler yüzünden yanda kalır)

Akkaya-Atilla Taş

- Evet Atilla... Stüdyoya sığdırabildiğimiz anne adayları burda... DNA testiyle başlayalım istersen röportaja...

- Ühhhü hüüü... Şurdaki bıyıklı adam da kim yaa?

- Eeee, laptopumda yazdığına göre o adam, araya karışan bi hayranımmış...

- Ühhhü, hep beni mi bulur bunlar ya... Ühhühhühh...

- Şu anda laptopuma düşen bi bilgiye göre, Meteoroloji Müdürlüğü'nce halka sel baskını uyarısı yapılıyormuş... İlginç bu sefer balkanlardan değil, bu stüdyodan geliyormuş sel dalgaları... O yüzden röportajı burda bitiriyoruz...

- Ühhhü, ne bahtsız bi popçuyum ya ben...

Akkaya "şiddetle" karşı

- Bebeğinizin dünyamıza gelir gelmez bi kuvöz kavgası yüzünden başka bi bebeğe emzik çekmesine ne diyecekssiniz?

- Şimdi Deniz Hanım'cım, bunun abisi kendisinden misket üten arkadaşını önlük yakasıyla boğmaya kalkan, babasıysa İddaa'da yanlış tüyo verdi diye arkadaşını pıçaklayan bireyler... Genetik diye bişey var, az saygı duyun...

- Anlıyorum, fakat bebeğiniz sürekli göğüslerime bakıyor...

- Doğası gereği olsa gerek... Acıktı zaar...

- Kes, kes bitti... Bu şartlar altında daha fazla bu işe devam edemem...

Olgun Budak

HOPPA & ERKİKA BİLİDİR BOYSAL

bahsalpboysal@leman.com.tr

ÇUKUROVA SPEED!

TRT YILBAŞINDA EMİNEM'İ GETİRİYORMUŞ!

Okurlarla kaynaşma ve coşma bağlamında ayda bi kere Leman Kültür'de ATOM partisi düzenliyoruz... Evet TRT Noel Cümbüşü için Amerika'nın meşhur hiphopçısı Eminem'i getiriyormuş... Biz de tuttuk Almanya'dan hiphop devi Panzer Fuat'ı getirdik... O da bizim kadar doluymuş... Ağzından geleni ardına komadı... Beşeriyetin yaraları bu kadar umumî ve müzmin olmasaydı, eminim Hikat, Panzer Fuat'a gayz dolu bu iri gövdeyi vermeyecekti...

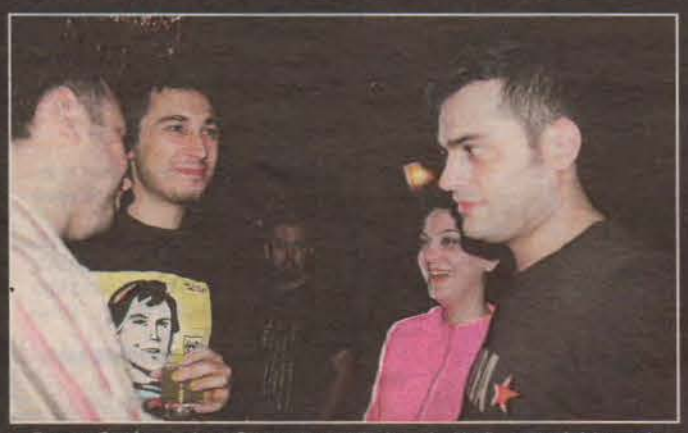
Fakat bir peygambere hiçbir zaman kendi memleketinde saygı duyulmamıştır... Panzer'in yanındaki şu köçeğin hallarına bakın hele... Nacizane kendisi Leman çizeri Melikşah... Devrim önce kendi çocuklarını yiyor dimekki... Ya da mizahçı yavşaklığının tüm figürlerini bir anda çıkarılm derdine düşcü...Ulan benim dostlarım ne acalıptır... Biri sincap ve samur kürkler giyerken, öteki tandırda can verir... Bu feleksizin de daha geçen yıl belediye otobisine verecek parası yoğidi...

Öte yandan, insan uzun süre aç kaldıktan sonra her şekle girebiliyormuş... Mahallemizin bakkalını partiye çağırdım.. "Zorro" kılığında gelmiş... Nereden bulduın bu kılığı? dedim.. Alkol denizinden bana kayıklarak... "Sevişmek... Ekmekten, peynirden... Soğandan güzeldir sevişmek... Kivideri bile güzeldir sevişmek!" demesin mi!..

Mevzu eğlenmek ve coşmak olunca, sofu ahlakını al da bi yerine sokuver... Gözyaşı ve sümükle beraber ses de kısılıyor... Sonra hararetle sümkür... Yine de Allah'ın işleri mükemmeldir... Hepsi güzel, sanatçı dostlarımız... Şen-ü şaddı felek meyhanede bizi eğlenirken görmüş... Genç dragonlar da bize katılmak istedi... Ve fakat 18 yaş sınırı olduğu için kimi Lemancı hiphopçılar kapıda kaldı...

Panzer Fuat'ın canlı performansının ardından biz klasik sentezimizi yaptık... Tekno müzikten, Bayhan'a... Ayvalık 96'dan, Maykl Ceksın'a... Hal böyle olunca arada ikram dolu dönen muhabbetlerin yörüngesi de batlamyus oluyor... (Mevlüt gecesi, ibadet amaçlı bir evde toplanan yedi kişinin yılların yorgunluğu ve sinirli misali) "Avrupa Topluluğu yolunda meme verilen müreffeh Türkiya'mı?.. Yoksa yeni Ortadoğu haritasında Anadolu korjöktürü mü?.. Düş mü?.. Ayna mı hacim?."

Sonra üstad ve kafemizin işletmecisi Suat Özkan bi ara fena dellendi... İçeri giremeyen hiphopçılar Leman Kültür'ün çaprazındaki Hacı Veli'nin dükkanının duvarlarına spreylerle grafiti yapmışlar... Hacı Veli Anadolu kaplanı... Gelmiş Kars'tan, anlamaz danstan... Hiç affeder mi böyle bi şeyi... Araya Suat Abi girdi de zor zaptetti vaziyeti...

İlerleyen saatler.. Yoğun gecenin ruhumuzu kaldırıp bizi boşluğa geri itmesini beklerken olan şu akşama baktığımızda, şu pembeye dönmüş gece ışıklarına, belki bir daha asla hatırlamayacağımız şu günün kalıntılarına, biz sapkınların kendi kendimizle başbaşa olduğumuz bu yerde ve bu melez ülkede hergün ceza görmek için biraz daha dua ettiğimiz bu kahpe çağda kirli sakallarımızla doğduğumuz için üzülmüyoruz...

Bizim her halimize katlanan Leman Kültür personeline de burdan muhabbetle... (Hele ki aradaki bıyıklı zat onların başıdır, Atacan'dır. 12 Eylül'den beri çektiği çileler çeliğe verilen su gibi ona yaramıştır... O yüzden mazinin gevşeklerine de benzemez..) öte yandan personel de haklı... Geleri hiphopçılar hiç içki içmemiş... İçenlerin çoğu da zaten Leman tayfası... Fatura müesseseye giriyor... Sevmek zorunda olduklarımıza derdimizi anlatabildik mi?.. O zaman neleloy... E hadi o zaman evimize gidelim... Ünlüler çiftliği çoktan başlamıştır...

Akşamsefası

SIKILHAN

- Alo Sıkılhan, şu an üzerinde ne var?

- Cübbe... Tam arkadaşlarla kedi kesecektik, sen aradın anne...

- Kriminal konularda şaka yapmamalısın Sıkılhan, mizah bu değil, hayır değil. Şimdi senden derhal üzerindekileri çıkarıp çöpe atmanı istiyorum... At evet at, ben sana birikmiş bonuslarımla yenilerini alırım çocuğum, söz veriyorum... Babanın giysilerini de bir torbaya doldurup kapıcıya ver, kalorifer kazanında yaksın...

- İşinin yoğun olduğunu biliyorum ama bizi bu şekilde terkedemezsin anne. En azından uğrayıp kapıyı falan çarp...

- Saçmalama Sıkılhan, sizi seviyorum ve terketmeyi düşünmüyorum. İş yerinden Bokhan bey'le gittiğimiz spor merkezinde bulaşıcı bir hastalık kapmış bulunuyoruz. Ofisin yarısı hastalığın pençesine düştü, sana da geçmiş olabilir. Koruyucu önlem olsun diye yaktırıyorum giysileri. Aklına kötü şeyler getirme, sana hastalık bulaştırmamız, seni sevmediğimiz anlamına gelmez.

- Hadi ya, adı ne peki bu hastalığın? Nası bişey?

- "Sarcoptes canis"... Canis evet, sorarlarsa bu şekilde söyleyeceksin. Şiddetli kaşıntı ve deride kızarıklık şeklinde kendisini gösteriyor...Durmadan kaşınıyoruz...

- "Uyuz" olmasın bu?

- Evet hayır... Biz ona "sarcoptes canis" demeyi tercih ediyoruz. Bokhan bey de bunu onaylıyor. Uyuz, bizce uygun bir sözcük değil. Ailecek "uyuz" olduğumuz duyulursa itibar kaybederiz. Baban terfi alamaz, telefon bankacılığında öncelik hakkımız elimizden alınır, toplum hiyerarşisinde dicikutusu olmayan ailelerin bile gerisine düşeriz... Kenetlenerek bu sorunun üstesinden gelmeliyiz...

- Ben fazla yaklaşmasam... Hani uyuz olursam...

- Aferin Sıkılhan, böyle çıkarcı ve yırtıcı ol. İmkanın olursa, kendini geyik kenesine ısırt!

- Naber lan çişli, benim ben Ömür Dayın... Bi enteldergisi okuyodum da içinden bilmediğim kelimeler çıktı... Sen zeka küpüsündür bilirsin, söyle bakalım bu "Beyaz yalanlar" ne demek? "Yatakta vahşi kaplan, alışverişte uysal kedi profili" nooluyo? "Tatlı kaçamak trendi" vur kaç gibi bişey mi? Burda "vajina" dedikleri bildiğimiz kuku muydu?

- Ehe, vay dayım, kozmo erkeği olmuşun ha, yakışır.

- Ben olmadım Merveren Kutucu olmuş. Kadının adı bu. Bölge bayiiler toplantısına ürün temsilcisi olarak geldi. Bekâr, kariyer sahibi, dolgun dudaklı, yöneticilerle akşam yemeklerine çıkan ve sürekli Cosmopolitan okuyan birisi. Aramızda düzeyli bir arkadaşlık tesis oluyor, yemeğe çıkıcak gibiyiz fakat ben kadınceyizin dilinden anlamıyorum. Şu dergideki testleri filan bi çözsem çıkartıcam dilini ama...

- Bence sen yine kendi dilini kullan Ömür Dayı.

- Burda ööle direkt dillemeyin diyo ama... Ön sevişme öncesinde hangi romantik ortamı tercih edersiniz? A diyor şömine kenarı... B; nehir kenarında bir tekne... C; su yatağı... D diyor ki ofiste fotokopi makinesinin üstü... Ben mesela "D" dedim aldım boruyu, sıfır puan. Sen ne diyosun? Alo? Alo... Niye sustun yiğenim, alo... Tam olarak naapıyosun Sıkılhan. İş üstünde mi rahatsız ettim alo...

- Sıkıl kardeş, benim Hırgürkan... Bil bakalım ne yapıyoruz, klip...

- Garip...

- Kendime Sedat Peker gibi klip yaptırmaya karar verdim, Sıkıl. Türk Pop Müziği'nde "et döveceği" unsurunu kullanıp milletin aklını alıcam. Parçayı da belirledim şimdiden. Yalnız bize şey gerekiyor...

- Et döveceği...

- Hayır, kamera. Evdeki dijital kamerayı kap gel, yönetmenlik koltuğu senin. Senaryo kafamda oluşmaya başladı bile. Bak dinle, ben konutumda oturmuş Fatih Altaylı'ya mektup yazıyorum. Elimde bi takım önemli belgeler var. Agır çekimde elim telefona gidiyor, bu esnada "aramam sormam bir daha/çıkmasa gecem sabaha/aramam" şeklinde şarkı sözlerini duyuyoruz. Fonda Ferhat Güzel ya da Çılgın Sedat olsun istiyorum. Yönetmen olarak senin istediğin bişey var mı?

- Zuzu...

- Hüşş, "zuzu" da nerden çıktı lan! İki saattir konsepti anlatıyoruz, dinlemiyo musun. Kamerayı vermemek için mahsus yapıyosun di mi! Öyle olsun, üç kuruş faydanız dokunmasın şu kardeşinize... Gerekirse cep telefonuyla çekerim ben bu klibi, "bluutut"tan da yayınlarım. Sonra et döveceğiyle çok dövünürsün ama iş işten geçmiş olur... Aloo...

sklhan@leman.com.tr

Atilla Atalay

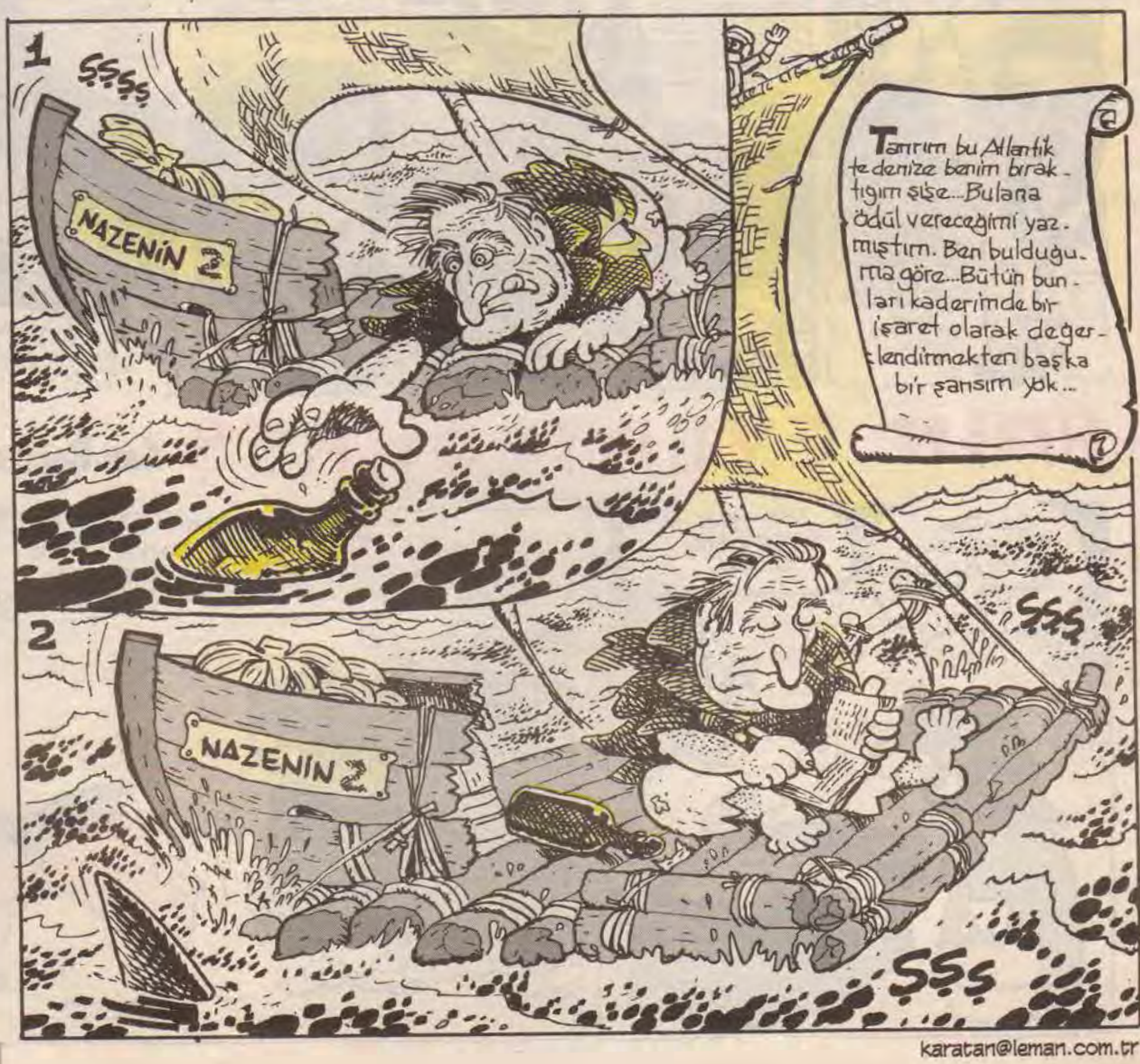
GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

tuncay@leman.com.tr

Akşamsefası

karatan@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

Gönül Adamı

Güneri İçoğlu

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

PANTOLON

Metin Fidan

Akşamsefası

TERELLİ PICTURES

CAN BARSIAN

TP SUNAR. LANETLİ EV ÖYKÜLERİ 1.nci LANETLİ EV ÖYKÜSÜ...

TP SAYFANIN ALT TARAFINDA DA SUNAR. 2nci LANETLİ EV ÖYKÜSÜ...

Akşamsefası

canbarsian@superonline.com

Feyzi Başaltın

feyzi@leman.com.tr

ARRIVA ARRIVAAA!

SANATÇI VE ÇIKMAZLARI...

HAYATIN ANLAMINI ARAYAN VE ARKADAŞI (kısa film.)

Ayrı Odalar

CEZMİ ERSÖZ

Anne beni onayla ve daha çok sev, dersiniz. Baba, beni önemse ve hep yanımda ol, dersiniz. Bakın size yazdığım bir şeyi okuyacağım, can kulağıyla dinleyin; okulda çok büyük bir başarı kazandım, bunun benim için ne kadar önemli olduğunu ne olur anlayın, dersiniz. İlgileri hiç eksilmesin, hep artarak sürsün isterseniz. Ama bir türlü istediğiniz olmaz. Onaylarmış görünürler, ama sadece görünürler... Sevmiş gibi yaparlar, ama bilirsiniz ki sevgileri istediğiniz kadar değildir. Önce yüceltir, önemser gibi görünürler, ama hiç beklemediğiniz bir anda da küçümserler. Hem de kalbinizin en savunmasız bir anında...

Yazdığınızı okurken ilgiliymiş gibi yapmaya çalışsalar da ilgisiz bakışlarla dinledikleri gözlerinizden kaçmaz. O sırada akıllarından günlük, sıradan meseleler geçer. Kazandığınız başarının onlar için gerçek bir anlamı olmadığını o kayıtsız bakışlarından anlarsınız. Önce öperler, ama hiç ummadığınız bir anda öptükleri yerden kanatırlar sizi. Sonra yine kanattıkları yerleri öpmeye çalışırlar, acısı geçsin diye.

Sizi en çok sevdikleriniz yaralar. Hem de en derinden... Bu sizi hiç gitmez içinizden. Aradan yıllar geçmiş olsa bile sanki birkaç saat önce olmuş gibidir. Hiç, ama hiç unutamazsınız, silip atamazsınız içinizdeki o sızıyı. İşte asıl benliğiniz budur... Hayatınızın geri kalan yıllarında sizi hiç beklemediğiniz bir anda ortaya çıkıp olmadık yerlere sürükleyebilecektir. Zamanını kollamaktadır, içten içe bunu çok iyi bilirsiniz, ama onu unutmaya çalışırsınız. Bütün derdiniz onu gizleyip susturmaktır aslında. Kimseye göstermemektir. En derinlere iletirsiniz onu. Bu sızıyı en ürkütücü sırrınız gibi saklarsınız size en yakın olan insanlardan bile. Çünkü bilirsiniz ki, o sızı bir kez uyandı mı ne yapsanız onu dindiremeyeceksinizdir. Bir kere kendisini hatırlattığı zaman, ne zaman dineceğini asla bilemeyeceksinizdir, unutmak isteseniz de içten içe bilirsiniz bunu.

Bilirsiniz ki, bu sızı ortaya çıkar çıkmaz körleşecek, bildiğiniz her şeyi unutacak, savunduğunuz her değerin anlamını yitirecek, o güne dek kazandığınızı sandıklarınızın bir hiçten ibaret olduğunu göreceksinizdir. Ömrünüz sandığınız şey elinizden kaçacak, asıl yazgınız ortaya çıkacaktır. Yazgınız işte o en derinlerde sakladığınız yaralı ve sızılarla dolu benliğinizdir. En yasak bölgenizdir. Onu en alta gizlemek için birçok benlik edinirsiniz. Bu benlikleri hayranlıklarla, ilgilerle, başarılarla, kazandığınız imgelerle süsleyip göstersiniz hale getirirsiniz ki, sizi tanıyan en altta yatanı görmesin, hep onlarla ilgilensin, onları gerçek sansın, onlara hayran olup bağlansın...

İlişkiler yaşarsınız, beraberlikleriniz olur. Kimseye, ama kimseye yeterince güvenmez, onu, yani o altta yatan yaralı benliğinizi elinizden geldiğince saklamaya çalışırsınız. Yaşadıklarınıza, ilişkilerinize karıştırmazsanız onu. Ne yaparsanız, ne söylerseniz, onsuz yaşar, onu hiç hesaba katmadan söylersiniz. Ondan habersizmiş gibi yaparsınız. İyisinizdir böyle, çok da yara almadan sürükleyip götürürsünüz hayatınızı. Her ilişki bir diğerini besler. İlişkilerde çoğu kez hayranlıkla seyrettiğiniz yüzünüzde o sızı yoktur. Kaybetmemiş kazanmışsınızdır. Hiç söylemediğiniz güzel ve anlamlı sözleri hayatınıza yeni girecek insana saklarken aynanızdaki yüzünüz bir bütündür. Ya da siz öyle görürsünüz...

Sonra hiç ummadığınız anda biri çıkar karşınıza... Ona da diğerlerine yaptığınız gibi yaparsınız. Süsleyip gösterişli hale getirdiğiniz benliklerinizle yaşamaya başlarsınız onunla. Çünkü daha önce kimselere güvenmediğiniz gibi ona da tam anlamıyla güvenemezsiniz. Başlarda güzeldir onun aynasında gördüğünüz yüzünüz. Bütündür... Eski ilişkinizden sakladığınız güzel ve anlamlı sözlerin onu etkilediğini hissettikçe daha da aydınlanır aynasındaki resminiz. Ona çocukların arkadaşlarına yeni aldıkları oyuncaklarını gösterir gibi o süslü ve daha önce başkaları tarafından hep onaylanmış benliklerinizi gösterip durursunuz.

Ama her şey yolunda gibi giderken bir gün sizi artık eskisi gibi onaylamadığını, söylediklerinizi hayranlıkla dinlemediğini anlamaya başlarsınız. Hatta zaman zaman başlardaki onayının gizli bir onaysızlığa, hayranlığının sinsi bir küçümsemeye dönüştüğünü fark etmeye başlarsınız. Birçok insanı etkilediğini sandığınız oyuncaklarınızın onu etkilemediğini hissedersiniz. Onu büyülemek için söylediğiniz sözlerin sanki bir duvara çarpıp yine size geri döndüğünü ve her geri döndüğünde kanatsız ve kanı çekilmiş kuşlar gibi içinizdeki o çok gizli olan boşluğa birer birer düştüğünü görürsünüz. Tuhaf bir ürkütüyle sarsılır, ayaklarınızın altındaki zeminin usulca kaydığını anlarsınız. Aynasındaki fotoğrafınız çoktan gölgelenmeye başlamıştır. Sanki sizi sizden iyi bilen, ama sizin çok da tanımadığınız birisinin çocukluğunuzun arka bahçesinde, yeni alınmış ve o çok sevdiğiniz oyuncaklarınızı teker teker yakbğını görürsünüz. Oyuncaklarınızdan çıkan yanık kokusu çok eski ve hiç unutulmayan bir felaketin yaklaştığını hissettirir. Bu yaklaşan felaket hissi yangının arka bahçenize doğru ilerlediğini hatırlatır size. Artık aynasındaki yüzünüze bu yanık kokusu eşlik etmeye başlamıştır. Yüzünüz eskisi gibi tanıdık gelmemeye başlamıştır. Bir an önce buradan bir çıkış aramak ve bu ilişkiyi sonlandırmak istersiniz. Ama bir şey tutar sizi... Basiretiniz bağlanır. Giderayak yüzünüzü onun aynasında bir kez daha güzel, aydınlık ve bütün olarak görüp öyle çıkıp gitmek istersiniz bir başka aynaya. Yangın arka bahçeye sıçramadan ona güzel ve hep hayranlıkla anımsayacağı bir son hazırlamak istersiniz. Ve artık tek derdiniz onu bu güzel sona ikna etmekten başka bir şey değildir.

Ama hazırladığınız hiçbir veda söleni onu etkilemez. Yangın içerilere, derinlere doğru hızla ilerlemeye başlamıştır. Artık ona gösterebileceğiniz hiçbir yeni oyuncağınız kalmamıştır. Her veda söleni bir öncekinden daha gösterişsiz, bir öncekinden daha yoksul ve acınası olmuştur. Savunmalarınız birer birer onun gözünde anlamını yitirmiştir. Her şeyi öylece bırakıp gitmek isteseniz, bırak beni artık, gitmek istiyorum, deseniz de bu ondan çok size inandırıcı gelmez. Ayrılıp gitmeye önce kendinizi ikna edemez olmuşsunuzdur. Beni bırak, bitsin artık bu ilişki, deseniz de, bu sözler ona çarpıp, beni böyle bırakma, beni onaylamadan, bana hayran olmadan, beni sevmeden bırakma, olarak yine size geri döner...

Bu artık kendinizi onun gözüyle görmeye başladığınızı gösterir ki kaçıp kurtulmanız için artık çok geçtir. Yıllardır herkesten sakladığınız o yaralı benliğiniz saklandığı yerden, artık birer külden ibaret olan benliklerinizin yanık kokuları arasından en üste çıkmıştır. Kaderinizin ipleri elinizden kaçmış yazgınızla savunmasız bir şekilde karşı karşıya kalmışsınızdır. Aynasındaki yüzünüz paramparçadır. Artık o aynadaki yüzünüze o çok eski sızılar olmadan bakamaz olmuşsunuzdur. O çok eski sızılar, sanki birkaç saat önce girmiş gibidir içinize. Sanki unuttuğunuzu sandığınız o çok eski zamanlarda değil de henüz şimdi yaralanmış gibisinizdir. Sanki hayata başladığınız yere sizi geri çağırmışbr o sızılar. O noktaya nasıl geldiğinizi anlamadan, karşınızdaki insandan tıpkı o yaralı çocukluğunuzdaki özleminiz gibi sizi sonuna dek anlayıp benimsemesini beklersiniz.

Anne beni onayla ve daha çok sev, der gibi... Baba beni önemse ve hep yanımda ol, der gibi yaparsınız ne yapsanız. Ama ne deseniz, ne yapsanız hep eksik kalırsınız onun gözünde. Hep yetersiz... İşte bu yüzden sizi bir gün bırakıp gidecektir. Asıl bu korkunun altında yatar bir zamanlar onca korktuğunuz ölüm. Bu korkuyu yaşamamak için defalarca kendinizi yok etmek geçer aklınızdan. Ama tek bir şey yüzünden kıyamazsınız kendinize, tek bir şey: Onu bir daha göremeyecek olmak korkusu... Bu korku yüzünden her sızıya katlanırsınız, her acıya, her ayrılık endişesine...

O da tıpkı anneniz gibi yapar, babanız gibi davranır. Onaylamış gibi görünür, ama istediğiniz gibi onaylamaz. Seviyor gibi yapar, ama bu bekleyiğiniz o sevgi değildir. Önce yüceltir, ama hiç beklemediğiniz bir anda küçümsemeye başlar. Hem de kalbinizin en savunmasız anında... Söylediğiniz ya da yazdığınız bir şeyi ilgiliymiş gibi dinler, ama içten içe ilgisizliğini hissedersiniz. Bir başarınızı anlatırken anlarsınız ki, o sırada aklından günlük, sıradan sorunlar geçmektedir. Önce öper, ama hiç ummadığınız bir anda öptüğü yerden sizi kanatmaya başlar. Sonra kanattığı yerleri yeniden öpmeye çalışır, acınızı dindirmek için... İşte öyle anlarda ona hiç olmadığı kadar bağlanırsınız. Böyle anlarda sizi hiç beklemediğiniz zamanlarda kanattığı için bile ona minnet duymaya başlarsınız. Ne yaparsa yapsın, ne dersen desin, ne kadar incitirse incitsin, ama sonra gelip kanattığı yerleri öpsün, yeter ki neden olduğu acımı dindirsin, dersiniz...

Onun durmadan değişen yüzlerine, duygulanına göre yaşamaya başlarsınız. Sizi incitip kanattıktan sonraki sanımasına... Ansızın niye ve neden olduğunu bilmediğiniz öfkelenmesinden sonraki gülümseyişine... O dünyanızı kararttan küçümsemesinden sonra size yıllar sonra güneşin doğuşu gibi gelen ilgi ve hayranlığa göre yaşamaya başlarsınız. Artık ondan gelecek her şeye razı olursunuz. Bu yoğunluğun adı köleliktir. Gönüllü kölelik...

Peki, neden bir başkasına değil de ona karşı duyarsınız bu yoğunluğu, bu gönüllü köleliği? Neden başkaları sizin o süslü ve gösterişli benliklerinize hayranlıkla inanmış, sizi size doğrulamıştır da, onun aynasında seyrettiğiniz yüzünüz böyle paramparça, böyle yangınlar içindedir? Neden başkaları değil de o gelip dokunmuştur yıllardır herkesten sakladığınız o yaralı benliğinize? İşte bu çoğu kez derin bir sırdır. Çok zordur bu muammayı çözmek... Yüzü, yüzündeki garip bir ışık... Bakışlarındaki eski bir esrar... Hangisinde, hangisinde saklıdır o size bile bir sır olan teslimiyetiniz, bilemezsiniz.

Karanlık bir ormandır insan. Ürkütücü ve çözülmez görünür. Uzaklardan bir ışık gelir, bu ormanın içindeki inleyen bir hayvanın gözlerindeki acıyı parlatır. Bu kısacık parlayış anında, ayakları kırılmış bir atın gözlerindeki derin acı sezilir. Atın acıyla inip kalkıyordur göğsü... O koca ormanın içinde bir başındır. Sonra ışık kaybolur gider. Artık koca ormandan geriye, o ayakları kırık atın gözleri kalır sadece aklınızda. Acıyla inip kalkan göğsü kalır. Sanki bütün o karanlık ormanın ruhu, ayakları kırık atın acıyla bakan gözlerine doğru akıp durur. İşte o karanlıktan gözlere doğru akan yoğunluk aşkın ta kendisidir. Orman ne kadar karanlıksa bu akış o kadar hızlı olur.

Yanı sıra ne kadar karanlıkta kalmışsanız, o karanlıktan gözlerinize doğru akan yoğunluk o kadar acı ve o kadar güçlüdür. İçinizdeki karanlık ormandan gözlerinize doğru akan bu yoğunluğun adı aşktır. Artık gözleriniz bir köle gibi bakmaya başlar. Bir efendiniz vardır artık, nereye baksanız onu görürsünüz. Gördüğünüz her şey ondan bir iz, bir soluk taşır.

O herkesten gizlediğiniz yaralı benliğiniz zincirlerinden kopmuş, sahip olduğunuz her şeyi ezip geçmiş, gelip gözlerinizi kaplamıştır. Gördüğünüz, dokunduğunuz, baktığınız her şeye o yaralı benliğinizin gözleriyle bakmaya, onun gözleriyle görmeye başlamışsınızdır. Dünya o yaralı benliğinizden ibarettir artık. O güne dek bildiğiniz her şeyi unutmuşsunuzdur. Yaşadığınız bu yoğunluk o güne dek taşıdığınız değerleri, inatla savunduğunuz doğruları bir anda unuttursuştur size. Sahi, siz daha önce kimdiniz, nasıl birydiniz? Unutmuşsunuzdur...

Başkalarının görmediği, görüp de anlamadığı şeyleri görür ve hissedersiniz de, sizi asıl ilgilendiren, ilgilendirmesi gereken şeyleri bir türlü görüp hissedemezsiniz. Kimdir aslında, ne düşünür sizi bu hale sokan sevgili? Gerçekten sizin için ne düşünmektedir? Hayatla ve kendiyle ilgili ne hesapları, nasıl kaygıları vardır? Sizin sevginiz ona ne kadar geçmektedir? Sevginizin ondaki yansımaları neierdir? Bunların bilmezsiniz de, dokunduğunuz ve gördüğünüz her şeyde onu hissettiğiniz, gördüğünüzü bilirsiniz.

Çünkü sizin için dünya odur. Ama onun dünyası bu dünyanın neresindedir, işte bunları asla bilemezsiniz. Siz hiçbir eve, hiçbir odaya, hiçbir yere sığmazsınız; ama onun kaç evi, kaç odası, sığınıp gizlendiği kaç yeri vardır, bilemezsiniz. O, sizi onaylayıp begensin, hep yanınızda olsun ve hep sevsin diye, ona içinizden geçen her şeyi eksiksiz anlatırsınız da; o size sizinle ve kendiyle ilgili düşündüklerini ne kadar anlatır, işte bunu asla bilemezsiniz. Sizin onu sevdiğinizi herkes, bütün dünya bilsin istersiniz. Onun sizi sevdiğini, bu sevgisini nerede, hangi odada, kime ve ne şekilde söylediğini asla bilemezsiniz.

Akşamsefası

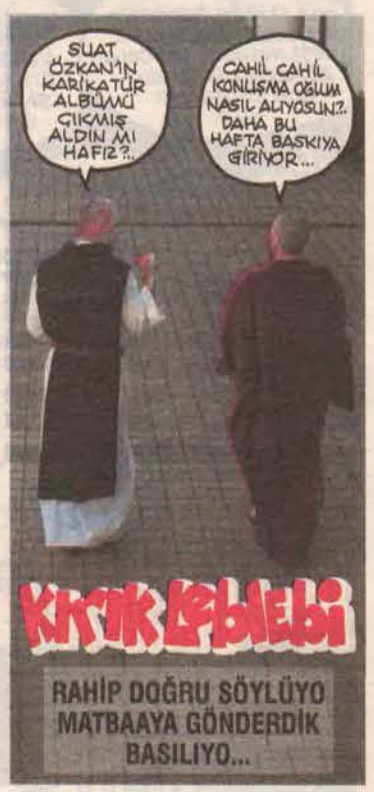

Istanbul Üniversitesi'nde **35 yıl önce faili meçhul** bir cinayete kurban giden, **68 kuşağının öğrenci lideri Taylan Özgür** cinayetinde sır kapıları... **Abla Hale Özgür Kıyıcı**'dan çarpıcı açıklamalar. **ODTÜ**'de **Commer**'in aracını yakanların akıbeti ne oldu?.. **Alaaddin Çakıcı**'nın avukatlığını üstlenen **68'li Bozkurt Nuhoğlu**'ndan idam edilen **Yusuf Aslan**'a... **BİR KATİL ZANLISIYLA GÖZ GÖZE GELMEK...**

u eşitsiz bir ilişkidir. Siz köle, o . O sizin dünyanıza istediği an ama siz onun dünyasına gire- . Sizin için onu sevdiğiniz r bütündür; ama onun dünyaodalara, gizlere, bilinmeyen ölünmüştür. Siz onu dünyarken, o kim bilir hangi evde, ada, sizin hakkınızda kime ne ktedir ya da ne söyleyemeişte bunu asla bilemezsiniz. u öyle çok sevmişsinizdir ki, k bu yüzden onun sadece bir görürsünüz. Çünkü sevginiz o hayatın görünmeyen yanları olan bütün bilgilerinizi unutr size. Onu artık bu bilgilerle, nlar savunduğunuz değerler larla değil, o yaralı benliğiniziünüz. Bu yüzden siz ne kadar anız da, durmadan ona karşı ezik hissedersiniz kendinizi. büyükse onun boşluğu, sevadar eksiktir. Bu boşluk büyüderek daha çok pişmanlık biz, keşke onu daha çok sevdiye.

la kendisine güvenli bir kıyı dur; ama siz onu böyle görmediğiniz için, onun için okyaep geç kaldığınızı hissedersiuçu, bu pişmanlığı, bu gecikrğulatmak, biraz olsun temize ın bir mahkeme ararsınız. Oyböyle bir mahkemenin yerini lur. Siz onun için neleri göze ve alacaksanız, onun da sizin şeylen' göze aldığını ve alacadersiniz. Oysa o sizin sandığık ayn biridir. Bildiğiniz o yöbaşka bilmediğiniz birçok yök yüzü, birçok odası vardır. Siğiniz yanından başka bilmedibu sızılar içinde asla bilemeyeerleri vardır onun. Tamamen mek onu bütünüyle görmek n alta bunu hissedersiniz de, ğun adını bir türlü tam olarak sınız. Bu boşluk onun gerçekaklarının yere bastığıdır; sizin ayatın kurallarından hiç kopmayıp, aksine ona sımsıkı sarıldığıdır. Size istediklerinizi ancak hayatın bütün o bağlarından, bütün bu parçalanmışlığından, parasal ve gelecekle ilgili korkularından kurtulmuş biri verebilir. Ama o öyle biri değildir ki; işte bu yüzden onun sarıldığı yerlerden sizin o büyük yanılgınız başlar...

Aslında siz bir anlam, bir yüz, bir ışık, bir ruh diye bir boşluğu seviyorsunuzdur, Dopdolu diye sarıldığınız, kurtuluşum, diye sarıldığınız onun ardına gizlendiği, sizin hiç bilmediğiniz ve belki de hiç bilemeyeceğiniz boşluğudur. Karanlık ormanınızdan gözlerinize, gözlerinizden dünyaya doğru akan o yoğunluk işte bu boşluğa doğru akmaktadır. Aşkınız, işte sınırları bilinmeyen bu boşluğun çekimine kapılmıştır. Acınız, içinizdeki sızıların derinliği, üzerinden köstüğünüz uçurumlarınız bu boşluğun çekimiyle daha çok büyür. Sizi o yaralı benliğiniz körleştirmiştir; bu yüzden düştüğünüz yerleri göremezsiniz. Siz, o diye onun bir yanını görürsünüz, ama o sizin için ayırdığı odalardan birinden sizi seyretmekte ve oradan sizi bütün yönlerinizle görmektedir. Sadece sizin için ayırdığı o odada bu halinize üzülmekte, belki de sizi özlemekte ve bu aşk için acı çekmektedir. Ama bir başka odasına geçtiğinde, orada bir başkasıyla ve sizin hiç bilmediğiniz yönüyle, bu hayatta ayakta nasıl kalırım, nasıl acı çekmeden, nasıl üzülüp incinmeden yaşarım, diye hesaplar yapmaktadır.

O da sizin gibi, her şeyini, bütün suçlarını, bütün itiraflarını bildiğini, ama ona ne kadar güvence vereceğini, ona ne kadar güven ve rahatlık sağlayacağını bilmediği bir başkasından parasını nereye gömdüğünü öğrenmeye çalışmaktadır. O, nerede kime ne söylerse söylesin, o hangi odada hangi parasal sırlarının hesabını yaparsa yapsın, o hangi evde bilmediğiniz hangi yönünü yaşarsa yaşasın, sizin ona duyduğunuz aşkı asla eksiltmez bu. Aksine onu hiç tanıyamadıkça ona duyduğunuz aşk daha da artar. Sizin için her geçen gün dayanılmaz bir hale gelen çekicliği onun bir türlü göremediğiniz o büyük boşluğuyla daha bir artar. Karanlık ormanınızdan gözlerinize, gözlerinizden dünyaya ve oradan sevdiğiniz insanın boşluklarına doğru akan yaralı benliğiniz bir önceki günden daha büyük bir sızıyla kaplanır. Öyle bir sızıdır ki bu, kendi boşluğunda öylesine büyüyen bir sevgidir ki, karşınızdaki eğer böyle bir sevgiyle dolu değilse bir süre sonra geri çekilir. Geri çekilirken, bir odalık bile olsa size duyduğu o sevgiyi fazla acı çekmemek için anında zehirler. Ve bir gün gelir size ayırdığı o tek bir odanın bile ışıklarını söndürüp, kapılarını kapatıp, çekip gider ve sizi aşkınıza terk eder. Sizi artık ilgisiz de olsa dinleyen o yoktur. Artık sizi önemsiyor görünüp de aslında önemsemeyen, yanındayım, dediği halde aslında çok uzakta olan biri bile yoktur. Önce öpen, sonra öptüğü yerleri kanatan, ardından kanattığı yerleri daha çok acımasın diye öpmeye çalışan o yoktur yanınızda. Sevdikçe sizi bir o kadar çok yaralayan o yoktur artık...

İşte o zaman, sevgili diye, dünya diye, hayat diye baktığınız her boşluğu artık sadece sizin o yaralı benliğiniz doldurur. Nereye, hangi kalabalık şehre gitseniz de peşinizden o ıssız, o karanlık ormanınızı birlikte görürsünüz. Nereye gitseniz kendinizi orada kaybolmuş hissedersiniz.

Yollarda kime rastlasanız, çıkartıp onun fotoğrafını gösterirsiniz. Bu insanı tanıyor musunuz, buralardan geçti mi, onu gördünüz mü, diye sorarsınız. Aslında kaybolan o değil, sizsinizdir. Aslında o diye sorduğunuz kendinizdir...

cezmier@leman.com.tr

* **ÖLÜRSEM BENİ SENİNLE ARARLAR ŞİMDİ** adlı kitabım çıktı... Fiyatı: 2.950.000 TL. Korsansız, F tipsiz ve kafessiz bir dünya dileğiyle...
* **Diyarbakır**, 5 Aralık Cumartesi günü saat 18:00 - 19:30 arası **Diyarbakır Büyükşehir Tiyatro Salonu**'ndayım...
* **Samsun**, 11 Aralık Cumartesi günü saat 14:00-18:00 arası **Ada Yazım Kültür ve Sanat Merkezi**'ndeyim... Şevketiye Mah. Çiftlik Sahilin

Akşamsefası

MELİKŞAH

meliksah@leman.com.tr

KİMLİĞİMİZ

Nihat Genç

19.asrın sonu 20. yüzyılın başı aydınlanmamız dünyada gelişmekte olan moda fikirlerinin etkisindeydi. Osmanlı'nın çöküşüyle yeni kavramlara can havliyle yapıştılar. Mesela Jön Türkler (Namık Kemaller) Osmanlıyız, derdi. Osmanlıyım derken Osmanlı coğrafyasındaki her ırk, kavim, mezhebi içine alan geniş bir "kimlik" içinden konuşuyordu.

İttihat Terakki'yle birlikte "milli endişeler" belirdi. İttihat Terakki de Osmanlıyız diye diye geliyordu ama 1908'deki hürriyetleri ekalliyetler hançer gibi kullanınca biz Türk'üz, Türk'üm demeye başladı. Türk'ün Türkçesi, Türk'ün türküleri, bir Türk kimliği, tarihi, aydınlarımızın mesaisi haline geldi.

Türk kimliğiyle ilgili çalışmalar cumhuriyete taşındı ve cumhuriyeti kuranlar Türk'le başlayan bu siyasi, sosyal, kültürel kimliği cumhuriyetin kurumlarına giydirmeye başladı. Hepinizin bildiği "milli tarih" "milli dil" cidden ciddi kurumsallaştırıldı, köklü reformlarla yerleştirildi. Şüphesiz verilmiş büyük bir kurtuluş savaşı vardı ve düşmanı kovuşumuz bu milli heyecanın yani antiemperyalizmin ta kendisiydi.

Ulus devlet, milli kimlik, milliyetçilik, Türklük, bizim batıdan öğrendiğimiz şeylerdi. Batılılar fransız ihtilaliyle milli törem/milli birlik/milli ordu inşa ederek farklı binlerce kültürü en önemlisi mezhepleri asimilasyona tabi tutmuş, bu kültürlerin en baskın olanını diyelim Fransız dilini/kültürünü topraklarına lâik ordu lâik okulla yerleştirmeye başlamıştı.

Ancak ulus devletlerin milli çabalarının batıdaki ömrü II.Dünya savaşına kadar sürdü. II.Dünya savaşında milli kimlikler/azınlıklar birbirini yedi. Sonra insan hakları, birey hakları, sosyal sigortalar, konfor, refah diyerek başka bir uygarlık kurulmaya başlandı. İşte günümüzde birbirini milli diye diye yiyen Almanlarla Fransızlar birleşiyor. Hukuk, siyaset, haklar, özgürlükler tüm Avrupa'yı kapsayacak şekilde eski yıldız tartışıldı, bu tartışmalar Avrupa Birliği'yle neticelendi.

Avrupa'da kurulan bu yeni uygarlık dili, azınlıklar, insan hakları, çokkültürlülük, bıraradalık, demokrasi gibi birçok temel kavramı tek bir ulusa göre değil tüm Avrupa'nın genişliğine göre inşa ediyor. Oysa hala Ulus Devlet'in kavramları içinden konuşan bizler, bu çok kültürlülük, azınlık hakları gibi kavramları endişeyle karşılıyoruz. Ulus devleti kurarken kullandığımız ve bugün okullarda okuttuğumuz milli tarih, milli dil milli heyecanlarla oluşturduğumuz milli kimliğimiz batıdaki bu yeni tarifler karşısında zorlanıyor, çözülüyor..

Sorun şudur, yüzyıl önce Namık Kemaller, Ziya Gökalpler, Mustafa Kemaller o günün tarih, dil, din, uygarlık bilgisi ve o günün çözülmekte olan Osmanlı haritası içinde bu kavramları yorumladılar. O gün yapılan uygarlık felsefesi milli kurumlar inşa etmek ve Türk kimliğini öne fırlatmak. Aydınlarımız aynı zamanda muasır medeniyet seviyesini, batılılaşmayı, kendi örf ve adetlerimiz ama batıdan teknoloji almak gerektiğini de işaret ettiler. Hatta 1940'lı yıllarda Sabahattin Eyüboğulları Ege kıyılarında antik helen uygarlığını işaret ederek, Türkler'in bu uygarlığı babasının öz malı gibi sahiplenmesi gerektiği tezini "mavi yolculuk" rüzgarıyla yazdılar.

Cumhuriyetin ilerleyen yıllarında "uygarlık ve kültür" felsefesi üzerine birçok yeni tartışma oldu, mesela, muhafazakar düşünce, solcu/sosyalist, ya da batıcı ya da "milliyetçi" fikirler toplumumuzun önüne, biri müslüman coğrafyayı, biri geçmiş değerleri, biri bölüşüm değerlerini, biri batı coğrafyasını işaret ederek tartıştılar. Gökalp'in düşüncelerini hem cumhuriyet devleti hem de milli partiler tarafından desteklenerek bugüne geldik.

Ancak bugün kapısında durduğumuz coğrafya dün bize milli kimliğimizi öğretirken, bugün başka şekilde bir uygarlık tanımı yapıyor. Batılılar "milli dil"lerinden vazgeçmediler ama milli sınırları milli paraları milli değerleri Avrupa Birliği kavramı içinde çoktan değişti.

Oysa bugün tarihimiz, coğrafyamız ve dilimiz ve kültürümüz hakkında bilgilerimiz yüzyıl önceki aydınlanmadan daha fazladır. Tarih, dil, din, kültür, arkeoloji çalışmaları ve dünyada gelişen siyasi olaylar, ülkemizin kimliği konusunda daha derinden düşünme/tartışma fırsatı veriyor.

Nihayet bugün kimliğimiz, Avrupa Birliği kapısında tam bir hesaplaşma, ölüm kalım savaşına dönmüş durumda. Avrupa Birliği başka bir uygarlık. Bizim Türk, milli dil, milli din, milli kültürümüz bu uygarlık içinde nasıl evrilecek, bu uygarlık içinde eriyip yokolacak mı, bu uygarlık bize neler yapacak, tartışmamız yok, Bodoslama, girelim diyoruz.

Bu endişeler büyük bir uygarlık krizi içinde olduğumuz ve eski kimliklerimizle bu uygarlık kapısında kendimizi yeterince ifade edemediğimizi, biz Türk'üz, milli dilimiz, milli kültürümüz var demekten başka tartışmayı geliştiremediğimizi gösteriyor. Yani bugün uygarlık ve kültür tartışacak birçok Ziya Gökalp'e ihtiyacımız var...

Bu endişeli ve panik tartışmalarla gençleşimizin de kafası karışmış durumda. Şimdi kendimizle bir küçük ev ödevi yapalım. Oturduğumuz yerden kendi kendimize milli kimliğimizin ne olduğunu öğrenmeye çalışalım. Kendi kimliğimizi öğrendikten sonra ülkemizin kimliği üzerine ileri geri tartışıp neyin ne olduğunu bir başımıza görmeye çalışalım.

Kimliğimizi şöyle öğrenebiliriz. Mesela, kendimize en çok sevdiğimiz on şarkı on türküyü soralım. Bu türkü/şarkıların içinde geçen yer adları (diyelim Çökertme gibi, Yemen gibi, Mardin kapı gibi) neler olduğunu soralım.

Asıl önemlisi, bu türkü/şarkıların "duygularının tarzlarını" inceleyelim. Mesela Ege türkülerinde daha yoğun bir gurur havası. Rumeli'de daha ince bir hüzün. Anadolu'da daha koyu bir hasret, gurbet.. Böylelikle nasıl duygulandığımız, hangi duygulara kendimizi ne kadar yakın bulduğumuzu anlamış oluruz.

İkinci olarak, görmek istediğimiz, özlediğimiz memleket, tarihi yer, mekan, nerelerdir, nerede yaşamak isterim, gibi soruları sorarız.

Başka sorular da sorabiliriz, ailenizi, memleketinizi, tarihi büyüklerinizi neden seversiniz?

Soruları sosyal yönüne dönelim, giydiğiniz giysiler, mutfak etkisinde kaldığınız filmler, çok hoşlandığınız romanlar, şiirler. Bunların kim olduğu, hangi konuyu nasıl işlediği sizi nereden etkilediğini düşünelim.

Yediğimiz yemek, giydiğimiz kıyafet, görmek istediğimiz insanlar, dinlediğimiz müzik, yapmak istediğimiz meslek ve birçok soruyu da kendimize sorarak "kimliğimiz" hakkında bilgilere ulaşabiliriz.

Bu soruları sorarken mesela Mehmet Akif'i ya da Nazım Hikmet'i çok sevdiğiniz, Sarıkamış faciasına çok üzüldüğünüz, Çanakkale Savaşı'nda ölüp bitenlerin tüylerinizi diken diken yaptığını ya da Yemen türküsüne ağladığınız gibi birçok şeyle ülkeniz insanlarıyla "ortak heyecanlar" "ortak duygulanımlar" içinde olduğunuzu görürsünüz. Mesela Bosna, Çeçen, Afganistan savaşının trajedilerine çok üzülmüşsünüzdür ve bu üzüntünüzü girmekte olduğumuz Avrupa insanları sizin kadar derinden yüreğinden kavrayamamış, sizin bu üzüntülerinizi anlayamamıştır.

Bu ve benzeri sorular sorup kendi kimliğimizi biraz olsun açıklayabiliriz. Ama ya ülkemizin kimliği nedir?

Mesela devletimizin kimliğini biliyoruz, çünkü devletimiz okullarında bize bir kimlik benimsetmeye çalışıyor.

Mesela bu devletimizin bize benimsetmeye çalıştığı bu kimlik içinde birçok şeyi benimsiyorum, Mustafa Kemal'in anti-emperyalist kimliğini karakterim gibi seviyorum, ayrıca devletimizin okuttuğu Falih Rıfkı, Yakup Kadri, Hüseyin Rahmi gibi birçok yazarı da beğeniyorum. Ama devletin kimliği içinde birçok kuşkulanım var. Muasır medeniyet, batılı değerler, çağdaşlık, laiklik, derken neyi kastettiğini tam olarak anlamış değilim. Mesela hem anti-emperyalist bağımsız Mustafa Kemal, hem batılılaşmak ne anlama gelir çözebilmiş değilim.

Türkiye cumhuriyeti bu ülke üzerinde egemenlik kurmuş siyasi/sosyal bir organizasyonun adıdır. Ülkemizin kimliğini aramaya koyulduğumuzda belki de "devletimizin" resmi sınırlarını aşarak başka yerlere doğru gideriz... Yani, devletimiz başka şey, ülkemiz başka şey...

Mesela Türkiye Cumhuriyeti kurulurken üzerinde yaşadığı ülkeyi çok ciddiye aldı, ilk yıllarda Pir Sultan gibi, Yunus Emre gibi halk evliyaları/ozanlarını inceledi, okuttu. Mesela Osmanlıca'yı ağır, ağdalı, karmaşık bulup içindeki Arapça/Farsça kelimelerden kurtarmak istedi. Divan edebiyatı gibi ağdalı değil halk ağzı dediğimiz Anadolu köylüsünün konuştuğu basit Türkçeyi seçti... Bunlar cumhuriyet devletinin üzerinde yaşadığı ülkeyi/halkı/kültürü anlama çabasıdır.

Ancak Türkler'in bir siyasi haritasını da çizdi, Türkler'in tarihte kaç devlet kurduğunu, komutanını, devlet adlarını Cumhuriyet Bayrağı cumhuriyetin forsuna geçirdi. Öğrendik ki bizler Ergenekon'dan çıkmışız diyen bir Türk efsanesinin Turan'ın, Kızıl Elma'nın çocuklarıymışız. Akıncılarla Balprad/Tuna boylarına kadar uzanmışız.

Bu düşünceler doğrudur ama çok eksiktir, çünkü, bu topraklar üzerinde yaşayan halk ve kültür çok daha karmaşık ve gelişmiş uygarlıklar içinden binlerce yıl yaşayarak bugüne geldi. Birçok şeyi değişti, Çin'e Hint'e batıya Arap'a İslam'a karıştı, buluştu ve onlarca uygarlıkla yüzlerce yıl içli dışlı oldu...

Kendimize sorduğumuz soruları ülkemize de soralım. Hangi türküleri, hangi şehirleri hangi yemekleri hangi rüzgarları hangi meyveleri hangi ırmakları hangi illahileri hangi camileri kubbeleri hangi sahilleri hangi bayramları hangi şairleri, sever, düşünür, tartışır, sakınır, korur!

Devamı 12. Sayfada

KAVGA

MELİKE AKTAR

NE?!

NE DEDİN SEN?

ŞEY BEN ÖYLE DEMEK İSTEMEDİM YANİ... AĞZIMDAN ÖYLE ÇIKTI... AMA SEN DE ÇOK ÜSTÜME GELDİN... Ö... ÖZÜR DİLERİM...

GİT BURDAN! DAHA FAZLA TARTIŞMANIN ANLAMI YOK! GİT! HEMEN!

AMA ÖZÜR Dİ...

melike@leman.com.tr

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM

10. Sayfadan Devam

Ancak bu sorudan ülkemize sorduğumuzda ülkemizin sınırları dışına taşıyoruz, şöyle, mesela tasavvuf müziğimizin benzerini taa Tibet dağlarındaki budistlerde bulabiliyoruz. İbni Sina, İbni Rüşd gibi bilimadamlarının taa Endülüs (İspanya'ya) kadar ulaşdığını. Tuhaf bir şey, neyimizi sevsek, beğensek, diyelim kubbelerimiz, benzerlerini İspanya'dan Endonezya'ya kadar bulabiliyoruz. Semerkant, Şam, Kahire, İstanbul... Şarkılarımızın makamlarını, enstrümanlarını... Ya çok uzaklardan geldiğini ya çok uzaklara gittiğini görüyoruz. Yani bizim komşularımız yalnız coğrafik komşular değil ve sadece siyasi ilişki içinde değiliz. Kubbemizin tepesine bayrağımızı hem Semerkant'ta hem Kahire'de bulabiliyoruz. Bu kadar geniş coğrafyayı nasıl etkiledik onlardan nasıl etkilendik.

Çok basit. Türkler, hem Çin'de devlet kurdu, hem Hint'te devlet kurdu, hem Mısır'da devlet kurdu, hem Ukrayna'da devlet kurdu hem Anadolu'da devlet kurdu ve bağlı oldukları İslam dini hem İspanya'da hem Malezya'da asırlarca yaşadı.

Bu kadar şehir/kültürü birbirine bağlayan neydi? Kervanyolları/İpek Yolu'nun üstündeyiz. Şehirler camiler şarkılar halk oyunları giysiler eşyalar çömlekler birçok benzerlikler...

Sadece müziğimizin aletleri, ut, kanun, tanburu oralarda görmüyoruz, aynı şekilde şarkıların ruhunu oluşturan sözleri, ya da duygularının tarzlarını, hüznü, kederi, sevinçleri bu geniş coğrafyada bulabiliyoruz. Daha bir sosyal dertliğe inersek, ailemize bakışımız, aile, gelenek, ağbi, kardeş, komşuluk gibi birçok benzerlikler görüyoruz.

Yani, ülkemizin dünü, gelenekleri, sanatını, adetlerini sadece "ülkemizden" hareketle tarif edemiyor büyük ve geniş bir coğrafyaya uzanıyoruz. Ülkemizin kim, ne, nasıl olduğunu bilebilmemiz için İspanya'dan Çin'e kadar bu geniş coğrafyada neler üretildi, nasıl evlenildi, nasıl oyunlar, hangi şarkılar, hangi şakalar, mallar, ticaret, ahlak, şehirler birbirinden etkilenerek kurulduğunu görürüz.

Bu uçsuzbucaksız coğrafyada uygarlık kurmuş kurmamış bin çeşit dil, ırk, kültür var, Çinli, Hindli, Iranlı, Peştun, Afgan, Tacik, Arap, Çeçen, Laz, Kürt, Ermeni, Boşnak, Tatar, Türkmen, Kazak bin çeşit kavim. Ve bu bin çeşit kavim ve kültürün kervanyolları/ipek yolları gü ergahı üzerinde binlerce yıl içiçe gidip geldiği, kaynaştığı, kanştığını görürüz.

Bu kadar geniş bir coğrafyaya açıldıkça derinliklerde kaybolduğumuzu görürüz. Mesela sadece İran'da Persler, ki, Tuna Boylarına kadar ilerlediler, sonra Sasaniler, Samaniler, sonra Safeviler ve sonra Kaçlar hanedanlığı ve sonra yüzyıl öncesçahla birlikte Acemistan İran olarak yeni hayata başlıyor ve sonra yirmibeş yıllık Humeyni iktidarı. Hepsinin içinde ne kadar renk var. Anadolu'da Urartu, Hitit, Helen, Roma, Selçuklu, Osmanlı ve Türkiye Cumhuriyeti ve girip çıkan kavimler ve adlarını sayamadığımız onlarca uygarlık. Arabistan'dan Basra'dan Kafkasya'ya İspanya'dan Çin'e kadar uzanan yolda olup biten kurulup yıkılan devletlerin hadi hesabı yok. Orta-Doğu'nun arkalık kavimleri Asurlular, Babil ve bin türlü küçük devletli, Emevisi, Abbasisi, Fatimileri, Eyyubileri, Memlukluları... Ve büyük semavi dinleri Hristiyanlık, Müslümanlık, Musevilik...

Bu kadar geniş coğrafyanın etkilerini/karışmasını içine toplamış ülkemizin bugün buralardan aldığı sosyal, estetik, dini siyasi tesirler/kurumlar nelerdir bilmekle zorlanırız.

Bu kadar renkli coğrafyanın bize bıraktığı nelerdi diye sorduğumuzda bir çok büyük kurum ve yapılar buluruz. Mesela dini nasıl yorumladı? Askeri teşkilatı neydi? Siyasi yapısını/sarayının benzerdikleri neleridi? Hangi bilimi hangi şairi hangi şarkıyı hangi bayramı hangi kurbanı ortak söylediler, yaşattılar? Nasıl vergi topladıkları, tarlalarını nasıl suladıkları, hamamları, giysileri, savaş aletleri, atları, at kullanma becerileri, kralları, şehir meydanları, çarşıları, tapınakları birbirine ne kadar benziyordu?

Çünkü tüm bunlar birbirini etkilemiş ve etkilemiştir ve bazı klimlar süreklilik kazanmıştır, mesela, Abbasi imparatorlugu şaşaalı saraylarını Sasaniler'den mi öğrendi, Osmanlı saray teşkilatı Abbasi saray teşkilatından neleri aldı? Bir yığın töreni, kuralı, siyasi töre, Hint'ten mi, Çin'den mi miras kaldı.

Mesela sürekliliği olan esnaf loncaları bu geniş kervan ve ipek yollarında nasıl bir ticaret hayatı yaşadı, kuralları neydi bu topraklarda yine sürekliliği olan vakıflar nasıl bir sosyal teşkilatlı, hangi ihtiyaçlar için kuruldu ve bugünkü "kimliğimiz" için bize neler öğretti!..

Tüm bunları açıklamak yüzbinlerce sayfalık tarih, kültür, uygarlık, arkeoloji tartışmamızı gerektirir.

Buradan kısaca öğrendiğimiz şudur, bugün ülkemizin kim

Akşamsefası

eyrik@leman.com.tr

Eyrik

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detayları

dumur@leman.com.tr

UĞRANMAYAN DUMUR

Büyük İskender filmine gitmeye yeltendim. Ancak "Troy"dan yediğim pür gerçeksizliğe ait kurgusal sanallık darbesi halen kafamda zoriamaktaydı... Bu filme de şüpheyle bakıyordum... önceki yüzyıla ait gerçeklik olgusunun filmin küllİyatında yer almadığını hissediyordum... Zaten minicik burnuyla, üç günlük sakallı, ince, esmer, İrlandalı karanlık yüzüyle İskender'i andırmayan Colin Farrell'in yerine eski Amerika dışişleri bakanı Colin Powell oynasaydı daha oturaklı olurdu... Be güzel kardeşim arkeoloji müzelerindeki onca İskender rölyefine, heykeline, mozayiğine bu kadar benzemeyen bir adam daha bulamadınız mı?..

Netice itibarıyla tüm bu şüphelerin bedeli 9 milyon lira, filmde kan şekeri düşüpte on dakika arada yemek zorunda kalınan alaska-frigo, nerden baksan en az üç milyon, etti 12 milyon... Sinemanın yeri öyle bir konumda ki, bir yanda 9 milyonluk (artı frigo 12 milyon) sanal Büyük İskender, bir yanda ise Bursa kebabçısında hakiki tereyağlı bir buçuk İskender kebab 6 milyon... Oldukça kritik bir karar aşamasını şüphe süzgecinden geçirip içgüdüyle Bursa İskender'e doğru yöneldim... Böylece büyük çapta genel bir dumur, uğranmadan son buldu... Sonradan filmin Amerika'da beklenen hasılatı yapamadığını öğrenince seçimimin doğru olduğuna iyice emin oldum...

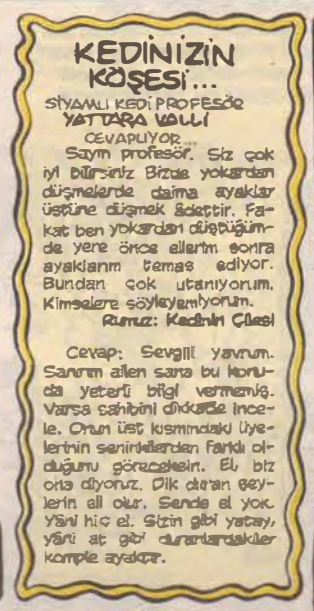
Dumurun Dumuru

Geçen hafta şiirsel garabet başlığı altında grafiti zanniyla incelediğimiz fotoğraftaki dizeler meğerse bir pop şarkıcımıza ait ve şu sıralar oldukça da bilinen şarkı sözleriymiş... Heyhaat nerden bilebilirdim ki bunu. Zira pop müziğine olan mesafeli duruşumun sonucunda ve "bu akşam ölürüm beni kimse tutamaz, depresyondayım çekseme elini kırtarı mı bellimi.." konulu şarkı sözlerinden sonra pop musikisiyle ilişiğimin tamamen kesilmesi neticesinde tahtadaki altında tuhaf imzası da görünen bu yazıyı özgün grafiti sandım... Pop müzik literatürüne olan uzaklığım bundan böyle dumur grafitilerine de şüpheyle bakmama neden olacak... Demek ki şimdiki grafitiler de özgünlüğünü yitirmiş, alıntı grafiti şekline bürünmüş. Orjinalliğini tespit etmek için bütün pop şarkıları, klipleri bilmek gerekiyor. Velhasılı beni tanıyan sevgili okurlarım Neyşınıl Ceografik'ten, Sierbisi'deki gece filmlerinden başka birşey seyretmediğimi, yıllaaar yılı Büyük Itri'den, Dede'den ama popülerinden değil kadim Dede Efendi'den, Tanburi Cemil Bey'den, Neyzen Tevfik'ten, Hafız Sami'den, en yakın tarihten de rahmetli Kâni Karaca'dan, büyük üstadımız Neyzen Niyazi Sayın'dan, büyük ve nice antipopüler üsdatların eserlerinden başka bir musiki dinlemediğimi bilirler... Binaenaleyh dumur okurlarımızdan özür dileyerek dumur köşesi grafiti ana sanat dalında biz yine özgün apartman girişi yazılarına ve çöp atma uyarılarına geri dönelim...

behicpek@leman.com.tr

Behiç Pek

ği, kompu coğrafyalar yani doğu tabir ettiğimiz bölgelerin uygarlıklarıyla, itahileri, dinleri, şehirleri, kubbeleri, şarkıları, giysileri, törenleriyle çok yönlü ve binlerce yıl içiçe ilişki içinde büyüdü, gelişti...

Yani ülkemizi tanımak için doğu topraklarını baştan sona tatetmemiz gerekir.

Burada İpek Yolu'nun önemini farkediyoruz. İpek Yolu, birçok uygarlığı komşularına taşıdı, şehirlerden başka şehirlere ulaştı... Aldı, verdi, gitti, geldi, satıa, değiştirdi, tanıdı, değişti, yaşkalaştı, öğrendi... Ve birçok şehri İpek Yolu'nun yani tüm ticaretin merkezine koydu...

Mesela Kahire... Tarihin en büyük yapıları Piramitler... Bir cazibe merkezi. Abidevi ulu mezarlar. Çin'den kalkan tüccarlar bunları görmek istemiş olabilir... Mesela tarihin en eski büyük efsanevi yapılarından Babil kulesi... Mesela Kudüs'te inşa edilip yüzyıl sonra yıkılan Süleyman Tapınağı...

Bu büyük efsanevi yapılar niçin dev boyuttarda yapıldı? Buralara neden derin kutsal anlamlar verildi. Hacıları çekmek için olabilirl İpek Yolu sadece malların yolu değil aynı şekilde hacıyolu... Kutsallara ve tapınaklara hücum eden halkları kültürleri şehrin merkezine çekiyor.

Mesela krallar, bu kutsal mekanlan abidevi lüşa ederek hacıyollarını şehirlerine döndürmek, kendi başkentini bu koskocaman coğrafyada merkez yapmayı düşünmüş!

Sadece krallar değil, o ülkenin tüccarları da bu şehirlerde ticaretin kervanları bekleyerek bu büyük trafiğin zenginliğinden pay alıyorlardı. Hatta bugün daha rahat söyleyebiliriz, kutsal dediğimiz bu büyük abidevi şehirler en çok tüccarların işine geliyordu. Bugün Necef'i tüccarsız düşünebilir miyiz? Ya da Kabe'nin turizminı... Ya da Urfa'daki Balıklı Göl efsanesi ve binlerce efsane niçin "kutsal" olarak uydurulup söylenmiştir. Şehre halkı hücum etsin tüccarlar bayram yapsın... İşte Babil...

Babil yıkıldıktan sonra yakıları ağıtlar bugün elimizde...

Bu ağıtlarda Babil'in yıkılmasıyla tüccarların iflas edeceği, kervanların artık burdan geçmeyeceği, tüccarların mahvolduğu, artık değerli mal bulunamayacağı, kimsenin mücevherlerini Babil'e getirmeyeceği, malın, tüccarın, dükkanların, antikacıların, hacıların, kervanların yolu artık buraya düşmeyeceğini söyleyip ağlaşırlar...

Yani Babil'in yıkılmasını bir ticari merkezin yıkılması olarak tasvir ederler. Aynı şekilde Kudüs'teki Süleyman Tapınağı... Bugün yıkılmış üstüne Mescid-i Aksa inşa edilmiştir. Yahudiler bu tapınakla Orta-Doğu'nun merkezi olmuş, kervanları Kudüs'e çekmiş ve bu trafikte tarihlerinde ilk defa huzurlu bir yüzyılı yaşamıştır, Çünkü hacılar, tüccarlar, kervanlar, Süleyman Tapınağı'na akıyordu, çarşılar, pazarlar bu güzergah üzerinde kurulup kaldırılıyordu.

Buradan çıkartacağımız netice şudur, dini merkez dediğimiz bu abidevi kutsal tapınaklar merkezi binalardı, İşin cazibesini oluşturuyordu. ama asıl savaş, ticari bağlantıları, kervanları ve İpek Yolu'nu bu merkeze aktırmaktı.

Şam, İsfahan, Meşhed, Horasan ve birçok şehir abidevi merkezi yapıları, büyük meydanları, büyük camileri, büyük kutsal mekanlarıyla bu pazardan pay almak peşindeydi.

Mesela; semavi dinlerle birlikte yeryüzü sakinleri İncil'i, Tevrat'ı ve Kur'an'ı okumaya başladı. Bu dini kitaplarda adı geçen peygamberler, doğduğu yerler, gezindiği yerler, ya da bu dini kitaplarda anlatılan hikayelerin geçtiği mekanlar dünya insanları için cazibe merkezi oluyordu. Yüzlerce hac merkezi oluşuyor. İspanya'dan Çin'e kadar büyük bir coğrafya bu merkezlere akıyor. Mesela Urfa, mesela Şam, mesela Kudüs... Bugün Ağrı Dağı'nda Nuh'un gemisini arayanlar büyük bir turist hareketliği de oluşturur. Aynı şekilde Şam'in dükkenlarında 11.yüzyılda Nuh'un gemisinden tahta parçası satan antikacılar bulabilirdiniz.. Bu toprakların her taşı, her kumu, her suyu, her dağı bir şekilde "kutsal" eşyalar olarak alıcılar buluyordu. Mesela Kerbela'nın taşı hala kutsaldır, mesela Mekke yakınlarındaki sular hala zemzemdir... Mesela Şam şehri yüzlerce evliyanın mezarı ve Hazreti Yahya'nın bilmem nesi, başka nesi, hangi hikayesiyle onbinlerce ziyaret yeri olan bir büyük şehirdi...

Binlerce yıl yüzlerce çeşit kavim, kültür, dil, din, tüccar, kötle, bu kervanyolları ve bu kutsal şehirlere hücum ediyordu, trafiği düşünün. Ve bu kervanın yollarının pazarlarındaki asayişi, denetimi, vergiyi, tüccar ahlakını, pazarları işleten/yöneten ahlaki kurumları, yasaları düşünün. Mesela kölelik kurumu, mesela hacılık mesela cariyeler. Bir çeşit kavim alınıyor satılıyor el değiştiriyor, kanşıyor. Mesela tarih birimleri ölçü birimleri alım satım sözleşmeleri, üretim imalat biçimleri, dağılımı, işçi çalışbnlması, usta sanatkarlıklar, değerli mallar...

Bunları topladığımızda bu merkezlerde İspanya'dan Çin'e

Devamı 15. Sayfada

YIKAN Türkiye'nin en güzel 10 hamamından gugulizade cingo hamamını tek geçerim. İçeri girdiğinizde asabi bellaklara uyuz olsanız da kese, masaj istediğinizde hepsinin tom'istan bas kaptan yapıp hısım-akraba, can-ciğer kuzu sarmasına dönüştüğünü göreceksiniz

Bu hamamda temizliğin birincil öncülük olduğunu söyleyen Tellak Nedim çocuklarının üzerine yemin edip peştemalların en az beş yılda bir, İran malı plastik terliklerin 6 yılda bir değiştiğini söylüyor.. Nedim'in masajını bilakis de muhabbetini öneririm, kesesi de bambaşka...

LA LA LA LA

Bir de özellikle bildiririm; cinga hamamında sanki tellaklara özellikle tembih varmışcasına Allah için bir kez olsun değdirdiklerini görmedim... Gidin, çimin, aklanın.. (Sahibi Zahit Hasan Kömbe ile samimiyet kurduğunuz da indirim)

YE BABAM YE... Yemek deyince işte orda kardeşinizin tasfiyelerinden şaşmayın... Türkiye'nin prima lokantalarında yemiş, içmiş, zıçmış kardeşiniz sizlere Türkiye'nin en güzel 10 restoranını yeri geldikçe anlatacak...

EN GÜZEL KIR LOKANTASI Toroslarda Yörüğün Yeri derim.. Birbirinden güzel yemeklerinin hepsinin gızı Şaziye'nin elinden çıktığını öğrenince iştahınız durmak bilmeyecek.. Üstelik de Şaziye'nin servisi yemeğe daha bir lezzet katarken...

... arada bir göz süzmeleri, gerdan kırmaları, servisi alıp giderken gıçını döndüğünde değirmen daşını sallamaları ile saatlerce oyalanıp restorandan çıkmak istemeyeceksiniz... Hatta akşam yemeğine bir bahane bulup, sabaha da kalmak isteyeceksiniz...

Yörüğün Yeri'nin havasından mıdır suyundan mıdır iştahınız burada arttıkça artacak, yemeklerle kalmayıp Şaziye'nin bizzat kendini de yemek isteyeceksiniz... Laiklin tecrübe konuşuyor sakın olaki benim düştüğüm tuzağa düşmeyesiniz çünkü iki kilometre ötede, iki kilometre de beride yer alan botal ve türk petrol benzin istasyonlarında Şaziye'nin altı gardeşi pompacılık yapıyor, çünkü burasının en kötü yemeği meşe odunuyla dayak yemeğidir... Bunu da aklınızın bi kenarına yazın..

GEZİ... Gezi diyince Taksim Gezi Parkı bir numaramdır. Hemen elli metre ilerisinde İstiklal'den Tünel'e uzanan ve Beyoğlu'nun en güzel bölgesi olan burada hayat 24 saat hiç durmaz..İnsanın burada izin olsa bir goltuk atıp akşama gadar oturup geleni-geçeni seyredesi geliyor.. (Dakka başı geçen polislere dikkat yanınızda kimliğiniz yoksa gününüze Tarlabaşı karakolunda devam edebilirsiniz...)

Bu arada İstanbul'un birbirinden güzel parklarından olan Yıldız Parkı'nı, Emirgan'ı, Gülhane'yi Yuşa Tepesi'ni, Florya Sosyal Tesisleri'ni, Çamlıca Tepesi'ni unutmamak lazım... Azgın liselileri ronta yatmak, dikizlemek isterseniz Yıldız'dan şaşmayın derim.. Okulların kapanış saatleri ve hafta sonları en güzel saatlerdir...

En güzel manitalarımı Florya Sosyal Tesisleri'nde yaptığımı belirteyim..

Molla Selahattin Viyadüğü'nde trafik seyri ve viyadük manzarası, memlekete giden gamyonlar, otopisler ile hülyalardan hülyalara dalıp biryandan da manitanızın aklını gelen geçen araçların plakalarını bilerek kendinize hayran edeceksiniz..

Eğer manitanız güzel gelecek hayalleri ve cazibeniz karşısında gevşemiş, size direnemeyecek halde kıvama sokmuşsanız bu alanın sizlere sunacağı imkanları hiç bir yerde bulamayacaksınız... Güzel çalılıklar ve gölgelikler, gözden ırak bu ortamda trafik gürültüsünün çıkardığı uğultular sizin çıkardığınız uğultuları bastıracak ve bu mekandan asla kopmak istemeyeceksiniz.. Bu çalılıkları kardeşiniz sayesinde tanıyan manitanın sayısı daha şimdiden kırkı geçmiştir..

SEVİŞ... Türkiye'nin adım adım, karış karış her tarafına kömür taşıdığım gamyonculuk yıllarımda teker teker ziyaret etmiş olduğum Türkiye'nin en iyi 10 kerhanesini benden iyi bildiğini söyleyen varsa inanmayın... Yıllarını kerhane odalarında geçiren kardeşinizin size önerisi akrabam diye söylemiyorum bizim köylü Hacel'nin bizzat pezevenklikten biriktirdiği paralarla almış olduğu Selo'nun Yeri'dir... Yüksek kaldırımın prima kerhanecisi Selo 30 yıllık tecrübesiyle hizmette rakibi yoktur...

Havalı Handan, Civalı Nalan yalanlarına kanmayın.. Orda bir gız var ki, adı Jarjanlı Nazan... Kendisi 45 yılın tecrübesiyle muamelede tek geçer... İsteklerinizi gözünüzden bir anda sezen Nazan'ın kusurunu bulanın kardeşiniz hizmetindedir...

Yine burda bir gız var ki, onun da adını tiyo veriyim Bonus Bahar.. Bu gızın merhametinden bazen alıp nikah yapasım bile geldiğini bildireyim yani... En birinci özelliği tarzan durumlarınızda sizi boynu bükük bırakmaması..

Söz buraya gelmişken bir tüyo da vermeden edemeyeceğim... Bu pezevenk Selo, şimdiki kerhane sahibi parayı çok sevmesine rağmen izzet-ikram hastasıdır... İki cigara ikram ettiğinizde Selo'nun size yapacağı indirimler ile iki paket sigara alabileceğiniz gibi, öğlen lahmacunundan iki tane de size ısmarlaması ayrı bir güzelliktir..

Akşamsefası

hisseli harikalar

KEMAL KENANER

kemken@icmail.com

Mustafa Sarıgül: Gelemeyen gidemeyeni aratır.

Belde : Efemine yöre...

Tampon : Ponponun tam yarısı olmasın lan sakın...

Yüzgeç : Köpekbalıklarının bu uyarıya kulak astığını hiç sanmıyorum. Jaws'ta da gördük işte, yüzüp geçmiyo, üstümüze üstümüze geliyo, dişliyo pezevenk...

Ressam: Duygusal boyacı...

Tutucu : Arkadaşımızın neyi tutmakta ısrar ettiği konusunda bi açıklama yapılmamış. Belki de sanıldığı kadar tutucu değildir...

Eyvah : İmdatın bir alt levli...

Müzakere Tarihi : Çıkmaz ayın son çarşambası, saat 14,30. Hadi bakiiim!..

Cenaze Marşı: Cesetlerin slov müzikten hoşlandığını nerden çıkarıyoruz ki?

Bücür : Genç cüce...

Süttozu : İneği biraz fazla mı sağdık ne bok yedik la biz?..

Sapan: Taş atma rampası...

Zaman Makinesi : Bakalım beş saniye önceye gidebilicem mi? Bakalım beş saniye önceye gidebilicem mi? Aha valla da gittim galiba. Aha valla da gittim galiba. Bak bi daha gittim. Bak bi daha gittim. Eeh yeter artık. Eeh yeter artık.

Pergel : Daire çizmenin en zor yolu...

Barış Çubuğu : Hele bi de malzeme güzelse var ya iş savaşma sevişe kadar gider valla söyliyim...

Görüş Günü : Rey Çaaarls, ziyaretçin vaaa!..

Cacık : Hıyar çorbası...

Karga Tulumba : Palas pandırastan daha salakça bi laf lazım olmuş, bulmuşlar...

Hasret: Kronikleşmiş özlem...

Çarpışan Arabalar : Şoförlerin hiç mi kabahati yok yani?..

Bobin : Köpek yedek parçası...

Şeker Hastası : Çocuk rublu obur...

13. Sayfadan Devam

kadar büyük bir küresel dünyanın trafiğinden sözetmiş oluruz.

Bin çeşit rengin, kültürün, irkın, dilin, bu pazarlarda toplanıp tanışması/kaynaşması/karışması, dinlerini, dillerini, giysilerini, türkülerini, inançlarını öğrenmesi, değiştirmesi, taşımasını görürüz...

Ve bu pazarları çarşıları kervanyollarını işleten büyük kurumlar vardı, diyelim esnaf loncaları, bir diğeri vakıflar, bir diğeri asayiş, üç beyleri, buna benzer bir yığın yasa, kurum, ahlak, dil, alışkanlık, yapı, mimari, vergi, sulama, ticaret biçimi buralarda binlerce yıl yaşadı.

Sadece Çerkes ve Türk kölelerin Mısır'da devlet kurduğunu görürsek, Kafkasya ve Asya'nın bozkırlarından gelmiş yüzbinlerce insanın Afrika'nın en büyük şehir merkezinde kendi dinini, dilini, kültürünü, silahları, savaşı, idare biçimini yakından tanırsak, bu büyük kervanyollarının tanımlanamaz kadar çok çeşit karşılaşmalar, buluşmalar yaşattığını daha demin anlarız.

İşte, ülkemizin tarihini düşünmeye başladığımızda bu uçsuz bucaksız coğrafyanın estetik mimari sanat ahlak yapılarını yüz çeşit uygarlıkla tanıştığını, yorumladığını, düşündüğünü, büyük filozofları, tasavvufçuları, ticcarları ve padişahlarıyla bin çeşit uygarlık denizi içinde başrollerde oynadığını görürüz!..

Mesela bugünkü bombalar ne ise, o günkü Cengiz'in ordularının yayları, okları, savaş taktikleri, at kullanma becerileri, at talimleri, üzengileri oydu... Moğollar yayı geyik topuğunu bir yıl süren bir çabayla eze eze sündüre sündüre yapıyordu ve bu yayla atılan ok dörtyüz metreye ulaşıyordu ve yüz metreden çelik zırhı dahi deliyordu, o gün bugün bu oklar yapılamıyor. Bursa'nın kadrisi, Ankara'nın meşhur sof yünü, Rusya'dan gelen samurlar, Kürkler...

Bu büze şunu anlatır, ülkemiz'in ya da bu coğrafyadaki ülkelerin kimliğini birbirinden bağımsız düşünemeyiz. Yani, Suriye'yi Fas'tan, Suriye'yi Tacikistan'dan makasla kesip ayıramayız. Pakistan'ı İran'dan, Mısır'ı Türkiye'den ayırmak mümkün değildir.

Bu coğrafyada yaşayan bütün ülkeler kendilerini anlamak ve tarif etmek ve kimliklerini ortaya çıkartmak için bu geniş haritanın bin çeşit uygarlığını konuşmak zorundadır.

Yani, bugün bir uygarlık felsefesini tartışmak istiyorsak, uygarlığımızı oluşturan dil, giyim, estetik sanat biçimleri, müziği, türküsü, sarayı, şehri, mimarisini işte bu coğrafyayı merkez olarak tanımlamak zorundayız.

En büyük şairimiz Fuzuli Necef'te Kerbala'da kutsal mekanlarda "bekçilik" yapmış, şimdi, biz Necef'e sırtımızı dönebiliriz miyiz?..

Onbinlerce yıl bu topraklarda hiçbir din, kavim, kültür kovulmadı, aksine hepsini koruyan kollayan bir zihniyet gelişti, işte, Yunanlılar, Ermeniler, Yahudiler, İkibin yıl siyasi olarak ortaklıklarda hiç olmadığı halde kültürlerini ve dillerini ve dinlerini koruyup bu topraklarda geçtiğimiz yüzyıl içinde devletler kurdular. Daha da önemlisi, tarihin en eski dinlerinden olan Mecusiler bugün tapınaklarda ibadetlerini halen İran'da yaşamaktalar.

Bu topraklarda "milliyetçi" akımlar geliştiğinde birbirini çekemezdik, dışlamak baş gösterdi. Yani bakılsa Mısırlılar'a siz Firavunsunuz, onun tarihini sürün, İranlılar'a siz Perssiniz onlarla ilgilenin, Irakilar'a siz Mezapotamya'nın Babil'isiniz, kendinize Babil tarihi yazın, Türkler'e siz Ergenekon'dan geldiniz, milli kimliğiniz Orta Asya'dır deyip, tarihte hiç olmayan "milli/çabşan" kimlikler hediye ettiler. Ve bundan sonra bu topraklarda da batılılar gibi ırk, kültür, etnik, dili çabşmaları tarihte olmadığı büyüklükte ideolojik çekişmelerle gündeme geldi, yani, bu topraklar batılılaştıkça kültürel çabşmaları büyüdü...

Uygarlıkların yükselme anlarında psikolojileri başka, çöküş anlarında psikolojileri başkadır. Batılılar 1500'lü yıllara kadar mezhep ve kavim savaşlarıyla yüzyıl savaşları, otuz yıl savaşları, hatta I. Dünya savaşıyla on milyonlarca insanını öldürdü. Dışardan gelene, yabancıya başkasına, Batılılar "yabanidir". Bırakalım duramaz. Öldeğerlik, varoşuna atar, küçümser, aşağılar ve dışlar. Batılı şehirlerin doğuşu şehirleri gibi büyümesi 18. 19. yüzyıldır. Batılılar doğuyu çeviren Ümit Boğazı'nı bulduklarından sonra dünyayı ve kendi dünyalarını çevirmeye başlamıştır. Bu saatten sonra şehirleri doğudan akan madenlerle zenginleşti ama bu zenginlik kültürel, dini, etnik "karışmaya" yol açmadı. Batılılar'ı biraraya getiren hep "hukuk tutkalı" oldu. Oysa doğulu topraklardaki uygarlıklar aynı kervanyolları aynı pazarları aynı hikayeler içinde "aşkla" buluşmuştu. Batılılar insansız bir ekonomi kurdular, pazara insanları değil markaları getiriyor. Dünyayı yönetecek yeni cazibe merkezleri Paris, New York, Roma ortaya çıktı ve nihayet son yüzyıl içinde karışmaya/görüşmeye henüz yeni başladılar. Oysa doğu topraklarının tarihin ilk günlerinden beri karışıyor görüşüyor ve dünyamızı birbiri içine binlerce yıldır soküyordu. Mesela bugün Yozgat'ta oturan bir gencin bir dedesini arasak Cezayir'de bir yeniçeri mezarlığında bulunuz, diğer dedesini arasak Mekke önlerinde bir mezarlıkta bulunuz, diğer dedesini arasak Moğolistan köylerine kadar uzanınız.

Kervan yollarının değişmesi doğudaki şehirlerin gücünü, üretimini, cazibesini küçültü ve madenler babıya aktı, sömürgeler batıyı zenginleştirdi. Doğu topraklarında psikolojik bir aşağılanma çöküş yüzyılı yaşamaya başlandı. Ve Batı karşısında ezik saçma sapan milli tartışmalarla önünden dangalaklarını eline düştük. Mesela, bugünkü modern Mısır'ı kuran Kavalalı Mehmet Ali Paşa'dır, bize isyan edip Anadolu içlerine kadar gelen oğlu İbrahim Paşa'dır ve bu savaş bir hakimiyet savaşıdır, Araplık ve din ve Türklük'le hiç alakası yoktur. Ama onlar Mısır bizler Türkiye olunca, onlar Arap bizler Türk olmaya ve birbirimizle kervan yollarını kapatıp düşmanlaşmaya başladık.

Bugün gayet iyi biliyoruz ki Arap, Türk, Fars olmaya bizi zorlayan çöküş psikolojisi ve yüzyıl önceki aydınlanmızın çöküşten kendilerini kurtarma ideolojileriydi. Şimdi uyandık ve gördük ki, batılılar Türk, Fars, Afgan, Bosnalı, Çeçen Arap tanımıyor, katlediyor, yokediyor, tarihten söküp kazıyıp çıkartmak istiyor.

Ve bize tuhaf dayatmalarda bulunuyorlar, çok kültürlülük, azınlık hakları, biraradalık hukuku gibi şeyleri kendilerinin malıymış gibi başımıza kakıyorlar, oysa, bu toprağın uygarlıkları kültürleri kavimleri binlerce yıl bu kavramların çok üstünde aşkla coşkuyla neşeyle şarkıyla dinle ibadetle kaynaştı, çoktan buluşup çoktan yüksek uygarlıklar ortaya çıkardı.

Yani, bizim şehirlerimizi vareden, İzmir'i, Trabzon'u, Bursa'yı, Konya'yı, Diyarbakır'ı ortaya çıkaran kültür, aşk kültürüdür, karışmışlıktır, içiçe girişliktir ve yüzlerce kültürün buluşup kubbelerle uzun havalarla giyimle estetikle şekillenmesidir. Bizler, orta Afrika'daki totem kabileleri gibi onbin yıllar tarihe kapalı tarih dışı bir uygarlık değildik... Şimdi de kalkıp ırk, mezhep, dinden hareketle, kimi tarihten göstergeler yeniden "totem" kabileleri gibi ayrışmamız, çözülmemiz ne siyasi olarak ne gen olarak ne kültür olarak ne estetik olarak mümkün değildir...

Tam tersine batılıların hukuk tutkalıyla kültürleri yapay biçimde birbirleriyle yarnayarak tutmalarına karşılık, bizim batılılara göstereceğimiz işte bu binlerce yılın karışmışlığını tanımışlığını oluşturan aşk kültürüdür...

Doğu coğrafyalarında oluşmuş şehrin kültürü insanoğlunun en karışık en karmaşık en derinden buluşmuş en gelişkin kültürüdür. Kültürler melezleştikçe güzelleşir ve tüm bu kültürler tarihin en melez kültürleridir. Bugün safkan/ırkçı Türkçülerimiz dahi Mimar Sinan'la sahiplenmekte, çünkü, estetik, sanat, ibadet, tasavvuf kervan yolları, Leyla ile Mecnun, Yusuf ile Züleyha, oyunlar, giysiler, ipek yolları bizlerin yüreklerine, vicdanlarına kuyumcu dek çözülmemek üzere bağlanmıştır... Tarihin en karışık en karmaşık en yoğun kültürleri üzerinde binlerce yıl at koşturduk, saz çaldık, şarkılar söyledik, pazarlar kurduk...

İşte Nil nehri tarihin en büyük nehridir ve kenarlarında yüzlerce kavim, dil, din yaşamaktadır ve ama hepsi binlerce yıl Kahire'de sonsuzsuz bir şekilde gül gibi geçinip gitmektedir. Kahire'de tanışbar oyunlarını lezzetini aşklarını sanatlarını ikilemlerini mallarını vicdanlarını herşeyleri birarada inşa ettiler... Kahire uzun sömürge yıllarından geçtiği için açıktır, yoksuldur, babalı terminolojiyle geri kalmıştır ama kültürel karışıklığıyla dünyanın en güzel şehridir. İnsanlığın en güzel halidir Kahire!.. Ve İstanbul, Kahire'den de büyük coğrafyaları kendine çekip karıştırmıştır...

Oysa batı çeşitli ırkları ve kültürleri ya zengin refahıyla birarada tutuyor, ya da hukuk tutkalıyla...

İslamiyet'i asla kavmiyet sevmemesi bu büyük uygarlıkların buluşması karışmasında katalizör rolü oynayan Türkler'in de dini ibadeti hayat görüşü aşkı coşkusu sazı oyunu olmuştur. Cezayir'den Endonezya'ya kadar bu kültür binlerce yıl dur durak bilmeden kasidesiyle utuyla giyimiyle Bursa'nın kadifesiyle sarayıyla atıyla taşınmış durmuştur...

Yani, bizler doğuluyuz... Bu kültürlerin hepsinin çocuğuyuz.

Ortada bir sorun varsa, yüzelli yıldır kimlik ve uygarlık kızı içinden konuşuyorsak, bunun sebebi, 150 yıldır bab dairesine girme çaballanmızdır.

Oysa 150 yıldır doğu topraklarını batılılar tarafından sömürülüyor, yokediliyor, işgal ediliyor...

Batı uygarlığı yeni pazarını yeni hukukunu yeni siyasetini çoktan gelip bizlere dayatmıştır...

Ve siyasi, sosyal, giyim, şarkı, hukuk, birçok şeyimiz babdan alınıp batıya doğru değişmiştir...

Ancak birçağın kemiğe dayandığı yer, artık batılılar bizden asla değiştirmeyeceğimiz değerlerimizi istemekte, onlara saldırmaktadır.

Bu asla değişmeyecek değerler, bağımsızlıktır. Asla değişmeyecek değerler komşularımızda kendimiz kuracağımız onbin yıllardan beri işleyen pazarlarımızdır. Asla değişmeyen değerler, kapılarımızı, kızlarımızı, seyahatlerimizi hacılarımıza, Şam'a, İsfahan'a, Urfa'ya yani yüzümüzü doğu topraklarına çevirmektir. Asla değişmeyecek değerler ülkemizin tapusudur. Asla değişmeyecek değerler bu topraklarda bayramları, ibadetleri... Asla değişmeyecek değerler kendi madenlerimiz bizimdir diyen onurlu bir ülkeler anlayışımızdır.

Babıya, malımızı verdik maden(imizi verdik babıya köle olduk, şebek olduk, köpek olduk, en onursuz itifaklara girdik, bahrun ve diplomasinin kuklası olduk, kumaşlarımıza bu yüzden kalleş olduk, ihanet içinde olduk, Orta-Doğu'yu topa tutan incirlik'i peşkeş çekip bahrun işbirlikçisi olduk...

Ama batı durmadı, hala birşeyler istiyor, onurumuzu almakla yetinmedi, şerefimizi almakla yetinmedi, dininizi topyekün kazımakla yetinmedi ve şimdi topraklarımızı komşularımızı ve tüm kimsallarımızı topyekün birden almak istiyor...

Batı işte bu... Bizim gibi sabırlı bizim gibi tahammül içinde değil, herşeyi alım-satım içinde görüyor herşeyi istiyor, herşeyi yönetmek herşeyi ele geçirmek istiyor...

Hazmedemediği şey bu coğrafyanın yüzlerce çeşit kavmi ve dininin onbinlerce yıl hoşbeşle neşe coşkuyla bir insanlık meşalesi gibi huzur içinde yaşamış olmasıdır...

Bizden istediği bu uygarlıkların tutkalı, aşk'tır...

Bilmiyor ki "aşk" kapitalizmle, parayla, topla tüfekle alınmaz...

Bu topraklardan elde geçirmek isteyenler, Çin'den yola çıkan kervanların İspanya'ya kadar dağlarda ovalarda çöllerde denizlerde söyledikleri türküleri, şarkıların, sazların, hikayeleri derinden ve bir daha okumaları gerekir...

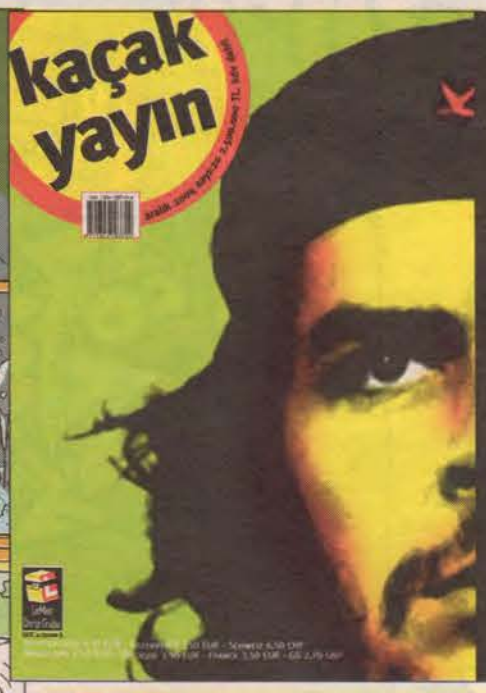
Bizler birazcık ucundan okumaya çalıştık ve topraklarımıza ve geçmiş uygarlığımıza aşkla bağlandık...

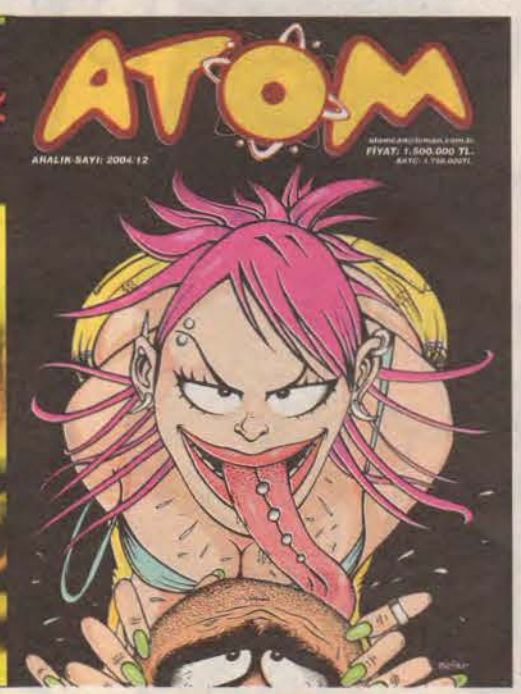
Yapacağımız şeyi bu hikayeler öğretti bize, dar alan milliyetçilikleri bu topraklarda olmadı, yani, sloganımız eskiden olduğu gibi toplu savunma, toplu hücum!.. Ve tüm kardeşlerimizle aşk'la coşkuyla neşeyle oyunla türkiyle eskiden olduğu gibi yarışına gelebilmek. Kapılarımızı kardeşlerimize ardına kadar açmaktır!...

Ve ne çok yalan söylüyor batılılar ve batılıların beynini yıkadığı aydınlarımız... Mesela Türkler için işgalci diyorlar (biz Kıbrıs'ı İngilizler'e orada yaşayan müslüman Türkler'in hak garantisiyle verdik) tam dört yüz yıldır işgal/fethimiz yok... Üçyüz, üçyüz elli yıl önce Bağdat'ın fethi ya da Belgrad Kalesi... Yani üç yüz elli yılın üstünde tık yok... Oysa bu zaman içinde Avrupalılar mesela İtalya, İngiltere, Fransa, Portekiz, Hollanda Avrupa Kıtası'nın üç kab büyüklüğünde topraklarını hem işgal ettiler hem de yüzyıllarca soydular... Peki neden durup durup bize işgalci diyorlar?.. Çünkü yüzünü batıya dönmüş aydınlarımız artık batılılar gibi yalan söylüyorlar... Çünkü kendi kültür, uygarlık, tarih, kubbe, kendi hikaye, şiiri olamadılar, bilmiyorlar...

nihatg@leman.com.tr

LeMan
SAYI: 682
3 ARALIK 2004 CUMA
HAFTADALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazişleri Müdürü: Zafer AKNAR

● Müessese Müdürü : Ali YAVUZ ● Yurtdışı Koordinatörü: İlhan ARKAN
● Satış: Cengiz KOCAU ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili: 0 Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • Genel Dağıtım: BBD Merkez
Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve İnternet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

AYRINTILAR

METİN EİDAN

Selâm Bir ara bayaa sertleşmiştim.. Az önce'den bahsediyorum.. Sonra tekrar yumuşadı duygulanım! Neden acaba diye sorar sormaz, aniden tekrar sertleştim! Aynı hırs ve zehirle yola çıkmam gerekiyodu. Zehirin üzerindeki donmuş yağ tabakasını alırsan, hırsı da biraz yontarsan sivri uçlarından; değerli malzemelerdi bunlar! Fekat sürekli, bi 'nefret' duygusunu da sırtımda taşımam icap ediyordu ki, zaman zaman yükün ağırlaşmakta ve garip davranışlar göstermekteydim, (çırpınmak, didinmek, kıvranmak, gibi tuhaf davranışlar!) 'Nefret, benim bulabileceğim bir kuytuya saklıyor, hızla koşarak yönümü ayarlayıp, keşfimi yaptıktan sonra, geriye dönüp alıyordum onu ordan! Bu bir gecikmeye sebep olsa da, yapacak başka bişey yoktu. Derken, yaklaştığımı farkettim. Tepelerin arasından ışıltıları görüyor, uğultular ve mırıltılar işitiyordum. Yükümü bıraktım oturdum, uzaktan seyrettim... Çok güzeldi!

SEVERİM Tam bi işin ya da eğlencenin ortasında, elime kurtuya uzattığımda, ve kibritin bittiğini gördüğümdeki ilk başta fecil sinirlenirken, sonra o boş kutuyu buruşturup, -işim bittiğinde geçerken alıp çöpe atmak için- hızla salon kapısı camına doğru fırlatmayı!.. Ses cihazlarının volüm düğmesi üzerindeki, ses şiddetinin bulunduğu konumu bize dostça hatırlatan, o küçük yangı veya çizgiyi!.. Eskiden sinema girişlerinde; dev film afişini çerçeveye sabitlemek için kullandıklan, üzerine bir ipi çaprazlama, ordan burdan dolama yöntemini... Konserve tülü'nün içinden çıkan, -ayıptır yahu- yanınıza bir teneccik domatesi, özenle ikiye üçe bölerek tencereye atmayı!.. Minibüsle ayakta giderken, otomatik kapının yanında durup demiline tutunduğumda kapı açıldığı vakit, onu kavrayan elimin de demiil beraber dönmesini, veya ben döndüğünü sanmayı... Bir de; gene ayaktayken, kıçımı cama yasladığımda, dışarıdan nasıl göründüğümü merak etmeyi... Salondaki koltuğun, üzerine birebir uymayan, gerçekte bir 'koruyucu örtüsü' olan örtüsünü; eve geldiğimde veya çıkarken, habire eteklerinden çekiştirip, sarkan uçlarını kıvrıla köşelere sıkıştırmayı... 'Yeni Lira' hakkında muhabbet ederken, hiç mi matematiğimiz yoktur nedir, bir türlü karşılıklan hesaplayamamayı! zaten gene bize girecek deyip bu bahsi kapatmayı... Paktan geçerken, ve değişik seylere bakarken; kötü bi potada basketbol oynayan çocukların tel örgüsü önünden ilerledilim sırada gözüme çarpan; bir köşeye bırakılmış palto-hırka-mont yığınının hüzünnü ve karmaşık görüntüsünü... Daha da eskisinde ve biraz daha komiğl olarak: İlkokulda bedeneğilimi dersi filan, aynı yere üstüstü bırakığımızdan, saçma bi şekilde göğe yükselen 'palto' tepesini!.. Çıkarken, koridordaki çöp poşetini ellime aldığımda; onunla beraber içeiiye de gidip kütüblasındaki bir kibriti veya yerdeki tuhaf bişeyi alıp, onları arkadaşlarının arasına katmak isterken; fekat poşet artık düğümlenmiş olduğundan, yeni çöpü koyabilmek için poşetle ırnağımla aralıdım o küçük boşluğu!.. Televizyon, küçük radyo, veya başka bi elektronik aygıtın, -nasıl olsa kumanda aleti mevcut olduğundan- kapağı bulunmayan, çıplak görünen iç kumanda kısmını... ayrıca yıllar sonra bi yerde bi kapak bulduğumda, lan bu neyin kapağa diye sevinip merak ettiğim aaa...

POTBURİ Eh, "pide diyan" derlerse pek olmuyo gibi sanki. O yüzden, 'pide land' demek icap ediyor! Canım ne derlerse desinler, sen iyi pide yap da.. Orda oturmuş işte, dışarıya bakıyordum. İnsanlar geçiyordu kaldırımdan. İnsanların, kaldırımdan geçmesini neden tuhaf buluyordum ki? Ne biliyim, geçmeleri ilginçti işte! Geçip gidiyolardı. Duran yoktu. Sonra, genç bi çocuk durdu; önünde de genç bi kız durdu ardından. Birşeyler konuştular. İkisi de gülümsüyodu. Bir müddet sonra onlar da geçip gittiler. Ayağa kalktım. "Borcum ne?" diye sordum.. "Bir kuza bakınız," dedi adam, " bir de oğlana. Ayrıca iki tane, bir yaşlı adam. Bir kız daha. Orta yaşlı ve yeşil mantolu bir kadın.. Plastik bir pencere taşıyan iki işçi ve ayağı kaldırıma takılan küçük bir çocuk; toplam Beşyüz birim!.." Altıyüz birim ızatbğımda, "Bozuğum yok," dedi adam. "Bi şey daha bakın tam olsun!." Durdum, düşündüm. İnsanlar geçip gidiyodu.. Hiçbirşeyi, görmeye değer bulamadım bu kez. "Alacağım olsun, yanın bakarız!" diyip çıktım.... Hafta içinde; yürürken belki sekiz kez, kolumu boş yere kaldırıp çıplak bileğime baktım! Emekler kasyo saatim yine orda değildi. Evdeydi lavuk! Üyleyse cep telefonunun saatine bakarım deyip, elimi cebime soktum. Onun da tuş kilidini açmak gerekiyo sürekli! Asıl tuhaf olan ise, bana tarihi de sorduğlarında, yine kolumu kaldırıp saatime bakışım.. Günler orda: bileğimde! Pazartesi, çertesi mertesi, sandey, tusdey!.. Bi de biyolojik saat var ya; onu kimse sormuyo yolda durdurup!... Altıyol'a doğru çıkarken, 'Homır Simpsın'in tişörtünü gördüm. 'Kaça' d dim. Otuz milyon dedi adam. Yuhl Başka bi yerde daha fecli bi fiyat da görmüştüm gerçi. Yürüyüp gittim.. Ee, hani konfeksiyon sanayiinde iyiydik biz.. 'Homır Simpsin' basılınca nedenkine daa larıkı oluyo.... "Şu kırmızı kutudaki vazelinlerden," dedim adama. Eczacı yukarıya biyese uzanırken, tezgahtaki preservatifleri inceledim o esnada. Hmm? Buralarda, farklı satıyolardı. Bir ara Bim'den alırım diye düşündüm. "Sarıyan mı?" dedi adam. Tezgahta, şık bir kabın içinde, bayramdan kalan şekerler vardı. Veya sürekli şeker ikramı den bir müesseseydi. "Gerek yok," dedim, cebime koyup çıktım.... Yabancı bi kanada, Pixar'ın yeni animasyon filminin, tanıtımına rastladım. İşi biliyo herifler, Toy Story'ler, Nemo derken, gene döktürmüşl ı. Bi yandan da, üzüldüm azıcık tabii! Bizde, bi çizgi-sinemanın lafının bısı yok daha. Hadaaa vadaa, kredi kartı sineması yapması pek biliyoz da! asıl, kültürü ve bilgiyi çizgiylen yaymayı, genişletmeyi, eeh, kime diyom!. Gene yabancılara dönersek; Borisi.. Boris Vallejo'nun çizgilen'yle kanlı canlı bi animasyon hayâl ederim hepi Ohh, 'Conan' meselâ, ne nefis olurdu.. Ve, Taıkan! İşte, Türk büyüğü. Bi kahraman da ayrıca! 'Kurt' murt, çok hatıka anime görüntüler çıkar, acayip lezzetli olurdu.. Ve şu ilkiler var ya; geiizekâlı yabınmcıların veya patronların bilkaçı şunları işitse, eminim kıçlarıyla gülerler, mizah espirisi gibi gelir onnara!. Üreteni ve tüketini, bu kadar birbirinden ayrı, böylesine dağınık bi toplum ki yani, o da mizah espirisi gibi!... 'Gülü' dinnerdim ara sıra, Üzülme diye, ve başka bi şarkısı daha var, yorumladığı. Yani, ses de güzel! Fekat bunnar, Banu Ballıkon'la bi atışmaya girmişler manyak yere; artık kaseti ellime almaya çekinir oldum. 'Çağrışımlar', ne kadar etkili oluyor! İnsan kendisini ne kadar basitçe hırpalayabiliyor ayrıca; gereksiz işlere bulaşabiliyor. Ses ve saz alanında, bireysel ve 'grup'sal olarak, fazlasıyla örneğini de gördük bu yavşamanın... Olsun, gene de dinlenebilir. Her kötü çağrışımdan etkilenseydik, o-hooo!... Akşam vakti, açılmak için de, Eminem dinnedim biraz. Sözlerin çoğunu anlamıyorum gerçi ama, melodiler çok güçlüydü! Harbiden iyi bi müzisyen bu herif. Rap'da da zaten belirgin bi isyan, karşı koyuş ve tutunma duygusu var. Neyse, melodi gene aslolan! Rilim de peşinden; ve melodi aktı gitti... Gece oldu. Televizyonu açtım. Sonra pencereyi açtım, içeriye hava girsin diye.. Panjurlar vardı, ilk geldiğimde, Eski bir binâ sayılır. Panjur, yetmişlerde falan çok modaydı. "Pembe panjurlu bir evimiz olacak" repliği de, o günlerden kalmadır belki," demişti Şahin.. Daha soğuk günlerd , ısı yalıtımı açısından bi fayda sağlayabilirdi en önemlisi. Fekat; ilk tutup çekişimde (görmemişim!..) panjur nasıl çekilir onu da bilmiyorum, Çoğaart! diye elimde kaldı buf. Paslanmış, çürümüş. Canım, panjur da olmasın. Pencere yeter... Yanınız, bu tür şeylerde, çekip koparırma, fırlatma işlerinde daha dikkatli olmalıyım.. Geçen gece de; sürekli havlayan bi köpeğe, eskil bi volkmen motoru fırlatım. Az daha, aşağıdaki otomobilin camına düşüyodu. Bi milimie sıyırdı, kaldırıma çarptı.. Hemen iyi günner dillyorum!

3 Aralık 2004 Cuma 152209 Sayı: 2004/49-1.000.000 TL. (Kdv dahil)

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

AKP'YE GÖRE:KADIN HASTALARA BAYAN DOKTORLAR BAKSIN...

AKP'nin ne şiş yansın ne kebap siyaseti..Ortaya tabanı rahatlatacak bir öneri atılıyor.. Sonra öneri geri çekilerek öneriye tepki gösterenler rahatlatılıyor.. Felluce'den gözler bir şekilde başka taraflara çevriliyor..Son kamuoyu yalancı gündemi de balon oldu.. Kadın hastalara kadın doktor bakmalı önerisinden de tepkiler alınınca çark edildi.

DERS: KADIN ANATOMİSİ

EVET ARKADAŞLAR!..ŞİMDİ ERKEK ÖĞRENCİLER ANFİYİ LÜTFEN TERKETSİN!KONUMUZ KADIN ANATOMİSİ!

ANATOMİ

Espri:Dr.Murat
Çiz: ÇIAĞÇIAĞ

683

10 Aralık 2004 Cuma 152209 Sayı: 2004/50 - 1.000.000 TL. (KDV Dahil)
(1 YTL)

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.100.000 TL.

GEL 17 ARALIK GEL ...

BİR YİĞİT ÇIKMIŞ Kİ MEYDANE..AB KAPISINDA O DA OLMUŞ PERVANEE
PEHLİVAAN PEHLİVAAAN! ALTTA GALDIM DİYE YERİNMEEE, ÜSTE ÇIKTIM DİYE SEVİNMEE
SAKIN OLA KİMSELERDEN ÇEKİNME. B PLANIN C PİLANIN KOÇYİĞİTLER GİBİ CEBİNDEEE...
SIRÖDER'E GURT GAPANI, ŞİRAKA ÇEK ELENSEE...ALLAAAAH İLLALLAAH
YAA DESTUR!
ZAN GADA ZIGAN GADA ZIBAM
MÜZAKERE ODASI
SAP

Akşamsefası

CIAĞCIAĞ

VORDONISI'DE JÜSTİNYEN GİBİ LÜFERYEDİM

Aksaray PAŞAOĞLU

Önceki akşam **Kaliforniya Üniversitesinde** görevli arkadaşım **Prof. Joseph Garner** aradı. Çok heyecanlıydı. Sesi titriyordu. Konuşurken **zaman zaman ağlıyordu.** Oraya gitmem için bana yalvardı. Yarım saat sonra **Kaliforniya**'ya uçuyordum. İner inmez de şimşek hızla Üniversiteye gittim. Tam ben kapıdan girerken çok inanılmaz korkunç bir şey oldu. O ne mi? O **akıl almaz.** Bakın tüylerim kalktı. Onu biraz sonra anlatayım. Geçtiğimiz cumartesi çok enteresan bir adadaydım. **O bir ada.** Orada ben çok harika canlı canlı lüfer yedim. Ve onun o çok nefis yanında harika gibi bir şarap içtim. Biliyorsunuz **iki kadeh şarap insanı günde altı parmak kadar Fransa'ya yaklaştırıyor.** Daha fazla içerseniz **Manş** Denizi'nin arasına düşme riski de var. Sözünü ettiğim adanın ismi **Vordonisi.** Pekiyi, o ada **Yunanistan**'da mı? Bilemediniz.O ada **İstanbul**'da. Ada bin yıl önce **Bizans depreminde** batmış deniyor. Ben o zamanki halini bilmiyorum. İstesem kafamda osuruktan bir beyin fırtınası koparıp döne döne bin yıl önceki **Bizans**'a savrulur, adanın eski halini görebilirim. Ama benim derdim o değil. Vordonisi'de suyun yüzeyinden dört kulaç aşağıda **Bizanslı Bizanslı** oturmuş **Konstantinapolis**'e karşı lüferimin kılçığını ayna gibi çatalımın uçlarıyla tırmalaya tırmalaya birde gırnav gibi dilimle aralarını yalamaktan kılçık pırıl pırıl oldu. O anda bakın ben şunu düşündüm. O ada düne kadar yoktu. Birden bire çıktı. Bence o sevimli minik ada dipte **sevim gibi** yolunu kaybederek dip akıntılarıyla oraya gelmiş **masum bir Yunan adası.** Biz onu öyle orda bulduk diye mal bulmuş mağribi gibi hemen tepesine oturamayız. **17 Aralık** öncesi şık olmaz. **Hele ABD bizi Ekümenik not etmişken.** Ya adayı esas sahibine iade edelim ya da adam gibi Bizanslı olduğumuzu kabul edelim.

HARİSON FORD GİBİ CEKET VE EJDERHA

Bilmiyorum **Kaliforniya Üniversitesi**'nde yaşadığım dehşetten söz etmiş miydim? Kapıdan girer girmez koridorda **onbeş metre boyunda canlı bir dinozorla karşılaştım.** Koca ağzı onun fırın kapağı gibi açmış içi ateşler saçarak iğrenç salyalarını fırlata fırlata dev pençesiyle tam da bana vuracakken ben **Harison Ford** gibi bilmem biliyor musunuz benim **tüvit ceketim** var ve aniden eğilerek onu savuşturdum. Dev canavar alevler sıçarak coğrafyaya karıştı. Bakınız, aslında böyle bir olay olmadı. **Bu olayı ben zihnimde simülasyon gibi yaptım.** Ama Prof. Garner yetmişbeş milyon yıl önce yaşamış bir farenin DNA dizilimini yüzde doksan sekiz gerçekleştirmiş. Yani yarın bir gün fare yapabilirler. **Fare yapan, yarın bir gün dinozor da yapar.** İleride ABD'nin o dinozorları üstümüze salmasını istiyorsanız bir şey yapamam.

YAPIŞIK ADAM SENDROMU. O BİR PISIRIK

O ne mi? O, erkek egemen toplumlarda rastlanan bir durum. O çok harika. Bakınız, **Asena** 10 Aralık'ta **Sibirya'nın başkenti Hanti-Mansisk**'te dans edecek. Yani "Yapışık adam" şu sıralar mecburen Sibirya'ya gitmek üzere bavullarını hazırlıyor. Ama Türkiye çok harika bir yer. Tam o sırada Murat Kılınç diye biri çıkıyor ve 17 yaşındaki Zeynep Sağıroğlu adlı **fizikli** genç kızı kaçırıyor ve **"Yapışık adam"** boşluğunu doldurtuyor. Fakat o pısırık bir sapık. Ondokuz gün boyunca kıza hiçbir zarar veremiyor. O **pısırık.** Bacağına sıkmıyor. bacağını sıkmıyor, dövmüyor. Olay neyse ki kazasız belasız bok gibi kapanıp gidiyor. Ama bence biz **yarı dangıl, yarı yarım akıllı, yarı mâkul** insanlar bu olayın böyle kapanıp gitmesine izin veremeyiz. Ben Türk medyasına da inanıyorum, olaya yeni bir ivme kazandırabiliriz. O **bir pısırık.** Enteresan bir halkız. Biz bunları bırakıyoruz **"ABD'ye yapışık adam"**la uğraşıyoruz. Hedefi ıskalıyoruz.

TÜRK İNSANI DİLEDİĞİ KADAR ELMAS SATIN ALABİLİR

Türkiye'de bakın şu sıralar çok harika bir ne oluyor. O ne mi? **Dünyadaki en ünlü yüz elmas** şu sıralar **Ankara**'da sergileniyor. Elmaslar **Londra**'dan geldi. Ve bakın olayın asıl çok harika olan tarafı şu: **Türk insanı çok müthiş bir noktaya geldi.** İsteyen Türk insanı belki bu elmaslardan satın alabilir. Bazıları bunu mümkün kılan şeyin elmasların taklit oluşu olduğunu söylüyorlar. **Acaba?** Ama bu tek başına **ekonomideki başarının** inkârı olur.

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

Akşamsefası

LeMan

Emniyet güçleri, Mardin Kızıltepe'de babasıyla birlikte vurdukları 11 yaşındaki Uğur Kaymaz'ın "karanlıkta koca adam gibi göründü"ğü açıklamasına sığındı!!!

Uyuşturucu kaçakçısı Susurluk mahkumu Yaşar Öz, F tipinde kaldığı iki sene hariç krallar gibi yaşamış,cezaevinde kurduğu haremde bir de kadın gardiyan varmış..

İYİCE İNCELEYİN ÇOCUKLAR BİZİM ALEYHİMİZE BİR TEK SATIR GÖRÜRSENİZ HEMEN NOT ALIN!..

Washington'daki Türk gazetecileri toplayan Amerikan yetkilileri, Felluce'de nasıl haber yapmaları konusunda dersler verdi!!.. Amerikan yönetimi, Türk medyasını Felluce'ye ilişkin haberler konusunda yalan söylemekle suçladı ve Türk gazetecilere nasıl "iliştirilmiş" gazeteci olacaklarına ilişkin ayrıntılı bir brifing verdi!!...

SEAL(deniz hava ve kara) birliğine bağlı işgalci Amerikan çapulcularının Irak'ta uyguladıkları insanlık dışı işkencelerin yeni fotoğrafları ortaya çıktı.

Eskişehir'de 8 yaşındaki bir kız çocuğu, vergi dairesinden 48 milyar TL çalmış!..

ÜLKÜCÜLER BODRUM'DA ÖĞRENCİ KAÇIRDI...

Bodrum Ülkü Ocakla-n'na kayıt yapbrmayan 2 lise öğrencisi kaçırılarak kendilerine işkence yapıldı. Öğrenciler 7 Ülkücü tarafından kaçırıldıkları depoda gözleri bağlanarak 4 saat boyunca dövülmüş. Aileleri jandarmaya haber verince serbest bırakılmış. 12 Eylül öncesinden beri dökülen kanda ve Türkiye'nin dehşet dengesinde uyguladıkları şiddetle her zaman başro! bulan bu örgüt Susurluk sürecinde de devlet desteğiyle mafyalaşırken bağlı oldukları siyasi parti son seçimde barajı bile aşa adı. Ancak hala dayak, silah, musta zoruyla ve salmaya çalıştıkları korkuyla Türkiye'nin her yerinde yuvalanmaya devam ediyorlar. İşte aşağıda bunlarla ilgili onlarca LeMan kapağından biri... Bozkurt cephesinde değişen birşey yok...

TCDD yönetimi itiraf etti: 39 kişinin yaşamını yitirdiği hızlandırılmış treninin, şefine ve makinistine herhangi bir eğitim verilmemiş..

Üye sayısı hızla çoğalan Türkiye İşsizler Derneği'nin başkanı Orhan S. Bilgesel, yüzde 70'i üniversite mezunu olan üyelerinin ellerine geçirdikleri 1 milyon lirayı bile loto kuponlarına yatırdığını söyledi..

bahadirboysal@leman.com.tr

SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

İBO KENDİNİ YAKTI !!!

İbo, kimse bitirmezse ben bitiririm kendimi diyerek aldı kayayı, kafaya şiddetle vurdu, yardı!!. Bir Asena olayıyla bilmem kaç yıllık tarihini noktaladı... Ve bu köylülük modasının sonudur... İbo beraberinde sedirleri, kebap salonlarını, türkü barları da yaktı götürdü... Karasevda tam bir köylü hastalığı... İflah olmuyor... Böyle bozar adamı... Şehirliler bu tarz yalın ve iblis bir dilencilik çektiği zaman psikoloğa gider, prozak alır... Unutur gider... Köylü için kurtuluş yoktur... Ve sevgiyi, aşkı dikey veya yatay çoğaltmak en büyük kuduz hata!.. Sonsuz açılımlara dağıtmak gerek... İbo TV'lere çıkıp ağlıyor sonra... "Mağaradan çıktım... Bana şöhret verdiniz, para verdiniz... Uçak bile verdiniz!.. Ama huzur vermediniz!" diye... E sen de bi karar ver artık.. Mesela nefis bi deveye sahipsin... Sütünü mü içeceksin, etini mi yiyeceksin bi karar ver be gadasını aldığım... Hem o, hem o olmaz ki... (Devenin kaldıracağı maksimum yük 150 kg.'dır.. Bu yükün üzerine bir paket sigara koy... O deve yıkılır...)

DELİ MEYRO-CULAR

Aşk cinnetleri bir yana, bu üzerinden 20-30 kişi geçmiş 13-14 yaşındaki Anadolu kızlarının gazete haberlerini okumak... Okumaya devam etmek... Düzensiz bir devamlılık söz konusu... AB bu işe ne di or?.. Bu bir Anadolu vebası mıdır?.. Zannetmiyorum... Daha bi kaç yıl önce Avrupa'da çocuk pornosu sitesi açmış ve yakalanmış bir çiftçinin, siteden yıllık gelirinin 5 milyon dolar olduğunu öğrendik... Hakkari'de daha geçen yıla kadar Milli Piyango bayisi yoktu... Çukurova'da da her yıl illaki en az bi kere bir mahalledeki deli kızı harcama hikayesi duyulurdu... (Deli Meyro vardı mesela.. O kadar kirli ve pisti ki, yine de inat etmişler, at arabasına koyup, araba yıkama hortumuyla ve deterjanla yıkayıp tecavüz etmişlerdi).. Hay arkadaş... Yurt ve millet hizmetine adanmış olan sıhhat ve kuvvet nerelere gidiyor?.. Hadi onu bırak, ecdadımın yıkandığı derede koyunlar, keçiler tepişiyor!!.. Hepsinin köküne, toptan ateş yakmak gerek! Ünlü evrimci Sosyal Psikolog Le Bon'un dediği gibi, fakirlerin gettolarını daraltmak caddelerini küçültmek gerek... Böylelikle evler birbirine yaklaşsın... Verem, veba, hastalık kolayca yayılsın ve ölsünler!! Fakat bizimkiler bayaa bi seyahat tipi.. Nataşa'larla da yattılar... Yıllar oldu... AIDS'te patlamadı memlekette arkadaş... mına koyim, peki ya o kemikleri kırıp, gövdeyi kemiren frengi?.. O da yok... Ulan hakikaten, ucuz eczane kolonyasıyla iyileşiyor bunlar dimekki...

KARA SEVDA ZENCİ HASTALIĞI MIDIR?

Karasevda, başlıbaşına bir muamma... Tam bir itlik alameti... Geçen hafta medyayı meşgul eden 17 yaşındaki güzel yüzlü kız Z.S.'yi alıkoyan servisçi Murat Kılınç, kızı amele pazarından 50'şer milyona yevmiyeyle tuttuğu 4 ameleyle kaçırmış... Karasevda, öyle korkunç bir hufrediki, âmâkında derin bir mezar ve girdap bulunur... İlla, kozalak olman gerekmiyor... AIDS gibi, bir şehirliye de bulaşabiliyor bu hastalık... Yılla evvel konservatuarda okuyan bi bayan arkadaş vardı... Amerika'dan gelmiş zengince bi oğlan tutulmuş buna... öyle fena aşık olmuş ki, kızın dediğine göre regl halindeyken oral yapmış kıza... Ne yapıp edip kızı ikna ediyor sonra... Amerika'ya yanına aldırıyor... Adam öyle bi aşık ki, kızın piyanosunu bile uçakla aldırmış... Kısa bir süre sonra fena kavgalar patlıyor orda... Kızı evden kovuyor... Ve koskoca, başarılı konservatuar öğrencisi bu kız, yaban ellerde PLAYBOY barlarda, tavşan kız oluyor geçinmek için... öylesine derbeder... Hastalıklı güneş tutulmasının sonu... fanilere mukadder olan azami aşkın köpürüp kudurması... Ondan sonra vatandaş inliyor... Hormonlu tavuk yiyoruz diye... Yersin tabii... 130 günde çıkacak tavuğu 30 günde çıkarıp tavuk diye veriyolar sana... Çiftlikte 24 saat ışık veriyolar tavuğa... Zavallı hayvan hep gündüzdeyim sanıyor... Habire yemleniyor... (Karasevdaya maruz kalmak böyle bişeydir işte..) Sonra 5 bacaklı tavuğu afiyetle yiyorsun amuğa goyim...

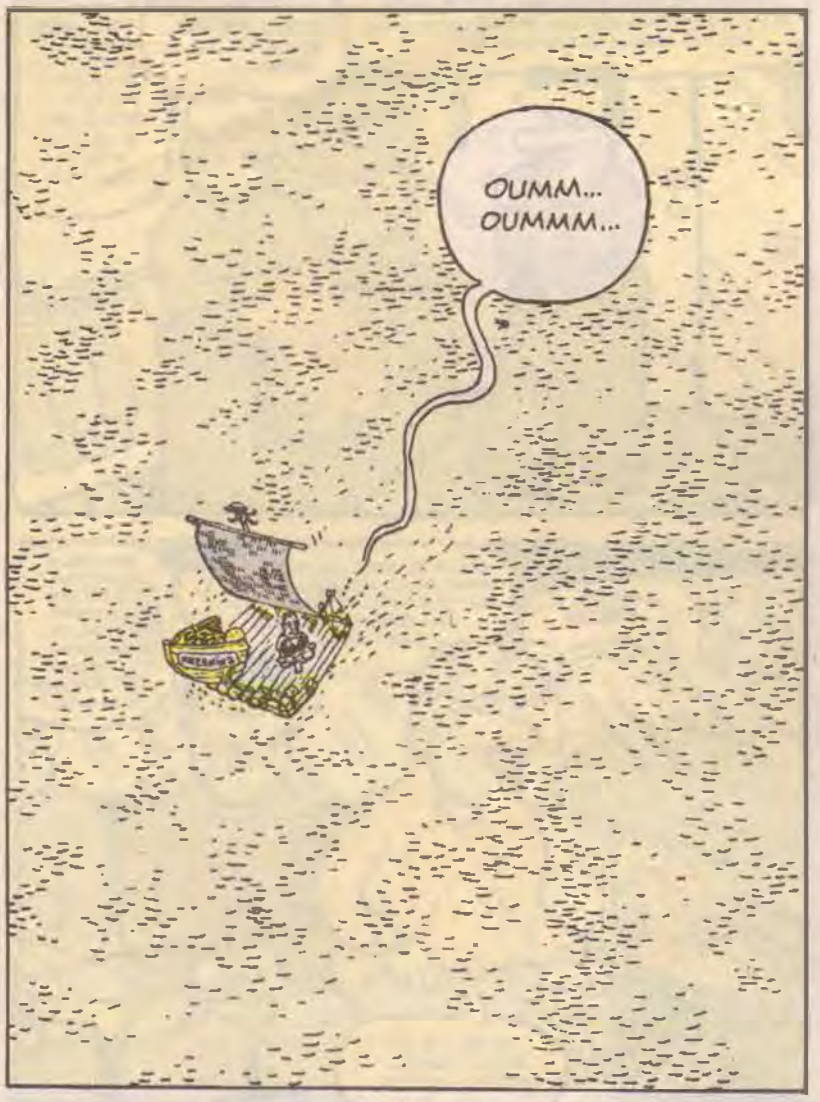
O MiNiCiK KAFANI!

Bilim dünyasından çok ilginç bir hakikat... Dünyanın en uzun meridyeniyle (boylam) en uzun meridyeninin (enlem) kesiştiği yerde ne bulunduğunu biliyor musunuz??.. PİRAMİTLER!.. Valla öyle diyolar... Tasarım olarak piramit şekli hayatın en yalın anlamı... Mıknatıs gibi çeker adamı... Bilim adamı gibi bi arkadaş vardı.. Camdan bi piramit yapmıştı... İçine kör jileti koydum, iki gün sonra keskinleşti diyor... Bi parça et koymuş sonra... Et normalden çok daha geç bayatlamış... Mına koyim, aklıma geldi... Bi de böyle evinde saksıda gizli gizli ot (marihuana) yetiştirenler var.. Eski bi entel zevzekliğiydi bu... Şimdi beyaz Türkler de hastası oldu bu ot yetiştirmenin.. O kadar tiksiniyorumki bu ot denen şeyden... Arkadaş nasıl hastası oluyolar bunun verdiği miskinliğin, himbilliğin, tembelliğini!. O minicik kafanı niye bunlarla öğütüyorsun.. Ufak, ilginç bişey yetiştireceksen, minyatür japon ağacı "Bonzai" var.. onun tohumunu al... Yok o beni kesmez, benim ufkum geniştir diyosan minyatür at "Midilli" yetiştir oturma odasında... Şen olsun meclis!..

Aksuniset ast

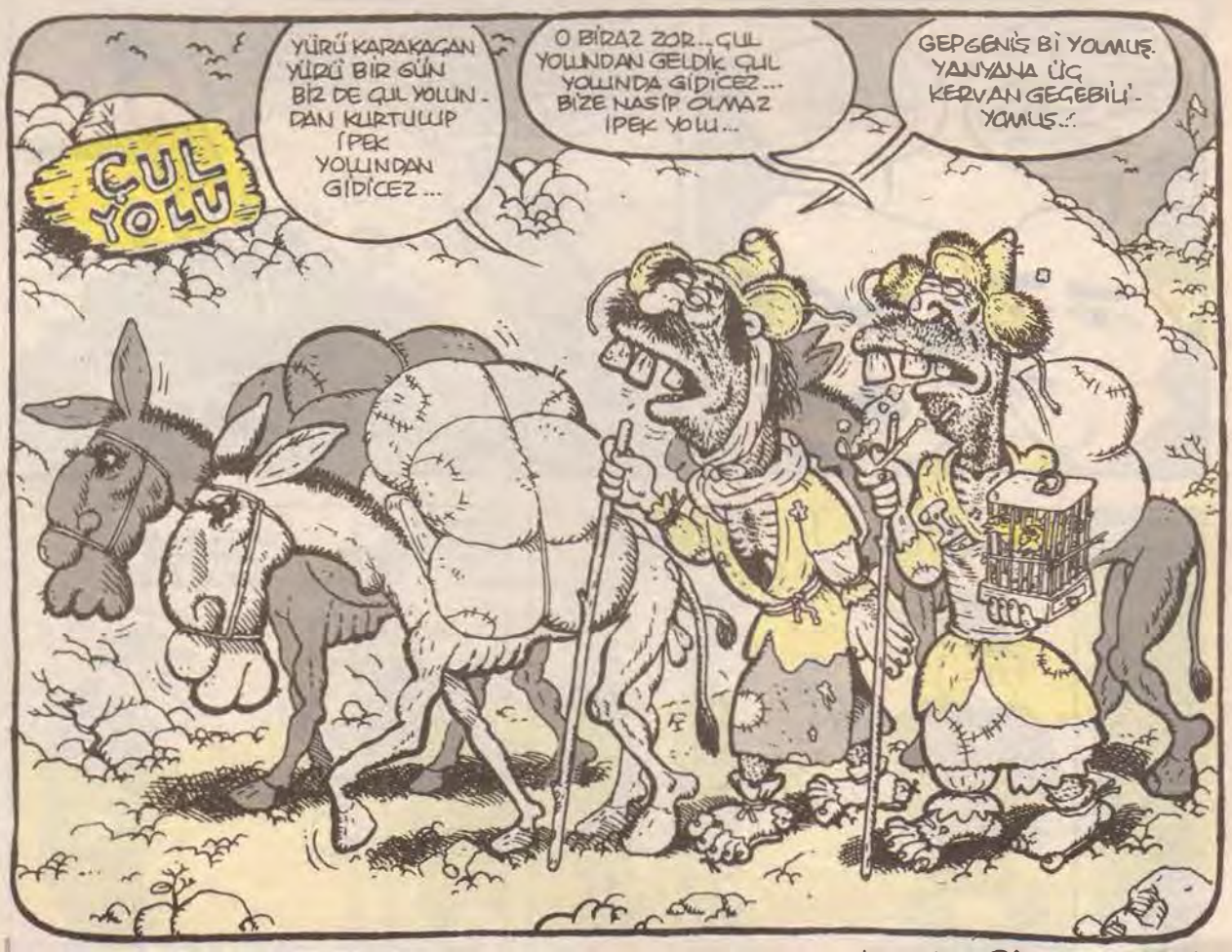
GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

tuncay@leman.com.tr

Akşamsefası

karatan@leman.com.tr

SIKILHAN

- Alovz. Şıkılhant, Buğra ben.... ben... Kafam var ya bi dünya, dümdüzüm iki gözüm ihehe... Hodja, bak ne diycem. Ehen. "Benimle İçer Misin" diye bir yarışma buldum ben, katılır mısır? Mısınız. He?

- Size anne diyebilir miyim peki? Yani Buğra, anne, planör veya kundura desem aradaki farkı anlıycak durumda mısınız?

- Ayıpsın turup gibiyim, semiz şeklindeyim. Hıyps... İlk turu servis şöförü Jelil Abi'yle yarıştık biz. Eğer kendisi ayakta durabilseydi "Benimle İçer misin Yarışması" nın formatını televizyona satmaya gidicektik. Fakat Manavgat Şelalesi şeklinde kusup yerlere akmak suretiyle uyudu kendisi. Resman sıvlaştı lan adam.

- Sabaha yine katılaşırsınız, sen şimdi al abini de, eve doğru, fazla çağlamadan akın...

- Yokbolum. Atlayıp gelirsen, gidelim bi kanalda içelim, formatı takdim edelim... ıyps... Esasen format basit karşılıklı içmeye başlıyosun, kim önce devrilirse. Bakma sen bizim Celil Abi biraz erken aktı yere ama meze felan yoktu keçiboynuzu ve 50 gram peynirle bu kadar oluyo. Kanala satarsak onlar bize turfanda kavun, kuşgönü pastırma, pancar turşusu felan alırlar heralde eşşek diiller ya. Bu arada da seyirci SMS yoluyla oy veriyo, haftanın favori rakıcısı, koruma altındaki şeysi, final heyecanı felanı... anladabilişyo muyum.

- Benimle susar mısın Buğra.

- Taam lan sıfırdokuz Sıkılhan, susalım ulan, küselim. Senin kardeşliğin bu kadar işte. Türkiye'nin kankası olucam olm ben, o zaman çok arıycan bu Buğra'yı sen.

- Allo ben Bunalgül. Ya bişey sorucam, sence partnerler kışın "yaz aşkı" yaşayabilir mi Sıkılhan? Şimdi sen bu soruya anlamsız bi yanıt verirsin. Çünkü neden: kışları ayı uykusu uyuyosun, hantal hayvan. Haftasonu saat üç oldu. Senden 2 kontörlük bir mesaj dahi yok. Normal çiftler sabah saat onbirde "p'rt p'rti" mesajlaşmaya başlıyo "cnm"lar, "aşkısı"lar havada uçuşuyo, kalpler, mini şiirler, MMS mesajları yağdırıyolar birbirlerine. Senin telefonun tuşlarına akrep yuva yapmış, direkman bi hayvansın. Kızlar aranmak, bıcırdamak, "yıaaa, yokbaabiii, ohaaağ, babaay" filan diye ses çıkarmak isterler. Büzge yanımda, erkek arkadaşı Tozer'den bin tane mesaj alıyo, yirmi dakkadır çocuğa kırmızı atkısını anlatıyo. Çisil'le Kuzey çoktan kalkıp İstiklal Caddesi'ne çıkmışlar. Kalabalıkta yürürlerken Kuzey'in topsakalına şemsiye teli bile batmış, Taksim ilk yardımda tetanoz aşısı yapmışlar çocuğa. Elalem ne biçim maceralar yaşıyo, weekend'in tadını çılgınlarca çıkarıyo. Sen o domuzlar körfezi gibi odanda otur, beni seyrek seyrek aramaya bile tenezzül etme. Kukumav yaradılışlı hayvan. Telefonu açtın mı bilmiyorum, açtıysan derhal kapa bir daha da beni arama eşşek eti!

- Öh... Ba baayğğ...

- Hacı naaber Hırgürkan ben. Sana tarihten bi uzmanlık sorusu sorucam. Bu Kral Real top muydu?

- Real kim, top ne, bütün bunlar niçün?

- Real İngiltere'de Majeste sektöründe bi insanmış eskiden. Hayatını film yapmışlar, şu an altıncı salonda oynuyo. Bi dakka, Real hipermarket sektöründeymiş, Lear olabilir. Yok yok lan şimdi doğrusunu hatırladım, Kral Artur... Evet bu Artur top yani gey dediğimiz ibne bir insan mıydı?

- Nooldu maç filan mı var İngiliz Holiganlarla mı kapıştın? Nerden lazım oldu kral dötü bilgisi?

- Bizim memleketten bi uzak akraba geldi de. İsmi lazım değil baş harfi Nazmi. Bu Nazmi'yi İstanbul'da gezdiriyorum ben. "Sinemaya gidelim reis" dedi, "Eyvallah" dedim. Durduk yere sekiz salonun arasından "Büyük İskender" filmini seçti bu. Neyse uzatmıyalım, bi baktım filme Büyük İskender ne acayip, ne şerefsiz bi insanmış lan meğersem. Harbi top olm herif, "Aleksandır" takma adıynan gece alemlerinde çalışıyo iyi mi? Biz iki sap gitmişiz filme. "Lan Nazmi" dedim "adımız çıkıcak, fırla kalkalım başka filme gidelim"... Aaa baktım lavuğa oralı diil "Abi en heyecanlı yeri, bu altı üstü bi film deli misin niye adımız çıksın" filan diye ayak sürüyo. İte kaka çıkardım bunu başka filme gideriz diye. Şimdi de Kral Artur'a gidelim şeklinde konuşuyo lavuk. Demem o ki; Kral Artur da top filansa ben bıçaklıycam bu Nazmi'yi. Bizim sülalede öyle adamı yaşatmayız, anlıyo musun? Alo... Alo.. Sıkılhan, orda mısın... Ses ver lan. Neyse ben her ihtimale karşı bıçaklıyorum Nazmi'yi, görüşürüz.

sikhan@leman.com.tr
Atilla Atalay

PANTOLON METİNFİDAN

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

metinfidan@leman.com.tr.

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

TP SUNAR!..

HAYATA KARŞI DURUŞU OLAN BARUL ADAMININ ARAYIŞI... ve sonunda bişey bulması

ŞŞŞ!.. SES ETME... YAVAŞ...

HİHOHAA!.. HOO!..

HAAAA!

OHİİAEE!

BU NEDİR YA... ALLAH CEZANIZI VERSİN SİZİN... NEFRET EDİYORUM YA... NEFRETLE DOLUYUM BU TOPLUMA... BU İNSANLARA...

ŞUNLARA BAK, ŞAKLABANLAR SÜRÜSÜ... NE DÜNYAYA KARŞI Bİ DERTLERİ VAR, NE SORUMLULUK DUYORLAR... YE, İÇ, ZIÇ... HEP BELDEN AŞEA...

BELKİ SİZ BANA BİŞEYLER SÖYLEYEBİLİRSİNİZ ULU BİLGE... ÇOK RAHATSIZIM BEN...

RAHATSIZ OLMASAN BURDA NE İŞİN VAR ZATEN DİNGİL!..

NEDEN EVLADIM..?

ÇEVREMDEKİ HERKESİN VE HERŞEYİN ÇOK YOZLAŞTIĞINI GÖRÜYORUM... KİMSENİN MESELESİ YOK... DEĞERLER VE İLKELER KAYBOLMUŞ... CEHALET VE SIĞLIK MARİFET OLMUŞ... KURAL YOK, DÜZEN YOK...

KAÇMAK İSTİYORUM AMA YER YOK... HİÇBİR KÖŞE UZAK DEĞİL... GÖZÜMÜN ÖNÜNDE OLMASA BİLE ONLAR KAFAMIN İÇİNDE... BENİ KEMİRMELERİNE DAHA NE KADAR KATLANABİLİRİM BİLMİYORUM...

YANİ DİYOSUN Kİ NE ONLARLA BARIŞABİLİRİM, NE KENDİMLE...

İLLE DE GİTMEK İSTİYORSUN... TABİ GİDECEK BİR YER BULURSAN...

AYNEN ÖYLE ULUBİLGE... KENDİM OLABİLECEĞİM BAŞKASINDAN KAÇMAYACAĞIM VE HERKESLE AYNI IRMAKTAN BESLENEBİLECEĞİM BİR YER SÖYLEYİN BANA...

ÇOK YAKIN!.. KAPIDAN DIŞARI ÇIK VE BEŞ METRE YÜRÜYÜP SONRA SAĞA DÖN...

İNANMIYORUM... O KADAR YAKIN HA!..

EVET... DEVAM...

SEN DE BANA NESKAPE YAPLA!..

ŞİMDİK SAĞA...

AAAAH!..

HADİ YALLAH!..

ONU SAHİDEN, İSTEDİĞİ O HUZUR DOLU YERE YOLLADINIZ MI ULU BİLGE?..

YOKSA Bİ PUŞTLUK MU VAR DİYOSUN... VALLA BİLMİYORUM... O ÇUKURA GİREN HERKES Bİ ŞEKİLDE İSTEDİĞİ YERE GİTTİ. KİMİSİ NİRVANA YA KİMİSİ NALBURA, KİMİSİ EBESİNİNKİNE... BU DA Bİ YERE GİDER HERALDE HİÇ DE ZKİMDE DİİL...

AAAAAAA!

HİEEAAF!..

NEREYE GELDİM BEN?.. BU... BURASI NE BÖYLE...

AMAN ALLAH! MESAJ VEREN YAZISIZ, GRAFİK KARİKATÜR DÜNYASINA GELDİM...

MERABAA!.. BEN... BEN DOSTUM... GÖRÜNÜŞÜME BAKMAYIN... RUHUM AYNI SİZİNKİ GİBİ...

DEVAM ETCEK

Akşamsefası

canbarsian@superonline.com

Feyzi Başaran

feyzi@leman.com.tr

CEZMİ ERSÖZ

Aşırı Sevgiden Dolayı İşlenen Cinayet

Mardin Kızıltepe'de katledilen Uğur için

Kendimi hep eksik bulurum ben... Hep yetersiz... Olmak istediğim insandan hep uzak düşerim. Ne yapsam, ne etsem hep uzak... Kendimi yeterince sevmediğim acıyla aşkı hep karıştırırım birbirine... Beni doyasıya sevenleri değil, hep eksik sevenleri severim, onlara bağlanırım. Bana inananlara değil, inanmayanlara tutku duyarım...

Tutarlı bir öyküm yoktur. Küreğim hep değişik... Sabalı inanılmaz bir arzuyla özlediğimden akşam olunca uzaklaşılığımı hissederim.

Kendime nasıl inanmıyorsam, bana inandıklarını söyleyenlerden de öylesine kuşku duyarım... Olmak istediğim insandan hep uzak düştüğüm için, yakınımdakileri değil hep bana uzak kalanları özlerim...

Bahçem hep dağınık, hep özensiz gözükür gözüme... Bana uzak olanların, bana inanmayanların bahçeleri hep daha derli toplu, göz alıcı, daha çekici gelir bana... Daha ulaşılmaz...

Kim beni sever, bana inanırsa bir süre sonra onun da bahçesi tıpkı benim bahçem gibi dağınık, özensiz, soluk gelmeye başlar bana... Benimle ömrünü birleştirmek isteyenlerin ömrü birden eski anlamını yitirir...

Ama ilişkinin başında hiç de öyle değildir... Derin, hiç doyurulmamış ve çok eski bir tutkuyla kalkarım yatağımdan... Kendimi ne kadar eksik ve yetersiz seviyorsam, sevip bağlanmak istediğimi öylesine aşırı, yoğun ve sorluksuz bir tutkuyla sevmeye, özlemeye başlarım... Kendime ne kadar az inanıyorsam, ona o kadar çok inanmaya başlarım...

O ana dek hayatım bir çölden farksızdır. Tanıksız susamışımdır.

İşte bu susuzluk yüzünden, işte bu kendime duyduğum inançsızlık yüzünden acıya doymam ben... İçten içe bilirim aslında istediğim doyasıya su içmek, başkasının çiçeklerle kaplı, yemyeşil vadisinde neşeyle koşmak değildir... Lanetlenmiş yaşamı bir kez de sevip bağlanmak istediğimin dünyasında sarsmak ve onun dünyasının da benim ki gibi çorak ve anlamsız olduğunu görmektir aslında istediğim... Onunla da böyle başladı her şey... Ben ne kadar eksiksem, o o kadar tamamlanmıştı... Ben ne kadar kendime az inanıyorsam, o o kadar inançlıydı kendisine... Benim bahçem ne kadar dağınık, özensiz, solgunsa, onun bahçesi o kadar derli toplu, göz alıcı ve parlaktı... Ben ne istediğimi bilmiyordum, o ise kendinin ve istediklerinin o kadar çok farkındaydı... Benim duygularım saat saat değişse bile, onun duyguları sağlam ve bir o kadar değişmezdi... Öylesine derin bir hasrette sanırmıştım ki ona, kim olsa ilgisiz kalamazdı bu yoğunluğa... Yıllardır inançsız yaşayan birinin, birden bire inanmaya değer bir anlam bulması gibiydi onun bana hissettirdikleri...

Benim gibi insanlar inançsız yaşayamazlar, yaşarlarsa bir süre ruhları parçalanır, aksi halde hayatta olan tüm bağlardan kesilir...

Beni bu parçalanmalardan kurtaran kim olursa ona bütün ömrümü bağışlamayı düşünürdüm...

İlk başlarda hep böyle olurdu... Onunla da öyle oldu... Daha onu henüz tanımıştım ki içimdeki susuzluk öyle yoğun, öyle dayanılmaz olmuş olmalıydı ki, hiçbir şüphem, tereddüdüm olmadan ona bütün ömrümü bağışlamak istediğimi söyledim...

Hemen hiç zorlanmadan kabul etti... Ya da ben kabul ettiğini zannettim. Zaten öyle susuzdum ki birine aşık olmaya, bu susuzluğu giderme telaşı yüzünden onu pek görmüyordum bile... Ondan çok kendi içime bakıyordum... Kendi parçalanmışlığıma... Kendi çölüme, solup gitmiş çiçeklerime, kurumuş çeşmelerime... Öyle usanmıştım ki kimsesizliğimden kim olduğunu bilmeden, sanki son umudum gibi derinliğine daldım...

Onun derinliğinde onu değil kendimi gördüm daha çok... Aşka duyduğum gereksinim öylesine yoğurdu ki ondan çok kendimle uğraşıyordum. Başımı onun derinliklerine sokmuş, o derinliklerde onun öyküsünü değil, kendi öykümü seyrediyordum...

Sonra yavaş yavaş o derinliklerden yukarı çıkmaya başlamıştım...

Yukarı çıktığımda yüzü ilk gördüğüm halinden çok farklıydı... O düşsel, o kutsal bir ışık altında yıkanmış gibi ışıldayan yüzü bu defa kaygı ve bilinmezliklerle doluydu...

Neden beni seviyorsun? diye sordu bir gün...

Bu soru Tanrıya sonsuz iman etmiş birine, Tanrının neden bana inanıyorsun? diye sorması gibi saçma ve anlamsız bir soruydu...

Kendimi senin yerinde çok mutlu hissediyorum, hem de hiç olmadığı kadar, diye yanıtladım onu...

Peki, beni ne kadar iyi tanıyorsun? diye sordu bu defa...

Hakkıydı aslında, ve bu hakkını içimi ürpertti... Ama hemen toparladım kendimi... Hakkı olsa bile ne değişirdi ki, kendimi onun yanında iyi, hem de çok iyi hissediyordum, bu yetmez miydi?

Hem nasıl derdim ki ona, bende olmayan her şey sen de varsın, diye.

Ben kendime inanmıyorum, oysa sen sonuna dek inanıyorsun... Benim tutarlı bir öykümün yok, seninse var... Benim bahçem çiçeksiz ve solgun... Seninse yemyeşil... Benim odamda hiç güneş doğmazdı şimdiye kadar... Seninse evinde hiç güneş batmıyor...

Sonra susup bir süre baktı bana... Yüzü acıyla gölgelenmişti bu susukunlukta...

Beni yeterince tanısaydın bu kadar sevmezdin, dedi...

O an benim için aşkın çocukluk mevsimi bitmiş, olması gereken o karanlık, o bitmeyen yolu başlamıştı...

Aradığım buydu belki de... Artık hep soru soran ve acıyla gölgelenmiş yüzüne bir kez daha baktım. Aradığım o ıstırap bağışını bana bu yüz verecekti, eminidim... Bana hep uzaktan bakacak... Annem gibi beni hep eksik sevecek... Bana hiç ait olmayacak... Bir görünüp bir kaybolacaktı.

Bunu hissettiğim an ona daha çok bağlandım... Yanlış da olsa, eksik de olsa onun hakkında düşündüğüm bütün o yargılara dört elle sarıldım...

Ama onu böyle koşulsuz sevdiğim için beni küçümsemeye başlamıştı... Çünkü o tıpkı benim gibi kendini küçümsüyordu... Onun da benim gibi tutarlı bir öyküsü yoktu... Benim gibi duyguları saat saat değişiyordu. Sabit bir kimliği yoktu... Sabah beni deliler gibi sevdiğini söylüyor, akşam o cinayet saçları önüme düşüyor, bitiyor musun aslında senden nefret ediyorum, diyordu...

O da benim gibi kendine inanmıyor, kendisine inanmak için hep aşık olacak birinin varlığına ihtiyaç duyuyordu... Kendisini hep eksik görüyor, bu eksikliklerini tamamlayan kim olursa ona aşık olduğunu sanıyordu... Onun da bahçesi hep dağınık, özensiz ve anlamsızdı... O da benim gibi hep uzaklarını, onu eksik sever, incitseni arzuluyor, ona garip, hastalıklı bir aşkla bağlanıyordu...

Bana duyduğu nefret bundandı işte... O kendine hiç inanmazken ben nasıl ona inanırdım? O kendini hiç yeterli bulmazken, ben kim oluyorum da onu yeterli bilmiyordum... O hiç evinde güneş görmemişken, ben nasıl oluyor da orada hiç bulmayan bir güneş görüyordum...

Beni bu kadar çok sevdiğin için senden nefret ediyorum, demişti bir keresinde... Beni sevmekten başka seçeneği kalmamış olmasından ötürü benden bu kadar nefret ediyordu belki de... Kendisinden kurtulmak isterken kendisine bu denli benzeyen birine bağlandığı için benden nefret ederek kendisini cezalandırmak istiyordu...

Kimi günler telefonunu kapatır, beni aramaz, günlerce ortadan kaybolardı... İşte o zaman benim mahvım olurdu... Hiç güneş doğmamış odamda onun ışıklar içindeki evini hayal ederdim... O uzaktayken, bensiz değilken onu hep çok mutlu, çok sevinçli, hayatın bütün sırlarını çözmüş gibi düşünürdüm...

Sonra bitkin, yaralanmış, hayal kırıklığından sütük soluğa, bana, o sonsuz çölüme geri dönerdi... Kalbi ve bedeni yaralar içinde... Bu yaralar genellikle şehvet yüzünden açılmış yaralar olurdu ve bu yaralarda bana yapmak istediği kötülüklerin izlerini okurdum... Bana acı çektirmek için yaşadığı şehvet ilişkilerinde ona bu kadar çok inanan birine kötülük yapma arzusu yatıyordu... Ama ikimizde bu tutkuyu hak etmediğimizi düşünüyorduk... Bu ilişkiyi, bu aşkı ikimizde ellerimizle kazıyarak, emek vererek, didinerek elde etmemiştik çünkü... Bu aşk bize bağışlanmıştı... Bağışlandığı için de aşkın denetimi bizim kontrolümüzde değildi... Bu tutkunun elinde oyuncaktık sanki...

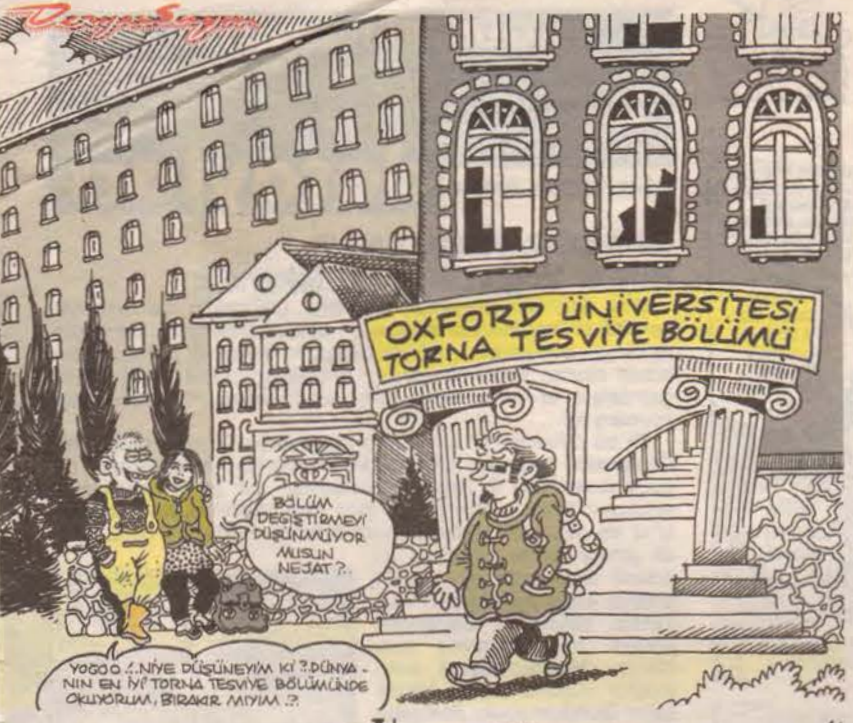
Bazen bu aşkın denetimi benim elime geçer gibi olurdu. O zaman ondan uzaklaşmak, sanki başarabilirmişim gibi kendime yeni bir yaşam kurmayı isterdim. Hayatıma başka insanları alır, onları sevmeye çalışır, onların bahçesini benimkinden daha özenli, daha bakımlı ve anlamlı görmeye ışırdım...

Kimi zamanlarda ise denetim onun eline geçer, bu defa o hayatına yeni birlerini alır, onların sayesine beni unutmaya çalışır; kendisine ne kadar inanmıyorsa, onlara o kadar çok inanmaya, kendisini ne kadar eksik ve yetersiz görüyorsa, onları o kadar güçlü ve yeterli görmeye kendini inandırmaya başlardı... Çünkü benim dışımda kimseye onun duygularıyla ilgilenmemişti ve ilgilenmeyecekti de... Herkes gününü gün etmeye çalışır, yeni ve farklı hazların peşinden koşuyordu... Bu arada kimsenin kimse için harcamayı göze alacağı tek bir vakti yoktu... Herkes hızı durmadan artan bir hız tramvayına binmişti... İstediğini belliydi sanırsın... Haz ve Para... ya da Para ve Haz... Bunları aldıktan zaman arkalarına dönüp bakmadan çekip gidiyordular...

Tıpkı o da benim gibi başkaları ona bu kadar hoyrat ve acımasız davranırken benim onu bu kadar seviyor olmamı anlamıyordu... Bu sevgiyi hak etmediğini düşünüyor, bunu düşününce de bana karşı büyük bir güvensizlik duyuyordu...

Üstelik bu güvensizliğini pekiştirecek bir şey yapmıştım... Yine ortalıktan kaybolduğu, beni aramadığı, telefonunun kapalı olduğu bir zamandı... Artık tahammülüm kalmamıştı bu belirsizliklere... Aşkımızın en tepede, en yoğun olduğu bir günü onu terk etmeye ve bir daha hiç aramamaya karar vermiştim. Ve bu düşüncemi küçük not defterlerine ayrıntılarıyla yazmıştım... Bu not defterim elime geçmeye ve bu düşüncemi okumuştu... Ama belli etmedi. Aksine eskisinden daha iyi davranmaya başlamıştı bana... Artık ortadan kaybolmuyor, telefonlarını kapatmıyordu... Beni yaralamaya çalışmıyor, hiç olmadığı kadar özenli davranıyordu... Ve ne tuhaf ki bana sevgi dolu ve özenli davranmaya başladığında onu kendim gibi eksik ve yetersiz görmeye başlamıştım: O da benim gibi

Akşam Servisi

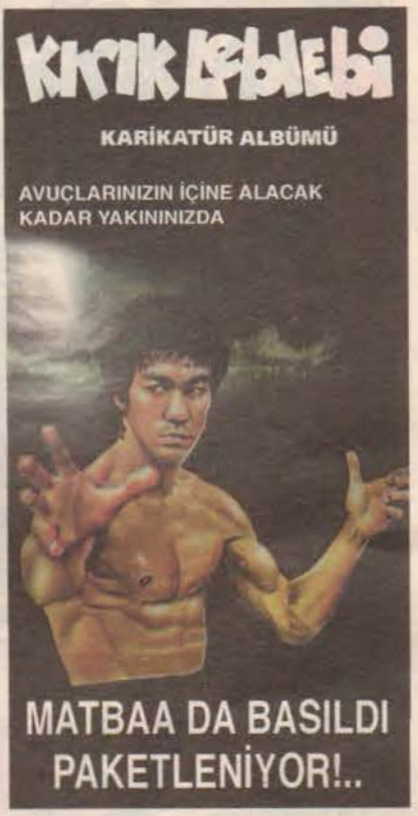

Kırık Lebleb

suatozkan@leman.com.tr
SUAT ÖZKAN

endisine inanmıyor, yalnızlığa kedanıyordu ..Onun da öyküsü benim ki gibi tutarsız ve parampar çaydı ..Benliğini üçümsüyordu durmadan...

O da benim gibi onu kim sevse bunu ak etmediğini düşünüyor, bu sevginin rkasında gizli bir çıkar anyordu..Onu a benim gibi annesi eksik sevmiş-..Sevgiye çok ihtiyaç duyduğu çocuk-k yaşlarında sevgi hep geç gelmiş, eldiyse bile o artık istemediği bir aman. o büyük boşluk çoktan açıldığı zaman gelmiştü.O da benim gibi aşkla ıcyı hep birbirine karıştırmıştı..,

Bu yüzden onu kim sevse gözünde ğerini yitiriyordu...Kim onu eksik sev-e onun peşinden koşuyor, onu terk dene hastalıklı bir tutku duyuyor, kapı-nda geceler boyu bekliyor, ama so-unda o kapı açılıp onu terk eden, bun-an pişmanlık duyduğunu, onu yeniden aveceğini söyleyip boynuna sarıldığın-a her şey bitiyor; ona duyduğu bütün rzusu o an sönüyor, kollan güçsüzce şağı düşüyor, içinde sakladığı bütün ançsızlıklar açığa çıkıyordu... Seni bir damla tanıştırmak istiyorum, dedi bir ışam,..Gözlerine baktım.Yüzüne yine o ıcı dolu gölge gelmişti...

Kim o adam? Neden beni tanıştır-ak istiyorsun?

Tanımalısın bence...Tam bir roman ahramanı bence...Çok güçlü, çok zen-in, ama aradığı sevgiyi bir türlü bula-amış biri..Öyle ilginç, öyle trajik bir ayatı var ki...

Sen nereden tanıyorsun o adamı?...

Çok eskiden beri tanıdığım biri..Ona ok güvenirim, o da bana...

Sohbetini çok severim. Hem seni de merak ediyor.Tanışmanızı çok istiyorum. ..Hadi kırma beni, ne olur. .Kırk yılda bir şey istedim senden ..

Önce karşı çıktım. Kendimi öylesine yorgun hissediyordum ki, yeni bir insan tanımaya hiç gücüm yoktu...Hem insanlar birbirine o kadar çok benziyorla-dı ki artık...Bir insanı tanımak bir çok insanı tanımaya yetip artıyordu bile ..

Bir süre tartıştık...Sonunda beni ikna etti. İkna olmamın nedeni onun bana son günlerde hiç olmadığı kadar iyi davranmasıydı ..Hem ilişkimizin kontrolü ne zamandır benim elimdeydi...Ne zamandır onun bahçesi benim bahçemden daha soluktu ..Onun öyküsü benimkinden daha tutarsız, o kendime olduğumdan daha inançsızdı kendisine...Beni hiç hak etmediğim kadar sevdiği için o eski değerini çoktan yitirmişti gözümde ..

Şehrin uzak semtlerinden birinde, iki katlı villalardan oluşmuş, ormanlık bir arazinin içine kurulmuş bir sitede oturuyordu adam.Sitenin girişinde bekleyen güvenlik görevlilerine adamın ismini verdi. Güvenlik görevlilerinden biri adama telefon açıp isimlerinizi söyledi ..Onay alınca görevli gayet kibar bir şekilde, buyurun geçin, dedi. Kapısının önünde olduğca pahalı arabaların park ettiği bir villanın önünde durduk...Evin hizmetçisi olduğunu tahmin ettiğim bir kadın açığı kapıyı...Hoş geldiniz, deyip bizi salona aldı ..Salon son derece gösterişli döşenmişti. Duvarlardaki tablolar gördüğüm kadarıyla paha biçilmezdi . Mobilyalar ve halılar antikaydı..İnsanı ezen bir gösteriş ve konfor vardı bu evde ..Biz oturduktan biraz sonra söylediği adam girdi salona.İri yarı, son derece asık ifadeli biriydi Üzerinde koyu renk bir bornoz vardı. Saçları ıslak . Bornozunu bile çıkarmaya tenezzül etmemişti...Onu yanaklarından öptü ve Neredesin sen kız, kaç haftadır aramıyorsun? diye şaka yollu azarladı...Elini sıkarken beni tuhaf, çok kısa, belli belirsiz bir ifadeyle süzdü..Ya çok duygusuz, ya da duygularını çok derine gömmüş bir insanın ifadesi vardı onda...

Önce çok sıradan şeyler konuşuldu... Konuşulan şeylerin hiç biri benim için bir şey ifade etmiyordu. Ben konuşulanlardan çok adamın ve yıllardır tutkuyla bağlandığım insanın ifadelerine beden dillerine bakıyordum.. Onun çok güçlü, çok zengin; ama aradığı sevgiyi bir türlü bulamamış, çok ilginç, çok trajik adam, diye söz ettiği adamda sevgiye susamışlığı arayıp duruyordum, ama nafile...Her hafinden kendine hayranlık duyan bir adamdı bu..Sevgiden çok nesneler önemliydi gibiydi onun için.Yeni aldığı bir arabadan sözetti uzun uzun. Bu araba için ne kadar çok masraf yaptığından...Bunlardan söz ederken karanlık, ama kaçamak bakışlarla beni süzdüğünü fark ediyordum. O beni böylesine karanlık bakışlarla süzmeye başladığı andan itibaren o evde neden bulunduğumu sorgulamaya başlamıştım bende...Bu sırada hizmetçi kadın hazırladığı masaya servis yapmaya başlamıştı...Bunu gören sevdiğim kadın hemen kalkıp hizmetçinin elinden tabakları alıp kendisi servisi yapmaya başladı. Hizmetçi'nin elinden tabakları alırken ve sen artık gidebilirsin, ben hallederirim, deyişinden bu eve hiç yabancı olmadığını ve sık sık geldiğini hissettim...O

Devamı 10 . Sayfada

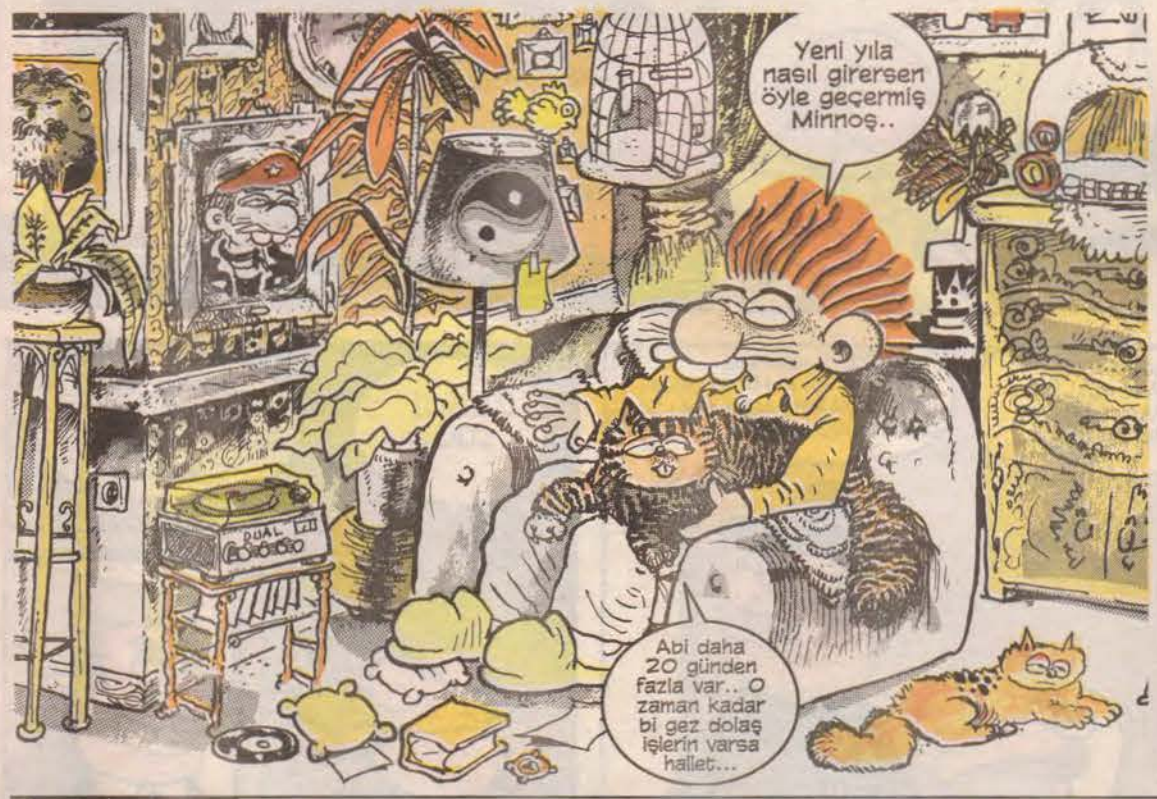
Gönül Adamı

HOŞGÖRÜ AYICIKLARINDAN BİRİNİ SERGİ SONUNDA ÜNLÜLER ÇİFTLİĞİNE GÖNDERECEKLERİ SÖYLENTİSİ DOLAŞIYOR AYICIKLAR ARASINDA...

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

ATOM PARTY REVOLUTIONS

ATOM DURMUYOR! PARTY'LER VE EĞLENCE DEVAM EDİYOR!

15 ARALIK 2004 ÇARŞAMBA 21:00

İstanbul Leman Kültür

KÖKÜN CİBİ YAKTIRIZLA DOST OLS

Giriş pek tabi ki beleş!

İstiklal Caddesi, İmam Adnan Sk. No: 20 Beyoğlu / İSTANBUL

BU OTOBÜS NEREYE GİDİYOR! KİMLER VAR İÇİNDE! EVET EVET.. DOĞRU BİLDİNİZ... ANKARA, İZMİR VE BURSA LEMAN KÜLTÜRLERE PARTY, EĞLENCE GELİYORRR!. AZ BEKLEYİN HELE.. ÇOK AZ..

9. Sayfadan Devam

EZMİ ERSÖZ

an bu evde ve bu hayatta iyiden iyiye fazlalık biri olduğunu hissetmeye başlamıştım...

Sevdiğim kadın bu evde benimle olduğundan çok farklıydı. Yürüyüşü, edası... Servis yaparken çıplak bileklerini büküşü... Adamın kaba esprilerine mutlu mutlu gülümseyişi...Ona istediklerini sorarken çıkan o yanasma sesi...Bu güç ve zenginlik karşısında takındığı o boyası eğici ve abartılı kibar tavrı benim hiç gönnedığım yanlarıydı...Bir tülün arkasından seyrediyordum sanki onu...Gerçekler sanki bu tülün arkasından daha net gözüküyordu...

Bir ara adamın cep telefonu çaldı...Onun da b yun eğdiği birileri vardı. Ayağa kalkmış, sürekli karşısındaki insana, Sayın Bakanım, diyor, konuşurken biraz önce oturduğu koltuğun etrafında dönüp duruyor...Adam, Sayın Bakanım, diye konuşurken, sevdiğim kadının bir taraftan servis yaparken, öbür taraftan hayranlık dolu bakışlarla onu izlediğini görünce buradaki hayali ardından seyrettiğim tülün biraz daha kalınlaştığını hissetmiştim sanki...

Adamın telefon konuşması bitirilmeden sonra masaya oturduk. Masada hayatımda belki de birkaç kez tatbiğim yiyecek ve içkiler vardı..Havyar, istakoz, ithal içkiler. ve daha adını bile bilmediğim bir çok egzotik meyve ve yiyecekler...

Hiçbirine dokunmadım. Durmadan sigara içiyor ve ne yapmam gerektiğini düşünüyordum...

Artanın sorduğu bir iki soruya alıcı ve ters yanıtlar verdim. Sinirlerim iyiden iyiye gerilmişti. Durmadan sevdiğim kadına bakıyor, gözlerindeki ifadeyi anlamaya çalışıyordum... Çocuksu, huysuz, acımasız bir şeytan tarafından ele geçirilmişti sanki yüzünün ifadesi...Hep yıllar önce bana söylediği söz çınlıyordu kulaklarımda: Beni yeterince tanısaydın sevmezdin... Beni yeterince...Bu sözün anlamını şimdi daha iyi anlıyordum.

Ve işte o an içim pişmanlıkla yandı. Not defterime yazdığım yazıyı okumuştu...Aşkımızın en doruktaolduğu bir an onu terk edecektim...Aşkımızın en doruktaolduğu zamanı işte o saptamıştı...Birerek beni bu eve çağırmıştı.Tuzağa düşmüş bir av hayvanı gibi hissediyordum kendimi...Bu tuzaktan onulmaz bir yara almadan nasıl kurtulacağını düşünürken adam sinirli bir tavırla masadan kalkıp arka odalardan birine gitti...Ve birkaç dakika sonra sevdiğim kadın masadan kalkıp onun yanına gitti...İçerden sesleri geliyordu.Tartışıyorlardı...Bir ara adamın sesi yükseldi...Bir sessizlik oldu ardından...Sevdiğim kadın göründü sonra Yanıma geldi ve;seni burada istemiyor, dedi...Donup kalmıştım. Burnumda kanımın kokusunu hissettim bir an. Hayatımda hiç bu kadar çaresiz olmamıştım. Sesim güçlükle çıktı dudaklarımın arasından: Peki sen? diye sordum...Ben burada kalıyorum, dedi...Bunu bana yapamazsın, dedim. Sesimi ben bile tanımıyordum...Her şeyin sonu olur bu, biliyorsun, değil mi?

Biliyorum, dedi...Ben yapmasaydım, sen yapacaktın. Defterindeki yazıyı okudum. İşte aşkımızın en doruktaolduğu an bu an. Bu senaryoyu sen yazdın, ben de uyguluyorum...

O evden, gecenin bir yarısı çıkıp sokaklarda düşen ben miydim, bir başkası mıydı bilmiyordum...Lanetlenmiş yazgımı bir kez daha doğrulanmıştı işte...Bu kadar acımasız olabileceğini tahmin edemezdim, ama soylediği doğruydu... Bu lanetlenmiş yazgıma bile isteye onu da ortak etmiştim...Not defterimdeki o yazıyı okuyacağını tahmin ederek yazmıştım...Tutkuyla bağlandığı biri tarafından terk edilmekten delice korktuğunu bile bile...Bana öylesine bir son hazırlamıştı ki artık istesem de onu terk edemezdim...

Taksiye binmek istemiyordum...Yürüsem acım biraz daha hafifler diye düşünüyordum. Ama ne mümkün... Her nefes alışımda, her adım atışımda acım daha da katlanılmaz hale geliyordu...Kalbim hala yerinde duruyor muydu bilmiyordum, ama, ona adeta yalvarıyor; sus ve ne olur daha fazla inciteme beni, diyordum...

Sonra savrulmaya başladım...Onunla ilişkimi kalemde bitirebilmek için başlalarını hayatıma alıyor, ama aldıklarım benim yerime o yarayı görüyorlardı...Ben diye o yarayı seviyorlardı...

Ne kadar acı verse de bir süre yalnız yaşamaya başladım...Hayatıma kimseyi almıyordum artık...Başkalarına acı çektirmemin bir anlamı yoktu...Cezamı tek başıma çekmeliydim...

Devamı 12. Sayfada

Akşam Servisi

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detayları

dumur@leman.com.tr

GEÇ UĞRANMIŞ DUMUR
Büyük Yoğurtlu Bush İskender

Çok direndim gitmemek için ama Çağçağ'ın iteklemesiyle kendimi sinema salonunda buldum buldum ama filmde bana göre birşey bulamadım... Filmde dikkatimi çeken ilk husus; yanımızda oturan zenci bir şahısın antraktan sonra ikinci yanda gelmemesi ve bizim onun boş kalan koltuğuna paltolarımızı koymamızdı...

Eh be Oliverim, eh be Gülverim, İskender'in generallerinden Ptolemaios rolündeki Anthony Hopkins'e filmi anlattırmışsın bir güzel ama insan iki kelam da Anadolum için ettirir, nasıl olsa anlatıyor adam.. Troy'da da aynı şeyi yaptınız, yine Anadolu'yu es geçtiniz... Büyük İskender'in de büyük bir kuşu içinde girdiği Truva hayatının en önemli anlarından biri olarak ziyaret ettiği Akhilleus'un mezarının bulunduğu Çanakkale kıyıları yok, Bergama yok, Karya, Halikarnassos yok, meşhur düğümü kestiği Midas şehri Gordion yook, Eskişehir yok, Anadolu yoook... Filmin icraatı direk Irak'taki şimdiki Erbil şehri yöresindeki Gaugamela ovası savaşından, Babil sembolizmiyle Bağdat'tan yani dolayısıyla Pers Kralı Darius niyetine Saddam'dan başlıyor... Kovaladıkları yenik Pers Kralı Darius saçı sakalı birbirine karışmış bir vaziyette yakalanmış haliyle Saddam'ı andırıyor... Şu açık ki, filmdeki İskender seferleri, Amerika'nın Ortadoğu politikasına bire bir uyuyor... Filmdeki geri dönmek isteyen İskender'in askerlerinin sözleri ise Irak konusunda Bush karşıtlarının sözlerine tercüman oluyor... Bu karşıtlar tarafından ümit edilir ki, Yoğurtlu İskender Bush'la Büyük İskender'in kaderi aynı olsun...

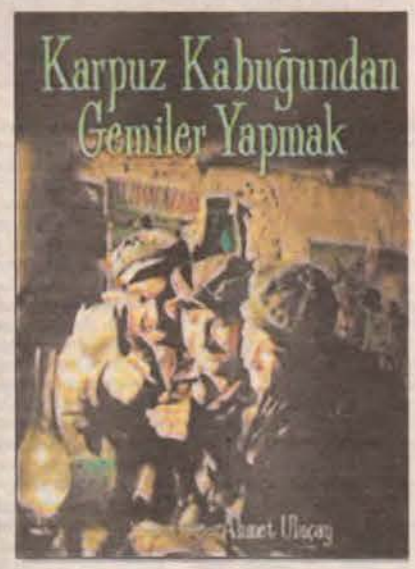
Fakat benim anlamadığım; Büyük İskender, Amerika, Irak ve Ortadoğu projesinin beyaz perdede yansıması olsa da Amerika'da beklenen hasılatı yapamadı, üstüne üstlük kamuoyunun tepkisini aldı... O halde niye yine Bush geldi ve Ortadoğu keşmekeşi sürüyor... Bu Amerikan alemini anlamak beri dursun, akıl sır erdirmek mümkün değil. Büyük İskender bile döndü seferinden, bunlar hala dönmedi...

Bir diğer husus da filmi anlatan Anthony Hopkins gençliğinde İskender'in generaliyken bambaşka bir ses tonuna sahip, yaşlanınca Kuzuların Sessizliği modeliyle yamyam Hannibal'ın davudi sesine kavuşmuş, ilerleyen yaşıyla birlikte dolbi dijital oturaklı bir sesi olmuş.

Gelelim herşeyi Holivut'la birlikte gündeme getiren bize... Şu an Arkeoloji Müzesi'nde bulunan ve yıllardır sessiz sedasız duran İskender Lahiti filmle birlikte hemen gündeme geldi. Fakat bu muhteşem lahiti çıkaran, getiren, bu Arkeoloji Müzesi'ni kuran, padişaha "bu lahiti ancak benim üstümden geçerek gönderebilirsiniz!.." diyerek yurt dışına gitmesini engelleyen Büyük Reşam, Büyük Sanatkâr, Büyük Osman Hamdi Bey gündeme layığıyla gelmedi...

İşin ilginci vizyonda ne zaman büyük bütçeli, medyatik pompalı, reklam amörtisörü film olursa, mutlaka karşısında küçük, minnacık bütçeli, sanatından ötürü haklıkaten şişirileceğine aksine yakumlanan bir film olur... Bu vizyon döneminde de Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak ve Motosiklet Gürültüsü gibi canciğer filmler, medyanın şişirilmiş filmlerinin gazından çıkan sisli havada ciğerimize derin bir nefes almamızı sağlıyor...

İKİ KEZA

MELİKE AĞAR

1. BÖLÜM

NASIL YAPICAZ? İSTERSEN SEN SOR, BEN CEVAPLAYAYIM, ÖYLE DEVAM ETSİN!.

BENCE SEN DİREK ANLATMAYA BAŞLA SORU-CEVAP YAPMAYALIM... BİYOGRAFİ GİBİ OLSUN.. BİRİNCİ BÖLÜM DERİZ, ÖYLE DEVAM EDER...

OLUR TAMAM...

"76'LIYIM BEN, 31 ARALIK GECESİ ZEYNEP KAMİL'DE, ÜSKÜDAR'DA DOĞDUM...

1-2 SENE KADAR ANNEM, BABAM, BABANNEM, AMCAM BİRLİKTE YAŞADIK... DEDEM BEN 1 YAŞINDAYKEN ÖLMÜŞ..

DİĞER DEDEMİN DE ÖLMEDEN ÖNCEKİ HALİNİ HAYAL MEYAL HATIRLIYORUM...

BABANNEMSE ÇOK EĞLENCELİ Bİ KADINDIR.. HİÇ KİMSEDEN ÇEKİNMEZ, MİLLETE ANA-AVRAT KÜFÜR EDER AMA ÇOK SEVİLİR, SAYILIR ANNEMDEN SONRA HAYATIMDAKİ EN DEĞERLİ KADINLARDAN BİRİDİR... ÇOCUKLUĞUMDA HER HAFTA SONU ONLARDA KALIRDIM YANİ DOĞDUĞUM EVDE...

AAAİYY! NOOLDU OĞLUM?!!

TAŞ ATTILAR BABANNE!.

TÜÜH! SURATLARINA TÜKÜRDÜKLERİM! YÜRÜ DİKİŞ ATTIRALIM...

BU OLAY İLK DEFA TEK BAŞIMA DIŞARI ÇIKTIĞIM GÜN OLMUŞTU!..

80'Lİ YILLARIN BAŞINDA "BULGURLU" DENİLEN Bİ GECEKONDU SEMTİNDE MÜSTAKİL Bİ EVE TAŞINDIK BABAM, ANNEM VE BEN...

ANNEM ÇOK HAMARAT VE SAKİN, BABAM İSE ÇOK SİNİRLİYDİ.. EVDE BAZEN GERGİNLİKLER OLURDU.. BABAM DEVLET MEMURU OLDUĞUNDAN YÜKSEK GELİRLİ Bİ AİLE DEĞİLDİK...

BU EVDE GÜNLERİM SADECE RADYO DİNLEMEK VE ANNEMLE ORAYA BURAYA GİTMEKLE GEÇİYODU...

O ZAMANLARDAN ANIMSADIĞIM POLİS RADYOSU VAR.. O KANALI DİNLERKEN KAYIP YA DA KAN ARANIYOR ANONSLARINI HALA HATIRLIYORUM..

ANNEEE!.. BENİM KAN GRUBUM NEEE??!

VE TABİİKİ MÜZİK, MÜZİĞİ İLK KEŞFETMEM BURDA OLMUŞTU.. YERLİ VE YABANCI PARÇALAR DİNLİYOR, HATTA BANA GÖRE İYİ YA DA KÖTÜ DİYE SINIFLANDIRIYORDUM.. EN ÇOK AKLIMDA KALANLAR BARIŞ MANÇO, ERKİN KORAY, ORHAN GENCEBAY VE EDİP AKBAYRAM.. YABANCI OLANLAR DA BO'LERİN POPÜLER PARÇALARI, AMA ARADA BİR RADYODADUYDUĞUM YILLAR SONRA ADININ "RAP" OLDUĞUNU ÖĞRENDİĞİM KONUŞMALI MÜZİKLER" VARDI...

BU ARADA EVDE HEMEN HEMEN HERGÜN Bİ FARE PANİĞİ VARDI.. Bİ KERESİNDE BİR GÜN İÇİNDE İKİ KEZ ÜZERİME DOĞRU KOŞMUŞLARDI..

O ZAMANDAN BERİ HALA FARELERE KARŞ FOBİM VAR...

AMA EN KÖTÜSÜ ANNEMİN YORGAN KILIFLARINI DEĞİŞTİRİRKEN ONLARCA YAVRUYU AVUÇLAMASIYDI... DEHŞET VERİCİYDİ...

ÇIKTIK ORDAN, ÜSKÜDAR'DA Bİ APARTMANIN BODRUM KATINA TAŞINDIK.. AYBEN (KIZKARDEŞİM) BURDA DÜNYAYA GELDİ...

ANNEMİN SANCILANIP HASTANEYE GÖTÜRÜLÜŞÜNÜ HATIRLIYORUM... ÇOK KORKMUŞ VE AĞLAMIŞTIM...

FAZLA KISKANÇLIK OLMADIĞI SÖYLENİYOR AMA Bİ KERESİNDE ANNEM BENİ AYBEN'İN SIRTINA SERT SERT VURURKEN GÖRMÜŞ..

N'AAPIYOSUN!?

GAZINI ÇIKARIYORUM!..

DEMİŞİM..

okul

İLKOKUL SÜRESİ BOYUNCA BİRÇOK KEZ ÖĞRETMENİMDEN DAYAK YEDİM.. ÇOKYARAMAZ VE TEMBELDİM, OKULU HİÇ SEVMEMİŞ SEVEMEMİŞTİM... MAALESEF SEVDİREMEMİŞLERDİ...

BAZEN KAHVERENGİ ZARFLAR DAĞITILIR, BUNLARIN İÇİNE YARDIMA MUHTAÇ ÇOCUKLAR İÇİN PARA KONULMASI SÖYLENİR, BOZUK PARA KABUL EDİLMEZDİ.. O AN FARKETTİĞİM SINIFIMIZDAKİ YARDIMA MUHTAÇ ÇOCUKLAR BU ZARFA PARA KOYMAK ZORUNDA OLMALARIYDI...

NORMAL KİTAP OKUMAYA DA PEK ALIŞAMADIM.. BABAM NERDEYSE GECEDE BİR KİTAP BİTİRİRDİ.. BENİ DAHA ÇOK CEZBEDEN BELGESELLER, ANSİKLOPEDİLER DÖNEMİN MİZAH DERGİLERİ VE TABİİ Kİ BİR DE MÜZİKTİ...

BU EVDE YAŞADIĞIMIZ ZAMANLARDA OKULA BAŞLADIM.. (BAĞLARBAŞI İLKÖĞRETİM OKULU) İLK GÜNÜMÜ DAHA DÜN GİBİ HATIRLIYORUM... HAYATIM BOYUNCA TEZATLARLA GEÇİCEK BİR YAŞAMA İLK ADIMI ATTIĞIM GÜN...

HABERLERİ DE SEYREDERDİM.. İRAN-IRAK SAVAŞINI, ÇERNOBİL'İ, OLOF PALME SUİKASTİNİ, HALEN DEVAM EDEN FİLİSTİN MÜCADELESİNİ HATIRLIYORUM..

TELEVİZYONDA DA İLK KEZ RAP'İ BEAT STREET VE BREAKDANCE FİLMLERİNDE GÖRDÜM..

VE BİKAÇ ARKADAŞIMDAN YENİ RAP ALBÜMLERİ EDİNDİM..."

HAFTAYA...

melike@leman.com.tr

Akşamsefa

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM

HEVAL KABAYEL, ESPRİLERİNİ ALDIM TEŞEKKÜRLER, ESPRİ GÖNDERMEK İSTEYENLER İÇİN: kaanertem@leman.com.tr

SPOR NOTU

TARAFTARIZ BİZ ÇEKERİZ CEFA TARAFTARLA UĞRAŞMA ULAN SEREFSİZ MEDYA..SEYREDİLECEK TOP MU OYNANIYOLAN OTURUP SOLUKSUZ İZLEYEK BİZ DE OLMASAK EKRANI BAŞINDAKİ HERKEZ UYUR BE UTANIN..!

KİLİP VAKTİ

10. Sayfadan Devam

CEZMİ ERSÖZ

Haftalar sonra bir gece yarısı kapım çalındı..Acımı uyuşturmak için olesiye içip sızmışım..Ama zilim öylesine ısrarlı çalıyordu ki, o haldeyken bile uyandım..Garip bir heyecanla çarptı kalbim. Acaba o mu geldi? diye geçmedi değil kafamdan..Kapıyı açtığımda karşımda parmaklan silahlarının tetiğinde bekleyen üç polis gördüm..Hayrola, gecenin bu saatinde kime arıyorsunuz?

dememe kalmadan , çabucak giyinin , emniyete gidiyoruz, haklarında ihbar var, dediler.

Emniyet binasının yan kararlık bir bodrumunda saatlerce bekletildikten sonra sorguyu yürüten baş komiserin karşısına çıkartıldım. Yasadışı bir örgüt üyesini evimde sakladığım için oraya getirilmişim...Yakalanan bu örgüt üyesi ifadesi alınırken benim adımı ve adresimi polislere vermişti. Baş komiser örgüt üyesinin ifadesinin nasıl ve hangi yolla alındığını belli etmek istercesine bir tonda söylemişti bunları...

Ben de o örgütün üyesi miymişim?...Bu örgütle bağım ne düzeydeymiş?...

O denli yaşadığım ihanetin ve uğradığım haksızlığın acısıyla doluydum ki bu ana dek neden buraya getirildiğimi bir türlü anlayamamıştım...

Evet, aylar öncesydi. Yıllardır görüşmediğim, ne yaptığını, neyle uğraştığını bilmediğim bir arkadaşım beni aramış, polis tarafından arandığını, başının dertte olduğunu, birkaç gün evimde kalıp kalamayacağını sormuştu..Onu böylesi zor durumda bırakamazdım..Bana ihtiyacı vardı..Git polise teslim ol diyemezdim her halde...Birkaç gün ben de kaldı...Ne tuhaftı ki ona da yaşadığım bu aynlığın ve ihanetin acısında söz etmiş, aşklar ve karınlardan söz edip durmuştuk..Bir keresinde; iyi olmuş biliyor musun, aşkta karşılık bulanlar iyi devrimci olamazlar, hem seni aşağılık bir burjuvayla aldatmış, senden şimdi öyle iyi bir devrimci olur ki, neticesine bizim sahtamızca demişti..

Ve bir sabah, sabah dediğime bakmayın öylesine geç saatlere kadar içiyordum ki, öğlen saatleriydi sanırım, uyandığımda masama küçük bir veda notu bırakıp, notta bana her şey için teşekkür ettiğini ve devrimci duygularla sarıldığını söyleyen bir şeyler yazıp gitmişti..Notun sonuna da, , aşkla aradığını bulamayanlar iyi devrimci olur , bunu iyi düşün, diye yazmayı da unutmamıştı...Beni kolaylıkla ihbar edecek biri gibi gözükmüyordu. Ağır işkence gördüğü belliydi..Çaresiz kalmışlı demek..

Başın çok dertte dedi, başkomiser..Eğer bize birkaç isim vermezsen buradan kolay kolay çıkamazsın...Eğer direnir de bize isim vermezsen buradan çıksan bile, yardım ve yataklıktan seni içeri atarız, senelerce yatarsın...

Kimseyi tanımıyorum ben, dedim..Kendimi bile tanımıyorum...

Senin gibileri çok gördük, dedi baş komiser...Sonra da bir polisi çağırıp, atın bunu hücreye, konuşmaya ikna olana kadar kalsın orada diye emretti... Aslında bu ceza bana iyi gelmişti. Yaşadığım o büyük acı biraz olsun hafifletmişti...Bu yüzden kurtulmak için çok da çaba harcamıyordum...Sanki sızısı bir türlü dinmeyen ayrılığın acısını unutmak için böylesi cezalandırmaya ihtiyaç duyar gibiydim...

Gerçi avukatım yanıma çok geldi, benim için çok uğraştığını, er geç beni buradan çıkartacağını söyledi, ama onun bu sözlerini inanılmaz bir kayıtsızlıkla dinliyor, ne derse başımı sallıyordum...Kaderime razı gibiydim...

Aradan ne kadar zaman geçti bilmiyorum. Bir gün hücremin kapısı açıldı, bir sivil polis beni başkomiserin odasına götürdü.

Baş komiser hiç olmadığı kadar iyi davranıyordu bana...Hatta çay içer misin? diye bile sordu...

Hayrola? Siz bana hiç bu kadar iyi davranmazdınız...Ne oldu, bir şey mi var ? diye sordum baş komiser...

Baş komiser bunun üzerine bana anlayış dolu bir merakla baktı, o hanım senin neyin olur? diye sordu...Yat kalk ona dua et. Onun sayesinde çıkıyorsun buradan...

O hanım , diye ismini söylediği, bana hayatımın en büyük acısını tattıran o kadının adıydı...

cezmier@leman.com.tr

Akşunisefusi

Behiç Pek

behicpek@laman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ

SİYAMLI KEDİ PROFEŞÖR **YATTARA VALLİ** cevaplıyor...

Sevgili hocam. Kapı çalındı. Kapı açıldı ve komşu kan geldi. Ben patilerimi yalıyordum. Komşu kan beni gördü "Kedi milleti nankördür" dedi. Millet nedir? Nankör ne demektir ? Ben şimdi merak ederek geziyorum veya ağaca tırmanıyorum.

Cevap:
Sevgili yavrum. Şöyle anlatayım. Kum eşeleyen, kuyruğu ve bıyıkları olan, fare tutan, yumak oynayan kim varsa hepsi. Çok kedi. Kıyamet gibi. Sarı kedi, Çizgili kedi ve simsiyah olanı. Bu millettir. Nankör ise, kan sana kıyma veriyor, sen kıymayı yiyorsun. Süt de veriyor. Sen sütü de yiyorsun. Pisi diyor bakmıyorsun. İşte bu nankör. Ama herkes öyle değil.

KAHRAMAN MASA ESAT...

Kravi Tol Tols

FARUKEN BAYRAKTARE...

faruken@mail.com

Akşamsefası

MELİKŞAH

meliksah@leman.com.tr

DAVA KAPANMIŞTIR!..

Akşamsefası

AYRINTILAR

METİN EFİDAN

Bi soru sormam gerekiyodu. Basit, mâsum bişeydi. Hattâ bence güzel bi soruydu ve mümkün olduğunca kibar gözükmeye de hazırdım! Şöyle süratle, soru sorulabilecek yerleri gözden geçirdim: Küçük cam bölmeler, vezne gibi penceresi olan başka küçük odacıklar; yani bi danışma yerini andıran, çeşitli görevlilerin bulunduğu bölümler vardı etrafta. Yalnız, kafası güzel sorularla dolu olan, bi tek ben değilmişim demek ki: Seloteyple yapıştırılmış dev kartonlarda, "BURASI DANIŞMA DEĞİLDİR!" yazmaktaydı. Öte yana döndüm. Bi danışma yerine de nedense çok benzeyen bölmelerde, aynı manyak uyan asılıydı hep. "Anladım. Nereye danışabilirsiniz peki?" diye sorsam, o da bi 'danışma' gibi olacaktı! Belki, bu derin mâzihi gözlemimin hatırına, sorumu nezâketle cevaplayabilirlerdi? Fakat yazı teknik olarak, o tür bi danışmayı da içeriyordu. Eşşek kadar kağıtlara yazdıkları öküzce uyan, gayet açıktı: Sittir git! Kendime danışıp, doktora benzeyen birisine danışmaya karar verdim. Önlüklüler, beyaz elbiseliler geçiyordu ara sıra. Elimde karmaşık, saçma bi dosya vardı. Gerekli evrakları hazır tutuyodum, zart diye çıkarabileyim diye. Atık bir hasta, veya hasta yakını, ilk geçen doktorumsu kişiyi yakalayıp, cüretkar bir biçimde sorusunu sordu. Yanlanndaydım. Belki cevap, benim de işime yarayacak cinsten olurdu. Ama soruyu bile anlayamamıştım tam. 'Şuraya git, ordan dön' gibi yanıtlar işittim.. Etraftaki, yorgun, mutsuz, hayatından bıkmış, sadece gizemli bi refleksle yaşamını sürdüren garibanların tek derdi, evet yalnızca, ne tarafa gideceklerini öğrenmekti! Tedavi yöntemlerinin ilkelliği, devlet hastânelerinin insanı çıldırtan kırtasiye manyaklığı, hepsine alışmış görünüyorlardı; sadece birisi de şimdi ne tarafa gideceklerini söylesin! Herkes kendi arasında anlaşmaktaydı. Ara sıra mırıltılar ve toplu uğultular yükseliyordu. "İlaç raporları yarım saat sonra dağıtılacakmış!" diye bağırdı, pardösülü bi herif. İyi birisine benziyordu. kuyruklardan birinin başındaydı. O gizemli bölmen'in kapısı aralandıkça, kafasını az içeri sokabiliyor, ve küçük bilgiler aşıralık etrafa dağıbyordu. "Ne zamaan?!" diye seslendi, gerilerden yaşlı bi amca. Pardesülü (Al Pacino'ya benzeyen) adam, bişiyler söyledi, bu kez işitilmedi. Tekrar küçük bir karmaşa ve itişme yaşandı. Aynı kapı. 'heyet' işleri için de kullanılmaktaydı: Anladığım kadanyla, doktorlar içeride bi masaya oturmuş, kahvelerini falan içiyor, bir hastanın istirahatinin devamı ve sigortadan alacağı para gibi konulara karar veriyorlardı. Topallayarak içerden çıkan genç bi herif, küfürler mırıldanarak yanımdan geçti: "m.na koduğumun başhekimi! İş kazası değilmiş ha! Sigûrt!." Sonra, ilaç raporlarının bir bölümü daha dağıtılmaya başlandı. Kapıda bağıran çocuk, iyi okuyamıyordu isimleri. Güç belâ işitiliyordu. "Necaati (...) !" dedi. Necati, burada yoktu. Belki prostatı vardı, işemeye gitmişti, ya da herşeyi aptalca bulmuştu ve dışarıya çıkmıştı. Aniden yanımızda belirdi! "Evet, evet Necati! Evet!?" diyor, tuhaf bir mutluluktaki ismini yineliyordu. İğrençti. Kemik gibi önümüze atılan küçük mutluluklarımız, kirli taş zemin, hepsi iğrençti!. Koca kıçlı bir kadın gördüm o esnada. Dar bir kot giymişti, kalçaları dışarı fırlayacaktı. Baktım dik dik. Ama asıl, o üzgün yüzlü kız etkilemişti beni: Belki küçük bir turizm şirketinde sekreterdi ve berbat bir hastalığı vardı, veya yaşlı anacığının raporlarını almaya gelmişti. Zekî bir kıza da benziyordu. Gözlerde ateş yanınca anlıyorum bunu. Arasıra kesmekteydim onu. Utanıyordum da ve fazla sürdürmüyordum elbet. İnsanların bin türlü derdi vardı, kur veya kompliman peşinde koşamazdım şimdi. Kendi işimi de bırakmış, etrafla ilgileniyodum manyak gibi. Bir ileri, bir geri yürüdüm. Kalabalık salonda, yürüdükten sonra duracağım belirli noktalar vardı. Volta atıyor, sonra o noktada dinleniyordum. Az evvel, kafamı bi pencereden içeri sokup, ne yapacağımı da öğrenmiştim. Tombul bi görevli kız vardı, sorumu nezâketle cevapladı. Daha sonra başkaları da oraya yöneldi, ve kız kafasını içeriye çekerek pencereden uzaklaştı.. Ardından, gizemli kapıda beliren bi hemşirenin anonsu: İlaç raporlarının arkadan verileceği söylendi. Paldır küldür o tarafa yöneldi kalabalık. Salona, ne yapacağını bilemeyen acemiler doluşuyordu sürekli. Bi saattir oradaydım, uzmanlaşmış sayılırdım: Yaşlı bi teyzeye, gereken miktarda bilgi verdim. O sırada iki adam aralarında konuşuyordu. Bir tanesi, "Dün dağıtacaklardı hani!?" dedi. "Ordan oraya yolluyolar, hepsi beceriksiz," dedi öteki. Coşkun bir tavırla sistemi ve hastâneyi eleştirdiler. Eleştirmek serbestti de, danışmak, bişii sormak yasaktı! Öylesi de bi halte yaramazdı, farkındaydılar! Garibanlara özgü o gizemli yaşam refleksinin içinde, bunlar da mevcuttu: Aynı fikirde bi arkadaş bulup, doyasıya eleştirmek, boşalmak ve rahatlamak. Hamerikan, halman ya da hingiliz hastanelerinin çiçekli lobilerinde yapılabilecek türden sohbetler değildi elbet! En fazla, otisbir kadar zevk verebilirdi. Gerçek keyif için, birilerini düzmek gerekiyodu.. Az önceki grup, geri geldi! Gene buraya yollanmışlardı. Bir kadın sinirlenip, sesini yükseltti. Herkes şükran dolu bakışlarla onu onaylarken; gözüm yine o kıza takıldı. Uzaktan, insan bedenlerinin arasından, kadraja yüzünü oturttum. Aynı hüzünlü ifade, aynı kendinden emin duruş. Yüzü, anlam doluydu, anlam fışkırıyordu! Anlamdıracağı şeylerden bi tanesi olmaya hazırdım! Tedavisini bile üstlenirdim!. Annesinin rapor kağıdını aldı nihayet, ve usulca yanımdan akarak dışarı çıktı. Öteki durma nokdarna yürüdüm.. Kasketli bir adam, yanındaki aynı yaşlardaki kadına: "Tamam, aklım işte, diyordu. "Artık uğraşmıycan! Şu kısmı imzalatıp, sonra bununla gidecen eczaneye!." Kadın, anlamıyordu gene. Kocaman bir kağıttı, yığınla imza, kaşe, rapor, küçük resim, damga ve uyan vardı üzerinde!. Kalabalık pek azalmamıştı. Hasta kabul penceresinin kenarında dikiliyordum. Kimisi, sabahtan beri ayaktaydı. Sâkin, işlerin yolunda gittiği bi hastane görmemiştim hiç!

Göztepe'dekini hatırladım.. Başhekim, odasına çağırmıştı. İlah gibi bi sekreteri vardı, uzun boylu, ince! Ne şanslı herif şu başhekim hıyarı demiştim. Tuvalete gidip otusbir çekmiştim sonra. Tavana atarken, sifonun üzerinde başhekimin üçboyutlu hologram resmi belirdi: "Tedavin gecikecek, böyle yapmamalısın!" diyordu. Söylemesi kolay. Senin ilik gibi sekreterin var tabiî. Öte yandan, bakıcılar ve refakatçiler, şişman veya çirkin kızlardı hep. Güzelliğin günümüzdeki yansıması buydu işte! Sağlam bir kalçan varsa, iyi bi maaşla başhekim sekreteri oluyosun, aksi halde, hastaların küçünü temizlemek bir diğer seçenek. Çoğu iğreniyordu hastalardan. Doktorlar bile! Tıbbın cilvesiydi. Bu işi sevmiyorsan, mecburen insanları da sevmiyordun! Doktorların hepsinden nefret ediyodum, neredeyse istisnasız. Benim böyle bi nefrete hakkım vardı. Teknik bir nefret hissiydi bu! Ama onlar, çatır çatır işlerini yapmak zorundaydı. Günde yüz hastaya bakıyorlarmış, o da hiç umrumda değildi. Üç hastaya bakanları bile, tam bir beceriksizdi. Hem işlerini sevmezler (hattâ bazıları bırakıp, 'yazar' falan olur) hem de doktorluğu bi kalkan olarak kullanırlar. "Bu, sigorta primi için gerekli mi?" diye sorduğum bi kadın doktor, en bilimsel tavrını takınıp: "Ben doktorum, bana para işleri sormayın lütfen!" deyip, güya dersimi vermişti. "O zaman tıbbî bir soru sorayım," deyip, devam etmiştim. O gene saçmalamış. Bilmiyordu çünkü doktorluğu, İki ay sürmez, onun bilgilerinin tümüne sahip olabilirdim! Ardından başhekim olur, ve ilah sekreteri karşıma oturtup mektup yazdırırdım! Çünkü, sadece okul bilgileriyle yetinmişlerdi; geliştirmiyorlardı kendilerini. Bir yayını falan takip etmiyorlardı, makâleleri, incelemeleri, deneyleri yoktu. Bunu sadece konuşmalarından da, insana yaklaşımlarından anlayabiliyordunuz.. Tüm bunlara, bu kişisel insan isteksizliğine ve beceriksizliğine, bir de daha fenası, sistem yetersizliği ve düzen karmaşası eklenince, ooh, gerçek cümbüş o vakit başlıyordu işte!

Acıkmıştım. Yeni bi kalabalık grup daha oluşmuştu. Son bi saattir, kendi derdimi de unutup etrafı incelemiştim! Gerçi, çok acelem yoktu. Ayrılmaya karar verip, dışarı çıktım. Yolun karşısındaki lokantaya girdim ve bi izmir köfte söyledim.. Tabağın dibini sıyırırken, sütlaç da yesem mi acaba diye düşünüyordum. Bir türlü karar veremedim! Su içince rahatlamıştım ama, tatlıya ihtiyacım kalmadı. Sokağa çıkıp yürüdüm. Hava, nizgarlıydı. Caddeye ulaşmak için, bir ara sokaktan geçtim: Ellerinde kırmızı dosyalarla hastaneye ilerleyenler vardı. Etrafı sağlı sollu eczane doluydu! Bir başhekim veya başlardan bir kadın doktor, arabasını park etmeye uğraşıyordu.. Okuldan dönen liseli çocuklara, Kadıköy minibüslerinin ne taraftan geçtiğini sordum.. Hemen binmeyip, biraz daha yürüdüm ama. Esiyordu, fakat güzel bir havaydı. Raporu alamamıştım. O üzgün kızı hatırladım; yüzü anlamlarla dolu olan kızı! Asfalta, kıvrılarak giden caddenin ufkuna, anlamlı bi şekilde baktım. Pek zor değildi: Yüzünü çok hafif buruşturup, alt dudağının iç kısmını dişliyorsun hafifçe. Güzel oluyor, tavsiye ederim! Günde dört defa, yemeklerden ve hüzünlü karmaşalardan sonra.

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR mektupları
FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

...Söylediklerini aklımda tutuyorum çocuk! Sanki duyduklarımın altında daha niceleri varmış gibi, telvelerin çizdikleriyle okunacak da ta içimden rahatlayacakmışım gibi. Sanki o akşam çakmak istememişsin gibi. Ve biz başka yerlerde çok sonraları hazır ve kalbimiz temiz, silahlarımız tükenmiş ve sakinleşmişiz. Sanki çift katlı battaniye hiç örtülmemiş gibi ya da kare as'la henüz oynanmamış gibi henüz hiç terkedilmemişiz gibi, hiç sarhoş olmamışız gibi, hiç ağlamamışız gibi, sanki satırlar hep aynı kalmış yalnız isimler değişmemiş gibi, hiç plan kurmamış kurduysak da o planlar hiç tersine dönmemiş gibi ve yahut yılbaşı bize değil de herkese mutluluk getirmemiş gibi... Ve artık... Merdivenlerin üstünde, gecenin bir yarısı camımıza taş atılmış, bayılmışız, düşmüşüz, her fırsatta birbirimizi paralar, terler olmuşuz, memnun etmek için uğraşır olmuşuz herşeyden.

Ve artık... Umutsuzuz, yalnızız, terkedilmişiz, geç farkedilmişiz, kelimeleri doğru yazamaz olmuşuz ama birimiz -kim zaten biliyoruz- hala ve hep uğraşıyor parçalarıyla daha yoruyor kendini ve çocuğu. Daha elem, daha vahim!

"Ve artık" diye başlayan cümlelerin hepsi yalan! "Ve hala" diye düzeltilmesi gerekiyor.

Şimdi söyle bana kimin avucu daha küçük?

Lily

Metin Fidan'a İthafen

Annem anti-deprasan kullanmayı bırakalı, gün doğmasına yakın çalar saatle anlam takası yapmıştı vahlamaları ile... Bunu engellemek için "kahve yapıyım mı size?" dedim. Bayram için alınmıştı, ama hiç kullanılmamıştı. Gelenler "Ayy çok yedik, hiç gerek yok" cümlesini rew tuşuna basarak iç kulağıma doğru veriyorlardı. E ben su içmeye de gidiyordum mutfağa. Herneyse...

Kahveyi, cezvede karıştırırken kaşığın sağa sola çarpışları içimi ekşitiyordu. Köpük yukarı doğru artan bir grafik gösterirken, ocağı aniden kapatıp, köpüğün yukarıya değil de aşağıya olan isyanını izledim(!) Tepkiye koymadan fincanlara tek tek içeriyi gösterdim. TV çok çalışmaktan bozuldu diye söylenen annem, babamın digital uydu almasına sebep olmuştu. İçeride alıcının simgelerini gösteren kısmındaki şeffaf, yapışkan poşetçik gözüme katıldı. Teyzem geldi aklıma. Bir sene boyunca ekranı çizilmesin diye cep telinin üstünde poşetle iletişim kurmuştu.. Irkildım, çıkardım.

İçimdeki kaostan haberi olmayan aileme televelerini ikram ettim. İkram kelimesi de hep ağırlık temsil etti benliğimde. Dükkanlara girdiğimde "buyrun hanfendi" denmesi de garibime gitmiştir.

Yazarken, kahvemi içtim. Heveslendim. Şöylee (ah bir çizebilsem) bir salsa yaptırdım fincana, kapattım. Üstünün soğuması gerekirmiş. Telvedeki kader özümleme yapıyor olsa gerek.. Açtım.. Kocaman bir tortu birikmiş. Yüreğin kabarmış diyorlar bu vakkaya. Kahveyi en son kendi fincanıma koyduğum için, tortu bana birikmiş olmasın. Sus üzümlü yoğurt somut hayalleri engelliyorsun.

CEZMİ ERSÖZ
Ölürsem
Beni Seninle Ararlar Şimdi
Yollarda kime rastlasanız, çıkartıp onun fotoğrafını gösterirsiniz. Bu insanı tanıyor musunuz, buralardan geçti mi, onu gördünüz mü, diye sorarsınız. Aslında kaybolan o değil, sizsiniz, aslında o diye sorduğunuz kendinizdir...
1. Baskı
100.000 Kitap
2.950.000.- TL.
CEZMİ ERSÖZ
Ölürsem Beni Seninle Ararlar Şimdi
176 Sayfa
Çatalçeşme Sk. No: 19 Cağaloğlu/İstanbul Tel.: 0212 527 10 20 Fax: 0212 520 82 12 e-mail: gendaskultur@yahoo.com
GENDAŞ KÜLTÜR

Bize öğretilen uzaylı şekilleri gördüm. Vizyondaki, komik olduğu söylenen filme mi gideceğim acaba?..

Kafa kafaya vermiş iki devekuşu gördüm. Keçi olması gerekiyordu; fakat geometri'de de zor görürdüm zaten. İçimdekilerin çekişmesidir bu da.

Sıkıldım! Herşey yaşım kalmıştır kendi çemberimde aşklarım gibi...

Türkçe'de bazı paragraf sorularının sonuna .... konulur. Devamı ne olabilir diye. Bu sefer de böyle olsun. Okuyan gözlerin ütopyasına kalmış harflerin halayı...

Burcu Bakır / Kırıkkale

İlk önce iyi çalışmalar diler. Tam bir Leman okuru olduğumu söylemek isterim. Şu anda İngiltere'de yaşıyorum ve hala Leman okumaya devam ediyorum. Herkese bu dergiye emeği geçenlere, çalışanlara selamlar dilerim. Çalışmalarınızın devamını dilerim.

Sizden bir isteğim olacak. Haberleri yoklarken, bu karikatürü internette gördüm. Traji büyük bir Fransız gazetesinde çalışan karikatürist bizi böyle çizmiş. Aklınca!! Ama onlar bilmiyor

ki bizde ne çizerler var. Şunlara günlerini gösterin diye istekte bulunacaktım. Ben de burdaki markete gittiğimde şöyle gülerek okumak ve görmek isterim. Onlar eskiden boklarını evlerinin önüne atarlardı. Daha sonra koku gitsin diye parfümü icad etmişler!

Web sayfanız için ilgili sorun ve düşüncelerime gelince, yalakalık yapmıyorum, gerçekten çok beğeniyorum!

Herkese iyi çalışmalar... Saygılarımla..

Hasan İbrahim Ar

Merhaba

Geçen sene Eskişehir ilinin Aşağı Kuzfındık köyüne kitap ve kırtasiye yardımı yapmıştık.. İnsanlardan yardım toplamamız gerektiği için, geniş çaplı bir duyuru yapmamız gerekmişti ve sizden yardım almıştık. Sayenizde, yani derginizde yayınladığınız ilan sayesinde birçok insan bize yardımlarını ulaştırdı, teşekkürler...

Ricama gelince, bu sene yine bir yardım projemiz var, bu sefer Kırıkkale'ye; derginizde yine bir ilan yayınlamanızı istiyoruz.. size metni yazayım:

ODTÜ İletişim Topluluğu Gönüllü Yardım Projesi olarak Kırıkkale'deki yoksul semtlere giysi ve kırtasiye yardımı yapacağız. Bu proje kapsamında her türlü giysi ve kırtasiye yardımlarınızı bekliyoruz..

Gerekli Malzemeler Kitap (tüm ders kitabı, ansiklopedi, romanlar, hikaye ve şiir kitapları) Kırtasiye malzemesi... Her yaş grubu için kullanılabilir durumdaki giysi, ayakkabı, önlük...

ULAŞIM BİLGİLERİ: ODTÜ İletişim Topluluğu MM Binası Z-04 Ankara

TELEFON NUMARASI: 0535 884 83 01

LeMan
SAYI: 683
10 ARALIK 2004 CUMA
HAFTADALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR
Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR
Müessese Müdürü : Ali YAVUZ ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇÖĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Mediçsch ● Aslan ÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Seher SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer LELEBİÇİ ● Ahmet YILMAZ ● Turizm Koordinatörü: Ercan ARIKAN (ercan@leman.com.tr) ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cabral OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN ● Renk Ayırım: M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● Montaj: Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● Satış: Cengiz KOCALI ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Faks: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212 292 95 65 Dahili: ● Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● Genel Dağıtım: BBD Merkez ● Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve İnternet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

kozdak ateşi

kozzi@leman.com.tr ÇAÇAR

Akşamsefası

hisseli harikalar

KEMAL KENANER

kemken@leman.com.tr

Paris Hilton : İstanbul Hilton'da da ne alemler dönüyodur ama haberimiz yoktur be usta...

Kazara : Sakarlık ve dalgınlık tanrısı...

Ömer Çelakıl : Bu kafayla Kaşağı'nın da şifresini çözersin sen Ömerim. Yeter ki niyet et...

Paçavra : Kumaş kadavrası...

Emzik : Zik versek emiceksin yani anormal velet demeye getirmişlerse çok ayıp etmişler doğrusu...

1881 : Atamız'ın bankamatik şifresi...

Mürebbiye : Frijit dadı...

Yardakçı : Son kullanma tarihi geçmiş yalaka...

Ocakbaşı : Bulaşık makinesinin başına da aynı hevesle üşüşecek misiniz bakalım...

Terbezi : Avrupai hastalar kağıt havlu kullanıyodur ihtimal...

Zafer Sarhoşu : Bu Zafer kardeşimiz içkiyi bıraksa iyi olur gibime geliyo. Baksanıza hepten adı çıkmış alkoliğin...

Piliç Izgara : Çüş. Civciv pişirseydin bari tezcanlı pezemenk...

Bumerang : Yılışık tahta parçası...

Kuş Sütü : Yarasayı sağan sapık bir adım öne çıksın lütfen. Kendisiyle tanışmak istiyorum...

Şengen : Almanca'da, vizeyi alınca neşesi yerine gelen kişi...

Yengen : Almanca'da, Japon parası...

Sıçan : Yeri geldiğinde biz de sıçıyoruz ama bu kadar tiksinti uyandırmıyoruz tabi...

Cevizli Sucuk : Şimdi yumurta istesek kinder kırarsın sen manyak oğlu manyak...

Minnet : Şu interneti bulandan Allah razı olsun hesabı...

Hörgüç : Deve kulunçu...

Sayfiye : Safiye Ayla'nın yazlığı. (Allah rahmet eylesin)...

Rodeo : Üzülme lan kovboy kardeş, ahirette de sen öküzü sırtından atarsın...

Örf : Erkeksi adet...